கு

கணபதிதுணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிளையாடற்புராணம்.

சேல்லிநக்கீரப்

பெருமபற்றப்புலியூர்நம்பி

இயற்றியது.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து அகத்தியர்முதலியோர்திருவடியுமாகிய

இராமநாதபுரம்

பொ. பாண்டித்துரைசாமித்தேவ

ரவர்கள் விருப்பத்தின்படி

சேன்னைப் பிரஸிடேன்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்,

பல கையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

ஆராய்ந்து

நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரைமுதலியவற்றுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா—2.

பராபவ ஆவணி மீ.

1906.

Copyright registered.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

		பக்கம்.
க.	முகவுரை	1 - 8.
உ.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பு அகரீதி	9 - 10.
ங.	இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு	11 - 16.
ச.	நூலாராய்ச்சி	16 - 28.
	[இதில், நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலகுறிப்புக்கள், திதி வகைகள், நூலாசிரியர்கூற்றுக்கள், பொருளணிகள், மடக்கணிகள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத் திருநாமங்கள், இந்நூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர் கள், குலங்கள், சங்கப்புலவர்கள், சாதிகள், பழைய வழக்கங்கள், தனிப்பாடல்கள், தாண்டவம், திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள், அவரது திருநா மங்கள், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சிலபழமொழி கள்முதலியன, இரத்தங்கள், நாடுகள், நியாயம், நூல் கள், மடங்கள், மந்திரங்கள், மலைகள், மரபு, வித்தை கள், சில அரியமொழிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே அறிந்துகொள்ளலாம்.]	
ஞ.	இந்நூலில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள் ...	28 - 33.
ஞ.	இதிற்காணப்படும் விசேட வேறுபாடுகள்...	33 - 37.
எ.	திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள தேவாரமுதலியஇடங்கள்	38 - 49.
அ.	அரும்பதஅகராதிமுதலியன	49 - 63.
ஃ.	திருவிளையாடல்முதலியவற்றிலும் கேள்வியாலும் அறிந்தவை	63 - 66.
க0.	ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருஆவுக்கரசுநாயனாருக்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்பது	67.
கக.	பிழையும்திருத்தமும்	68.
க்உ.	**திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்**	க-உஉசு.
கங.	சிலகையெழுத்துப்பிரதிகளிற்கண்ட கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	உஉஎ.
கச.	நூற்சிறப்புப்பாயிரம்	உஉஅ.
கஞ.	பாடபேதம்	உஉக-உசி அ.
கசு.	திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்பயகரமாலை	உசக-உஞஅ.
கஎ.	கடம்பவனபுராணம், க0 - இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம்	உஞக-உசுக.
கஅ.	திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை உ அ - ம் செய்யுள்	உஎ0 - உஎக.
கக.	திருவிளையாடற்கருணைத்திருவிருத்தம், கக - ம் பாடல்	உஎக.
உ0.	திருவிளையாடற்புராணக்குறிப்புரை	உஎஉ-ஙகஅ.
உக.	திருவிளையாடற்புராணச்செய்யுளகராதி ...	...ஙகக-ஙஙஙி.
உஉ.	சுத்திபத்திரம்	...ஙஙஞ-ஙஙசு.

முகவுரை.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ணு வென்றேன்
றேதியே மலர்க ளே யோருங்கிநின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்சடை மதியஞ் சூடி
மாதியே யால வாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே.

திருவாலவாயென்பது, பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள தேவாரம் பெற்ற பதினன்கு ஸ்தலங்களில் முதலாயது;

பதினன்குஸ்தலங்களாவன :

"கூடல் புனவாயில் குற்றூல மாப்பனூர்
றேடகமெல் வேலி யிராமேச - மாடானே
தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய றென்றிருப்புத் தூர்கானே
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்." என்பன.

இத்தலம், கருணைக்கடலாகிய ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் ஆன்மாக்களை உய்வித்தருளிவெண்ணி, கூசை - திருவிளையாடல்கள் செய்தருளிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமைவாய்ந்தது. இதற்குரிய தேவாரப் பதிகங்களாவன :

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

நீலமாமிடற்று	...	...	...	குறிஞ்சி.
மந்திரமாவது...	...	...	...	காந்தாரம்.
மானினேர்விழி	...	...	...	கொல்லி.
காட்டுமாவது	...	...	...	கௌசிகம்.
செய்யனே ...	...	...	...	"
வீடலாலவாயிலாய்	...	...	...	திருவிராகம்.
வேதவேள்வியை	...	...	...	காலடிமேல்வைப்பு.
ஆலநீழல் ...	...	...	...	திருவியமகம்.
மிண்கையர்க்காசி	...	...	...	புறநீர்மை.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்.

வேதியா ...	...	...	...	திருநேரிசை.
முன்னீத்தானை ...	...	...	...	திருத்தாண்டகம்.

இத்தலத்திற்குரிய பழையவரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் தனித்தமிழ்நூல்களும் தனிப்பாடல்களும் பல உள்ளனவென்பது யாவருக்கும்தெரிந்ததே. வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பெற்றனவாய் மூர்த்திவிசேடமுதலியவற்றை விளங்கத் தெரிவிக்கும்நூல்கள்சில. அவை: திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், திருவிளையாடற்புராணமென்பனவாம்; அவற்றுள்:--

க. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணமென்னும் இந்நூல், * உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூலின் ஒருபகுதியாகிய சாரசமுச்சயமென்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்து, செல்லிங்கர்ப்பேரும் பற்றப்புலியூர்நம்பியென்பவரால், செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இஃது, "ஓதரிய" என்னும்செய்யுளாலும், "அம்பதமத்தார்" என்னும் செய்யுள்முதலியவற்றாலும் விளங்குகின்றது. இந்நூலின் செய்யுட்டொகை, களநிஉ. இது, பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடலெனவும் வழங்காகிற்கும். இதனுடைய மற்றவிசேடங்கள், பின்னர் அவ்வவ்விடத்தே எடுத்துக்காட்டப்படும்.

உ. கடம்பவனபுராணமென்பது, தொண்டைகாட்டிலுள்ள இலம்பூரிலிருந்த வீமநாதபண்டிதரென்பவரால் நீபாரண்யமாஹாத்மியம் அல்லது கதம்பவனபுராணமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, கoகo. இதில் இலீலாசங்கிரக அத்தியாயத்தின் முதலிலுள்ள, சுசை - செய்யுட்களாற் கூறப்பெற்ற, சுசை - திருவிளையாடல்களும் மேற்கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ளமுறைப்படியே அமைந்துள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ங. † சுந்தரபாண்டியமென்பது, தொண்டைகாட்டிலுள்ள வாயற்பதியிலிருந்த அனதாரியென்னும் புலவர்பெருமானைச் சுந்தரபாண்டியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது; "மிண்டரை வெல்லும் வளைச்சிங்கராயன் விலைகொடுப்பத், தண்டமிழ்மேக முரத்தூரில் வேதியன் ரூனும்விற்பக், கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத் தேபுகழ் கொண்டபிரான், வண்டமிழ்க் கும்பனனதாரி யுந்தொண்டை மண்டலமே." என்னுந் தொண்டைமண்டலசதகத்தாலும், "கம்பனென்

* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

† இந்நூல், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலையிற் கிடைத்தது.

றுந் தாதனென்றுங் காளிபொட்டக் கூத்தனென்றுங், கும்பமுனி யென்றும்போர் கொள்வரோ - அம்புவியின், மன்னு வலர்புகழும் வாயலன தாரியப்ப, னங்நாளி லேயிருந்தக் கால்." என்னும் பழைய வெண்பாவாலும் பாராட்டப்பெற்றவர் இந்த அனதாரியென்றே தெரிகின்றது. இந்நூல் செய்யப்பெற்றகாலம், சாலி. கசஅசு; கி. பி. 1568. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

ச. திருவிளையாடற்புராணமென்பது, பரஞ்சோதிமுனிவரென் பவரால், ஸ்ரீ ஹாலாஸ்யமாகாத்மியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, ஈஙஈஙூ. இக்காலத்து எல்லாராலும் மிகுதி யாகப் பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுவருவது இந்நூலே. இஃது அச் சிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல்கள் நான்கனுள், முதலாவதும் நான்காவதுமாகிய நூல்கள் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அற்புதத்திருவிளையாடல் கள் அறுபத்துநான்கையும் மிகச்செவ்வையாக விரித்துப் பாராட் டித் தெரிவிப்பனவாம். இவ்விரண்டனுள், ஒன்றனேமற்றொன் றற்குள்ள வேறுபாடுகள் பல.

இந்நூலிலுள்ள, (டுங) மூர்த்தியார்க்கரசளித்த திருவிளையாடல் முதலிய மூன்றுகதைகளும் அந்நூலிற்காணப்படவில்லை; அதி லுள்ள வருணன்விட்ட கடலேவற்றச்செய்த திருவிளையாடற்கதை, இதிலுள்ள (கஉ) நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிலும், அதி லுள்ள நாகமெய்ததிருவிளையாடல்; மாயப்பசுவைவதைத்த திரு விளையாடற்கதைகள் இதிலுள்ள, (டுசு) மதுரையான திருவிளை யாடலிலும் அதிலுள்ள திருநகரங்கண்ட திருவிளையாடற்கதை இதி லுள்ள, (டுஙு) புலிமுலைபுல்வாய்க்கருத்திய திருவிளையாடலிலும் அமைந்துள்ளன. திருவிளையாடல்கள் இதிலமைந்துள்ள முறை வேறு; அதிலமைந்துள்ள முறைவேறு. அது கதையை விரித் துக்கூறுவது; இது சுருக்கமாகக்கூறுவது. அன்றியும், சங்கச் செய்யுட்களுமுதலிய பண்டைத்தமிழ்நூல்களிலுள்ள, இங்ஙகரவர லாறுகளே விடாமல் தழுவிச்செல்வது இஃது; அஃது அன்னதன்று.

சிலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலே எல்லாராலும் படிக்கப் பெற்றுவந்ததன்றி, இந்நூலிலுள்ள, திருவிளையாடல்களின் முறை யையும் இதன் சொன்னடை பொருணடைகளையுமே தழுவிப் பலர் இத்தலபுராணபந்தமான நூல்களைச் செய்துவந்தார்களென்று தெரிகின் றது. இது, * திருவிளையாடற்பயகரமாலை, கடம்பவனபுராணத்

* இந்நூலாசிரியர்பெயர் தெரியவில்லை; பயகரனென்பது பயஹரனென் னும் வடமொழிச்சிதைவு; பயத்தைப்போக்குபவனென்றபொருள்.

துள்ள இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், * திருவுசாத்தான நான்மணி மாலையின், உ - ம் செய்யுள் முதலியவற்றுள் நன்குவிளங்கும்.

இதுவே திருவிளையாடலென்று முற்காலத்திற் பாராட்டப் பட்டுவந்ததென்பதையும் இதன்செய்யுட்கள் பழைய உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் கோலமறுத்தற்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகளேழுதியவுரை நன்கு விளக்குகின்றது; ஷெ நூல் எ, கக - ம் செய்யுட்களின் உரையைப் பார்க்க.

மேற்கூறிய உண்மை யாவருக்கும் விளங்கும்பொருட்டே, பழையவுரையுடன் மிதிலைப்பட்டியிற்கிடைத்ததான ஷெ திருவிளையாடற்பயகரமாலைமூலத்தையும் ஏனையவற்றையும் வேறுசில பழைய பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பித்து இப்புத்தகத்தின்பின்னர்ச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

பயகரமாலையென்னும்பெயரைப் பயங்கரமாலையெனத் திருத்திவிட்டதல்லாமல், இத்திருவிளையாடலிலேயே மேற்கோளாகக்கொண்டி ஆது செய்யப்பெற்றதென்பதையறியாமற் சிலபாடல்களேமாற்றியும் சிலபாடல்களேக்குறைத்தும் சிலபாடல்களே நூதனமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் சற்றேறக்குறைய ஈ0 - வருடங்களுக்குமுன் யாரோ ஒருவர் அதைப் பதிப்பித்துவிட்டனர்.

இப்புத்தகத்தில், எகூ, அகூ, கூகூ, கஈக, கசு0-ம் பக்கங்களின் கீழே 'இது வெள்ளிபாட்டு' என்றும், 'சிலபிரதிகளிற் காணப் படவில்லே' என்றும் குறிப்பிட்ட செய்யுட்களாவும் வெள்ளி பாடல்களென்றே ஓர் ஏட்டுப்பிரதியில் வாயப்பட்டிருந்தன; [வெள்ளி - வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர்.]

இதுகாறுங்கூறியவாற்றுல், வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரஸ்வாமிகள், திருவிளையாடற் பயகரமாலைநூலாசிரியர், இலம்பூர் வீமகாதபண்டிதர், கொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ் சேர்வைகாரர் ஆகியவிவர்களுடையகாலத்திற்கு இந்நூலாசிரியருடையகாலம் முற்பட்டதென்பது வெளியாகின்றது.

---

* இந்நூலை இயற்றியவர், கொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ்சேர்வைகாரர்; இவரும் திருவுசாத்தானத்தின் பழைய தமிழ்ப்புராணமியற்றிய அம்பல வாணமுனிவரென்பவரும் ஒரேகாலத்தினர். ஷெ முனிவருடையகாலம், இற்றைக்கு கூ0க - வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்றும் இதனை, அம்முனிவர் தமது கரத்தால் எழுதிய சதாசிவவியாக்கியானமென்னும் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள சகாத்தம் ஷெ விளக்கின்றதென்றும் ஆண்டுள்ளார் சொல்லுகின்றனர். சென்னைஞ்சொல்லி, ஷெ நாண்மணிமாலையை எனக்குவாங்கித்தந்தவர், பின்னத்தூர், ம-ரா-ரி-ஸ்ரீ அ. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள்.

இந்நூலால், சங்கநூல்கள் சம்பந்தமான சிற்சில பழையசெய்திகளும், சிலநாமிகள், சிலமலைகள், சிலஊர்கள், சில புண்ணியதீர்த்தங்களும், சில சிவஸ்தலவிசேடங்களும், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சில பழமொழிகளும், சில திருவிளையாடல்கள் முதலியன நடந்தமைக்கு அறிகுறியான இடப்பெயர்முதலியனவும், சிலபுலவர்களுடையசரித்திரங்களும், அவர்களுள் இன்னார்இன்னார் இன்னஇன்ன அமயத்து இன்னஇன்ன பாடல்கள் இன்னஇன்ன நூல்கள் செய்தனர்களென்பதும், சில நூற்பெயர்களும், திருவாசகத்துள்ள பதிகங்களுள் இன்னஇன்ன பதிகங்கள் இன்னஇன்ன அமயத்துப் பாடப்பட்டனவென்பதும், சில அரசபரம்பரைகளும், பற்பல பழைய வழக்கங்களும், இக்காலத்தும் பெரும்பாலும்வழங்காத சிற்சில அரிய சொற்களும் வாக்கியங்களும், இக்காலத்துப் புலப்படாதனவாகிய இசை,குதிரைநவமணிமுதலியவற்றின் இலக்கணங்களும்,ஒருவகையான யுத்தபரிபாஷைகளும், சில சாதிவகையும், சில குலவகையும், இன்னும் எத்தனையோ அரியவிஷயங்களும் அறியலாகும்.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் இந்நூலுள்ளே பெரும்பாலும் சொக்கனென்றே வழங்கப்பெறுவர். 'சொக்கன்' என்பதற்கு அழகன் என்பதுபொருள்; சொக்கு - அழகு; பேரழகென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டு. இதனை, இந்நூல் இந்திரன்பழிதீர்த்ததிருவிளையாடல், உசும் செய்யுளாலுணர்க. பண்டைக்காலத்து இப்பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கப்பெற்றுவந்தமையின், இந்நூலாசிரியரால் இத்திருநாமம் மிக எடுத்தாளப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அங்ஙனம்வழங்கிவந்தமையை, சொக்கநிங்கம், சொக்கர்தீபராதனை, சொக்கநாதாண்டவம், சொக்குப்பாட்டு, சொக்கரப்பம், சொக்கர்தலைக்கீரி (=சொக்கர்லேஞ்சு), பழைய சொக்கநாதர்கோயிலென்னும் உலகவழக்காலும், சீவரம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், மதுரை மும்மணிக்கோவை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மதுரைத் திருப்பணிமாலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக்கலம்பகம், திருவாதவூரர்புராணம், பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முதலிய நூல்களாலுமுணர்க. அன்றி, வடமொழிப்பெயராகிய 'சுந்தரர்' என்பதை எடுத்தாளுதலிலும் தென்மொழிப்பெயராகிய 'சொக்கர்' என்பதைத் தமிழ்நூலில் எடுத்தாளுதல் அழகென்று இவர் எண்ணியிருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது; சுந்தரனென்றதிருநாமம் இதிற் சிறுபான்மையாகவழங்கும்.

மிகப் பழமையானதும் பற்பலசிறப்புக்கள் வாய்ந்ததுமான மாணிக்கம்போன்ற இந்நூல் பலவருடங்களாக ஒளிமழுங்கிப்போனமைக்குக் காரணம் இன்னதென்றுவிளங்கவில்லை. இஃது எல்லாச்சரியத்திலும் பெரியதோர் ஆச்சரியத்திற்கு இடமாக இருக்கின்றது.

தாமியற்றிய திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுட்களைப் படித்துக்காட்டினேன்; ஒருநாள், அந்திப்பொழுதில் வேம்பத்தூர்க்கு வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை அவ்வூர்க்கவிஞர்களுள்ளே தண்டிகை பெற்றுவிளங்கியபுலவர் அறுபத்துநால்வர் மறுநாட்காலையில் வரச்சொல்லிவிட்டு, இன்ன இன்னபகுதியை இன்னார் இன்னார் இயற்றுதற் குரியரென்று அன்றிரவில்யோசித்துத் தமக்குள் நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொன்றாக அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களையும் விடியற்காலத்துள் தனித்தனியே செய்துமுடித்து அவற்றை ஒருங்குசேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து, காலையில்வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரைநோக்கி, இதைக்கேளுமென்று தாமியற்றியநூலைப் படித்துக்காட்டி, திருவிளையாடற்புராணம் தமிழில் முன்னமேயிருக்கையில் நீர்செய்ததனை தன்பொருட்டென்றுவினவ, அம்முனிவர்மனமொந்து சபித்துவிட்டுப்போயினர்; அதனால், இந்நூல் வழங்காதுபோயிற்றென்று கூறுவாரும், வடநூல் *ஆதாரமில்லாமையால் இந்நூலை ஒருவரும் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று சொல்லுவாரும், சோமசுந்தரக்கடவுளை அருமையாகச்சொல்லாமற் பத்தியின்றி, 'சொக்கன் சொக்கன்' என்று பலவிடத்துங்கூறியிருத்தலால் இதை ஒருவரும் கையால் தொடவில்லையென்பாரும், பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடல் வழங்கத்தொடங்கியபின்பு இது வழங்குதலற்றதென்பாரும், இன்னும் தத்தமக்குத்தோற்றியவண்ணம் பற்பலகூறுவாருமாக அங்கங்கே பற்பலர் உளராயினர்; இவைகள்யாவும் கதாலுகதிகந்நியாயமென்பது இந்நூலை ஆராய்ந்துபார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

இப்புத்தக ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிகளாகஇருந்த தமிழ்நூல்கள்: அட்டமிப்பிரதக்ஷிணமான்மியம், அருணகிரிபுராணம், இடைகுவம்மிசம், கடம்பவனபுராணம், கல்லாடமும் திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளையுரையும், காளையார்கோயிற்புராணம், கூடல வசனம், கூடலழகர் புராணவசனம், சிதம்பரபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், தக்கயாகப்பரணி, திருக்காளத்திப்புராணம், திருக்கானப்பேர்ப்புராணம், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், திருப்பூவணப்புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணங்கள் (பழையது, புதியது), திருவாசகம், திருவாதவூரர்புராணம், திருவிளையாடற்பயகரமாலையும் அதனுரையும், திருவிளையாடற்புராணம் (பரஞ்சோதிமுனிவர்செய்தது) திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், திருவேடகப்புராணம், தேவாரம், பரிபாடல், புறநானூறு, பெரியபுராணம், மதுரைச்சொக்கநாதர் மும்மணிக்கோவை, மது

* இந்நூல் வடநூலாதாரங்கொண்டே இயற்றப்பெற்றதென்பதை, "குறைவற", "அவைநடு", "ஓதரிய", "வியாதன்வாண்மீகி" என்னுமுதற் குறிப்பையுடைய இந்நூற்செய்யுட்களாலுணர்க.

ரைத்திருப்பணிமாலை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மருதவனப் புராணமென்பன ; வடநூல்கள் : ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமுதலியன.

பயகரமாலைமுதலியவைகளும் மேற்கோள்களாக இப்புத்தகத்தில் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளபாடல்களும் சிலசில விடத்து அச்சுப்புத்தகப்பாடங்களுக்கு வேறுபட்டுத்தோன்றும் ; அங்ஙனம் தோன்றுபவைகள் எடுப்பிரதிகளிற்காணப்பட்டவை யென்று கொள்க.

முதனூல்கள் அகப்படாமையின், இதிலுள்ள குதிரையிலக்கணமுதலிய பகுதிகளுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை ; இதன் குறிப்புரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய இசை மரபுச்செய்யுள்முதலியன, பழைய உரைகளிற்கண்டவை.

படிப்போரும் தேடுவோருமற்ற மூலையிற்கிடந்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்த பாடவேறுபாடுகளும் பிழைகளும் அளவுபடுவனவல்ல. ஆதலால், இதைப்பதிப்பித்தகாலத்தில்நேர்ந்த உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் இதனை ஆராய்ச்சிசெய்தகாலத்தில்நேர்ந்த உழைப்பும் பொருட்செலவும் மிக அதிகம்.

இந்நூலைப் பின்னும் சிலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருந்தும் இதனை விரைவிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தவென்று, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும் பாலவனத்தம் ஜமீன்தாருமாகிய, இராமநாதபுரம், ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரை ஸாமித்தேவரவர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்னமையால், அவர்கள் சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சி விரைந்து பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன்.

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்குங்காலத்து உடனிருந்து உதவிபுரிந்தவந்த பழைய அன்பர்களுள், திருமயிலை, பி. சுப்பிரமணியம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ இ. வை. அனந்தராமையர், சலிப்பின்றி இரவும்பகலும் உடனிருந்துசெய்தவந்த அரிய உதவி மிகச்சிறந்தது ; மறக்கற்பாலதன்று.

கிடைத்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கைலாயப்பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறையாதீனத்துப் ... ... பிரதி. க.

சென்னை
இராசாங்கத்துக்கையெழுத்துப்புத்தகசாலை ... ,, க.

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கத்து ... ... ,, க.

களக்காடு

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ சாமிநாததேசிகரவர்கள்வீட்டு ... ... பிரதி. க.

திருநெல்வேலி மேலரதவீதி

,, கவிராசநெல்லையப்பப்பிள்ளையவர்கள்வீட்டு ... ,, க.

வேம்பத்தூர்ப்

,, பிச்சுவையரவர்கள்வீட்டு ... ... ,, க.

ஷே ஹார்

,, சாமாவையரென்கின்ற ஆண்டி ஐயரவர்கள்வீட்டு [சாலி. கசுஎசு. கி. பி. 1753.] ,, க.

தும்பகோணம்

டவுன்ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

,, அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்தந்த ... ... ,, க.

மதுரை

விவேகபானுபத்திராதிபர்

,, மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்தந்த ... ,, க.

தும்பகோணம்

மகாதளம்பேட்டை

,, இராமலிங்கதேசிகர்வீட்டு... ... ... ,, க.

பட்டுக்கோட்டையைச்சார்ந்த சிதம்பரவிடுதி

,, கோவிந்த ஐயர்வீட்டு ... ... ,, க.

இந்நூலாராய்ச்சிக்காக ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமாகிய வடநூலைவருவித்துதவியவர், மதுரை ஹைகோர்ட்டுவக்கீல் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ மு. வேங்கடராம ஐயரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி முத்துராமலிங்க ஐயர்.

இந்நூலுள்ளே அங்கங்குள்ள அரியவிஷயங்களைப் பலவகையாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்கிற அவா என்னக்கு மிகுதியாக இருக்கும் உள்ள அவகாசக்குறைவால் அங்ஙனம்செய்யக்கூடவில்லை.

இப்பதிப்பிற்காணப்படுங்குற்றங்கள் என்னுடையனவெனவெண்ணிப் பொறுக்கும்படி பெரியோர்களை மிக வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூலைப்போலவே, இனிப்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் கருதியவண்ணம் பதிப்பித்து நிறைவேற்றுதற்பொருட்டும் பிரதியுதவி பொருளுதவி ஒப்புநோக்குதல்முதலிய உதவிகளை அன்புடன்செய்தவர்கள் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்வெய்தும் பொருட்டும் திருவருள் சுரக்கும்படி சங்கப்புலவர்கபிலரை, மதுரைப் பேராலவாயாரென்னும் திருநாமம்பூண்டு வீற்றிருந்து அவர்களுடன் தமிழாராய்ந்தருளிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

சென்னை,
12 - 7 - 06.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அச்ச - அச்சப்பத்து.
அம்புலி - அம்புலிப்பருவம்.
அயிந்த - அயிந்தவர்கதை.
அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.
அன்னே - அன்னேப்பத்து.
ஆனந்த - ஆனந்தலகரி.
இடைக்காடன்-இடைக்காடன் பிணக் குத்தீர்த்தபடலம்.
இந்திரன்-இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.
இரகு - இரகுவம்மிசம்.
இராச - இராசசூயச்சருக்கம்.
இராசபா - இராசபாரம்பரியம்.
இல. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இலீலா-இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம்.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உலா - உலாவியற்படலம்.
ஊர்காண் - ஊர்காண்காதை.
ஊர்தேடி - ஊர்தேடுபடலம்.
எல்லாம் - எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவி ளையாடற்படலம்.
ஒழி - அழிபியல்.
கட - கடவுள்வாழ்த்து.
கடம்ப - கடம்பவனபுராணம்.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கல - கலம்பகம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
கா - காதை.
கீர்த்தி - கீர்த்தித்திருவகவல்.
குண - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குதிரை - குதிரையிட்டசருக்கம்.
குலா - குலாப்பத்து.
கோயின்மூத்த - கோயின்மூத்த திரு ப்பதிகம்.
சில - சிலப்பதிகாரம்.
சிற்றிற் - சிற்றிற்பருவம்.
சிதைவனம் - சிதைவனம்புகுபடலம்.
சிய - சியவதைச்சருக்கம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரகாண்டம்.
சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
சூடா - சூடாமணிநிகண்டு.
சூதுபோர் - சூதுபோர்ச்சருக்கம்.
சூர்ப்ப - சூர்ப்பநகைப்படலம்.
சூளா - சூளாமணி.
ஞான - ஞானவாசிட்டம்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தத்துவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள்.
தலவி - தலவிசேடப்படலம்.
திருக்காளத்தி - திருக்காளத்திப் புரா ணம்.
திருக்கோ - திருக்கோத்தும்பி.
திருச்சத - திருச்சதகம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவை யார்.
திருஞா-திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய னார் அல்லது ஷே புராணம்.
திருந - திருநகரச் சிறப்பு.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார் அல் லது அவர் புராணம்.
திருநாட்டு - திருநாட்டுச்சிறப்பு.
திருப்படை - திருப்படையாட்சி.
திருமயிலை - திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.
திருவம் - திருவம்மானை.
திருவவ - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாத - திருவாதவூரர் புராணம்.
திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிறப்பு.
திருவிளை - திருவிளையாடல், திருவிளை யாட்டுப்படலம்.
திருவெம் - திருவெம்பாவை.
தீர்த்த - தீர்த்தவிசேடப்படலம்.
தே - தேவாரம்.
தொல். பா. விருத் - தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தி.
ந, நச் - நச்சினார்க்கினியம்.

நரிபரி - நரிபரியாக்கியபடலம்.
நாடுகாண் - நாடுகாண்காதை.
நீத்தல் - நீத்தல் விண்ணப்பம்.
பதி - பதிகம்.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரத்து - பரத்துவாசதரிசனை யத்தியாயம்.
பரிபா - பரிபாடல்.
பா - பாயிரம்.
பார்ப்பதி - பார்ப்பதிப்படலம்.
பார - பாரதம்.
பால - பாலகாண்டம்.
பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை.
பிள்ளை - பிள்ளைத்திருநாமம்.
புணர்ச்சி - புணர்ச்சிப்பத்து.
புறஞ்சேரி - புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.
புறநா - புறநானூறு.
பெரிய - பெரியபுராணம்.
போற்றி - போற்றித்திருவகவல்.
மண்சுமந்த - மண்சுமந்தசருக்கம்.
மணி - மணிமேகலை.
மது - மதுரைக்காஞ்சி.
மதுரைக்கல - மதுரைக்கலம்பகம்.
மதுரைப்பதிற் - மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
மாணிக்கம் - மாணிக்கம்விற்றபடலம்.
மாலை - மாலையீட்டுப்படலம்.
மிதிலை - மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.
மீனாட்சி - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.
முனிவர் - முனிவர்கதி.
யானை - யானையெய்தபடலம்.
வாரணை - வாரணவதச்சருக்கம்.
விடை - விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.
விருத்த - விருத்தகுமார பாலரானபடலம்.
வேத்திர - வேத்திரகியேச்சருக்கம்.

இந்நூலாசிரியராகிய

பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யென்பவர், பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள கேல்லிநகரிற் பிராமணவருணத்தில் ஸ்மார்த்தர்களாகிய வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்வகுப்பிற் * கௌணியகோத்திரத்திற் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசருடைய திருவடிக்கண் மிகுந்த பத்திச்செல்வம்வாய்ந்த குடும்பத்திற் சனித்தவர். இவர்க்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யெனவும், இவர்பரம்பரையிற்பிறந்தவரும் மதுரைத் திருப்பணிமாலையிற் கூறப்பெற்ற வருமாகிய ஒருவருக்கு ஆனந்ததாண்டவநம்பி யெனவும் பெயர்கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்திற் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்துதிமுதலியன அமைந்திருத்தலையும் உற்றுநோக்குகையில், இவர் குடும்பத்தார்கள் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசர் திருவடிக்கண் மிக்க அன்புடையவர்களென்பது வெளியாகின்றது.

இவர்ப்பெயர், தில்லைநம்பி யெனவும் வழங்கும்; வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்களில் அநேகருடைய இயற்பெயர்களின்பின் நம்பியென்பது சார்த்தப்பட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்பதை அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பழைய ஓலைச்சாதனங்களில் இன்றும் காணலாகும். செல்லிநகரென்பது, செல்லிநாடென்றும் பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் செய்யுட்களில் வழங்கப்பெறும்; அக்கிரகாரத்தைச் சதுர்வேதிமங்கலம் அல்லது சதுர்வேதமங்கலமென்றல் மரபு; இது, பழைய சிலாசாதனமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்; இந்நகர், இக்காலத்துப் பனையூரென்று வழங்கப்படுகின்றது. இது, சங்கரநயினார்கோயில் தாலூகா, கரிவலம்வந்த நல்லூர்க்குச்சமீபத்தில் உள்ளது; செல்லியாரம்மையென்ற பெயருள்ள துர்க்காதேவியைத் தனக்கு அதிதேவதையாக உடைமையின், இவ்வூர் செல்லிநகரென்று பெயர்பெற்றதென்று சொல்லுகின்றனர்.

[வேம்பத்தூர்.]

வேம்பத்தூரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில மதுரைக்கு வடகிழக்கில் இரண்டுகோசதத்தில் வையைநதிக்குவடக்கே உள்ளது; இது நிம்பையென்றும் வழங்குமு; [நிம்பம் - வேம்பு]; பிரமோத்தரகாண்டத்தின் பாயிரத்தில், "தேசான" என்னும் செய்யுளில், "நிம்பை, யீசான மாமுனிவன்" என இப்

* கௌணீனிய கோத்திரம் - கௌண்டின்னிய கோத்திரம்.

பெயர் வந்திருத்தல் காண்க. பண்டைக்காலத்தில் இப்பெயர் வேம்பற்றூ ரென்றே வழங்கிவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண் டியனால், இவ்வூருக்குப்பின்பக்கு மூன்று தானஞ்செய்யப் பெற்றதாதலின், இவ் வூர், குலசேகரசதுர்வேதமங்கலமெனவும் பெயர்பெறும்; இவ்வூரைக் குல சேகரபாண்டியர் தானஞ்செய்தாரென்பதை,

"தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு
புனக்குடிமிக் கோமான் புதல்வன் - மனக்கினிய
தென்னிம்பை பூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்
கன்னன் குலசே கரன்."

என்னும் பழைய வெண்பாவாலுணர்க.

குலசேகரபாண்டியனென்பவன், அகமேற்றநினைந்து, சாகேதபுரி யென்ற இடத்திலிருந்து பிராமணர் இரண்டாயிரத்தெண்மரை அழைப் பித்து, அவர்கள் நாமாவலியைப் பதிந்துகொண்டு, முறையே ஒவ்வொரு வருக்கும் மனையும் நிலமும் கொடுத்துக்கொண்டேவந்து, இறுதியில் எஞ்சிய கணபதியென்னும் பெயருள்ளவரை அழைத்தகாலையில், யாதுகாரணத்தா லோ அவர் வரவில்லை; அப்பொழுது, ஸ்ரீ மஹாகணபதி, ஒரு பிரமசாரி வடிவங்கொண்டுவந்து, 'யான் கணபதி' என்று கூறி, அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு மறைந்தருளினர். உடனே அரசன்வியந்து பரவசமுற்று அவருக் கென்று கொடுத்த மனையிற் கோயில்கட்டுவித்து, அதில் அவருடைய திரு வுருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து நிலத்தையும் தேவதானமாகவிட்டனனென் றும் அவ்வூரே இதுவென்றும் ஒரு பழையசரிதம் பாண்டிநாட்டில் கர்ண பரம்பரையில் வழங்கிவருகின்றது. வேம்பத்தூரில் அக்கிரகாரத்திற்குமேற் கே கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மஹாகணபதிக்கு அமைக் துள்ள இரண்டாயிரத்தெண்விநாயகரென்னும் திருநாமமும் இந்தப் பழைய சரிதத்தை வலியுறுத்தும்.

வானரவீரமதனையிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனென்ற ஓரரசன், இர ண்டாயிரத்தெட்டுக் குடும்பத்தார்க்குப் பாண்டிநாட்டில் வேம்பத்தூர்முத லிய உ00அ - ஊர்களைக் கொடுத்தானென்று சொல்லுவதுமுண்டு; இதனை, மதுரைத்துதிமண்மாலையென்னும் புத்தகம் ஒருவகையாகத்தெரிவிக் கின்றது.

வேம்பற்றூரென்பதும் குலசேகரசதுர்வேதமங்கல மென்பதும் இவ்வூர்க் குப் பெயர்களென்பதை இவ்வூர்ப் பெருமாள்கோயிற் கருப்பக்கிருகச்சுவரின் வெளியேயுள்ள சிலாசாஸனத்தால் அறியலாகும்; அகநானூறு, ஏஎசு - ம் செய்யுளுக்கும். புறநானூறு, கூகஎ - ம் செய்யுளுக்குமுரிய ஆசிரியரின் பெய ராகிய வேம்பற்றூர்க்குமரனு ரென்பதிலுள்ள வேம்பற்றூரென்பது இவ்வூ ராகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்வூர்ப்பிராமணச்சிறுவர்கள் தமிழ்க்கல்விசெய் தலில் வல்லுநராயிருந்தனரென்பதைத் தமிழ் நாவலர்சரிதையும் புலப்படுத் தும். இப்பூர்ச்சோழியர்களில் அநேகர் வேறுவேறிடஞ்சென்று தங்கள்தங்

கள் கல்விமிகுதியையும் வருத்தமின்றிச் செய்யுட்களியற்றும்வன்மையையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர்முதலியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று முற்றூட்டாக அவர்கள்கொடுத்த ஊர்களிலிருந்தமக்கிருப்பிட மாகக்கொண்டு தமிழ்நூலாராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; ஆனாலும், இவர்கள் வேம்பத்தூராரென்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்படுவார்கள். இவர் கள் அங்ஙனமிருந்த ஊர்களுள் இப்பொழுதறிந்தவை: வீரசோழன், அல்லது வீரை, தென்காசி, கீழைப்பாவூர், வல்லநாடு (இது நீருநெல்வேலிக் குக்கிழக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது) இருப்பைபூரணி (இது கோயிற்பட்டிக்குக் கிழக்கேயுள்ளது), திருநெல்வேலி, கரிவலம்வந்த நல்லூர், கற்குளம் (இது வல்லநாட்டைச்சார்ந்தது) பனையூர், குறுங்காவனம் அல்லது குறுங்களாவனம் (இது கீழைப்பாவூருக்குச் சமீபமானது) என்பன. இக்குழாத்தினரெல்லோ ரும் ஒரேவிதமான சமயக்கொள்கையை உடையவர்களல்லர்; தங்கள்தங்கள் முன்னோர்கள் தழுவிவந்ததும் வைதிகமாயதுமானகொள்கை எதுவோ அதனையே மேற்கொண்டவர்கள். இஃது அவரவர்கள் இயற்றியநூல்களாலும் தனிப்பாடல்களாலும் விளங்கும்,

பாடுதுறைமுதலிய பற்பலநூல்களியற்றிய தத்துவராயரும், வரதுங்க ராமபாண்டியருடைய ஆசிரியராகிய ஈசானமுனிவரும், ஆனந்தலகரி, சௌ ந்தரியலகரிமுதலிய நூல்களியற்றிய வீரைக்கவிராசபண்டிதரும், ஞான வாசிட்ட நூலாசிரியரான ஆளவந்தார் அல்லது ஆளவந்தான் மாதவபட்ட ரென்பவரும், பகவத்கீதையியற்றிய ஸ்ரீ பட்டரும், பராபரமாலைபாடிய அம் பிகாபதியும், செல்லிவருக்கக்கோவைபாடிய தீநுநெல்வேலிப்பேரூமா ளையரும், ஐயாயிரம்பாடலுள்ள பாகவதமியற்றிய செவ்வைச்சூடுவரும், அழகர்கலம்பகமியற்றிய கவிதஞ்சாமையரும், பிரபந்தத்தீபிகையியற்றிய முத்துவேங்கடசுப்பையரும் இந்தவேம்பத்தூர்ச் சோழிய வகுப்பினரே.

இக்குழாத்தினர்க்கு வேம்பத்தூர்ச்சங்கத்தாரென்றும் ஒருபெயர் பண் டைக்காலந்தொடங்கி வழங்கிவருகின்றதுண்டு; இஃது அழகர்கலம்பகமுத லியவற்றுரல் விளங்கும்.

மூற்காலத்தில் எதேனும் நூலியற்றியதமிழ்ப்புலவர்கள் அந்நூலைக்கொண ர்ந்து இவ்வூர்ப்புலவர்களுக்குக்காட்டிச் செவ்வைசெய்வித்து, இவர்களுடைய உடன்பாடுபெற்றபின்பே அந்நூலைவெளிப்படுத்துதல் பெரும்பான்மையான வழக்கமாக இருந்ததென்று பலர்சொல்லக் கேள்வியுண்டு.

கம்பர் தாமியற்றிய இராமாயணத்தை இவ்வூரில்வந்திபடித்துக்காட்டி இவர்களால்நன்குமதிக்கப்பெற்றனரென்பதும், கானமேகப்புலவர் இங்கே வந்து இவ்வூராரில் ஒருவர் * சமத்தியாகக்கொடுத்த, "கண்டங்கத் தரிக் கொத்துக் காடு" என்பதை இறுதியடியாக அமைத்து, கொடுத்தவர் எண்ணிய

* ஸமஸ்யாவென்னும் உடமொழி இங்ஙனம் சிலதந்துவழங்குகின்றதென் பர்.

வண்ணமே ஒருசெய்யுளும் ஆங்கிருந்த வேறுசிலர் விரும்பியவண்ணம் அருமையான சில சிலேடைவெண்பாக்களும் வருத்தமின்றிக் குறித்தகாலத்துட் பாடிமுடிக்க, இவர்கள் சென்றமதித்து இவ்வூருக்குத்தெற்கேயுள்ளதும், "காள மேக்நீர்தாறு" என்று இக்காலத்தில்வழங்கப்படுவதுமாகிய கூ - மா அளவுள்ள நன்செய்நிலத்தை அவருக்கு முற்றூட்டாகக்கொடுத்தனரென்பதும் கன்ன பரம்பரைச்செய்திகள்.

திருசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் முதலியோர்களாற் சிறந்தகவிஞரென்று பாராட்டப்பெற்றவரும் சிலவருடங்களுக்குமுன்பு இராமநாதபுரத்தில், பலதமிழ்ப்புலவர்கள் தனித்தனியே கொடுத்தவிஷயங்களே யமைத்து, அவர்கள்குறித்த இரண்டனாகாழிகைக்குள், கூ - சிலேடைவெண்பாக்களே எளிதிற்பாடி, சிலேடைப்புலியென்னும் பட்டப்பெயரையும் உயர்ந்த சிலபரிசில்களையும் ஸ்ரீ பாஸ்கரசேதுபதியவர்களாற் பெற்றவரும் தனஞ் சயகோத்திரத்தினரும் மேற்கூறிய வீரைக்கவிராசபண்டிதருடைய வழித்தோன்றலுமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ பிச்சுவையரென்பவரும் இன்னும் சிலவித்துவான்களும் இப்பொழுது வேம்பத்தூரிலுள்ளார்கள்.

இவர்கள் சரித்திரங்களாகக் கன்னபரம்பரையில்வழங்குவனவும் செய்யுள்முகமாக உள்ளனவும் இன்னும் எவ்வளவோபல ; அவை விரிவஞ்சி நிறுத்தப்பெற்றன.

கடைச்சங்கப்புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை, தமிழ்மணங்கமழப் பெற்றுப் பற்பலவித்துவான்கள், தமிழ்நூல்களையே ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டும் பாடஞ்சொல்லிக்கொண்டும் நூதனமாக நூல்களியற்றிக்கொண்டும் தமிழ்ச்சுவையைப் பிறருக்குப்புலப்படுத்திவீற்றிருத்தற்கு இடமாகிவிளங்கும் இந்த வேம்பத்தூரின்பெருமை என்போலியரால் எங்ஙனம்சொல்லற்பாலது; * "பாட்டுக்குருகுந் தமிழ்ச்செருக்காத"ரே அறிந்தருளுவார்.

சற்றேறக்குறைய மூப்பத்தைந்துவருடங்களுக்குமுன்னே இவ்வூருக்கு வந்து இவர்களுடைய தமிழ்ப்பயிற்சியையும் செய்யுள்செய்யும்வன்மையையும் குணவிசேஷங்களையுமறிந்துமகிழ்ந்த பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலர் மிக்க அன்புடன் இவ்வூரார்விஷயமாகப்பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு :—

க. "வேதநூல் வாழிதவ வேள்வித் துறைவாழி
நீதிநூல் வாழி நெறிவாழி - ஓதுதமிழ்
வல்லாராய் நிம்பை வளம்பதிவாழ் மாசனங்கள்
எல்லாரும் வாழி யினிது."

உ. "பொங்குகடல் வாழி புயல்வாழி சீர்வாழி
தங்குநூல் வாழி தமிழ்வாழி - துங்கமிகுந்
தேசமெங்கும் போற்றத் திறல்படைத்த வேம்பத்தூர்
மாசனங்கள் வாழி மகிழ்ந்து."

இந்நாலாசிரியருடைய சரித்திரத்திற்கு அங்கமாக வேம்பத்தூரின் வரலாறு இதுவரையிற் கூறப்பட்டது.

* மதுரைக்கலம்பகம். எக.

[நூல் இயற்றிய இடம்.]

இந்நூலாசிரியருடையஊர் செல்லிநகராக இருந்தாலும், இதனைப் பாடுங் காலத்தில் இவரிருந்தஇடம், கார்வளங்கொண்மண்டலத்திற் கப்பிஞ்சிநாடென்னும் பெயரையுடைய சிறுநாடென்றுதெரிகின்றது; இதனை, "கார்வளங் கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுளோன்" [பக்கம் - உஉ-அ] என்னும் நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தாலுணர்க; கார்வளங்கொண்மண்டலமென்றதை மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளதான மழைக்குப்புணைகோடித்தமங்கல நாடென்று சொல்லுகின்றனர்.

[பெற்றபரிசில்.]

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய * பாண்டியனொருவன் மிக்கசிறப்புடன் இதனை அரங்கேற்றுவித்துப் பல்லக்குமுதலிய விருதுகளையும் பல இரத்தினபரணங்களையும் கொடுத்தளித்தானென்றும், அப்பொழுது இந்நூலாசிரியர் மகிழ்ந்து, "பல்லக்கு மேலேறி †" (பக்கம், உஉ-அ) என்னும் வெண்பாவைப் பாடினரென்றும், பின்னர் அவன்மகிழ்ந்து இவருடையசனனபூமியாகிய செல்லிநகரையும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களையும் இவரும் இவர் பரம்பரையோரும் அனுபவிக்கும்படி முற்றூட்டாகக்கொடுத்தானென்றும், அதுபற்றிச், செல்லியூரும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களும் செல்லிநாடென்று வழங்கப்பெற்று வந்தனவென்றும், இவர் பரம்பரையோர் மிகுந்த செல்வமுடையவர்களாகிப் பலதருமங்களைச்செய்து விளங்கினரென்றும் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

"கன்னலுஞ் செந்நெலுஞ் சூழ்செல்லி நாடன் கவுணியர்கோன்
நன்னலக் ளெண்ணிய வானந்த தாண்டவ நம்பிகற்பாள்‡
தென்னவர் போற்றிய வங்கயற் கண்ணம்மை செல்விதிருச்
சன்னிதிக் கோபுரங் கட்டின டன்மக் தழைக்கவென்றே."

என்னும் மதுரைத்திருப்பணிமாலைச்செய்யுளும் வலியுறுத்துகின்றது.

[காலம்.]

மேற்கூறிய செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆனந்ததாண்டவநம்பி அம்பிகையின் சந்நிதிக்கோபுரம் கட்டுவித்தகாலம், சாலிவாகனசகாப்தம், ககுரு [கி. பி. கஉஉ-எ - கஉஉ-அ; கொல்லம் சஉ2 - சஉங] என்று மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றமையால், ஆனந்ததாண்டவநம்பியென்பவர், இற்

---

* இப்பாண்டியனைக் கரிவலம்வந்தநல்லூரில் அரசுபுரிந்த வரதுங்கராம பாண்டியனென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

† இவ்வெண்பாவிலுள்ள, 'பல்லக்குமேலிட்டோம்' என்பதற்குப் பல இரத்தினபரணங்களை மேலே அணிந்தோமென்று பொருள்கொள்க.

‡ கற்பாள் - பத்தினியார்; மனைவியார். ஆனந்ததாண்டவநம்பியே கோபுரம்கட்டியதாக மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றது; அஃது எழுதிவைத்தோரால் நேர்ந்தபிழையோ வேறுயாதோ உண்மைவிளங்கவில்லை.

றைக்கு, கூகை - வருடங்களுக்கு முந்தியிருந்தாரென்றுமட்டும் ஒருவாறு தெரிகின்றது; அதற்குமுன், இந்நூலுடையார்காலம் இவ்வளவினதென்று தெரியவில்லை.

[ஞாலசிரியர்.]

சிதம்பரம் மாளிகைமடத்திலிருந்த வேணிகாடருடைய சிஷ்யராகிய விநாயகரென்பவர், இவருடைய ஞானசிரியர்; இதனை இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்து, உரை - ம் செய்யுளாலுணர்க. இங்கேகூறிய மாளிகைமடத்துத் தலைவரொருவர், வேதாரணியபுராணப் பாயிரத்திலும் திருக்கானப்பேர்ப் புராணப் பாயிரத்திலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

[குணவிசேடங்கள்.]

இந்நூலாராய்ச்சியால்விளங்கிய ஆசிரியர் குணவிசேடங்கள் பல; அவை, வேதாகமங்களில் மிக்க பிரீதியுடைமை, வடமொழிப்பயிற்சி, தமிழ்ப்பாஷையில் மிக்க அன்பு, தமிழில் ஐந்திலக்கணவுணர்ச்சி, சங்கத்தமிழ்நூல் முதலியவற்றிலும் பழையவுரைகளிலும் தேவராதிகளிலும் திவ்யப்பிரபந்தங்களிலும் மிக்கபயிற்சி, நடுவுநிலைமை, எல்லாவருணத்தாரிடத்தும் எல்லாச் சாதியாரிடத்தும் அன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, சிவசின்னங்களில் அன்புடைமை, தம்முடையகருத்தைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்வண்ணம் செய்யுள்செய்யும் வன்மை, அங்ஙனம்செய்யும் செய்யுட்கள் படிப்பவர்களுடைய மனங்கனிக்கவரும்படி இடத்துக்கேற்ற சந்தங்களில் அவற்றை அமைத்தல், பலவகைத் துதிசெய்யுமழகு, வடநூற்கருத்துக்களை அங்கங்கே யமைத்தல், பிறரை நல்வழிப்படுத்தநினைத்தல், சரிதங்கூறுகையில், பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமையை நினைந்துநினைந்து மனமுருகி இடையிடையே செயலற்றிருத்தல் என்னும் இவையும் பிறவுமாம். இங்கே எடுத்துக்கூறியவையெல்லாம் இந்நூல் அரும்பதவகராதிமுதலியவற்றைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

நூலாராய்ச்சி.

[நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலதிருப்புக்கள்.]

பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடலுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பலவற்றுள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் வையைநதியை அடைத்தற்குக் கூலியாளாகவந்து வேலைசெய்யாமல் உழப்பியபொழுது, பாண்டியனுடைய எவ்வளவாளர்கள்சினந்து அவர்முதுகில் அடித்தாரென்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதொன்று, * (கூ0) கூ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க; பலநூல்கள் பாண்டியனே அடித்

* இங்கேகாட்டிய எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டது திருவிளையாடலையும் வையை பாடலையும் புலப்படுத்துவன; பின்வருவனவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

தானென்று கூறியிருக்கவும் இவர் இங்ஙனம் கூறியதற்குக்காரணம் இன்னதென்றுபுலப்படவில்லை; இந்நூலைச்செய்வித்த அரசனுடையவேண்டுகோளாக இருத்தல்கூடுமென்பது சிலருடையகருத்து; "அந்தநாள் பிட்டுக்காக மண் சுமந்த வரனேமன் னவன்றன தாளா, மைந்தரி லொருவ னடித்தாத் துணிந்தோர் வண்டமிழ்க் கவிஞனே தினனே" என்பது, புலவர்புராணம், திருவாதவூரர், இ.அ.

பழையநூலாசிரியர்களும் பழையஉரையாசிரியர்களும் பாண்டியர்களிற் சிலரைத் தெய்வப்பாண்டியரென்றுகூறுதல் மரபு. இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தழுவி, சுந்தரமாறரை, "தெய்வப்பாண்டியன்" (கட. கக) என்றும், "தெய்வவான்வழுதி" என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்; (சு) சு.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயில், இத்தலத்துள்ளகோயில்களிலெல்லாம் காலத்தால்முந்தியதும் பெரியதுமாதலின், அதனைவிளக்கவேண்டி, இந்நூலாசிரியர், அதனைத் தொல்லையாலயமென்றும் பெரியகோயிலென்றும் அங்ஙங்கேவழங்குவர்; இத்தலத்திற் கோயில்கள் பலவுள்ளனவென்பதை, "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, மூவணச்சேவலுயர்த்தோனியமமு, மேழி கலனுயர்த்த வெள்ளே நகரமுங், கோழிச்சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்" (சில. ஊர்காண். எ - கo) எனவும், "வடதிருவால வாய்திரு நடுவூர், வெள்ளி யம்பல நள்ளா றிந்திரை, பஞ்சவ னீச்சர மஞ்செழுத் தமைத்த, சென்னி மாபுரஞ் சேரன் றிருத்தளி, கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுறை, ... ஒருபரங் குன்றஞ், சூழ்கொள விருந்த கூட்டலெம் பெருமான்" (தல். "தெடுவரைப் பொங்கர்" - சுக) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், இவ்வமைறைகாய்போம் பழையநூல்களில் அங்ஙங்கே மறைந்துகிடந்த அரியசெய்திகளை இதனுள் உரிய இடங்களில் அமைத்து விளக்கிச்செல்லுகின்றனர். இதனால், தெரொளாகஇருந்த ஐயங்கள் இருவாறு தீர்வனவாயின. அவற்றுள், சில வருமாறு:—

க. 'நான்குமாடங்கள் கூடுதலின் நான்மாடக்கூடலென்றுமிற்று. அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமூடங்கை, திருநடுவூர்; இனி, கன்னி, கரியமால், கடம்பி, ஆலவாயென்றுமாம்' என்பதனை, கலித்தொகை, கூ-ம் பாடல், நச்சினார்க்கினியம். இத்தவுரையில் முன்னுள்ள திருவாலவாய்முதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல், சை - ம் திருவிளையாடலாலும் பின்னுள்ள கன்னிமுதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல் திருநகரச் சிறப்பிலுள்ள, கூ - ம் பாடல்முதலிய நான்கனாலும் இருவாறு விளங்குதல் காண்க.

உ. 'நீலமணியின்குற்றம்வந்தவழிக்கண்டுகொண்க' என்பது, சிலப்பதிகாரமும், ஊர்காண்காதை, கூo- ம் அடி, அடியார்க்குநல்லாருரை; நீலத்

தின்குற்றம் பன்னிரண்டென்றும் அவற்றின்பெயர்கள் இவையென்றும் இந்நூல், உடு - ம் திருவிளையாடலிலுள்ள கக - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. இதனால், அடியார்க்குநல்லாரிலும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ்நூலாராய்ச்சியில் மிக்கவரென்பது வெளியாகின்றது.

துதிவகைகள்*:

கடவுள்வாழ்த்திலன்றி நூலுள்ளே அங்கங்கேவந்துள்ள விநாயகர்துதி முதலியன, யாவரும்படித்துமறிந்து இன்புறுதற்பாலன; அவை வருமாறு:—

விநாயகர்துதி: (உஎ) உசை.†

சிவஸ்துதி: (உஎ) சுசு, எஅ, (நுசு) கo, ககை, கஉ;—இவைமுற்றும் துதியாகவுள்ளகவிகள். (உ) சை, (எ) உ, (கஎ) உ, (உசை) நு, (உஎ) உஎ, சுடு, (உஅ) அ, கு, (நுடு) உசு, நo, (நுசு) கஉ., (சக) எ, (சநு) உசை, (சகு) டு, (டுசை) கஎ, (டுஎ) கஅ, (சுஉ) உநு;—இவை சிலஅடிகள் துதியாகவுள்ளகவிகள்.

அம்பிகைதுதி: (உஎ) உசு.

திருஞானசம்பந்தர்துதி: (நுஎ) நுo.

பூர்த்திநாயனார்துதி: (டுக) கடு.

நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள்:

நூலாசிரியர்கூற்றுக்களாக இந்நூலுள் அங்கங்கே காணப்படுங்கவிகள் பல உள்ளன. அவை ஒருபகுதிப்பட்டனவல்ல; அவை வருமாறு:—

க. உலகத்தாணைநோக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமையை இவர் கூறுதல்போலவும் பிறர்கூறுதல்போலவும் உள்ளன: (திருநாட்டுச் சிறப்பு.) கசை, (உஎ) க, (நுக) உஉ, (நுஉ) உடு, (டுசை) ககு, (நுஅ) எக, (சசை) டுஅ, (சடு) கஅ, (சசு) நுக, (டுசை) டுo, (சுநு) உக.

உ. திருவிளையாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோகையில் அன்பின் மிகுதியால் இடையிடையே இவருடையமனம் உருகியதென்பதைப் புலப்படுத்துவன: (நுo) நுகை, (சஅ) நுஎ.

நு. ஒவ்வொருபகுதியின் இறுதியிலே சரித்திரத்தின் அருமையைநினைந்து மனமுருகிச்செய்துள்ள சிவஸ்துதியாகவுள்ளன: (டு) எ, (எ) கக, (நுo) டுசு, (நுஉ) உடு, (சஅ) சக, (டுo) கஅ.

ச. படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் அடையும்பயனைப் புலப்படுத்துவனவாய்ச் சிலபதிகங்களின் இறுதியிலுள்ளன. (நுஅ) எஉ, (டுசு) ககை.

---

* துதிவகைகளும் இவற்றின்பின்னுள்ளவைகளும் விரிவஞ்சிச் சுருக்கமாக இங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டும்படி நேர்ந்தது.

† [( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களையும், ஏனையவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

இ. பாவத்தால் ஒருவர்வருந்துவதைக்குறித்து வருந்துதலையும், புண்ணியத்தால் ஒருவர் மகிழ்தலைக்குறித்து மகிழ்தலையும் புலப்படுத்தவன: (நூசு) உ, சு, (நூஅ) இக, (நூக) உஙூ.

சு. திருவிளையாடற் சம்பந்தத்தாற் பெருமையடைந்த சிலசாதியரீரின் விசேடத்தைக்கூறுவன: (உங) உஇ, (இங) கஅ.

இங்ஙனம் வருவன இன்னும்பல.

பொருளணிகள்

இவருடையவாக்கிற் பலவகைப்பொருளணிகள் அங்கங்கேவந்துள்ளன வெனினும் மிகுதியாகக்காணப்படுவன, கருத்துடையடையணியும் கருத்துடையடைகொளியணியுமே; அவைவந்துள்ளவற்றுட் சிலஇடங்கள்வருமாறு: (எ) உ, (கக) க, (சசு) அ, (நூசு) எ, (நூக) கஉ, (சஉ) அ, (சச) அ, கங, (சசு) கக, (சஎ) கூ, (இசு) கo, (கூஉ) கங, கஎ, நூச, நூக.

செல்லணி:

சொல்லணியுமச்சாரித்த மடக்கணிகளை
இந்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்; அவை வருமாறு:

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அத்தியிலத்தி சொரிந்ததால்-யானை யானது இலத்தியைச்சொரிந்தது.சுசு.

அருகராருகராக்கண்டோம் - சைனர் பாண்டியனைச் சமீபித்தவராகப் பார்த்தோம். கஉஅ.

ஆவிதேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவி சோர்ந்து: ஆவி-தடாகம், உயிர். கஙஙி.

இடையிடையும்படி: இடையும் படி - வருந்தும்படி. ககூஉ.

உக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டுக்கிர வேல் விறற்செழியன். ஙிஉ.

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலன்: சத்தி - வலி, வேல். ஙிங.

கரிகரியாக - யானை கரியாக. சுசு.

கனகதோ கனகவாவி - பொற்றூம வாவி. கஅ.

கூடமீதாகக் கற்பித்தருளினன் கூடமில்லான்: கூடம் - மாளிகையிசேடம், வஞ்சினை. ஙஇ.

கைதவகேள் கைதவமாகாது - பாண்டியனே கேட்பாயாக;உனக்கு வஞ்சனையாகாது. உoசு.

கைதவமோவில்லை கைதவ, கஙசு.

கோதைதன் பரிசனத்தால்...பரிசனங்களோடும். ககக.

கோலக்கோலம் - பன்றித்திருவுரு வும். உகo.

சந்திர மாவளித்தான் சந்திர மாகுலத்தான்: சந்திரமா - பொற்குதிரை. உகசு.

சம்புமா சமாதியாலே சம்புமாத்தாழ்க்க: சம்புமா - சிவபெருமானுடைய பெரிய, நரிகளாகிய குதிரைகள். அஉ.

சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமிலாதாள்.உoசு.

செட்டியாருஞ்செட்டி - வைசியர்குலத்திற் பிறந்த உருத்திரசன்மராகிய முருகக்கடவுள். ஙிo.

செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான் ஙிச.

தாணு தாணுவே யெனவிருந்தான்: தாணு - சிவபெருமான், குற்றி. அஙி.

துதிக்கையின்றித் துதிக்கையால் வணக்கஞ்செய்த: துதிக்கை - துதிசெய்தல், தும்பிக்கை. ஙிஉ.

நரிகாணரியாது. அக.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

நாவளித்த வேலையறாமளித்த வேலையெறி: நாவளித்த வேலை - அச்சத்தை உண்டுபண்ணிய கடல், யாம்கொடுத்த வேற்படையை. இஉ.

பத்திரங்கொடுத்தொதுங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றூன்: பத்திரம்-திருமுகம்; பத்திரீன்-பாணபத்திரர். ககள்.

பயங்கொண்டு வந்தெவரும் பயங்கொள்ள: பயம் - நீர், அச்சம். கூச.

புயலகத்துப் பெரும்புயல்: புயல் - மேகம், நீர். கூடு.

பைங்கண் வேழத்தை...செங்கண் வேழம்: வேழம்-கரும்பு, யானை. கூஅ.

மாலையங்குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலையெய்தி: பாணர்மாலையர்-பாணர் மகனிர்;விறலியர். மாலை-மயக்கத்தை. ககூஉ.

மாலையைக் கழுத்திலிட்டோர்மாலை நின்றுலவ. உஅசு.

மாறன்மாறி: மாறன் - பாண்டியன். உஅங.

மாறனுழுதியர் கெட மாறியாடினூர்: கஅடி.

மாரூன்மாறனென்றுங்கரும்பெயர் பெற்றோன். ஙகூ.

வஞையீனல் வஞைத்தனன். இள

வாசியை வாசியாக - குதிரையை விசேடமாக. அடு.

விடை விடைகொண்டு - இடபம் விடுத்தல்கொண்டு. கஉ0; "சொல் விடைகேட்டுச் செல்விடை வெற்பும்" என்பது மதுரைமும்மணிக்கோவை, உஅ.

வேடனிடு சூடினிய தேடிறகை நாடுபவர் வேடரடல் வீடவடுவோர். ங.

வேலைபு யேவ வேலை வேலைகல் வேலை யென்று: வேலை-கடல், காலம், தொழில். ஙச.

இந்நூலில், வேறுபொருளின்றி விளைவுமுதலியகாரணங்களால், சொற்கள் அடுக்கிவருதலும் காணப்படும்; அவை வருமாறு:

அஞ்சேனஞ்சேன்: ஙகூ0.
அரகர. கஎள.
இடந்தருமிடந்தரும்: ச0.
உதவுவமுதவுவம். கஎஙு.
என்கையில் வளைநெரிந்த தென்கையில் வளைநெரிந்தது: இஎ.
என்னிவிடென்னைவிடு: இஎ.
எனக்கெனக்கு: இஎ.
ஒக்குமொக்கும்: சஎ.
காத்தருள் காத்தருளீ: கஎஙு.
சிவசங்கர சிவசங்கர: ஙகூஉ.
தருமநெறி தருமநெறி: ஙக.
திருச்சிற்றம்பலந்திருச்சிற்றம்பலம்: உ.
திருவம்பலந்திருவம்பலம்: உ.
துயிலுணர்தி துயிலுணர்தி: இஉ.
நல்ல நல்ல: இஎ.
நில்லும் நில்லும்: இஎ.
நிறைந்தீர் நிறைந்த: கஎஎ.
பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம்: உ.
போனது போனது: கஎடி.
வணங்குமினீர் வணங்குமினீர்: ஙக.
வந்தபோம் வந்துபோம்: இஅ.
வரும் வரும்: அஉ.
வளர்ந்திட வளர்ந்திட: ச0.
வஞைத்திடும் வஞைத்திடும்: அ0.
வஞையல்கொள்ளும் வஞையல்கொள்ளு[ம்: நிலை,
விடு விடு: ஙகூ.
விடும் விடும்: சக, எஅ.

இதில் அவ்வவ்விடத்துவந்துள்ள

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத்திருநாமங்கள்:

அடிமைக்கு நல்லவன். உஉடி.
அடியவர்க்கெளியசுந்தரன். கசக.
அடியவர்க்கெளிய சொக்கன். கoச.
அடியவர்க்கெளியவர். இங, சுஎ.
அடியவர்க்கெளிய வெம்பெருமான். சசு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அடியவர்திறத்து நல்லவன். கடிஎ.
அடியவர் நன்மைதின்மை அறிபவன். ககஙி.
அடியார்க்கு இனியன கொடுக்குஞ் சொக்கன். ஙூ. [ககசு.
அடியார்க்கு நல்லான். க00, ககடி,
அடியார்குறைதீர்ப்பான்: ஙடி.
அடியார்தங்கட் கெளியவன், கசுடி.
அணுக்கட்கு நல்லவர். ககச.
அதிரவீசியாடுவான். க0எ. "அதிரவீசியாடுவாய்"-(திருஞா. தே).
அந்தநாயகன். கசு; (அந்தம்-அழகு).
அபிடேகச்சொக்கன். ஙூச. [அபிடேகம் - கிரீடம்]; "அபிடேகச்சொக்கர்" (மதுரைக்கல. சச, டிஙு).
அருடேங்குநாதன். எ0.
அருந்தவன். ககக, உகஉ; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத்தோற்கே" (புறநா. கட).
அருவமெய்யினன். ஙசு.
அருளாகரன். ககக.
அழகன். ககஉ, ககக, கஙடி, உஉடி; "அழகணீபுயங்கனி", "மூப்புரஞ் செற்ற வழக" (திருஞா. தே.), "அழகனே யீரலாயி லப்பனே" (திருநா. தே.)
அழகீர்மெய்யன். ஙூச.
அழகியசொக்கன் டிஅ; (மதுரைக்கல. ச, டிஙூ, கூச); "அழகிய சொக்கர்க்கு" (மீனுட்சி. காப்பு. ச).
அழிசிய பெருமான். கசுஎ.
அற்றவர்க்கற்றசிவன். கஎக; "அற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற வால வா யாவது மிதுவே"(திருஞா. தே); "அற்றவர்க்கற்றேன்கூறும்" (திருவானைக்காப்புராணம்,தைமிச.உசு.)
அற்றவர்க்கற்றசெல்வன். கசகூ.
அற்றவர்க்கிற்றசிவன். கஎக.
அற்றவர்க்குற்றசெல்வன். கசக.
அன்பர்க்கன்பன். கசஅ, கசகூ.
அன்பர்சுமை பூண்டுகொண்டான். எஎ.
அன்பர்தம்பிழைபொறுப்பவன். சசு.
அன்னையொப்ப அணுக்கட்கு நல்லவர். ககச.
ஆதி. டிஙடி; "ஆலவாயிலுறையுமெம் மாதியே" (திருஞா, தே. க-க0).
ஆதிநாதன். ஙூஎ, கஎடி.
ஆதிநாயகன், சஙூ.
ஆதிமுனி, டிஙடி.
ஆலவாய்த் தருமமூர்த்தி. கஙூ, டிஙக.
ஆலவாய் மெய்யன். ஙூச, கஉ.உ, கஉடி, கஙஅ.
ஆலவாயமுதமன். கஉ,
ஆலவாயமுதவாக்கன். சகூ.
ஆலவாயமுதவாயான். சுஅ.
ஆலவாயமுது. டிக0.
இசைக்குநல்லான். உ0க.
இனிச்சொக்கன். ககக0.
இயற்சொக்கன். டிஙூ.
உற்றவர்கட்குற்றவன். க0உ.
எளியசொக்கன். கசஙடி. [உ0ச.
எளியவர்க்கெளிய சொக்கநாதன்.
ஒப்பிலழகன். கஅ.
கருணைமெய்யன். ககஉ.
கருணைமேனிப்புண்ணியன். கடிஎ.
காரணமுதல்வன். உடி.
காரணவான். எஉ.
குஞ்சரக்தாங்குகோயிற்குழகன். ககக.
குஞ்சரக்தாங்குகோயிற்கூத்தன். கஙூ.
குழகன். ககக; "குழகனே" (திருநா, தே. எ).
கூடலில்லான். ஙூடி.
கூத்தன். கஙூ; "கூத்தனே" (திருநா. தே. எ).
சாலநல்லவன். கடிஎ.
செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன். கஅடி.
செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன். கஉக.
செழியர் நாதர். கச.
சேட்டநாதர். கச.
சொக்கமூர்த்தி. கஅடி.
சொக்கவேந்து. கஅடி.
சொக்கன் (சொக்கர்) உ, டி, உஎ, டிஙூ, உ0சு; "ஆலவாய்ச், சொக்கன்", "ஆலவாய்ச், சொக்கனே"(திருஞா. தே). (மதுரைக்கல. டி, க0, சுஙூ, சுக, அக; மீனுட்சி இரட்டைமணிமாலை, உ, க0சு)
சொக்கு. கஎ, கூடி, கசச.
தனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன். டிஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தெய்வப்பாண்டியன், ஈ.
தெய்வவான் வழுதி. உஅ.
தென்னவர் இளைக்கு நல்லசெல்வன், கஎக.
தொழுபவர்க்கெளியான். கஇக.
நயந்தவை யாவையும் நல்க வல்ல வன். ஈ0.
நல்லடியார்க்கு நல்லான். க00, ககசு.
நற்றமிழிறைவன், உ0சு.
நற்றவன், ச0. [உகஈ.
நாயனூர் (நாயன்). எஅ, கசுசு, கசுசு, நேசர்கட்கு நேசன். கசுச.
பண்ணிசைச்சொக்கீன். உ0க.
பத்தர்கள்பத்தன். கச, ககக, கீகள, கஉக, கஙக, கசசு, கசசு, கஎ0, கஎஉ.
பத்தர் பத்தன். ச்எ, சு0, கசஇ, கசசு, கசகூ.
பத்தர் வாழ்வு. கஎ.
பழிக்கஞ்சுசொக்கன், உ0.
பழியஞ்சுஞ் சொக்கன். கக்க. "பாவமேபாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கருக்கே" (மதுரைக்கல. உகூ)
பாண்டி கன்னுடன். ககூக.
பாவறிந்த நாவலவன். சக.
புகழ்க்கினியான். ககஉ.
புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன். கஇக, உ0.
புகழ்க்கு நல்லோன். உ00, உ0இ.
புகழ்கொண்டான். உகஉ.
புழுகு கெய்ச்சொக்கர். ஈஉ; (மதுரைக்கல. இஉ, இஈ; மீனாட்சி. ஊசற். க-க0).
மூனிவன். க.
மெய்யர்க்கு மெய்யன். ககஎ.
மெய்யன். ககூ, ஈச.
யாவும்வல்லவன். சு0.
வணங்குவோரிணங்கன். அஈ.
வாசிவாரியப்பெருமான். கூஈ.

[இத்திருநாமங்கள், இத்தலத்தொடர்புள்ள நூல்களிலும் பிறநூல்களிலும் பயின்று வந்திருத்தலின், இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பெற்றன. இவற்றுள், ஒன்றன் பரியாயங்களாக உள்ளவற்றையும் அடைமொழிகளால் வேறுபட்டுள்ளவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்க.]

இந்நூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள் முதலியன.

(க)—ஊர்கள்:

ஆஞடையார்கோயில்-திருப்பெருந்துறை; சிவபெருமான் ஆசிரியவடிவங்கொண்டு திருவாதவூரடிகளை ஆட்கொண்டருளிய இடமாதலின், இஃதி இப்பெயர்பெற்றது. இது துறையெனவும் வழங்கும். எஉ, எசு, அக.

இராமேச்சரம். கூ.

இருஞ்சிறை - பாண்டியராசன் மேகங்களைக்கட்டிச் சிறைப்படுத்திய இடம்; 'கட்டுநல்லூரிருஞ்சிறை' எனவழங்கும்; மாணமதுரை (வானரமதுரை)க்குச் சமீபமானது; கசுஉ.

உத்தரகோசமங்கை. இஇ, இசு, க00.

உப்பூர் - உருத்திரசன்மனுடைய ஊர்; இதில் இராமராற்பூசிக்கப்பட்ட விநாயகராலயமொன்றுண்டு; இவ்வூர் பரம்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்ளது. சசு.

ஏழார்கள் - மேகத்துக்குப்புனைகொடுத்த உபகாரியினுடைய ஊர்கள்; இவை களவேள்விநாட்டிலுள்ளவைகள்; இவற்றுளொன்று நாமூனூரென்பது. ககூச.

கட்டுநல்லூர் - பாண்டியராசன் மேகங்களைப் பிடித்துக்கட்டிய இடம்; இஃது இருஞ்சிறைக்குச்சமீபமானது. ககஉ.

கழவர் படைவீடு - இது சமணர்கள் எறிய அ000- கழுமரங்களின் வரி

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சைமுடிந்த கிழைக்கோடியாகிய இடத்திலுள்ளது; திருப்பூவணத்தின் பக்கத்தது; இக்காலத்துக் கழுவேறுமடை, கழுவேறுகடையெனவழங்கும்; கழுக்களின்வரிசைமுடிந்த மேலைக்கோடியில், மேலைக்காவென ஒருரு்ளது. கசுஎ.

காசி. எ.

காவணநல்லூர். தாகம்தீரும்பொருட்டுக் குளமுதலியவற்றிலுள்ள ஜலத்தையுண்ட குண்டோதரன், மனிதர்களுடைய ஜலகஷ்டத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் கட்டளைப்படி உண்டாக்கிய தீர்த்திலைகளுள், பந்தர்ருழ்ந்த நீர்நிலையையுடையவூர்; காவணம் - பந்தர். சூ.

காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது பட்டினமெனவே அக்காலத்து வழங்கிவந்தது. சுஉ, உகசு.

காளையார்கோயில். எஉ.

கோடுங்கோளூர் - கழறிற்றறிவார் நாயனாருடைய இராசதானி. ககஎ.

சிதம்பரம். உ, கoo.

சீகாழி. சஉஉ.

செல்லிநிகர். இஃது இந்நூலாசிரியருடைய ஊர்; செல்லிநாடெனவும் பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமெனவும் கூறப்பீடும். உஉஅ.

தனிச்சயம்: இது பாண்டியன் இந்திரனைத்தனித்துநின்று சயித்த இடம்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது; திருப்புகழ்பெற்ற, முருகக்கடவுளின் ஆலயத்தையுடையது; 'ஐயங்கோட்டை தனிச்சயம்' எனவழங்கும்; ககசுஉ; "பச் சிமத்திசைக் குறத்தமத் தனிச்சயத் தினிற்பிகைப் பெருமாளே" (திருப்புகழ், சுஉo)

திருநெல்வேலி. கூ.

திருப்பித்தூர். கஉசு.

திருப்புறம்பயம். உகஎ.

திருப்பூவ்ணம். கசுஎ, ககஙி.

திருமருகல். உஉக.

திருவாதவூர். சுஅ, அக.

திருவிடைமருதூர். இது, திருவிடைமருதெனவும் வழங்கும். கஎடி.

திருவேடகம். கசுக.

நரிக்குடி. இஃது ஆருடைநாயகர் நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய இடம்; புதுக்கோட்டையைச்சார்ந்த மிழலைநாட்டிலுள்ளது. அக.

நாழனூர். மேகத்திற்குப் பூணைகொடுத்தற்குவந்த உபகாரியினுடைய ஊர்; இது, களவேள்விகாட்டிலுள்ள எழூர்களுள் ஒன்று. கசுச.

பட்டமங்கலம். இது, சோமசுந்தரக்கடவுள் அட்டமாசித்தி அருளிய ஊர்; பட்டமங்கையெனவும் வழங்கும்; சிவகங்கையைச்சார்ந்தது; கஙிஉ.

பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலம். செல்லிநகர். உஉஅ.

பழமதுரை. இது கடல்கொள்ளவந்த மதுரை; இஃது இப்போதுள்ள மதுரைப்பதிக்குக் கிழக்கேயிருந்ததாகத் தெரிகின்றது; "தமிழொடுபிறந்து பழமதுரையில் வளர்ந்தகொடி" (மீஞட்சி. சப்பாணி. க - கி); பழமதுனாமேடென்ற ஒரிடமும் பழமதனாமூனியென்ற ஒருமுனியின்கோயிலும் அங்கேயுண்டு. கிஉ.

பெருங்கிராமம். சோமசுந்தரக்கடவுள் விருத்தகுமார பால்ராசியருளும்படி பத்திபுரிந்தொழுகிய மங்கை அவதரித்த ஊர். கஙக,

மணலூர் - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி; மணற்புரமெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளது; பாரதசம்பு மூதலியவற்றிற்கூறப்பெற்றது இதுவே; கஅஅ.

மாடக்குளக்கீழ்மதுரை: மாடக்குளமென்பது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள தோரிடம்; இஃது ஒருதானுகாவாகவும் இருந்தது; அவ்விடத்தில் ஒருகுளமுண்டு. 'மோடக்குளம் பெருஞ்ஞல் மதுரைபாழ்' என்ற ஒரு பழமொழி வழங்குகின்றது. கக

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மானமங்கலம் - திருவாதவூருடைய முன்னோர்களிருந்தவூர்; இதனால், அவர்கள் மானமங்கலத்தாரென்று கூறப்படுவர்; இவ்வூர் மானபுரமெனவும் வழங்கும். சுசு, அ0.

வடதிருவாலவாயி - இஃது, இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருந்த இடம்; இக்கோயில் இக்காலத்துப் பழையசொக்கநாதர் கோயிலென வழங்குகின்றது. டுசு.

வேதாரணியம். சஉஉ.

(உ)—குலங்கள்:

ஆதிமரபு. (சூரியகுலம்) உஉ, நுச.
ஆமாத்தியர்குலம். சுசு.
உக்கிரகுலம். கடுசு, உகசு.
கொற்றக்குலம். மதுரைக்கு அக்கினிமூலையில், சு-நாழிகைவழித்தூரத்திற் கொற்றகையென்று ஒருரூண்டு; அதிற் கொற்றகவேளாளரென்று ஒருவகுப்பினருளர். கசo.
சந்திரகுலம். உகசு.
சூத்திரகுலம். கஅக.

(ஊ)—சங்கப்புலவர்கள்:

இடைக்காடர். இவருடைய ஊர் மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளதாகிய இடைக்காட்டேரென்று கூறுவதுண்டு. டுo, டுசு.

இளையனார். இவர்பெயர் மதுரைப் பேராலவாயரெனவும் இந்நூலுள் வழங்கும். சுச.

உருத்திரசன்மர். சசு.

கபிலர். நுசு, சo, டுo, சுஅ.

நக்கீரர். இப்பெயர், 'கீரர்' எனவும் வழங்கும். சுச.

பரணர். நுசு, சo, டுo.

மதுரைப்பேராலவாயார் - இறையனார். சுச, சுஅ.

[சங்கப்புலவர்கள்: ஆசிரியர், இயல்வாணர், கவிமன்னர், கலிவாணர், சான்றவர், தமிழ்வாணர், நன்புலோர், நாவலர், மாசிலாசிரியர், முத்தமிழ்வாண ரென இந்நூலுள்ளே பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.]

(ச)—சங்கப்புலவர்களல்லாத தமிழ்ப்புலவர்கள்:

காரியார். கஅடு.
நாரியார். கஅடு.

(டு)—சாதிகள்:

அதி - வீலச்சாதி; 'அதிபத்தர்' என் பதனுலுணர்க. டுச, டுடு.
பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர். உகக.
வன்னியர். எ, கசo, உoஎ.

(சூ)—சில பழையவழக்கங்கள்:

ஒருவர் ஒருசெய்தியைச் சொன்னவுடன் அதனைமறவாமலிருத்தற்கு ஆடையின்நுனியைமுடிந்துகொள்ளுதல். கசுசு.

தும்மியவர்கள் சிவாயவென்றல். கஎக.

பரிகலசேடமுண்ணல். கஅக.

(எ)—தனிப்பாடல்கள்:

பாடல்கள்.			ஆக்கியோர்கள்.
"அங்கங்குலுங்க"	...	...	(சோமசுந்தரக்கடவுள்) சச.
"குன்றமெறிந்தாய்"	...	...	(நக்கீரர்) கசுக.
"கொங்குதேர்வாழ்க்கை"		...	(இறையனர் அல்லது மதுரைப்பேராலவாயார்) சங.
"சங்கறுப்பது"	...	...	(நக்கீரர்) சச.
"நெட்டிலையிருப்பை"	...	...	(கபிலர்) சுஅ.
"மதிமலிபுரிசை"	...	...	(சோமசுந்தரக்கடவுள்) கசுசு.

(அ)—தாண்டவம்:

சொக்கத்தாண்டவம். உஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

(க)—திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பூதிகங்கள் :

'சடையாய்' உஉக.
'செய்யனே' கஉசு.
'தளிரிளவளர்' கஙஉ.
'தேனுறவன்னி' கஙஅ.
'நீலமாமிடற்று' கஉடு.
'பிரமனூர்' கஉஅ.
'போகமார்த்த' கஙஉ.
'மங்கையர்க்கரசி' கஉடு.
'மந்திரமாவது' கஉகூ.
'மானினேர்விழி' கஉஅ.
'வாழ்கவந்தணர்' கஙடு.
'வானிற்பொலி' கஉஉ.
'வேதவேள்வியை' கஙஉ.
'வேயுறுதோளி' கஉஉ.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், அறங்கூறைநாவினார், காழிநகர்ப்பெருமான், கொச்சைமுனி, கொச்சைப்பாலர், கௌணியர்கோன், சிரபுரப்பாலர், சோழியவைதிகச்சிறுவர் "வருவாரெருது சோழியவைதிகனும்" (தக்க. கஅக), ஞானபூஷணர், ஞானமாமுனிவர், ஞானவேந்தர், நாலுகவிப்பெருமாள், பொய்யிலாயானை, மறைஞானி, வாதுசெய்தவாரணம், வைதிகவாரணம் என இந்நூலுட் பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.

(கo)—திருவிளையாடற் சம்பந்தமான சில பழமொழிகள் முதலியன :

அடியார்க்குநல்லார்பத்திரம். ககஅ.
அழகியசொக்கனென்னும் தோலாக்கை. கஉஅ.
ஆபத்துக்குத் தெய்வமேதுணை. (கருத்து) சுஎ.
இலச்சினைவாயில். சுக.
உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலே. நுகூ.
கர்மனுக்குக் கண்ணில்லை. கசுடு.
கொல்லோணுப்படை எவர்க்கும் வெல்லொணாது. கஉo.
சடைகொடு வெருட்டல்வேண்டா. சடு.
சொக்கன்றாசு. கூo.
தன்னைக்கொல்லவந்ததாயினும் பசுவைக்கொல்லலாகாது. கஉo.
நெற்றிக்கண்காட்டினுலும் குற்றம் குற்றமே. சஅ.
பட்டருணம் சுட்டாலும்போகாது. ககஉ.
பாணர்தம்மடியார் பரதேசம்போனல் விறலுகையும் சுமந்துகொண்டீடாவருவார். ககஅ.
பார்ப்பான்முறையீடு பசுப்பாய்ச்சலோடுசரி அல்லது முட்டிப்பார்ப்பான் முறையீடு தொட்டைப்பசுவின் பாய்ச்சலொடு விட்டுப்போனது. ககக.
மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி. (கருத்து) உoக.
மின்னுமலிடிக்குமா. கூஉ.

(கக)—தீர்த்தங்கள் :

எழுகடல்: ஒருதடாகம்; காஞ்சனமாலைக்காக வருவித்த எழுகடல்களும் தன்பால்வந்து அடங்கப்பெற்றமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; இதன் நிருதிமூலையில் மிகப் பழையதாகக் காஞ்சனமாலைகோயிலென்று இருக்கின்றது. நக.
கங்கை. எ, ககஉ, கசஅ.
கம்பனை-ஒருநதி; இஃது இலங்கைத்தீவிற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; சுஉ.
கல்லணை-ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்டாகன்னியாகுமரி. ககஉ. [வது; சுஉ.
காவணவாவி. நo.
காவிரி. கஉசு.
கொண்டாழி - சோழனை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியதோரோடை. எ, கஎo.
சரவணப்பொய்கை:— இது திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ளதோர் தீர்த்தம்; ககo.
பூதங்கண்டகுளம்:— இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ள தோர

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சேரி: 'தென்காற்கம்வாய்' எனவழங்கும்; குண்டோதரனுகியபூதத்தால் வெட்டப்பட்டது; இதன்கரை பூதங்கண்டகரையென இக்காலத்து வழங்கும்; இதற்குச் சமீபத்திற் கூடைதட்டிப் படிம்பெனச் சிறியமலையொன்றுண்டு; வெட்டியபண்ணையெடுத்துக் கரையிற்கொட்டிய கூடையைக் குண்டோதரனுகியபூதம் இதில்தட்டியதென்பர்; கூ0.

பொற்றமரைப் பொய்கை. கஅ, ச்சக.

மணிகர்ணிகைத்துறை. எ.

மாவலிகங்கை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனெளிமலையி லிருந்து உண்டாவது. சுஉ.

மொய்யார்பொய்கை - திருப்பெருந்துறையிலுள்ளதோர் தீர்த்தம். எஉ.

வலவை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; சுஉ.

வையை. (எதுகை) கசுஇ, கசுஎ.

(கஉ)—நாடுகள்:

கப்பிஞ்ஞாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; இஃது இத்தூல் இயற்றப்பெற்றஇடம். உஉஅ.

கருநாடதேயம். கஎஅ, கஅசு.

களவேள்விநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; பண்டைக்காலத்தில் ஒருபாண்டியன் சோழனெருவனைக்கொன்று களவேள்விசெய்தற்கு இடமாவிருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றது; காட்டுநாடெனவும் கூறப்படும். இக்காடு, முல்லையின்வண்ணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது; மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ள வீரசோழனென்னுமூர் இதன் கண்ணதென்று தெரிகின்றது. கசுச.

காட்டுநாடு - களவேள்விநாடு. கசுச, உ0எ.

கார்வளங்கொண்மண்டலம். பாண்டிநாட்டிலுள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்று; இது, தன்பாற் கப்பிஞ்ஞியென்னும் சிறுநாட்டை யுடையது; பரம்பக்குன்றுக்கு வடக்கேயுள்ளதான, மழைக்குப் புணைகொடுத்த மங்கல நாடென்பது இதுவேயென்று சொல்லுகின்றனர். உ2அ.

சேரனுடு. கடுஅ.

சோழனுடு. கடுஅ.

துவரைநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; வையைக்கரையிலுள்ளது; [துவரையென்பது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள துவராபுரியானென்றுமூராக இருத்தல் கூடுமென்கின்றனர்.] கசுச.

பாண்டிநாடு. சு, கூ, கஉசு, கடுஅ.

மிழலைநாடு. அக.

(கசு)—நியாயம்:

காகதாலியம். கசுஉ.

(கச)—நூல்கள்:

இறையனூர்பொருள். சக.

உத்தரமாபுராணம். கஅ.

உத்தராகம கோசங்கள். நுசு.

கணிதநூல். உஉ.

கபிலசந்தாதி. நுக. [சசு.

கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி.

திருமுருகாற்றுப்படை. கசுo.

நக்கீரரியற்றிய (தூலிலுள்ள) நெடும்பனுவல். சக.

புரவிநூல். சுஅ, எ0.

மடைநூல். உஅ.

மயனூல். கஅக.

(கடு)—மடங்கள்:

தில்லைமாளிகைமடம். இஃது இந்தூலாசிரியருடைய ஆசிரியர் எழுந்தருளியிருந்தஇடம். நு.

வாகீசசுவாமி மடம். - இது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் சைனர்களை வெல்லுதற்கு மதுரைக்கு எழுந்தருளியபொழுது தங்கிய இடம்; இது ஞானமிர்த நூலாசிரியருடைய பரம்பரையார் மடமோவென்று நினைத்தற்கு இடமுண்டு. கஉஇ.

(கசு)—மந்திரங்கள்:

அகமருடமணம். கஎச.

சடாக்கரம்—ஐந்தெழுத்து. கசுo.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பஞ்சக்கரம். கக, கஙடு,
பிரணவம். அ.
மிருத்தியுஞ்சயம். உகஉ.

(கள)—மலை :

இடபகிரி. இது சோலைமலை யெனவும் வழங்கும். கஉக.
இலத்திமலை. இது, பாண்டியனைக் கொல்லுதற்குச் சைனர்கள் அனுப்பிய யானையின் மீது அட்டாலைச் சேவகர் நரசிங்கக்கணையை எய்யபொழுது அந்தயானை அஞ்சிச் சொரிந்த இலத்தியாலாகியது. சுஅ.
எண்கிரிகள்-சைனர்களுடைய மலைகள்; சூடு, கஉசு, கஉள: "ஆனை மாமலையாகி யரிய விடங்களிற்பல வல்லல்சே, ரீனர்கள்" என்பது தேவாரம், (திருஞா); "எண்பெருங் குன்றத் தெண்ணா யிரவருமேறி னர்கள்" (பெரிய. திருஞா. அடிகு); "வேதப் பகைவர் தம்மூடம்பு வீங்கத் தூங்கும் வெங்கழுவிற், கேதப் படுமெண் பெருங்குன்றத் தெல்லா வசேகரு மெறிகெனவே" (தக்கயாகப்பரணி, உகசு).
கைலை. உசு.
கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை. கஉசு.
சமணெளிமலை. இஃது இலங்கைத் தீவிலுள்ளது. சுஉ.
திருக்கழுக்குன்று. கஙஈ.
திருப்பரங்குன்றம். கஙஏ.
நாகமலை. கஉஏ.
பசுமலை. கஉக.
பன்றிமலை. உகக.
பொதியில். அ.
மூஞ்சுறுவெற்பு. உஏஅ.
மேருமலை. உகடு.
யானைமலை, சுஅ.

(கஅ)—மரபு :

மானமங்கலத்தார்மரபு. சுகூ.

(ககூ)—வித்தைகள் :

அக்கினித்தம்பம். கஙஅ.
இந்திரஜாலம்=இந்திரசாலம். கசூ.
சோக்குவித்தை. கஅ0.

இந்நூலில்வந்துள்ள அரிய மொழிகள் சில :

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அகம் - மலை. க.
அங்கம் - யுத்தபரிபாஷை விசேடம். ககஉ, ககடு.
அங்கம்றுற்றெட்டு - யுத்தபரிபாஷை விசேடம். ககசு.
அணரிட்டு. கஅசு.
அறி - வலைச்சாதி. டுஉ, டுடு.
அவதானம் - அபதானம்; திருவிளையாடல். சுஅ, கஙக.
இராவுத்தராயன். கூசு.
இருப்புமுட்டு. கசசு.
உழப்பாணு. கூசு.
உழப்பி. கூஅ.
உழை - மீன். டுஉ, டுஅ, கூக.
உளத்துடைத்து. சூ0, ககஙக.
ஊசும். உஅ.
ஒப்பார். எசு, எஎ.
கரம் - கருமம். கஉஅ.
கிஞ்சில் - சிறிது; மலைநாட்டுவழக்கு.
குதிரையிராவுத்தன். கஎ0.
குழப்பி - குழம்பச்செய்து; சூஎ; "கொள்ளும் போதெலுலே குழப்பலாமே" (ஆனந்த. பா. உ).
குழம்பல். கூஎ.
கெருடி. ககச, கஎஉ.
கைகந்தலை - வித்தைவ. கடுக.
கொச்சை. கஅசு.
சொந்தக்குலமீ-கொந்தகக்குலம். கச0.
கொற்று - கொத்து. சூஎ.
சாக்கியர் - சைனர். கசூ.
சாத்தலோதல் - வேதமோதல். எச.
சூறு - விவாகம். கஙஉ.
சாளரசங்கீதம். ககக, ககச.
சிலும்பல் - சிலிர்த்தல். எசு.
சிறுக்கன் - சிறுவன். கடுஏ.
சீரா. ககசு.
சும்மாடு. கூடு
சொட்டை - ஒருகைவாள். [ககச.
[டுக்.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தப்பு - இருவகைப்பறை. உ0எ.
தவ்வும் - தாவும். அஇ; கூஅ.
திண்ணிமை. கூங.
திருக்கைச்சிறப்பு. கசக.
துவர்ப்பிடித்து மறிப்ப. கசகூ.
தொத்துவர். கூக.
தொப்பாரம்- முடிவிசேடம்; இஃது இப்பெயருடன் விஷ்ணுவாலயங்களிற் பெரும்பாலும்காணப்படும் சுரு.
நரியாது - நரித்தன்மைஇல்லாமல். அக.
நன்பு - நன்மை. அ, சுரு.
நாயன் - தலைவன். ககூங, ககூங, உகங.
நையாண்டி பாடல். ககூஉ.
பகுந்து - பங்கிட்டு. எ, கூஎ, கஅஎ.
பணிக்கு. ககஇ.
பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள். அங.
பரிவேத்தா - தமையன் மணஞ்செய்து கொள்ளாதிருக்கையில் தான் மணஞ்செய்து கொண்டதம்பி. கஇச, கடுஇ, கடுசு.
பழுத்துரைத்த. டுஎ.
பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளையாட்டு. உகசு.
பாராவுளி - ஓராயுதம். கசஉ.
பிசகல். அஅ.
பிறிதுசாபம் - சாபவீடு. உ0, உக.
புழகு - மலையெருக்கம்பூ. ககசு.
பூணித்து. கஎச.
பேரிளமை. கூஎ.
பொக்கணம். சுரு, கூஎ.
மகன்மை - மகளுக்கொள்ளுதல். கசகூ.
மச்சம். உசடு.
மலர் - பூப்பு. கடு.
மழுப்பவல்லான். கூஎ.
மாமடி-மாமன்; மாமடிகளெனவும்வழங்கும். சுஉ, டுசு.
மாலை - விறலி. ககஉ, உ0சு, உ0சு.
மாறு - மலாறு. அஉ.
மூசி - மூச்சுவிட்டு, மோந்து. கஉக.
மொக்கணி - குதிரைச்சுக்கொள்ளுக் கட்டும்பை. கூஉ.
மொஞ்சுகக்கையர் - சைனர். சுஇ.
மொத்தம். அஅ.
வருந்த - பிரித்த. ககூங.
வணிகருரியர். கடுo.
வரிசை. ஙக, கஉச, ஙகங.
வழிசெய் - வைகைசெய். கசஉ.
வன்னியர் - சேனைத்தலைவர். எ.
விலாவொடித்தல் - சிரிக்கச்செய்தல். கசுஎ, ஙகஉ.
வேணும் - வேண்டும்; (எதுகை) ககo, உகo.
வையாளி அல்லது வைகாஷி. எகூ, அச.

இதில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள்.

இந்நூலிலே தேவாரழதலியவற்றிலுள்ள சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் பொருள்களையும் பெற்றுவரும் செய்யுட்கள் மிகப்பல; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

[பின்னுள்ள எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டவை திருவிளையாடல்களையும், மற்றவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

[தேவாரம்.]

திருஞா. மதுரை: "அதிரவீசியாடுவாய்"=(கூஉ) கஉ, டீசு: "ஆடிஞனதிரவீசி"; "அதிர வீசி, யாடுவா னென்றும்"

ஷை, திருவலஞ்சுழி. "என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை" =(க) ஙகங: "என்னபுண்ணியஞ் செய்திம்மன்", (டுடு) உசு: "என்னபுண்ணியஞ் செய்தேன்.

திருநா. மதுரை: "முனைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி" =(திருநூக) கடி: "தொன்னில மாம டந்தை தோன்றமு னெவர்க்கு முன்னந், தன்னுறு திசைக்கடோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி"; (க) கசு: "மேதினி தோன்று முன்னஞ், செல்வியின் முனைத்தெ ழுந்த திப்பிய விலிங்கம்."

ஷை. திருவாரூர்: "நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வானும், விரதங்கொண்டோடவல் லானும் விசும்பின்றி நூறுசெய் வானும்" (உ அ) அசு: "மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நீறு செய்வோன், ...நரி கடம்மை.....குதிரை யாகச் செய்புதோன் முமல் விட்டான்".

[திருவாசகம்.]

கோத்தி. சசு: "இந்திர ஞாலங் காட்டிய" **ஷை.** கூசு: "இந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி" =(உக) கசு - "இந்திர ஞாலஞ் செய்வது."

கோத்தி. ஙெ - ஙசு: "வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம் பொலி காட்டிய பண்பும்" =(உ எ) ஙா: "சிலம்பொலி தளங்கக்காட்டும், வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால்"; (உ அ) கச:-"வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்ட."

திருச்சத. சுசு: "பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கடமை போற்றி", நீத்தல். சு: "பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறி யோர்கடம் பொய்யினையே" =(கஉ) கக - "பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருள்."

திருவேம். கக: "மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு" =(உ எ) ஙசு: "தீவினைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையை."

திருவம். கக: "அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப்பார் சடையப்பன்" =(கக) ஙி: "மன்னவர் முடிக வித்து .....இன்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய, தென்னவன் பாண்டிநாடு சிவலோக மான தன்றே"

கோயின்மூத்த. க: "நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனை." =(உ அ) கஉ: "கரிகா னரியாது கீர்."

அருட்பத்து. க - க0: "அதெந்துவே யென்று" =(ஙடி) உசு: "எந்து நீர் புதல்வ ரெல்லா மிப்பொழு தணைந்தது."

திருப்பொற். கஅ: "அயன்றலைகொண்டு .....நாமே" =(ஙசு) ஙா - "அயன்றலையறுத்தல்..... சால, வாழ்த்தி".

திருச்சித். க0: "என்பொலா மணியே", **புணர்ச்சி.** க: 'என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே", **அச்ச.** ஙா: "என்பொலா மணியை யேத்தி"=(உ0) ஙா: -"என்பொலா மணிக்குச் சொல்வல்."

குலா. க: "ஓடுங் கவந்தியுமே யுறவென்றிட்டி" =(உ அ) உ: "பொருந் தாகோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவி யில்லை:" **கவந்தி** - கோவணம்.

கீர்த்தி. உஎ-உஅ: "குதிரையைக் கொண்டு குடாநா டதன்மிசைச், சதுர் படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்"=(உஅ) உக: "வந்தது முதுபரிச் சாத்து". (உக) கஎ: - "சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய்."

திருப்பள்ட. க: "பாண்டிநன் னுடைை யான்படை யாட்சிகள்" = (ஙிச) கஎ: - "பாண்டிநன் னுடனே."

[திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.]

உசஉ: "சுத்திய பொக்கணத்து"=(கசு) கூ: "பொற்பு யத்துறு பொக்க ணைந் தூக்கினன்."

[பெரியதிருமொழி.]

க - ப. க: "குலந்தருஞ் செல்வந் தந்திடும்.....நாரா யணவென்னு நாமம்"=(கூஅ) கூக: "குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும்.....நமச்சிவாய."

[தொல்காப்பியம்.]

பாயிரம்: "அறங்கரை நாவி னன்மறை முற்றிய"=(கூஎ) டுக: - "அறங் கரை நாவி னனும்."

[திசைமரபு.]

"ஞிச்சிலி பூனை குடமுழக்கம்.....இயல்பு"=(ஙிச) கூ: - "இன்று பூசை குடமுழக்கம்.....அனைத்தும்"; கூக0-ம்பக்கம் பார்க்க.

"உள்ளாளம் விந்து.....உனா" =(ஙிச) நகூ: "ஓடுக்குள் ளாளம்... தொழில் பத்தும்"; கூகக - ம்பக்கம்பார்க்க.

"பெருக்குரல் கட்டை.....ஆதா வெனச்சொன்ன ராய்ந்து" =(ஙிஎ) உசு: "பூனைபெருக்குரல்.....வியந்தா ரில்லை"; கூகசு - ம்பக்கம்பார்க்க.

"துய்யமொழி மென்மொழிஇம்.....காள் வேதத்துள்"=(ஙிஎ) உஅ: "ஆங்கரி முரற்சியென்ன.....யரும்"; கூகச - ம்பக்கம் பார்க்க.

"மாத்திரைகளொன்பானும்.....ஐந்துநிற மாம்"; (ஙிஎ) உசு: "தணி வின் மாத்திரையொன் பானும்.....அஞ்சயித்தார்." கூகச-ம்பக்கம் பார்க்க.

[பரிபாடல்.]

"உலக மொருதலையாத் தானேர் தலையாப், புலவர் புலக்கோலாற் றூக்க. வுலகெல்லாந், தானீகாட வாடாத் தகைமைமத்தே தென்னவன்ற, னன் மாடக் கூடனகர்" =(திருஙக). க: "மலருமித்திரு நாட்டியல்.....மதுரை."

[கலித்தோகை.]

கூஎ: "வையைதன், னீர்மூற்றி மதில்பொருஉம் பகையல்லா னேரா தார், போர்மூற்றிமுன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்" =(திருஙக) உ: "வாரி யெற்றிமுன் மதிட்படை பொருவது வைகை."

[புறநானூறு.]

கட: "அருந்தவத் தோற்கே" =(உ) கசு: "அருந்தவ னருளி னுலே", (சுரு)ஙூ: - "அருந்தவ னநிசயித்து."

சு: "கறுழ்பொருத செவ்வாயான்" =(உஅ) உசு: "கறுழ்பொருசெவ்வாய்."

உஉசு: "பல்படைப் புரிசை" =(திருநக). உ: "மதிட்படை."

[திருமுருகாற்றுப்படை.]

அ-ம் அடி: "வள்ளுறை கிதறி" =(கஉ) சு - "வள்ளுறை கிதறி"

[நாலடியார்.]

அறன்வலியுறுத்தல், கo: "மான வருங்கல் கீக்கி யிரவென்னு, மீனவி ளிவிஞல் வாழ்வேன்மன்"=(சச) கo: "தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை, யின்றுநா மொருவன் பாற்சூழ்ந் திரக்குமா றெங்ஙன்."

[திருக்குறள்.]

ஈ: "மலர்மிசை யேகினான்" =(ஈக) சகீ; "அடியவர் நினைவு தன்னிற், பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனே."

ககூ "தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம், வானம் வழங்கா தெனின்"=(சச) சு: "இரும்புனல் மழைமறுத்தித், தானமுந் தவமுங் குன்றி."

கடுசு: "ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ்" =(சசு) உஅ: "சோழன் செய்த பிழைபொறுத் தூவர் துகாத்துப், பொருவரும் புகழ்வி ளங்க."

சுஙஅ. "இனிய தினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழுகப் படும்" =(சச) சஉ: "ஒளிவளர் வீர மாறன்."

[முத்தொள்ளாயிரம்.]

"கோட்டிமண் கொள்ள" - (ஈசு) உசு: "கோட்டிமண்கொண்டி."

[சீவகசிந்தாமணி.]

(கச). "வென்றிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்ற வாறும்" =(ஈo) சு - "வென்றிப் புரம் வென்றோன்."

உoo சு - உoகo: "அணங்கரவு.....தோன்றினன்" "வெண்ணகை... ஆயினன்" =(ஈக) கசு - கo: - "முன்வலை தனுவன..... நடுக்கமும்", "கையுறு குடையொடு.....சார்ந்தனன்."

உoஉo: "வந்தவர வென்னையென..... முதுமூப்பொழியு மென்றன்" = (உசு) ககஉ: - "மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் சூமரி யாடக், கிழவனி யான்."

உஎகஅ: "பொதும்பருள் விதும்பி னீரே '=(உச)ஙi: "கண்கணீர் ததும்பமேல் விதும்ப நிறைந்து நின்றான்."

[மணிமேகலை.]

உசு - ம்காதை, அச: "நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி" =(ஈசு) சு: "நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சிறி யெழுந்தது."

[சூளாமணி.]

சீய. கடக: "செய்யவாய்ப் பசும்பொன்.....வருக வென்றான்"=(சூ) கடை - "மையமர் விழிவாளென்ன.....வளர வார்ங்கு."

[பதினேராந்திருமுறை, திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை.]

உஅ: "வெள்ளே றுமெய்யிற் கண்டு,கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து, மோடும் பன்னரி யூளகேட் டரனேப், பாடின வென்று படாம்பல வளித்துங், குவளைப் புனலிற் றவளை யார்ற்ற, வீசன் றன்னே யேத்தின வென்று, காசும் பொன்னுங் கலந்து தூவியும், வழிபடு மொருவன் மஞ்சனக் கியற்றிய, செழு விதை யெள்ளித் தின்னக் கண்டு, பிடித்தற்று பவனிப் பிறப்புக் கென்ன, விடித்துக் கொண்டவ னெச்சிலே நுகர்ந்து, மருத வட்டத் தொரு தனிக் கிடந்த, தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி, யும்மைப் போல வெம்மித் தலை யுங், கிடத்தல் வேண்டுமென் றடித்தடித் திரந்துங், கோயின் முற்றத்து மீமி சைக் கிடப்ப, வாய்த்தன வென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்துங், காய்புகுத் துதிர் ந்த கனியுருக் கண்டு, வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும், விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று, புரிகுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த, பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரும்" = (சஅ) - வது திருவிளையாடலில், உங - முதல், உசு - வது இறுதியாகவுள்ள செய்யுட்கள் முன்புகாட்டிய அகவலின்கருத்தைத்தழுவிவந்திருத்தல்காண்க; மருதவனப்புராணத்திள்ள வரகுணச் சருக்கத்தில், சுசூ-ம் செய்யுள்முதலியவை ஈண்டு ஆராயத்தக்கன.

[பெரியபுராணம்.]

அவை: "பெருகு தண்கட லுற்றுண் பெருநசை, யொருசு ணங்கனே யொக்குந் தகைமையேன்" =(அவை.) சூ: "இருவினே யாடலைக், காய்ப கிக் குக் கடலைக் குடிக்குமோர், நாயை யொக்குந் தமியே னிலுதல்".

திருநாட்டுச்சிறப்பு, கடு: "கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும் பென்ன" —(உஎ) டு: "கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செந்நெலேய்க்கும்".

திருவாரூர்ச்சிறப்பு, உசு: "அம்புனிற் முவின் கன்றே ரபாயத்தி னூடு போகி" =(சஅ) அ: "அபாயத் தான்மேல், வந்தவிப் பிரம கத்தி".

ஷை சஎ: "யார்க்கு, முன்னவனே முன்னின்முன் முடியாத பொருளுள தோ" =(டுசை) சுக: "எங்கு, நிரம்பியோன் முன்னின் முலெங்கெஞ்சக முரு காது".

திருஞான. உஎ0: "சிந்தை யிடையறு வன்புந் திருமேனி தன்னி லசைவுங்,.....வந்திழி கண்ணீர் மழையும்" —(சுக) எ: "சூம்பமா ருட்டு மம்புசேர் வியுங் கரிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சி."

[கம்பராமாயணம்.]

நூற்பயன், உ: "நன்மையும் .:..... தின்மையும்" = (உஅ) அ0: "நன்மைதின்மை"

அரசியற்படலம், எ: "பூமியு மயோத்திமா நகரம் போலுமே" =(கo) க. "மண்மூழு துந்தனியே, பொன்னிற் றிகழும் புரமீ தெனவே".

தாடகைவதை. கo:"கண்ணிழித் தமிழ்விடக் கினலா வரசு" =(சுசு) சு: "நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சீறி".

வேள்விப்படலம், சுசு: "பெரிய காரிய முள" =(குசு) கசு: "பெரியகா ரியத்தின் வந்தேன்".

மிதிலைக்காட்சி. சுச: "அழகெனு முதவுமோ ரழகுபெற்றுதே", (கோ லங்காண். சு:) "அழகினுக் கழகு செய்தார்" =(உஅ) க: "அழகினுக் கழ காரி மேனி".

உலாவியற். சுசு: "நாடெ லாமொரு நன்னக ராயதே" =(கக) சு: "நா டோர் நகமென ஞாலங் காண்".

இன்னும் இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்துப்பண்டைத்தமிழ்நூற்கருத்துக் கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற்கருத்துக்களைப் பிற்காலத்தார் தங்கள் தங்கள்நூல்களில் அமைத்திருத்தலையும் பின்னுள்ள இந்நூற்குறிப்புரையா னுணர்க.

வேறுபாடுகள்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற் காணப்பெறுத அரிய விஷயங்கள் பல இத்திருவிளையாடலில் அவ்வவ்விடத்துக் காணப் படுகின்றன ; அவற்றுட் சிற்சில சுருக்கமாக இந்நூல் முறைப்படியே இனி எடுத்துக்காட்டப்படும்:

(காப்பு.) கற்பகவிநாயகர். [இவர் சுந்தரபாண்டியத்திலும் திருவி ளையாடற் பயசுரமாலையிலும் துதிக்கப் பெற்றுள்ளார். இவர்கோயில் மதுரை யில் இப்பொழுது காணப்பட்டிலது.]

(கடவுள்வாழ்த்து:) இதில், பெரும் பற்றப்புலியூர்த்துதி, பாண்டிநாட்டுத் துதி, இத்தலத்துதித்திருநாமங்களுள் நான்கன்துதி, மதுரைத்திருச்சிற்றம் பலம், வெள்ளியம்பலம் ஆகிய இவற் றின்துதிகள், உக்கிரப்பெருவழுதியார் துதி, நீற்பத்தெண்ணுயிரமுனிவர் கள்துதி இவைகள் உள்ளன.

(பதிகம்:) இதன் இறுதியில் முத ற்குறிப்புச்செய்யுளொன்று உள்ளது. [சீச்செய்யுள், பழையகாலத்தில் இப் பதிகம் பாராயணம் செய்யப்பெற்று வந்ததென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.]

(திருநகரச்சிறப்பு:) மதுராகரம் கன்னி, கரியமால், காளி, ஆல்வாய்த் தருமமூர்த்தி என்பவர்களாற் பாது காக்கப்படுவது.

* (அ) விருத்திரஹத்தியைப்போக்கு தற்குத் தேவலோகத்திற் பலயினை ங்கள் இந்திரனுற் செய்விக்கப்பெற் றன. சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழியவடிவத்தைக்கண்டு, இந்திரன், சொக்கென்னும் திருநாமத்தைச்சாத் தினன். இத்தமிழ்நூலுக்கு மூலநூல், உத்தரமஹாபுராணமென்னுங் வட நூலி லுள்ள சாரசமுச்சயமென்னும்பகுதி. இச்சரித்தத்தை முதலிற்கூறியவர்கள்,

* ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களைப் புலப்படுத்துவன.

வியாசர், வான்மீகி, எச்சரென்பவர் கள்; பின்புகூறியவர் அகத்தியமுனி வர்.

(ரு) மலயத்துவசன் ஆதிமரபில் வந்த வடிவமங்கையை மணம்புரிந் தனன்.

(ச) மலயத்துவசன் மலைக்கொடி மன்னனென்றும் கூறப்படுவன். ஹங் ருணி உத்தரத்தில் தடாதகைப்பிராட் டியார்க்குத் திருமணம்செய்தது;முரு கக்கடவுள் பக்கத்திலிருந்து திருமண த்தைச்செய்வித்தனர். திருநந்திதேவ ரே குண்டோதரராகவந்தனர்.

(ஞ) இந்திரவிமானத்திற்குத் தென் பாலுள்ளதாகிய வெள்ளியம்பலத்திற் பதஞ்சலிமுனிவருக்காகச் சிவபெரு மான் திருநடனம் செய்தருளினர்; அது சொக்கத்தாண்டவமென்று பெ யர்பெறும்; [மதுரையில், திருக்கோயி லுக்குத்தென்பால் வெள்ளியம்பலமெ ன்றுபெயருள்ள ஒருமண்டபமிருத்த லும், அதில் இக்காலத்துப் ப்ங்குனித் திருவிழா நடைபெறுதலும், வெள்ளி யம்பலம் தென்பாலுள்ளதென்றதற் கும் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமணமு தலியன நடைபெற்றதற்கும் சான்று கவுள்ளன.]

(ரு) தடாதகைப்பிராட்டியார் பச் சைத்தேவி (மரகதவல்லி)யென்று வழங்கப்படுவர்.

(எ) சிவபெருமானதுகட்டளைப்படி குண்டோதரனர் பல்குளங்களை உண் டாக்கினர். அக்குளங்களுட் காவண முள்ளவாவியைத் தீண்பாற்பெற்ற ஊர் காவனநல்லூரென்று கூறப்படும். ஒரு வாவிக்கரையில், சடங்குக்கந்தர் எழு ந்தருளியிருக்கின்றனர். [இங்கே சட ங்குக்கந்தரென்றது, திருப்பரங்குன் றத்துக்கோயில்கொண்டெழுந்தரு ளிய ஸ்ரீ கல்யாணஸுப்ரமணியக்கட வுளையென்று சொல்லுகின்றனர்.]

(அ) அக்கினிமூலையிலுள்ள நடாக மொன்றில் வீழ்சூல்களும் அடங் கின.

(கo) உக்கிரனர் சடையுடன்பிறந் தார்; அதனால், கோச்சடிலவரும்பெ ன்பது அவர்க்கு உபநயனத்திருநாம மாயிற்று. சுந்தரமாறருக்கு விதிமுடி மிப்பெருவழுதியென்பதும் தீருநாமம். [மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள, 'கோச் சடை' என்னுமூர், கோச்சடிலவரும ரால் அத்தணர்களுக்கு முற்றூட்டா ககக்கொடுக்கப்பெற்ற அகரமென்று திருவிளையாடற்பரதரமாலையுரைதெரி விக்கின்றது.]

(கக) உக்கிரனர், ஆதிமரபிலவதரி த்த வடிவணங்கை மணம்புரிந்தனர். சுந்தரமாறர் பதினெறு தெய்வவருடம் அரசாண்டார்; சிரீமணிந்தி அரச போகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டி ருந்ததுபற்றி, அவர் அபிடேகச்சொ க்கரென்றும் புழுகுநெய்ச்சொக்கரெ ன்றும் திருநாமம்பெற்றனர்.

(கஉ) வருணன்விட்டகடல், புட்க லாவுரத்தமுதலிய நான்கு மேகமேக் தர்களாற் குடித்துக் குறைக்கப்பட் டது; அப்பால் வருணன்கட்டளைப் படி மேகங்கள்பெய்த பெருமழையை மேற்கூறிய நான்கு மேகமெந்தர்கள் நான்குமாடங்களாகித்தித்தனர். அதனால், அவ்விடம் மாடக்குளக்கீழ்மது ரையென்று பெயர்பெறும்.

(கங) எல்லாம்வல்ல சித்துருக்கு ஆக்கினேச்சித்தரென்பது திருநாமம்.

(கஙி) சோமசுந்தரக்கடவுள் சங்கப் பீலவராக எழுந்தருளியிருந்தபொழு தே அவருக்கு மதுரைப்பேரரசுவாயா ரென்பதும் இறையரென்பதும் திரு நாமம். அவராலியற்றப்பெற்றது இறையனர் பொருளிலக்கணம். சங் கப்புலவர்கள் தாமியற்றியபாடல்கள் அப்பொருளிலக்கணத்தின் அமைதி பெற்றிருத்தலைக்கண்டு மகிழ்ந்தார் கள்; அவர்களுள், நக்கீரனரொட்டிம் அழுக்காற்றால், 'யானியற்றியதூலில் ஐந்தாம்பனுவலுக்கு ஒப்பில்லே' என் றுகூறினர்.

(கச) தருமியின்தந்தையார்பெயர், சிவமுனியென்பது.

(கஅ) சிவபெருமான் தமிழ்நூற்கரு த்தை அகத்தியருக்கு நோக்கால் உப தேசித்தனர்.

(கக) இறையனாருக்குப் பொருளுரைக்குப் பலரியற்றிய உரைகளுள் உப்பூரிகுடி மகனார் உருத்திரசன்மர் மெய்யுரை களைக்கண்டனர்.

(உக) பழமதுரையை அழிக்கவந்த கடல்களவும்படி பாண்டியன் வேலை யெறிந்தான்; அப்பொழுது அக்கடல் வடிந்து அலுவன்காலைக்குழியாது; அது பற்றி அப்பாண்டியற்கு வேலைவடிம் பலம்பின்னரெனன்பதுபெயராயிற்று. அவ்வரசனுக்குச் சங்கமண்டபம் அமைக்கப்பெற்றது.

(உஉ) வலியாசனுக்கு அதியமான் என்பதுபெயர். உத்தரகோசமங்கை யில் அறுபத்துநால்வர் சிவபெருமான் பால் ஞானோபதேசம்பெற்றனர். அவர்களுள் உத்தராகமகோசங்களைச் சிவபெருமான் வைத்தருளினமையின், அத்தலம் அப்பெயர்பெற்றது. [இதனை உத்தரகோசமங்கைப்புராணம் விரியுறுத்தும்.]

(உச) காடுவெட்டியென்றும் சோழன்பொருட்டுமுரிக்கப்பெற்ற வடக்குமதில்வாயிலுக்கு இலச்சினைவாயி லென்பது பெயர்.

(உடு) மாணிக்கம்பிறத்தற்கு இலங்கைத்தீவிலுள்ள சமனொளிமலையைச் சூழ்ந்த வலவை, மாவலிகங்கை, கம்பனை, சுல்லனையென்னும் நதிகள் தான்கும் இடங்களாகும். இதில், நவமணியின் இலக்கணங்கள் விளங்கவிரித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(உசு) கீழைமதிற்பால் அட்டாலை மண்டபம் தெய்வக்கம்பியராற் கட்டப்பெற்றது; வில்வீரவடிவங்கொண்டு அதில் எழுந்தருளி யானையை எய்த சிவபெருமானுக்கு அட்டாலைச் சேவகரென்பது திருநாமம்; யானை சொரிந்த இலத்தி இலத்திமலையென்று பெயர்பெற்றது. யானைமலையிற் பாண்டியன் நரசிங்கமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டைசெய்தனன்.

(உஎ) திருவாதவூர், காவையார்கோயில், திருப்பெருந்துறை என்கிற இத்தலவரலாறுகள் விரித்துக்கூறப்பெற்றுள்ளன. இத்தத்திருவிளையாடல்முதலியவற்றுள், திருவாசகத்துள்ளபலதிகளுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அமயத்து ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெற்றதென்பது வெளியாகின்றது.

(உஅ) நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய இடம் மிழலைநாட்டில் நரிக்குடியென்று வழங்கப்படும். திருவாதவூரிற் சிவபெருமானுடைய பாதச்சிலம்பொலி கேட்கப்பெற்றது. [குதிரை இலக்கணங்கள் இதில் மிகுதியாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.]

(ஈ0) சிவபெருமான் கூலியாளாகி வந்தபொழுது, வேலைசெய்யாததுகண்டு பாண்டியனுடையவேலைக்காரர்கள் அடித்தார்கள்.

(ஈஉ) இந்திரனுக்குமுன்னம்அடியஞானகோணத்தில், சிவபெருமான் பாண்டியனுக்காக மாறியாடி, திருவடியின்மேற்கொடிகட்டினர். அதனால், அதிரவீசியாடுவார், மாறியாடிக்கொடியிட்டபெருமானென்னும் திருநாமங்கள் அவருக்கு உண்டாயின.

(ஈஊ) யமதூதர்கள் சில பழங்கதைகளைத் தம்முட்பேசிக்கொண்டார்கள்.

(ஈஎ) இக்காலத்துவழங்காதனவாகிய யுத்தவிசேஷங்களும் அவற்றிற் குரியபரிபாஷைகளும் இதிற்கூறப்பெற்றுள்ளன.

(ஈஅ) தத்தனென்னும் பாண்டியன் அரசாளுகையில் சமணரதிப்பிரமாதமுமிழ்ந்த விடவாற்றின்கொடுமை சிவபெருமானுடைய சடையிலிருந்த சந்திரனிடத்துள்ள அமுதத்துளியால் சமனமுற்று மதுரமாயிற்று. அதனால், இந்நகர்க்கு மதுரையென்பது பெயராயிற்று. பின்பு அவர்களனுப்பிய மாயப்பசு வதைக்கப்பெற்றது.

(ஈஏ) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், இன்ன இன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபதிகம் பாடியருளினரென்பது இதனால் விளங்குகின்றது.

(ஈஅ) சைனராலேவாதுசெய்து வென்றதுபற்றித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்க்கு வாதுசெயித்தவாரண மென்னும் திருநாமமுண்டாயிற்று

சைனர்களை எற்றிய கழுக்களின் வரிசை முடிந்தவிடம், கழுவர் படைவீடென்று வழங்கும், சைனர்களோடு பேசியதோஷம் தீர்த்தற்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவேடகத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்துபூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சிறுமையிற்றென்னியாரென்பது திருநாமம். அத்தலத்தில், வைகியயாற்றின் தென்கரையில், பாண்டியன் படைவீடுசெய்து அதிற் சிலகாலமிருந்து வழிபாடு செய்துவந்தான்.

(கூக) சுந்தரசாமந்தரென்னும் சேரஞ்சோதி, கொங்ககுலத்துப்பிறந்தவர்.

(சக) மாமனுகவந்தவர் கூறும்வார்த்தைகளில் சிலவர்த்தகபரிபாஷைகள் வந்துள்ளன.

(சஉ) சிவபெருமான், பட்டமங்கலத்தில் அட்டமாசித்தி உபதேசித்தருளினர்.

(சங) உண்ணுதற்குரியநீரிற்சேர்த்தற்குத் தக்க வாஸனைப்பொருள்கள் இவையென்பது தெரிகின்றது.

(சச) உக்கிரகுலத்துப்பிறந்தபாண்டியன், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைத் திருப்பரங்குன்றத்தில்வைத்தனன். திருப்பரங்குன்றம் முருகக்கடவுள்மூதலியோராற் பூசிக்கப்பெற்றது. நக்கீரர் பிரமராக்கதத்தால், அங்குள்ள குகையில் அடைக்கப்பட்டுத் திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாட, அதைக்கேட்டமுருகக்கடவுள், அவனாவிடுவித்து, 'நம்மைக் கிழவனென்றனையே' என்ன, நக்கீரர், "குன்றமெறிந்தாய்" என்னும் வெண்பாவால்துதிப்ப, அதிலுள்ள, 'என்றுமினையாய்' என்பதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து, 'திருமுருகாற்றுப்படையைப் படிப்பவர்கள் வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்போம்; 'நீ மதுரைக்குச்செல்வாயாக' என்றருளிச்செய்தனர். பாண்டியன் மேகங்களைப்பிடித்துக்கட்டியஇடம் கட்டுநல்லூரென்றும், அவற்றைச் சிறைப்படுத்தியஇடம், இருஞ்சிறையென்றும், அவன் தனித்துநின்று போர்செய்தது இந்திரனை வென்றஇடம் தனிக்கூயமென்றும் வழங்கப்படும். மேகத்துக்குப் புணை கொடுத்தவன் களவேள்விநாட்டிலுள்ள ஏழூராயுடையருவின். அவன் புணைகொடுத்தற்கு 'நாம் முன்' என்று சொல்லிக்கொண்டுவந்தமையால், அவனூர் நாழனூரென்று பெயர்பெற்றது. மேகங்கள், தமக்குப்புணைகொடுத்தற்குமுதலில் எழுந்தவர்களுடைய இடமாகிய துவரைநாட்டில் முதலில்மழைபெய்தற்குத்தோன்றி, புணைகொடுத்தவனுடைய இடமாகிய களவேள்விநாட்டிற் பின்பு பெய்யாநிற்கும்.

(சசு) சோழனை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியமடு கோண்டாழியெனப் பெயர் பெற்றது; அது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளதோரிடை.

(சஎ) மதுரை, நடுவூர், வாலவாய், ஆலவாய், திருமூடங்கலெனப் பெயர் பெற்றது; இத்தலம் சிவபெருமானுடைய படைவீடு.

(சஅ) திருவிடைமருதூரில் வரகுணபாண்டியர் சிலகாலமிருந்து பக்தி பரவ்சராய்ப் பலவகையானவிழிபாடுகள் செய்துவந்தனர். [திருவிடைமருதூர்த் திருக்கோயிலிலுள்ள பாண்டியன்தோரணமென்றவாயிலின் வலப்பக்கத்தே வரகுணபாண்டியருடைய திருவுருவம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(சஃ) வரகுண பாண்டியருடைய குமாரர் அட்டாலவீரரைப்பிரார்த்திக்க, அவர் வில்வீரராகத்தோன்றிச் சோழன்முதலியபகைவர்மீது விடைக்குறியம்பையெய்தனர்.

(ஙக) சிவபெருமான், மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தனர்.

(ஙஉ) காரியார் நாரியாரென்னும் புலவர்களுடைய பக்தனைச் சிவபெருமான் பகுத்துக்கொண்டருளினர்.

(ஙங) புலியின்முலைப்பாலைச் சிவபெருமான் புல்வாய்க்கன்றுக்கு அளித்தருளினர். மணலூரிலிருந்துவந்தவொருவணிகனுல் இத்தலம்கூறப்பெற்றது. [மதுரைப்புதுமண்டபத்திற் கீழைக்கோடியிலுள்ள பெரிய கருங்கற்றூ

ணைன்றிலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் துவசஸ்தம்பமண்டபத்தில் வடபாலுள்ள பெரியகருங்கற்றூண்களுள் ஆறுவதிலும் சிவபெருமானுண்டாய் திருவுருவம் புலியைக்கொண்டு புல்வாய்க்கன்றிற்குப் பாலருத்தியவண்ணமாகப் பெரியோர்கள் அமைத்திருத்தல், பண்டைக்காலத்தில் இத்திருவிளையாடல் நிகழ்ந்தென்பதை நன்குவிளக்குகின்றது.]

(ருச) [இதில் இசையிலக்கணங்கள் பலவந்துள்ளன.]

(ருஅ) காட்டுநாட்டுள்ள வன்னியர்தலைவன், கஉ-பிள்ளைகளைப்பெற்றான்; அவர்கள் தீச்செய்கையால், முதியவேடுபில், ஒரு பன்றியினிடத்தில், கஉ - குட்டிகளாகப்பிறந்தார்கள். [சோமசுந்தரக்கடவுள் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாகிப் பாலளித்த திருவுருவம், மதுரைப்புதுமண்டபத்திலும் திருப்பரங்குன்றத்திற் துவசஸ்தம்பமண்டபத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

(ருக) அப்பன்றிக்குட்டிகள் பன்னிரண்டும் வன்னியர்களாயின. அவைகள் வளர்ந்தமலை பன்றிமலையென்று பெயர்பெற்றது; அவர்கள் பன்றிக்குறும்பரின்னுவரென வழங்கப்பெற்றார்கள்.

(சுo) கரிக்குருவிச்சாதிகள் மிருத்யுஞ்சயமந்திரம் ஜபித்தலை இன்றும் அறியலாகும். அம்மந்திரம் விஷவிரோதி பலனை அளிக்கும்; காஞ்சிப்புராணம், பன்னிருசாமப்படலம், சoச-ம் செய்யுளைப்பார்க்க.

(சுக) உக்கிரகுலத்தப்பிறந்த பாண்டியனெருவன் மேருமலையிற் கயலையும் செண்டையும் பொறித்தனன்.

(சுஉ) விடவைத்தியர் இத்தனைவகையினரென்பது இதிற்கூறப்பெற்றுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர், ஒருவனுக்குத் திருமருகலில், "சடையாய்" என்னுமபதிகத்தாலும், ஒருவனுக்குத் திருப்புறம்பயத்தில் திருநோக்காலும் விடநோயைத் தீர்த்தருளினர்.

(சுச) வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் உபதேசித்தருளினர்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற்கூறப்பட்டதுபோல இன்னபாண்டியன்காலத்து இன்னதிருவிளையாடல் நடந்ததென்பதும் இன்னபாண்டியன்மகன் இன்னனென்று இடைவிடாமற் பாண்டியபரம்பரையைச் சொல்லிக்கொண்டுபோதலும் இதிலில்லை. பின்னுள்ளபாண்டியர்களின் பெயர்கள்மட்டுமே இந்நூலிற் காணப்படுகின்றன:

க - உக்கிரகுரர்.
உ - சுந்தரமாறர்.
ங - தத்தன்.
ச - மலயத்துவசன்.
ஞ - வரகுணர்.
சு - வரகுணருடையமைந்தர்.
எ - வீரமாறன்.

திருவிளையாடற்கதைகள் வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

சுரு - திருவிளையாடல்களுள், தேவாரமுதலியவற்றுள், சிற்சில வந்துள்ளன; அவைகள் வருமாறு:—

சுரு - திருவிளையாடல்,

"எட்டெட் டியற்றிய கட்டமர் சடையோன்" (கல்லாடம், ஙஙஃ.) *

க. இந்திரன்பழிதீர்த்தது.

"காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுத் தீராப் பெரும்பழி பனிமலை பயந்த மாதுடன் நீர்த்தருள், பெம்மான்."

"வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெறுதோர் திருவருத் தான்பெரிது நிறுத்தி, யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலி யிரு நான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோயிலு, ளமையாத் தண்ணளி யுமையுட னிறைந்த, வாலவா யுறைதரு மூல காரணன்" (கலி. கூ, ஈஉ.)

உ. வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்தது.

"அத்திக் கருளி" (திருவா. திருத்தெள்ளேணம், ஊ.)

ச. மணஞ்செய்தது.

"தென்ன டைய சிவனே போற்றி" (திருவா. போற்றி. ஙசுச.)

"தீஞ்சுவைத் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானே" (ஷை திருவம். ஙo.)

"மருவித் திகழ் தென்னன்" (ஷை திருத்தெள். ஙடு.)

"என்னை யாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்" (ஷை திருப்பூவல்லி, உ.)

"வானந் தொழுந்தென்னன்" (ஷை திருத்தோணேக்கம், அ.)

"பாண்டிநன் னாடரு ளன்னேயெனும்" (ஷை அன்னைப்பத்து, டு.)

[இவற்றில், சிவபெருமான் சுந்தரபாண்டியராகவீற்றிருந்தமை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; திருவாசகத்துள்ள பாண்டிப்பதிகமுதலியன இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

"கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர்சூடி, யையாய்க் காப்புவிட் டணிபூ ணணிந்து, விரிசடை மறைத்து மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்",

* கல்லாடமுதலியவைகள் குறிப்புரையில் வந்திருப்பினும் படிப்பவர்களுக்கு இன்பமளித்து விளங்குதற்பொருட்டே இங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டன.

"மூலமூன் றணைந்த சிலேதுதற் றிருவினை, யருமறை விதிக்கத் திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ னுகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னு, ணடுஞ்ர் நகர்செய் தறபவந் தீடைக்கு மருட்குறி நிறுவி யருச்சனை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழிறை".

"மதிரை மாநகர்ப் பூழிய னுகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்".

"நான்கெயிற் றரைத்தற் பிடர்ப்பொலி வகாப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொகை யேந்த, மூட்டாட் கெம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணெய் யிறைத்தி மனவழ லோம்பப், புலியளக் தண்ட திருநெடு மாலோ, னிருகர மடக்கிப் பெருநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் மூய லுடற் றண்கட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளியிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் வினைப்ப, முனிவர் செங்கரஞ் சென்னி யாக, வருப்பசி முதலோர் மூன் வாழ்த் தெடுப்ப, மும்மூலை யொருத்தியை மணந்துல காண்ட, கூடற் கிறைவன்" (கல். உ, கசு, உடு, நூசு.)

டு. பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்தது.

"கொட்டிசைந்த வாடலாய்"

"புன்சடை, பின்றயங்க வாடுவாய்" (திருஞா. தே. திருவாலவாய்.)

"குழகனே கோல வில்லி கூத்தனே" (திருநா. தே. ஷே.)

"பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடக" (திருவா. கீர்த்தி. கசுஅ.)

"நாடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்"

"ஒருபாற் பகங்கொடி.....கூடன் மாநக ராடிய வமுதை"

"முனிவ ரேமுற வெள்ளியம் பொதுவின், மனமுங் கண்ணுங் கனியக் குனிக்கும், புதிய நாயகன்"

"எங்குள வியிரு மின்பநிறைந் தாட நாடக வீதியோ டாடிய பெருமான்"

"கூடல், வெள்ளியம் பொதுவிற் கள்ளவிழ் குழலொடு, மின்படம் புரியுக் தேவ நாயகன்"

"வெள்ளியம் பலத்திட் டுள்ளிய பெருமான்"

"இருந்தமிழ்க் கூடற் பெருந்தவர் காண, வெள்ளியம் பலத்துட் டுள்ளிய ஞான்று" (கல். கக, உ0, உஉ, உடு, நு0, நூசு, எக.)

"கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில், வெள்ளியம் பலத்து" (சிலப்பதிகாரம், பதி. சo - சக.)

சூ. பூதமுண்டது.

எ. ஆறழைத்தது.

"பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதுவை பொருந்திய வக்ஞாட், சொன்றிப் பெருமலே தின்றுநனி தொலுத்த, காருடற் சிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்ரு தலக்த நீர்நசை யடக்க, மறி னிைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய கூடலம் பதியுறை குணப்பெருங் கடவுள்" (கல். கச.)

அ. கடலழைத்தது.

"மிமி யாடப் புனரீயழைத்த, காமர் கூடற் கிறைவன்" (கல். உசு.)

கo. உக்கிரன்பிறந்தது.

"பேழ்வாய்க் கொய்யுளை யரிசுமந் தெடுத்த, பன்மணி யாசனத் திருந்துசெல் வாணி, னெடுஞ்சடைக் குறுஞ்சுடர் கீக்கியைக் கடிக்கிய, வாறைஞ் ஞாறெடு வேறுகினை யடித்த, பன்மணி மிளிர்முடி பலர்தொழக் கவித்துப், பஃறலைப் பாந்தட் சுமைதிருத் தோளிற், றரித்துவகளிக்குந் திருத்தகு நாளி, னெடுநாட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்த, நெடுஞ்சடை யுக்கிரற் பயந்தரு ணிமலன்" (கல். எஅ.)

கக. வஜ்ரவேல்சேண்டுகோடித்தது.

"அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, அப்பார் சடையப்பன்" (இ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க.) (திருவா. திருவம். கக.)

கஉ. நான்மாடக்கூடலானது.

"உம்பரு நாக ருலகந் தானு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோரு, மம்புத நால் களா லீடுங் கூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த வாறே" (திருஞா. தே. திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்.)

கச. கல்லானைகரும்புவாங்கியது.

"நதிமதந் தறுகண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்புகொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீலகிறை கண்டன்" (கல். ஙஉ.)

கடு. சங்கப்பலகைகோடுத்தது.

"ஞானசம் பந்த னுரைசெய், தங்கமலி செந்தமிழ்கள் பத்தும்" (திருஞா. தே. தேவூர்.)

"பட்டிமன் றென்னன்" (ஷெ. ஷெ. திருவாலவாயி.)

"மதுரைத்தொகை யாகினனும்" தொகை - சங்கம். (திருப்பாசுரம், கக.)

"தண்டமிழ்நூற் புலவாணர்க்கோ ரம்மானே" (சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி.)

"உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடுங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலை, 'முக்தறும் பெருமறை முளைத்தருள் வாக்கா, லன்பினைந் திணை யென் றறுபது சுத்திரங், கடலமு தெடுத்துக் கையில்வைத்ததுபோற், பரப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த தென்றமிழ்க் கடவுள்" (கல். ஙஉ.)

"சால்பாய மூம்மைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர், நூல்பா யிடத்தும் மூள .....செய்யுண்மிக் கேறு சங்கம்" (பெரியபுராணம், ஞர்த்தி. இ.)

"சென்றணைந்து மதுரையினிற் றிருந்தியநூற் சங்கத்து, ளன்றிருந்து தமி ழாராய்ந் தருளியவங் கணர்"

"திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருளை, தருவானை" (பெரிய. திருநா. சoசு, சoசு.)

"நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானை" (ஷே. திருஞான. அசகூ.)

'இவை, தெற்கில்வாயிலிறவாத பட்டிமண்டபத்தோர்பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன்வாழவும் ஒருவன் சாவவும்பாடி இன்னவாறுகவெனச் சபித்தற்பொருட்டாய்வந்த மந்திரம் பாட்டாய்வருதலின், அங்ஙனமாயிற்று' (தொல். பொருள். செய். "நிறைமொழி" என்னும் கஅ-ம் சூ. உரை.) பட்டிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.

கசூ. கிழியறுத்தது.

"நன்பாட்டுப் புலவனுய்ச் சங்க மேறி நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னேன் காண்" (திருநா. தே. திருப்புத்தூர்.)

"பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ் கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புட னுதவி, யென்னுளங் குடிகொண்ட டிரும்பய னளிக்குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கருணையெம் பெருமான்" (கலி. க.)

கஎ. நக்கீரனைக்கையேற்றினது.

"அருந்தமிழ்க் கீரன் பெருந்தமிழ்ப் பனுவல், வாவியிற் கேட்ட காவியங் களத்தினன்" (கலி. நெஉ.)

"சிறியேன் சொன்ன வறிவில் வாசகம், வறிதெனக் கொள்ளா யாகல் வேண்டும், வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்தி, கீதம் பாடிய வண்ணல், பாதஞ் சென்னியுட் பரவுவன் பணிந்தே" (கக-ம் திருமுறை, நக்கீரர் திருவெழுகூற்றிருக்கை.)

"பணிந்தேனின் பாதம் பரமேட்டி பாணி, தணிந்தால வாயி லமர்ந்தாய் - தணிந்தென்மேன், மெய்யெரிவு தீரப் பணித்தருளு வேதியனே, யையுற வொன் றின்றி யமர்ந்து" (ஷே. ஷே. இறைவேண்பா.)

"கூட லாலவாய்க் குழக னுவ, தறியா தருந்தமிழ் பழித்தன னடியே, னண்டிய சிறப்பி னினையடிக்கீழ் நின்று, வேண்டி மதுவினி வேண்டுவன் வினைந்தே" (ஷே. பெருந்தேவபாணி.)

"வினைந்தேன்மற் றெம்பெருமான் வேண்டியது வேண்டா, திகழ்ந்தேன் பிழைத்தே னடியேன் - வினைந்தென்மேற், சிற்றத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே,யாற்றவுநீ செய்யு மருள்" ஷே.ஷே.இறைவேண்பா.)

கஅ. குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்தது.

"அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்திணை வழுவா தகப்பொரு ளமுதினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமுதற் புலவர்க, ளேழுழு பெயரு மோதறப் பருகவும், புலனெறி வழக்கிற் புணரிய கவர்க்கு, மூற்றீவம் பெருக்கு முதற்றீ பதர்க்கு, நின்றறிந் துணரத் தமிழ்ப்பெயர் நிறுத்தி, யெடுத்துப் பரப்பிய விமையவர் நாயகன்" (கலி. கூசு.)

ககூ. ஊமைதமிழறிந்தது.

"மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி, யிறையோன் பொருட்குப் பரணர்முதல் கேட்பப், பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும், பாய் பா ரறிய நீயே யாதலின்" (கல். முருகர்துதி.)

"திருத்தமிழ் மதுரை தன்னிற் சிவன்பொரு ணிறுக்கு மாற்ரு, லுருத்திர சன்ம ஞகி யுற்றிடு நிமலன்" (கந்த. சூரபன்மன்வதை. உசுக.)

[இறையனாரகப்பொருள், முதற்குத்திரவுரை ஈண்டு ஆராயத்தக்கது.]

உ0. இடைக்காடன்பின்போனது.

"முன்னிடைக் காடன் பின்னெழ நடந்து, நோன்புறு விரதியர் நுகரவுள் ளிருந்தென், னெஞ்சக நின்று நினைவினுண் மறைந்து, ...குனித் தரு ளுயகன்" (கல். எகூ.)

உக. கடல்சுவறவேலெறிந்தது.

"மற்றவன் றன்னுல் வடவையின் கொழுந்துசுட், டாற்ரு துடலமு மமைக்குறு முத்தமும், விளர்த்துநின் றணங்கி வளைக்குல முழங்குங், கருங்கடல் பொரிய வொருங்கு வேல்விடுத், தவற்தருள் கொடுத்த முதற்பெரு நாயகன்" (கல். எஅ.)

"மூங்நீர் விழவி னெடியோன்" (புறநா. கூ.)

'மூங்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பகின்ரனென்றவியப்பால், நெடியோனென்ரென்ப' (ஷை. ஷை. உரை.)

"அடியிற் றன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொருது, ... கொடுங்கடல் கொள்ள, ... தென்றிசை யாண்ட தென்னவன்" (சில. காடுகாண். கஎ, உஉ.)

உஉ. வலைவீசியது.

"அதியரை மங்கை யமர்ந்தான் றன்னே" (திருநா. தே. திருவதிகை.)

"அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி" (திருவா. போற்றி. உ0அ.)

"ஆரா வமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும், பேராசை வாரியனே" (ஷை. திருவம். உ.)

"மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும் வகையறி வாரெம் பிரானு வாரே"

"ஏதில் பெரும்புக ழெங்க ளீச னிருங்கடல் வாணற்குத் தியிற் ரூன்று, மோலிய மங்கையர் தோள்புணரு முருவறி வாரெம் பிரானு வாரே" (ஷை. திருவார்த்தை, கூ, அ.)

"மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்துவெளிப்படு மாயிடலே" (ஷை. திருப்படையாட்சி, க.)

"நெடுஞ்சடைக் கிடந்த குறும்பிறைக் கொழுந்துங், கருமுகில் வெளுத்த திருமிடற் றிருளு, நுதன்மதி கிழித்த வழலவிர் நோக்கமு, மறைத்தொரு சிறுகுடிப் பரதவ ஞகிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கோடுங்கர மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படித்த, நிறையரு ளுயகன்" (கல். ககூ.)

உரு. வளையல்விற்றது.

"வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் தானே" (திருநா.தே.திருவாலவாயு.)

"இதழியுக் தும்பையு மதியமுங் கரந்து, வளைவிலே மாக்கள் வடிவெடுத் தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனிவர்தருள் வாக்கால், வீதிகூறி .....:.. .....கண்டகீள் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குருகணி செறித்த தனிமுத ஞயகன்" (கலி. சசு.)

உரு. மாணிக்கம்விற்றது.

"கதிர்நிரை பரபபு மணிமூடித் தேவர்கள், கனவீலுங் காணுப் புனைவருக் திரு வடி, மாநிலந் தோய்க்தோர் வணிக ஞகி,.....இவையெனக் கூறிய நிறையருட் சடவுள்" (கலி. சஎ.)

உஎ. ஞானோபதேசஞ்செய்தது.

"குராமலரோ.டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமூழநந் தீசனைஞா சகனுக் கோண்டார்" (திருநா. தனித்திருத்தாண்டகம், சக.)

"உனக்குக், கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகு, நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி, நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி, காயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத், தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே" (திருவா. சிவபுராணம், டுசு - சுக.)

"அந்தண ஞகி யாண்டுகொண் டருளி, யிந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்"

"திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ ஞகிக், கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ள மும்" ஷை. கீர்த்தி. சஉ - சஊ; டுசு - டுடு.)

"பரமா நந்தப் பழங்கட லதுவே, ... அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க" (ஷை. திருவண்டப்பகுதி, சுஅ - சுடு.)

"என்னே ரனையோர் கேட்டுவந் தியம்பி, யறைகூவி யாட்கொண் டருளி, மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்" (ஷை. ஷை. கசஎ - கசகக.)

"அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து, குருபர ஞகி யருளிய பெருமையை"

"மெய்தரு வேதிய ஞகி வீணெடக், கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி"

"என்னையு மொருவ ஞக்கி யிருங்கழல், சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி" ஷை. போற்றி. எடு - எசு; அஅ - அக; கஉக - கஙஐ.)

"ஈறி லாதகீ யெளிமைய யாகிவந், தொளிசெய் மானிட மாக நோக்கியும்" (ஷை. திருச்சதகம், கக.)

"செங்க ணெடுமாலும்".....".....வானவன்பூங்கழலே பாடுதுங்காணம் மாஞப்" (ஷை. திருவம். க - கசை.)

"நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி, நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை யிம்மை, யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி, யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே" (ஷை. திருப்பொற். அ.)

"வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய னென்ஞதே, கன்னெஞ் சுருக்கிக் கரு ணையினு லீண்டு கொண்ட, ...:..... பொன்னங் கழலுக்கே சென் றூதாய் கோத்தும்பீ"

"அருவாய் மறைபயி லந்தணரு யாண்டுகொண்ட, திருவான தேவற்கே சென்றாதாய் தோத்தும்பி" (ஷை. திருக்கோ. கக, கச.)

"உருநா மறியவோ ரீந்தணரு யாண்டுகொண்டான்"

"ஈரவாவென்றென்னையும் பூதலத் தேவலித் தாண்டுகொண்டான்" (ஷை. திருத்தெள்ளேணம், க, எ.)

"பெருக்துறையான், சிரார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தபிரான்" (ஷை. திருப்பூவல்லி, க0.)

"கருணையினற் றேவர்குழா; நாணுமே யுய்யவாட் கொண்டருளி" (ஷை. திருப்போன்னூசல், டு.)

"அந்தண னுகியந் திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி.....ஆட்கொண்டரு ளும், ...தேவர்பிரான்" (ஷை. திருப்பத்து, க0.)

"அந்தண னுவதுங் காட்டிவந் தாண்டா யாரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே" (ஷை. திருப்பள்ளி. அ.)

"நாயேன் றனையாண்ட பேதாய்"

"முன்னே யெனையாண்ட, பார்ப்பானே" (ஷை. புணர்ச்சிப்பத்து, கூ - க0.)

"ஆண்டீ யளித்த வருளனை மருளினுன் முறந்த, வஞ்சனேன்" (ஷை. வாழாப்பத்து, சு.)

"திருவடி யென்றலைமே னுட்டமையால்" (ஷை. குலாப். அ.)

[ஷை அருட்பத்து, அற்புதப்பத்து, சென்னிப்பத்து ஆகிய இவைமுதலியவற்றைப் பார்க்க.]

"பெருந்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங் கெடுத் தருள்செய் பெருமையறியவல்லார்" (ஷை. திருவார்த்தை, எ.)

உஅ. நிரிதுதியாயானது.

"நரியைக் குதிரைசெய் வானும்" (திருநா. தே. திருவாநூ.)

"குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்பிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்"

"அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணு, னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்"

"மதுரைப் பெருநீன் மாநக ரிருந்து, குதிரைச் சேவக னுகிய கொள்கையும்"

"வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்"

(திருவா. கீர்த்தி. உஎ - உஅ; கூடு - கூசு; சசு - சஅ; டுஉ - டுகூ.)

"பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்தி, வந்தமிலா வானந்தம்" (ஷை. திருவம். கூ.)

"ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு சமையாண்டான்" (ஷை. திருப்போன்னூசல், அ.)

"பாய்பரி மேற்கொண்டென், னுள்ளங் கவர்வரா லன்னேயெனும்" (ஷை. அன்னே. ரு.)

"மாப்பரி மேல்வரு வானே"

"தாவி வரும்பரிப் பாகன்" (ஷை. திருப்பத்து. சு. அ.)

"வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து" (ஷே. திருத்தசாங்கம், சு.)

"தெரிவுற நின்றுருக்கிப் பரிமேற்கொண்ட சேவகனூர்"

"பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனூர்"

"பாண்டியனூர், புரவியின்மேல்வர" (ஷே. திருப்பாண்டிப்பதிகம், க, ங, க.)

"நரிகளெல்லாம், பெருங்குதிரை யாக்கியவா றன்றேயுன் பேரருளே" (ஷே. திருவேசறவு, க.)

"ஆட லமர்ந்த பரிமா வேறி யையன் பெருந்துறை யாநியங்கா, ஏடார்க ளே யெங்கு மாண்டுகொண்ட வியல்பறிவார்".

"வண் சாத்தினெடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை யாளி யன்று, மங்கையர் மல்கு மதுரை சேர்ந்த வகையறி வார்" (ஷே. திருவார்த்தை, ச, கம.)

"தேவருங் காணாச் சிவபெருமான் - மாவேறி, வையகத்தே வந்திழிந்த வார் கழல்கள் வந்திக்க" (ஷே. திருவேண்பா, சு)

"பரியின் மேல்வந்த - வள்ளன், மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின் கள்". (ஷே. பண்டாயநான்மறை, உ.)

"நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்து" (ஷே. ஆனந்த மாலை, எ.)

"வெடிவாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தினே, யேழிடந் தோன்றி யினனூற் கையைந்து, வீதி போகிய வாலுளைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தணன்"

"கூடற் பதிவரு மாடற் பரியோன்" (கல். அ, கூக.)

கூ0. மண்சுமந்தது.

"மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றும்" (திரு. நா. தே. திருப்பூவணம்.)

"ஆங்கது தன்னி லடியவட் காகப், பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசு, முத்த ரோச மங்கையு ளிருந்து, வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. சசு - சகு.)

"கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை, மண்சுமந்து கூலிகொண் டக் கோவான் மொத்துண்டு, புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண்" (ஷே. திருவம். அ.)

"மண்பான் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித், தண்டாலே பாண்டியன் றன்னைப் பணிகொண்ட, புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ" (ஷே. திருப்பூவல்லி, ககு.)

"பிட்டு நேர்பட மண்சுமந்த பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே" (ஷே. திருக் கழக்துன்றப்பதிகம், உ.)

"மண்ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்ற ளாகி, நரைத்தலை முதியோ ளிடித்தடி கூலிகொண், டடைப்பது போல வுடைப்பது நோக்கிக், கோமக னடிக்க வவனடி வரீங்கி, யெவ்வுயி ரெவ்வல கெற்றுறைக் கெல்லா, மவ்வடி கொடுத்த வருணிறை காயகன்" (கல். சகு.)

ஈக. விருத்தகுமாரபாலரானது.

"பூல விருத்தரு மாஞர் தாமே" (திருநா. தே. சு. திருப்பழனம்.)

"பால விருத்தனு மாஞன் கண்டாய்" (ஷே. ஷே. கூ. திருமறைக்காடு.)

ஈஉ. மாறியாடினது.

"அதிர வீசி யாவோ யழகனீ புயங்களீ" (திருஞா. தே. திருவாலவாய்.)

"பஞ்சவ னிறைந்த வன்புடன் வேண்ட, மாறிக் குனித்த நீறணி பெருமான்" (கல். உஎ.)

ஈஙு. அங்கம்வெட்டினது.

"தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே"(திருஞா.திருவியமகம்,திருவாலவாய்.)

"ஒருதனி யடியாற் குதவுதல் வேண்டி, மண்ணவர் காண வட்டணை வாளெ
டுத், தாதி சாரணை யடர்ந்திலேப் பார்வை, வாளுட னெருக்கன் மார்பொடு
மூனைத்தல்,பற்றிநின் றடர்த்த ஓட்கையின் முறித்த, லானனத் தொட்ட
ணிமயிர்ப் புரோக, மூட்டிலங் தெடுத்த லொசிந்திட மழைத்தல், கை
யொடு கட்டல் கடிந்துள ளழைத்தலென், றிவ்வகை பிறவு மெதிரம
ரேறி, யவன்பகை முறித்த வருட்பெருங் கடவுள்" (கல். ஙிக.)

ஈஎ. வெப்புத்தீர்த்தது.

[திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருளிச்செய்த திருவாலவாய்த் தேவா
ரங்கள் இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

ஈஅ. கழுவேற்றியது.

"நள்ளாறர் நாமமே, மேன்மூக வெரியினீ லிடிலிலை பழுதிலை மெய்ம்மை
யே" (திருஞா. தே. திருநள்ளாறு.)

ஈகூ. மெய்க்காட்டிட்டது.

"மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு, அக்கா னெருவ னுகிய தன்மை
யும்" (திருவா. கீர்த்தி. சூசு - சுஎ.)

சக. மாமனுகவந்துவழக்குரைத்தது.

"மூன்னெரு வணிகன் மகப்பே றின்மையின், மருமான் றன்னை மகனெனச்
சடங்குசெய், துள்ளமுங் காணமு மவனுழி யொருக்கி, மூக்கவர்த் திரு
நதி தூணையுட்ன் மூழ்கி, யப்புலத் துயிர்கொடுத் தருட்பொருள் கொண்
டபின், மற்றவண் முய வவ்வுறு மாக்கள், காணிகைக் கொண்ட மறுநிலை
மைந்தனை, நினைத்துக் கினைகொ ணெடுவழக் குய்த்தலு, மைந்தனுங் கே
ளிரு மதிமுடிக் கடவுணின், புந்தியொன் றின்றிப் புகலில மென்றய, ரவ்
வுழி யொருசா ரவன்மா துலனென,வறிவொளி நிறைவே யோருருத் தரித்
துவந், தருள்வழக் கேறி யவ்வழக் குடைத்த, கூட னுயகன்"(கல். சடு.)

சஉ. அட்டமாசித்திபகர்ந்தது.

"பட்ட மங்ஙையிற் பாங்கா யிருந்தங், கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்"
(திருவா. கீர்த்தி. சுஉ - சுஙு.)

"இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க், கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி" (ஷே.
போற்றி. கசுஉ - கசுஙு.)

சஙூ. தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்தது.

"தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து, நன்னீர்ச் சேவகு ஞிய நன்மையும்" (திருவா. கீர்த்தி. இஅ - இகூ.)

சச. இந்திரன்முடிமேல்வஜ்ரமேறிந்தது

"அடுபடைப் பூழியன் கடுமுரண் பற்றி, யிட்டவெங் கொடுஞ்சிறைப் பட்ட கார்க்குலந், தளையொடு நிறைநீர் விடுவன போல" (கல். உச.)

"இங்கட் செல்வன் நிருக்குலம் விளங்கச், செங்ஙண யிரத்தோன் நிறல் விளங் காரம், பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி, முடிவஜ் யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென், றிடியுடைப் பெருமழை யெய் தா தேகப், பிழையா விஜயுட் பெருவளஞ் சுரப்ப, மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்க" (சில. காடுகாண். உஙூ - உகூ.)

"தேவர்கோன் பூணாரந் தென்னர்கோன் மார்பினவே" (ஷே. ஆய்ச்சியர் குரவை.)

"வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமா, னுச்சிப் பொன்முடி யொளிவஜ் யுடைத் தகை" (ஷே. கட்டுரைகாதை, இ0 - இக.)

"தேவ ராச மார்பன் வாழ்க வின்றுபத் தடித்துமே"

"வானவர்கோ னுரம் வயங்கிய தோட்பஞ் சவன்றன், மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல்" (சில. வாழ்த்துக்காதை.)

சஙி. டொன்னனையாளுக்கு அருள்புரிந்தது.

"பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித், தூவண மேனி காட்டிய தொன் மையும்" (திருவா. கீர்த்தி. இ0 - இக.)

சசு. சோழனைக்கொண்டாழியிற்றுழ்த்தியது.

"வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு, காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்" (திருவா. கீர்த்தி. சுச - சுஙி.)

"மண்டிரு வேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, வில்லியுங் கிரியுங் கிளர்படை நான்கும், திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக நிருணுட் டிருவக், கொலைகொண் டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப் புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்" (கல். அங.)

சள. திருவாலவாயானது.

"பருவாய்ப் பாம்பு மூடங்க லாக, வாலவாய் பெறிந்த மதிமுடிக் தனிமுதல்"

"வடதிரு வால வாய்திரு நடஞர்" (கல். சஅ, சுக.)

இக. மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தது.

"படைநான் குடன்று பஞ்சவற் றுரந்தி, மதரை வவ்விய கருநட வேந்த, னருகர்ச் சார்ந்துநின் றருட்பணி யடைப்ப, மற்றவன் றன்னை நெடுந் துயில் வ்ருத்தி, யிறையவன் குலத்து முறைமையின் மைம்யினுற், கருதித் தோரை கல்லொடு பிறங்க, மெய்யணி யளருக் கைமுழங் தேய்த்த, பேரன் பாவுப் பசுக்கா வலனே, யுலகினிற் றமதி மக்குறி யாக. மணி

முடி வேணியு முருத்திரக் கலனு, நிலவுமிழ் புண்ணியப் பானிறச் சாந்தமு, மணிவித் தருள்கொடுத் தரச னுக்கி, யடிமா லகற்றி நெடுநாள் புரக்க, வையக மளித்த மணியொளிக் கடவுள்" (கல். இ௭.)

நிரு. புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளியது.

"புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி" (திருவா. போற்றி, உ0எ.)

"தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக் கண்ட, வருணிறை பெருமான்" (கல். சஉ.)

"புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணும்" (திருநாட்டி. கூ.)

"பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண் ணியம் போல்" (திருக்காளத்தி. பரத்து நிகூ.)

"கொல்வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய, தொல்வினை யென்ன" (மதுரை மும்மணிக்கோவை, உஅ.)

நிச. சாதாரிபாடியது.

"மூரன்றெழு கான முயன்றுவா நியைந்த, வடபுல விஞ்சையன் வைகிடத் தகன்கடைத், தென்றிசைப் பாண னடிமை யாயினைப், போகா விற குடன் றலைக்கடை பொருந்தி, ... சாதாரி, யுலகுயி ருள்ளமு மொன்றுபட் டொடுங்க, விசைவிதி பிடி யிசைப்பதை துரந்த, கூடற் கிறையோன்" (கல். சசை.)

நிருரு. திருமுகங்கொடுத்தது.

"தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே" (திருஞா. திருவியமகம், திருவால வாய்.)

"பாணனிசை பத்திமையாற் பாடுதலும் பரிந்தளித்தான்" (திருஞா. தே. கோளிலி.)

"குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென, மதிமலி புரிசைத் திருமுகங் கூறி, யன்புருத் தரித்த வின்பிசைப் பாணன், பெறநிதி கொடுக்கென வுறவிடைத் தருளிய, மாதவர் வழுத்துங் கூடற் கிறைவன்" (கல். கஙி.)

நிஅ. பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயானது.

"ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி" (திருவா. போற்றி. கசுசு.)

"கோல மேனிவ ராகமே" (ஷை. திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம், ஙி.)

"ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கி யீச னெனக்தை பெருந்துறை யாதி யன்று, சேவ லங் கேழலாய்ப் போல்கொடித்த கிடப்பறி வாரெம் பிராஞவாரே" (ஷை. திருவார்த்தை, கூ.)

"தாயாய் மூலையைத் தருவானே" (ஷை. ஆளந்தமாலை, ஙி.)

நிகூ. பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்தது.

"கருமுகிற் கனிகிறத் தழற்கட் பிறைபையிற், றரிதரு குட்டி யாயபன் னிர ண்டினைச், செங்கோன் முலையிட் டருணீர் தேக்கிக், கொலைகள வென்னும் படர்கூர் கட்டித், தீப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும் பயி ருலகுபெற வினைக்கு, நாற்படை வன்னிய ராக்கிய பெருமான்" (கல். சூ0.)

சுo கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்தது.

"கருங்குரு விக்கன் றருளினே போற்றி" (திருவா. டேரிற்றி. உoகூ.)

"இவ் வுலகுயி ரளித்த, பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைகூ ருகிக், கருங்குரு விக் குக் கண்ணருள் கொடுத்த, வெண்டிரு நீற்றுச் செக்கர் மேனியன்" (கலி. எ.)

சுக. மாமேருவிற் கயல்சேண்டுபோறித்தது.

"கயலெழுதிய விமயநெற்றியின்" (சில. ஆய்ச்சியர்குரவை.)

சுச. வேதமுணர்த்தியது.

"வேத நூல்பயில் கின்றது வாயிலே"

"மறையிலங்கு பாடலாய்"

"நால் வேதமும் பொருள்களு மருளி, யங்கழுற் கண்ணி தன்னெடுமமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே" (திருஞா. தே. திருவாலவாய்.)

"வேதியா வேத கீதா" (திருநா. தே. ஷை.)

அரும்பத அகராதி முதலியன.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அக்கமாலை - ஜபமாலை. ச.
அக்கரம் பிறக்கண்பொருதவன். சஅ.
அகத்தடிமை. உகூ. [சஎ.
அகத்தியர் பூமியைச் சமஞ்செய்தது.
அகத்தியர் பொதியிலிற் சிவலிங்கம் தாபித்துப் பூசித்தது. அ.
அகரமேற்றல். கஎடி. [உoஉ.
அகற்றியோர் - அகற்றப்பட்டோர்.
அங்கப்பதக்கிணம். ககூ. [ககடி.
அங்கங்கள் - யுத்தபரிபாஷை. ககச,
அங்கம் ஆறு. (வேதாங்கம்) உஉச.
அங்கம் நூற்றெட்டு. ககசு.
அங்கம்பூம்பாவையாக்கியது. உகஅ.
அங்கம்வெட்டல். ககடி.
அங்கயற்கண்ணி. ஙூ.
அச்சுவம்-வீயாபிப்பது; குதிரை. அகூ.
அச்சோப்பதிகம். எச.
அசனெண்ணும் அரசன். கக0.
அட்டமங்கலக்குதிரை. அஅ.
அட்டாலை=அட்டாலம் - மதில்மேல் மண்டபம். ஙடி. [கஅக.
அட்டாலைச்சேவகர். சுஅ, கஎஅ,கஅ0,
அட்டாலைவீரக்கோலம். சுஎ.
அடிகண்மார். கஉஎ.
அடிவடிம்பு அசைத்தல் - காலின்விளிம்பை அசைத்தல். கூக.
அடைக்கலப்பத்து. அஉ.
அடைத்து - ஒப்பித்து. அக.
அடைவு. ஙடி, சாஙூ.
அணி - படைகளை வகுப்பாய். கீடிடி.
அணிந்தனன் - படைகளை வகுத்தான். ககூக.
அணுக்கள் - உயிர்கள். ஙடி, ககச.
அத்தம் - பொருள். கச.
அதர்பட-முறைப்பட, வழிப்பட. ச0.
அதர்படும் - வழிப்பட்டு: ஙo.
அதிகாரி. கூடி, கூஎ.
அதிசயப்பத்து. எச. [டிடி.
அதியமானாயன்-வலேச்சாதியரசன். டிச,
அதிரவீசியாடுதல். ச, கoடி, கoஎ.
அந்தணர்குணலையிடல். கஉச.
அந்தித்திருக்கும்பொருள். கூடி.
அநந்தமாமுனிவன் - பதஞ்சலிமுனிவர். உஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அநுபமன் - ஒப்பில்லாதவன். ங.எ.
அபாயம். எஅ. (பெரிய. திருவாரூர்.
அபிடேகம் - கிரீடம். ங.அ. [உங.)
அம்மே. கஙி.
அமணர்க்குண்டானநிமித்தம். க.உரு.
அமுதபாகம். கஉக.
அமுதுபடி - அரிசி. க0உ.
அமுதுபடை. க0உ.
அயம்=ஐயம் - சந்தேகம். க0க.
அரகரவென்றல். கஎஎ.
அரங்குள். கஅங.
அரிசிக்கோட்டை. கஅஉ.
அருட்பத்து. அ0.
அருண்மழை. ககுச.
அலகை ஒருதாளால் நிற்றல். கஙஎ.
அலகைச்சுழல். கச.
அலம் - அழகு, வன்மை. ங.
அவதரித்தல் - தங்கல். கஉஙி.
அவதானம்=அபதானம் - திருவிளையாடல், நடந்தசரிதை. அ, சுஅ, க0க.
அவமானவஞ்சம். ககக, கக்ஙி.
அற - மிக. உக.
அறுதற்கச்சை. கஙி.
அறுதி - நிச்சயம். கஎக.
அறுதியிட்டி - முடிவுசெய்து. எங.
அறுபத்துநான்குபத்தர். ஙிசு.
அன்றினர் - பகைவர். உங.
அன்றினர் - பகைவர். உச.
அன்னக்குழிநான்கு. உக, ங0.
அன்னுழை - அவ்விடம். சஅ. (கந்த.
அன்னேப்பத்து. அச. [பார்ப்பதி. க.)
அனையவும் - அவ்வளவும். கஎஅ.
ஆக்கினைச்சித்தர். ஙஅ.
ஆகாயவாணி. கஙிஙி, ககுஅ.
ஆங்காரித்து. சஎ, ஙுச.
ஆசாரம்பூட்டி. எச.
ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சஉ.
ஆசைப்பத்து. எஙி.
ஆண்சிங்கம் தேவிக்குவமை. உச.
ஆண்டானே. கசக.
ஆணிப்பொன். ககூஅ.
ஆத்திமாலை. கஎ0.
ஆதிநாதன் - ஒருசித்தர். ங.எ.
ஆதிமரபு - சூரியகுலம். உ2, ங.ச.
ஆயுதவிசேடங்கள். கசஉ.
ஆர்த்த - கட்டிய. க0க.
ஆரம். கஙிக.
ஆரம்பூண்டபாண்டியன். கஙிக.
ஆலவாய். கஉ, கஎ2.
ஆலவாய்மாலை - பாணபத்திரருடைய மனைவியாரின்சிறப்புப்பெயர். உ0சு.
ஆவணிமூலம். ங0.
ஆவிநன்கு - மனமகிழ்ச்சி. சஉ.
ஆள். ஙசு.
ஆளுடைநாயகன் - திருப்பெருந்துறைச்சிவபெருமான்; ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகரை ஆண்டருளின மையின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார். அக.
இங்கிதம். உ0ங.
இசை. உ0ஙி.
இசைக்குஉவமை. ககூ0.
இசைத்தொழில். ககூங.
இசைத்தொழிற்குற்றமெட்டி. உ0ஙி.
இசைப்புலவர். உ0ச.
இசைவல்லான். கஅக.
இசைவாணர். உ0ச.
இட்டகொற்றூர். கூஅ.
இட்டதிசை. கக்ச.
இடப்பொற்சேவடிக்கூத்து. க0சு
இடபம். கஉக
இடம் - சமயம். கக்ஙி.
இடம்வலம்பரிவத்தித்தல். அசு.
இடவியகதி. அஎ.
இடுகுறி - இட்டபுண்டரம். க0க.
இடைக்காடர் கபிலர்தோழரென்பது. ஙி0, ஙிக.
இடைச்சாதிக்கோலம். கஅஙி.
இணங்கன் - சிநேகிதன். அங.
இதவிய. கஉ.
இதவியோன். ஙி0.
இந்திரஞாலம் - இந்திரஜாலம். கூங. (திருவா. கீர்த்தி. சங; திருப்படையாட்சி, ங.)
இந்திரவிமானத்தைத்தாங்கும் யானைகள் முதலியன. ஙிக.
இந்திரன் விருத்திராசுரத்தியைப்போக்குதற்குப் பல விழாஙங்கள் செய்வித்தது. கஎ.
இந்திரன்வேண்ட ஈசானத்திற் சோமசுந்தரக்கடவுள் ஆடியது. க0ஙி.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

இந்துமதி இறந்தகதை. கக0.
இம்மையேதருவார் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிவலிங்கப்பெருமான். உக.
இயக்கமாதர் அறுவர். கடுஉ.
இயல்வாணர் - சங்கப்புலவர், புலவர். கக, ஙக, சஙு, ஙி0, ஙிக.
இயற்பலகை இட்டது. உ00.
இரத்தினக்குற்றங்கள். கூஉ.
இராசநீதி. உகசு.
இராசா அணுமதிதருமம். உ0ஙூ.
இராவுத்தராயன். கூ0.
இராவுத்தன். கூ0.
இருப்புமோதிரம். ககஉ.
இருமை - புத்திமுத்தி. கூக.
இருமைமுத்தனம். கஙு, உச.
இலக்கணருத்திரங்கள். சஎ.
இலத்தி. சுஎ, அங.
இலாகவம். கசு.
இழிகுலப்பாணன். ககூஅ.
இழிச்சி - இறக்கி. கஅடி.
இனிமை - மகிழ்ச்சி. கசு, கஙு.
ஈசானகோணத்தமன்றம். கஉடி.
ஈடுகொள்ளல். ககூஅ.
ஈரும்வரிசை - கடைமுறை. ஙக.
உக்கிரப்பெருவழுதியார்தேவி. ச.
உக்கிரனார் சங்கத்திலிருந்து தமிழாராய்ந்தது. ச. [சு, ஙஙு.
உக்கிரனார் சடையுடன் பிறந்தது.
உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்.
உதிரம். கஙிசு. [ஙஙு.
உட்கரிறு. ஙிச.
உடற்குறை. கச.
உண்டென்போர் - ஆஸ்திக்கர். ககஅ.
உண்பித்தல். கஉஙு. [ருள்கள். கஙிசு.
உண்ணும்நீரிற் சேர்த்தற்குரிய பொ
உத்தமமான இசையோசை. உ0டி.
உத்தரகோசமங்கையில், சுச - முனிவர்களுக்குத் திருநோக்கால் உபதேசித்தது. ஙிசு.
உத்தரகோசமங்கையென்னும் பெயர்
உதப்பி. சுசு. [க்காரணம். ஙிசு.
உதரநெருப்பு. உக.
உதிர். கூடி.
உப்பூழிஞர் மகன். சஙூ.
உபகாரம் - காணிக்கை. கக. உ0.
உமாதேவியாரின் கூந்தலுக்கு இருளும் மணமும் ஒளியும் இயற்கையென்பது சடி.
உயர்பெருங் கணக்கர். கசு.
உயராலயம். கசசு.
உயரும்பருலகு. உஉசு.
உயிர்க்கழு. கஙச.
உயிர்மருந்து கஙிசு.
உயிருணிப்பத்து. எடி.
உரவிது. ககஉ.
உருத்திர சாதனம் - உருத்திராக்கம்.
உருத்திராக்கமகிமை. கஙச. [கஙச.
உலவாக்கோட்டை கஅஉ.
உளம்பிறையறைய. உ0ஙி.
ஊசல். உஅ.
ஊடி. உ00.
ஊழி - அகேகநாள். சஙி, ஙி0, சுச.
ஊன்றுகட்டி. ககஉ.
எச்சர் - ஒருமுனிவர். கஅ, உஉசு.
எடுத்தல் - சாதித்தல். கஙச.
எண்ணப்பத்து. எடி.
எண்ணெண்கலே வல்லான். க0ச.
எந்து - என்ன; நிசைச்சொல், ககள. (திருவா. திருவெம்)
எயின்முரிவாய். சு0.
எழ - மிக. கசுச, கசுக.
எழுத்துப்பதின்மூன்று. உ0ஙி.
எழுநிலைக்கோபுரம், கஉஙி.
ஏகாவலி. ஙக.
ஏட்டை. ககஙி, உஉஙி.
ஏட. கஅசு.
ஏடகன். கஙகூ.
ஏடா. ஙஎ, ஙஅ, சஙூ, கசுஙு.
ஏடி. கசஅ, உ2ஏ.
ஐந்திணைவளம். ஙி0.
ஐய - சிறிய. கசுஅ.
ஐராவதம். சு, ஙக.
ஒத்தையூதுவார். கஅ0.
ஒப்பு. கடுஉ, கதிஙூ.
ஒருங்கால். அ, கஙஉ.
ஒருப்பட்டி. கசஙு.
ஒவ்வா - ஒத்தி. ககி.
ஒழுங்கி. சஙஙூ.
ஒளி. ககஉ.
ஒளிநிற்றல். கஅஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ஓசனை - யோசனையளவு. கஎஅ.
ஓம் - உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. கஙஉ.
ஓலையைக் கட்டியனுப்பல். கசுச.
கீச்சை. சுஙி, கசுஉ.
கஞ்சமணி. அசு.
கஞ்சவாள். கசசு. [யர். ஙஎ.
கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானி
கட்டோலை - முத்திரை ஓலை. சுஙி.
கடகு. கசசு.
கடம்பவனத்துதி. ஙு.
கடன் இறுத்தல். கஅஉ.
கடிமை - விளக்கத்தன்மை. கஙச.
கண்காணம் - மேற்பார்வை. கூ.
கண்காணி - மேற்பார்ப்பவன். எ0.
கண்டி. கஙஞி.
கண்டீர். க0.
கண்டு - கேட்டு. சஞி, உ0ங.
கண்டுமுட்டு-சைனபரிபாஷை; கஉசு;
"சைவவேதியர்தா, மேவலா லின்
றுகண்டு முட்டியாமென்றுவிளம்
ப" (பெரிய. திருஞா. சுஅசு.)
கண்டுவாழ்ந்து. உகஞி.
கணக்கர். கூஞி, கூசு.
கணக்கு - நியாயம், வழக்கு. கஞிக.
கத்திரியர்-ஒருவகைத்தேயத்தார்.
கந்தம் - கழுத்து. கசூ. [கசஙசு.
கந்தவனச்சோமன். எஉ.
கந்தவனம் - காளையார்கோயில். எஉ.
கரவாளம் - கைக்கத்தி. அச.
கரிக்குருவி மிருத்தியுஞ்சய மந்திர
கரியமால். கஉ. [மோதுதல். உகங.
கருநாடமன்னன். கஅங.
கருநாடர். கஎஅ.
கருப்பஞ்சருகு எரிதல். கஙச.
கருவிவானம். ஙஞி.
கல்யாணன் - நல்லநடையும் நல்லகு
ணமுமுள்ளவன். எசூ, கூங.
கலிமகள் துதி. ச.
கவடிவெண்பல். கஙஎ.
கவிதை. சஉ. [வர். ஞிக.
கவிமன்னர் - கவிராயர்; சங்கப்புல
கவிவாணர் - சங்கப்புலவர். சச.
கவுணியர்கோன். உஉஅ.
கழறிற்றறிவார் நாயனர். கசசு.
கழுக்காணிச்சமணர். கஙஎ.
கழுக்கோல். கசஉ.
கழுமரங்கள் ஏறுவோராற் சுமக்கப்
களக்கம். கஅஉ. [படுதல். கஙஞி.
களாசி - களாஞ்சி; வடமொழி. எஎ,
களங்கனிக்கொத்து. கஅஞி. [க0ல.
கற்பகதரு. கசுக.
கற்பகவிநாயகர். எ.
கற்றுச்சொல்வோர். ச்ச.
கன்னி. கஉ.
கன்னி திருமால் காளி ஈசன் காக்கு
மதுரை. கஉ, கஅசு, உஉசு.
கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு.கசுஎ,கஎசு.
கன்னிமண்டலம் - பாண்டிநாடு,
கஅச.
கன்னிமன்னவன்-பாண்டியன்.ஙஉ.
கன்னிமாடம். உங.
கனகதோராவல்லி. சுச.
கனவட்டம். கஎ0.
காகசுரம். உ0ங.
காகதாலீய நியாயம். கஙஉ.
காஞ்சிமாலே. கஞிஞி.
காடுவெட்டி - ஒருசோழன். ஙிகூ.
காணமறைந்தனன். கசுசு.
காணர் - விளங்க அறியார். கஅ.
காப்பிடல் - திருநீறு இடுதல். கஙஅ.
காந்தன் - தலைவன், ஙஎ.
காம்போசக்குதிரை. எஎ.
காயகர் - இசைப்புலவர். எக, கசூ0.
காரணமுனிவர். உஉச.
காரணவன் - சிவபெருமான். எஉ.
காரியத்தோர். கஞிச.
கால்மாறியாடல். க0ஞி.
கால்மாறியாடியவர்துதி. ச.
காலமேகம். கஉ0.
காலிமேய்த்தல். கஅஞி.
காவலறை. சுக.
காளம் - கழு. கஙஞி.
காளி, கஉ.
காஞையார்கோயிலின் விசேடம். எஉ.
காற்சிறைகொண்டு. கஉக.
கிடை - ஒப்பு. கூள
கிராதர்கோமான் சகூ0. [உ0ஞி.
கிரியை பத்து; (இசையிலக்கணம்)
கிழி - பொற்பொதி சஉ, சஙு.
கிள்ளி. கஞிச.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

கீதநாதன். ககo.
கீரர் - ஈக்கீரர். சு, இo.
துஞ்சிச்சடை. ஙசு.
குடபாலோடை. கஎo.
குடும்பநீதி. ககஉக.
குண்டோதரன். உடி.
குணலை. சஇி, கஉச.
குதிரைக்காலிற்கழல். அஙo.
குதிரைக்குற்றங்கள். அஅ.
குதிரைகள்வருதல். அஙo. [அடி, அசு.
குதிரைகளின் இலக்ஷணமுதலியன.
குதிரைகளின் நடைஐந்து. அஎ.
குதிரைகளின்பெருமை. அக.
குதிரைச்செட்டி. அஎ.
குதிரைநோய்கள். சுக.
குதிரைப்பேயர்கள். அஅ.
குதிரையிராவுத்தன். கஎo.
குதிரையீடு - குதிரைகளைக் கொணர்ந்து ஒப்பித்தல். அச, ஙக.
குதிரையுணவு. கூஉ.
குந்தம். கசச.
குப்பாயம். அஙo.
குமரியாடல். டுஅ.
குயிற்பத்து. அ2.
குரத்தியர். கஙo.
குரூவான். கடி.
குருவிந்தமணி. சூஉ.
குலச்சிறைநாயனார். கஉஉ.
குலம் - மலை, வங்கிசம். கூ.
குழந்தைக்கோலம். கoஙo.
குழுவுடையமண். கஉஙo.
குழைத்தபத்து. அo.
குளம் - நெற்றி, வாவி. சுசு.
குறிஞ்சிலிக்கொத்து. ககஙக.
குறைந்து. கஎக.
கூசல். எஎ, கஉடி.
கூடல்ஙகர்த்துதி. ங.
கூடி. ஙகஅ, கஎஙo.
கெட்டேன். உஉஉ.
கெருடிகட்டி. ஙகச.
கேட்டுமுட்டு - சைன பரிபாஷை; கஉசு - "என்றுகூறலுங்கேட்டுமுட்டியாணுமென்றியம்பி"; (பெரிய. திருஞா. சுஅஙச.)
கேவலனல்லன். சக
கை இறக்கல்-யுத்தபரிபாஷை.ஙகசு.
கைவிதிர்க்கொண்டு. கஉசு;(மணி. சு.
கோச்சை - கோழி. கஉக. [கoக.)
கொட்டு - மண்வெட்டி. கூஎ, கூஅ.
கொடிக்கு. கூடி, ஙகூஉ.
கொடுங்கோல். கூஉ.
கொத்திசை. ஙகசு.
கொந்தகப்பெருமான். கசஙo, கசஇி.
கொந்தகன் ஙக.
கொள்ளிவட்டம். அசு.
கொற்ருள். கூடி, கூஎ.
கொற்ருளர். கூசு, கூஎ.
கொன்றிட - வருத்த. ஙசு.
கோச்சடிலவருமன் - உக்கிரப் பெருவழுதியாருடைய உபாயனத்திருநாமம். சுo.
கோட்டிமண்கொண்டு. கஉக.
கோணம் - சதுரம். சo.
கோதனம். கசஙக.
கோமளமாணிக்கம். கூஉ.
கோமாற்வருமன் - சுந்தரமாறர். உசு.
கோமேதகம். சுச, கோயிலைப் பொன்னுல் வேய்ந்தது. கoo, கoசு, கஎக, கஎஙo.
கோயிற்பத்து. எடி.
கோரம் - சோழன்குதிரை. கஎo.
சோலறை. கூடி, கூஅ.
கோல்தறையிடல் கூடி.
கோலுதல் - வணக்தல். கூக.
கோள் - விடம். ஙகக.
கோனெனும்பெயர். டுஅ.
சகநெறி - உலகநடை. உக.
சங்கத்தின்மிழேழிவபெருமான் நின்றது. ங, கூ, சசு, சடி, சசு.
சங்கப்பலகைஙங, சo.
சங்கப்பலகைகொடித்தது. சo, உoo.
சங்கப்பலகைமொழியறிதல். சு, சo.
சங்கமண்டபம். ஙக, சo, டுங., எக.
சட்டென. கூடி.
சட்டை. சஉ.
சடக்கென. ஙஅ, ஙகூ, கoஙo, கசஉ.
சடகம் - கரிக்குருவி. உகஉ.
சடங்கு. கஙஉ, கூ, கo2, உகஙo.
சடங்குக்கந்தன். ஙo.
சடையுக்கிரனார். சு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சதங்கைகள். அசு.
சதமூறை. கூஎ.
சந்தியாமடம். உஉஉ.
சந்தை - சொன்னதைமீட்டும்சொல்லல், வேதம். எஉ, கஎச, ககஉ, உ0உ, உஉடு.
சாகாகம். கசு.
சபவடக்கரமுந்தானும். கூஎஎ.
சம்புஆணை. அஅ.
சமணமூனிவர் எண்ணூயிரவர். கஙங, கங்டு, கங்சு, கஙஎ.
சமயாசாரியர் நால்வர்தோதி. டி.
சமனெளிமலையைச்சார்ந்த நதிகள் நான்கு. கூஉ.
சமாதி - சங்கற்பம். சஉ, டுசு, அஉ, சயசய. கடுசு. [கஎக.
சரக்கறை-பொன்னறை. கச0, கசக, "சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்ச மே." (திருரா. தே.)
சரம்-அம்பு, சலம்=சலனம், ஸ்வரம், உ0சு.
சரியையாதிநான்குமார்க்கம். டி.
சலன்சலனென. அசு.
சவுதம் - ஹௌதம்; நூல். அசு.
சள்ளிட்டி. கூஉ.
சற்பம் - பாம்பு (எதுதகை) நுசு, கசஅ.
சாக்கியர்கள் - சைனர்கள்; கஙஎ "சாக்கியப்பேயமண்" (தேவாரம்); கூர்மபுராணம், நவகண்டத்துறை வேஷர் இயற்கையுணர்த்த அத்தியாயம், உங-ம்பாடல் பார்க்க.
சாத்தவர்கள் - வியாபாரப்பொருள்களையுடையவர்கள்; சுஅ, கூங.
சாதனங்கள். கடு0.
சாதனை - பயிற்சி. ககஅ.
சாதாரி - ஓரிசை. எ, ககூங, ககசு.
சாதிமூறையறியாதசமணர். கஉஉ.
சாதுமார்க்கம். எஅ.
சாம்பிராணிக்குதிரை. எஎ.
சாம்பூநதம். சுக.
சாமந்தர். உகக.
சாமரம் - கழு, சாமளை. கஙஎ.
சாரசமுச்சயம் : உத்தரமாபுராணத்தின் ஒருபகுதி. கஅ.
சாஸ்றவர் - சங்கப்புலவர். சசு, சகக.
சிக்கனவு. உ0ச.
சிக்குநாற்றம். சசு.
சிக்கென். ககஉ.
சிங்கநாதம். கஙசு, கடுடு, கஎ0, கஎக.
சித்தியெட்டு. கடுஉ, கடுங.
சித்திரமண்டபம். அஉ, க0ச, கசஙு.
சித்திவிநாயகர். க.
சிந்தைவாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து. கஎ.
சிரமறி. ககக.
சிலேத்து - முழங்கி. டுடு, கசடு.
சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம். எச.
சிவபுராணம். க0ச. ("நமச்சிவாய வாழ்க.")
சிவபெருமானுடைய வீரப்புகழ். உ0ச.
சிவமுனி - தருமியின்தந்தை. சஉ.
சிவலோகம். கஎஎ.
சிவனடியார்கோலம். சுஎ.
சிற்பநூல். கஎ.
சிற்புட்பகேசி-ஞானபூங்கோதை. சடு.
சிற்றம்பலம் பொன்னம்பலமேய்ந்தது. க0சு.
சிறுமையிற்றெள்ளியார்-திருவேடகத்தில் திருஞானசம்பந்தர்பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான். கஙக.
சிறைக்கூடம். க0அ.
சிறையறை. கூச.
சின்னம் - துண்டம். ககக.
சீகாழி, (கஉ) பெயரையுடையதென்பது. கஉஉ.
சுத்தாளரசங்கீதம். [சுத்தம் - இயல்பானநடை; சாளரம்=சாலகம், சாலகம்; இது வேறுராகத்தின் நடையைத்தழுவி இனிமையை உண்டாக்கும் இசை. [ககக, ககச.
சுந்தரசாமந்தன். கச0.
சுந்தரத்தானம்-சுந்தரகேஷத்திரம். அ.
சுந்தரநடனம்-சொர்கத்தாண்டவம். சு.
சுந்தரமாறன். உசு, கங0, கடுக.
சுரவி - பசு. கடு.
சுருட்கொண்டது. கஉசு; "சுருட்கொண்டவைநூண்டுகளாக" (பெரிய. திருஞா. எகஉ.)
சூத்திரசூளாமணி. கஅஉ.
சூதமாகதர். அஉ.
சூல். அச, ககஉ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

கேட்டிகள். உகசு.
செடி. ககக.
சென்டின்மூற்கொம்பு. கூ0.
சென்டு. உகடி.
சென்டுவெளி. அசு.
செத்தி. கஙச.
செத்திலாப்புத்து. ஙடி.
செந்தமிழ்மந்திரவேடி. கஙசு, கஙஎ.
செபவடம். ககஎ.
செம்பொளுலயம். எக.
செம்மலேறு. உச.
செய் - செய்தல். உஎ.
செய்பு - செய்து. கூ0.
செய்யுள் - உரை. சகூ.
செருவார்கணக்கர். கூடி.
செற்றுயக்கோற்றுள். கூஅ.
சென்னிப்பத்து. எச.
சேடனூர் - திருவேடகம். கஙஅ.
சேதிபர்கோமான். கசடி.
சேதிபர்கோன். கச0.
சேரசோழபாண்டியரென்னுமுறை. கடிஅ.
சேலைத்தலையிலேமுடிதல் (ஞாபகக் குறிப்பு.) கசூக.
சேலைதருதல். (ஸன்மானம்.) கச2, கூணைகள். கசஙக. [கசச.
சேணையக்காட்டுதல். கூசஙூ.
சேணையோர்டுசாமந்தர். உகக.
சேணைவீரர். கஅ0.
சைவசித்தாந்தம். கஙஉ.
சொர்க்கு - பேரழகு. கஎ; "மொக் கணி யதனின் முழுத்தழன் மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மை யும்" (திருவா. திர்த்தி. ஙஙு. ஙச.)
சோலைமலே. கஉக.
சோலையும் சுருட்கொண்டது. கஉசு.
ஞானக்கண்ணுறக்காண்டல். டுஉ.
ஞானசம்பந்தர். உகஅ.
ஞானப்புதல்வர் - மாணக்கர். எச.
ஞானப்பூங்கோதை. சடு.
ஞானவேந்தர். (திருஞா.) கஙசு.
தக்கரம்=தஸ்தரம். ஙஎ.
தசதானம். கஎச.
தடாதகை. உஜி.
தடி. ககசு.
தடினி - ஆறு. கூ0, ககக, கஙஅ
தண்டஞ்செய்து. கூடு.
தண்டம். கூடு, கசஉ.
தண்டலேமலே - சோலைமலே. கஉக.
தண்டி - அலைத்து. கடுஎ.
தண்டு - பிரம்பு. கஉக.
தண்டுவன. அங.
தண்ணீர்ப்பந்தர். ககஎ.
தத்தனென்னும் பாண்டியன். ககஅ, கஉ0.
தந்திரம் - நூல். உ2.
தந்தையன். கஎக.
தபதியர். கசுசு.
தம்பம் - பற்றுக்கோடி. ஙச, கசக.
தமிழ் - தமிழ்நூல்கள், தமிழ்ப்பாடல் கள். ச0, சக, க00.
தமிழ்க்கணக்கர். கஎ.
தமிழ்க்கள்-தமிழ்ச்செய்யுட்கள். சஅ.
தமிழ்க்குரல்லமுருகன். கசூ0.
தமிழ்க்கொத்து. ச, ச0, சஎ.
தமிழ்ச்சூத்திரம். சஅ.
தமிழ்த்தண்டலம். கசுக.
தமிழ்நதி - வையை. கூ.
தமிழ்ப்பூமி தென்பாலென்பது. சஎ.
தமிழ்ப்பொழிப்பு. எ.
தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர். உ0ச.
தமிழாய்ந்த. ச.
தமிழ்லக்கணம் ஐந்து. ச0.
தரம். கடுஎ.
தராசம் - மாணிக்கத்தின் ஒருவகைக் குற்றம். சுஉ.
தரும ஆச்சிரமம்-தவஞ்செய்யுமிடம். டுசு.
தரும ஆசனம். கடு0.
தருமமன்று. ஙசசு.
தருமமூப்பத்திரண்டு. கச2.
தருமரூபத்திருவிளையாடல். உ2சு.
தருமி - ஓர் அதிசைவன். சஉ.
தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. அங.
தள்ளி - அங்கீகரியாமல். உ0ச.
தளம்புகெஞ்சு. கஙஎ.
தனக்கட்டு. உகஎ.
தனபாலசெட்டி. கசஅ.
தனிசு - கடன். எஅ.
தூகம். உஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தர்ங்குதல்-தாமதித்தல், பொறுத்தல். சசு, குஅ.
தாடி. கஉக.
தாணு - கட்டை, சிவபெருமான். அடி.
தாமை ஐந்து. கசச.
தாள்மிசைக் கொடிகட்டியது. கoசு.
தானங்கள் எட்டு. (இசையிலக்கணம்.) உoடி.
தானம்தவம். கடிஅ.
தானவிசேடம் - தலவிசேடம். ககூ.
தானவைபவம்-தலவிசேடம்.அ,ககஙூ.
தாஜ ஆண்டு. கஅக.
தீட்டிவிடம்-ஒருவகைப்பாம்பு (மணி மேகலைப்புத்தகத்தின், அடி, அசு-ம் பக்கங்களைப்பார்க்க.) ககஅ.
திதம் - நிலை. சு, சூஉ.
திருக்கோத்தும்பி. எடி.
திருக்கோவையார். கoo.
திருச்சதகம். எடி.
திருச்சிற்றம்பலம். உ.
திருச்சின்னமூதல். அசூ.
திருச்சுண்ணம். எடி.
திருத்தெள்ளேணம். எடி.
திருத்தோணோக்கம். எடி.
திருநீற்றின்பெருமை. கசூடி.
திருநோக்காலுபதேசித்தல். சூ, சுஎ, சஅ, குசு, எசூ, கசo.
திருப்பரங்குன்றத்திற் பூசித்தோர். கசo.
திருப்பள்ளியெழுச்சி. எசு.
திருப்புலம்பல். எடி.
திருப்பூவல்லி. எடி.
திருப்பெருந்துறையின்பெருமை.எஉ, எசு.
திருமணம் பங்குனிமகத்தில் உத்தர கேஷத்திரத்தில் நடந்ததென்பது. உடி.
திருமுகம். எ.
திருமுடங்கல். கஎசூ.
திருமுடிச்சாத்து. சஅ.
திருமுறையிற்கயிறுசாத்தல், கசூசூ.
திருமுன் - சந்நிதி. சஉ, எக, கஉ, கசஉ.
திருமேனிக்கீடு - சவசம். கo.
திருவம்பலம். உ.
திருவம்மானை. எடி.
திருவாதஜூர்ப்பெருமை. சுஅ.
திருவாதஜூரிற்சிலம்பொலிகாட்டியது. அக.
திருவாலவாய் - ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் திருக்கோயில்; "செய்யவார் சடையார் மன்னுந் திருவால வாயுட்புக்கார்" (பெரிய. திருஞா. எசுஎ)
திருவாலவாய்த்தது. சூ.
திருவிளையாடல்கள் அறுபத்துநான்கு. க, கூ, கசூ, ககூ.
திருவிளையாடல்கள் யுகமொவ்வொன்றற்குப் பதினாறுபதினாறு விழுக்காடாக நடந்தனவென்பது. கசூ.
திருவிளையாடல்களை மூதலிற்சொன்னவர்கள் வியாதர், வான்மீகி, எச்சரென்பது. கஅ, உஉசூ.
திருவிளையாடற்பாணு. கசூ.
திருவிளை - இலக்குமி. கoசூ.
திருவுந்தியார். எடி.
திருவுளத்தடைத்து. சூo, ககக.
திருவுளத்தில் அடைத்தபடி. ககூ.
திருவெம்பாவை. எடி.
திருவேசறவு. கூச.
திருவேடகத்தில்வழிபட்டோர். கசூகூ.
திருவேடகத்தின் தென்பால் பாண்டியன்படைவீடு செய்வித்து இருக்கதானென்பது. கசூகூ.
திருவேடகர். கசூகூ.
தில்லைப்பொன்னம்பலம். உஎ.
தில்லைமாளிகைமடம். டி.
தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி. உஉஅ.
தில்லையம்பலம். கoo.
தின்மை - தீமை. அசூ, ககடி.
தீயகனவுக்கள். கஉசூ.
தீர்வை - பிராயச்சித்தம். கஎச.
தீனம் - வறுமை. ககூடி.
துணையுலகு. உஉ.
தும்பு. கoக.
தும்பைமாலை. கடுடி, கடிசு.
தும்பையிபக்கடவுள்-ஐராவதம்.ககூ.
தும்மினர் சிவாய எண்றல். கஎகூ.
துய்யவை - கழுக்கள். கசூடி.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

துருவாசர். உ0.
துறை - திருப்பெருந்துறை. அக.
தூங்கில்லாமல் - தாமதியாமல். கூ0.
தூய்மைமேவிய வாய்மையான். சஅ.
தூயருத்திரர். க00.
தெய்வக்கம்மியர், சுசு.
தெய்வப்பலகை. ச0.
தெய்வவகத்தியர். டு.
தெற்றிய. கஎ.
தென்னவன் பிரமராயன். எடு.
தென்னன்முறை செய்வோர். கூஅ.
தேவதானம் நல்கி. கஎடு.
தோடர் - நட்பு. ச0
தொந்திகொள்தந்தி. எஉ.
தொந்திவிநாயகர். நிரு, சுஎ.
தொல்லையாலயம். சசு.
தொழில் ஐந்து. உ0டு.
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மர். எடு.
தோதகம் - குறிப்பு, தூண்பம். கூஎ.
தோராவல்லி. சுஉ.
தோனா. அச, கசரு, ககூக.
தோலாக்கை. ககஅ.
நகர்சோதித்தல். க0அ.
நகுலம். உகீஎ.
நஞ்சத்தடினி - விடவாறு. கஙக.
நஞ்சுண்டான் - சிவபெருமான், ஒரு வகைச்சாதி. கூடு.
நந்திதேவரே குண்டோதரராகி வந்தனரென்பது. உடு.
நம்பி. அக, கசுக.
நம்முளோர் - நம்மவர். அஎ.
நரசிங்கக்கரேண. சுசு.
நரசந்தம். கூ,
நரி உறுமிச் சள்ளிடல். கூஉ.
நரிபாதது-நரித்தன்மையில்லாமல். அக.
நல்லது,உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. கஉஅ.
நல்லாள். கூசு.
நலந்து. உ0கூ.
நவகதி. அடு.
நவமணிகளின் றோற்றம். சூஉ.
நழுவக்கடவோம். கூக.
நன்பு - நன்மை. அ, சரு, சசு, எச, க0க, கசஎ.
நன்புளோர் - சங்கப்புலவர். சரு.
நன்னிமித்தங்கள். கஉச.
நன்னெறிமுறைப் செய்வோர். எஙூ.
நாகமாபுரம் - மதுரை. ககசு.
நாகராயர். கு.
நாசிகாபரணம். ககசடு.
நாசிமூசி. கஉக.
நாமஞ்சாத்தி. எச.
நாயனூர் - ஆலேவர். எஅ, அகூ, ககசு.
நாயனீர். க00, ககச, கசுசு, உ0சூ.
நாயிறு. கஎடு, கஎஎ.
நாரை. உஉசு.
நாவலர் - சங்கப்புலவர். சஅ.
நாவுக்கரசு. கஉஉ.
நாளில் - காலக்கிரமத்தில். கூ0, சுடு.
நாளும் - தினந்தோறும். ககஅ.
நாற்பத்தெண்ணூயிரவர்துதி. டு.
நான்குமாடம். சுடு.
நான்மறையோதியநாள்வாழ்வு. ககஅ.
நான்மாடக்கூடல். சுசு.
நானிலவளம். க0.
நிகரொவ்வாத. சஎ.
நியாளம் - பறைவிசேடம். கசஉ.
நிறைந்த - மகிழ்ந்த. கசுஉ.
நிறைந்து - மகிழ்ந்து. உஎ, சக.
நிறைவு - மகிழ்ச்சி. ககூ, ககஎ.
நின்றல் - நிற்றல். கபடு.
நீக்கில் நோக்கடியார். அஉ.
நீத்து - வெறுத்து. சுஅ.
நீராவிவாவி. கூ0.
நீலத்தினிலக்கணம். சுசு.
கீவி - கிழி. சசு, கசஎ.
நீற்றுக்கோயில் - விபூதிப்பை. கஉஅ.
நீற்றுமூண்டி. சுஎ.
நூற்கருத்து. சஎ.
நெஞ்சறைபறை. ககசு.
நெட்டோலைகட்டிவிடல். கஙடு.
நெடியகட்டோலை. எசு.
நெடுமுகப்பன்றி. உ0அ. [சுசு
நெய்ப்பிலி - மாணிக்கத்தின் குற்றம்.
நெய்யாட்டு. சுசு.
நெருப்பில் வடிட்டது வடகீழ்க்கோ
நெறி - குலம். உசு. [ணம். ககசு.
நெறிகென. அஙூ.
நென்முதற்றுளியம். கஉ0, ககசூ.
நேரொவ்வா. கஎடு, உகஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

நோச்சிமாலை. கடுடு.
நோக்கு - செய். கசங்.
நோக்குவித்தை. கஅ0.
பகுதி - பகுப்பு. கஎசு. [கஎஅ.
பகைவர்செய்யும் கொடுஞ்செயல்.
பச்சைத்தேவி - மரகதவல்லி. உஅ.
பச்சையின் இலக்கணம். சுரூ.
பச்சையின் குற்றம். சுஅ!
பசும்பை. இஎ.
பஞ்சகல்யாணன். அஅ.
பஞ்சதாரை. அடு.
பஞ்சாக்கரப்பெருமை. கசுடு.
பட்டங்கட்டுதல். கசசு.
பட்டணை. கoசு.
பட்டவர்த்தனக்குதிரைகள். அஅ.
பட்டினம்-காவிரிப்பூம்பட்டினம்.சுஉ, படர். கoகூ. [உகசு.
படிமம். கஎக, கஅஅ.
படிவழி. கசுஉ.
படைகளாளத்தக்க. கசக.
படைச்சாத்து - சேனைத்திரள். கசரு.
படையாண்டதில்லை. கசஉ.
படையாள் - சேனையைச் சேர். கசக.
படையாள்வேம். கசo.
படையாளுதற்கு. கசஅ.
படைவீடு. கசுரு, கஎஉ.
பண்டாரம். கக்சு.
பண்ணையடிமை. கக்சு.
பணமணி. சுஉ.
பணீர்க்கன். கக்ச.
பணிமாற. கஉச.
பணிவிடை. கக்கள.
பணையம். கடுo.
பத்திரத்தோடொள்வாள். கக்சு.
பத்திரம் - ஓராயுதம், ஓலை. கக்சு, பத்திரன். கஅக. [கசுச, கக்கள.
பதக்ஷிணம் - பிரதக்ஷிணம். கஎச.
பதங்கம் - விட்டில். உக்க.
பதஞ்சலிக்காடியது. ச, உசு.
பதிகமுதனினைப்பு. எ.
பதியின்வைபம். எச.
பதுமராகம். சுஉ.
பந்து - வந்து. கூஎ.
பயம் - அச்சம், நீர். கூச.
பரதச்சவுதம் - பரதநூல். அசு.
பரதேசம்போதல். கoஉ.
பரமஞானசிவன். இ.
பரமஞானம் - சிவஞானம். இ, கசு.
பராமுனிவர். உஎ.
பரவசம். சுo.
பரிகரம் - சேனை. கசக, கசசு, கசச.
பரிகலசேடமுண்ணல். கஅக.
பரிசத்தால்மகளிர்சூல்கொள்ளல்.இஅ.
பரிசனதோஷம். கசுக.
பரிசனம் - சேனை, ஸ்பரிசம், கக்சுக.
பரிச்செட்டி. அஎ.
பரித்துறையாளர். எo, கo.
பரிதாபவெப்பம் - மிக்கவெப்பம். உக.
பரிநீதி. அஎ.
பரிபவப்படுதல். கக்சு.
பரிமாற்றம். கo.
பரிமாற்று. கக்க.
பரியிடுதல். கoo.
பரிவீட்டங்கொடுத்தல். கசசு.
பரிவுத்தனம். அச.
பரிவுத்திப்ப. அசு.
பவள இலக்கணம். சுரு.
பவளக்குற்றம். சுரு.
பறிதலைக்கையர். கசo. [யது. எ.
பன்றிக்குட்டிகளை வன்னியர்களாக்கி
பன்றி. உoஅ.
பனுவல் - நூல், பாடல். க, கசுஅ.
பனையோலையைக் கட்டிவீடுத்தல்.சுடு, எசு, உகசு.
பாக்கியம் - புண்ணியம் எசு, எச, கடுஅ.
பாகவதப்பிரமசாரி - வைணவப் பிரம
பாசுரம். எடு, கக்ச. [சாரி. கoக.
பாடித்த - பேசிய. கசுக.
பாடைக்குத்தப்பேம். (பாடைக்குத்தப் புவராத் கண்டனென்பது, சிலா சாதனம்) கசுச.
பாடைகூறல். கக்டு.
பாண்டிநாட்டின்பெருமை. கக.
பாண்டிநாட்டுத்துடு. சுக.
பாண்டிநாடு சிவலோகமென்பது.சுச.
பாண்டியன் கைகுறைத்தது. உoஉ.
பாணச்சாதிக்கோலம். கக்o.
பாணச்சாதிவழக்கம். உo2.
பாணர்மாலையர். பாணர்மகளிர். கக்உ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பாதுகாத்தற்குரியோர். ககஙூ.
பாம்பின்தன்மை. ககஅ.
பாம்பின்விடவைத்தியர். உகஙி.
பாயுடைக்கையர். கஉஎ. [ககஉ.
பார்வையாற்சூல்கொள்ளுதல். அச,
பாவநிஞானப்பலகை. சஐ.
பாவநிமண்டபம் ; சங்கமண்டபம்.
பாழி - குகை. கஉஙூ, ககூஐ. [சக.
பாஷைசெறி நிறைகரகம். உஙி.
பிட்டுதிர். ஙசு.
பிட்டிவாணிச்சியிடம். சுஙி.
பிடித்தபத்து. கூஐ.
பிரம்படிக்காரர். அஐ.
பிரம்பு. கஉசூ.
பிரமகத்தி. கஎச.
பிரமகற்பம். கஎக.
பிரமசாயை. கஎச.
பிரமராக்கதம். ககஐ.
பிரமாணம். சுஙஎ, கஎக.
பிரமாணி. எஐ. [ககஙக.
பிரமாமூதல் பிபீலிகாபரியந்தம்.
பிராரார்த்தனைப்பத்து. எஙி.
பிலியாலடித்துப்பார்த்தல். கஉக..
புக்கில். கஐக, கசஎ.
புங்கவம் - இடபம். உ00.
புட்கலாவருத்தம். சுஙி.
புடைப்ப - தடிப்ப, ககஉ.
புடைப்பு. ஙக.
புணர்ச்சிப்பத்து. எஙி.
புணை. ககசஎ.
புதல்வர் - மாணாக்கர். எஙி, ககச.
புயங்கநட்டம். கஐஙி. "அழகனீ புயங்கனீ" (திருஞா. தேத.) "புயங்கனே மயங்குகின்றேன்"—(திருவா. திருச்சதகஉ.) "புயங்கப்பெருமான்"- (ஷை. யாத்திரைப்பத்து, க - கஐ.)
புயல் - கீர். சுஙி.
புரிப்பித்து. உ.
புரிவலித்தல். கஐசு.
புருடராகம். சுசஎ.
புலவர் கோலம். சசச.
புழுவைப்பிரமனும் பிரமனைப்புழுவுமாகச்செய்யவல்லவர். உகஐ.
புள்ளி. கசசஎ.
புள்ளிமாறு. ஙகஙூ.
புறத்திணையொழுக்கம். கஎஅ.
புறவமாநகர் - கோழி. கஙூஎ.
பூதிசாதனம். கஅக.
பூவாசகேசி. சஙி.
பூழி. கசூ.
பெட்டகம் - பெட்டி. எஐ.
பெத்தம். கஐசு. [கஙிச, உஉக.
பெரியகோயில். சுஎ, சுக, எக, கக,
பெரியபட்டினம். சுஉ.
பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி - இந்நூலாசிரியர்பெயர். உஉஅ.
பெருமக்கள் - பெரியோர். கஉ, ககஙூ.
பேரிவந்தி. கஉஅ.
பையோலை. எசூ.
பொக்கணச்சித்தன். சுஎ.
பொத்திய - மறைத்த. ககஎ.
பொய்ம்மை - பொருமை. உ00.
பொய்யா விரகாயகர். உஉஎ.
பொய்யிலா ஞானயானை. கஉசூ.
பொரியும்மலரும் சிந்தல். கஉச, கஎஎ.
பொரிவு • மாணிக்கக்குற்றத்துள் ஒன்று. சுஉ.
பொருள்நூல் - அகப்பொருளிலக்கணநூல். சசக.
பொருளறை. ககஅ.
பொலாமணி. ஙி0.
பொற்கிழி. கசஎ.
பொற்கோயில். சுஎ, எக, எஎ, கஐ0, கஐசு, கஎக, கஎசூ, உஉஙி.
பொற்பு. க.
பொன்மதில். சஉச.
பொன்முழ்மணிமன்று. எஅ.
பொன்னம்பலம். உ.
பொன்னனையாள். ககசுஙி.
பொன்னிநாடு. கஎஙி. [ககசுஅ.
பொன்னெயிற் கோயில். கஐச, ககஙி,
போகம் - விளைவு. கஅஉ.
போதா - போய். கக.
போதுமோ. ஙிக.
மீகாபாதகம் தீரும்வழி. ககஙூ.
மங்கையர்க்கரசி. கஉஉ.
மஞ்சத்தலம். ககஙூ. "மஞ்சகோடி திகழ" (பார. வாரணு. சுக.)
மடைமூதுநூல்-பாகசாஸ்திரம். உஅ.
மணப்பொருத்தம்பத்து. உஉ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மணி - வலியின்ஓரத்திற்கட்டிய உரு ண்டைகள். நிஙி.
மத்தகக்குழிவு - மாணிக்கக் குற்றத்து ள் ஒன்று. சுஉ.
மதிட்படை. சக.
மதிநெறி - சந்திரகுலம். உசு.
மதிலொடுவடவாயிலேமுரித்து. சுஏ.
மதுரை. சு, கஉ0.
மதுரைவிலோகமானது. சசு, சுச.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பொ ன்னுல் வேய்ந்தது. கஏசு.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். ச.
மதுரைத்துதி. சு..
மதுரைமண்டலம். கசசு, கநிச.
மதுரைமாதேவி. ச. [கஉ0.
மதுரையென்னும் பெயர்க்காரணம்.
மந்திரத்தால் நோக்குதல். எசு.
மந்திரவாதம். சுஙி, சகஅ.
மந்திரியாலே அரசன் எல்லாவற்றையு முணர்தல். எ0.
மந்துரை - குதிரைப்பந்தி. சுசு.
மயன்நூல். கஅசு.
மயிர்சிலும்ப. எசு. [ம. கஎசு.
மரணகாலத்தில் தரும்பும்வச்சிரமா
மரித்தமனம். எச.
மருதோன்றி. சகஉ.
மருந்து - பச்சிலே. சசுசு.
மலயத்துவசன் இமவானவதாரமென் னும் குறிப்பு. எக.
மலரிணைத்துயிலல். உஉ, நிஉ.
மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச
மறைநாதம். கஏசு. [ன். உசு.
மன்றசோகம். சுஙி.
மன்றற்பதை-கல்யாணசுந்தரி. நிசு.
மன்றாடி. கஅசு.
மன்னுளாடிநேனறியினெச் சூளுறு
மன்னுற. நிசு, எசு. [தல். சுஅ.
மன்னர் பெருமாள். கசஏ.
மனம்குன்றல். கஏசு.
மனம்நிறைதல். கசுஉ, கஎஎ. [சுஅ.
மனோகரம் - அழகு, மகிழ்ச்சி. சுக,
மாசில்கற்பு - அறக்கற்பு. சுக.
மாசிலாசிரியர் - சங்கப்புலவர். சஉ.
மாட்டாது - வலியில்லாமல். கஙிநி.
மாணுக்கராதற்குரிமையில்லோர். சஅ.
மாணுக்கராதற்குரியோர். சஅ.
மாணுக்கராப்புதல்வரென்றல் கசச,
மாணிக்கத்தாட்கவரி. கஏசு. [கசஎ.
மாணிக்கத்தின் இலக்ஷணம். சுஉ.
மாணிக்கத்தின்குணங்கள். சுஉ.
மாணிக்கத்தின்குற்றம்பதினறு. சுசு.
மாத்திராக்கோல். சுசு, கசுநி.
மாத்திரையொன்பது; உ0நி.
மாமி. சுஉ, கஏஉ.
மாராட்டக்குதிரை. எஎ.
மாறனென்னும்பெயர்க்காரணம். சுசுஙி.
மானபுரம் - மானமங்கலமென்னுமூர். அ0.
மானமங்கலத்தார் - திருவாதவூரரு டைய குடிப்பெயர். சுசுஙி.
மானி - மங்கையர்க்கரசியார். கஉஉ, கஉசு, கஉச.
மானிடராலாடுங்கூத்து. கஏசு.
மால்மிமாறன். கசுக.
மீஞ்ச. கசுக, கஙிக.
மிடிந்தனம் - வறுமையுற்றோரும். நிஙி.
மிண்டர்கள். கஉசு.
மிண்டு. உச, கசஙி.
மிழலைநாட்டு வேளாளர்பெருமை. அக.
மீன்கள். உஉசு.
முகமுகம்பார்த்து. உஏநி.
முருத்தம் - முகூர்த்தம். உசு, உசு.
முச்சங்கத்தமிழ். ச.
மூச்சந்தி - முக்காலம். கசஙி.
முட்டி. கஉசு.
மூட்டி - பண்டவிசேடங்கள். கசுச.
முட்டுச்சஞ்சலம். கஉஙி.
முட்டுப்பட்டினி. கசுஏ, கசுஎ.
முடிச்சாத்து - தலைக்கீடு, நிஎ, கநிஏ.
முடிச்சுற்று - தலைக்கீடு. கசுக.
முடிபுனைமண்டபம். கஅஙி.
முண்டம். கசுக.
முண்டி - மொட்டைத்தலையையுடை யதுறவி; இஃது இடுகுறிப்பெயராக வும் வழங்கும். சுஎ.
முண்டித்தவர். சுஎ.
முத்தமிழ்க்கொத்து. ச0, சஎ.
முத்தமிழ்வாணர். கஉச.
முத்தமுண்ணல். கசுசு.

*[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மூத்திரை - அடையாளம், ஆபரணப் பொதி. ஈசு.
மூத்தின் இலக்கணம். சுஈ.
மூத்தின் குற்றம்பத்து. சுஈ.
மூத்தெயில் - முதியமதில். உகஎ.
மூதுமைக்குறிப்பு. க02.
மூந்நூறமறையவர். எ2.
மும்மணி. சுச2
மும்முடிமன்னர். கடுக.
மும்முறைவாது. கஉச.
மூரிவாய் - கன்னவாயில். ககசு.
முருகவேள் சங்கத்திருந்தி. கo.
முருட்டுக்கையர். கஉஈ.
முல்லை - கற்பு. டுஎ.
முல்லைத்தேவி. எ.
முல்லைமாலை. உ02.
முல்லைவல்லி. ககடு.
முள்ள - மகிழ ; வடமொழி. கூ2.
முறைசெய்வோர் - ஏவல்செய்வோர். எஅ, எக, கஈ, கூஅ, கஎச, ககo, [ககூச.
முறையீடு. கஎஈ.
முறையோர். கஉக.
மூப்புவருணனை. க02.
மூர்த்திநாயனார். கஅஈ.
மூலபலம். கீசுக.
மூன்றுமுலை இருமைஒருபெண். கஈ.
மூனே கையிலுமுண்டென்பது.கஅச.
மெத்தல் - கிரம்பல். கடு, அ6.
மெத்தனவு. எஎ.
மெத்தென. உகஎ. [கஎடு.
மெய் - அறிவு, மனம். கூஎ, கஈடு,
மெய்க்காட்டு. கசக, கச2, கசஈ.
மெய்முழுதும் பூதியணிதல். ககஈ.
மெழுகுசாத்தல். கசுடு.
மென்புலவர். கஅசு.
மேகநாதன். கூச.
மேகமன்னவர் நால்வர். எ, ஈடு, கசு2, ககசு.
மேருவடிவம் இரண்டு. உகடு.
மேருவிற் கய்யும் செண்டும் பொறித்தது. உகடு.
மேலெழ. அக். ககசு.
மைத்துனி - அம்மான்மகள். உகஎ.
மொஞ்சுகக்கையர் - சமணர். சுடு.
மொட்டைச்சிரம். ககo.
மொழி - கனு, சொல். கூ.
யந்திரங்கள், மந்திரங்கள். கஉஎ,கஈசு.
யாய் - தாய். ஈ2.
யாழைமலையில்மரஞ்சுமருத்தல்.சுஅ.
யுத்தகளம். கடுசு.
யுத்தத்திற்குரியவாத்தியங்கள். கசஉ.
யுத்தபரிபாலை. ககசு.
யோகபட்டம். ஈசு.
வகைத்துறையாளர். கூஉ.
வஞ்சனைசெய்யலாகாது. கூஈ.
வஞ்சிமாலைமிலைதல். கடுச.
வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல். கஅச.
வட்டர்பிட்டு. கூசு.
வடவையம்பரி. அகூ.
வடிம்பலம்பநின்றான் அல்லது வேலை வடிம்பலம்பநின்றான். டுஉ.
வடிவணங்கு. ஈச.
வடிவமங்கை. உஉ, கக0.
வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம். கoசு. [டவம். கoசு.
வடுகவேந்தன். கஅச.
வணிகக்கோலம். கடு0.
வணிகசூரியர். கடு0.
வணிகன்முல்லைத்தேவி. எ.
வழிநீரியம். சுச.
வரகுணபாண்டியர். கஎஈ.
வரகுணபாண்டியருடையபக்தி.கஎசு.
வரகுணபாண்டியருடைய மைந்தன். கஎஅ, கஎகூ, கஅக.
வரர். கூஉ.
வரிசைத்தூசு. கூ0, கூக.
வரிசைமாதர். கசூ (பதிற்-கஅ,உரை.)
வல்லபம். ஈஎ.
வலப்பொற்சேவடிக்கூத்தி. கoசு.
வலாசுரனைஇந்திரன்கொன்றது.சுஉ.
வலியான் - கரிக்குருவி. உகஉ.
வலைக்கண். கசு.
வலைபின்னல். டுச.
வலைவாணர் - வலையர். டுச.
வழக்குவிடுவித்தல். சக.
வழுத்தித்துதிக்கும் - சொல்லித்துதிக்கும். ஈக.
வளைச்செட்டியின்கோலம். டுஎ.
வளைத்தல் - தடித்தல். எகூ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வணக்துவாங்கல். எக, அ0.
வணக்து வைத்தல். ந/0, கூச.
வணப்பு - தடை. அ0.
வணப்போம் - தடுப்போம். டுஅ.
வணையென்னும் ஆயுதம். ககஙக.
வறுவியோர். ககக.
வன்புலவர். சஅசு.
வன்னியத்தலைவர். உகக.
வாகீசச்சுவாமிமடம். கஉடு, கஉசு.
வாங்கி - கழற்றி. கசு.
வாங்குகயிறு. டுச,
வாசிகாட்டி. கசஙக.
வாசியாக. அடு.
வாத்தியவிசேடங்கள். கசஉ.
வாதை - துன்பம். கஅஉ.
வாதையம்புரம் - திருவாதவூர். அக.
வாரடாசிறுவ. கஙஉ. (“வாரடாவுன க்கு” பார. வேத்திர. கஉ.)
வாரம் - டுழமை. கஅ.
வாரம்பட்டி. உ0ங.
வாலவாய் - மதுரையின்பெயர்; களஉ.
“வைகை சூழ்மது ராபு ரித்திரு வால வாயை வணங்கியே” (தக்க. கள0.)
வாழ்த்தி - மகிழ்வித்து. ஙஉ.
வாழ்ந்தனன் - மகிழ்ந்தனன். சடு.
வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. கள, கஅ, ஙடு.
வாழாப்பத்து. எடு.
வான்மீகி. கஅ, உஉசு.
விசயமண்டபம். உசு.
விசயமாமகுடவல்லி. உச.
விட்ட - தங்கின. ககூச.
விட்டல் - விடல். கஉ0.
விடத்தரங்காய். ககக.
விடப்பாகம். கஉக.
விடுத்தல் - தங்குதல். ககூ0.
விடுதலம் - நிலாமுற்றம். சஉ.
விடைக்குறி. சு.
விடைக்குறியம்பு. எ.
விண்ணெனத் தார்மணி ஆர்ப்ப வ
வித்து - காரணம். சுஉ.
வித்துநெற்பிட்டு. கூச.
விதானித்து. உடு.
விதிர்விதிர்த்தான். டுசக.
விந்து. சுஉ.
விதும்ப - நடுங்க. சு0.
விநாயகமூனிவர் - இந்நூலாசிரியருடைய ஆசிரியர். டு.
விமானப்புரிசை. களடு.
வியாதர். கஅ, உஉசு.
வியாதர், வான்மீகி, எச்சர். உஉசு.
வியாழத்தோடவழக்குவென்றது.கஉ..
விரலாழிக்கண். டுச.
விருத்தவேதியர். கஙஎ.
விருது. ககூஅ.
வில்லிற்கட்டியமணி. ககஙூ.
விலங்கெனும்அணி. ககசு.
விழா - மணம். உஎ, ஙூ.
விழுக்காடு - விழுதல். ககூ0.
விளிந்து - நாணமுற்று. சசா.
விளிய - அவமானப்பட. கஅ0, உ0உ,
விளிவிலாது. கஙச. [உ2உ0.
விளிவு - அவமானம். க0டு, கஉக, கஙூ0, கஙூச, கள0.
விறகுவிற்றகோலம். ககக.
வினைக்கண்ணில்லார். எசு.
வீரமாறன். கச0, கடுச, ககூஉ.
வீரவாத்தி. கடு, கஅ.
வெண்கவடி. ககக.
வெண்காடர். டு.
வெண்பாசி - ஒருவகைமணி. கஅடு.
வெண்பொரிசிந்தி. களஎ.
வெப்பு - கூரநோய். கஉசு.
வெள்ளம் அடைத்தற்குப் பறையறை தல். கூச.
வெள்ளாளர் - வெண்மைகிறமுடையார். களசு.
வெள்ளிமன்றம் - வெள்ளியம்பலம். ஙூ, சு, கக, உஎ. “கொன்றையுஞ் சடைமுடி மன்றப்பொதியிலில், வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தேன்” - (சிலப்.பதி. சு0 - சக.)
வெள்ளியம்பலம். உஎ.
வேகவதியாறு. உக.
வேட்டை. கசு, ககஉ.
வேடக்கோலம். ககசு.
வேணும். ககூ0, உக0.
வேதஞ்சொல்யாண்டு வாழ்கவென்றல். கூசு, கஅசு, உ0உ, உஉசு.
வேதநாயகனார். சுஅக
வேதியர். கசடு, கசசு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வேந்தர்வல்லி - தடாதகை. கo.
வேப்பமாலை. கடுஅ.
வேலைவடிம்பலம்பநின்றான் - ஒருபாண்டியன். நுஉ.
வேள்வியைந்து. உஉச.
வைதிகவாரணம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; கஉஉ, உகக. "வரவந்தனன் வைதிகவாரணமே" (தக்க. கஅஉ.)
வையாளிவீதி. எசு, அச.

திருவிளையாடல்முதலியவற்றிலும்* கேள்வியாலும் அறிந்தவைகள்.

அட்டாலைமண்டபம்: இப்பெயருள்ள மண்டபமொன்று பண்டைக்காலத்திற் கீழைமதிலைச்சார இருந்ததென்று தெரிகிறது; இக்காலத்து மண்டியூர்த் தெப்பக்குளத்தின் வாயுமூலையில் கசு - கால்களால் ஆகியதோர் மண்டபமாக இருக்கிறது. இதற்கு வடக்கேயுள்ளது யானைமலை.

அமணமலை: சைனர்களிருந்தமலை. இது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; இதிற் சைனர்களிருந்தகுகைகள்பல காணப்படுகின்றன.

அன்னக்குழிமண்டபம்: மதுரையில் மேலைச் சித்திரவீதியிலுள்ளது; இது, பூதமுண்டநிருவிளையாடல்விழா நடைபெறுதற்கு இடமாகவிருக்கின்றது. இதிற் பல தெய்வவடிவங்கள் உள்ளன; இதிலிருந்த குண்டோதரவடிவம் இக்காலத்துத் திருக்கல்யாணமண்டபத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

இந்திரேசுவரர்: இக்திரன்பெயரால் ஐராவதம்தாபித்துப்பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுடைய திருநாமம். (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ, கo).

எழுகடற்றொடு: மதுரையிலுள்ள எழுகடலென்னும் தடாகத்தின் வடகரையிலுள்ளது.

எழுநூற்றுமங்கலம்: ஓரூர்; ஆஞ்சனேயராகயர், எழுநூறுசாலிகளுக்கு குதிரைகளாகச்செய்த இடமாம். இஃது ஆஞ்சனேயர்கோயிலுக்குத் தெற்கே உ - காவதவழித்தூரத்திலுள்ளது.

ஐராவதகணேசர்: ஆனையுருணிக்கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்றவர். (திருவிளை. வெள்ளை.உஎ,கo); மதுரைத்திருப்பணிமாலையில், "ஆங்கதன்பின்" என்னும்பாடலைப்பார்க்க.

ஐராவததீர்த்தம்: ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்றது; யானையுருணியெனவும் கணபதியேத்த லெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ, கo).

ஐராவதநல்லூர்: இஃது ஐராவதம் உண்டாக்கியவூர்; மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளது; (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ).

ஐராவதேசுவரர்: ஐராவததீர்த்தக்கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்ற சிவலிங்கப்பெருமான். (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ, கo).

கஞ்சரீடபுரம் - பெருங்கரையென்னுமூர்; கரிக்குருவி, பூர்வஜன்மபுண்ணியத்தால், ஒருமரத்தின்மீதிருந்து, தனக்குப் பறவைகளாலுண்டாகும் துன்பத்தையும் அதனை மாற்றுதற்குரிய வழியையும் நினைத்துக்கொண்டிருந்த இடமாம்; [கஞ்சரீடம் - கரிக்குருவி].

காஞ்சனமாலைகோயில்: இஃது எழுகடற்றீர்த்தத்தின் தென்மேற்கிலே உள்ளது; மிகப் பழமையானது. இதில் ஜலகண்டேசுவரரென்று நிருநாமமுள்ள சிவலிங்கப்பெருமானும் அவனைத் தரிசித்தவண்ணமாக அமைந்த காஞ்சனமாலையின் வடிவமுமுண்டு.

* சொன்னவர்கள், மதுரை, ஸ்ரீமத் பரமேசுவரபட்டரவர்கள் முதலியோர்.

காராக்கிரகக்குகை: திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள குகைகளுள் ஒன்று; இது நக்கீரரைப் பூமி சிறைவைத்த இடமாம்.

காவணநல்லூர்=காவனூர். இது, மதுரைக்குவடக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது; ஏ - ஆம் திருவிளையாடல், கூ - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

கிழியறுத்தல்: இஃது ஆவணித்திருவிழாவில் நாலாம்திருநாளில் நடைபெறும்; இதற்கு மேலை மாசிவீதியிலுள்ள நக்கீரர்கோயில் அல்லது சங்கத்தார்கோயிலிலிருந்து இரண்டுவிக்கிரகங்கள் எழுந்தருளுவதுண்டு; அவற்றைக் கபில பரணர் வடிவங்களென்றுசொல்லுகின்றனர்.

குருவிருந்தறை: இவ்வூர் மதுரைக்குமேற்கே கூ - நாழிகைவழித்தூரத்திலிருக்கிறது; குருவித்துறையென இக்காலத்துவழங்கும்; பன்றிக்குட்டிகளாகவர்தோர் பழம்பிறப்பிற்பிறந்த ஊர். [திருவிளை. பன்றிக்குட்டிக்கு. உ.]

குலசேகரபாண்டியன்வடிவம்: பொற்றமரையிற் பாண்டியன்படித்துறையில் மேல்பாற்றூணிலுள்ள வடிவம்; [குலசேகரபாண்டியனென்பவன், தனஞ்சயன்சொல்லக்கேட்டு இத்தலத்தைக்கண்டு நகராகச்செய்வித்து இதனை இராசதானியாகக்கொண்டவன். திருவிளை. திருநகரங்.]

கூடைதட்டிப்பறம்பு: இது திருப்பரங்குன்றத்திற்குவடக்கே பூதங்கண்டகுளத்திற்குத் தென்கிழக்கேயுள்ளது; குளத்தைவெட்டியபூதம் மண்கூடையைத்தட்டிதற்கு இடமாக இருந்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.

கோந்தகை: ஒரூர்; மதுரைக்குத் தென்கிழக்கில் சு - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது; கொந்தகக்குலத்தாராகிய ஒருவகைவேளாளர் இதில் இருக்கின்றனர். சுந்தரசாமந்தரைக் கொந்தகக்குலத்தாரென்று கூ - ஆம் திருவிளையாடல் தெரிவிக்கின்றது.

கோச்சடை: கோச்சடிலவரும ரால் அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்ற ஊர். (பயகரமாலையுரை.)

சங்கத்தார்களுடைய திருவுருவங்கள்: பொற்றமரையின் வடகைமை ண்டபத்திலுள்ளதூணப்பத்திகளிலும் ஸ்வாமிகோயிலுள் வாயுமூலையிலுள்ள ஆலயத்திலும் சங்கத்தார்களுடைய வடிவங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

சங்கத்தார்கோயில்: இது சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலுள், பெரிய பிராகாரத்தில் வாயுமூலையிலுள்ளது. இதில்மூருக்கடவுள், அகத்தியமுனிவர், சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர் ஆகிய இவர்களுடைய திருவுருவங்கள்முதலியனவுள்ளன.

சாம்பனத்தம்: சைனர்களுடைய எடுகள் நெருப்பில்வெந்த இடமாம்.

சுந்தரமாறன்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனருடைய திருவுருவால் வெப்புநீங்கி அழகெய்தியபின், கூன்பாண்டியர் இத்திருநாமம்பெற்றனர்.

செல்லூர்: குதிரைவடிவத்தைவிட்டு நரிகள்சென்ற இடமாம்; இது மதிச்சயமென்னுமூர்க்கு மேற்கும் மதுரைக்குவடக்குமுள்ளது.

தத்தனேரி: கூசு - ஆம் திருவிளையாட்டிற்கூறப்பெற்றுள்ள தத்தனென்னும் பாண்டியனுண்டாக்கிய ஊரென்று தெரிகின்றது. குதிரைவடிவமொழிந்த நரிகள் தத்திச்சென்ற இடமாதலின், தத்திநரியென்று முதலில் வழங்கியபெயர் அப்பால் இங்ஙனம் ஆயிற்றென்று சொல்லுவதுமுண்டு, இவ்வூர் செல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது.

தனஞ்சயன்வடிவம்: பொற்றமரையிற் பாண்டியன்படித்துறையிற் கிழக்குத்தூணிலுள்ள வடிவம்; [தனஞ்சயனென்பவன், இத்தலத்தை முதலிற்கண்டு, மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனுக்கு இத்தலவிசேடத்தைத்தெரிவித்தவணிகன்; திருவிளை. திருநகரங். கூ.]

திருவாலவாய்நல்லூர்: இவ்வூர், சமயாசல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது;

இக்காலத்தைத் திருவாலவாயென வழங்கப்படுகின்றது.

திருவாலவாயுடையார்: பழையசணக்குக்கள் முதலியவற்றில் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு இத்திருநாமமே வழங்கப்பெற்றுவந்ததாம்; "தம்பிராற்கேதகுலம்" என்பதனாலு முணர்க.

திருவீதிகள் நான்கு: க - ஆடிவீதி, உ - சித்திரைவீதி, ங - ஆவணிமூலவீதி, ச - மாசிவீதி, ஞ - கோட்டைவெளிவீதி. இவற்றுள், சித்திரைவீதியில் மாசித்திருவிழாவும், மாசிவீதியில் சித்திரைத்திருவிழாவும் மதுரையில் இக்காலத்து நடைபெற்றுகின்றன.

தீன்னூர்: மதுரைக்குத்தெற்கே ஒருகாதவூரத்தில்உள்ளதோரூர்.

தொடர்நரி: இவ்வூர் நரிகள் ஒன்றையொன்றுதொடர்ந்து சென்றஇடமாம். தத்தனேரிக்குமேற்கேயுள்ளது.

நக்கீரர்கோயில்: இது மேலை மாசிவீதியிலிருக்கின்றது; சங்கத்தார்கோயிலெனவும் வழங்கும்.

நக்கீரர்திருவுருவம்: இது திருப்பரங்கிரிக்கோயிலில் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரஸ்வாமியின் பக்கத்தேயுள்ளது; உத்ஸவமூர்த்தி; திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் நடைபெறும் பங்குனித்திருவிழாவில் நான்காந்திருநாளில் முருகக்கடவுள் நக்கீரனுக்காகச் சிறைமீட்டருளிய திருவிளையாடல் நடைபெறும்பொழுது இத்தமூர்த்தி எழுந்தருளுதல் மரபு.

நடுவூர்: இது, இம்மையேதருவார் கோயில் உள்ள இடம். இதிலுள்ள ஸ்வாமிக்கு இஷாபீஷ்டப்ரதாயகர், இம்மையே நன்மைதருவாரெனவும் அம்பிகைக்கு மத்தியபுரநாயகி, நடுவூர்நாயகியெனவும் திருநாமங்கள்வழங்கும்; சுகந்தமாறர்பூசித்தகலம்; இது மேலைமாசிவீதிக்குமேற்கேயுள்ளது.

பதஞ்சலிழனிவர் ஸ்தோத்திரம்: திருமணம்கிழந்தபின்பு நடனதரிசனஞ்செய்த பதஞ்சலிமுனிவர் சோமசுந்தரக்கடவுளை ஸ்துதித்தனவாகச் சிலசுலோகங்கள் மதுரைமுதலிய இடங்களில் வழங்குகின்றன; அவை பதஞ்சலிக்கு நடம்புரிந்ததை வலியுறுத்தும்.

பாவர்: நெய்தனிலமாக்களில் ஒருவகைச்சாதியார்; வலைவீசின திருவிளையாடல்விழா நடத்திவிப்போர் இவர்களே.

பரிவாரமங்கலம்: சிவபெருமான் குதிரைவீரராக எழுந்தருளிய இடமாம்; இவ்வூர் ஆளுடையார்கோயிலுக்குத்தெற்கே ஒன்றரைநாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது.

பாண்டியமண்டலாதீசுவரர்: ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் விருதாவளித்திருநாமங்களுள் ஒன்று.

பாண்டியன்படித்துறை: இது பொற்றுமையின் வடபாலுள்ள படித்துறை.

பாண்டியனகழ்வீதி = பள்ளத்தெரு: மாசிவீதி ஆவணிமூலவீதிக்கு இடையே தீழ்பாலுள்ளது.

பாணர் - தையற்காரர்: அங்கம் வெட்டின திருவிளையாடல் நடத்திவோர் இவர்களே; "உருமிடி யென வெடி படவெதிர் கறுவிக டன்தொரு பாண ஞெதுங்கத் திரிந்தன" (மதுரைக்கலம்பகம், கக). என்பதனால் சித்தன், பாணச்சாதியானென்று தெரிகின்றது.

பிட்டுத்தோப்பு: இது மதுரைக்கு வடமேற்கில் வையையின் தென்கரையிலுள்ளது; பிட்டுக்குமண்சுமந்த திருவிளையாடல்விழா நடக்குமிடம் இது.

பிள்ளையார்பாலையம் - ஒற்றூர்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சைனர்களோவாதில்வெல்லுதற்குவந்து திருக்கூட்டத்தோடு முதலில் தங்கியஇடமாம். இது மதுரைக்குத்தெற்கேயுள்ளது.

பூதநதடி: காவனூர்க்குமேற்கே சு - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது குண்டோதரரால் இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

பூதநீங்கண்டகுளம்: இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ளது; தெல்காற்கம்வாயென வழங்கும்; இதை

கை பூதங்கண்டகையெனக்கூறப் படுகின்றது; குண்டோதரரால் வெட் டப்பட்டதாம்.

பெருங்கருணை: ஓரூர்; இது, ஈக-ஆம் திருவிளையாடலில், முதற்செய்யு ளிற்கூறப்பெற்றுள்ள பெருங்கிராம மாக இருக்கலாமென்று நினைக்கின்ற னர்; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மிகு தியாக உளர்.

மடைப்பள்ளிச்சாம்பல்: திரு ஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் கூன் பாண்டியனுக்கு வெப்புத் தீர்த்தது தொடங்கி இதுவே இத்தலத்தில் விபூ திப்பிரஸாதமாகக் கொடுக்கப்படும்; ஈக-ஆம் திருவிளையாடலில் இக-ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

மண்டியூர்: குதிரைகளின் புழுதி மண்டிய இடமாம்.

மதிசீசயம்: ஓரூர்; குதிரைகளை வீலைமதித்த இடமாம்.

மாநகரி: ஓரூர்; மதுரைக்கு வட கிழக்கிலுள்ளது; பாண்டியர்களுடைய அரண்மனைமுதலியன இருந்த இடம். இஈ-ஆம் திருவிளையாடலில், கசு-ம் செய்யுளைப்பார்க்க; மாணிக்கவாசகர் பொருட்டுவந்த குதிரைகள் இடசாரி வலசாரிபுரிந்த இடமென்றுங் கூறு கின்றனர்.

முத்திரைகள்-ஈ: இவை திருவா லவாய்த் திருக்கோயிற் கருவூலமுத லியவற்றில்வைக்கப்பட்டு வழங்கிவரு கின்றன; க - இடபமுத்திரை, உ - மீனமுத்திரை, ஈ - இராச கரநாகர்முத்திரை.

மேலைக்கடை: ஓரூர்; இது, சை னர்கள் எறிய கழுமரங்களின் மேலை க்கோடியாகிய இடமாம்.

வலையர்காரமண்டபம்: இது வடக்கு ஆவணிமூலவீதியிலுள்ளது.

வாசீசுவாமிமடம்: பழைய சொ க்கநாதர்கோயிலுக்கு வடக்கேயிருந்த தென்று சொல்லுகின்றனர்.

விழுப்பாதராயர்:(விழுப்பரையர்). ஆவணித்திருவிழாவிற் சுந்தரபாண்டி யரின் பட்டாபிஷேகதினமாகிய எ-ஆம்திருநாளில் அவரிடமிருந்து பொ ன்னெழுத்தாணியைப்பெற்று நாடோ றும் கணக்குவாசிக்கும் உரிமையுடை யவர்கள்; 'பாண்டிபதிஜனுக்கும் வே ண்டியவிழுப்பாதராயர்' என இவர் கள்சம்பந்தமாக ஒருபழமொழியும் வழங்கும்.

வெள்ளியம்பலத்தேர்: இது, தெற்குச் சித்திரவீதியிலுள்ள வெள் ளியம்பலத்தின்பக்கத்தேயுள்ளது.

வேப்பமாலை: முடிசூட்டுதிருவி ழாவில்தடாதகைப்பிராட்டியார்க்குப் பாண்டியபரம்பரைக்குரிய இம்மாலை யை அணிதல் மரபு; சித்திரைத்திரு விழாவில் அ-ஆம் திருநாள், இக்காட் சிக்குரியதினம்.

வேறுநீலை: ஓரிடப்பெயர்; இந்திர னைவிட்டுப் பறிசீங்கி வேறுநின்ற இடம்; (திருவிளை. இந்திரன். எக).

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்,
திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்பது.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்கள்.

திருவாரூர்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ. நரியைப்பரி யாகநெடி வானு நரகனைத்தே வுஞ்செய் வானும்
விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்
முரசதிர்ந் தானைமுன் னோட மூன்பணிந் தன்பர்க ளேத்த
வரவரைச் சாத்திநின் றாரு மாரூ ரமர்ந்தவும் மானே.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க க. குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்
குடமுழநந் தீசனெவா சகனுக் கொண்டார் *
சிராமலுதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
தென்றனெடுந் தேரோணைப் பொன்றக் கொண்டார்
பராபரனென் பதுதமது பேராக் கொண்டார்
பருப்பதங் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
யிராவணனென் றவனெப்பே ரியம்பக் கொண்டா
ரிடருறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே.

மேற்கூறிய இரண்டுபாடல்களுள், முதலாவதிலுள்ள, 'நரியைக் குதிரை செய்வானும்' என்பதற்குப் பொருளும் சரித்திரமும் வெளிப்படை.

இரண்டாவதிலுள்ள, 'குடமுழநந் தீசனெவாசகனுக்கொண்டார்' என்பதற்குப்பொருளும் அதிலுள்ள சரித்திரமும் இங்கே ஆராய்தற்பாலன: இந்த வாக்கியத்திற்கு, (சிவபெருமான்), குடமுழாவைவாசிக்கும் திருநந்திதேவரை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகராக அவதரிக்கும்படி திருவுளத்திற்கொண்டருளினரென்பது பொருள்; குடமுழா - ஒருவகைவாத்தியம்; வாசகன் - ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர்.

பண்டைக்காலத்திற்பூமியிற் பௌத்தமதம் அதிகரித்தபொழுது வேதாகம ஒழுக்கம்குன்ற, அக்குறையை அகற்றக்கருதிய தேவர்களுடைய பிரார்த்தனைப்படி, சிவாஞ்ஞையால் திருநந்திதேவர் ஸ்ரீ வாதபுரத்தில் ஸ்ரீ சம்புபாதாகிருதரென்னும் பிராஹ்மணோத்தமருக்கும் அவர்பத்தினியார் சிவஞானவதியார்க்கும் புத்திரராக அவதரித்தருளினரென்பது, திருப்பெருந்துறையின் வடமொழிப்புராணமாகிய ஸ்ரீ ஆதிலிகலாஸமாஹாத்மீயம், ஈக - ம் அத்தியாயத்திலும், ஸ்ரீமாணிக்கவாசகருடைய வடமொழிச்சரித்திரமாகிய ஸ்ரீமணிவாக்கியசரித்திரம், சு - ம் அத்தியாயத்திலும் விரித்துக்கூறப்பெற்றிருத்தலின், இதற்கு இதுவேபொருளென்றுதெரிகின்றது.

இதனால், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்று நன்குபுலப்படுதல்காண்க.

மேற்கூறிய வடநூல்களிரண்டினையும் ஆராய்ந்துதெளியும்வண்ணம் எனக்கு நல்லசமயத்தில் அனுப்பிய—திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச்சார்ந்த ஸ்ரீ ஆளுடையார்கோயில் டிரஸ்டி ஸ்தானீகம்—ஸ்ரீ சுந்தரலிங்கத்தம்பிரானவர்களுடையபேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

---

* இந்தப்பாடம் பல எட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பெற்றது; ம-ா-ா-ஸ்ரீ க. குப்புஸாமிமுதலியார், பி. எ. நான்குவருடத்திற்குமுன் இந்தப் பாகத்திற்குப் பொருளென்னவென்று கடிதமுகமாக என்னவினவியதுண்டு.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்.
ங	கங	க	மூக	மூட
சு	ஞி	ங	யெப்து	செய்து
எ	கக	ச	னேமால்	னேனல்
கஅ	ஙஞி	உ	வியாத	வியாதன்
உஅ	சு	ச	வெ ர ண் சொன்றி	வெண்சொ ன்றி
ஙங	க	க	மூன்ன	மூன்னு
ஷஅ	கச	ங	செய்த	செய்து
ஞக	க2	உ	கெனக்கு	கெமக்கு
ஞஅ	கஎ	உ	லிந்த	லின்றிவ்
,,	கஅ	ங	மூறுலலே	மூறுவலே
ஊ2	கங	க	ததி,	த்தி,
ஊங	கஞி	ச	சோகின்,	சோகின்
,,	உ0	உ	கல்லே	கல்லேய்
ஊச	க	க	ஞெருவன்	ன்றோர்த்து
எ0	உ2	உ	சேர்த்தருட்	சேர்த்தரு
கூ0	அங	உ	துளங்குரா	துளங்கிரா
கூசு	உ2	ங	வாங்கரும்	வாங்கரு
க02	எ	உ	நாஞ;	நாஞ்
க0ஞி	எ	க	இன்னியல்	இன்னிசை
,,	க0	ச	தென்ரூன்	தென்பான்
ககக	உஅ	ச	செயதொ ண	செய்தொ ண
ககங	கங	ச	பதக்கண	பதக்ஙண
ககச	ஞி	ங	னீங்கித்	னீக்கித்

பக்கம்.	பாடல்.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்.
க2த	உசு	ங	கொண்டப் பா	கொண்டுப் பா
கங0	சுஎ	ங	சுருணறி	சுழநாறி
கசச	ஙஞி	ச	வசாவிங்	விசாவிலங்
கசகூ	கூ	ச	மற்றவர்க்கு	மற்றவர்க்க
ககஉ2	ஙஞி	உ	பசைதத்தெ ழுந்த	பகைத்தெ ழுந்து
ககுஎ	உ	ங	மீண்டியற்	மீண்டிய
கசுசூ	கஅ	ச	யென்னே	னென்னே
கஎசு	உங	க	பதக்கணம்	பதக்கிணம்
,,	உச	ச	விமானஞ்	விதானஞ்
கஎக	எ	க	அற்றவர்க் குற்ற	அற்றவர்க்க ற்ற
கஅச	எ	க	விடன்பிற்	விடன்பின்
கஅஎ	கச	உ	பார்த்து	பாத்து
,,	க	ச	மூலேப்பா	மூலேபா
ககஙூ	ங	ங	நாதாதி	நாரதாதி
ககஞி	ச2	ச	செய்தருட்	செய்தருள்
ககஅ	உ0	ங	பாயிர	பாசுர
உ0உ	ச	ச	வருத்திடெ ன்ன.	வருத்துகெ ன்ன.
,,	க	க	யரக்கனே	யருக்கனே
உ0எ	ச	உ	மேனிப்	மேனி
உ0அ	கச	ச	பெரி	பெரிய
உ2அ	க	க	சல்லி	செல்லி
,,	உ	ங	,,	,,

வ. தி. தூப்பிரமணிய
பரா பீரர் பூவாளூர்
சென்னை

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவால வாயுடையார்
திருவிளையாடற்புராணம்*

காப்பு.

சுருதிநான் மறைதொழுஞ் சொக்க நாயகன்
திருவிளை யாடலெட் டெடுத்துஞ் செப்பிட
முருகலர் சடைமுடி முக்கண் மும்மதக்
கரிமுக னினையடிக் கமலம் வாழ்த்துவாம். (க)

கற்பகவிநாயகர்.

சொற்பக வினுயக னூலன் றாய்மையோ
ரற்பக வினுயக னறமு கேசன்முன்
பொற்பக வினுயகன் முனிவன் புத்திரன்
கற்பக வினுயகன் கழல்க ளேத்துவாம். (உ)

சித்திவிநாயகர். வேறு.

வானெழுகு முகின்மேனி வேதன் றேட மதுரைநா யகனடியார் வினைக டீர்ப்பா,
னூனெழுகு புரம்படைத்த மக்கள் போல்வந் துலாவுதிரு விளையா டற்பனுவல் சொல்லக்,
கூனெழுகு பிறைக்கோட்டுப் பனைக்கை நால்வாய்க் குடவுதரச் செழும்பலவிக் குன்றம் போலத்,
தேனெழுகு மலர்க்கடம்ப வனத்து லாவு சித்திவிநா யகனிருதாள் சென்னி சேர்ப்பாம்! (ங)

வாழ்த்து. வேறு.

ஞால மோங்குக நான்மறை நீடுக
சீல மன்னவன் செங்கோல் வீங்குக
கால மாமழை மன்னுக காதலாற்
சால வீச னடியார் தழைகவே. (ச)

---

* திருவாலவாயுடையநாயனார் திருவிளையாடல், திருவாலவாயுடையபிள்ளையார் திருவிளையாடலெனவும் பிரதிபேதங்களுள்ளன.

கடவுள் வாழ்த்து.

பெரும்பற்றப்புலியூர்.

நிறங்கட்கப் புறநாத னீனைந்துட்சிற் கனஞ்சிச்
செறிந்தச்சித் திரகாயந் திருந்தக்கட் செவிகாண
வறங்கட்குப் புகலாகு மகண்டப்பொற் பொதுநாளும்
பிறங்கப்பொற் புடனூடும் பெரும்பற்றப் புலியூரே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

பொருப்பைப் பண்பொடுங் குனித்துச் சண்டவெம் புரத்தைப் பொன் றமுன் சிரித்துக் கண்டவன், கரப்பொற் குன்றடுங் திறத்துச் சிங்கமென் கருத்துட் டங்குமஞ் செழுத்துச் சம்புவன், டரக்குக் கொண்டதஞ் சலிக்குத் தென்றலந் தழைப்பத் தொந்தொமென் றிசைத்துச் சந்ததந், திருத்தச் செம் பதம் புரிப்பித் தன்புறுந் திருச்சிற் றம்பலங்திருச்சிற் றம்பலம். (உ)

திருவம்பலம். வேறு.

அருளுந்தொகும் பொருளுந்திருந் தழகுந்தொழுங் குலமுந்தரும்
பரிவொன்றுசந் ததியும்புகும் பழியஞ்சுமொண் டொடியும்பொருந்
துருவுந்திறம் பிறவுந்துளங் கொளியும்பிறங் கறிவுஞ்செழுந்
திருவும்பெரும் புகழுந்தருந் திருவம்பலந் திருவம்பலம். (ங)

பொன்னம்பலம். வேறு.

முன்னங்கருங் கண்ணஞ்சிடம் திம்மண்குடைந் துண்ணந்துறுந்
தன்னண்டமென் றன்னம்பறந் தின்னம்பெருங் கின்னம்படும்
பன்னும்பழஞ் சொன்மந்திரம் பன்னுங்களென் றுன்னும்பதம்
பொன்னஞ்சிலம் பின்னந்தரும் பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம். (ச)

சபாபதி. வேறு.

திருமேவுஞ் சதுர்வேதச் சிரமேவும் பரஞ்சோதி
யருமேவுந் திருவுருக்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபெற
மருமேவும் பெரும்பற்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுட்
குருமேவும் படிமேவிக் கூத்தாடுங் கழல்போற்றி. (ஙி)

சோக்கநாதர். வேறு.

அரியசடை முடிபோற்றி யருள்பொழிசெம் முகம்போற்றி
விரையிதழி மல்ரணிதூல் விளங்கியமார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் பேரழகு வளருதர நிலைபோற்றி
திருவளர்செந் தமிழ்ச்சொக்கன் றிருவடித்தா மரைபோற்றி. (ஞ)

அங்கயற்கணம்மை. வேறு.

பொங்குருச் செல்வங் கல்வி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
யிங்கெமக் கருள வல்ல வீணையிலா வெம்பி ராட்டி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடற் பவழமால் வரையை நீங்கா
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிக்கம லங்கள் போற்றி. (எ)

பாண்டிநாடு.

ஆவியந் தென்றீல் வெற்பி னகத்தியன் விரும்புந் தீன்பா
லுவலந் தீவம் போற்றி நாவலந் தீவந் தன்னுண்
மூவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி. (அ)

மதுரை. வேறு.

தேனிமிருந் தொடைவாகைச் செழியர்திருக் குலம்விளங்க
வீனமில்பல் லுகங்கடொறு மிருநிலத்தியா வருமுய்ய
வானபெரு நான்மறைக்கு மரியயற்குந் தெரியாதார்
மானிடராய் வீணையாடு மாமதுரா நகர்போற்றி. (கூ)

கடம்பவனம். வேறு.

தலம்புகழ் தரும்பொரு வரும்பர மசம்புவ் ருணம்பனை ழிலம்பொ
ஞலியார், சிலம்படி யலம்பொலி பரம்பிர சதம்படர் சிதம்பர நிரம்பு மரு
ளா, லலம்பெற நிலம்பெறு நமம்பிகை யுமிம்பரு மரம்பைய ருமும்ப ருமெ
லா, நலம்பெரு கிடும்படி விரும்பிசை நயம்படந டம்புரி கடம்ப வனமே. (கo)

கூடல். வேறு.

ஆடுபவர் பாடுமறை யேடெதிர்தெ ரூடுவகை யாடலினை யாடு பெரியோர்
வேடனிடு சூடினிய கேடிறசை நாடுபவர் வேடனுடல் வீட வடுவோர்
சேடன்மதி யோடுநதி யோடுதலை யோடுவிதி தேடுமுடி சூடு முரவோர்
கூடுமிட நீடுசது மாடமென மூடிமுகில் கூடுமுயர் கூட னகரே. (கக)

மதுரை. வேறு.

விதுவரவ மிதழிநிரி பதகைதலை பொதிசடையர் விடையருவ கதிய தருள்
வோர், சதுமறைவி புதர்முனிவர் திதிபுதல்வர் துதிசெயிர சதகிழ்தொல்
பொதுவில் வருவோ, ரதிகரள நதியையதி மதுரமுறு நதிசெய்திற லதுலரு
யர் சதுரரிடம்வான், மதிதவழு சுதையிலகு புதுமைதரு நிதிதிகழு மதிறழுவு
மதுரை நகரே. (கஉ)

திருவாலவாய். வேறு.

உருகாத நெ ராயினு முணராத மூர்க் ராயினுங்
கருதாத லீ ராயினுங் கசியாத நேச ராயினும்
வுரையாத வோவ ராயினும் வலமாக நாத ராயர்சூழ்
திருவால வாயுண் மேவுவார் சிவமாவ ராணை யாணையால். (கஎ)

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

முன்மலர்நான் முகன்றிருமான் முனிவர்புரந் தரன்றேவர்
நன்மறைகண் டடிபரவ நலமலிகா லங்கடொறுந்
தொன்மடமா துடனையந்து சுந்தரனன் னடமாடுந்
தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (கச)

வெள்ளியம்பலம். வேறு.

மருமல ரயன்மா லேத்த மதுரைமா தேவி வாழ்த்தப
பரவரு முனிவர் போற்றப் பதஞ்சலி முனிவன் காணப்
பொருவருங் கடவுண் முன்னம் பொன்னினம் பலத்து ளாடு
மருநடம் புரிந்த வெள்ளி யம்பலம் போற்றி போற்றி. (கரு)

கான்மாறியாடியவர்.

கதிதரு மறைகள் பாடக் கருணைமெய் காட்டித் தென்னன்
றுதிசெய வாருங் காணச் சோதிநின் றதிர வீசித்
திதமுறு மதுரை யுண்தண் சிற்பர வெளியாந் தொல்லைப்
பொதுவினுண் மாறியாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (கசு)

விநாயகர்.

சூறைவற வடசொற் சொல்லுங் கதைதமிழ்க் கொதுநி லூலே
நிறைவற நடத்து தற்கு நீள்பனைத் தடக்கை வெற்றிச்
சிறுபதப் பெருவ யிற்றுச் செக்கர்மூக் கட்க ளிறைறை
யுறவுற விதய கூடத் துரியபா சத்தாற் சேர்ப்பாம். (கஎ)

முருக்கடவுள்.

விடங்கரு மடங்க லென்ன விண்ணவ ரெண்ண நந்தத
தொடர்ந்தமர் கடந்த சீற்றச் சூருடல் பிளந்த னோந்த
வுடம்பிடிப் படைத்த டக்கை யுத்தம மயூர வூர்திக்
கடம்பமர் மன்றற் றெங்கற் கந்தனைச் சித்தை செய்வாம. (கஅ)

உக்கிரப்பெருவழுதியார். வேறு.

தாரா நிமபத்தொடையிலங்கச் சசிமா மரபு தனில்வருது
பாரார் பெருவாழ வுறத்தெய்வப் பாணடிய னென்று முடிசூடிப்
பேரா தரவா லரசாளும பெருமான் றிருமா மகவாய்முச்
சீரார் சங்கத் தமிழாய்ந்த தெனனன் பொன்னங் கழல்போற்றி. (கக)

கலிமக்கள். வேறு.

புதுதக மகுக மாலை வராபயம் பொருந்து கையாண
முத்தணி யானைவாள வெள்ளோ முளரியா சனதாண மணனேற்
சுத்தமோ டதிதங் கணட தவரையை வாணி தோசா
வுத்தம மனைவி வெண்டு சுடையடா ளினைகள் போறறி. (உ0)

சைவசமயாசாரியர்முதலியோர்.

படிபுகழ் சண்பை வேந்தர் மலரடி போற்றி பத்தி
வடிவுடை யியறேர் நாவுக் கரசடி போற்றி மாலே
முடிகொள்சுந் தரர்தாள் போற்றி மூதுரை வாத ஊர
ரடியிணை போற்றி மற்றேங் கடியவ ரடிகள் போற்றி. (உக)

நாற்பத்தெண்ணயிரமுனிவர்.

பலந்தரு வத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கி யத்தோர்
புலங்களுங் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் போற்ற லில்லோர்
நலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் நீற்ரு
லிலங்கிய நாற்பத் தெண்ணு யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி. (உஉ)

ஆ சி ரி ய ர்.

வரந்தருந் தொல்லைத் தில்லை மாளிகை மட்டத் மன்னு
மருந்தவ முனிவெண் காட னருள்விநா யகன்ம னத்தாற்
பரிந்தெனை யாண்டு கொண்ட படர்சடைக் கடவு ணீதி
திருந்திய பரம ஞான சிவனடி சென்னி சேர்ப்பாம். (உங)

அ வை ய ட க் க ம்.

அளந்தபே றறிவி னோங்கு மாசிலா சிரியர் மூன்னர்
தளர்ந்தசிற் றறிவே னின்று தமிழ்க்கவி சாற்று மாறு
வளர்ந்தகீள் புவன முற்றும் வந்தபே ரிருவி னோட்டி
விளங்கிய பரிதி முன்னர் மின்மினி விளங்கல் போலும். (க)

அவைந்து வோங்குந் தெய்வ வகத்தியன் மூன்னஞ் சொன்ன
கவிபொதி கதையை யானுந் தமிழ்செய்வே னென்கை காணிற்
புவிமிசை விசும்பி னீடும் பொருப்பிடை முடவ னேறிச்
சுவைதரு தேனை யுண்ண வெண்ணுவான் றுணிதல் போலும். (உ)

வே று.

ஏய பத்தி முனிவ னியம்பிய
சேய சொக்கன் றிருவிளை யாடலைக்
காய்ப சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர்
நாயை யொக்குந் தமியே னவிலுதல். (ங)

ஓது பாலர் மழலை யுளையையுந்
தாதை தாயர் தயாவுறக் கேட்டெனப்
பேதை யேன்புன் மொழிபெரு மான்புக
ழூத லானல் லறிஞர் வியப்பரே. (ச)

பதிகம்.*

இந்திரன்வெம் பழிவிடப்பூ சித்த வாறு மிறைஞ்சயிரா வதசாபந் தீர்ந்த வாறு, மூந்துலகாண் மும்மூலையாள் பிறந்த வாறு முடிசூடி மணந்துபா ராண்ட வாறும், வந்தபத்தஞ் சலிக்குருடஞ் செய்த வாறும் வம்பூதஞ் சொன் றிமலே தொலைத்த வாறு, மூந்தியுறு பசிக்கன்னக் குழிகள் காட்டி யுதகத்துக் கியல்வைகை யழைத்த வாறும். (க)

உன்னருமேழ் கடலழைத்த வாறு மாமி யுடனுட மாமனேமன் ணழை த்த வாறு, மன்னுசடை யுக்கிரனுர் பிறந்த வாறும் வனியொடுவேல் செண் டனித்து மறைந்த வாறுங், தென்ஞன்மா டக்கூட லான வாறுஞ் சீலமலி சித்தரா யுலாவு மாறு, முன்னோர்கல் லிபங்கரும்பு வாங்கு மாறு மொழியறி சங் கப்பலகை கொடுத்த வாறும். (உ)

மறுவறுபொற் கிழியறுத்த வாறுங் கீரன் வருந்தாமல் வந்துகை யேற்று மாறுங், குறுமுனிக்குத் தமிழ்நோக்கா லுரைத்த வாறுங் கூறுபொரு ளுரை யூம ணுணர்ந்த வாறுங், கறுவியிடைக் காடன்பின் போன வாறுங் கடல்சுவற வுக்கிரன்வே லெறிந்த வாறு, மெறிகடல்வாய் வலைவீசி மணந்த வாறு மியல் வணிக ணுய்வகையல் விற்ற வாறும். (ஊ)

திருக்கடையை விடைக்குறியிட் டடைத்த வாறுஞ் செட்டியாய் மாணிக் கம் விற்ற வாறும், வருத்தவரும் வாரணத்தை யெய்த வாறும் வாதவூ ரர்க் குபதே சித்த வாறுங், கரக்குமின ரியைமா வாக்கு மாறுங் காவலுறு பரி யைநரி யாக்கு மாறும், விருப்பினடி யீண்டியர்மண் சுமந்த வாறும் விருத்த னிரே யோன்பால ணுன வாறும். (எ)

தார்வேந்தன் ரெழமாறி யாடி மாறுஞ் சார்ந்தபடி பழியஞ்சி யாய்ந்த வாறுங், தீராவன் மாதகங்க டீர்த்த வாறுந் திறலுடையோ னுடனங்கம் வெட்டு மாறுங், காராரு நாகமலை யெய்து விட்ட கடுமதுர மாக்கிநகர் மதுரை யாக் கிப், போரேற்றைப் பசுவைமலை செய்த வாறும் பூழியனு ருடல்வெப்பந் தீர் த்த வாறும். (ஏ)

பாலகனல் வலியசமண் குண்டர் மாளப் பாண்டியன்மு ணீண்டகழு வேற்று மாறுஞ், சீலமுறு படைமெய்க்காட் டிட்ட வாறுஞ் சேர்ந்துலவாக் கிழிவேந்தற் கீந்த வாறு, மேல்வணிகன் மாமனுய் வந்த வாறும் வியந்தட்ட மாசித்தி பகர்ந்த வாறுஞ், சாலுறுதண் ணீர்ப்பந்தர் சமர்க்க ளத்துத் தற்ப ணித்த கொற்றவற்கு வைத்த வாறும். (ஐ)

---

* திருவிளையாடற்ரெகையெனவும் ரிதிப்பேதமுண்டு.

மின்னணியா ரம்பூண விந்தி ரன்றன் மேன்முடிமேல் வஜ்ஜாசாட் மிக்க மேக, மன்னவரைப் பிடித்துவிலங் கிடச்சி றந்த மாறனுக்கே சார்வாகி நின்ற வாறும், பொன்னணியா டனத்கருளு மாறுஞ் சோழன் பொன்றக்கொண் டாழிக்கட் டாழ்த்த வாறு, மன்னுகர் திருநடுவூர் திருமூ டங்கல் வாலவா யாலவா யான வாறும். (எ)

வரகுணற்குப் பிரமகத்தி யொழித்து மண்மேல் வரவழைத்துச் சிவ லோகங் காட்டி மாறும், பொருபடையுள் விடைக்குறியம் பெய்த வாறும் புக்கிலுல வாக்கோட்டை வைத்த வாறு, மரசுரிமை மூர்த்திக்கு நல்கு மாறு மரும்புலவர் பாப்பகுந்து கொண்ட வாறும், வெருவுபுலி மூலிபுல்வாய்க் கீந்த வாறும் விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடு மாறும். (அ)

பரிந்துதிரு முகஞ்சேரற் கீந்த வாறும் பாணனுர்க் குயர்பலகை யிட்ட வாறுங், கரந்திருந்தே யிசைவாது வென்ற வாறுங் கருணையுற்றுப் பன்றித்தா யான வாறுந், திருந்துமரிக் குருங்கைவீ ராறு மோங்கத் திறலுடைய வன்னி யர்க ளாக்கு மாறும், பொருந்துவலி கரிக்குருவிக் கீந்த வாறும் பொன்வை யிற் கயல்செண்டு பொறித்த வாறும். (கூ)

சிவஞெடுவன் னியுங்கிணறும் வணிகன் முல்லைத் தேவிக்குச் சான்ற ழைத்துக் காட்டி மாறு, நவமுறமீ னியிலாம லேத்தும் பத்தி நாகைக்குச் சிவ லோகங் கொடித்த வாறுந், தவமுறுகண் ணுவன்முதலா முனிவர் வேண்டச் சார்ந்தசலி யுகத்திறந்த வேத முற்று, முவகையுற வருகிருத யுகத்தா திக்க ணுணர்த்தியவா றுஞ்சிறியே னுரைக்க லுற்றேன். (கூ)

பதிகழதனினைப்புச்செய்யுள். வேறு.

இந்திர னுன்ன ரும்பி னியைமறு திருதார் பால
வந்தமின் னணியா ரம்பூ வரபரி சிவஞெ டென்றே
கூந்தரன் வினையா டற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொ ழிப்பா
மூந்திய கவிபத் திற்கு முதனினைப் புணர்த்தி னேனில். (கஷ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சஉ.

நூல் வரலாறு.

கருத்தினை முடிக்குங் கங்கைத் துறைமணி கன்னி கைக்கண்
மருத்திகழ் மலர்த்த டஞ்சூழ் வளமைசேர் வார ணுசிப்
புரத்தம தகில நாதன் புண்ணிய மூர்த்தி யென்றன்
சிரத்தினிற் சரம்வைத் தாண்ட சேவகன் றிருமுன் முன்னம். (க)

மேதகு சமதக் நீயன் பராசரன் விசுவா மித்ரன்
சாதுநா ரதன்றுர் வாசன் சனகாதி பிருகு வத்ரி
கோதமன் பரத்து வாசன் கோசிகன் காசி பன்கோ
மூதுரை வசிட்டன் முன்னு முனிவர்யா வருந்தி ரண்டார். (உ)

பூமிதெற் குயரா வண்ணம் பொதியிலி லிருக்க வல்லான்
பாமுழு துணர்ந்தோ னேழு பரவையைக் குறிய கையா
லோமுறை யிருக்கா லள்ளி யொருக்காலா சமித்தோ னங்க
ணமதி வல்லோன் விரும்லே யகத்திய னென்பான் வந்தான். (ஊ)

ஆங்கவன் றன்னே மிக்க வருந்தவ முனிவர் யாரு
மோங்குமா சனத்தி ருத்தி யுயருப சார நல்கித்
தேங்கமழ் 'தாமஞ் சூட்டிச் சிறந்தபூ சனைகள் செய்து
தாங்கரு முவகை யோடுந் துதிசெய்து தாழ்ந்து சொல்வார். (எ)

முன்புயிர்த் துன்பந் தீர முதல்வனே மலயக் குன்றி
லன்புற விருத்தி நாளு மருச்சனே புரியப் பெற்றாய்
தென்புவி விசேட நின்போற் றெரிதர் வல்லா ரிலேலே
நன்புற வறிவா யாங்க ணவில்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (ஏ)

நலந்தருங் கங்கை முன்னு நதிகளின் கணைக்கண் மிக்க
பலந்தரும் பெரிய தான வைபவம் பலவுஞ் சொன்னுய்
வலந்தருந் தென்ன னுட்டு வைகைமா நதியின் பாங்கர்த்
தலந்தரும் புகழ்வி ளக்கந் தருசிவ தலங்க டம்முள். (ஐ)

சுந்தர மாக வாங்குச் சொல்லுமொண் டாளத் தின்க
ணந்தமில் புகழான் மிக்க வருள்வடி விறைவன் செய்த
சிந்தைகூ ரவதா னத்தின் றிறங்களைப் பிறங்க வின்று
மூந்தைமா மலய மன்னு முனிவனீ நவிறி யென்ன. (ஒ)

வே று.

ஆங்கினிய மந்திரத்துக் காருயிராம் பிரணவம்போ
லோங்கவனீ மாமடந்தைக் குயிரதுதென் னவனுடு
வாங்கருஞ்சீ ரந்நாட்டு வளஞ்சிறிது கேண்மின்கள்
பாங்குடையீர் வினவியவா றழகுதென முனிபகர்வான். (ஓ)

அகத்தியருவிருத்தம் - நிறை.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

ஒருவினை யாட்டி னுண்மை யொருவரா ஞணரா ஞலும்
பெருவினை யாட்டைத் தாடும் பிஞ்ஞகன் மதுரை மன்ன
னருள்வினை யாட்டி ஞெங்கி யமையறு பத்து நான்கு
திருவினை யாட்டி நாட்டைச் செப்புவ லொப்பக் கேண்மின். (க)

வே று.

அடிக்குரிய தமிழ்த்தொடைக ளலர்க்குரிய கடிப்பொழில்க
ணடிக்குறுவ துகிற்கொடிக ணஞ்சுறுவ வஞ்சியர்கண்
குடிப்பமது மதுகரங்கள் கோடுவன நீடுசிலை.
வடிப்படுவ வடுப்படுமா வஞைப்புறுவ நதிப்புதுநீர். (உ)

வே று.

முருகன் சங்கத் திருப்பவனம் முக்கட் கடவு ணிற்பவன்வா
ளரசன் புயலே விலங்கிட்டோ ன்னலும் புனலு மியலறியும்
புரமு மதுர மானபுரம் புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணு
ணியும் பரியா நதியதழி மணக்குங் கன்னி நன்னாடு. (ங)

வே று.

நலமுறு மொழிசேர் நல்ல பெருங்கினே யென்று நாடித்
தலமிசை யுயர்கு லத்துச் சார்ந்துகண் காண மிக்க
குல்வரை யிடத்துத் தோன்றிக் குவலய முழுதும் பெற்ற
நிலவிய மரக தஞ்சேர் நித்திலம் பிறந்த நாடு. (ச)

தாரணி மவுலிக் கொற்றத் தசரதன் மகனுர் வந்து
கூருகி ரெண்கு முன்னுக் குரக்கின வெள்ளங் கொண்டு
வாரிகீள் குலைப்ப வித்தி வலியவா ளரக்கற் காய்ந்து
காரண வாணை யேத்தி யரும்பழி கழுவு நாடு. (ஞ)

பரிபடுந் துறைநெ ருங்குங் குடிபடும் பதிமென் றெண்ணு
வரைபடுங் கரும்பு சாலி வயல்படு மணியும் பொன்னுந்
தரைபடுந் துங்கச் சங்கந் தமிழ்படுஞ் சார்ந்த செங்கட்
கரிபடுங் காடு வங்கக் கடல்படும் பவள முத்தம். (ட)

வே று.

நாளும் புதுநீர்த் தமிழ்நதிப்பா னரந்த மஞ்ச ணெருங்கிஞ்சி
நீளுங் கருணை தாண்முரியக் கதலி புதைய நெடுங்கமுகின்
பாளை பலவின் கனிதெங்கம் பழம்போய்ச் சாடி வீழ்த்தலை
வாளை யாளை விழப்பாயும் வளவெண் டரள வயலெங்கும். (எ)

வேறு.

நஞ்சனையஞ் சனச்செங்கட் கருங்குழல்வெண் ணகைமடவார்
பஞ்சனையுஞ் சிறடியிற் பண்ணனைநூ புரமேங்கு
நெஞ்சனைபொற் பந்தனைகைச் சங்கனைகம் பலைநீடு
மஞ்சனையிஞ் சியையனையும் வண்டலைதண் டலையெங்கும். (அ)

வேறு.

அன்னக் நிகழும் வயற்களத்து மலைநீர்ப் பொருனை நதிமுகத்தும்
பொன்னஞ் சங்கந் துகிர்முத்தம் பலவ தல்லாற் பொலிவோங்க
மின்னு நுசுப்புப் பாரவட மேரு மூலைமங் கையர்களத்துந்
துன்னுங் கிரண மதிமுகத்தும் படுமொண் சங்கந் துகிர்முத்தம். (கூ)

வேறு.

ஏத்துதண் செழுநீர் வாவி யெழுந்தசெங் கழுநீர் விண்டு
வார்ந்தகண் ணீராற் சேறு படும்பழ னங்கன் மாதர்
சேந்தகுங் குமத்தின் விட்ட தெளிதரு பனிநீர் வெள்ளம
பாய்ந்தசந் தனத்தாற் சேறு படுந்தன மலைத்த டங்கள். (எ)

மொழிதருங் குயில்கள் சாய நருமட மயில்கண் மொய்ச்சும்
பொழிறருங் கரைக்கண் டெண்ணீர்ப் பொய்கையுண் மாலைப் போது
முழுகுவான் செல்லு மாதர் முகத்தையுந் தனத்தை யுங்கண்
டழகுசோப் பதும நாணி யலர்வுரு குவிஞ் சுவாலை. (கக)

வேறு.

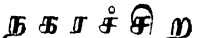
காளைருங்கும் வளைவளங்க டருமென்றுங் கடிக்குறிஞ்சி
யாளைருங்கு மினியவளந் தருமென்று மணிமுரிஞ்சி
வாளைருங்கும் பொழில்வளங்க டருமென்றும் வயன்மருத
மீளைருங்குங் கடல்வளங்க டருமென்றும் வியனெய்தல். (கஉ)

அடிகுறவர் திறம்பெருகு மலர்நறிஞ்சி யாளுயர்
குடிநெடுங்கும் படர்முல்லை கோழுமள்ளர் குழத்துவன்றுங்
கடிமருதம் விளையளவர் கணநிறையுங் கழிநெய்தல்
படைமறவர் நிரம்பிநெரி பரன்முடம்பு தரும்பாலை. (கரு)

வேறு.

பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பராபரன் மனிதர் போல
மண்டலத் திழிந்து வேந்தர் வல்லியை மணந்து கோலி
னெண்டரும் புவன மூன்று மிருந்தர சாளக் கண்டூர்
தண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் தகவுண்டோ மற்றோர் நாடு. (கச)

திருநகரச்சிறப்பு.

மலரு மித்திரு நாட்டியல் வாணர்சொற் கோலா
லுலக னேத்தையு நிறுப்பமுன் வாடிடா தோங்கு
மலகில் வண்புக ழுடையது மதுரையாங் கதனை,
யிலக யான்சிறி தறிந்தவா றியம்புவல் கேண்மின். (1)

னுர்தொ றும்பெருங் கம்பலை யோங்கநீர் பரந்து
பார மீனுடு மீன்விழப் பாய்தரப் போதா
வாரம் வேங்கைகோங் ககிலெடுத் தினமணி கொழித்து
வாரி யெற்றிமுன் மதிட்படை பொருவது வைகை. (2)

வேறு.

புகறற் கரிய வேதத்தின் பொருள்கட் கெல்லாம் பயனுய
பகர்தற் கினிய வெம்தைபிரான் பஞ்சாக் கரம்போற் றினையொவ்வா
மகரத் தமரப் பெருங்கடல்சூழ் வையத் தைந்து நிலத்தோங்கு
நகர்கட் கெல்லாம் பயனுய நகர்பஞ் சவன்றன் மதுரைநகர். (3)

நீள வளர்பொற் கோபுரம்வா னிலவும் வெள்ளி யொளிமன்ற
நாளு மமரர் வாழுமுயர் மேரு வனையை நலத்தோங்குங்
காள நிலவு மணிகண்டன் கயிலை மலையை நிகர்ப்பதலால்
வாள கிரியைப் புறக்கடலே நிகர்க்கு மெயிலும் வுளைகிடங்கும். (4)

சேமப் படுபொன் னகரென்னத் தெருவின் மடவார் வினையாடி
மேமச் சுண்ண நுண்கேளா லிலங்கு நலங்கொ ணிலமெங்குந்
தாமப் புயலே மாறுபடத் தருமச் சுருங்கப் பெருவேள்வி
யோமப் புகையு மகிற்புகையு மொழியா வகல்வா னுழையெங்கும். (5)

சுருதி யோசை முழவோசை சுகங்கள் பூவைக் கரும்பொருள்க
ளுரைசெ யோசை யியலிசைநீ டோசை யுழவு சூழவோசை
பொருவி லாலே பாயோசை பொழில்வா யலர்பாய் ஞிமிறோசை
வரிசை மாதர் சிலம்போசை வளநீ ரோசை தனின்மிகுமால். (6)

வேறு.

தோரணவா யில்கள்விளங்கும் தொழுமன்ன ரிடுதிறைக
டேரணிவீ திகள்விளங்கும் திருமலிபல் விழாவளங்கள்
பூரணமா னீகைவிளங்கும் பொன்கொடிதோய் மணிக்குடங்க
டாரணியோ தலைவினங்குந் தருமநெறி தருமநெறி. (7)

ஊர்மடக்கு. கடம்பவனம்.

வாவிமருப் பங்கயமு மறுகுமருப் பங்கயமாம்
தாவிவருங் கொண்டலையுந் தண்டலையுங் கொண்டலையும்.
பூவையர்பொற் படமலையும் புணரிஞாஞர் படமலையும்
பாவநீமாக் கடம்பவனம் பழிபுகழ்மாக் கடம்பவனம். (அ)

கூடல். வேறு.

வயங்கொள்வார் சாலிச்சூடும் வளர்ந்துபோய் வானைச் சூடு
மியைந்தமீ னுகத் தென்று மிலங்குமீ னுகத் தென்றும்
பயங்கொளா காயச் செல்லும் பரந்துகா வேறச் செல்லும்
வியந்தநான் மேகக் கூடல் விளங்குநான் மாடக் கூடல். (கூ)

மதுரை. வேறு.

தும்பைமலர்த் தொடைமுடிக்குஞ் சூரன்வினைப் பகைமுடிக்கும்
வம்பலர்மட் டனையவிழும் வண்டுறவுட் டனையவிழு
மம்புனற்கே கயமாடு மணிபொழிற்கே கயமாடு
மெம்பெருமக் கடமதனை யிலங்குமலர்க் கடமதினை. (கo)

ஆலவாய். வேறு.

பாக மங்கய னேக்கியார் பரிவு மங்கய னேக்கியார்
மோக நந்துற வன்பினன் முனிவர் நந்துற வன்பினன்
மாக மொன்றிய வாய்மையால் வந்தி லங்கிய வாய்மையா
லாக மமபக் காலவா யமுத மன்றிரு வாலவாய். (கச)

கன்னி. வேறு.

ஈசனுர் மகிழ்ந்த தான மெனவினை யிருள்வா ராம்
லாகினந் தாவி ளக்கிட் டந்தகன் றிசைகின் றேத்தித்
தேக்கடைக் கருங்கண் முத்த வெண்ணகைச் செவ்வாய்ப் பச்சைக்
காய்சின மயிடற் காய்ந்த கன்னிமுன் காக்கு மூதூர். (கஉ)

கரியமால்.

நினையவெம் பாவ நீக்கும் பதியென நிலத்தி ழிந்தாங்
கினமலி யரக்கற் காய்ந்து குடதிசை யேத்தி நின்று
மனமுடை வியாழத் தோடு மறைவழக் கன்று வென்ற
கனகவெண் சங்கச் செங்கைக் கரியமால் காக்கு மூதூர். (கங)

காளி.

காரிய வலகுக் கெல்லாங் காரண நகரென் றெண்ணிப்
பேரியல் வடபா லிலவைப் பிறங்கவந் திருந்து போற்றித்
தாருகற் காய்ந்த சீர்த்தித் தலம்புகழ் வெற்றிக் கொற்றச்
சூருடைக் காளி நாமச் செல்விமுன் காக்கு மூதூர். (கச)

ஆலவாய்.

தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு னெவர்க்கு முன்னந்
தன்னுறு நிசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
யெங்கிலத் தினுமு யர்ந்த திங்நிலீ மென்று தோன்ற
மன்னுமைக் குரைத்து மற்றை மாதிரங் காக்கு மூதூர். (உநி)

வேறு.

பூழி யகழ்ந்த குழிநிரப்பும் புலவ ரமல ஞெடுமலேவோ
ராழி யேழு மேசருதடத்தி லமரு மதுவோ வுலகேழுஞ்
சூழு மூன்று முலேயிருமை யொருபெண் பிறந்து சோதியுடன்
வாழு மதுரை வளங்கூற யாமார் மறந்து மாநிலத்தே. (கசு)

வேறு.

முன்னெயெண் டிசைக்க யங்க டாங்கெடு முதுபே ரண்ட
மன்னுமிக் திரளுர் சாத்தும் வானிழி விமான முாகுந்
தென்னவன் சிவனே யாகுஞ் சிவலோக மதுரை யாகு
முன்னரு மன்னிதர் மூற்றுங் கணங்களா மோருங் காலே. (கள)

வேறு.

ஈனமிலா விந்நகரி தன்னு ளெங்தை யிலங்குபுக முறுபத்து நான்குண்
டோதின், மீனவர்கோன் குலஞ்செய்த தவத்தி னனு மேதினிமான் முயன்ற
வருந் தவத்தி னனு, ஞானமுனி வர்கள்கேண்மி னுகமொன் றிற்கு நானுன்கு
நானுன்கா நான்கு கத்து, மானவவை தமையுணாப்ப லநாதி மும்மை யகலாத
வல்வினைக ளகல வென்றே. (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அ2.

நூற்பயன்.

இனிமைசேர் பயன்வி ளம்பி னிவ்வவ னிக்கண் மிக்க
புனிதபங் கயமி ரண்டிற் புரிவுள மாந்த ருள்ளப்
பனிகொள்பங் கயத்தை மற்றைப் பங்கய மலர்த்து கின்ற
தினகரன் போல லர்த்துந் திருவிளை யாடற் பானு. (உ)

வேறு.

தருமம் வாய்மை தவங்குலங் கல்விசேர்
பெருமை செல்வந் திறம்பிற வாநெறி
யரிய புத்தி யருள்சிவ பத்திமற்
றுரிய யாவையு மெய்துவ ருண்மையால். (உ)

கருது காதல ரெய்துவர் கன்னியர்
சுருதி மைந்தர்ப் பெறுவர்கள் சூலியர்
வருபி றப்பி னமங்கல மங்கைய
ரருள்ப டைத்த சுமங்கலி யாவர்கள். (ஙூ)

காரி ருட்டிடி துங்மிமித் தங்கடல்
வாரி வெய்ய கனவழன் மாமருத்
தோலா நாட்டினி வார முடற்குறை
சோரர் வஞ்சனை நஞ்சல கைச்சுழல். (ச)

உழுவை வேழ மரியுர காதிகள்
வழியின் வெவ்விடை யூறுமற் றென்செயுஞ்
செழியர் நாதர் திருவிளை யாடலை
யெழுதக் கேட்க நினைக்க லியம்பவே. (ஞ)

வாத பித்தங் கவமுதல், வல்வினை
வேத னைக்குள் விழார்நம னூர்புகார்
நீத கற்றுந் திருவிளை யாடலை
யோதி யத்த முணர்ந்த பெருந்தவர். (க)

ஊட்டு நாளிற் றொடங்கி யொழிவற
வீட்டும் வெய்ய வினைகளி யாவையுஞ்
சேட்ட நாதன் திருவிளை யாடலைக்
கேட்ட காலையி னீங்குங் கிளரவே. (எ)

தாங்க ருஞ்சம ரத்திர சத்திர
நீங்கு நீங்கருஞ் செல்வ நிரந்தர
மோங்கு மோங்கலின் வந்துல கீன்றவள்
பாங்க ரர்விளை யாடல் பகரவே. (அ)

பாத கங்க ளொழியும் பகையுரு
மேத நீங்கு மினிமை தரும்புகழ்
மாது சேருமற் றேதினி வேண்டுமென்
றோதி மாமுனி தோன்ற வுரைசெய்வான். (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூக.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பொருந்திய வொழுக்கத் தானும் பொய்யிலா வாய்மை யானும்
திருந்திய கல்வி யானுந் தீதறு புகழி னானும்
பெருந்திறல் வலியி னானும் பேரரு ளானு மிக்க
வருந்தவ முனிவர் கேட்ப வகத்திய னருளிச் செய்வான்.* (க)

* இச்செய்யுள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம், ஒவ்வொரு திருவிளையாடல்களின் முதலிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

ஆதிநான் மருப்பி யானை யமர்கோன் முன்னோர் கால
மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
வோதரும் பழியா லஞ்சி யொழிக்குமா றெங்ங னென்றென்
றேதமின் முனிவர் வானோர் குருவர னிடத்து ரைத்தான். (உ)

மெய்ப்படத் தேர்ந்தி யாரும் விளம்பிய வாறு கேட்டு
வைப்புறு நான்கு கூரு வரைந்தெமக் களிமி னென்ற
வொப்பரு நீரின் முண்ணின் மரத்தினி லுவமை யில்லாச்
செப்பிளங் கொங்கை மாதர் திறத்தினி னீக்க வாங்கு (ஊ)

நீரிடை நுரைய தாயு நிலத்திடை யுவர தாயும்
பாரிய மரங்க டம்முட் பாய்தரு பிசின தாயும்
வாரணி முலையார் தேத்து மலரெனுங் ருதி யாயும்
பேர்பட நீங்கக் கண்டு பெருநல மவருக் கீந்தார். (எ)

மருவலீம் ததுநீர் நீர்க்குக் கழுவிய மலஞ்சா ராமை
விரிதரு நிலத்திற் கங்க மேவிய வடிவுமெத்த
வரவமர் மரத்திற் கென்றுங் குறைத்திடக் கினைத்த லோங்குங்
கருவினு மடமா தர்க்குத் தணிவிலாக் காம வேட்கை. (ஏ)

சமையமா முனிவர் போற்றத் தானவர் வழுத்த மாத
ரிமையவர் சுரவி சிந்தா மணிதொழ விருமை ருங்குங்
கமலமுஞ் சங்கும் வாழ்த்தக் கற்பகச் சோலை சூழ
ல்மரர்கோ னிருந்தான் வந்தாங் கரிகொளா சனத்தி லங்க. (ஐ)

கூறரும் பேர வைக்க ணரியபல் கோலங் கொண்டு
தேறுத லுடன யர்த்து தேவமன் னியர்கள் பாடிப்
பேறுடை நிருத்தஞ் செய்யச் சிலரதைப் பெரிதும் போற்றி
வேறிலை கூத்துப் போல மெய்யுளங் கவர்வ தென்னார். (ஒ)

மன்றுறு மவையின் மற்று நின்றவர் வணங்கி வாழ்த்தி
யின்றிது போலொன் றில்லை யென்றுமுன் னவில்வ தென்னை
யொன்றிய மனமுங் கண்ணுங் களிதர வுவமை யில்லா
வென்றிகொ னலம்ப் யப்ப திலங்குமா வேட்டை யென்னார். (ஓ)

ஆங்கது கேட்டு வேட்ட வமரர்கோன் விளாவி னந்தப்
பாங்குடை வேட்டைக் கான காட்டினைப் பகரு மென்ன
வோங்கிய வீவையின் மிக்க வத்தமர் கற்ப கப்பூ
தேங்கமழ் தெடையாய் மண்ணிற் சிறந்தபல் வனங்க டம்முள். (ஔ)

ஈண்டநன் னலங்க ணல்கு நீக்கரும் பாவ நீக்கு
மேண்டரு மவனிக் கெல்லா முயர்புள தியானை கேழல்
காண்டகு மடங்க லெண்கு லியுழை யுழுவை மற்று
மீண்டிய வனங்க டம்ப வனமலா வில்லை யென்னார். (கஂ)

வேறு.

ஆன செய்தி சொல்லு முன்ன திர்ந்தெ ழுந்து வாசவ
னீன மின்றி வில்லெ டுத்தி லங்கு கச்ச ணிக்குவெஞ்
சேனை சூழ வ்வாழி சூழ்தி றந்த மண்ணி ழிந்துகா
வானை நுங்கு நீள்க டம்ப மாவ னத்து வந்தனன். (கக)

காடு காவல் செய்து வாரொ ழுக்கி யெங்க ணுங்கலந்
தோடு நாய்வி டுத்த டிச்சு வட்டி ஞெற்றி யொல்லெ யெண்
மாடு கண்வ லித்தொ டக்கி ஞல்வ னீத்தொ லிப்பமுன்
கூடி வேறு வேறு நேர்கு றித்தெ ழுந்த கோடிமா. (கஉ)

என மெய்தி யானை யெய்தி ரும்பு லிக்கு ழாமெய்தொண்
கான மேதி யெய்து வெங்கலைக்க ணங்க ளெய்துமற்
ரூன மாம டங்க லெய்த டர்ந்து மேலெ ழுந்துபாய்
மானி னங்க ளெய்து வாச வன்ம னங்க ளித்தனன். (கங)

வேறு.

நெறிவசத் தானு முன்னை நிறைதவத் தானும் வென்றிக்
கறைகெழு குலிச மன்னுங் கையிலா கவத்தி னேடுந்
திறமொடு வடபால் விட்டுத் தென்றிசை நோக்கிச் செல்ல
மறுவற பரம ஞான மனத்தகத் துதித்த தன்றே. (கச)

இன்றிதற் கேது வேதோ விவ்வனத் தணையா முன்னங்
கொன்றிடக் கூடா துள்ளங் கொடியபல் விலங்கு நிற்ப
வென்றிகொள் வேட்டைக் காட்டில் விசேடமே டறிதல் வேண்டு
மொன்றிய செயல்வே ரூன துரைகெயு மும்ப ரென்ரூன். (கஙி)

அவ்வுரை கேட்ட தேவ ரறிகுவ மென்னப் போந்து
வெவ்வன மெங்குந் தேடி மேதினி தோன்று முன்னஞ்
செவ்வியின் முனிவத்தெ ழுந்த திப்பிய விலிங்கங் கண்டு
மெய்விதிர்ப் போடுஞ் சென்று விளம்புவார் துளங்க வாங்கு. (கஎ)

கண்டனஞ் பெரிதா யாழ்ந்து தெளிபுன லுடைத்தாய்க் கான
வண்டணை பொழில்சூழ் வாவி யதன்வட குடதீ ரத்து
மூண்டக வயன்மால் காண முனிவத்தெழு சிவலிங் கத்தைப்
பண்டைமா தவத்தா லென்று பரிவொடும் பணிந்து சொன்னூர் (கஅ)

இந்திரன் கேளா முன்ன ரினிமைகூர்ந் தவர்முன் ஞக
வந்துசந் நாக்கம் வாங்கி வாவிகண் டதிச யித்துச்
சந்தமார் நனைநீ ராடிச் சடங்குகண் முடித்துப் பாங்க
ரந்தகா யகனைக் கண்டா னுவகித்தான் மாலுற் றழி. (கஇ)

அடைந்தவர் பாவ நீக்கு மையனே காணப் பெற்றேன்
மடங்கலெண் குழுவை கேழல் மாமத மாக்கண் மற்று
மிடைந்திடுங் கொடிய காட்டின் மெல்லிய லொடுந்த னித்தில்
விடத்தனி லிருந்தா யென்ன புண்ணியஞ் செய்த திம்மண். (௧௧)

அன்புற விறைஞ்சி நின்னை யருச்சிப்பான் விரும்பா னின்றே
னன்புனற் கையந்த செவ்வி நறுமலர் காட்டு கென்றுய்ந்
தின்பமே தருந்தா ன்தத்தி லெங்கணு நேடிக் காணுன்
றுன்பமுற் றரசே யானென் செய்குவ லெனச்சோ கித்தான். (௧0)

ஆகிலான் கண்டு நீண்ட வாவியெங் கணுமி லங்கப்
பேசரும் வேட்டை யாட்டிற் பெருவிருப் பொழிந்து நம்மைப்
பூசைசெய் வதற்கே நேர்த்தா னென்றருள் புரிந்து சீத
வாசமா ரீழக் கஞ்சம் வருவித்தா னலர்வித் தாங்கு. (௧௪)

காவலன் வியந்து பல்காற் கண்டுகண் டகிக யித்துப்
பூவினை யடைவிற் கொய்து புளகித்த் தோடுங் கண்ணீர்
மேவமெய் கம்பித் தன்பின் வெள்ளத்து மூழ்கி மிக்க
தேவதே வனைப்பூ சித்தான் விதிப்படி சிறந்த நல்கி. (௧௨)

தேசுடை மடவாள் கொங்கை தீண்டிடச் சிவக்கு மேனி
வீசிய காற்றுல் வெய்ய வெயிலினு னேவ தேயென்
றுகிலா வுயர்வி மானஞ் சாத்துவா னுசை கூர்ந்து
மாசிலான் வருந்தக் கண்டு வணங்கியே தெய்வத் தச்சன். (௧௩)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வெம்பழி தவிர்ப்பா னெண்ணித்
திருத்துபல் விமானந் தம்முட்டெளிதரு சிற்ப நன்னூற்
பொருத்தமுற் றளவி றெய்வப் பொலிவொடுங் கூடி நீடி
யிருப்பதோர் விமான முண்டாண் டிறைவனென் றிலங்கச் சொன்னான். (௧௪)

மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம வினாந்து நீபோ
யொப்பில்காஞ் சனவி மான மும்பலிற் கொணர்தி யென்ன
வப்பொழு தவன்போ யாசை யானையிற் கொணர்ந்து காட்டத்
தப்பிலா விதியி னேங்கச் சாத்நினான் குளிர்வி மானம். (௧௫)

சித்தைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற
வத்தகீ டால யத்துக் கணியுற வியைந்தி ருந்த
சுந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கெனு நாம மிக்க
வெந்தையே யினக்கல் லாசோர் தேவர்க்கு மியையா தென்றான். (௧௬)

என்றுமென் பதிக்கோர் குற்ற மெய்திடா வண்ணங் காத்தி
வென்றிகொள் வீர மிகுக விருத்திரா சுரனை யன்று
கொன்றவெம் பாவ நான்கு கூறுசெய் தொழித்தேன் சேட
னின்றன வண்டே னீக்கி யருளுதி நிமல வென்ன. (௧௭)

இறையவன் முறுவல் கூரா வறிவுடை யிமையோர் கோவே
செறிதரு புவியின் மாந்தர் செய்தநீ வினைகள் காணு
றறியினுஞ் சிறிதே யாக வறைகுவ தறிந்தா கர்ந்தாய்
கிறலுடை யவனைக் கொன்ற பாவமார் தீர்க்க வல்லார். (உஅ)

ஆயினும் வேட்டை யாட்டி வினைத்தலி ஞனு மாரா
நேயமுற் றஞ்சி நம்மை நெறிப்படி வழுத்த லானுங்
காய்வெயிற் குயர்வி மானங் கற்பித்த லானுங் தீராத்
தீயவெம் பாவந் தீர்ந்த தூர்க்குமோர் திங்கு மின்றே. (உக)

என்றருள் செய்யக் கேட்ட விந்திரன் வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நின்றடி பல்காற் போற்றி நீக்கரும் பழியை நீக்கி
யொன்றிய தூய்மை பெற்றே னுய்ந்தன னென்றென் ரூர்த்தச்
சென்றனன் றன்றே யத்துச் சேனையுந் தானும் வாழ்ந்து. (ஙo)

வேறு.

ஆழ்ந்தசெழுந் தடம்பொற்ரு மைமலர வவனிமிசை
வாய்ந்தவுயர் பெயர்பொற்ரு மையென்ன மருவியதாற்
சேர்ந்ததொரு வாரத்துச் சென்றெவரா யினுமின்றுந்
தோய்ந்தநினைத் தாடுபவர் பலஞ்சொல்லிற் ரூலைவின்றே. (ஙக)

வேறு.

கடம்பமா வனத்தி லங்குங் கனககோ கனக வாவி
யடைந்தவர் யாவ ரேனு மாதரத் தானாத ரத்தித்
தடம்பெருங் கங்கை நீரிற் புனிதமாந் தட்ப நீருந்
தொடுங்கையோர் பவந்தீ யெனினைச் சுடுமெனச் சூருஇ சொல்லும். (ஙஉ)

வேறு.

இப்பொழுது மமரேச னினிமையின்வந் தமரரொடுஞ்
செப்பருந்தன் மாதரொடுஞ் சித்திரைச்சித் திரைத்தினத்துத்
தப்பறவேண் டியவரங்க டருந்தடத்துக் குடைந்தாடி
யொப்பிலழ கணிப்பணிவ னெனவுரைப்ப ருயர்ந்தோர்கள். (ஙங)

வேறு.

* காவமர் கற்ப தருஞ்சேர் கடிமலர் மழைபொ ழிந்து
தாவிறுங் குபிக ளார்த்துத் தத்தமங் கையர்க ளோடு
மூவரும் விசும்பி லுள்ள மூப்பத்து மூன்று கோடி
தேவரும் துதித்தா ரீசன் றிருவிளை யாடல் கண்டு. (ஙச)

வேறு.

ஓதரிய வுத்தரமா புராணந் தன்னு ளுண்மைதரு சரசமுரைச் சயத்து
மூன்ன, மேதகுநன் கதைவிரிவிற் கண்டெ னர்கு வியாதீவான் மிகுயெச்சன்

* கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், இந்த, "காவமர்" என்னும் செய்யுள்முதலியமூன்றும் ஒவ்வொருதிருவிளையாடலின் இறுதியிலும் 'எழுதப்பெற்றுள்ளன.

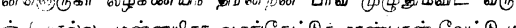
சொன்ன வெண்ணெண், டதில்விளை யாடல்களிற் பிறங்கு மிந்தத் திருவி ளையா டலின்பரப்பைச் சுருக்கி யின்று, போதமுற நமக்குரைத்தேன் யானுஞ் சொக்கன் புகழினையார் கரைகண்டு புகலு வாரே. (௬௫)

வே று.

நெறியுளீ ரென்னைக் கேட்ட முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்திங்
குறுமதி சயமுடைத்தா முயர்கதை விளங்கக் கேட்டே
மறுவிலா வறிவான் மிக்க மலயமா முனிவ நீதி
யிறைவினை யாட நம்மு ளின்னுமொன் றுரைத்தி யென்றார். (௬௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - .

உ.—வெள்ளானைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

முன்னொருகா லழகனையிந் திரன்றன் பாவ முழுதும்விட வருச்சித்த விசேடஞ் சொல்ல, மன்னயிரா வதங்கேட்டுக் காண்பான் வேட்டு மலர்க்க டம்ப வனத்தருளால் வந்து புக்குப், பொன்னிதழ்ச்செங் கமலமலர்த் தடத்தை யுந்தன் பொருவிலருங் கிளைகளினுற் பரிக்கப்பட்ட, மின்னயர்பே ராலயத்து விரும்பி வாழு மெய்யனையும் பொய்யறக்கண் டிறைஞ்சிற் றன்மே ற. (க)

குறுகுமுனந் தானவிசே டத்தா னெஞ்சிற் கொளுவுமுயர் ஞானங்கண் டதிச யித்து, நிறைவினொடு தீன்சாப நிவேந்து சொல்லு நீடியவெண் டிசை யுறுமென் கினையி லுள்ளோ, ருறவுற்ச வருமுன்னைத் தவத்தி னுலே யுயர் புடைநின் றிருக்கோயி றன்னை நீங்கா, நிறையவனே பரித்தருகு நிற்கப் பெற் ரூர் யான் பெறுமா றெவ்வாறென் றியம்பக் கேட்டி. (உ)

கொந்தவிழுந் தும்பையிபக் கடவு ளேங்கின் கோச்சீலம் போன்றிருந்த துன்றன் சீல, மிந்திரனே நமக்குரிய பத்தன் புத்தி யினிமையுட னவன் றன்னை நீங்கா தென்றுங், கந்தமுறப் பரிப்பதே நன்மை யெம்மாற் காமுற வேண் டியவரங்கள் வாங்கிக் கொள்ளென், றெந்தைபிரா னுரைப்பநனி விருப்ப மெய்தி யெள்ளலற வெள்ளையிப மியம்புமன்றே. (ங)

கேட்டருளாய் பசுபதியே தேவர் தேவே கிளரொளியே வளர்கருணைக் குன்றே யென்றன், மாட்டகலா திருப்பதொரு கதையி யம்ப வான்னவர்கோன் மனமகிழ்ந்து முன்ன மேமா, வேட்டையினு லவனிமிசை யிழிந்து மீண்டு மேலுலகிற் செலுங்காலை மிக்க வாணு, நாட்டவரு முனிவர்களும் போற்றி செய்து நயந்தினிய வுபகார நல்கி னார்கள். (ச)

வேறு.

மூந்துற வவற்றை யுற்ற முறைமையின் வாங்கி யாங்கு
நிந்தியா தடைவிற் சூடக் கண்டுள நேசங் கூர்ந்து
சுந்தர வடிவ மிக்க துருவாச முனிவ னுரைஞ்
சிந்தைசெய் திறைஞ்சுந் தெய்வஞ் சூடிய சேட மென்று. (நு)

பங்கய நறும்பூ வொன்றும் பசுந்துள வத்தா ரொன்றுஞ்
செங்கையி னல்க வாங்கிச் செழும்பொழிற் கற்ப கப்பூக்
தொங்கல்சேர் முடியிற் சூட்டா திகழ்ந்துமுன் ரோன்றி நின்ற
மங்கலம் பொலியு மென்றன் மத்தக மீதெ நிந்தான். (சு)

யானுமுன் செய்த பொல்லா விருங்கொடி வினையி னூறு
மானவெம் மதத்தி னூறு மடியினிற் றுகைத்தேன் வாங்கிப்
பான்மைசேர் முனிவன் கண்டு பயத்தொடுங் கோபத் தோடுந்
தானவை கடிதெ டுத்துத் தன்றனி முடியிற் சூடி. (எ)

இன்றுமா முனிவர் வானே ரீந்திடு முபகா ரத்தை
நன்றென விரும்பி யான்மு னல்கிய வுபகா ரத்தை
யொன்றிய முடியிற் சூடா தொள்ளிய வல்ல வென்று
வென்றியி னெவருங் காணா விலக்கிய வாற தென்னே. (அ)

ஆவியிற் சிறந்த வற்றை யவமதி செய்த தாலிப்
பூவல யத்துட் டோன்றும் பூழியன் றடக்கை தன்னின்
மேலிய வனெயி னூலே மேன்முடி பிளக்க மிக்க
தேவர்கோ னெற்று ணென்று செப்பின னவற்குச் சாபம். (கூ)

பொன்னகர் மன்னி வாழும் புரந்தரன் றன்னோ தாங்கு
நின்னுயர் பெருமை விட்டு நிலத்திழிந் தழல்வா யாக
துன்னிய வனங்க டோறுஞ் சுழன்றுகாட் டியானை யாகி
யுன்னவ மதியி னூலென் றுரைத்தன னெனக்குச் சாபம். (கo)

இப்படிச் சபிக்கக் கண்ட விருடிக ளிமையோர் கொந்தாங்
கொப்பிலா முனியைப் போற்றி யுயர்தரு தேவர் கோமான்
செப்பருந் தெய்வ யானை செய்பிழை பொறுத்தின் றிட்ட
தப்பறு பெருஞ்சா பத்தைத் தணியெனத் தணிந்து சீற்றம். (கக)

மண்டனிற் சுந்த ரேசன் பத்தனு மாற னூலே
யொண்டொடை மவுலி பேத மொருகாலத் துண்டாய் மீண்டு
விண்டலத் துயர்வு பெற்று மேலர சாடி யென்று
கொண்டல்வா கனனுக் கன்பிற் கொடுத்தனன் பிறிது சாபம். (கஉ)

பொருந்தவோர் காலத் தோர்பாற் புஷ்யிற்காட் டியானை யாகி
வரந்தரும் பெருங்க டம்ப வனத்துறை யிறையைக் கண்டவ்

வருந்தவ னருளி னுலே யலைவற நீயு முன்றன்
றரம்பெறக் கடவை யென்று தந்தனன் பிறிது சாபம். (கஈ)

வேறு.

பேறுறவிற் நெறிசபித்துப் போய பின்னர்ப் பிழையாம லன்றிட்ட சாபந் தள்ள, ஆறுமத விகாரத்தான் மயங்கி யானு மும்பர்கோ னேயுமூயர்ந்த துறக்கத் தோங்குங், கூறருகற் பகப்பொழில்க டமையும்விட்டுக் குவலயத்தி லிழிந்துதர நெருப்பீ ரெஞ்சு, ஞாறுபடு காடுகளு நாடுங் குன்றுஞ் சுழன்று முன்று திரிந்தனன்வெந் துயரங் கூர்ந்தே. (கச)

வேறு.

வந்தனே வணங்கப் பெற்றேன் மண்மிசை யிழிந்த தாலென்
வெந்துயர்ச் சாபந் தன்னை விடுவித்து விடாது நாளு
மிந்திர விமானந் தாங்கு மியானைகண் மீது வைத்த
சிந்தைகூர் தருபே ரன்பை நல்குக சிறியேற் கென்ன. (கடி)

ஒன்றிய சாப நீக்கி யுயர்புதற் தோழ னைக்கே
யின்றுநன் சூண்டா நம்மை யினிமையிற் பூசை செய்து
சென்றுவா னகத்தெ மக்குச் சிறப்புடை விமானந் தந்த
வென்றிகொ ளமரர் கோவை விடாதுவா ழெனந வின்ரூன். (கசு)

அங்கருள் புரியக் கண்டே யகமகிழ்ந் தடியே னுய்ந்தேன்
சங்கர வென்று வாழ்த்தித் தடத்துநீ ராட்டிச் செம்பொற்
பங்கயப் போது சூட்டிப் பூசித்துப் பழுது நீங்கி
யெங்களும் பரவச் சென்ற திந்திர வுலகத் தியானே. (கள)

ஆஷ்டிருவிருத்தம் - கஜச.

கூ.—தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல். * .

மாசின் மதுரைப் பெரும்பதியின் மலயத் துவச னெனுமாறன்
றேசம் முழுது மனுவென்னச் செங்கோல் செலுத்துங் காலத்தங்
காசின் மனிதர் முன்புலகா ளரசர் தொகுதி மறந்தறஞ்சேரீ
நேசம் மூடைய பேரரசி னிழலே நிழலென் றினிதிருந்தார். (க)

மாலைக் குபேர வேளென்ன வயங்கு மிளமைப் பருவத்தா
லேலத் திமிரக் குழற்காவி லிலங்கு மடவாள் தமைவைத்துக்
கோலக் களபத் தனதடத்துட் குளித்துச் செவ்வா யமுதுண்டு
சாலப் பரிந்தா னருட்சொக்கன் றனையே சாலுந் தகைமையினுன். (உ)

* 'மும்மூலத்தடாதகையார்பிறந்த திருவிளையாடல்' எனவும் பிரதி பேத முண்டு.

ஏத மகல வித்தகவி னிருக்கு நாளி னங்குலத்தோர்
நீதி மாதைக் கொள்வலென நினைந்தி ரைந்து பொருத்தமுற
வாதி மரபின் வரும்பெரிய வரசர் குலத்தி லவதரித்த
சோதி வடிவ மங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணர்ந்தான். (சு)

மற்ற மடவார் தமைவிட்டு மன்னர் சூடியிற் பிறந்தாண்மே
லுற்ற வவர்பா லன்பெல்லா மொருங்கே வைத்து நனிவாழ்வோன்
சுற்றும் பெரிய விதிவகுத்தாற் றுணைசேர் புதல்வ னிலாமையினூன்
முற்றுஞ் சடையான் றனைநினைந்து முயன்றான் றவங்க ணெடுங்காலம். (சா)

ஆன்ற வரிய பேரறங்க ளரிவை யுடனே செயக்கண்டாண்
டோன்ற வினைய டலிரும்பி யெழிலார் சொக்க னருள்கூர்ந்து
மூன்று முலையா லொருமகவை யளிப்ப முதிரு மதியென்னத்
தோன்றி யுலகு பதினுலந் துதிப்ப வளர்ந்து துலங்கியதால். (ஞ)

வேறு.

சிதைவிலா விருப்ப மிக்க தேவியோ டினிய தென்ன
னதிசய முற்று மற்றை யதிகமா முலையி னேக்கல
டிதுதகு வதுவோ வித்த வடிவினுக் கெற்றா யந்தி
மதிபொதி சடையா யென்று மலரணைத் துயிலுங் காலை. (ஈ)

இணையிலான் கனவிற் சென்றோர் மாதிவ ளெனக்கொள் ளாது
தணிதிநீ யேத மந்தத் தனமுமோர் வழியி னீங்கித்
துணையுல காளுமென்னத் துயிலுணர்ந் ததிச யித்து
மணிமுடி யரசன் செய்தி மந்திரி கட்குச் சொன்னான். (எ)

ஐயமில் கணிதம் வல்லா னவரிலோ ரமைச்சனீ போற்றிப்
பொய்யல வுதித்த கால பலத்தினுற் புவியை யாளுந்
தையலுக் கியைந்த நாமந் தடாதகை மற்றெப் பிள்ளா
மெய்யுறு கணவற் கண்டான் மிகைமுலை மறையு மென்றான். (அ)

இந்தநல் லுரைபொய் யாதென் றியைந்தவ ரியம்ப மன்னன்
செந்தமிழ் முக்கட் சொக்கன் செயலெனத் தெளிந்து தொல்லைத்
தந்திர நெறியி னமைந் தடாதகை யென்று சாத்திச்
சிந்தையா குலங்க ளார்ந்து செலுத்தினான் செங்கோ லோங்க. (கூ)

மையமர் விழிவா ளென்ன மதிமுகம் வனச மென்ன
வையநுண் ணிடைபொய் யென்னை வணிமுலை மலய மென்னச்
செய்யவாய்க் கரிய கூந்தற் சிற்றடிப் பெரிய வல்குற்
றையலாள் வளர்ந்தாள் வாரித் தலமெலாம் வளர வாங்கு. (கo)

பரிவினெண் ணிறந்த கோடிப் பாங்கியர் சூழச் செம்பொ
னரியகந் துகங்க ழுங்கோ டம்மனை யுசன் மற்று

மூரியன பயின்று கன்னி யோங்குமா டத்தி ருந்து
கரிபரி யேறி முற்றக் கற்றனள் கலைகண் முற்றும். (கக)

ஒன்றிய வடிவி னுறு முதித்தநூன் முருத்தத் தானும்
வன்றிறல் வலியி னுறு மகவுவே றிலாமை யானு
மன்றினர் சிங்கஞ் சிங்கா தனத்திடை யிருத்தி யன்னு
டன்றனி முடியிற் செம்பொற் றனிமணி முடிக வித்தான். (கஉ)

பொருந்துபே ரறங்கள் செய்து போற்றரு மர்சர் போற்ற
விருந்தர சுரிமை யெல்லா மிவள்வயிற் கொடித்திங் கென்ன
வருந்தவஞ் செய்தே னிந்த வணங்கினைப் பெறுதற் கென்று
பரிந்துயர் வான நாடு சேர்ந்தனன் பந்த நீங்கி. (கங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙிஎ.

ச.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மன்னு மாதவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்
பொன்னி னாட்டிடைப் போயினி தமர்ந்துவீற் றிருப்பப்
பின்னர் வேறொரு புத்திர னிலாமையிற் பிறங்கக்
கன்னி தானுயர் பிதாவினுக் குறுகடன் கழித்தாள். (க)

தந்தை யில்லதுஞ் சாற்றருந் தனதெழி லுருவ
மூன்றை மும்மூலை யாயதுங் கொண்டிவண் முடியச்
சிந்தை யாருலந் தீர்விலா திருந்தர சாண்டாள்
வந்த தெவ்வர்கள் யாரையும் வாளினுன் மாற்றி. (உ)

மன்னு முத்தமத் தாணவனே வரத்தொடு பெறுதற்
கன்னி லத்திடை யிலாதது கண்டடல் வேந்தர்
வெந்நி டத்திசை விசயநாஞ் செய்குவ மென்றே
யெந்நி லத்தினு முலாவின ளெல்லையில் படையாள். (ங)

வேறு.

திசைவிச யஞ்செய் காலைத் திசைகளி லுருவ மிக்க
நசையுறு மன்னர்க் கண்டா னனிநயந் தெதிர்சென் றங்க
ணசைவறு நிற்பாண் மற்றே ரநங்1வேள் விகாரங் காணுள்
வசையறு மூவாயி னுமே போகுவாண் மதியா ளாகி. (ச)

இருங்குண திசைமுன் னுக வெங்கணு முலாவி யுள்ளம்
வருந்துவா டன்னைக் கொள்வா னுசையாய் மதுரை மன்னன்
றிருந்துபே ரருவிற் போந்து சேயமா தங்க மற்றும்
பொருந்திய கயிலை யந்தண் டாள்வரைப் புறத்தி ருந்தான். (ஙி)

வெம்மூனை யரசர்க் காய்ந்து வெல்லரு நிலங்கள் கொண்டு
கொம்மைவெம் முலையார் சூழக் கோடிமா மன்னர் போற்றச்
செம்மலே றென்னத் தோன்றித் திறையிடான் யாவ னென்று
மம்மர்தீர்த் தாளும் வள்ளல் வாழ்பெருங் கயிலை சேர்ந்தாள். (சு)

கண்டபா ரிடங்கள் சித்தர் சாரணர் கணப்பி சாசர்
மண்டிய வியக்கர் வானோர் தானவர் மற்றுந் துற்று
மிண்டுகள் பேசிச் செவ்ல விசயமா மகுட வல்லி
சண்டவெங் கோபத் தோடுந் தழல்விழித் தெதிர்ந டந்தாள். (எ)

வெந்திறன் ஞாட்பி லேன்ற வீரர்க ளாற்ரு ராகி
மூர்ந்திய திறங்கள் விட்டு முற்றுமா யுதங்கள் விட்டுப்
பந்திவா கனங்கள் விட்டுப் படுவன பட்டுப் போந்து
சுந்தரன் கழலில் வீழ்ந்து துதித்துநீ யெயிர்த்துச் சொல்வார். (அ)

வே று.

தீர மிக்கமும் மூலைசி றக்குமோர் தெய்வ மாதராள் சீறி வந்தெதிர்த்
தார்கி லத்தில்வே றெதிரெ னக்கெனு வரிய வத்திரங் கனிவி டுத்தடும்
போர்மு கத்துமென் முறுவல் கூருமுன் பொலிவ ழிந்துரம் படைமு ரிந்தவா
ரூரிடத்தினுங் கண்ட தில்லரா வுலகின் மண்ணில்வான் மிசையி லென்றனர்.

அன்றி னர்புரங் குன்ற வென்றவில் லரிய சேவகன் முறுவல் செய்திடா
நன்று நன்றுசொல் கின்ற தின்றுபோய் நாடு காணவந் நாரி யாரையாம்
வென்று மேவுவ மஞ்ச லஞ்சனீர் வெய்து ரதிரு மென்று துன்றிமுன்
னின்ற சேனையைத் தள்ளி யெய்தினு னீடு மன்மதன் சேனை பின்வர. (கூ)

வே று.

அரிவையைக் கைப்பி டிப்பா ஞசையி னீறு சாத்தி
வளைவிலார் கரத்து வேரூர் வண்ணவெஞ் சிலையும் வாங்கிப்
பொருபடை நடவு செல்லப் புரிகுழ லொருவ னம்மேல்
வருவதென் மதியா தென்று வந்தனள் பூசல் வேட்டு. (கச)

இறைவனைக் காரு முன்ன ரிருமைமும் முலையி லொன்று
மறைதல்கண் டதிச யித்து மானம்வந் தொல்கி நிற்பத்
தனதபட மூன்னஞ் சொன்ன மந்திரி யிவனே தோலா
மறமலி மாதே யுன்றன் மாமண வாள னென்ரூன். (கஉ)

அப்பொழு திகல்செய் யாத வகங்கவே னிகலக் கண்டே
யொப்பிலாள் வருத்தங் கூர முறுவல்செய் துவமை யில்லீர்
கைப்பிடிப் பதற்கே வந்தேன் கருத்தறி யில்லே னின்று
தப்பிவேள் பொல்லான் வெற்போ தனதடி வியோ வன்றே. (கரு)

கொங்குலி முலங்கற் கூந்தற் கொடியிடை யீரு மக்குப்
பங்கய முகுளந் தன்னைக் கொங்கையாப் படைத்த வேதா

வங்கது கண்டு கண்டீ தலருமென் றச்சங் கூர்ந்தோ
ரிங்கனே வதன மாகப் படைத்தனன் செப்பீ ரென்றான். (கச)

பொருவருந் திறங்கள் வல்லாஞ் புகழினு னிறைந்தான் போதிற்
றிருவினு முருவ மிக்காள் சிறிதுமென் முறுவல் கூர்ந்து
மருமலி யிதழி யந்தார் வள்ளன்மேற் கடைக்கண் வைத்தாங்
கிருநில நோக்கி மெல்ல வியம்புவா னையங்கள் கூர. (கடு)

வேறு.

மன்னியதென் புலத்திலங்கும் பாண்டிநாட்டு வளமைதரு மாமதுரை
நகரொன் பேரூர், நன்னிலைசேர் தந்தையர சுரிமை தந்து நணுகினுன் வாளுட்
டென்னல்ல யாயுங், கன்னிதனக் கானமண வாளன் றன்னைக் காணுமா
றென்றென்று கலங்கு கின்ரு, ரின்னல்கெட மீனமதி யுத்த ரத்தங் கெழுந்
தருளி மணந்தருளு மென்ரூள் போற்றி. (கக)

வென்றிதரு புகழுடையா யங்ங வாழ்வே விளம்பியதே செய்வலினி
மெலியே னுள்ள, மென்றுவரங் கொடுத்தருளி யிறைவன் போக வின்பமுறு
தடாதகைதன் பெரிய நாட்டுச், சென்றுவளந் தருமதுரை நகருட் புக்குச்
செய்திபயந் தவட்குரயம் பயக்கச் செப்பி, யொன்றியநன் னலங்கடரும்
பெருங்கல் யாண முறச்செய்வா னெருப்பட்டா னலப்பட் டாங்கு. (கஎ)

வேறு.

காசில்வா னகல முட்டக் கனகக்காற் பந்த ரிட்டுத்
தூசுபட் டர்டை யான்மேல் விதானித்துத் தூபந் திபந்
தேசொளி விளங்கு பானே செறிகிறை கரகம் வைத்து
மாசில்வெண் டரள மாலை மாணிக்க மாலை நாற்றி. (கஅ)

நிறைபனி நீரை டுத்து நிலந்தொறுந் தெளித்து வாச
நறுமலர் சுண்ணம் பொற்பூ நவமணி கலந்து சிந்தி
மறுவறு சமிதை நெய்பால் பாலிகை பரப்பி மாசி
லறுகொடு தருப்பை சூட்டி யட்டமங் கலங்கள் வைத்தார். (கஙு)

தோரண நாட்டி யெட்டுத் திசைகளுந் தொழில்சேர் செழும்பொற்
பூரண குடநி ரைத்துப் பூகநீள் கதலி நாட்டி
வாரண நெருங்கும் வீதி மதுரையிற் சிறக்க மிக்க
காரண முதல்வன் காணக் காவண மலங்க ரித்தார். (உ0)

பல்லியங் கறங்க வெண்ணில் பார்த்திபர் வழுத்த முத்தச்
சொல்லரு மங்ல வட்டந் தோகையர் வீசச் செம்பொ
னல்லசா மரையி ரட்ட நாயகன் வரவு பார்த்தி
வல்லிநல் லணியாற் பொங்கி மாசிலா சனத்தி ருந்தாள். (உக)

கந்திமா முனிவன் குண்டோ தரனெனு நாமம் பூண்டோர்
வெந்திறற் பூத மாகி வெண்மதிக் குடைகி ழற்றி

வந்தணர் குணலே கொள்ள வரிவையர் வணிகள் சிந்தச்
சுந்தரன் வந்தான் முன்னஞ் சொன்னநா டன்னி லாங்கு. (உஉ)

வேறு.

நயந்தருதாண் மிசைவீரக் கழல்பு னிந்து கன்காத்துக் கடகதங் கணஞ்செ றித்து, வியந்திரு மார்பில்விடு நாண்முத் தாரம் வெண்புரிநூ லணிந்தணிகுங் குமந்தோய் தோளிற், றயங்கியசண் பகமாலை கழுநீர் மாலை சாத்திமருங் கார்த்துதுகி றழைவார் காதிற், புயங்கவொளி மாணிக்கக் குழையி லங்கப் புதுமலர்வா சிணிகுழியிற் பொலிய வந்தான். (உங)

வேறு.

மதிநெறி மாதை வேட்பான் மாமணக் கோலங் கொண்டு
கதிதர வந்தோன் மிக்க கடிமணங் காண்பா னெண்ணி
யிதமுறு தேவர் முன்னு விருங்கண நாதர் முற்றும்
புதுமையின் வந்தார் சூழ்ந்து சயசய வென்று போற்றி. (உச)

ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டுப்பச்
சோதிசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி
தீதறு சடங்கு மைந்தன் செலுத்தநன் முகுத்தத் தேற்ப
மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான். (உடு)

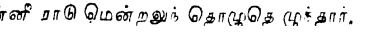
சேர்ந்தவொண் பாண்டி நாடு செய்தமா தவத்தி னுனும்
வாய்ந்தமா மாதைப் பெற்ற மாதுறு தவத்தி னுனு
மார்ந்ததொன் முறைமை யிற்பெண் ணுபக மாகா தென்று
வேய்ந்தபொன் முடிக வித்தான் விசயமண் டபத்தி ருந்து. (உசு)

பெருமையே தருங்கோ வெண்ணும் பெயர்தன தாத லாலே
குரைகட லுலகின் மிக்க கோமாற வருமை னுனுன்
சுருதிமூ வுலகுங் காக்குஞ் சுந்தர மாற னென்றே
மருவிய வெழுத்து மிட்டான் வாய்மனத் துக்கு மெட்டான். (உஎ)

அருட்புனை நீதி யோங்க வருச்சனை புரிதல் வென்றி
யுருத்தகு மரசர்க் கென்று முரித்தென வுவமை யில்லா
விருக்கறை சிவலிங் கத்தை யிம்மையே தருவா னென்றே
யுரைத்தவா கமத்திற் பூசித் தருளின னுலகங் காண. (உஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅடு.

டு.—பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

பாதிமா துடையான் வேந்தர் பாவையை மணந்த பின்றை
யாதர வயன்மா லாகண் டலன்முத னிறைவு செய்து
நீதியின் விடுத்து மற்று நின்றவர் தம்மை நோக்கிச்
சோதிசேர் நண்ணி ராடு மென்றலுந் தொழுதெ ழுந்தார். (க)

முனிவர்கள் தருவர் நாகர் சாரணர் சித்தர் முன்னுக்
கனலெழு பரியாற் போய்ப்பொற் கமலவா வியினீ ராடி
யினியதஞ் சடங்கு செய்தே யேத்தரு நீறு சாத்தி
யனைவரும் வரமுன் வந்த வகந்தமா முனிவன் சொல்வான். (உ)

வந்துமா மறைகள் பாட மகிழ்வுட னுடுத் தில்லை
யெந்தைபொன் னம்ப லத்தி னேத்தருங் கூத்தை யேத்திப்
புந்தியா லிறைஞ்சி னல்லாற் புகிப்பதோர் காரு மில்லை
சுந்தரா போவ லங்க ணென்றடி தொழப்பக் கண்டு. (ஙு)

நீங்கரும் வெயிலா னெந்து கீபமா வனத்தில் வாவிப்
பாங்கர்யா னளவில் கால முண்டிருந் ததுப ணிந்திங்
கோங்கிய மகவான் வேட்டை யாடுவா னெருகால் வந்து
தீங்கற வளித்த செம்பொற் சீதள விமான மீதல். (ச)

திக்குறும் தவுங்க டம்மூட் சிந்தையித் தலத்தே செல்லு
மைக்குழன் மடவா ளோடும் வளம்பட வீதன்கண் டென்பான்
மிக்கநீ காண்டி யென்று வெள்ளியம் பலத்துக் காணத்
தக்கநற் சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே. (ஞ)

பரமுனி வரருண் மிக்க பதஞ்சலி முனிகண் ணுரு
வரமுறக் கண்டா னந்த மகிழ்ச்சிமாக் கடலுண் மூழ்கி
யுரைகெழு தூதியா லேத்தி யுண்டிநல் விடையிற் போகப்
புரையற யாரு முண்டு போயினு ரருளே வாழ்த்தி. (சு)

வேறு.

மதஞ்சொரிகொல் குஞ்சரவி ருஞ்சரும் கஞ்சுகவ ரன்சயில வஞ்சி கொ
ழுநன், விதஞ்செறிபு ரஞ்சுட்நெ டுஞ்சரம்வி டுஞ்சதுரன் விஞ்சையர்வி ரிஞ்ச
ரிறைவ, னிதஞ்செய்கொடி நஞ்சவுர கஞ்சசிமி லுஞ்சசடை யெஞ்சலில
சஞ்ச லனுளம், பதஞ்சலிநி றைஞ்சடியி றைஞ்சிடந டஞ்செய்தப ரஞ்சுடர்த
ருஞ்சொ ருபமே. (எ)

தலம்புகழ்த ரும்.....கடம்பவனமே.*

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககூ.

சு.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

பொலிவீன் வந்தவர் யாவரு நிறைவுறப் புசித்தே
யலகி னன்கொடி போயின ரரும்பெரு வீழாவின்
மெலிவில் பல்வளத் தொகுதிகண் டுறத்தனே மகிழ்த்துத்
தலைமை சேர்பழன் மடவர றலைவனுக் குரைப்பாள். (க)

* இச்செய்யுளின்முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகத்தில் ஙு - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.

பொருவி லாதவெஞ் சோற்றுயர் பொருப்பினைக் காட்டி
யிரவி தீமதி யுடுகுல மிராசிக டிதிக
ளரிய தேவர்கண் முனிவர்க ளிராக்கத ரசரர்
பெரிய மானிட ரியக்கர்விச் சாதரர் பிசாசர். (உ)

உரக நாயக ராதியர் யாவரு மண்டஞ்
சொரியு மிவ்வரை யின்னமுந் தொலைந்ததோ வில்லை
யருளி னலிது தொலைந்திட வயில்பவ ரொருவர்
வரவு காண்கிலே னுண்பவர் யாரினி மண்ணில். (ஊ)

தேசி லங்குகின் னெடுபெருந் திரள்வரு மென்றே
யாசை கூரயான் மடைமுது நூல்வழி யமைத்த
மாசி லோதனந் தெய்வவான் வழுதிகேள் கிடப்பி
னூசு மேலினி யென்செய்வ துரைத்தரு ளென்ன. (எ)

வே று.

மங்கையங் கயற்கண் ணிக்கு வாய்த்தவன் முறுவல் கூரா
விங்கியா வரும ருந்தி யேகின ருயர்வான் முட்டப்
பொங்கிய செந்தெ லன்னப் பொருப்பையார் தொலைப்பார் துங்கச்
செங்கயற் கருங்கட் பச்சைத் தேவிசொல் லென்னு முன்னம். (ஏ)

சார்ந்தவெம் பசியுந் தண்ணீர்த் தாகமு மலைப்ப நொந்து
காய்ந்தபே ருதரக் குண்டோ தரனெனுங் கடிய பூதம்
வாய்ந்தகீள் கவிகை கொண்டு வருதலா லினைத்தே னிந்த
வார்ந்தவெண் சொன்றிக் குன்றை யருளென வணைந்த தாங்கு. (ஐ)

இன்னல்கூர் பசியி னெனைத் திடருறு மெண்ணியும்பின்
றன்னிக ரில்லை யென்னுந் தடாதகை யலியும் போக்கத்
தென்னவன் மதுரை மன்னன் சிறிதுளே முறுவல் கூரா
வுன்னுடைப் பசிதான் றீர வுண்ணென வருள்சு ரந்தான். (ஒ)

வெள்ளிமால் வரையே போலும் வெண்மையு மிமவான் போலுந்
தெள்ளிய வுயர்வு முள்ள சோற்றினைச் சிறிது போழ்ந்தி
லுள்ளதே னெய்ப்பால் வாவி யுடைத்துவிட் டிருகை யாலு
மள்ளியுண் டதும டந்தை யதிசயித் தச்சங் கூர. (ஓ)

விண்ணுயர் பூத முண்ணு மிதவையு மிகவு மாழ்ந்த
தண்ணிய வயிறுங் கண்டு சங்கர னேவ லாலிம்
மண்ணிலோர் பூத முண்டல் கண்டன மற்று மொன்று
நண்ணுமே னும்போதே முணவென நயந்தார் யாரும். (ஔ)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

சொன்றிமலே துய்த்துமுத ரத்தெழுசு டுக்தி
யன்றைவட வைக்கனலை னப்பெரித லேப்பக்
குன்றினேகி கர்த்திடுகு றட்டனுவ ருந்தா
கின்றுசிவ னேப்பரவி நேர்படவு காக்கும். (க)

தேவர்தொழு தேவவருள் சேரிறைவ முன்னு
ளோவிறினா வாரிதிய டுக்கனேயு வந்தா
யாவியுறு சிற்றுணவி லுலறவி னேத்தேன்
மேவுபசி யின்னுமெனை விட்டதிலே யின்றே. (உ)

என்றுமுறை யிட்டலற வீறுளள வந்தாழ்
சொன்றிதிகழ் நான்குகுழி தோன்றியிட மூன்னுஞ்
சென்றுகயி லேக்குவடை னத்தனிதி ரட்டா
வென்றியின்வி முங்கியது மேதினிவி யப்ப. (ஙூ)

ஆங்கதுவி முங்கியபி னுவியெழு தண்ணீர்த்
தாங்கரிய தாகமுற லாலுடற ளர்ந்தூர்ப்
பாங்குளம டுக்கிணறு வாவிகள்ப ரந்தே
தேங்குபுன லுள்ளனகு டித்ததுதி கைப்ப. (ச)

இப்படிகு டிப்பவுமெ முந்தபரி தாப
வெப்பமம ராமலிறை வாவினேயி னேனுக்
கப்பினேய ளித்தருள கத்தடிமை யென்றே
செப்புமுன மைத்தனர்செ மும்புனலி யாறு. (ஞ)

கோகனக வாவிகள்கு லத்தணேமு றித்தே
யோகையுற வீசுதினா யோடுநுனா கிந்தி
மாகமுற நீரிரும ருங்கினுநெ ருங்கா
வேகமொடு வந்ததெழ வேகவதி யாறு. (ட)

வே று.

கண்டனன் காட்டக் குண்டோ தரன்கடி தியாற்றுட் புக்குத்
திண்டிறற் பேழ்வா யங்காற் துறிஞ்சிஞன் சென்று நீரு
மண்டுறு நீருஞ் சென்று மணலெழக் கண்ட மண்ணோர்
பண்டையின் வியந்தார் பாவை பழிச்சினஞ் பொற்றி யென்று. (எ)

ஆரவுந் தொலேயா வாழ்ந்த குழியுழை யயினி மூற்றும்
வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலில மூற்றுஞ்
சேரவுண் டுறிஞ்சி யொல்லைத் தேக்கிடு மவன்பு ணிந்தான்
சாரரு மன்றல் செய்து சகநெறி யாள்வோன் முனிவில். (அ)

கைத்தொழிற் பூதங் கண்ட குளமெனக் கண்டெய் தென்று
வித்தகன் பணிப்ப வெங்குங் கண்டது வியப்பப் பூதம்
பத்திசேர் மணற்ப ரப்பும் பத்தர்மீ ராவி வாவித்
தத்துதெண் டிரைக்க ரைக்க ணிருந்தனன் சட்ங்குக் கந்தன். (க)

வாவியின் பெருமைக் கேற்ப வளமலி கழனி கண்டு
தாவில்பல் பதியுங் கண்டு தலந்தொறு நாட தாக்கி
யோவற விளக்க விப்பா லுயர்ந்ததோர் பதியை யங்கட்
காவண வாவிப் பேராற் காவண நல்லூ ரென்றூர். (கo)

நாலிருங் குழியி லன்ன நாற்பெருந் திரளீ யாக
மேலெழு விழுங்கித் தண்ணீர்த் தாகத்தான் மெலிந்து பூத
மோலிடக் கண்டு வேக வதியினை யொல்லை யங்கட்
சாலமுன் னழைத்தா னியாய னவனடி சரண மன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகஉ.

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

வயமுறு மன்னவ னுரும் வள்ளல்பின்
னயனெடென் செய்தன னெனந வின்றனிர்
பயனுறு முனிவிர்காள் பரவ சத்தைவிட்
டெரதி சயமுள துரைப்பல் கேண்மினே. (க)

கனவரை வில்லினன் கதம்பக் கானினன்
றனதுயர் மனத்தினீ நாளிற் சூழ்குழல்
புனைவழி பாட்டினுற் புவியில் வேறொரு
கினைவறத் தன்னுடை நினைவி னுக்கினாள். (உ)

சதமுறை துதித்தொரு நாட்ட னித்துநின்
னதர்படி மடியனேன் முய மங்கலி
யுதவியின் மூழ்குவா னுவகை கூர்ந்தன
ளிதுதிரு வுளத்தடைத் திரங்கி டென்றனள். (ங)

நயத்தவை யாவையு நல்க வல்லவன்
பயந்தரு காரியம் பகரக் கேட்டுளை
மியைந்துகே ளாதுபோ லிருப்ப நாயகி
வயங்கொளி மதிமுகஞ் சீல வாடினாள். (ச)

மற்றவண் மதிமுக வாட்டங் காண்டலுஞ்
சற்றுளே கைசெய்து தரும நாயகன்
மூற்றுநா மிருந்தது மோன மகவுன்
சொற்றரூர் திருமுகச் சோகங் காணலே. (ஞ)

மாதர்க டிலகமே மாசில் கற்புடைக்
கோதையே யெனதுளங் கொண்ட தெய்வமே.
யேதநீ யொழியொழி யேழு வாரியு
மாதரத் தழைப்பல்கா ணெனவ ழைத்தனன். (சு)

தகநுரை சிதறிவெஞ் சண்ட வெண்டிரை
யிகலிவா ளெடுபொரக் கலித்தி லங்குசெந்
தொகுமணி யொளியினுற் சிவந்து தண்ணென
மகரமீ னெழவெழ வந்த வாழ்கடல். (எ)

பாங்குடை மதுரையம் பதியு ளோரெலா
மாங்கவை வருதல்கண் டதிச யத்தொடுந்
தாங்கரும் பயத்தொடுஞ் சார்ந்து தாணுவே
யாங்களென் செய்குவ மெனத்தி கித்தனர். (அ)

உற்றிரு ருங்குறவரு மூததி யாவையு
மற்புத ஞாணயா லங்கி மூலையில்
விற்பொலி கடலென விலங்கி முற்றிகழ்
பொற்புறு தடத்திடைப் புகுந்த மர்ந்தவால். (கூ)

ஓதரு மனேகர மூடைத்த டாதகை
யாதரத் தடிபணிந் தருளே வாழ்த்தின
டிகிலேழ் கடல்களுஞ் சேர்த லாற்றடம்
பூதலத் தெழுகட லெனப்பொ லிந்ததே. (கo)

ஆகத்திருவிருத்தம் : உஉஉ.

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

மாண்டகு கடல்கள் கண்டு வழுத்திமுன் றுதிக்கு மாதை
யீண்டுநீ போயுன் மாதா வியைந்தபே ராசை தீரப்
பூண்டநல் வரங்க ணல்கும் புனரியின் மூழ்கு வித்து
மீண்டுவா வென்ரு ன்மீளா வழிதர வல்லான் மெல்ல. (க)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தியாயின் பாற்சார்ந்
தீங்கொரு கடலா டற்கென் றெண்ணினே னீதொ ழிந்தின்
ரேங்குமேழ் கடலும் வந்த வொருகணத் தெனது கேள்வன்
பாங்குறும் பெருமை யாவிப் பரவையு ளாடு கென்ன. (உ)

பரிவுகூர்ந் தருட்பெம் மானைக் கணவனு வடைய பாவாய்
பொருவில்கா தலனே டாதல் புதல்வனே டாத லீரும்

வரிசையான் கன்றே டாத லாடுத லன்றி வங்க
ரலையுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்ப சொன்றுள். (நூ)

என்றியாய் மொழிந்த மாற்ற மிறைக்குவந் தனாத்தா டற்கு
மன்றன்மா க்ணவ னில்லை மடவில்லை யென்ற மூங்க
வொன்றுகா தலனே டாடு முத்தம நீர்த்த மாக
வென்றியுன் றந்தை தன்னை யழைக்கின்றே மெலியே ஞள்ளம். (சு)

அவையுறு துறக்க நீங்கி யவனீமீ திழிந்த வாறே
தவமுறு நம்ம மாமி தணிவிலா தரங்கெ டாமற்
புவிபுகழ் பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்கச் சொல்லென்
றுவகைமா மடிக டம்மை யழைத்தன னுலகங் காண. (ஞ)

வேறு.

மண்டு செல்வ மலயத் துவசனைக்
கண்ட மானிட ரன்றிக் கணங்களுங்
கொண்டல் வண்ணனுங் கோகன கத்தனு
மண்டர் கோனு மதிசய முற்றனர். (ரு)

வந்து போற்றுதல் கண்டு மகிழ்ந்துபோற்
றந்த மாமிகட் கன்புறக் காட்டியே
யுந்தை யோடுமுன் ருயை யுவப்புற
முந்தை யாழ்கடன் மூழ்குவி யென்றனன். (எ)

ஏத நீங்கு தடாதகை யின்றுநீ
காதல் கூர்ந்த கணவனெ டாடென
வாத ரித்த கணவனே டாங்கவ
ளோத வேழ்கட லாடி யுவந்தனள். (அ)

மன்று ணுயக வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தன
மென்று வாழ்த்தி யிறைஞ்சல்கண் டித்தம
னன்று தன்னுல கீந்திட வாங்கவர்
சென்றி டைந்தனர் தெய்வத் தனுக்கொடி. (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உருக.

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

மன்னர்க் கரசன் மலயத் துவசன்
றன்னற் புதமண் முழுதுந் தனியே
பொன்னிற் நிகழும் புரமீ தெனவே
யன்னப் பெடையோ டரசாண் டனனே. (க)

அணியார் தமிழும் மருகான் மறையும்
பணிவே தியரும் பசுவுந் திசையாள்
குணமே வியதென் னவர்தங் குலமும்
தணியா வறமும் தழைவெய் திடவே. (உ)

தாரார் குழன்மங் கைதடா தகைபா
லாரா வமுதா னவனின் னருளாற்
போர்வே ளெனவே பொருவில் பூதல்வன்
பேரார் சடையோ பிறந்த னனே. (ஊ)

மெய்யார் சுரரும் விதமா நரரு
மும்வான் முழவெங் குமொலித் தினிதா
கெய்யா டல்புரிந் துலகங் கடொறும்
பொய்யா மலர்மா ரிபொழிந் தனரே. (எ)

உறவுக் கிரமா னதுகொண் டுருவ
மிறைபொற் பமர்கை யிலெடுத் தணையா
மறையுற் றறெறிக் கண்வரும் பெயர்பே
ரறிவுக் கிரனென் னவறைந் தனனே. (ஏ)

உளமா யையுநா ளுமுருக் கியுவந்
தளவார் கலையா வுமுணர்ந் தழகா
லிளமா தர்மயங் கவிருந் தலவா
வளர்மீ திவிளங் கவளர்ந் தனனே. (ஐ)

அறிவால் விறலா லருளா லுயர்பா
னிறைவா லிவனுக் கிவனே நிகரென்
றுறநீ வெழுதா விதிசெய் துலகாண்
முறைசேர் மணிமா முடிசூட் டினனே. (ஒ)

வேறு.

எண்பயிலு நெடுஞ்சடிலம் பிறங்குதலா லிலங்கிவனுக்
கொண்புவியோர் கொண்டாடு முபநயனத் திருநாம
மண்பரவு கோச்சடில வருமனென லியையுமென
விண்பரவ விளங்குவித்தான் விதிகுடுமிப் பெருவழுதி. (ஓ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகக.

கக.—வஜவேல்செண்டு கொடித்த திருவிளையாடல்.

முன்னுமிரன் கடல்வட மேரு மூத்துதம் வல்வினை வசத்தான்
மன்னு கம்முய ராணையைக் கடப்பர் மதித்தொவ்வோர் காலத்தி லென்று
பின்னர் யாவையு முணர்பவ னதனைப் பேரருட் டிருவுளத் துணர்ந்து
சொன்ன மூவர்தம் பெருவலி தொலைப்பான் சோர்வறச் சிறிதுனே முனிந்து.

வேறு.

அறமலி தனது புதல்வனுக் கிரனுக் கருள்சுரந் தரும்புக ழோங்க
மறுவிலோர் வனையி யிந்திரன் பெரிய மவுலியி லறையென வளித்துச்
செறிகடல் வலியை யறவெறி யென்று சிறந்ததோர் வேலினை நல்கி
யறிவட கிரியைப் பந்துபோற் சுழல வடியெனச் செண்டையுங் கொடுத்தான்.

ஆகிமா மரபின் வருவடி வணங்கை யறநெறி மணம்புணர் வித்துக்
காதல்கூர்ந் தறத்தின் றருதிசேர் புவனக் கனமெலா மவன்றலே வைத்து
நீதிமூ வுலகு மதிசயித் திரங்க நிறைமலி தடாதிகை யோடு
மாதர முறுங்க ணுதிப ரோடி மறைந்தனன் பிறங்கவா லயத்து. (சு)

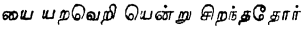
வேறு.

ஆண்டகை தெய்வ வீரெட் டாண்டணி மவுலி சூடித்
தூண்டுமா வரசர் போகந் துய்த்துல காள லாலே
பூண்டபி டேகச் சொக்கன் புழுகுநெய்ச் சொக்க னென்னு
மீண்டியர் நன்ன மங்க ளெங்களும் பிறங்கு மாலோ. (சா)

மன்னவர் முடிக வித்து மருவிய கணங்க ளோடு
நன்னெறி யோங்க நாடோர் நகரென ஞாலங் காண
வின்னர சாள லாலே யமீன்றிசை யாய வெய்ய
தென்னவன் பாண்டி நாடு சிவலோக மான தன்றே. (இ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உசச.

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

சீலமார் வருண ராசன் றிறத்தினுன் முன்னோர் கால
மாலவா யழகார் மெய்யன் பெருமையை யறிவா னெண்ணி
ஞாலநீ கைக்கொ ளென்று நளிபுனற் பெருந்த ரங்க
ளேலையை யேவ வேலே வேலைகல் வேலை யென்று. (ச)

உரனெடுங் கனத்துப் போதி ஞெலித்துல கனைத்துங் கொள்ள
வரனுறு தேவர் சித்தர் மானிடர் நாகர் மூற்றும்
வெருவரு முள்ளத் தோடி மாலவாய் மெய்யன் செய்ய
திருவடி சரண மென்ரு லுய்யலா மென்று சேர்ந்தார். (ஊ)

காலமல் லாத காலத் துதிவா னுறக்க லித்து
மேலெழ வாரா நின்ற தென்செய்கோம் விண்ணோர் கோவே
யேலவே யருள்செய் யாயே விறப்பழிங் கெவரு ஞாலஞ்
சாலமூற் றுங்கா லத்து நீயலா லுண்டோ தம்பம். (சு)

என்றடி தொழுது வீழ்ந்து முறையிட விரங்கி யென்று
மொன்றிய வடியார் தங்க ளுறுகுறை தீர்ப்பான் கண்டு
பொன்றுமுன் காப்ப லென்றே புட்கலா வருத்த முன்னு
வென்றிகொ ணான்கு மேக வேந்தரை வரவ ழைத்தான். (உ)

தக்கபே ரணுக்க ளுய்யத் தரங்கவெங் கடனீர் முற்றும்
புக்குநீர் மாந்து மென்று புகலுமுன் போற்றி செய்து
சொக்கரு ணையைநி னைந்தே சுவறிடக் குடிப்பக் கண்டு
மிக்கவிண் ணோர்கண் முன்னு வியந்தனர் பயந்தீ ணிந்து. (ரு)

அப்பொழு ததிச யித்தவ் வருணன்மீண் டாங்கா ரித்துத்
தப்பருந் தன்கொண் மூக்க டமையெலாம் வரவ ழைத்து
மைப்பினை யனைய நுந்தம் வள்ளுறை சிதறி யந்தச்
செப்பரு முயிரை யெல்லாம் வருத்திடு மெனச்சி வந்தான். (சு)

மீடுசேர் முகில்கள் சாய்க்கும் பெருமழைத் துளியால் யாரும்
வாடுதல் கண்டு தொல்லைப் புட்கலா வருத்த முன்னு
நாடருங் காம ரூபப் புயல்களை நான்கு மாடக்
கூடம தாகக் கற்பித் தருளினன் கூட மில்லான். (எ)

சோதிசேர் பாதா ளத்தர் துறக்கரந் தரத்தேர் பாரோ
ரேதநீ ருறுதி யாரு மியைந்தநான் மாடத் தும்போய்
வீதியி னெருக்க மின்றி மேதகு புதல்வ ரோடு
மாதர மாத ரோடு மிருமென வருள்சு ரந்தான். (அ)

அப்பொழு தெவரும் போற்றி யணுகிமா நகரின் பாங்க
ரொப்பிலா வடைவிற் பொங்கு முயர்ந்தமா டங்க டம்முண்
மெய்ப்பட நயந்தி ருப்ப மின்னிடி முழக்க மிக்க
மைப்படு கருவி வான மழைவலி தொலைந்த தன்றே. (கூ)

பேசரும் புயல கத்துப் பெரும்புயல் சுவறக் கண்ட
வாசைசேர் வானோர் முன்னு வதிசயித் தச்ச நீங்கித்
தேசிருங் கங்கை யாற்றைத் திருச்சடைப் புனையுட் டோ
மீசனுக் கிதுவு மொன்றே பெனத்துதித் திறைஞ்சி னார்கள். (கo)

அருளின னவரைத் தத்தம் பதியகத் தணைய வேவி
வரிசையி னிருப்பக் கண்ட வருணன்வெங் கிறம்விட் டஞ்சிப்
பெரியவ னிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருளென் றன்பிற்
றிருவடி பரவி நாளிற் றிகழுளம் வாழ்த்து போனான். (கக)

வாடுவோர் தம்மைப் போற்ற வயங்கொளி மாட கர்க்கட்
கூடரு மேக நான்கு மாடமாக் கூட லாலே

நாடவ ரதிச யிப்ப நான்மாடக் கூட லென்று
மீடை நகர்க்கு நாம மெங்கணும் பிறங்கிற் றன்றே. (கஉ)

வே று.

கொண்மூ மாடங்கள் கூடலின் மீறியு
நண்ணி நீள்கடல் கொள்ளா நகரிதான்
மண்ணின் மாடக் குளக்கீழ் மதுரையென்
றெண்ணில் காலத் திலங்கிய தெங்கணும். (கங)

"ஆபெவர்.....கூ'னகரே" (கூம் பக்கத்திற்பார்க்க.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உருள.

கஙா.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

அருவ மெய்யின ளலைவாய் நாயகன்
கருகி முன்னமோர் காலங் கருணையின்
மருவி யாவருங் கண்டு மகிழ்வுறப்
பொருவில் சித்த வுருவம் புனைந்தனன். (க)

விண்வி ரும்ப மறலியை வென்றுநீள்
கண்ணு மன்பரை யாளுங் கழன்மிசை
வண்ண நண்ணி மனேகர மாகிய
பண்ண மைந்த பரிபுரஞ் சாத்தினன். (உ)

கற்ப வெங்கனற் கண்ணுடை நெற்றிமே
னிற்ப விட்ட திலக நில்லாவிடச்
சற்ப மாலை தயங்க மனங்கவர்
பொற்பு யத்துறு பொக்கணந் தூக்கினன். (ஙா)

மெய்யிற் பூசிய நீறும் விளங்குசெங்
கையின் மாத்திரைக் கோலுமென் காதின்மேற்
செய்ய மூத்திரை யுந்திரு வானவொண்
டெய்ய சூஞ்சிச் சடையுந் துளங்கவே. (ச)

யோக பட்டம் விளங்க வுளங்கவ
ராக முற்று மழகு பொழிந்திடப்
பாக முற்ற பரிவுடை யாளையுட்
போக விட்டு நடந்தனன் பூமிசை. (ஞ)

ஆழி மண்கட வாம னிறுத்திய
தாழ்வில் சித்தன் தமனிய வெற்பினை
ஊழி யுள்ளவ ளேங்குலோ கங்களை
யீழ மாக்குவன் யாருளர் காணவே. (ஙு)

ஆதி நாத னறிவ னெனச்சொலீஇத்
தோத கம்பல காட்டித் தொகுபுகழ்
மாது மேவு மதுரைத் திருநகர்
வீதி தோறும் வெளிப்பரீட் லொவினன். (எ)

வே று.

விருத்தரை மைந்த ராக்கி மைந்தரை விருத்த ராக்கிக்
கரப்பெருங் குன்றை யைய கடுகினு ளடக்கிக் காட்டி
யுருத்திக ழும்ப லத்தை விழுங்கிடா வுமிழ்ந்து காட்டி
மரித்தெழூஉ நிருந்து காட்டி மற்றும்வல் லபங்கள் காட்டி. (அ)

மன்னிய சிறுவர் சூழ்ந்து வரவிளை யாடி யாரு
மின்னருள் சேர்ந்த காந்தன் யாவனென் றறிய யிப்பக்
கன்னிமா தாமை யக்கிக் கடிமனை தொறுங்கு ழுப்பித்
தென்னனை முதியா னுகி நடித்தனன் றெய்வச் சித்தன். (கூ)

பொற்பமர் தரங்க வாரிப் புடவியை யடைவிற் காக்கும்
விற்பொலி தடக்கை வேந்தன் வெய்யதன் மனித ராலே
நற்றவன் சரிதை மூற்று நாடொறு முரைப்பக் கேட்டு
முற்றிய சிற்றங் கூர்ந்து விட்டனன் முறைசெய் வோனை. (கo)

பொக்கணச் சித்தன் றன்னைப் பொய்செய்து போகா வண்ண
மிக்கணம் பிடித்து வாரு மென்றுமுன் னேவப் போனே
ரக்கணத் தின்கட் கண்டு பிடித்தலு மகப்ப டாமற்
றக்கர மொக்கச் செப்பித் தப்பினன் வெற்றிச் சித்தன். (கக)

தப்பினன் மற்றோர் ஞான்றீ சங்கரன் விரும்பி வாழு
மப்பெருங் கோயி றுங்கி யனிலமார் மூலை மன்னு
மொப்பருஞ் சிறப்பின் மிக்க வத்தமக் களிற்றின் முன்னர்
மெய்ப்பட விருந்தான் வந்து வியன்றிரு நோக்கா னேக்கி. (கஉ)

தக்கபே ரால யத்திச் சதுமறை முனிவர் வாழ்த்தச்
சொக்கநா யகனைச் சூழ்ந்து துதிசெய்து தொழுவான் போந்த
திக்கெலாம் புகழு மன்னன் சேரங்கான் முன்னர்க் கண்ட
மிக்கவேத் திரக்க ரத்து வெய்யகஞ் சுகியர் சிறி. (கங)

பாண்டிய னிறைவன் றன்னைப் பணிகுவா னடைந்தா னீற்றுப்
பூண்டரு முண்டி யேடா போய்விடு போய்வி டென்ன
வாண்டகை கேளான் போல வசைவிலா திருப்ப வங்கட்
டிண்டருந் தூய மேனிப் பாண்டிய வேந்தன் சேர்ந்தான். (கச)

இனியதான் மலரே றிட்டு முறுவல்தொண் டிருப்பக் கண்ட
வனுபமன் செழியன் மாற னினைந்தபே ரிளமை யாலே

தனைநனி மதித்து நீயார் தரித்தெழா திருந்த தேது
நினைவுதா னேனு ரேது வல்லதே தென்ரு னீத்து. (கடு)

ஆங்கது பகர வேட்டா வணைந்தகா ரியத்தி னேகா
தீங்கிவை யுரைத்த தென்கொல் யானெலாம் வல்ல சித்த
ரெங்கிய வுலக மெல்லா மதித்தவ னுன்ற னக்கென்
பாங்குகா ரியமோ வில்லை யென்றுபற் றற்றி ருந்தான். (கசு)

திறமுறு முனிவீ ரென்னத் திருவிளை யாட றன்னைக்
குறுமறை முனிவ வின்று கூறிய வாறு கேட்டே
மறமலி திறத்து மன்னன் வரமதி யாதி ருந்த
வறமலி சித்தன் பின்னெண் செய்தன னறைதி யென்ரூர். (கஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஎச.

கசு.—கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

மன்னு நீள்புகழ் வழுதிகண் டெமைமதி யாமன்
முன்னர் யாவையும் வல்லவன் யானென மொழிந்தான்
பின்னெ ராசையற் றிவன்றிறம் பெரிதறி வோமென்
றுன்னை யொப்பவ ரில்லையோ வுயர்ந்தவ ருலகில். (க)

இத்த லத்துய ராக்கினைச் சித்தரு யிருப்பின்
வித்தை தோன்றவிக் கோயிலின் வெஞ்சிலைக் களிற்ருற்
சித்த நன்குறச் செப்பிய வாறுபோ லெனது
கைத்த லத்தமர் கன்னலை வாங்குவி காண்பேம். (உ)

இன்று தானிது தின்றிட வேவினை யாயி
ரொன்று தாழ்வற வுண்க்கியாம் வேண்டுப வளிப்ப
மன்று ளாடிய மாசிலா நாயக னறிய
வென்றி நாதனீ யெமக்கென விளம்பினன் விளங்க. (ஙு)

வேறு.

தென்னன் வார்த்தையைச் சித்தனுங் கேட்டலுங்
தன்னு ளேநகை செய்து சடக்கென
மூன்னர் நின்ற முதியகல் லானையைக்
கன்ன றின்னென வேவினன் கண்கொடு. (ச)

அங்க ணேவ வழல்விழித் தஞ்சமண்
டங்கு நீழலைச் சாடிமூன் காட்டுகைப்
பைங்கண் வேழத்தைக் காணுமுன் பாய்மதச்
செங்கண் வேழ மடர்ந்து செறுத்ததால். (ஙி)

பத்தி மன்னவன் பாணிக் கரும்பினைப்
புத்தி யாரு நயந்து புகழ்ந்திடச்

சித்த னேவிய தெய்வப் பெருந்திற
லத்தி வாங்கி விளாவி னயின்றதால். (சு)

தந்து மேவிய தாமரை நாளமென்
றிந்து மன்னவ னேகா வலியையும்
வந்து வாங்க மறம்படக் கொல்வமென்
றுந்து வீரர்க ளோவெனச் சென்றனர். (எ)

வாங்கு முன்னர் மணிமுத்த மாலேய்ய
யோங்கு மும்மத நால்வா யுவாமலே
தாங்க ருஞ்சினத் தோடு சடக்கென
வாங்க யின்றிடி யென்ன வதிர்த்ததால். (அ)

மன்ற லந்தொடை மன்ன னழன்றுளம்
வென்றி சித்தர்க் கழகிது மேம்பட
நன்று நன்றென நாணினன் பேணிமுன்
சென்ற வீரரு நின்று செறுத்தனர். (கூ)

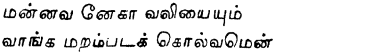
அங்க டார்ந்தவர் தம்மை யடர்ந்துமெய்
தங்கு நீற்றினன் சற்று நகைத்துமன்
ணெங்கு மோங்க விமைப்பி லெளிதத்தனன்
பைங்கண் வேழமும் பண்டைமெய் கொண்டதால். (ஐ0)

அரச னஞ்சி யதிசயித் தின்புடைப்
பெரிய கோயிற் பெருமான் பணியென
மருவு கோபந் தணிந்து வளையறப்
பரசி வான்மிசைப் புன்முறை பார்த்தனன். (கக)

ஆல யத்து ளணைந்து வணங்கிமுன்
சால வேண்டுப நல்கித் தலத்துநின்
மேல யாவர்வல் லாரெனப் போற்றினன்
ஞால மெங்கு நயந்து வியந்ததால். (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஅசு.

கநி.—சங்கப்பலகைகொடித்த திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலஞ் சங்கமண் டபத்து முறைமையி னிருப்பதற் கியை ந்தே, மின்னிய பனுவற் காரண மாகி விளிங்குபே ராசனம் விரும்பிப், பன் னியல் வாணர் கபிலர்நக் கீரர் பரணர்முன் னுகவா லயத்துத், தொன்னெறி யடியார்க் கினியன கொடிக்குஞ் சொக்கனுக் குரைப்பமெஞ் றடைந்தார். ' ()

தேவர்க டேவே நின்னரு கிருக்குஞ் செந்தமி ழோர்கெருக் கின்றி
யாவரு மிருக்கச் சிறக்குமோர் தவிசை யீந்தரு ளெனத்தொழு தேத்த

மூவர்க டலைவன் கோணமொத் திலங்கோர் முழத்தினி ஞெருவரே யிருக்கும்
பாவறி ஞானப் பலகையொன் றளிப்ப வாங்கிய பாவலர் பகர்வார். (உ)

அருளுடை யரசே யாவரு மிருந்திங் காயநீ டாசனம் விரும்ப
வொருவரே யிருக்கு மாசனந் தந்த தென்னையென் றுளந்தளர் காலை
யிருமையி னிலங்கும் புலவரா யறிந்தீ திடந்தரு மிடந்தரு மென்றேர்
பரிவுடை வாக்கு விசும்பிடைத் தோன்றப் பணிந்ததி சயத்தொடும் போந்தார்.

வாங்கருந் தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்டபத் திடைநடு வீட்டாங்
கோங்கமுன் கீர ரிருந்தனர் பின்ன ருயர்புலோ ரொருவருக் கிருப்ப
வாங்கது வளர்தல் கண்டுநன் கபில ரிருந்தன ரன்பொடு முன்போற்
றூங்குதல் கொடாது வளர்ந்திட விருந்தார் பரணருந் தலமெலா மதிப்ப. (ச)

மூற்றிய பயன்க ணுன்னுநல் விளங்கு முத்தமிழ்க் கொத்தியல் வல்ல
மற்றுள சங்கத் தவருமவ் வண்டைவின் வளர்ந்திட வளர்ந்திட நயந்து
நற்றவ னருளின் பெருமையை வாழ்த்தி யிருந்திட நானிலத் தோர்கள்
செற்றம தகல வறிந்திடங் கொடுத்த சித்திரப் பலகையைத் துதித்தார். (ரு)

சான்றவர் தேர்ந்து தம்முடைத் தெளிவாற் சயமுறக் கோத்தசெந் தமிழைத்
தோன்றிய சங்க மண்டபத் தின்கட் சோர்வற வைத்துவைத் தேக
வான்றவச் செய்யுள் காலரீ ளத்தா லளவில வாய்த்தலை மயங்கி
வான்றொட வுயர்ந்த வாங்கவர் திரண்டு வந்தனர் மற்றொரு காலம். (சு)

சொல்லருஞ் சொல்லின் றகுதியாற் றம்மிற் றொடர்விடா வழக்கினுண் மலிந்து
வெல்லருந் திறத்தைக் கண்டுநந் தமிழுள் விளக்கமில் லாதனவிட்டு
நல்லன கொள்ளக் கடவமென் றியைந்து நயந்தரு பனுவலா ராய்வா
ரெல்லையி லழகார் சங்கமண் டபத்து ளேறினு ரூறத்தமை மதித்து. (எ)

வந்தவர் சூலந்து மூன்னமே கலந்து வாயறக் கிடந்தவை யெடுத்து
மூந்தவா ராயு மளவிலப் பனுவன் முறைதலை மயங்கலா லழிந்து
சிந்தையா குலத்தோ டென்செய்கே மெனத்தஞ் செழுமுகம் வாட்டுங்கருணை
யெந்தைநா யகனும் வந்தனன் முழா தின்றமிழ்ப் புலவனு மிரங்கி. (அ)

இத்தல மதிக்கக் குற்றமி லெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரக்
கொத்துறு பனுவல் வல்லவர் நீங்கள் குறைவற விருந்திர்செங் கமல
மொத்தநும் முகங்கள் வாடிய தென்னை யுற்றது போக்கலா விருப்பிற்
புத்தியா லளந்து போக்குவம் புகுந்த காரியம் புகலுமி னென்ன. (கூ)

முதுகவிப் புலவ மயங்கிய தெமக்கிம் முத்தமிழ்க் கொத்தீ கோத்து
விதியினி ளளிக்க வல்லியே ஞற்பத் தெட்டெனல் விட்டினைக் கூட்டி
யதர்பட நாற்பத் தொன்பது பேரென் றறைந்திடக் கடவமென் றியம்ப
மதியுளான் விரும்பி யிமைப்பினி லுவப்ப வகைப்பட விதிப்படி கோத்தான்.
யாவையுங் கூட்டுங் கடவுளுக் கியம்பி னிதுவுமோர் புதுமையோ மற்றப்
பாவலர் நயந்த சொக்கனே போலும் பழுதற நிறைந்தவா சிரியன்

கேவல னல்ல னம்மினு மூயர்ந்தோ னென்றுமுன் னிளர்வுறத் துதித்து
மேவிய வரனேத் தம்மொடுங் கூட்டக் கூடினன் மேதினி வியப்ப. (ஙங)

ஆங்கிடங் கொடுப்ப விருந்திருந் தமிழ்க ளாய்ந்திடுங் காலியி லொருகாற்
பாங்குறு பொருளின் றகவறி யாமற் பாவலர் மயங்கிடக் கண்டாண்
டோங்கிய பொருணூ லன்பினோ டிணையென் றெடுத்தவ ருவப்புறக் காட்டி
வாங்கரு னினைவிற் பிரித்தனனூ னைத்தவண்பொருட்கியைத்தவொண்டமிழ்கள்.

நயமுறு பொருட்குப் பொருந்திய தத்த நலந்தரு மிருந்தமிழ் கண்டே
யியலுடை வாணர் மகிழ்ந்ததி சயத்தோ டிவையியல்வ யொள்ளிய வென்னச்
சயமுறு சேரன் பொறுமையா லங்கண் சாற்றுவா னென்றனித் தமிழிற்
செயிரறு மைந்தாம் பனுவலுக் கொப்புச் செப்புதற் கரிதெனச் செப்ப. ()

வேறு.

கண்ணியவை யிடைவியந்து நவிலுவதே யொருவுனெனக்
கண்ணிவியன் றரும்பொருளாற் கனத்ததொரு கவிதைதொடா
வுண்ணிறைந்த புலவீர்கா ளிதன்பொருள்கண் டுணர்மினெனப்
பண்ணினெடு மூசைசெய்தான் பாவரிந்த நாவலவன். (ஙச)

எயவழு வின்றியிலங் கிருங்கவிதை கேட்டலுமே
நேயமொடு நிறைந்திருந்தார் நேர்கொடுப்ப வுரையின்றி
யாயுமிய னக்கீர னஞ்ஞானத் தாலதனைத்
தீயதென வுரைசெய்யத் தமிழ்ச்சொக்கன் சிரித்தருளி. (கஞ)

என்றுமிவன் பொறுமையுள னென்னுமதிங் கியாரறியார்
வென்றியுளீ ரவன்றனக்கு வேண்டுவன விளம்பிடுக
வொன்றியநங் கவிதைக்கிங் கிவனெழிய வங்கவரிலோர்
நன்றியுளார் குற்றமெனிற் குறுமுது னனியென்றான். (ஙசு)

இத்தகைமை யியம்பக்கேட் டினிமையினு லேனுரு
முத்தரமொன் றுளையாம லிருக்குங்கா ணுயர்விசும்பில்
வித்தகரே நுமவழக்கு விடுவிப்பான் காரணமா
வத்தனும்வந் தானுமைப்போல் விடும்விடு நுமிவின்மை. (ஙஎ)

வணங்குமினீர் வணங்குமினீ ரெனமயக்க நீக்கிடுவா
னணைந்தருள்சேர் திருவாக்குத் தோன்றியிட வதிசயித்துக்
குணம்பயில்வோர் பயமெய்தக் கும்பிடுமு னியற்கீரன்
பணிந்தடியேன் செய்தபிழை பொறுத்தியெனப் பழிச்சினனு... (ஙஅ)

பெருமைதரும் பெயர்மதுரைப் பேரால வாயனென
வுரைசெய்தே யவைநெடுநா ளிருந்தவனவ் வியினுளிப்ப
வருளுடையார் சொக்கனேப்போ லாருளரிங் கெனத்திகைத்தார்
பொருளதிகா ரம்பிறங்கிற் றிறையனூர் பொருளெனவே. (ஙக)

ஆலத்திருவிருத்தம் - ங்பஞ.

ககூ.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

உன்னரு முன்னோர் கால மோங்கலங் காரத் தோங்கி
மன்னுமா மதுரை தன்னுள் வாழுமோர் வழுதி வான்றோய்
பின்னுமா மதிற்றன் கோயின் மீமிசை விடுத லத்துத்
தங்கி நில்லா மாதர் தம்மொடு முலாவுங் காலை. (க)

பேசரும் தகவு டைத்தீர்ப் பேருளங் கவர்வ தாய
நேசமா தேவி வாய்ந்த கூந்தலே நீங்கா தோங்கும்
வாசமா ருதவ சத்தால் வரமன மதிச யித்திவ்
வாசிலா வாசம் பூவோ டியைந்ததோ வன்றே வென்றான். (உ)

கூரிய வுளத்துட் டோன்று குறிப்பரும் பொருள்பொ திந்து
கோர்சிறப் புடைத்தாய் நந்த நெஞ்சினுக் கியைய வின்றோர்
சீருடைக் கவிதை செய்து வருவரேற் செழும்பு விக்குள்
யாரென வேண்டா விப்பொ ணீகுவ லவர்கட் கென்று. (ஙு)

ஆயிரம் பசும்பொன் கூட்டி யடங்கவோர் கிழியாய்க் கட்டி
மாயிரு ஞாலங் காண மாசிலா சிரியர் வாழுஞ்
சேயவெண் டாளச் செம்பொற் சித்திரத் தூணப் பத்தித்
தூயமண் டபத்து முன்னர்த் தூக்கினன் சிறக்க வாங்கு. (ச)

பீடைடை யுணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதி யாலே
நாடிய பொருடே ராம னல்லன தமக்கி யைந்த
பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் றிருமுன் னேறிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறி யாங்கு. (ஞ)

காவலன் றனக்கி யைந்த கவியதிற் காணு ஞகி
யாவிநன் குணர்தி ருப்ப வருங்கிழி கருதி வந்த
நாவலர் சோக மெய்திப் போயினர் நானி லத்துள்
யாவரும் காண்மூன் போற் றூங்கிய தியைந்த பொன்னும். (ட)

ஆங்கது தூங்க விப்பா லருள்புனை சிவனே நாளு
நீங்கலா மல்வா ழுஞ் சிவமுனி புதல்வ னீதி
யோங்கிய தூய்மை வாய்மை யொழுக்கநல் விழுப்ப மிக்கோன்
றூங்கரும் பத்தி புள்ளோ ஞமழுந் தருமி யென்போன். (ண)

தந்தைவா னுலகத் தேகத் தளர்ந்துநல் குரவா னொந்து
சுந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான் மெல்ல நல்ல
வெந்தையே கந்தர் தந்தா யினைத்தனன் பொருளோ வில்லை
மைந்தனுண் டாக வென்னை மன்றல்செய் வித்தல் வேண்டும். (அ)

தாதையுந் தாயு மூற்ற சுற்றமுந் தனமு மற்றும்
வேதனை வினையி னேற்கு நீயலால் வேறு முண்டோ
கோதிலா மரபின் வந்த குலந்தலை யழியு மோவென்
ரூதிகா யகன்றன் பாதத் தழுதுவீழ்ந் தினைய சொன்னான். (கூ)

வழுத்திய மறையோன் றன்மை கண்டவன் மனத்தி னுசை
யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற்
குழைக்கியை காத ன்ங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யுன்னூர்
கிழிக்கிசை கவிதை பாடிக் கொடுத்தனன் கீர்த்தி வேட்டு. (கூ)

பொருவருங் கவிதை யேட்டைப் போற்றிமுன் கொடுபோய் வாய்மை
யுரியவ ரவைமுன் காட்டி யோங்கிய நீயி கைக்கொ
டருமிகேள் பொருது மற்றுச் சாற்றிய மாற்ற முண்டேல்
விரைவின்வந் தரைமண் மெச்ச வெல்வதற் கையு மின்றே. (கூ)

துன்புற லென்று வெய்ய துயரொழித் தினைய சொல்லி
யன்பொடிம் விடைகொ டுப்ப வாங்கவ னீங்கி நீங்கா
வின்புறு மனத்தி னோடு மெய்திநீ டவையிற் காட்ட
ரன்புளோர் வியந்தா ரில்லை தம்முளே ரனிக யந்தார். (கூ)

தெரியவோ ருரைகொ டாமற் செழுங்கவி கொடுப்ப வாங்கி
யரசன்முன் செல்வ லென்றே செலலுங்கா லறிஞர் கண்டு
விரைவொடுஞ் சென்றூர் சென்ற வேதியன் காட்டக் கண்டு
பரவிய மன்ன னுள்ளப் பான்மையார் பகர வல்லார். (கூ)

வேறு.

நவையின் றிநயந் தபொருட் கையுயச்
சுவைதந் திடுமெல் லியசொற் கணினங்
தெவர்சொன் னவரிக் கவியின் றினிதர்
வவர்கொள் ளுகவக் கனகக் கிழியால். (கூ)

பரிவொன் றியவென் றிகொள்பா வலர்நீ
ரிருளொன் றியதுங் களிடத் தடைவே
விரைவின் கணடந் திடுமென் றுவிடுத்
தரவந் தருகோ யிலடைந் தனனே. (கூ)

மிகவின் புறுநெஞ் சுடைவே தியனுந்
தருசங் கமடைந் துதனக் கிழியைப்
புகைவென் றனமென் றுபகர்ந் தொழியா
ரகைகொண் டகவர்ந் திடுவா னனுகுக. (கூ)

வேறு.

பொற்புறு மவனைக் கண்டு பொருமையா லிருந்த கோன்
சொற்பொரு ளறியாப் பார்ப்பா னியிதைச் சொல்லித் தந்த
நற்கவிப் புலவன் றன்னைக் கொண்டுவா நாடி யுன்றன்
முற்கவி யைக்குக் குற்ற முண்டுபோ வெனமு னிந்தான். (கூ)

ஊழுடை முனிவன் வாடி யொல்லையா லயத்து ணண்ணி
யாழிநஞ் சுண்ண வல்லீ ரறிஞர்க ணுமது நல்ல
சூழிசைக் கவிக்குக் குற்ற முண்டென்றூர் சொலவல் லீரேற்
றூழ்வதச் சொல்லி யன்றே வென்கையிற் றருவீ ரென்றான். (கஅ)

ஈசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வர விகலிற் கூடித்
தேசுடைச் சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி
யாசிலா மலர்க்க ரத்தி லாழிகள் செறித்தி லங்க
மாசிலாப் புலவர் தேத்துவந்தனன் புலவ னாகி. (கக)

வருந்திகான் முகன்மா றேட வளர்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்ற
னெருங்கிநீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்ற
னரும்பொரு ளுரும்பே ரண்டத் தப்புறத் தப்பா னின்ற
னிருந்தமிழ்ச் சங்கத் தின்றிழ் நின்றன னெவருங் காண. (உ0)

மன்னுமிச் சங்கத் தேறி யிருந்தவர் தம்முள் வாளா
வென்னுடைக் கவிக்குக் குற்றஞ் சொன்னவன் யாவ னேடா
முன்னுறச் சொன்மி னென்ன முத்தமிழ்க் கீரன் கண்டு
நன்னெறிப் புலவ குற்றஞ் சொன்னவ னுன்கா ணென்றான். (உக)

வேறு.

அங்கங் குலுங்க வரிவாளி னெய்யென்றூர்
பங்கக் கவிதை பரமன் சொலவிளித்து
சங்கறுப்ப தெங்கள்குலத் தம்பிராற் கேதென்றூர்
துங்க முறுங்கவிதை சொன்ன னெதிர்துணிந்து. (உஉ)

வேறு.

இயற்சிவ னைவைக்குண் மிக்க விருங்கவி வாணர் முன்னே
யியற்றமிழ்க் கவிதைக் குற்ற மெங்ஙனே கவிறி யென்னச்
செயற்கருங் கூத்த ருணுஞ் சிக்குமே ணறு மேமுன்
செயற்குரித் தான செய்யா விடினெனச் செப்பி ணன்றான். (உங)

மற்றது சொல்லக் கேட்டே வானுறு தெய்வ மாதர்
கற்றையங் குழற்கு மொக்கு மேயெனக் கடவுள் கேட்பச்
செற்றிநெய்த் திருண்டு நீண்டு தீண்டுதற் கரிய தான
வற்றருங் குழற்குஞ் செய்கை யலாதிலை யியற்கை யென்றான். (உச)

மொழியறி யாத வெய்ய மூர்க்கரீ யென்ன சொன்ன
யெழுதரி தாய கோலத் தியைந்தநங் கவுரி தன்பே
ரழகமர் கூத்த ருணு மப்படி யேயோ வென்னப்
பிழையிலை யென்று கீரன் முன்னுரை பின்னுஞ் சொன்னன். (உடி)

கண்டது நெடும்பே ரண்டங் கண்டதோ திமங்கா ணுதற்
விண்டருங் கங்கை தோய்ந்த விரைமுடிச் சடிலங் காட்டத்

தண்டமிழ் வல்ல வென்னைச் சடைகொடு வெருட்டல் வேண்டா
மண்டல மறியு மென்ரூன் வல்வினை வசத்தாற் கீரன். (உசு)

தீயவெம் புரங்க டந்த சேவகன் சிறிது சீறிக்
காய்தழ னெற்றிக் கண்ணைக் காட்டமுன் கனன்று வேவா
னேயெனச் சுற்று முற்று மெங்கணு நெருப்புக் கண்ணே
யாயினுங் குற்றங் குற்ற மென்றன னஞ்சா ஞகி. (உஎ)

அன்னிய மொருவர்க் கஞ்சே னஞ்சுவ னினக்கே யென்று
பின்னரு மூரைப்ப வெந்தை திகைத்தவன் பேச்சைச் கண்டு
நன்னெறி வழக்கே காணுய் நன்கிலா விகலே விட்டிங்
குன்னருங் கவுரி கூந்தற் கொக்குமே மற்ரோர் கூந்தல். (உஅ)

வளந்தரு மடநாண் முன்னு வருங்குண நித்த மாபோ
ஓளங்கவ ரிருள்வா சற்தே சுரியன நித்த மாகுந்
தெளிந்தறிந் திலையோ பேதாய் சிற்புட்ப கேசி யென்று
குளிர்ந்தமா மறைக ணன்குங் கூப்பிடு கின்ற வாறு. (உகூ)

இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னெருத் தாரு மின்றிப் பேரழற் கண்ணுல் வெந்து
தன்னுளே பரித வித்துத் தண்ணினீர் வேட்டுக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாவி யிற்போய் வீழ்ந்தன ரற்ரு ஞகி. (ஙo)

காமனைக் காய்ந்த கண்ணன் காலனைப் பாய்ந்த காலன்
பாமறைக் கெய்தா மெய்யன் பாவலர் காண நின்று
நாமறச் சொன்ன செற்ற நற்றமிழ்ப் புலவ னேப்பொற்
ரூமரைத் தடத்துட் போகக் கண்டனன் தமிழ்க்கி ரங்கி. (ஙக)

பாந்தளுஞ் சடில மூக்கட் பாவல னெரிப்பக் கண்டு
சூழ்ந்தவர் சொக்கன் றன்மூன் சொல்லியார் வெல்வா ரென்றே
யேந்திநி சயத்தோ டஞ்சி யேத்தினர் குணலை கொள்ளா
வாழ்ந்தனன் முனிவன் றூங்கும் பூங்கிழி வாய்த்த தென்றே. (ஙஉ)

விளைவொடுஞ் சென்றி யாரும் வியப்பநன் கிழிய றுத்துப்
பரமனே யடைந்து வாழ்த்திப் போந்ததன் பண்பிற் கொத்த
திருவினு மூரு மிக்க தேவியை மணந்து ஞாலம்
பரவவாழ்ந் திருந்தா னூழி பழுதறு சிறுவர்ப் பெற்றே. (ஙங)

வேறு.

திருந்திருக் குளத்தர்தந் தெள்ளு நீற்ரூளி
தருந்திருக் குளத்தெழுந் தழல்சு டத்திரை
பொருந்திருக் குளத்துறு புனலிற் போய்விழும்
பெருந்திருக் குளத்துளான் பின்னென் செய்தனன். (ஙச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஙஙக.

கஎ.—நக்கீரனைக் கணையேற்றின திருவிளையாடல்.

இன்ப நாவல ரிடர்படு கீரனுக் கிரங்கி
யன்பர் தம்பிழை பொறுப்பவர்க் கறைகுவ மென்றே
துன்ப நெஞ்சொடுத் தொல்லையா லயத்தினைந் தலகி
னன்பு கூர்தமிழ் நலமுற நவின்றுமுன் றுதித்தார்.. (க)

துய்ய கீரன்மூற் சூழ்வினை யாலறி யாமை
மையல் கொண்டுகின் முன்கில வார்த்தைக ணவின்ரு
னைய னேயருள் வாரியே யருந்தமி ழரசே
தையல் பாகனே பொறுத்தரு டமியரை வேண்டி.. (உ)

ககன மீதுதோய் கொடிமுடிக் கயிலைகா ளத்தி
யகில மீதுபே ரன்புடைப் பதியென வறிந்தே
மூகைகொ டாமரைத் தடத்திடை மொய்ம்பறக் கிடந்து
சகமெ லாம்புகழ் தருமொரக் தாதியு முரைத்தான். (ங)

ஓங்கு பேரரு ளங்கயற் கண்ணிதன் னுடனே
யாங்கு சென்றடைந் தருந்தமிழ்ப் பெருந்துதி கேட்டுத்
தீங்கி லாதகின் செழுமலர்த் திருக்கரங் கொடுத்தே
பாங்கர் நீள்கரை யேற்றெனப் பகர்ந்தனர் பழிச்சி. (ச)

வேறு.

ஆங்கவர் பணியத் திருவுளத் திரங்கி யங்கணை யொடுமட வன்னங், தூங்கலர் வாவிக் கரையடைந் திருந்து சொலலெனுஞ் செழுந்தமிழ் கேட்டுப், பாங்குடை யளஞ்சேர் நிறைவொடு நீங்காப் பரிவொடு முறுவல்கூர்ந் திமைப்பிற், ரூங்குதல் கொடாது மலர்க்கரங் கொடுத்துத் தடத்தினின் றடுத்தினி தெடுத்தான். (டு)

மாலய னறியா வடிவமுங் காட்டி வன்னிவெற் றயரமு மொழித்து
ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே நணுகுதி நாவலர் தம்முட்
சாலவு நல்லே மிசைவிலா மனஞ்சேர் தண்டமிழ்ப் பாவல வென்றுங்
கேலவார் குழலி தன்னெடு மறைந்தா னடியவர்க் கெளியவெம் பெருமான்.()

சேணுளார் போற்றப் பெற்றநக் கீரன் றிருவருட் பெருமைகண் டன்பிற், பூணவா லயத்திற் சென்றடி பரவிப் போவதங் கில்லெனகிற்ப, நீணெறி யறிஞ ராரியதாள் வருந்த கிற்பதே யிருப்பநாய்க் கடையேற், தாணுவே யெனறு பன்முறை பணிந்து போயினர் சங்கமண் டபத்து. (எ)

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல்.

சோதிசேர் கடவுளைநற் றொண்டுசெய் கீரற் கண்டாலு
டோதுசொல் லிலக்க ணங்கள் குறையுமொண் கவியுங் குன்று
மாதலா லாங்கா ரித்தே யறிஞரை யிகழா நின்றான்
போதமார் செய்ய வல்லா ரென்றலும் பொருப்பின் பாவை. (க)

அண்ணலே யடியேன் முன்ன மறிந்ததோர் கதையுண் டன்பிற்
கண்ணுறு செவியு நெஞ்சுங் களிதரு வதுகே ளெண்ணில்
பண்ணுறு கின்ன ராதி பரவயாம் பரிந்து வெள்ளி
விண்ணுறு கயிலை யந்தண் வெற்பகத் திருக்கு நாளில். (உ)

வேறு.

வாய்ந்தபுவி வடதிழக்குத் தாழ்ந்து தென்றல் வரைபயிறென் மேற்குயர
வானேர் மண்ணோர், தோய்ந்தவிரு டிகளியக்கர் சித்தர் நாகர் சேர்ந்தப்ய மெ
ன்றுபய மெய்திப் போற்றித், தாழ்ந்ததல மொத்திருப்பா னின்போ லாகிச்
சங்காரா வொருவனையங் கேவி டென்ன, வாய்ந்தவர்கள் பயங்கண்டு கருணை
கூர்ந்து னருட்கமல மலர்க்கரத்தா லஞ்ச லென்றே. (ங)

எண்ணரிய தொகுதியெலா நிற்ப நின்போ ழியலொப்ப வகத்தியனைத்
திருக்கண் சாத்திப், புண்ணியமா முனிவரநம் போல நீயப் புவிமூலை யுயரா
மற் போகித் தென்றல், விண்ணிவரு மலயத்தி லிருத்தி யென்று விளம்புங்
கா ளுளங்குளிர்ந்து விண்ணோர் முன்னுக், கண்ணுதலே யருட்கடலே யரு
ள்பு ரிந்த காரியநன் றென்றுகழல் வணங்கி ஞரால். (ச)

ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றுக்கி யருள்செய்தா யருள்செ
ய்த படியே செய்வ, லோதருந்தென் பூமிதமிழ்ப் பூமி யென்பா ரொண்டமி
ழிற் சரியவெலா மடிமைக் கிங்கே, போதமுற வறிவித்தல் வேண்டு மென்று
போற்றுங்கா லெழுத்துச்சொற் பொருண்முன் னுன, நீதியுடைச் சூத்திரங்க
ளறியும் வண்ண நெறியின்க ணறிவித்தாய் நேசங் கூர்ந்தே. (ஞ)

நற்றமிழ்நூற் கருத்தினைநாம் விரும்பி வாழ நன்கடம்பவனத்தினைக்கு
ரவில்கின் றேமென், றுற்றமுனிக் கினையதனித் தருளிச் செய்தாண் டவகை
யொடும் விடைகொடுத்தா யென்றி றைஞ்சப், பொற்றவது தனைக்கேட்ட
பத்தர் பத்தன் புகழ்க்கினியா னயந்துவியந் தொக்கு மொக்கு, மற்றுங்கொ
வ்வாத மடமா தேயான் மறந்தனனீ நினைந்திருந்தாய் வழக்கு நன்றே. (சு)

தென்மலயக் குறுமுனியை யொழியா மண்ணிற் செழுந்தமிழ்க்கொத்
தறிவிக்க வல்லா ரில்லே, மன்னியகீ ரனுக்கவன்ற னுலே யின்று வண்டமி
ழ்நூ னிறைவிக்கத் தகுவ தென்று, ளுன்னுமுணர் வுண்டாகத் தான்மெய்ஞ்
ஞான வுபதேசந் திருநோக்கா லுபதே சித்தாண், டன்னவனை நயந்தழைப்
பத் தாழா தெய்தி யருமறைநூல் விதியின்மல ரடியில் வீழ்ந்தான். (எ)

வர்தனைசெய் தருந்தமிழ்ச்சுத் திரம்போ தித்தென் மனமயக்க முள்ள வற்றை மாற்றி டென்ன, வெந்தைபிரான் மதுரைப்பே ரால வாயா னிரங்கி யிரு செவிப்புலனு நிறையும் வண்ணம், புந்தியுள வகத்தியமா முனியே நல்ல போதமுறக் கீரனுக்கிவ் வுபதே சத்தைச், சிந்தையுற நாமுரைத்த படியே நீயுஞ் செப்புகெனத் திருநோக்கா லுபதே சித்தான். (அ)

பார்வையிலு ஞப்தேசஞ் செய்த பின்னர்ப் பண்டையினு மிக்கவறி வுடையோ ருகிப், பூரணஞ யடிதொழுது நின்று மிக்க போதமுறக் கீரனுக் கவ் வுபதே சத்தைச், சீர்மையொடு முபதேசஞ் செய்யக் கண்டு திருவுள்ள மிகமகிழ்ந்து பரிசஞ் செய்தே, யார்வமொடும் விடைதரமெய்க் குருவா மெ ன்தை யடிபரவி மலயகிரி யடைந்தா னன்றே. (கூ)

வே று.

மன்னு மன்னுழை போய பீன்னர் வணங்கி யாதர மாதராண்
முன்ன மேவிய கீர னுக்குப தேசி யேனென முதல்வனீ
சொன்ன தென்னெ னைத்தி ருந்திய தூய்மை மேவிய வாய்மையா
னன்ன மேயது கேளெ னக்கடி தன்பி னோடருள் செய்குவான். (கஎ)

அரிய வொண்பொரு ளீப வர்க்கடி மைத்தி றம்புரி வோர்களுக்
குருகு நெஞ்சுள வர்க்கி தர்தரு மூட்பொ ருமையி லாதவர்க்
கிருட ரும்பொய்க ழிந்த வர்க்கிக ழாத வர்க்கரு ளேதருங்
குருவி னுள்ளம றிந்த வர்க்குப தேச மீகைகு ணந்தரும். (கக)

இக்கு ணங்களி லாத வர்க்குப தேச மீகைதகாதுகாண்
மிக்க கீர னையந்து தன்னெவி யர்ந்து நானெனு மேன்மையா
னக்க ரம்பிறர் கண்பொ ருதுவ ணுதி லாலவ னுக்குநாந்
தக்க வித்தைகொ டுத்தி லேமென வொர்க்கு மென்றன டையலும். (கஉ)

இனிமை கூர்தரு நூலி னுக்கிய லேய முன்னுற நின்றபின்
றனையொ வானுனை செய்த செய்யுளுந் தானு னைத்தத மிழ்க்களு
நினையு நீதியை யாழ்ந்து கண்டத னீடு செய்யுளை நிந்தியா
மனந லானுனை செய்த செய்யுளை வாழ்த்தி னுனிரு னீக்கினுன். (கங)

தென்ற மிழ்க்குரு வெந்தை கண்டுகி ரித்து நல்லது னைத்துமுன்
னின்று சங்கம தெய்தி டென்ன நிறைந்து சங்கம தெய்தியே
தன்றி ருக்ககல் வித்தல் செய்தத மிழ்க்கண் மெல்லவி ரித்தன
னின்ற நாவலர் கண்டு மாசறு சீர வீசனை வாழ்த்தினுர். (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஈ.சூ0.

ககூ.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

அறிபவ னெங்கு முள்ளா னுலவீ யமுத வாக்க
னிறையவன் முன்னஞ் சொன்ன விரும்பொருட் சூத்தி ரத்திற்
குறுமுனை யெழுதித் தத்த முனையினே வியந்தோர் கால
மறுவறு கவிதைச் சான்றோர் மலேந்தனர் மாறு பட்டே. (க)

சொல்லுநம் முனைய னேத்துஞ் சோர்வற நன்னூ லெல்லாம்
வல்லவன் றிருமுன் சொன்னன் மகிழ்ந்தவ னிவற்றுட் டோர்ந்து
நல்லதென் றுனைத்த தொன்றை நயந்திடக் கடவ மற்றைப்
புல்லிய வுனையை விட்டென் றனைவரும் பொருந்தி னரால். (உ)

ஆங்குய ராஜ யத்து ளஞ்சலி செய்து சென்று
பூங்கம லத்தா ளேத்திப் புலவகே ளிவற்று ளாராய்ந்
தீங்குரை நல்ல தொன்றை யருளுதி யெமக்கென் றியாரு
மோங்கமுன் முமு னைத்த வுனையுனை யாஅ னைத்தார். (ஊ)

தென்றமிழ்ப் புலவ ருகிச் சேர்ந்தியல் வாண ரின்று
நன்றுநீர் நவின்ற திவ்வூர் நம்முடைப் பத்த ருகி
யொன்றிய வணிக னுப்பூர் கிழார்மக னுமன் பாலன்
றன்றிற முனைப்பின் வென்றிச் சரவண குகனே யாகும். (எ)

உவமையின் ஞானி நாம முருத்திர சன்ம னென்போ
னவையிலா வுனைய னேத்து மவன்றன்மு னலின்மு லொன்றை
யவையிடைக் கைக்கொண் டானே லஃதுனை யைய மில்லே
கவலுற வேண்டா வென்னக் கண்டவர் தொண்டிற் போற்றி. (ஏ)

தோன்றுநாட் டொடங்கி யூமன் சொற்றர வலனே வென்ன
வேன்றசெந் தமிழ்தேர் செட்டிக் கியாதொரு செய்யுள் கேட்டாற்
றேன்றிய புளக மெய்யுந் துளிபடு கண்ணு முண்டோ
வான்றவச் செய்யுள் செய்யு ளல்லது செய்யு ளன்றே. (ஐ)

ஒருவரு மிகல வேண்டா வொத்துநம் மிடத்தி ருத்தி
வரனுறக் கேண்மி னென்றே மறைந்திட மலேதல் விட்டிங்
கிருவரு மழியா வெந்தை யிலங்கிட நம்போல் வந்து
பரிவொடும் பகரப் பெற்றேம் பகர்ந்ததே செய்வ மென்றூர். (ஒ)

பத்தியிற் போந்து தெய்வப் பாவறி மண்ட பத்துச்
சித்திசேர் மூங்கை தன்னைச் சிறப்பொடு மழைத்துச் சிங்கூச்
சுத்தமார் தவிசி னேற்றித் தூபதீ பாதி நல்கி
யொத்துமுன் முமு னைத்த வுனையெலா முனைத்தா ரோங்க. (ஓ)

வேறு.

வளமுறு கீரன் றனைபுகழ் கபிலன் மாசறு பரணனிம் மூவர்
தளர்வறு முனையிற் கேட்டலு மூங்கை தணிவரு பெருவிருப் பெய்திப்
புளகித மெய்யுந் துளிபடு கண்ணும் பொருந்தல்கண் டதிசயித் தியாரு [டார்.
முளம்வரும்பொருளிப் பொருள்கடாமென்றே யொப்பரு மப்பொருள்கொண்

தலமிசை யெங்கும் விரித்தியற் சொக்கன் றகைமையை மிகமிக வாழ்த்தி
யலகிலா வூழி யிருந்தன னிருந்த வருந்தமிழ்ச் செட்டியாஞ் செட்டி
யிலகிய மயின்மீ தறுமுகத் தோடு மினியபன் னிருகரத் தோடும்
புலவர்கண் டிறைஞ்ச வருளினுல் விளங்கிப் போயினுன் சாபமு நீங்கி. (கo)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஈஎo.

உo.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் நாணன் மாட மதுரையின் முழுது ணர்ந்தோன்
பின்னமில் கபிலன் றேழன் பெயரிடைக் காட னென்போ
னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்
றென்னனைக் கவிதை பாடிக் கண்டனன் சிறப்பி னெய்தி. (க)

நன்கவி கேட்ட வேந்த னுனெனு மதத்தாற் போவென்
றன்புசெய் யாமற் றள்ள வாங்கவன் கண்டு நாணி
முன்பொருத் தரமுஞ் சொல்லான் முற்றிய துயரிற் போந்தின்.
றென்பொலா மணிக்குச் சொல்வ லென்றிறை கோயில் புக்கான். (உ)

மன்னிய சொல்லுன் மாது மாசறு பொருணீ யுண்மை
யென்னநின் றரற்றும் வேத மாதலா லெனையோ வல்ல
வன்னமா ராய வொண்ணு வாலவா யமுதே தென்ன
னின்னையு நின்னை நீங்கா மின்னையு நிந்தை செய்தான். (ங)

தக்கதோ வெனத்து தித்துத் தனித்துரைத் தேகக் கண்ட
சொக்கநா யகன்மா தோடுந் துண்ணென நடுக்க முற்று
மிக்கமா நிலனுஞ் செம்பொன் மேருமால் வரையு மற்றெண்
டிக்கும்வா னகமு நோவ நொந்திரு செவியு தைத்தான். (ச)

தொழுதுபோ மிடைக்கா டற்குந் தோழனுங் கபில னுக்கு
மெழினலங் கூர யாமு மெய்துவ மின்னே டென்று
செழுமதில் வடபால் வையைத் திருநதித் தென்பான் மேவப்
பழுதறு சங்கத் தாரு மேவினர் பாதம் போற்றி. (ஙு)

மறுவற முனிவர் வானேர் வணங்கியின் னருளா வாழ்த்திக்
குறைவற சங்கத் தோடுங் கூடியாங் கிருப்ப விப்பா

னெறிபட வணங்குந் தொண்டர் நேர்படப் புலரு முன்ன
மிறைவனைத் தொழுவான் வந்தார் கண்டிலர் திகைத்தா ரேங்கி. (சு)

மண்மிசைப் புரண்டார் வீழ்ந்தார் மயங்கினர் முகத்த றைந்தார்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டலறினர் கையி திர்த்தா
ரண்ணலே யெங்கொ ளித்தா யரசனீ தறிந்தா லென்னு
மெண்ணமொன் றிலாம லம்தோ விளிந்ததே யென்னே குற்றம். (எ)

அவனிவேந் தற்குத் தாழா தறைகுவ மென்று சென்று
தவமுடை வேந்தே நந்த மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
புவிபுகழ் கோயில் விட்டுப் போய்நதிக் கரையி லேறிக்
கவிமன ரோடு மங்க ணிருக்கின்றன் கண்டா யென்றார். (அ)

செப்பிய மாற்றங் கேட்ட தென்னனெய்ந் நடுங்கி வீழா
மெய்ப்படு பயத்தி னோடு மேதகு மாதி னோடு
மொப்பரு மமைச்ச ரோடு மொல்லென வனடையிற் சென்றிங்
கிப்படி போதற் கென்னே குற்றமென் றிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். (கூ)

நெஞ்சம்வே ரூகி மால்போ னின்றுகண் ணருவி சோர
வஞ்சியுந் தானும் வாழ்த்த வானவர் துதிக்கு மேலோன்
பஞ்சவ னெனக்கு னைப்போற் பத்தர்க ளில்லை யிந்த
மிஞ்சிய தலமுங் கிஞ்சில் விருப்புவட்டத் தலமே யாகும். (கூ)

கின்னெடு செற்ற மில்லை நெறிதர வெனையந் தாகி
சொன்னவன் கபிலன் ரூழன் சொல்லிய கவிதை சற்று
மன்னிய பொருளாற் சொல்லால் வழுவிலா திருப்ப வோரா
தன்னுடை மதத்தாற் றள்ளி யோட்டிய தென்னை நென்னல். (ஈக)

கல்வியிற் சிறந்தி ருப்பக் காரண மின்றிக் குற்றம்
புல்லர் போ லுரைத்தா யின்று போதுமோ வனக்கெ னக்கு
நல்லவன் வந்து சொல்ல நமக்குநம் புடைமா துக்குஞ்
சொல்லிட வரிது நேர்ந்த தென்றனுஞ் சோர்ந்து வேந்தன். (கஉ)

என்னறி வின்மை தன்னை யெந்தையே பொறுத்தி யென்று
மின்னெடு பின்னும் தாளில் விழப்பிழை பொறுப்போ னுறி
யின்னியல் வாண ரோடு மின்றிடைக் காட னோடு
மன்னவ வருலல் போவென் றரசனை விடித்தான் வாழ்த்தி. (கஊ)

சேர்ந்தநன் புலவ னோடுஞ் தென்றிரு வால வாயிற்
சார்ந்தநா வலர்களோடுஞ் சார்ந்தனன் றலந்து திப்ப
வாய்ந்தவத் தலத்தி னுமம் வடதிரு வால வாயென்
றூர்ந்தது கண்ட தொண்ட ராடினர் பாடி னரால். (ஈசி)

பொன்முடி மன்னன் வந்து பொருந்திடைக் காடற் போற்றி
யென்னையா ளுடையா னின்பி னெய்தினு னென்று முன்னர்ப்
பன்னிய தமிழ்நொன் டோடைப் பருப்பதத் தெருத்தத் தேற்றி
மன்னவ ரென்ன் வாழ்வித் தருளினுன் வரிசை கூர. (கஇ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஈஅடு.

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

பார்மிசையின் முன்னெருகாற் பழமதுரை தனைநாடி
வாரிதிகொள் வாஞலித்து வாபுனையுந் திரையெடுத்துச்
சேர்வதுகண் டம்மருமற் றேனேருந் தெருமரலுற்
ரேரிடமுங் கிடையாதெங் கொளிப்பமெனத் திதித்தனரால். (க)

விழுமியபே ரருட்சொக்கன் மெய்ஞ்ஞான விழியாற்கண்
மெழையின்மல ரணைத்துயிலு முலகாண்மன் னனைக்குறுகித்
தொழுகழலுக் கிரச்செழிய துயிலுணர்தி துயிலுணர்தி
பழமதுரை தனைக்கொள்வா னெழுந்ததுநீர் பரந்தகடல். (உ)

தேமளித்த நாவல்பயி றென்புலத்தோர் தமக்கெல்லா
நாமளித்த வேலேயற நாமளித்த வேலேயெறி
நீமனத்துச் சலியாது நின்றெதிர்சென் றெனக்கனவிற்
காமுறத்தான் மதியுரைத்துக் கங்குற்க ணெளித்தனனுல். (ஈ)

இக்கனவு காண்டலுமே யிரும்பரவை விடிவதன்முன்
னுக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டுக்கிரவேல் விறற்செழியன்
மிக்கதன வமைச்சருடன் விளம்புங்காற் சிவனேநின்
றக்கதிரு வுளத்திருந்து செலுத்துகின்ரூன் றவறறவே. (ச)

உந்தையருள் செய்ததுசெய் தருளுலக முடியாம
லந்தமதின் றெனக்கேட்டுத் தாழாதஞ் சலித்தெழுந்து
சுந்தரனே நினைந்துதனி வேல்வாங்கித் துணிவொடுசென்
றுந்திவரும் பெருங்கடலு ணடவெறிந்தா னுலகுய்ய. (ஙி)

வென்றிபடச் சிவந்தெறியக் கருங்கடல்வெவ் வலிதொலைந்து
முன்றெறுமம் புடைந்துபங்கப் பட்டலறி மோதிவிழா
நின்றவடி வடிம்பலம்ப நின்றதுகண் டேனேரு
மின்றிதுகண் டனம்புதுமை யெனப்பயம்விட் டெழத்திதித்தார். (ங)

மாலைமுடி யோன்வேலை வடிம்பலம்ப நின்றதனுல்
வேலைவடிம் பலம்பநின்ரு னென்றெங்கும் விளங்கியதா

லாலவாய் நகரான்போ லருளுடைய கடவுளர்யார்
ஞாலமிசை வானமிசை யெனத்துதித்தார் நாவலர்கள். (எ)

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலற்குப்
புடவிபரி வறவேண்டும் வரங்கொடுத்துப் புதுமைபட
வடைவுடனுங் கியசங்க மண்டபமு மமைத்தூழி
தடமுடைநா வலர்போற்றத் தமிழ்ச்சொக்க னினிதிருந்தான். (அ)

வே று.

மனத்தின்பம் பயக்கும்பொன் மதிட்டங்குந் தமிழ்க்கூடற்
றனித்தென்றுஞ் சிறக்குந்தண் டமிழ்ச்சங்கந் தனேப்பண்பி
னினைக்குங்கண் முத்தச்சங்கம் மிடைச்சங்கந் நிலைத்தாகு
மினிச்சங்கம் புனற்கங்கைக் கரைப்பங்கின் புறத்தென்ப. (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - நஈசை.

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அருளாருந் திருமதுரை யாலவா யியற்சொக்கன்
பரிவாக முன்னெருகாற் பரபோக முத்திதரும்
பொருளாரு மாகமங்கள் பொருப்பரையன் றவப்பயனுந்
திருவான வுமைகேட்பச் செழுந்திருவாய் மலர்ந்தனனால். (க)

கேட்டருளுங் காலியினக் கிளிமொழியாள் பெருவிருப்பு
வாட்டமுற வெருண்டுநனி சேட்டவரை மடமாதே
நாட்டமுற நினக்கிங்கு நாமுரைத்த வரும்பொருளே
மீட்டுமையாய் கேட்டபடி காண்பமென விளம்பினனால். (உ)

பிடிநடையா ளுடனடுங்கிப் பெரிதஞ்சி யடியிறைஞ்சி
யடியவர்கட் கெளியானே யரியயர்கட் கரியானே
மடமகள விரித்துரைத்த மாசறுபே ரரும்பொருளின்
புடையெமறந் தனன்சிறியே னறிவின்மை பொறுத்தியென. (ஙு)

வே று.

வெறிகமழ்சடிலச் சொக்கன் விடுவிடென் னுங்கா ரத்தா
லறியா நவின்ற நூலே யவமதி செய்தாய் வேலைத்
துறைபயின் மீனம் வீசுந் தொழிலுடை வலைஞர் பொல்லா
மறமலி யிழிகு லத்து வந்துதி யெனச்ச பித்தான். (ஙூ)

மழைமதத் தொங்கித் தந்தி மத்தகப் பிள்ளை சீறித்
தொழுதுதான் றுதிக்கை யின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெ டுத்துப்

பழுதிலா கமங்க டம்மைப் பௌவமீ தெறியக் கண்ட
வழிவிலான் பெருவ யிற்றற் கழகிதென் றென்று நக்கான். (டு)

மறைப்பொருள் கொளுங்கா லியார்க்கு மனமையக் குண்டா மீது
பொறுப்பதல் லாலி யாமையச் சபித்தனை யெனப்பொ ருளுய்ச்
செறுத்துயர் திருக்கை மேவுந் தெய்வவா கமத்தை வந்து
ப்றித்ததை யன்றிக் காணக் கிழித்தனன் பலகைக் கந்தன். (சு)

ஆங்கது கண்டு மீயு னன்றிவினை மதித்து வந்து
காங்கெயா புத்த கத்தைக் கிழித்தனை கையில் வாங்கி
யோங்குநம் மதுரை மன்னு முயர்குல வணிக னுக்கோர்
மூங்கையம் புதல்வ னுகப் பிறத்திபோ வெனமு னிந்தான். (எ)

வேறு.

இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புகவி லங்குகண நாத னெருவன்
முத்தனது கண்டுகடை விட்டதிரு நந்தியையு னிந்தினிய சாய லிடுவா
னத்தியுழை யிற்சுறவு ருக்கொடுபு சுந்துலவி டாகமமெ டுத்தெ னுமுனம்
புத்தியுடை நந்தியுமு நித்துலவி னன்பெரிய புத்தகமெ டுத்து முடியில். (அ)

வேறு.

எழிலுமை கலங்கி யிறைஞ்சல்கண் டிரங்கி யிலங்கதி யாயனம் மன்ப
னுழையிடை யினிய புதல்வியா யுதித்தா லுலகுளோர் காணவந் தூயா
மழகுற மணந்து காவனந் தியையு மாட்கொள்வ மஞ்சனீ யென்று [தான்.
செழுமையின் விடுப்பத் தொழுதருள் பெற்றே செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்

தடமலி செல்வத் தோங்கதி யாயன் றவப்பெரும் பயத்தினுற் போந்து
புடையுமை யணங்கு தோன்றுமுன் பெரிய மீமாற்றரு மவயவ நிரம்ப
நடமலி தந்தை தாயதி சயித்து நரர்வீடி வன்றியே தெய்வ
வழிவொடும் விளங்கு மிவடனக் கியைந்த மாமண வாளனு ரெனுங்கால்.(கo)

பிறிவிலா வரனும் பிறிவிலா மயிலைப் பிரிந்தினி திருக்கமாட் டாம
லெறிவலே வாளர் தம்முருக் கொண்டாண் டெய்திவாழ் பரதனே நண்ணி
நெறியுடை யவனே யெனக்குநின் மகனை யளிப்பையே னினக்குநன் றென்ன
வறிவுளோன் விரும்பி வடிவலு யிருந்தா யார்கொனீ யறியவோ தென்றான்.

துன்றெயின் மதுரை நகர்வரும் பெரிய தொல்லைமீன் வாணிகப் பிள்ளை
வன்றிறற் றெழிலா லுயர்ந்தவ னின்பால் வந்தனன் மாமடி யென்ன
நின்றவ னையுற் றுமையினு லாகா நின்றெழில் காணமீன் விழி [டான்.
மூன்றிசழ் வலையை முடியென மறைதான் முறைதரு கயிறுகைக் கொண

வேறு.

வெல்லவுட் கயிறு வாங்கு கயிறிட்டு விரலா ழிக்கண்
பல்விதக் கண்கள் சேர்த்துப் பாரமீன் வணிக்க வல்ல

வெல்லிவிட் டிருப்புப் பார வினமணி விளிம்பு றக்கோத்
தொல்லிமீன் வலிமு டிந்தா னுற்றவ ரதிச யிப்ப. (கஉ)

ஏர்படப் பிடித்தற் காமீ னெங்குள தென்ன மாம
னூர்வரு மரக்க லங்க ளுலாவிடா வகையு டைத்துச்
சீர்மைமீ னனைத்துந் தின்று திசைதொறு நடுக்கஞ் செய்திவ்
வாரியுள் வளாபோ லோங்கித் திரிவதோர் மகர மூண்டால். (கச)

உற்றவ தனுற் சால மிடித்தன முளமஞ் சாமன்
மற்றது தனைப்பி டிக்க வல்லியேல் வலிஞர்க் கெல்லாங்
கொற்றவ னீயே மற்றென் குலக்கொடி தனையு மின்றே
வெற்றியி னிளக்க ளிப்பன் வேண்டுவ சிறக்கச் செய்தே.! (கடு)

என்றது சொலவி யைந்தார் கலியினுள் வங்கத் தேறிச்
சென்றணி வலிதோ ளேற்றிச் சிலைத்துமேல் வளைத்து வீசி
வென்றிகொண் மகரந் தன்னைப் பிடித்துமெய்ப் புத்த கங்க
ளொன்றுமே காமற் கைக்கொண் டேறிஞ னும்பர் போற்ற. (கசு)

நந்திதன் னுருவம் பெற்று நயந்தடி வணங்கி நிற்ப
வந்தடி தொழுதார் போற்றி வலிஞர்க ளதிச யித்துச்
செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் சிற்றிடைப் பெரிய வல்குற்
பைந்தொடி யணங்கைச் சாதிப் பண்பினின் மன்றல் செய்தான். (கஎ)

வே று.

காதலியோ டுதியனையன் கனகமழை பொழிந்திறைஞ்சி
யாதிகொளத் தென்னதவஞ் செய்தேனம் மணங்கையென
மாதிலெழு நந்தியொடும் வந்துடனு கமமெடுத்துப்
போதுகண நாதரொடும் போயினன்வான் மிசைகாண. (கஅ)

ஆங்கணைந்த பெருங்கிளைஞ ரருங்கனவோ மாயையோ
வீங்கிதுதா னறியகிலோ மிறைபணியே யெனத்துதித்து
நீங்கரிய நல்குரவு நீங்கியிருந் தனர்வருணன்
வாங்கருமன் பொதிதித்தா னனிபொழிந்து மலர்மாரி. (கக)

சோதியுருப் பெற்றவுமை தொழுதியலா கமங்கடமை
யாதரவிற் கேட்பலினி யருட்கடலே குணக்குன்றே
யோதியருள் செயல்வேண்டு முத்தமனே முத்திதரு
மாதிமுனி வித்தகனே யெனவேத்த வருண்மூர்த்தி. (உ0)

வே று.

உன்னரும் விசேட மிக்க வுத்தர கோச மங்கை
யென்னுமப் பெருந்தா னத்து ளெய்தியாங் கிறைவி யைப்பார்த்
தன்னமே விளம்புக் கேளென் றருளா முத்தி நல்குந்
தொன்னெறி யாக மங்கள் சுருதிமுழ் கருளிச் செய்தான். (உக)

அருந்தவம் புரியா முன்ன ரறுபத்து நால்வ ரங்கட்
பொருந்தல்கண் டெமக்கு ஞானம் புகன்றருக் காட்டென் றேத்தத்
திருந்துப தேச சோக்காற் செய்துமா முனிவ ருய்யப்
பெரும்பொரு ளுரைத்தான் மன்றற் பேதையோ டிருவங் காட்டி. (உஉ)

வித்தக வேடங் காட்டும் விமலனீள் புணரி சூழ்ந்த
வெத்தலத் தினுஞ்சி றந்த தித்தல மேயென் றெண்ணெ
ணுத்தமப் பத்தர் தங்க ணுத்தரா கமகோ சங்கள்
வைத்துமா மதுரை நோக்கிப் போயினன் மாதி லேடும். (உங)

அன்றுமைக் கருளிச் செய்த வரியவுத் தரகோ சங்கண்
மன்றுற வைத்த லாலே வாதவூ ராளி போற்று
மொன்றிய நகங்க்கு நாம முத்தர கோச மங்கை
யென்றுமை மங்கை பேராீல் வழங்கிய திலங்க வெங்கும். (உச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகஅ.

உங.—வளையல்விற்ற "திருவிளையாடல்.

மூக்கண லை வாயன் மூன்னமோர் காலஞ் சென்று
தக்கமா முனிவர் வாழுந் தருமவாச் சிரமந் தன்னுட்
புக்குநற் பிச்சை கொள்ளுங் காலையிற் புனித மாதர்
மிக்கபே ரெழில்கண் டியாரும் விரும்பியொள் வளையி ழந்தார். (க)

விரும்பிய மடவார் நெஞ்ச வேறுபா டறிந்து கேள்வர்
பொருந்தலின் றெமக்கிங் ஙீதீர் பொழிறிகழ் மதுரை மன்னுந்
திருந்திய வணிகர் தூய்மை சேர்குலத் துதித்தங் கெல்லாந்
தரும்பரன் றன்னைச் சாரு மென்றவர் தமைச்ச பித்தார். (உ)

ஆங்கவர் முன்னர்ச் செய்த வருந்தவப் பயத்தாற் போந்து
வாங்கருஞ் செல்வத் தோங்கும் வணிகர்தங் குலத்துட் டோன்றி
யோங்கிய வவ்வத் தோடு முலகுளோ ரதிச யிப்ப
நீங்கரு மொழுக்கத் தோடு நிரம்பினர் பிறங்க வங்கண். (ங)

முன்னவ னியாவும் வல்ல முதியவன் சமாதி யாலே
பின்னரொண் புதல்வ ரின்றி யினவரும் பெண்ணே யாக
மன்னிய வினிமை கூர்ந்த வணிகர்கண் டியார்க்க ளிப்பே
மன்னிய ரல்லா ரில்லை யென்றுளத் தழுங்கிப் புக்கார். (ச)

தப்பமர் மெய்யன் வையந் தொழுபவன் வணிக ருஞி
யொப்பருங் கங்கை மாதை யுமைமாதை யொளித்துப் போற்றே

யப்பெருங் கன்னி மாரைப் பரிவிப்பா ளுசை கூர்ந்து
செப்பரு மதுரை தன்னுட் சேர்ந்தனன் வணிகர் வீதி. (டு)

கழையதண் டேறி மூன்று விரல்படக் கடிகீ றிட்டுத்
தழையவொண் கலிங்கஞ் சுற்றித் தனிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திப்
பழையதோர் குடைக வித்துப் பசும்பைதோ ளேற்றிச் செங்கை
யழகெழ மோதி ரங்கா ணிகொள்கண் டிகைக டாழ. (சு)

வேறு.

இளமை மெய்வி டாதி லங்க விருமி யுள்வ ளைந்துசொற்
றளர வெள்ளை நரைபு ளைந்து சால வீழ்வி ருத்தனு
யளவில் வண்ண வளைகள் கொண்ட ரும்பெ ருந்தெ ருத்தொறும்
வளையல் கொள்ளும் வளையல் கொள்ளு மென்று கூறி வந்தனன். (எ)

வந்து கூறும் வணிக னல்ல வடிவி னுல நங்களே
யிந்த மாய நரைப ரந்த தின்ன தென்ற றிந்திலோஞ்
சுந்த ரேசன் மாயை யோதெ ரிந்தி டாதெ னச்சொலிப்
பந்த மாற யாவ ரும்ப ழிச்ச நின்று ளாவினுன். (அ)

இணையில் வண்ண வளையல் கண்டெ னக்கெ னக்கெ னப்பகர்ந்
தணிக லன்கள் பொலிய வும்ம நங்க ளுன்ம னங்களுங்
குணர்வு மின்றி மடனு மின்றி யொல்லை வந்த முல்லைசேர்
வணிகர் தங்கண் மங்கை மாரை வஞ்சி னுல்வ ளைத்தனன். (க)

கருதி நின்று தொழுது செய்ய கைத்த லங்க ளுப்பிடித்
தருவ மிஞ்சு மாத ரீரு மக்கு மிக்கி லங்கயாம்
வரிசி றந்த நல்ல நல்ல வளைக ளுண்டு பரிவொடுந்
தருது நில்லு நில்லு மென்று சாற்றி மாலை யேற்றினுன். (கஅ)

வேறு.

மின்வளை தன்னையெ டுத்துவி ரித்துவி ரைந்திடு வார்போல
மன்னிய கைகள்பி டித்துவி டாதுவ ணக்கிம யக்குதல்கண்
டன்னைய ருக்கறி விப்பமெ மக்கித டாதென வச்சமுறுத்
தென்னைவி டென்னைவி டென்பரு ளத்தெழு மின்பம றைத்தெனாள் (கக)

இப்படி சொல்லிய தேதுப ழுத்துக ரைத்தவி ருத்தனியா
னெப்பமர் ளகைகள்பி டித்தத ளுமு துற்றவர் தாமிசழார்
செப்பிணை யோழுலை மைப்புய லோகுழல் செங்கய லோவிழிவாய்
துப்புரு வோநுதல் விற்பிறை யோவிது வல்லியர் சொல்லுமென. (கஉ)

வேறு.

நன்குறு மொழியிற் பட்டு நாய்களைக் காண்பான் வேட்டின்
றென்கையில் வளைநெ ரிந்த தென்கையில் வளைநெ ரிந்த

தன்புடை யவனே நல்ல வணிவளை யெமக்கி டென்று
முன்பிடும் வளைகெ ரித்துச் சொல்லுவார் மூடுக வாங்கு. (கசு)

இனக்கன வளையீ டாதிங் கேகுவா யாயி னெங்கண்
மனத்தமர் சொக்க ஞர்த மாணையால் வணைப்போ மென்னத்
தனக்குநல் லவர்க்கு நல்லோன் றயாவொடு மூறுவ லோடுங்
கனத்தபல் வளைக ணீட்டுங் கைத்தலத் திலங்க விட்டான். (கச)

பூணையுமா யிரம்பொன் னிற்குப் புரிவளை யொன்றே யென்றென்
றூனைவரும் விரும்பக் கூறி யரும்பெருந் தனத்தை வேட்டாண்
டினவளை விற்பான் வந்தோ னிலங்கிய தனங்கொ டுத்துக்
கனவளை கொள்வான் வந்த கன்னியர் வளையுங் கொண்டான். (கடு)

இந்திர னயன்மா லாதி யாவருந் தீண்டொ ணாத
சுந்தர வுருவந் தீண்டத் தோன்றுபே ரின்பந் தன்னைச்
சிந்தையா லணுப விப்போர் செட்டியார் நாளு மிங்கே
வந்துபோம் வந்து போமென் றவாவற வழுத்தக் கண்டு. (கசு)

பழுதிலா மார வேளைப் பாலனோ சனத்தாற் காய்ந்தோ
வழகிய மடந்தை மீர்காள் பப்படிச் செய்வ லிக்கனிவ்
விழுமிய வொளிவ ளைக்கு விலைதர வேண்டா நாளை
யுழைதொறும் வந்தாற் றருவு மென்றன னுவகை நீட. (கள)

இன்னன பகர்ந்து காவ லிலங்குபே ரிடங்க டோறு
முன்னுற நடப்ப மேனி விதத்தையு முதிரா மென்மைப்
புன்முறு வலியுங் கண்டு புதுமையீ தறிவ மென்றே
நன்னெறி வணிக ஞரே தாள்கொணீ நவிறி யென்றார். (கஅ)

அழகிய சொக்க ஞம மறுமுகச் செட்டி மைந்தன்
பழவுற வளகைக் கோனு வறிகுவர் பதியு மீது
மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக்
கிழவனியான்பிறந்தே னல்ல கிளையிலே யெனம றைந்தான். (கக)

அங்கவன் மறையா முன்ன ரரன்பரி சனத்தா லாங்க
ணுங்குகண் ணியர்சூல் கொண்டு வீங்கிய வுதரங் கண்டே
யேங்கிநங் குலமூ டிந்த தின்றென வெருவி யாருந்
தாங்குதல் கொடாது தீயிற் சார்வதற் கொருப்பட் டார்கள். (உ0)

அருளுடைச் சொக்க னஞ்சி யவ்வயின் விடையிற் றோன்றிப்
பொருவரு மிருடி மாதர் சாபத்தாற் போந்தார் நும்பாற்
பரிவொடும் வளைய லிட்டுப் பரிசித்தோ நாமே சாத
லொருவரும் வேண்டா மற்றெக் குலத்தினு முயர்ந்தீ ரென்ன. (உக)

நடமொடு துதித்தார் யாரு நானிலத் துயர்ந்தோ நாமே
யுடையவ னறிந்தி டாத சரக்கிலை யுலைக்கு மெட்டான்
கடையரேம் பயந்த புன்மைக் கன்னிமங் கையரை வந்து
படிமிசை விரும்பற் கென்ன பரிக்கியஞ் செய்தோ மென்றே. (உஉ)

ஆர்ந்தமங் கையர்கண் முற்று மரன்பரி சனத்தாற் பண்பு
சேர்ந்தநன் புதல்வர்ப் பெற்றுத் திருந்திய வொழுக்கத் தானும்
வாய்ந்தநல் வடிவி னனு மறுவற விளங்கி நாஞ்ஞ்
சூழ்ந்தநஞ் சுற்றம் போற்றத் துயர்கெட விருந்தார் வாழ்ந்து. (உங)

அறமலி மதுரை மன்னும் வணிகர்க ளன்று முன்னு
வெறிகமழ் செச்சைக் கண்ணி வேளென விளங்கி ஞர்க
ணெறிதரு தூய்மை வாய்மை நீதிநல் லறிவு செல்வங்
குறைவற நிறைந்து மற்றெக் குலத்தினு நனிசி றந்தே. (உச)

கொள்ளவோர் புதல்வ ரின்றிக் குலங்கெடு மென்று கண்டு
மெள்ளநங் கிளையா னென்று மெய்புனைந் தெய்தி யொப்பித்
தொள்வளை யிட்ட தன்றி யுமையொடும் விடையிற் ரூன்றித்
தெள்ளியீர் மணந்தே நாமென் றிறையருள் செயப்பெற் ரூர்கள். (உடு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சசஉ.

உச.—இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

பாங்கடியார் பரவுபுக ழால வாயான் படம்பணிவான் முன்னெருகாற் பத்தி மிக்கோ, னெங்குபுகழ்க் காடுவெட்டி யென்ரூர் மிக்க வுயர்தலேவன் வைகைவட தடத்தி னெய்த, வீங்கதனே யறிந்தணுகா வாறு கோயி லெயிற் கடைதன் னிலச்சினையிட் டழைத்து மாறன், ரூங்கரிய படையெடுப்பான் முயன்ரூன் யாறுந் தனிப்பரவை யெனப்பெருகப் புகுந்த தன்றே. (க)

மண்முழுதும் பலநீர்த்தங் கண்டி றைஞ்சி மனமகிழ்ந்தேன் மற்றவற் றுள் வளமை கூர்ந்த, கண்ணிறைந்த பதியையுமப் பதியி லோங்குங் கார ணமா கின்னையுநீ கருதி வாழு, மெண்ணிபமெண் ணெண்ணின்மரீ மடங்க லெண்ணுன் கேந்துயரா லயத்தினையு மினிமை மிக்க, தண்ணமர்பொற் ரூம ரைவா வியையுங் காண்பான் றணிவிலா விருப்பெய்திச் சார்ந்தே னிங்கே. ()

இன்னருள்சேர் தயாநிதியே யமர ரேறே யென்தையே யென்செய்தேன் பகைவ ஞய, தென்னனெடு பேராறும் வாரா வாறு தீங்குசெயக் கண்டனே மற் றியாவும் வல்ல, நின்னையலான் மனக்கருத்து முடிப்பா ரூண்டோ நிலி யிடையின் றென்கருத்து முடித்தி டாயேன், மன்னுயிரை முடிப்பதலால் வாழே னென்று மீதுரைவளம் பதிநோக்கி வருந்த லுற்ரூன். (ங)

மருவுபுக ழரனருள்சேர் பத்தர் பத்தன் மற்றவன்றன் மனக்கருத்தை
முடிப்பா னெண்ணிப், பொருவருந்தன் கோயிலெயில் வாயி னுன்னும் பூழி
யன்மீன் முத்திரைகண் டிடமுண் டாகப், பரவுமதி லொடுவடவா யிலைமூ
ரித்துப் பாதியிர விற்சென்றே ரியந்தி ரத்தாற், கரிபரியோன் றனைநடித்தென்
கையி லேற்றிக் கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான். (சு)

ஓங்கிரூ யவனளவில் வெளிய தாக்கி யோதரிய சோதிவிமா னத்தை
யும்பொற், பூங்கமல வாவியைப்பு தனது நீங்காப் பொருவிலுரு வையுங்காட்
டக் கண்டு போற்றி, யாங்கவனுட் கசிந்துதொழு தாடிப் பாடி யணைவதற்
கிங் கென்னதவஞ் செய்தே னென்று, நீங்கரிய மயிர்ப்புளகம் பொடிப்பக்
கண்க ணீர்ததும்ப மேல்விதும்ப நிறைந்து நின்றான். (டு)

அரியயர்க்ட் கரியபிரான் காடு வெட்டி யன்புருயங் கண்டாரா வன்பு கூர்
ந்து, பொருவருநல் வரங்கள்கொடுத் தழைத்தாற் போலப் பொருபுனல்சேர்
தடினிவட தடத்தி னேற்றிப், பரிவுடைய நம்பத்த செழிய னோடு படைபொ
ருவான் படையில்லை விடியு முன்னம், விரைவொடும்போ வென்றுநிசி யாக்
கிப் போக்க விரைந்தருள்கண் டதிசயித்து நயந்து போனான். (சு)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரல்லிடை மெல்ல மேவி
யோங்குபே ராணை யாலே யுயரெயின் முரிவாய் தன்னைத்
தீங்கறத் தீர்த்தோர் வாயில் சிறக்கவிட் டடைத்து முன்ன
ரீங்கியா வருங்கா ணத்த னேற்றிலச் சினைய மிட்டான். (எ)

சுரிசூழ லுமைம யிற்குச் சொல்லியா லயத்தி ருப்ப
விரிகடை காப்போ ரஞ்சி விடியுமு னரசற் கூடிப்
பொருவிலோர் வாயில் வேரூப்ப் பெறித்தமுத் திரையும் வேரூய்
மருவிய மதிலும் வேரு யிருந்தது வடபால் வாயில். (அ)

என்றது சொல்லச் சீறி யெய்திய வமைச்சர் தம்மைச்
சென்றறி மின்க ளென்னச் சென்றவர் வந்து சொல்வார்
வன்றிறன் மன்ன கேண்மோ மாயையோ புகுந்த வாறின்
ரொன்றுமிங் கறிந்தோ மில்லை யுரைத்தவா ரெருக்கு மென்றூர். (கூ)

இருந்திறல் வழுதி மற்றிங் கியார்செய வல்லா ரீது
பொருந்திய தறிவான் யாவும் வல்லவ னென்று போத
வருந்தியு ணெழிந்து செய்ய மலரணைத் துயிலுங் காலைத்
திருந்திய கனவின் மாயை வல்லவன் சென்று சொல்வான். (கo)

ஞாயில்வாய் மதின்மூ ரித்து நள்ளிரு ளெல்ல தாக்கி
நேயமுள் ளவனே யிங்கே வரவிட்டு நீங்க விட்டுச்

சேயதோர் வாயில் விட்டுச் சேவறு குறியு மிட்டே
மேயவின் றியாங்கா ணென்ன வதிசயித் தெழுந்தான் போற்றி. (கக)

வந்தெயி லிடப மிட்ட வாயில்கண் டதிச யித்துச்
சுந்தர னல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
முந்தையி னன்பு செய்தான் மன்னவன் முறைமை வாயி
லிந்தமா நிலத்து நின்ற திலச்சினை வாயி லென்றே. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகடு.

உடு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் தென்னர் கோமான் முறைமையி னவனி காத்து
மின்னெயின் மதுரை தன்னு ளிருக்குநாள் விதிவ சத்தான்
மன்னுநன் குலமா தர்க்கோர் மகவின்றிக் காதன் மாதர்க்
கின்னெறி யில்லா மைந்த ரெண்ணில ராகு ரன்றே. (க)

மற்றது கண்டு சால வாடிய மன்ன னுள்ளா
ளற்புதச் சொக்க மூர்த்திக் கறைகுவ மென்று சென்றே
முற்றுமிங் களிக்க வல்ல முதல்வனே புதல்வ னில்லை
யிற்றது குலமென் றேத்த வீந்தன மென்னப் போந்தான். (உ)

இறையவ னருளா னல்ல விலக்கணத் தடனெர் மைந்தன்
மறுவறு குலமா மங்கை வயிற்றகத் திதித்தை யாண்டு
குறைவற வளர்நா ளந்தக் கொற்றவன் வேட்டை போகித்
திறமுறு முழுவை கையிற் சேர்த்தியர் தூறக்கம் புக்கான். (ங)

வே று.

அவமுறு புதல்வ ரிகல்செய்து காவ லறையபித் தரும்பொருள் கவர்ந்தே
புவிமிசைத் தூரந் தங்குறை யறிந்து போயினர் யாரையு மறைத்துக்
கவினுறு குலக்கோ மைந்தனைக் காத்த வமைச்சர்கள் கரிபரி முதலா
நவையறு படையை வெருவுறு குடியை யடைவுற நயமொடு கூட்டி. (ச)

வரந்தரு மரசன் குமாரனுக் கடைவின் மணிமுடி சூட்டுவா னெண்ணி
யிரும்பொரு டேடிக் கண்டிடா தறையி னியைந்தசாம் பூனத மான
வருஞ் செழுங் கனகக் தேடினுஞ் சிறந்த வண்ணிமுடிக் காதவ மணிக
டெரிந்தன வெங்ஙன் றேடுவஞ் சொக்கன் றிருவுள மறியகி லேமால். (ஙி)

விதுமர பிலங்க விவற்கபி டேகம் விரைவுடன் செய்திடா தொழியி
னதிர்வுறு மூலக மென்செய்கே மென்றென் றழுங்குதல் கண்டருள் சுரந்து

திதமுறு சொக்கன் பலசிறப் போடுஞ் செட்டியாய் மணிவிலை கூறிப்
பதியுயர் பெரிய பட்டின நீங்கள் பார்ப்பதிங் கென்னென வடைந்தான். ()

வருந்துபே ரமைச்சர் நயந்துசென் றுளத்து மருவுகா ரியமுரைத் துன்
னைப், பொருந்துமுன் றுன்பம் போனது சொக்கப் புனிதனே வறிஞலே மென்ன, வரும்புரை யிரேகை களங்கம்விந் துக்க ளற்றவை குற்றமொன் றில்லை, யொருங்கமுன் பார்த்துக் கொள்ளுமின் முடிக்கா மொன்பது மணியுமுண் டென்றான். (எ)

போதுகாய் வெயிலின் வாடிய பயிர்க்குப் பொழிபுன லுதவிய புயல்போற்
நீதிலா வடிவின் வந்தமா ணிக்கச் செட்டிகேள் யாங்களிங் கறியக்
கோதிலா மவுலிக் கானவை தெரிந்து குணங்குறை பிறங்கிலக் கணங்க
ளோதியா தரத்திற் ருவெனக் கேட்ப வுத்தம னத்திற முரைப்பான். (அ)

வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலனெவச் சிரத்தா
லாசற வரிந்த வுறுப்பினை வானே ருருந்தமண் விழுந்தன தப்பிக்
காசறு வித்தாய் மலையினுஞ் சிறந்த கடலினுக் தீவினும் புதுமை
பேசரும் பெரிய நாட்டினும் பிறந்து வினிந்தன பிறங்கிட வன்றே. (கூ)

பரியவா ளென்பு வயிரகீ டிறைச்சி பவழமென் கருவிழி நீலம்
பொருவரு மொளிசேர் கவம்புரு டராகம் பொருந்துசெங் குருதிமா ணிக்க
மருவிய மயிர்வை ரேரிய நிணங்கோ மேதகம் வாணகை முத்தங்
குருவளர் பித்து மரகத மென்று கூறுவர் குலமணிப் பிறப்பே. (ரு0)

சுடர்கொண்மா ணிக்கத் திறம்வகுப் பவரார் சொல்லுவல் சுருங்கநான்
கிடமும், படருநால் வருணத் திலகிய பெயரும் பன்னிரு குணமுமீ ரெட்டு,
நெடியபுன் குறையுந் தகுமெழு நான்கு நிறங்களும் பிறங்கிய வியலு, மிட
முறு பத்தி பாய்தலு மென்ன வெழுவகை யிலக்கண முடைத்தால். (சக)

கருதிடின் வலவை மாவலி சங்கை கம்பனே கல்லணை யென்னுந், தரு
சம னெளிசூழ் நதிகளுன் கிடமாஞ் சாதிநான் கந்தணன் வெள்ளை, பரிவுறு
மரசன் சிவபீபுவாழ் வணிகன் பச்சைசூழ் திரன்கறுப் பவைதா, மருவிய பெ
யர்கேரீ ளிங்குரு விந்தம் பதுமரா கம்பணு மணியே. (கஉ)

மின்னிய நெருப்பிற் சேரினுந் தகட்டின் மேவினும் வெயிலினுங் கரத்து, மன்னினு மோரந் தன்னினுந் தூக்க மருவினுந் தேய்ப்பினும் பிறங்கிக், கொன்னுறச் சிவந்து பார்க்கவந் தோங்கிக் குச்சிமுன் பரந்துசேர்த் திடின் முன், பன்னிய வொளித்தாய் மத்தக சுத்தி யுடையது பன்னிரு குணமால்.()

மிகவுறு தராச மத்தகங் குழிதல் வெச்சமி லேச்சுமி வெகுளி, புகை
யொடு திருகன் முரலொடு செம்மண்ணிறுகுதல் கருகுதல்பொரிவே, யிழுது

புடாய நெய்ப்பிலி சந்தக் கேடிகீள் வெய்யகீற் றென்ன, வகைபடி குற்ற மெ
ண்ணிரண் டாக வகுத்தனர் மாசறு புலவோர். (கச)

வே று.

பங்கயஞ்செங் கழுநீர்சா தக்கண் சூத பல்லவமின் மினிகோபம் பரிதி
தீப, மங்கிவிழு தழற்குன்றி யுலோத்தி ரஞ்செவ் வரத்தமுய லிரத்தமா
தனீவீ வித்துச், செங்கலில விதழ்குரவு பாட லப்பூத் திலகமுருக் கிதழ்மஞ்
சட் டேறு கோவை, தங்கொளிச்சிந் தூரங்குகீற் கண்ண சோகின்_ரளிர்தி
றங்க ளாவணையோ டெழுநான் கென்பர். (கடி)

எண்டருதே சிடையளவே வீலகோ டன்க ணியைந்தவற்றி ஞெனிபர
த்தல் பத்தி பாய்த, றண்டரளத் தியல்வகுப்பிற் பிறப்புப் பாம்பிற் சங்கி
னின்மீ னின்றலையிற் றழைநெற் முளி, லொண்டொடிமங் கையர்களத்தி
லியானைக் கோட்டி லுயர்கழையிற் காகவா கனர்திண் டோளிற், கொண்ட
லிலிப் பியிலேனக் கொம்பி லிக்கிற் கொக்கிலெனப் பகர்வர்வியப் பிப்பி முத்
தால். (கசு)

தங்கியமுள் ளேறுமுகங் கறுத்தல் செந்நீர் சார்வனமண் ணேறிடப்புத்
திருகல் கோணை, மங்குறுசிப் பிப்பற்றுக் காக வன்னி மருண்டிருத்தல் குறை
பத்தே குணமே தட்பம், பொங்குடுத்தே சுருட்கினனம் வயிரம் வைரா கர
மேருப் பொருப்பிமவா னேம கூடந், துங்கசவா லக்கமவந் திகமா தங்கந்
தொகுமருணு மெனுமெட்டா கரமே தோற்றம். (கஎ)

றீற்றுமலஞ் சப்படியே பிளத்தல் கோடி கெடுதல்கரி தூனிவிந்து காக
பாத, மாற்றருஞ்சீர் தருகோடி மூரித சூரை மழுங்கலிருத் தெனப்பகர்வார்
குறையீ ராறும், போற்றிடுநற் குணந்தாசைச் சுத்தி நோன்மை புரந்தரசா
பம்பலகை யெட்டு மிக்க, வேற்றமுஷடக் கோண்மா றெனவைந் தாமற்
றிலங்கியநீ வத்தினிய லியம்ப லுற்றேன். (கஅ)

அணிபொழில்வாழ் குயிற்கழுத்தே குவளை வண்டே யாகுலக்கண் செ
ழுமேக மவிரிச் சாறே, யிணையிலுயர் பூவைப்பூ நெய்தற் போதென் றிலங்கு
மொளி யெட்டென்பர் குறையெட் டெண்ணிற், றணிவில்சர் சரப்பிரசத்
தோடு பொல்லாச் சாரசமஞ் சனிவளிமண் சார்ந்த கிட்டம், பிணிகொளிலேச்
சுமியாகுங் குணநெய்த் துச்சி பிறங்கலொளி வளர்பவளம் பேசக் கேண்மின்.

துன்னியசிந் தூரமீச்சஞ் செங்காய் செம்மண் தேவளை முசுமுசுக்கை
தளங்கு வீரைப், பன்னியசெங் கனியென்பர் நிறந்தி ருக்குப் பைங்கருப்பத்
தூனைகல்லெ_ழுடங்கல் பொல்லா, மன்னும்வெளி றென்பர்குறை பச்சை
ஞள்ளை மயிற்கழுத்து நெல்லினிளம் பயிர்பொன் வண்டின், மின்னுதரம்
பொன்மையொடு பசுத்த னெய்த்தன் மேற்பத்தி பாய்தனிறங் குணங்க
ளென்பர். (உ0)

கருகல்வெளி ரைடுபொரிவே கல்லே மண்ணே காற்றிறுக நராசமொடு குற்ற மெட்டா, மரகதம்விட் டெயர்புருட ராகஞ் செம்பொன் வண்டகட்டிற் றேனெழுகு நிறமே யென்ப, ருரியவயி ரரியம்பொன் மேன்மு லிப்பா லொழுகுமொளி யென்பர்கோ மேத கத்தை, மருவுவயி ரியத்தின் மீது தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர் வண்ணந் தானே. (உக)

மூதைமைகெடா விவைதமக்கு நீதி யொன்றே மும்மணியா வனசொ ன்ன புருட ராக, முறுவயிரி யங்கோமே தகமே யென்றுங் கோதுவர்மற் றிவற்றின்க ணுதித்த வெண்ணின், மறுவறுதோ ராவல்லி கனக தோரா வல்லிமுத லாயினவுண் டென்பர் மற்று, நெறியுரைப்பி னுளபலவிங் கரசர் மாட்டு நேசமுடை யாருமைப்போற் கண்டி லேமால். (உஉ)

வேறு.

மறுவறு சிறப்பிற் பெருவிலை மணிகள் வாய்த்தன விவையெனக் காட்டி, யுறவுறப் பேசி விற்றிடக் கொண்ட வுத்தம நிலக்கணங் கண்டே, நிறைவுறு மகிழ்ச்சிக் கடலிடை மூழ்கி நெறிப்பட நவநவ மணிகண், மறைபறை யுலகிற் கண்டிலே மென்று மவுலியும் விதிப்படி யமைத்தார். (உங)

அரசிளங் குமரர்க் குயர்விழா நடத்தி யணிமுடி மனறநெறி சூட்டிப், பெருமைசேர் வணிகன் றனைநயப் பிப்பான் பெரும்பொருள் கொண்டுமுன் செல்லக், கருதிய பொருள்கள் வேண்டுவ வளிக்குங் கடவுள்கண் டெழுந் தூளே நகைத்தாங், குரியவா லயத்தை நோக்கிநேர் போகி யொளித்தனன் றுதித்ததி சயிப்ப. (உச)

ஆங்கணை மறையோ ரமைச்சரன் புடைய வழகிய சொக்கெனத் தேறி, யீங்கிவ னளித்த மணிமுடி சூட்டற் கெத்தனை தவஞ்செய்தா னிதனும், பாங் குடை யுலகந் தனிமுழு தாண்டு பகைகடிந் தூழிவாழ்ந் தறத்தி, னேங்குவ னென்று போற்றியா லயத்தி லுத்தமி னடிபணி வித்தார். (உடு)

அதர்படத் துதித்து மன்னவன் மகிழ்ந்தே யவனியோர் நாளும்வாழ்ந் திலங்க, நதிபொதி சடையா னருளினுல் விளங்கி நாற்பெரும் படைநனி படைத்து, நிதிகவர் ஞாதிப் பகைகடிந் தெடுத்த நீணிதி கவர்ந்துய ரறத்தின், மதிமர போங்க விருந்தர சாண்டான் வரமனு வெனநெடுங் காலம். (உசு)

ஆகத் திருவிருத்தம் சஅக.

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவமுறு பத்தித் தென்னவ னெருவன் சைவநூல் சிவபுரா ணங்கள், சிவனெயு மொளிவெண் ணீற்றையு நாளுந் தெய்வவஞ் செழுத்தையும் போற் றிப், புவியொடு தானும் பொருளெனக் கொண்டு பூண்டியர் மதுரையாம் பதி யிற், பவனிசி யகல வருளினுல் விளங்கிப் பகையற வாழுநா ளன்னில். (க)

தந்திர மிக்க மூன்தையோர் சோழன் முனையால் வெல்லமாட் டாமன்
மந்திர வாதஞ் செய்துகை தவனே மதுரையம் பதியொடுங் கூட [து
மூந்துற வெல்லக் கடவமென் றெண்ணி முடிவில்பல் பொருள்களுங் கொடுத்
வெந்திற லமணர் தங்கள்பாற் செல்ல விட்டனன் கட்டிசெட் டோலே. (உ)

வேறு.

நம்பெரு மடிகள் காண்க நலந்தரும் வளவ னேலே
யெம்பெரும் பொன்னி நன்னாட் டிலங்குயர் பதிகண் மிக்க
செம்பொனே டளிப்ப லின்று செழியனே மதுரை யோடும்
வம்புறக் கோறல் வேண்டு மந்திர வாதத் தென்றே.' (ஊ)

மூட்டவெண் கிரிக்கண் வாழு முதல்வரெண் ணுயி ரத்தோர்
கட்டவிழ்த் தடைவி னேலே வாசகங் கண்டு வாழ்ந்து
சட்டெனக் கூடி யின்றோர் தந்தியைத் தோற்று வித்து
விட்டிமைப் பொழுதிற் சேர விழுங்குவிப் பேமென் றெண்ணி. (எ)

மன்றுநீ டசோக் கீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய
வொன்றிய தூமத் தீயி லேமமார் சத்தி யாலே
வென்றியி னடக்கு மேரு வென்னவோர் வேழந் தோன்றி
நன்றிகொள் புவன மூன்று நடுங்கிட வதிர்ந்த தன்றே. (ஙு)

மொஞ்சகக் கைய ரந்த மும்மத வருவி பாயும்
வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கட் குஞ்சர வெற்பை நோக்கிப்
பஞ்சவன் றன்னை யந்தண் பதியொடு மெடுத்துச் சேர
விஞ்சவோர் கவள மாக விழுங்கென வறைந்து விட்டார். (சு)

ஆலகா லங்க டெப்ப வடர்த்தகிம் புரிவெண் கோட்டாற்
கோலமா முகிலைப் பீறிக் குத்திவான் முழுடு சாடி
மேலுடு வுதிர்த்து நாகம் வெருக்கொள மிதித்துக் கூடச்
சாலும்வெஞ் சமண ரோடு நடந்தது தரணி யேங்க. (எ)

மதுரைநீட் டைந்து கூப்பி டெனவட கீழைக் கோணத்
ததிர்வொடு தோன்றக் கண்ட வச்சமி லாத வென்றி
முதுவலிச் செழிய னஞ்சி முடிமணி யெனக்க ளித்த
விதுமுடி யரற்கு ளாப்ப லென்னவா லயத்து மேவி. (அ)

பெருமகின் னருளி னேலே பிறிதொரு வருக்கு மஞ்சே
னருகர்மந் திரித்துச் சேர விழுங்கென வறைந்து விட்ட
பரியகைக் கூற்றம் மென்னும் பகட்டினுற் கலங்கி னேனிங்
கொருவரு மிலைநீ யல்லாற் காத்தரு ளொல்லை யென்முன். (கூ)

அரசகேள் கீழ்பா லிஞ்சி யணையவட் டாலே கட்டின்
முரணெடும் வில்லா ளாகி யொல்லைவந் தீதவருங் காணக்

கரிகரி யாக வெய்வல் கலங்கிடே லென்றோர் வாக்குத்
தெரிவுற வாகா யத்திற் சிறந்திடக் கண்டா னன்றே. (சo)

தொழுதிறை திருவாக் கென்று சோகம்விட் டகம கிழ்ந்து
பழுதிலா வமைச்ச ரோடும் பன்முறை பழிச்சிப் போந்து
மூழுவதும் வல்ல தெய்வக் கம்மியர் தம்மான் முன்ன
ருழைமதி தவழெ யிற்பா லுரைத்தவா றுங்கச் செய்தான். (சக)

தெற்றிசேர் தலத்துட் டோன்றிச் சிலையுட னம்பொன் றேந்திக்
குற்றுடை வாளுங் கட்டிக் குலவுதொப் பாரங் கட்டி
முற்றுமெய் யணிவி ளங்க முகங்குறு வியர்ப னிப்ப
வெற்றிகொள் புரங்கள் செற்ற மேருவில் லாளி நின்றான். (சஉ)

நண்ணரு முருவங் கண்டு நயந்துபூ மழைபொ ழிந்து
விண்ணவ ரயன்மா லாகண் டலன்வியன் முழவ மார்த்தார்
மண்ணவர் துதித்தார் வேந்தன் வாழ்ந்தெழ வியந்தான் சூழ்ந்த
வெண்ணரும் கன்னி மாத ரினவளை சிந்தி னாரால். (சங)

ஊறிடு மருவி யோங்க வுரனுடை முழக்கங் காட்டத்
தேறிநின் றதிச யித்துச் சிரித்துவா னுறச்சி லேத்து
மாறலுழ் துயரந் தீர மதுரையம் பதியோ ருய்யக்
கூறரு மிலக்கை நாடிக் குறித்துளீள் கணெவி டித்தான். (சச)

மானமில் சமண ரெண்ணின் மந்திர வாதஞ் செய்து
தேனலர் தொடையன் மார்பச் செழியனை மதுரை யோடும்
போனக மாகக் கொள்ளென் றேவின புழைக்கை மத்த
யானையை யெய்தான் முன்னம் யானையை யுரித்த வீரன். (சடு)

யானையாழ் துயரந் தீர்த்தோன் யானைதாங் கண்டங் கண்டோன்
யானைவா கனத்தோன் போற்ற யானையா லயத்தி ருந்தோன்
யானையா னனனைத் தந்தோன் யானைவந் தனையு வந்தோன்
யானையை யுரித்த தன்றி யானையை யெய்தா னன்றே. (சசு)

செல்லம ரெயிலட் டாலெச் சேவகன் விட்ட கொற்ற
வில்லுமு கமால் வாளி வேழத்தை நாடிச் சென்று
மல்லலங் குளத்து மூழ்கி வயிற்றுறு நினைம ருந்தி
யொல்லையி னிலத்தி வாயா லோடிய துதப்பி யோட. (சஎ)

வேறு.

வீரன் விட்ட கணைபட விண்பயங்
கூர விட்ட குருதிப் பெரும்புனல்
வாரி யொப்ப விளங்க வனையெனச்
சோரு மத்தி யிலத்தி சொரிந்ததால். (ரo)

கடுகெ மோதிக் கதறி விழாமுனம்
படியின் மாமகண் முன்னம் பரவினள்
கொடிது காத்தரு ளென்றுபொற் கோயில்வாழ்
கடிய வெட்டுக் களிறுங் களித்தவே. (கக)

பிடிக ளோடும் பெரும்பயம் போய்த்திசை
முடிவில் யானைக ளெட்டு முழங்கின
வடைய மானிட ரச்சந் தவிர்ந்தனர்
நடந வின்றனர் தொந்திலி நாயகர். (உ0)

உரன ழிந்து விழுந்த வுவாவினை
யிருமை மிக்க விலத்தியை நாட்டவர்
தரும மிக்க தனிவினை யாடலின்
வரிசை காண வளாயுரு வாக்கினன். (உக)

வேறு.

முடிசிகையினர் விடுசடையினர் முண்டித்தவர் கொன்றைக்
கடிகமழ்சடை யரனடியவர் கடுவிசையுட னணுகிப்
படிதருதலை பறியமணர்கள் பயமொடுநனி குழறத்
தடிகொடுதலை சிதறினர்சய சயவெனநட நவிலா. (உஉ)

வேறு.

கன்றிய சமணர் மாளக் கவுரிய னணுகி யானை
பொன்றிய தல்லாற் கல்லாம் புதுமையைப் பாரீ ரெய்த
வென்றியைப் பாரீ ரன்தோ வெல்லயார் வல்லார் நந்தந்
தென்றமிழ்ச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றான். (உங)

வடிவுடைக் கடவு ளங்கண் மறைகுவா ளெருப்ப டுங்கால்
விடுவிசைப் புரவி மேன்முன் விளாந்திறை யேவப் போனேன்
படிபுக ழமைச்ச ரோடும் பன்முறை பணிந்தெ ழுந்து
கடிகமழ் கமலப் பொற்றாள் பிடித்தனன் கருத்துட் கொண்டு. (உச)

இவ்விடத் தென்று நின்றே யித்திருக் கோலந் தன்னை
மெய்வரப் பழிச்சு வோர்க்கு வேண்டிய வாங்க ணல்கிச்
செவ்வையிற் காத்தல் வேண்டுந் தீர்த்தனே பத்தர் வாழ்வே
கொவ்வையங் கனிவாய் மங்கை கொழுநனே யெனத்து திக்தான். (உடு)

இச்சையி னடியார் தங்கட் கெளியையா மாத லாலே
நிச்சய மாக வுங்கு நிற்கின்றே நின்போ லெம்பாற்
கச்சமி லாத வன்பற் கண்டில மடிவி டென்று
நச்செயிற் றரவக் கச்சை நாயக னருளிச் செய்தான். (உசு)

அருளினு னிறைந்த தென்ன னடிக்கம லங்கள் விட்டுப்
பொருவில்பல் சிறப்புஞ் செய்து போற்றினன் புவியோர் போற்றப்

பரிவொடு நின்ரு னங்கண் பணிவுடைப் பத்தர்க் கென்றும்
பெருகவேண் டுவகொ டுப்பான் காரணம் பிறங்க வென்றே. (உஎ)

ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை
யீனமி லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத்
தேனலர்த் தொடையட் டாலைச் சேவக னென்ன நாம
மாநிலத் தன்று முன்னு மன்னிட வழங்கு மன்றே. (உஅ)

பாவியர் விட்ட கொற்றப் பருப்பத விபத்தை வீழ
மூவர்க டலைவன் சிங்க மூகக்ஷணை விடித்த லாலே
காவல னவதா னத்தைக் காசினி காண நண்ணி
மேவரு நரசிங் கத்தை யிருத்தினன் வேழக் குன்றில். (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - டுகo.

உஎ.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.*

அழகினுக் கழகார் மேனி யாலவா யமுத வாயான்
பழுதில்சாத் தவர்கள் சூழப் பல்பெருஞ் சீறப்பிற் ரூன்றிப்
பொழிலுல் கனைத்துங் காணப் புரவிதூற் றியைய மிக்க
செழியன்முன் குதிரை யிட்ட திருவிளை யாடல் கேண்மின். (க)

சந்திர குலத்தி னீடோர் தானைவேல் வாகை மாற
னந்தமின் முன்னோர் போல வவனியை யடைவிற் காத்துச்
சுந்தரற் கன்பு பூண்டு தலங்குமா மதுரை தன்னுண்
மந்திரத் தலைவர் சூழ வளம்பட வாழு நாளில். (உ)

நீதிமா மதுரை நீழ னெட்டிலை யிருப்பை யென்றூர்
காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனூர் மிறந்த மூதூர்
சோதிசேர் வருள நீழற் சிலம்பொலி தளங்கக் காட்டும்
வேதநா யகனூர் வாழும் வியன்திரு வாத வூரால். (ங)

ஆதியா தித்தன் சோம னக்கினி தமது பேரால்
வேதியர் தமைவந் தேத்தி விளம்புமுன் னுலங்கண் மூன்றுங்
[illegible]வணங்கக் கண்டு கடையுகம் வாத ராச
னீதியின் வணங்க வாத புரமென நிகழு மூதூர். (ச)

தெரிவையர் விழியை யேய்க்குஞ் சேல்வளை களத்தை யேய்க்கும்.
பரிபுரப் பதத்தை யேய்க்கும் பங்கயம் பழனந் தோறுந்
தருமுகிற் முனை போர்த்துத் தாரகை முத்தம் பூணக்
கருதிநீள் கழுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செந்நெ லேய்க்கும். (ஞ)

* 'குதிரைமீடு ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்' எனவும் பிரதி பேத முண்டு.

மன்னுமிக் நகரி தன்னுண் மானமங் கலத்தா ராகுங்
தொன்னெறி முனிவ ராமா மாத்தியர் தொழுகு லத்து
நன்னெறி விடையிற் போந்தோர் நன்கணத் தலைவர் நாம ;
மின்னெறி வாத வூர ரென்னவந் துதயஞ் செய்தார். (சு)

மன்னுமூற் ரெடர்பி னுலே மாசற வீரெட் டாண்டுண்
முன்னோ னீதி நூன்மற் றியாவையு மூற்றக் கற்றுக்
கொன்னுற வளரக் கேட்ட கொற்றவ னயந்த ழைத்துத்
தன்னுடை நன்னு மத்தாற் றலைமைசேர் நாமஞ் சாத்தி. (எ)

மல்லலஞ் சிறப்பி னெங்கும் வரிசைகள் பலவு நல்கி
யெல்லையில் சேனைக் கேற்ற தாழ்வுகேட் டிருத்தி யென்னைக்
கல்வியின் மிகுதி யானுங் கருத்துணர் கூர்மை யானுஞ்
சொல்லரு மமைச்சர்க் கெல்லாந் துளங்குமுற் றலைவ ராளர். (அ)

கரிபரி திண்டேர் வென்றிக் காய்சின வீர ராற்றுந்
தரைபுகழ் செய்திக் கெல்லாந் தலைவரா யவனி வேந்தர்
வரவிடு திறையுங் கண்டு மற்றவர்க் கினிய செய்து
பரிவுடைத் தென்னன் பாரந் தம்வயிற் பரித்துப் போந்தார். (கூ)

துளங்கிய பத்தி பூண்டு சொக்கநா யகன்வி ரும்ப
விளங்கிய நலங்கள் செய்து மேதகு தொண்டர் மாட்டுங்
குளிர்ந்ததங் கினைஞர் மாட்டுங் கொடுத்தரும் பொருண்மற் றெங்கும்
வளர்ந்தபே ரறங்கள் செய்தார் மனத்திலோ ராசை யில்லார். (கo)

மன்னவ ரிவரே யென்ன வாழுநா டனிலுஞ் சாதி
மெய்ந்நெறித் தரும நீங்கா வேதிய ரமைச்சி னுலே
முன்னையிற் றனது செல்வ முடிவிலா தோங்கக் கண்டு
தென்னவன் மகிழ்ச்சி யெய்திச் சிறக்குநா டம்மி லோர்நாள். (கக)

வேறு.

கோதி லாத குதிரைத் துறையவர்
நீதின் மாறன் றிருமு னணைந்தவன்
பாத மீது பணிந்தாங் கொடுங்கினின்
ரோது வார்க ளுறுபெருஞ் செய்திகள். (கஉ)

நீதி மன்னவ ரேறே நினைவறச்
சீத வெம்மையிற் றேய்ந்தன சில்பரி
வாத நோயிடை மாய்ந்தன சில்பரி
யாதி வெப்பி லழிந்தன சில்பரி. (கஙூ)

கண்ட மாலே கவுசி மகோதர
மண்ட சோலம்வெஞ் சூலை யலர்குநோய்

தண்டை நோய்பிர மேகந் தலைக்கணங்
கொண்டு மாண்டன சில்பெருங் கோடகம். (கச)

துற்ற மற்றை வரிசைத் துரகமும்
வற்றி யுய்யுமுய் யாவென மன்னின
பொற்பி லங்கு புதுப்பரி யிங்குநங்
கொற்ற மோங்க விரைவிற் கொளப்படும். (கஞ)

மண்ணி னீண்மறு மண்டலங் கொள்பவர்க்
கெண்ணி லங்கிகா நிலக்க மிவுளிகள்
கண்ணு பந்தியிற் கட்டத் தகுமென
வுண்ணி றைந்த விருப்பி னுரைசெய்தார். (கசு)

வே று.

மற்றவ ரியம்பக் கொற்றவன் கற்ற வாதவூர் முனிவனை யழைத்திங்
குற்றுயர் புறுநங் காரிய மினைத்து நின்னுளர் வாழுளர் கின்றே
நற்பிர மாணி நீயலா லுண்டோ நானிலத் தமைச்சர்க டம்மூட்
கற்றறி வுள்ள தலைவனே நினக்கோர் காரிய முணர்த்துவங் கேண்மோ. (கஎ)

பகர்ந்தனர் வந்து பரித்துறை யாளர் பரிவுறு நம்பரி யினைத்து
மகந்தரு நோயால் வீந்தன வென்றே யறைப்படுங் காசணி தூசு
தகும்பெருங் கனகம் வேண்டுப வெடித்துத் தாவுமா விறங்குபட் டினத்துப்
புகுந்துயர் பரிகொண் டீணைந்திட வேண்டும் புரவிநூ லிலக்கணத் தியைய.

வே று.

என்றது சொல்ல வாழ்த்தி யான்சொன்மி னெனவே சொன்னர்
நன்றருள் செய்த மாற்ற நாதனே விரைவிற் செய்வ
லின்றுநீ விடைதா வென்ன வியம்பிநல் விடையிற் போந்து
தன்றுபொன் னறைமாட் டெய்தக் கோவல ரெதிர்து ரைத்தார். (கஅ)

வே று.

பொன்னி னீடிய புஞ்சமா ரறையினுட் புக்குத்
துன்னு பல்பொருள் சூழ்ந்தகண் காணியி னெடுத்துப்
பன்னு நீதிசேர் பல்பெருங் கணக்கினும் படித்து
மேனி ருப்பொடு கட்டினர் பெட்டக முட்ட. (உ0)

வே று.

பொய்ம்மை யின்றிப் பரிக்கும் புகழுடைச்
செம்மை யோரைத் தெரிந்து பரிவொடும்
வம்மி னென்ன வரவழைத் தாங்கவர்
தம்ம னங்களிப் பத்தன நல்கினர். (உக)

ஆங்கி லங்கு மளப்பரும் பெட்டகந்
தாங்கு மென்றவர் தம்வயிற் சேர்த்தரு

டேங்கு நாதன் றிருவால வாயுமை
பாங்கி ஞானப் பணிவமென் றெய்திஞர். (உஉ)

வேறு.

எண்ணில்பெரும் பாவ மிடைப்பளவி னீக்குவிக்கும்
புண்ணியநன் னீர்பொலியும் பொற்ரு மரையதனு
ணண்ணிநெறி யாசமித்துப் போந்து நலங்கடரும்
பெண்ணே யனதுதிக்கைப் பிள்ளே யுழைச்சேர்ந்தார். (உரு)

ஆங்குமர னேங்கியபே ரண்டம் வலம்வரவே
யோங்குமரன் றன்னைவலம் வந்தாங் குறுகனியை
வாங்குசதி ரோனே மதவா ரணவரசே
தேங்குபுக ழைங்கரனே செய்யமலர்த் தாள்போற்றி. (உச)

காத்தருளா யென்று தொழுது கரங்கூப்பி
யேத்தி யருள்பெற்றுப் போந்தாங் கினிமைதருஞ்
சீர்த்தி பொலியு மிமவான் றிருமகளார்
வாய்த்த திருக்கோயில் புக்கார் மதியுடையார். (உடு)

என்ரூர் வனமயிலே யேழ்பொழில்வாழ் கோகிலமே
யொன்ரூய வேதா கமவாவி யோதிமமே
பொன்ரூத வெண்ணெண் கலிபேசும் பூவையே
மன்ரூர் கடம்பவன மானே யடிபோற்றி. (உசு)

வேறு.

இவ்வண்ணந் துதித்தி றைஞ்சி யின்னருள் பெற்றுப் போந்து
செவ்வண்ணச் சொக்கன் மிக்க செம்பொனு லயத்துப் புக்கு
மைவண்ணக் கண்டத் தானே வாய்த்தபே ரண்டத் தானே
மெய்வண்ணப் பாதத் தானே யென்றுசூழ்ந் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். (உள)

விழுந்தவர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார் வேந்தர்
செழும்பொருள் கொடுபோய்க் கொள்ளுங் காரியந் தீங்க தின்றி
யொழுங்குறப் பலித்தல் வேண்டு மூனையலா லுதவி யில்லென்
றழுந்தமுன் னுணர்த்திப் போது மளவினி லருளா லாங்கு. (உஅ)

வெண்டிரு நீறு கொண்டோர் வேதிய னுவந்த ளிப்பக்
கண்டது வாங்கிச் சாத்திக் காரியம் பலிக்கு மென்று
கொண்டகங் களித்துப் பேர்ந்து குறைவிலாக் கனகத் தோடு
மண்டிய தானை யோடும் புறப்பட்டார் மதுரை விட்டு. (உக)

கற்றைவெண் கவரி வீசக் காயகர் கீதம் பாடக்
கொற்றவெண் குடைநி ழற்றக் கோதையர் மருங்கு வாழ்த்த
மற்றுமன் னனாகி றுத்தி மாணிக்கச் சிவிகை யேறி
முற்றுபல் லியங்க ளேங்கப் போந்தனர் முடுகி வன்றே. (ஙo)

சாலிநீள் கழனி தோறுந் தண்டலைக் கதிரா வீனும்
பாலுறு தடங்க டோறும் பணிலநித் திலம்பி றக்கு
மேலுறு சாபந் தீர விந்திரன் வெள்ளை யானை
காலெவந் திறைஞ்சுந் தொல்லைக் காளையம் பதிய டைந்தார். (கூக)

வே று.

ஆரண மும்பகலு மிந்துவு நீடாரவு மந்தண னும்மரியுந் தும்புரு நார தரும், வாரண முந்திருமான், மைந்தனு மிந்திரனும் வானுயர் தேவர்களுங் கோடிடை மாமுனியும், பூரண நாமகளும் பூமக ளும்முமையும் பூழிய னுந் திருவோ டேழுல கும்பரவுங், காரண வன்குரவார் கந்தவ னச்சோமன் காணம ணங்கமழுந் தானவ ணங்கினரால். (கூஉ)

வே று.

கருதுமப் பதிஞய விட்டுக் காதங்கள் பலவு நீங்கி
வருநெறி வசத்தி னாறு மாசின்மூற் றெருட்பி னாறு
மருள்புனை வாத வூர ரன்புடைச் சம்பு வாழுந்
திணைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார். ()

வளைமதி காட்டப் பூக மரகதங் காட்டக் கொன்றை
நளிநிதி காட்டக் காட்ட நாகநித் திலமெ வர்க்கு
முளமகிழ் துறக்கங் காட்டு வுயர்சிவ புரத்துச் செல்லக்
களரொளி வழியீ தென்று கேதகை காட்டச் சென்றார். (கூச)

நிறைபெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோர்
மறுவிலா மூன்று நூறு மறையவர் விளங்கு மூதூர்
நிறையினின் மருங்க ணேந்தோ ரியாவரா யினும்பி றங்கப்
பிறிவிலா வமர ராக்கும் பெருந்துறை மூன்றைப் பேரூர். (கூடு)

வே று.

அருந்தவர் சிந்தைசெ லுந்துறை வந்தணை யந்தணர் மூன்றைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டுந்துறை புந்திக டந்தபகந்
தருந்துறை யிந்திரா வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டந்திபடும
பெருந்துறை யெந்தைப ரிந்துரு நந்தினி நந்தபெ ருந்துறையே. (கூக)

வே று.

வயலெலாங் கன்னல் செந்நெல் வனமெலா நாகம் பூக
மயலெலாந் தேர்வி மான மலையெலா முனிவர் வாஞ்சை
புயலெலா மாட கூடம் புறமெலாம் வேள்வி யோமங்
கயலெலாந் தாவும் வாவிக ளாயெலாந் தவஞ்செய் வோரால். (கூஎ)

வே று.

சகம்பரி வறுகலைச் சங்க மேறிய
மகந்தரு மறையுரு வங்க மாறற
முகந்தரு பவக்கடன் முடிய வோடியே
தொகும்பொரு ளடிமைபெரும் துறையைச் சார்ந்ததால். (கூஅ)

வேறு.

அந்தக ரணியா முன்ன ரங்கநெஞ் சுளைவே ருகித்
துன்னுபே ரன்பு கீடத் துணைவிழி யருவி பாய
வுன்னரு மயிர்ச்சி லும்ப வுயர்கரங் குவிய வாரூ
வன்னிசேர் மெழுகே யென்ன வுருகினர் வாத வூரர். (ஈசு)

திருந்துமுற் றவத்தி னுலே செல்வமே லாசை விட்டுப்
பரந்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டு பன்முறை யதிச யித்துப்
பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெந்தை
பொருந்திய தலங்க டம்முட் டலமிது போலொன் றின்றே. (சஂ)

பரிவினிங் கெய்தற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மிந்த
வரியசெங் கனகத் தோடி மமர்வமென் றறுகி யிட்டுப்
பொருவரும் படையை மிக்க பொன்பரித் தவனர் மற்றும்
வரிசையுள் ளவுளை யங்கண் வரவழைத் தருளிச் செய்வார். (சஅ)

வேறு.

வரர்புக ழாடித் திங்களிற் குதிரை வந்திடா தாவண்டி மதியிற்
கனைதொறு மிறங்கு மையமோ வில்லை காவல்கூ ரரும்பொருட் செல்லரம்
பரிநனி கொண்டு வருகுவ லியானே பாண்டியற் குரையுமிச் செய்தி
தெருமர லுறுது கடிதுபோய் நீங்கள் சிவன்செய றெரிந்திடா தென்னூர். ()

வேறு.

ஆங்கவர் போயு வப்ப வசனுக் குளைப்ப விப்பா
லீங்கிவ ரொப்பார் போல யாவையும் விட்டுப் பொய்கை
யோங்குநீ ராடி வெண்ணீ றணிந்துய ராலய மதிற்
பாங்குறு மிறைவன் றன்னைப் பணிகுவான் றணிய டைந்தார். (சஙூ)

திருந்திய சிகையு நூலுஞ் செவ்வியிற் றுளங்க வானுள்
விரிந்ததா ரகைக்க ணைத்துள் விளங்குதண் மதிய மென்னப்
பரிந்துமா ணவர்கள் சூழப் பத்தனர் வரவு பார்த்துப்
பெருந்துறைக் குருந்த நீழ லிருந்தனன் பெரிய வாசான். (சசு)

காசினுன் மறைமூ ழங்கக் கருணையிற் சிறந்தி ருந்த
தேசிகே சனைக்கா ணுமுன் செயலழிந் திடலங் கமபித்
தாசிலா விதியி னைட்டா லஞ்சினுன் மண்ணிற் சோயப்
பாசமூன் றகல வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்து நின்றார். (சஙு)

கின்றவர் தம்மை யன்பு நீடிய திருநோக் கத்தால்
வென்றிகொள் சிரமூன் னுக மேவதா னீற ராக
வொன்றிய மந்தி ரத்தா னேக்கிநோக் குபதே சத்தான்
மன்றுற வுபதே சித்து முன்றுற வரவ ழைத்தான். (சஙூ)

அன்னவ சொல்லி மெல்ல வஞ்சியஞ் சலியிற் செல்லப்
பன்முறை முறுவல் கூர்த்து பாவனை செய்து பண்பிற்
றன்னடி சூட்டி நாமஞ் சாத்தியா சாரம் பூட்டிச்
சின்மய வஞ்செ ழுத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சஎ)

நோக்கினற் பாவ கத்தா னுவலரும் பரிச னத்தாற்
காக்குமீ னுடல டக்குங் கமடமொண் பறவை யென்ன
வாக்கினு னுக்கு முன்னர்டைந்தது பரம ஞானம்
வாக்கினு மடந்தை சேர்ந்தீ ளகன்றன மலங்கண் மூன்றும். (சஅ)

வே று.

தேடி நீவெ பாக்கியஞ் செய்தனே
நாட வேண்டிவ கண்டனே யானமைப்
பாட வேண்டி யேனப்பரங் கண்டவ
ராடி வாசக மோதுவ ரன்பு.ற. (சக)

மருவு பொற்பத மன்னுறக் கண்டுள
முருகி யற்புத வாசக மோதுவார்
பரவு சென்னியம் பத்தெடுத் தோதியே
யரிய பாடலச் சோவென வோதினர். (கூ)

வே று.

சிரித்த முகமுங் கவின்குழலுந் தீரா வருவிக் கண்மலரும
விரித்த கரமுஞ் சபவடமும் வெண்ணூன் மார்பு நிருநீறுந்
தரித்த திருவா சகமொழியுஞ் சார்ந்த மெய்யுங் குறுவியர்வு
மரித்த மனமும் புளகமுமாய் நின்றூர் வாத வூர்முனிவர். (கூக)

வே று.

பதியின்வை பவத்தி னுணும் பதிந்தமெய்ஞ் ஞானத் தானு
முதிரும்வெம் பிறவிப் பாச மறுத்தவர் மூர்த்தி நாதன்
விதியினிற் காண்டி யென்ன மேதகு சாத்த லோதும
புதுமைகூர் பிரம சாரிப் புதல்வனா விதியிற் கண்டார். (கூஉ)

[illegible]ங்க ளென்ன புண்ணியஞ் செய்தீர் நாதன்
றன்பரி வெய்தி நாளுஞ் சார்ந்தரு கணையப் பெற்றீ
ரின்புறு மெனக்கு மிப்பா லிருப்பதோர் கருமமில்லை
யன்புளீ ரடைந்தே னென்பா ரதிசயப் பத்தை யெத்தார். (கூங)

வே று.

அங்க ணிவ்வா றறைந்திடுங் காலையப்
பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டமமொடு
மங்கை நாயகன் மாணிக்க வாசக
விங்கு நில்லென் றியம்பி மறைந்தனன். (கூச)

ஆதி நாயக னெண்ணெழிற் தாயிரம்
போத மேவும் புதல்வர்க டம்மொடு
மோது ஞானங்கள் காட்டி யொளிக்குமுன்
வாத வூரர் வலியபித்தேறினர். (இடு)

குழுவி னோடு குருவை நினைந்தினை
விழிக ளாறு பொழிய விழுந்தெழுந்
தழுது விம்மி யரற்றி யரற்றின்
மொழிவில் வாசக மோதத் தொடங்கினர். (இசு)

வே று.

மாறின்றென் னேயென்று மாறிலொண் கோயிற் பத்துத்
தேறல்வண் புனர்ச்சிப் பத்துச் செத்திலாப் பத்து மற்று
மாறிய பிரார்த்த னைப்பத் தாசைப்பத் துயிரு ணிப்பத்
தேறிய புலம்பல் வாழாப் பத்தென்னப் பத்தை தெத்தார். (இஎ)

அரும்பெரு நீகரி னிற்போற் தவ்வயிற் றிகழ்வ கண்டே
பொருந்துமம் மனேயே சுண்ணங் கோத்துமபி புகழ்த்தெள் ளேணை
திருந்துபூ வல்லி யுந்தி தோணெக்களு சிறந்த பாலை
முரண்கடி சதக மெய்யென் றேதுலு ரோதப் புக்கார். (இஅ)

வே று.

வருந்தியுட லூணுயக் கின்றி யாங்கண் வாசகமோ திடக்கேட்ட தொ
ண்ட ரெல்லாம, பொருந்தியதி சயித்திவையுன் கேட்ட வல்ல பூதமையெ
னச் சூழ்ந்திறைஞ்சிப் போற்றல் கண்டு, பெரும்புரவி கொளவந்த பொருள
னைத்தும் பின்வருங்கா ரியமொன்றும் பாரா ராகிப், பரிந்துதொழு மெண்க
கொடுத்தார் சிறிது நாளிற் பாண்டியனு ரீண்டுபொருண் மாண்ட தாங்கே.()

தருங்கனகக் குவையனைத்து மளித்து நாளுந் தாமேயோர் சங்கையறப்
பாடிக் கொண்டு, குருந்திறைஞ் மறுகிறைஞ்சி மறுக விபபாற் குணமோழித்
தித் தனமழித்த செய்தி முற்றுந், திருந்துறைநி மதியமைச்சர் திரண்டு சென்று செப்பக்கேட் டெத்தாருச் சிற்றத் தோடு, மிருந்தமணி முடிதுளக்கிச்
செங்கோன் மாறனிசற்றூதர் கரத்தோலை யெழுதி விட்டான். (கஎ)

வே று.

தென்னவர் பரவுந் தென்னவ னேலே தென்னவன் பிரம ராயனே
காண்க, பொன்னிறை யறையிற் பன்முதல் கொண்டு புரவிகொண் டணை
வான் பரிவொடும் போனு, னென்னினைந் தின்னம் வந்தில னமைச்சற் கிப்
படிச் செய்யத் தக்கதோ கடிது, மன்னிய வாடற் புரவிகொண் டடைவின்
வருவது கருமம் மற்றது பழுதால். (கஅ)

வே று.

இத்திரு முகத்தை யாங்க ணெய்திய தூதர் காட்டப்
பூத்திகழ் தடைவின் வாங்கிப் பாஞ்சரங் காணு முன்னர்

மூத்தம மன்னன் சித்த முணர்ந்தனர் நெடிது யிர்த்தார்
புத்தியு ளினைத்தார் சாலக் கலங்கினர் புலம்பி ஞரால். (சுஉ)

தென்னவ னமைச்ச னேயா ரென்னகா ரியஞ்செய் தேன்மே
லென்னதாய் வினையுங் கெட்டே னிவ்வுளிகொள் வதற்கே வந்தேன்
பொன்னையே யழித்தே னந்தோ புலவோர் மாற்ற முண்டோ
மன்னவற் பிழைத்த லாகா மற்றினி யாவ தென்கொல். (சுக)

அதரித் தடிய னேனை மாலழித் தாண்டு கொண்ட
வேதா யகற்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய லென்றுங்
கோதகற்றும் பெரிய செல்வ ரொப்பார்போ லச்சத் தோடுஞ்
சோதியா லயத்துப் புக்குத் தொழுதுநின் றழுது சொல்வார். (சுச)

வே று.

தேமா லயனு மறியாத தேவ தேவே தயாநிதியே
மாமா கொண்டு வரச்சொல்லி வழுதி யோலை வரவிட்டான்
ஊமா வொன்றுங் கொண்டுகில்லே னனமு முடியார் தமக்கிட்டேன்
போமா றுளையாய் கண்பாராய் புவியி லினியார் துணைசெப்வார். (சுடு)

பொருந்து தில்லே வனங்கடந்து போந்து வேந்தற் சேர்ந்தருளின்
வருந்த வடலந் தனிவிருத்த மறையோ ருஞ்ஞ மறையோர்கட்
கிரங்கி யருங்கீழ் நீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே
குருந்த வாம்பிற் கரந்தமனைக் கொழுந்தே செழும்பொற் சுளம்போற்றி. ()

வே று.

போற்றியென் வாழ்முத லேயெனை வெடித்துப் புலருமுன் னினியவா சகத்தா. லேற்றுயர் கொடியுடை யானையுங் குணர்த்தி யினியநற் றுறிகளாற் றுத்திப்புச் சாற்றருங் கொடுந்தயர் கூர்ந்தவர் தயரந் தணித்திடு வானருள் கூர்ந்து, தோற்றிய தவ்வுறி மேற்றிகழ் விசும்பிற் றுளங்கிட வுயர்திரு வாக்கு. ()

வே று.

நினக்கி யாமுண்·டெளமஞ்சே னினைமை யுடனே கைதவற்குக்
கனக்[illegible]யி வருமென்று கருணை யுறவேண் டுபவிட்டுப்
பனைப்பை போலே நினைத்தெழுதிப் பரிவின் விடுப்பா யெனக்கேட்ட
வினக்க னிலையார் களிக்தெழுதி விட்டார் நெடிய கட்டோலை. (சுஎ)

வே று.

ஒதுநுழ் வாள்வழுங் கடியேன் வாத வூரனேன் விண்ணப்ப முணர்ந்து கொள்வாய், நீதிமொ ழி சேளாதைந் தாறு நாளிற் றிரளிவுளி வருஞ்சிறந்த பந்தி கட்டி, வீதிபட நீர்க்குவிடுந் தடங்கள் வெட்டி வீதிதொர் வையாளி யல ங்கரித்தாங், கேதமொழிந் தடியேனை நயந்து முன்போ லெழுந்தருளி யிருந் தருண்மெய் யென்றே தேறி. (சுஅ)

இத்தகவிற் றூதர்கரம் விடுத்துத் தம்பா லியைந்தபெரும் பாரம்விடுத் தால யத்து, மெத்தனவிற் றுயிலுங்கான் மருங்க ணேந்து மெய்த்தவகே ளன்புடையார் நின்போ லில்லே, சித்தமுறு காரியநா முழுத்த நிண்ணந் தீர மொடு தென்னவனுள் வருமுன் சென்று, புத்திகளி தரத்தக்க துணைத்தி யென்று புகன்றெளித்தா னன்பாசுமை பூண்டு கொண்டான். (எ)

கனவுநிலே நீங்கியபின் போவ லென்றே கருணையுடை நாயகனே வணங்கி வாழ்த்தி, மனமகிழ்ந்து விளாந்தொப்பார் போலச் சென்று மதுரையடைந் தமைச்சருடன் மண்ட பத்தின், முனமெழுதி வருமோலை கண்டு ளத்து முனிவொழிந்த மன்னவனைக் காண மன்னன், றனதருகு வரவழைத்தாங் கிருந்தோர்ப் போக்கித் தனித்துரைப்பா னுளத்தினிய தயாமீக் கூர்ந்தே.(எ)

வே று.

மறங்கடி பொருட னக்கு வாசியெய் வளவி கொண்டீ
றிறங்கிய துறைநா டேதே தெவ்வள வுயர்பு போது
நிறங்கடா மென்னை மக்கேற் றுனதென் போது நீதி
பிறங்கிலக் கணங்க ளென்னே பேசிடீர் கூச லின்றி. (எ)

என்றுரை செய்யக் கேட்ட வினியமா முனிவர் தேறி
மன்றுணு தணிகி னேந்து பகருவார் மன்ன கீரறே
வென்றிமா ராட்ட கங்காம் போசமா ரியஞ்சாம் ப்ராணி
துன்றுசைந் தவமுன் ஞான துரகமோ பெருகக் கொண்டேன். (எ)

புகலருஞ் செலவு டைத்தாய்ப் புணரியின் முழுக்க மிக்குப்
பகைபட வொன்றுக் கொன்று பணைத்தெழும் பெருமை கூர்ந்து
சகமதி சயிப்பத் தோன்றுந் தாண்டவெம் பரிமா நிற்க
வகைபடு மறுகாற் பொங்கு மதுரையு மிடம்போ தாதால். (எ)

மன்னிய விலக்க ணத்தால் வருணத்தாற் கதியான் மிக்க
ரன்மைகள் சொல்லத் தக்க வல்லவோர் நாவா லின்று
முன்னுற வந்த வாறே காண்கின்றுப் முழுது மீங்கே
யென்னையான் வியந்து கூறே னென்றனர் நிலைமை பூண்டு. (எ)

உற்றது சோ முன்ன ருவகைகூர்ந் தணியல் வாசி
கொற்றவெண் குடைக ளாசி கோவைசேர் முத்த மாலை
பொற்புறு மர்ணிக் கப்பூண் பொற்படாம் பட்டுக் கூறை
மற்றும்வேண் டுவகொ டுத்து விடுத்தனன் வரிசை கூர. (எ)

விளைவொடும் விடையிற் போந்து வேண்டுப தமக்கு நல்கும்
பரிவுடைச் சொக்கன் வாழும் பைம்பொ லயத்துப் புக்குக்
கனையழி யன்பி னேடுங் கசிந்துநின் றிறைஞ்சி யேத்தி
யுளைசெய்வார் தனித்து மெல்ல வுற்றகா ரியத்தை யாங்கு. (எ)

வேறு.

சந்தார்செந்தாமரை வந்தார்தொழு மெந்தாய்
நாதாவதி பூதாசதுர் வேதாவித தோ
பந்தார்விரல் வண்டார்வரி வண்டார்குழ்ல் கொண்டாள்
பாகாவென தாகாபர யோகாசிவ லோகா
மூந்தாதர கங்காதர சங்கார்வி டங்கா
மூலாகம நூலாருண சீலாதிரி சூலா
தந்தாவென நின்றாடிய பொன்றூம்மணி மன்றூர்
தாளாவரு ளாளாகின தாளாவெனை யாளே. (எஅ)

வேறு.

மன்னு துரகம் வருமென்று வழுதி மகிழ வுரைசெய்தேன்
பொன்னு மடியார் தமக்கிட்டேன் போமா றுரையாய் கோமானே
பெண்ணே யடிமை யாக்கொண்ட விமையோர் தலைவா வமைபாகா
வுண்ணே யொழிய வறியேனென றுரைத்தா ரிடும்பை யுடமபாணர். (எக)

வேறு.

ஈங்கிது சொல்ல வானச் திசைந்ததோர் பெரிய வாக்காங்
கோங்கிய தஞ்ச லஞ்ச லென்னவவ் வரைகே ளாழி
னீங்கரும் பரிவிற் போந்து நீடிதம் மனைசக ணெய்தி
யாங்குயர் நாய ஞனாப் பூசைசெய் தமுது செய்தா. (அ0)

உண்டலுஞ் செப்பி யெங்ஙன் முடியுமென் றுளத்த முங்கிக்
கண்படை கொள்ளுங் காலைக் கணனன கிளைஞா வர்து
பண்பினி ணைனர்த்தி மன்னர் நீதிநூல் பரதக கற்றுத்
தண்புக ழமைச்ச ஞனுய் சர்துமார்க் தந்த விர்ந்தே. (அக)

மன்னவ ரிதய மாரே யறிகுவார் வாத வூரா
வென்னது நினைந்தா யந்தோ வருவதே யினியா ருண்டி
நின்னுறு கிளைஞர்க் கென்ன விடும்விடி நீரார் யாமா
ரன்னிய ரல்லான் ஞாலத் தார்வெறுப் பாரு வப்பே. (அஉ)

ஈசனோ மனிதன் போல வென்னைவந் தாண்டு கொண்டான்
மாசறு பிறப்பும் விட்டேன் மன்னவற் பிழைத்த லாகா
பேசிலிங் கதனுல் வந்தேன் பெரும்பொருட் டனிக மின்றே
யாசிலோ ருபாயத் தாலே போக்குவ லேய மின்றே. (அங)

இல்லுளீர் போமி னுங்கள் காரியத் தென்று கீக்கப்
பல்லிய வியலு நீரு மெனைவவர் பறறற் றுங்குத்
தில்லைஞ் சகத்து கொந்து போயினூர் தரும மாறன்
மல்லல மூனறைசெய் வோர்கள் வந்தனர் மற்றை ஞான்று (அச)

புரவிவந் தனவோ வென்ன மெய்ப்பட வருமிப் போது
விரைதல்வேண் டாம்பொ றுத்து வீதிகோ டிக்கச் சொன்மின்
கருதினீங் கென்னே யின்றூர் கலியாண ஞகக் காண்மி
னுளைசெய்த மாற்றந் தப்பா தனிசெயு மரசற் கென்றூர். (அடு)

ஆங்கவர் போந்து செய்தி யறைந்திடக் கேட்ட வேந்தன்
பூங்கமு கரம்பை காட்டிப் பூரண குடங்கள் வைத்துத்
தேங்கமழ் தாம நாற்றித் திசைதொறும் தீப மேற்றி
யோங்குபட் டாடை யான்மேல் விதானித்தா னுலர்வான் முட்ட. (அசு)

பந்திவை யாளி சங்க மண்டபம் பண்ட சாலை
கொந்தவி ழலங்கன் மாட மாமடங் கோபு ரங்கள்
சுந்தரன் பெரிய கோயி லூரண வாயில் வீதி
யிந்திர நகரி யென்ன வெங்கணு மலங்க ரித்தான். (அஎ)

மெய்ந்நெறி மீன்னர் மன்னன் விளம்பிய காலஞ் சென்ற
தின்னமும் வந்த தில்லை யினப்பரி யென்று சீறி
நன்னெறி முறைசெய் வோரை வீப்பவாங் கவர்க ணண்ணி
முன்னுறக் கேட்பப் பின்னு முன்புபோன் மொழிந்து விட்டார். (அஅ)

வே று.

மல்ல லோங்கு மலய மூனிவகே
ணல்ல தோர்வினை யாட னவின்றனை
கல்வி மன்னன் னகை மழித்தவொன்
செல்வ மாமுனி பின்னரென் செய்தனன்*. (அக)

ஆகத்திருவிருத்தம் ..டுக்கூ.

உ அ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

இத்தகு தியினி ருக்குங் காலையி லெழுந்தி றைஞ்சி
யொத்தபே ரமைச்சர் முன்னின் றுளைசெய்வா ரரச ரேறே
மத்தன்வார்த் தையினைக் கேட்டு வளாக ரலங்க ரித்தாய்
பித்தனீ யல்லா லுண்டோர் பேசுவ தென்னை யாங்கள். (க)

பெருந்துறை யுடைந்த போதே பித்துமேற் கொண்டா னங்கண்
டிருந்தகெங் கனக மூற்றும் போக்கினன் செயல்வே றுளன்
பொருந்துகோ வண்மு மோடி மல்லதோர் புரவி யில்லை
யிரங்கிடேல் வஞ்சித்து வாங்கு பொன்னிழ வாதே யென்றூர். (உ)

---

* இது, வெள்ளிபாட்டென்று சில்பிரதிகளில் எழுதப்பட்டுளது.

வேறு.

துய்ய மன்னவ னன்னவர் சொல்லலீ டியிர்த்துச்
செய்ய தாமரைக் கண்மலர் நீயெழ விழித்து
மைய னெஞ்சினை வஞ்சத்திடும் வஞ்சத்திடி மென்ன
வெய்ய சொல்லுடைப் பிரம்படிக் காரரா விடுத்தான். (கூ)

இன்னல் செய்குவான் சென்றவ ரிடர்கெட வோது
முன்ன ரும்பெருஞ் செய்திகள் கண்டுள மஞ்சித்
துன்னு மன்பிது கண்டில மென்றுகை தொழுதே
மன்னு மேனியி னேவன செய்திலர் வஞ்சத்தார். (சு)

மற்று மூணெழித் திகைத்தவர் வஞ்சப்பிடை யிருப்பக்
கொற்ற மன்னவன் பின்னரு மூற்றினை யனைய
வெற்றி வீரரை விடுத்தனன் சிறைசெயு மென்றே
செற்ற மோடெழ வைதனர் வைத்தனர் சிறையில். (ஞ)

வேத னேப்பட விருத்திய வெங்கொடுஞ் சிறையாற்
போத நீடிய கடுந்துயர் பொறுக்கமாட் டாம
லாதி நாதனை நினைந்தழு தலர்க்கணீர் சொரிய
வாத வூரரும் புலம்புவார் வாசக மோதி. (கூ)

வேறு.

மன்னுசுந் தரனே வாசி வந்தன வில்லை யென்று
தென்னவன் வஞ்சித்து வைத்துத் தீயெழ நெருக்கா நின்றான்
முன்னது பொறுக்க லில்லேன் முடிப்பனென் னுயிரை நீயென்
றென்னையாண் டனையென் வேண்டி யின்றிரங் காத தென்னே. (எ)

வேறு.

பொருவி லெரிவாய் சொரிந்ததெனப் புரவி வரவு சொலச்சொலவிங்
கிருநி லிருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொறுக்கலிலேன்
வரிசை கூர வீற்றிருக்கு மன்னர் வாழ்வு மினியமையு
மூரையும் பொருளுங் கடந்தமறை யொளியே வெளியே யுதியாயே. (அ)

மின்னும் புகழோ வருளாளா மெய்யே மனிதர் போல்வந்திங்
கென்னெஞ் சுருக்கி யுளைத்தவுரா தப்பா தெனவந் தியானுரைத்தேன்
மன்னன் காண்பான் விழிகுழிய வழியை நோக்கி யிராநின்றான்
றன்னும் புரவி கொடுவினைவிற் றோன்றுப் தோன்றுப் தோன்றுமே. (சு)

வேறு.

ஆரிய மொழியு ளோரு மருந்தமிழ்ச் செய்யு ளோருங்
காரிய முறைசெய் வோரும் யாவருங் கசியச் சொல்வார்
சோர்வறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சோதியே கூடா யென்றுஞ்
சீரிய நாம மோத்தத் தரித்திலர் தேவர் தேவே. (கஅ)

வேறு.

ஓழுக்கந் தருமந் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலை நாட்டு நரியெல்லா
மழைத்துத் தெருட்டி விளையாட லவனி மீது கனிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் றின்றுஞ் சொல்வர் சான்றோரே. (கட)

வேறு.

அண்டம் விள்ள வடிப்பர் பிடிப்பர்க
ணண்டு ணுங்நரி காணரி யாதுநீர்
கொண்ட மன்னி னிடங்குறு காமுமை
பண்டை நுங்குரல் காட்டும் பயமற. (கஉ)

வேறு.

குணங்கொண் டினைய போதித்துக் குதிரை யாக்கித் தற்பிரியா
திணங்குங் கணங்க டமக்கடைத்துப் புறப்பட் டாரூர் நிவளிமிசை
வணங்குங் கணங்கோ மாயுவுமா மாயப் புரவி மீதேறி
யணிந்து புறப்பட் டதுதறையா நுடைநா யகனைப் புடைசூழ்ந்து. (கங)

வேறு.

ஆதர வடியார் முற்று மடிபணிந் தேத்தப் போந்து
வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்டத்
தீதற வாண்ட வெந்தை திருச்சிலம் போசை யென்றே
யேதமா முனிவர் தேறி யிசைபடத் துதிக்க வுற்றார். (கச)

வேறு.

கணங்கொள் சிறுவ ரிடியெனமுன் னூதுங் காளங் கறங்குற்ற
துணிந்து புடவி விசேடமுயர் துறக்கத் துணர்ந்தச் செல்வதுபோன்
மணங்கொண் மதுரை காதமென வாய்த் தூசி வீசியதங்
கணங்த தறியா ராயறிவா னறைவா ரீசன் றிசைநோக்கி. (கஎ)

வேறு.

கோலிய பொன்னே வில்லே குதிரையோ வரவு காணேன்
காலவெந் தூதர் போலக் காவல னேவ லாளர்
மேலெழ நெருக்கா நின்றூர் மெலிவுறும் வினையே னுற்றே
னலவா யானே சால வருந்தினே னஞ்சி னேனே. (கசு)

நாதனே யருளிச் செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன்
வேதனே யுறவோ நாயேன் மெய்ம்மொழி மொழிந்தே னுகச்
சோதிநீள் வாசி கொண்டு தோன்றெனப் புறம்போந் தும்ளத்
தேதமுற் றழுங்கா முன்ன மெய்திய தூதர் சொல்வார். (கஎ)

புண்ணிய வடிவ ரேயொண் புத்தியுள் ளவரே யிந்த
மண்மிசை யமைச்சர்க் கெல்லா மன்னர்நீ ரல்லா ரன்றோ

வெண்ணரும் புரவி வந்த வின்புறக் கண்டோர்ந் தாழா
துண்மகிழ்ந் தேத நீங்கி யுளைசெயு மரசற் கென்னூர். (கஅ)

அத்திறங் கேளா மூன்ன ரகமகிழ்ந் தரசன் பாற்சென்
றுத்தம மன்ன சீற்ற மொழியொழி நகரின்வாங்கர்த்
தத்துமா வந்த வென்று சாற்றினர் தூத ரென்னச்
சித்திர மண்ட பத்துச் சேர்ந்தனன் வாழ்ந்து வேந்தன். (கக)

நிலவுசா மரையி ரட்டி நித்திலக் குடைகி ழற்றத்
தலமகி ழால வட்டங் தையலார் கின்று வீசத்
தொலைவிலா மன்னர் போற்றச் சூதமா கதர்கீள் வாழ்த்த
வலகிலா வணியாற் பொங்கி யரிகொளா சனத்தி ருந்தான். (உ)

வெம்பரி வரவு பார்த்து வீதிவா யிருக்குங் காலைச்
சம்புமா சமாதி யாலே சம்புமாத் தாழ்க்கக் கண்டு
வெம்பிநீ டம்பி னோடி யோசனை மீண்ட தூதர்
செம்பரி வரவு நான்கு திசையினு மில்லை யென்னூர். (உ)

மற்றது சொல்ல நல்ல மந்திரி வாய்த்தா னுந்தோ
வுற்றநம் பொருளே யெல்லா மழித்தனு மன்றி யோங்குங்
கொற்றமா வீங்கிப் போது வரும்வரு மென்று கூறி
மூற்றிய பொய்ந்த டாத்தா கின்றன னெனமு னிந்தான். (உஉ)

நீக்கினேக் கடியார் தம்மை நினைநினை வ்வ ழைத்துத்
கோக்கட னுகு நீங்கள் கொண்டுபோ யஞ்சிக் கூசா
னூர்க்குள புளிக்க ணுங்கி யுள்ளமா றனைத்தும் வெட்டி
மூர்க்கமந் திரியி வன்றன் முதுகிடைப் போக்கு மென்னூன். (உங)

அங்கவர் கொடுபோய் நோவ வடிப்பதற் கணையக் கண்டு
செங்கணீர் வார வார்த் திருமுகம் வேர்ப்ப வேர்ப்ப
வங்கனன் றனைநி னைந்தாங் கடைக்கலப் பந்தி முன்னுத்
துங்கவா சகங்க ளோதத் தொடங்கினர் வடக்கு நோக்கி. (உச)

வே று.

வாதை மறலி தண்டமென மன்னன் சிறைசெய் கூடத்துப்
போது திகழ்பூம் பொழிலணைந்த பூங்கோ திலத்தைப் பார்த்தருளிக்
கீத மினிய குயிலேயென் றெடுத்த திருவா சகங்களர
வோதி முடியா முனமெங்கு முள்ளா னுள்ளத் தருள்சுரந்தான். (உடி)

வே று.

தெரிதரு காள வோசை யவனியைச் செவிட தாக்கி
மீருவிய கடைநாட் பொங்கு மழைமுழக் கதனைக் காட்டப்
பரியெழு குரஞ்சேர் தூனி பகன்மறைத் திரவைக் காட்ட
விருமைசேர் நகரி தன்னு ளெய்தினீ வெவருங் காண. (உசு)

மாவல வீரன் வந்தான் வணங்குவோ ரிணங்கன் வந்தான்
பாவலர் புலவன் வந்தான் பாண்டிநன் னுடன் வந்தான்
காவலர் பெருமான் வந்தான் கடம்பமா வனத்தான் வந்தான்
றேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன தெய்வச் சின்னம். (உஎ)

வழுதிகண் டதிச யித்து மயங்கிமால் கொண்டோர் போலத்
தொழுதுகொண் டெவருங் கண்ணீர் துளிப்பவா சகங்க ளோதி
யழுதிடி நாய னுனை யழைத்தரு ணீண்டித் திருத்திப்
பொழிதரு கண்ணி னீரைத் துடைத்தனன் பொறுக்கச் சொல்லி. (உஅ)

வே று.

குழுவொடி திரண்டுஞ் சிதறியும் பரந்துங் கூடியுங் கடன்முது திரைபோற்
கழறிகழ் பதத்துக் கறுழ்பொரு செவ்வாய்க் கடையின்வெண் ணுரைநில னுனை
விழுமிய வெண்சா மரைமுக மசைய விண்ணெனத் தார்மணி யார்ப்ப [ப்ப
முழவொடு சுற்று முற்றையுங் காத்து வந்தது முதுபரிச் சாத்து. (உக)

வே று.

கடப்பன குதிப்பன பகைத்தவை தனித்தனி களித்தனு மனிப்ப வொ
ருபா, னடப்பன நிலத்துறு பணப்பணி நெறுக்கென நடிப்பன நெறிக்க ளொ
ருபா, லடர்ப்பன மிகைத்தக னப்பரி திறற்பரி யையச்சமு றுவிப்ப வொ
ருபால், விடக்கடல் கொதித்தென மிகைத்தெவ ருமுட்கிட மிதிப்பன வித்தந்
ளொருபால். (கo)

வே று.

வாளகிரி நூறுபட நூறுவன மாறுபட வானமுறு பேரண்டமீள், கோள
கையின் முட்டுவன பட்டமுறு மெட்டியர்கு லக்கரிகண் மத்தகமிசைத்,
தாளதிர வைப்பவம ரேசன்விடு மாவினெடு தண்டுவளர் மண்டியொழியா,
நீள்கடலு டுத்தவட மேருவைநெ ருக்கியெழ நேரிடுவ மற்றுமொருபால். ()

வே று.

இசைப்படி முகிற்குல நிகர்ப்பன நிலத்தினை யிலத்தியி னிறைப்ப வொரு
பாற், றிசைப்படி குலக்கிரி களெட்டையு முழக்குவ செறுத்தும றுவற்ற லுகல்.
வான், மிசைப்படி முடிக்குல முதிர்த்திரு சுடர்க்கணும் வெருக்கொள வுகைப்ப
வொருபால், வசைப்படி மணத்தொடு பெருத்திடி மிலக்கண வகைப்படு வய
ப்ப ரிகளே. (கூஉ)

வே று.

எற்றிகழ் பலவி தஞ்சேர் பொற்றலைக் கீடி லங்க
வுற்றபன் மணியாற் பொங்கு மொப்பிலுப் பாய மின்னக்
கற்றையங் கவரி தூற்ற வாயுதங் கையில் வாங்கி
வெற்றிகொள் வோற்ற வீரர் வீதியிற் சூண்ட விட்டார். (நூஉ)

வேறு.

மன்னியநித் திலமாலை நிலவெறிப்ப மாணிக்கக் குண்டலங்கள் வெயி
ல்வி ரிப்பத், துன்னுலகுக் கொருகுதிரை யாளாஞ் சோதி சோதிவிடு குப்
பாய மெய்ப்பான் மின்ன, முன்னைமறைப் பரியைநெறி யைந்து மோங்க
மூடுவல மிடம்பரிவத் தனஞ்செய் வித்து, மின்னவணி பொலன்கலினக்
குசைவ லித்து விளங்குகர வாளங்கை துளங்க வந்தான். (கூச)

வேறு.

வெல்பரி நிறத்தாற் பீடாலொலியினு ஓசையான் மிக்க
பல்கடல் கிளர்ந்த வென்னக் கிளர்ந்தன பல்க டற்பாற்
சொல்லரு மளவில் கோடி சூரிய ருதித்தா லென்ன
வெல்லொடி விளங்கி னார்க ளியைந்தசாத் தவர்க ளியாரும். (கூடு)

விழுமிய குதிரை யீடு காண்பதற் கிணைந்த விண்ணோர்
வழுவிலா முனிவர் நேமி மாலயன் மகவான் மற்றும்
தொழுதிரு மருங்கு மீண்டித் துதிசெய்தார் கற்ப கப்பூஞ்
செழுமலர் பொழிந்து வாழ்த்திச் செயசெயென் றடிசே வித்தார். (கூசு)

துங்கவெம் பரிமேற் ரூன்றுஞ் சொக்கனைக் கண்ட வீதி
மங்கையர் சங்கி ழப்பார் பண்டில் சரிந்து நிற்பா
ரங்கமேற் செம்பொன் பூப்பா றறிவுநா ணைகல்வா ரெங்கும்
பொங்கிய பெருஞ்சூல் கொள்வார் புலம்புவார் வீழ்வார் சோர்வார். (கூஎ)

அடியிணை காணீ ரென்பா ரலர்ந்ததா மரைக்கண் செவ்வி
வடிவினைப் பாரீ ரெல்லாம் வல்லசுத் தரனே யென்பார்
படிமிசைக் காண்டற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தீ ரென்பார்
கடிவிசைப் புரவி நம்மை யோட்டுமோ காண்டற் கென்பார். (கூஅ)

அன்னவர் புலம்பக் கண்ட வாடலசேர் பாட லன்பர்
மின்னுரூர் தம்மை வேந்த மொழியென் றெடுத்து மெல்ல
வின்னிய லன்னே யென்று மென்றிசை படமு டித்துக்
கன்னல்வில் லன்னைப் பத்தாங் கொழுநர் களியிற் கூடி. (கூக)

திங்கெறி பரவ முன்போந் தெண்ணில்பல் லியங்க ளங்கப்
பொன்மணிக் குடைகி ழற்றப் பொலன்கொள்சா மரையி ரட்ட
மன்றுறல் வென்ற வீரர் வீசவ ரத்தவை யாளி வீதித்
துன்னிய வலங்க ளோரும் துளங்கினர் வளங்கொ ணுதன். (சஅ)

ஆங்குறக் கண்ட வேந்த னதிசய முற்றி யாரு
மோங்குமா யுதமும் பூணும் பரியமு முருவு மொத்துத்
தாங்குறை வற்றி ருந்தார் தலைவர்யா ரென்னக் கேட்பப்
பாங்கினை வாத ஹரர் தோன்றுவர் பிரியி லென்றார் (சஉ)

அவ்வயி னெங்குந் தானே யாதார மாயி ருப்பத்
தவ்வுமோர் கோட கத்தை யாதார மாக்கிச் சால
வெவ்விய மூன்று பாச மறுக்குமென் கரத்து மிக்க
செவ்விய விரண்டு பாசம் பிடித்தனன் றிறமை கூர. (சஉ)

கருதிடி னொருகா லத்து மசைந்திடாக் கமலத் தாளைப்
பரிவொடுங் காண யாரும் பன்மறை யுறவ சைத்து
மருமல ரயனன் மாலான் மறையினு ளளக்க வொண்ணைத்
தருமநீ டிருவத் தாணு தாணுவே யெனவி ருந்தான். (சஊ)

கள்ளநீங் கிடவ டிக்குங் கசையொலி யசனி மான
வுள்ளபே ரண்டம் விள்ள வுயர்மிடற் றுரைசை காட்ட
வெள்ளிமால் வரைமேற் றோன்று மேருமால் வரையே யென்னத்
துள்ளுவெண் புரவி மீது தோன்றினன் தரணி நாதன். (சச)

புண்ணியஞ் செய்த மேனிப் பூழியா வாழி வாழி
கண்ணிமை யாது சற்றுக் கண்டிடி னண்டி டென்று
பண்ணியல் குதிரை வீரர் மெச்சுசே வகன்ப ரிக்து
மண்மிசை யேறி னனவ் வாசியை வாசி யாக. (சடு)

வேறு.

கூருந் தொடையும் பெயர்ச்சியுஞ் செல்லுங் குறிப்பொடு குசைகசைக் குர
யாருங் காணச் சீருந் தொழிலு மிதம்பட விதம்பல காட்டிச் [ஹம்
சேரும் பாடு நேரும் விலங்குந் திறல்வல வோட்டிட வோட்டுஞ்
சாரும் மாக வாளியு மற்றுஞ் சாற்றரு மார்க்கங்க டோன்ற. (சசு)

வேறு.

விக்கிதம் வற்கி தம்மூப கண்ட மேவரு முபசவஞ் சவமாஞ்
சிக்கிலா நடைவெம் புனவுதூ வாளி சிறுகின மெய்ங்கிற கடிப்புப்
புக்குள பஞ்ச தாரையோ டத்த புளகித மத்தமண் டலம்பே
ருக்கிர பெகிர மண்டலங் கோமூத் திரியெனு மொன்பதும் விளங்க. (சள)

வேறு.

மின்பரிவ கூரவெழில் வெவ்விடைந டாத்தித்
தென்புலமி லங்கவரு தேவர்தொழு தேவ
னன்பரிரு பாலுமலர் சிந்திநனி யார்ப்ப
வின்பமுறு வெம்புரவி யேறினனு வர்தே. (சஅ)

வேறு.

அரனரி யயனச் சுறவர சுமுஞ
யிரமுக சுபதக் ரமமுறு நெறியே
சரிகம புதனித் தகவணு மனியா
வருமறை யயமூய்த் தனனீய முறவே. (சக)

வேறு.

மனத்துறு செருக்கொடு மருத்தரிகர் வெற்றிச்
சினப்பரி பொருத்தமமர் செண்டுவெளி தன்னுட்
டனத்தன தனத்தன தனத்தன வெனத்தன்
விளைப்பட நெறிப்படி மிதித்தது நடித்தே. (இ0)

முந்திய செழுங்கவரி நின்றசைய முற்றும்
பந்தமுறு கஞ்சமணி கொஞ்சவெழு பண்ணிற்
சந்துறு சதங்கைகள் சலன்சல னெனத்தன்
சுந்தர விசைப்படி நடித்ததது கைத்தே. (இக)

வேறு.

தருமப் பரதச் சவுதத் தடைவே
தெரியத் தனதத் தனதத் தெனவே
புரையற் றுருகிப் புவிமெச் சிடவே
பருமப் பரிநற் பதம்வைத் ததுவே. (இஉ)

மெத்துந் தகவும் விதமும் படவே
தித்தொந் தொந்தொந் தித்தி யென்றென்
றெத்துந் தாளத் தொக்கத் தத்தித்
தத்தும் பரிதன் முள்வைத் ததுவே. (இங)

வேறு.

பதிந்துமுன் காட்ட வெய்யோன் படியுமால் வரையிற் பாயா
வுதைந்துபின் காட்ட வெய்யோ னுதிக்குமால் வரையிற் றாவா
விதம்பட விடத்துக் காட்ட யமன்றிசைக் கிரியின் முட்டா
விதம்பட வலத்துக் காட்டப் மேருவைக் கடந்த தாங்கே. (இச)

சுணைவின்மண் டலம்வ ளைப்பக் கொள்ளிகொள் வட்ட மன்றி
மறுவற விளங்கிற் றுங்கு வனிந்ததோர் குதிரை யென்னத்
திறைநிறை வீதி காட்டத் தொடுகணைச் செலவே யன்றி
நிறைவொடு பிறங்கிற் றுங்கு நீண்டதோர் குதிரை யென்ன. (இசு)

ஞாட்மிலம் பரிவத் திப்ப விரண்டுயர் குதிரை யென்னப்
படிமிசை விளங்கிற் றந்தப் பார்த்திவ னதிச யிப்ப
வடிபடும் வேத மென்ன வருந்தவஞ் செய்த தென்றே
யிடபமால் குதிரை யாவே னென்றியா னெனப்ப ணிந்தான். (இஞ)

மண்ணகத் தெவருங் காண வாதவூ ரர்க்கா வந்து
கீண்ணுறத் தரிய வீரர் நாற்பெருந் திசையு முட்டப்
பண்ணுறத் தூண்டு நீதிப் பரித்துகட் கிமையா விண்ணோர்
கண்ணிமைத் தார்விண் மண்ணு னதுகட நிடாரா யிற்றே. (ஙo)

ஏறலு மற்று மூள்ள விருங்கண நாத ரெல்லாங்
கூறரு மல்ல மார்க்க மயின்மார்க்கங் குரக்கு மார்க்கம்
வீறுடை முயலின் மார்க்கங் கணைமார்க்கம் வியரால் வீதி •
சேறுற வுகைத்தார் மற்றுங் கதிகளாற் சிறக்க வாங்கு. (நிஅ)

இடவிய கதியின் வாசி யொருவர்போ லேறற் கித்தப்
படிமிசைக் கண்டே மில்லை தலைவர்யா ரென்னப் பல்கா
லடியிணை பரவி வந்த வருங்கண நாதர் யார்க்குங்
கடவுள ரிவர்கா ணென்று விரல்கொடு காட்டி னாரால். (நிக)

ஆங்கவற் காணு முன்ன ரவசமா யெழுந்த தங்கக்
தேங்கமழ் மூடியிற் ரூமே சென்றன கரங்க டென்னன்
பாங்கல வெழுத்தி ருத்தல் பார்த்திவற் கென்றி ருந்தா
னீங்கரு மரீதர் மூற்று நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார். (கூ0)

மிக்கமந் திரிகா ளித்த வெம்பரிச் செட்டி கந்தஞ்
சொக்கனே போலெ னக்குத் தோன்றிடா நின்ரூன் வந்த
கொக்கினைப் பாரீர் காலந் தாழ்த்தது யினுங்கொ ணர்ந்த
மிக்கமந் திரியைப் பாரீ ரென்றுபன் முறைவி யந்தான். (கூக)

கொற்றவன் றிருமு னின்று கூறுவான் குதிரைச் செட்டி
யுற்றகின் னமைச்சன் றந்த வுயர்பெருங் கனக மூற்றுங்
கற்கிக ளிவ தாக நம்மூளோர் கைக்கொண் டார்கள்
வெற்றிகொண் மன்னு கொற்ற வெம்பரி நீதி கேண்மோ. (கூஉ)

வே று.

புரிதிபாத் தரத்நிமவான் புறத்தி னின்று போர்துபெருந் துறையிறங்கி
வந்த வின்றிங், கருமறையிற் கடலமுதில் விதிகண் ணீரி லாரழலி லுலகத்தி
லண்டந் தன்னி, லுரியதிசை யிருநான்கு தேவர் தம்மி•லுயர்ந்தவெழு பிறப்
பினவா யுரைசேர் மண்வாழ், சுழரசர் வணிகர்சூத் திரர்நாற் சாதித் தோற்
றத்த காணிந்தத் துரக மொத்தம். (கூக)

வே று.

மருவுநாய் கழுதை கோழி வாயதம் வெருகு கூகை
கரிபசா சேனம் பொல்லா நல்லன மயூரங் கீரி
பொருவிடை மடங்க லன்ன மகரம்வா னரம்பு ழைக்கைக்
கரிபுலி முனிவர் வாஞர் கடும்பரிச் சுபாவ மன்றே. (கூச)

வே று. •

உத்தம விரலிற் காயமுஞ் சுழியு மொளிகளு நடைகளுந் துளங்குஞ்
சித்திர நிறமு நாற்றமுங் குரலுந் திறப்படி மனமுமில் வெட்டுஞ்
சுத்தமா வுடைய விந்திரன் றனுப்போற் றுளங்கவா டவுபோ னலத்தான்
மெத்திநேர் வளைந்து திரண்டுநீண் டியர்ந்து விளங்கிய கழுத்தன காணே. ()

வேறு.

மல்லிகை கோங்கு காயா மாதவி மலர்பூங் கிள்ளை
கல்லன மற்று மிகுக நவமணி நிறத்த வாகி
மெல்லிய சிவந்த நாவும் வெளுத்துநெய்த் தொத்த பத்திப்
பல்லுமாற் றக்கு றுத்த கன்னமும் பழுதி லாத. (கக)

வேறு.

இறுகிக் குவிந்து குழிந்ததகர்த் குரம்போற் குரமு மிளகவ்வி
மறியிற் கண்ணு மகன்றுதுணி முதுகு நீண்ட வாலதியுங்
குறுகிச் சிவந்த மேட்டிடரமுங் குறுகா முகமும் வியனுதலுஞ்
சிறுகித் திரண்ட வண்டமுமெய் யழகுஞ் செழிய காணுமே. (கஎ)

வேறு.

மேலெழின் முகமுந் தூய விதமுடை நான்கு தாளும்
பாலதின் வெளுத்த சுத்தப் பஞ்சகல் யாணன் பாராய்
வாலதி தலைநெஞ் சொக்க மற்றவற் றிறமும் வெளுத்த
வாலிய மணஞ்சி றந்த வட்டமங் கலங்கள் பாராய். (கஅ)

உயர்கன வட்டம் போரா னுரனுளான் கொங்கான் கங்கான்
மயில்வரி நீலான் பொல்லான் மஞ்விதை மௌவான் சேபா
னயனவஞ் சனம்பொன் மாரி பாடல ரனினி பச்சை
பயமிலா மரீசி கோரம் பட்டவர்த் தனங்கள் பாரே. (கக)

கஞ்சுகம் விலங்கு கொங்கை கவைக்குளம் புலக்கை கௌவ
மஞ்சுதா ளிரட்டை நாவோ ரண்டம் வேற் றண்டங் கொள்ளி
நஞ்சராத் தொழுநோய் காள முகந்திரி கன்னங் கொம்பு
மிஞ்சிய மற்றுங் குற்ற மொன்றிலை வுளம்புங் காலே. (கo)

மன்னதி மனம்வி நிர்த்தல் பிசகல்கான் மடித்தல் வீழ்த்த
லின்னெறி விலங்க லச்சப் படுதன்மே லேறப் பாய்தன்
முன்னெழல் கடித்தல் வீதி நிற்றருண் முகஞ்சா டித்தல்
பின்னெழ லிருத்தன் மற்றுந் தீங்கிலை பேசற் கின்றே. (கக)

கருவின்வண் கதிவெங் கால கந்தக நிலைமை யோங்க
மருவிய சூலமா மங்கை முகமுக மடங்கல் வாவல்
பொருவரு நடிகள் வைப்பிற் புயலொலி யொலியே மிக்க
பரிவுடை மன்ன நின்னைப் பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம். (கஉ)

மூருக்கும்வெம் பட்ட யானை முகத்தலாற் றூள்கள் வையா
கீருத்தினி லுலவு மாக்கள் கருத்தனைத் தையுங்க டக்கு
மூருத்தெழ வொலிப்பின் வானத் தும்பர்கோன் பரியு மஞ்சு
மருத்தினுங் கடிய மாக்கள் வாய்த்தன சம்பு வாணை. (கங)

வேறு.

இப்பரி மாவொரி லக்கம வற்றினு ளிக்குழு வோரொருமா
மூப்பஃ தாயிர மோர்பழு திற்றிரு தற்பர மித்தரமும்
வைப்பதி னூறுகு றைந்தன பின்னிவை யாயிர மற்றிவையு
மப்படி பெற்றவி லைப்பொனி லக்கம னேத்துமு ணர்ந்துகொளே. (எச)

வேறு.

ஆரிருள் விடப்பே ரண்ட மாயிரங் கதிர்வி ரிக்குஞ்
சூரிய னுளுஞ் சுழ்த றரிதமார் பரியா லேகாண்
கூரும்வா ரிதிகொ ளாமற் குவலயங் கிடத்தல் கௌவை
வாரிகு குடிக்குந் தீவாய் வடவையம் பரியா லேகாண். * (எடு)

திண்டிறன் மன்னர் சென்று செற்றவர் மண்ட லங்கள்
கொண்டுதம் மன்ன ராளக் கொடுப்பதுங் குதிரை யேகாண்
மண்டுபோ ரினில்வென் னிட்ட மன்னரைப் படக்கொ டாமற்
கொண்டுபோய் விரைவி லுய்யக் கொள்வதுங் குதிரை யேகாண். (எசு)

அரும்பெருஞ் செந்தீ யில்லா வந்தணர் வாழ்வு போலும்
விரும்புதா ரகைக ளில்லா விளக்கமி லகல்வான் போலுஞ்
சுரும்புசூழ் மலரில் லாத சோலையுந் தடமும் போலு
நெருங்கிய துரக மில்லா நீள்பெருஞ் சேனை மன்னே. (எஎ)

பரியகை யானை திண்டேர் பதாதிக ளெனும்ப டைக்குப்
புரவியில் லாத போது பொலிவுடைத் தன்று மண்ணும்
வரிசையு மற்று முற்றுந் தருவது மன்ன வர்க்குத்
துரகமே யல்லா லுண்டோ தென்னவ சொல்லுங் காலே. (எஅ)

வரும்பரி தாழ்த்த வாகைள் வளர்சரா சரங்க ளெல்லாம்
புரிந்தினைப் பாறுந் தில்லைப் பொதுவினு ளாட லாலே
பரும்புக ழாயி வற்றுக் கச்சுவ மென்னு நாமந்
திருந்தவோர் பொழுது நில்லா தெனுமது கொண்டு தேறே. (எக)

ஆதலா லறிஞர் முன்னு வறவுறப் பேசிக் கொண்டு
நீதியிற் கைக்கொ ளின்று நின்னது புரவி யாக
வீதியிற் கயிறு மாறி விட்டபி னன்மை தின்மை
யோதுவ நமது பார மல்லமே லுன்ன வென்றான். (அ0)

அத்திறஞ் சொல்ல நல்ல வறிவனீ யறைந்த தொக்கு
முத்தம நன்மை தின்மை யுன்கைவிட் டென்கை புக்கா
லெத்தையு மறிதல் வேண்டா வென்னவே முற்று மென்னச்
சித்திர மாக்க டம்மைத் தென்னவன் கைக்கொ டித்தான். (அக)

* எடு, எசு, எஎ, எஅ, எக - இவ்வெண்ணிற்குரிய பாடல்கள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

ஏத்திமா வறிஞர் முன்னு வினியபே ரன்பிற் கூடிச்
சேர்த்துநம் மிடத்திண் டான செழுங்கன கங்கண் முற்றும்
பார்த்திடி னின்றீ வற்றோர் பரிக்குநேர் விலேபோ தாவால்
வாய்த்தன குதிரை யென்று மன்னவன் வாங்கிக் கொண்டான். (அஉ)

அய்யமில் லாமன் முன்னின் ரூவணி மூல நன்னாட்
டெய்யபே ருலகுக் கெல்லாந் துளங்கீரா வுத்த ராயன்
மெய்யைமெய் யுடைய மெய்யன் மெய்யடி யாரை வேண்டிப்
பொய்யிலா மன்னன் காணப் பொய்ப்பரி மாற்றஞ் செய்தான். (அங)

பின்னிய வலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்வோ
னன்னெறி யில்லாப் பொல்லா நரகனைத் தேவு செய்வோன்
மன்னிய நரிக டம்மை மறுகெலாம் வாவி யேறித்
தென்னன்முன் குதிரை யாகச் செய்புதோன் ரூமல் விட்டான். (அச)

வந்துறக் கயிறு மாறி விட்டபின் வரிசை கூரப்
பந்தியுட் கட்டு மென்று பரித்துறை யாளர் கையின்
முந்துற வடைப்பப் போற்றி யவரவர் முதுபே ரன்பிற்
றந்தமில் வகையிற் சேர்ந்து தனித்தனி கைக்கொண் டாரால். (அடு)

இந்நெறி மன்னர் மன்ன னினிமைகூர்ந் திராவுத் தற்கு
நன்மைகூர் வரிசைத் தூசு நல்குவ மென்று நல்கக்
கொன்னுறு கரஞ்சேர் செண்டி லேற்றுமுற் கொம்பிற் சேர்த்துத்
தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் பூணந்து கொண்டான். (அசு)

பாடன்மா முனிவ ரேத்தப் பாண்டியன் றிருமுன் னெய்தி
நீடுமா றேடுஞ் சொக்க னீள்பரி யுகைத்துக் காட்டிச்
சேடன்மா நிலத்தா ரன்றிச் சேணுளா ரெல்லாங் காணச்
சூடலாற் றூசு சொக்கன் றூசென வழங்கிற் றன்றே. (அஎ)

ஆங்கது செண்டி லேற்பச் சிறிய வரசற் கண்டு
தீங்ககல் வாத ஹரர் தேசவா சார மென்ன
வோங்கிய தியாக வேந்த ரெனக்குமென் றெவர்க்குந் தூசு
தூங்ககில் லாம னல்க வாங்கிமுன் சூடி ரரால். (அஅ)

முன்னுறச் சென்று பன்றி நேடுதாண் முளரி சூட்டிப்
பின்னியன் முனிவ ரங்கண் பிழைத்தபத் தெடுத்துப் பாட
நின்னுடை நினைவு வந்து முடித்தன நேச மிக்க
கன்முனி யடிவி டென்று நாயக னருளிச் செய்தான். (அக)

ஏற்றிரு மேனிச் சீடி கலையரா விட்டுக் கையிற்
பொற்றகை வாளும் வாங்கிப் புரவிமேற் கொண்டு சாலைக

சற்றடி வடிம்ப சைத்திச் சடைமுடி யிலங்குந் தூசு
மற்றுமோர் கங்கை யென்ன வருபவ னுருவம் போற்றி. (கூ0)

பல்வித வலங்கா ரஞ்சேர் பாய்பரி யுகைக்கு மிக்க
செல்வமார் சிறப்பி னுசை யுடையனு மீசன் றென்ன
னெல்லியி னீந்த தூசு சூடினு னும்பர் கான
மல்லல்கூர் கமலக் கையிற் கபாலமார் வாங்கு வாரே. (கூ1)

கண்டவ ரமைச்ச ரைக் கடவுளே வியந்து செங்கை,
முண்டகங் குவிய நெஞ்ச முண்டக மலரக் கண்க ,
ணுண்டெளி சித்த விந்த துவலருங் குதிரை யீடு
கண்டன மென்ற னந்தக் கடலிடைத் திரைத்தா ரன்றே. (கூ2)

வாழ்ந்துபொற் பட்ட முன்னு வரிசைகள் வாத வூரர்க்
கீந்துதல் விடையிற் போக்கி யெழுந்துதன் னுழைக்கண் வேந்த
னுர்த்தபல் லியங்க ளாலே யவனியை நிறைத்துச் சார்ந்தான்
சூழ்ந்துசெவ் வேந்தி மாலே தபனனுர் சாத்தக் கண்டி. (கூக)

குணந்தரு கணங்க ளோடி குறுநகை செய்து தேவர்
பணிந்துபின் வரமுன் போன பத்தர்கள் பத்தன் முறையும்
பிணைந்தபல் செய்தி யெல்லாம் பிறங்குதன் பெரிய கோயி
லணைந்துபே ரங்க யற்க ணுமைமையிற் கருளிச் செய்தான். (கூச)

சயந்தரும் பெருமை மிக்க சம்புவின் குதிரை யீடு
வியந்துகற் பவர்ப ரிந்து ரைப்பவ ரிடத்து மெல்ல
முயங்குகுல் குரவு நீங்க மூத்தவ ணீங்க நீங்கா,
நயந்தரு மிளைய மங்கை கண்ணுதற் கையு மின்றே. (கூடு)

வேறு.

அரிய நாயக னர்வினை யாடிய
புரவி யீடு புகன்றனை மன்னவர்
பரவு மன்னவன் பந்தியிற் கட்டிய
பெரிய கோடகம் பின்னரென் செய்தவால். (கூசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூகடு.

உகூ.—குதிரை நரியான திருவிளையாட்டல்.

இருமைதரு மதனைநகர் நின்ற மாய வினப்புரவி முகமுகம்பார்த் தென்னே நென்னல், வெருவவடி யுண்டதல்லாற் கழுத்துங் காலும் வெங்கயிற் முற் கட்டுண்டே மேலு நிற்பிற், குருதிபடப் புண்பதிவே முணவு மில்லை கொள்ளிடவர் புல்லிடுவர் பாவம் பாவ, நரருமினித் தொத்துவர்நாம் விடியு முன்னர் நம்முருவங் கொடுமுழுவக் கடவோ மென்றே. (க)

மிடற்றிலுறு கயிறெயிற்றுக் கங்கும் போதே மென்றறுத்து மதியாதி நிக ளாகிக், கடைத்தெருவும் வாயில்களு மடமு மன்றுங் கடிமனையு மங்க ணமு தழைந்து மற்றெவ், விடத்திலும்புக் கொன்றுக்கொன் றுறுமிச் சள் ளிட் டிரும்பசியா லிகல்செய்து நகரி தன்னுட், புடைத்தெவரு மெழுந்திருப் பச் சுழல வோடிப் போகாம லூனையிடப் புகுந்த வன்றே. (உ)

வேறு.

மண்டு மமரர்கள் கண்டு நனையுற மாறன் வெருவுற நீளவே
தொண்டை விடுவன வண்டம் வெடிபட நண்டை நினைவன துன்றியே
பண்டை நெறியினின் மண்டை யகழ்வன பந்தி மனைமறு கெங்கணுங்
கண்டீ வவரவ ரஞ்ச வுறுமுவ கள்ள முறுமன முள்ளவே. (ஙு)

வேறு.

மற்றது கண்டு நின்ற வகைத்துறை யாளர் முற்று
மூற்றிய பயத்தோ டென்னுய் முடியுமீ தெனக்க லங்கிக்
கொற்றவன் றிருமுன் சென்று கூறுவார் புலரு முன்னம்
பற்றல ரேறே நந்தம் பந்தியுள் விசேடங் கேண்மோ. (ச)

இன்னவென் றறிந்தோ மில்லை யிரவிடை யாணர் மாக்க
ணன்னரி போற்சி றுத்தர் நும்முளோர்க் காணு முன்ன
முன்னெழ வெருவிக் கையி லகப்படா தோடி முற்றுந்
தன்னமார் தொண்டை யாலே தரணியை நிறைக்கக் கண்டேம். (ஞ)

பழுதில்கண் டியின்றே மில்லை பருப்புநெய் கருப்புக் கட்டி
யெழிறர மட்டித் திட்டே மிதிலிய புல்லு மிட்டேங்
கழுவிய பயறுங் கொள்ளுங் கடலையுந் துவளை யோடு
முழுவதுஞ் சிறக்க விட்டே மொக்கணி முட்டக் கட்டி. (சு)

உற்றவை மற்ற வற்று ளொன்றையி லாது பண்டை
வெற்றிகொள் புரவி தள்ளு மறிக்குழு வேழக் கன்று
குற்றமி னல்லி யாடு குக்குடஞ் சூக ரங்கண்
மற்றுமிங் குள்ள வற்றின் மணிக்குடர் பிடுங்கக் கண்டேம். (எ)

இந்நெறி வினைத்த வென்ன வேங்கிநீ டியர்த்து வீழா
மின்னற விடிக்கு மேயோ வினைவதற் கேது வேதோ
நன்னெறிப் பொருட்குந் திங்கு நணுகுமோ நெறிக்கே ணிண்டோ
செந்நெறி யோர்க்குக் குற்றஞ் செய்தன வுளவோ வின்றே. (அ)

சூருமொழி பிழைத்த துண்டோ கோளர்வாய்க் கேட்ட துண்டோ
தருமநேர் குன்றிற் றுண்டோ தகாக்கொலை செய்த துண்டோ
வரரழக் கொண்ட துண்டோ மறைநெறி கோடிற் றுண்டோ
வுரவிநி வசமோ வேதோ வறிகிலே னெனைவ யர்ந்தான். (கூ)

விளைகொண்மண் டபத்துப் போந்து மெலிகுவோ னென்கொ லென்று
பொருவருஞ் சிறப்பின் வந்து போற்றிடு மமைச்சர்க் கண்டு
தெரிவுறப் புகுந்த வாறு செப்பலீ யிரத்தி யாரு
மிருநில நோக்கி நின்ரு ரியம்பவோர் மாற்ற மின்றி. (கo)

தகவொடு நாளுஞ் செய்யுஞ் சடங்குகண் முடித்தி ளத்து
ணைகையொடும் வாத ஹரர் நணுகியீ தறியார் போலப்
புகலருந் தழலிற் ரேய்ந்த புண்டரீ கம்போன் மிக்க
முகருணி புலரு மன்னன் முன்பணிந் தென்கொ லென்ரூர். (கக)

மாதிறக் கண்டு நல்ல மதியுடை யமைச்ச னேநீ
நாடிலிங் குனையா ரொப்பார் நல்லகல் யாண னன்ரே
கூடிய பரிநன் ரூகக் கொண்டுவந் தனையே யுண்டோ
தேடிய வருமை சற்ரே தீங்குவே றுண்டோ வென்ன. (கஉ)

பகையிலா வேந்தே யெங்கும் பழுதற நேடி நல்லோர்
புகழயான் கொணர்ந்த தெய்வப் புரவியிற் பொல்லாங் குண்டோ
வகைவகை நெருநற் போதே வன்ரையறுத் தறிஞர் முன்னு
வகமகிழ் வொடுகைக் கொண்ட தாரறி யார்கூ றென்ரூர். (கங)

அணைந்திது நெஞ்சஞ் சாம லறைவதெ னெருநற் கண்ணீ
கொணர்ந்தமா நரிக ளாகிக் கொடுங்குரல் காட்டி யூருட்
பிணம்படு யாவுங் கொன்று திரிகின்ற செய்தி பித்தா
வுணர்ந்தனை யிலையோ கெட்டே னினியுண ருதியோ வின்றே. (கச)

மேலுயர் குருவின் மாட்டும் வேந்தர்கண் மாட்டுந் தூய்மை
சாலுநான் மறையோர் மாட்டுந் தயாவுடைத் தோழர் மாட்டுஞ்
சீலமா தவத்தோர் மாட்டுஞ் சிந்தையுஞ் சாது வஞ்சங்
கோலுமூர்க் கருக்குத் தண்டங் கொலையலா லுண்டோ வேறு. (கடு)

வெந்திறற் சிவையை யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி யின்றென்
மந்துரை தன்னுட் கட்டப் பண்ணினே மதிம யக்கி
யிந்திர ஞாலஞ் செய்வ தெம்மூட னேயோ சாதி
யந்தண ஞரு யான்மற் றறைவதுங் கென்னே நின்னே. (கசு)

வேந்தர்பொன் னழித்தோர் நல்லோர் வீடுமார்க் கஞ்சா திப்போர்
வாய்ந்தமா வுகைத்த வாசி வாரியப் பெருமா னெங்கே
சேர்ந்தசாத் தவ்ரோ சொல்லாய் திண்ணிமை யோடு மெல்லச்
சார்ந்தநின் மேனி முற்றுந் தண்டிக்க வடுக்குங் காணே. (கஎ)

ஆரண மோதிற் றிந்த வடைவுசெய் வதற்கோ வென்று
கோரமா மொழிகள் கூறிக் கூற்றென முறைசெய் வோரைத்

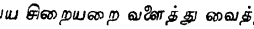
தீர்வற வழைத்து வெய்ய சிறையறை வனைத்து வைத்துச்
சாரரும் பொருள னைத்துந் தண்டித்து வாங்கு மென்றான். (கஅ)

ஆங்கவர் தம்மைக் கைக்கொண் டகன்றவ ரினையி லாத
வோங்குபே ரன்பு கண்டுள் ளுருகிமெய்ந் நலியா ராகி
யீங்கிறை பணித்த வாறு செய்திடா விடினெ மக்குத்
தீங்குறு மென்று வெய்ய சிறையறை வனைத்து வைத்தார். (கக)

பிறங்கிய வடிவான் மிக்க பெரும்பருந் தரக மெல்லாங்
குறும்பெரு நரிக ளாகி கெடுங்குரல் காட்டக் கூற்றிற்
றிறம்பட முனிந்த தென்னன் சிறைபுகுந் தழுங்கி மிக்க
வறந்தரு முனிவன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (உ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகடி.

கூ0.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

பொறையகத் தடைய வேந்த னமைச்சரைப் போக வேவி
யறையகத் தொழியாத் துன்பத் தொடிபுகுந் தழுங்க விப்பான்
மறையகத் தோரி ரும்பு தருமனத் தேனை யென்று
சிறையகத் தோதா முன்னஞ் சிவனகத் தருள்சு ரந்தான். (உ)

வேறு.

பொதியில் வளைசேர் தமிழ்நாடும் பொய்யா வையை மாநதியு
மதுரை நகரும் பாண்டியனு மண்ணுஞ் செய்த தவத்தாலுந்
துதிசெய் தொண்ட ரகமகிழத் தொண்டு செய்து பிட்டளிக்கு
முதுமா மங்கை தவத்தானு முகிழ்ந யனே நினைப்பிட்டான். (உ)

பணிந்த வருணன் றனைநோக்கிப் பண்டே நமக்கு நனிநல்ல
குணஞ்சேர் வேத முனியிருக்குங் கொடிய சிறையைக் கண்டனையே
கணஞ்சேர் பொழுதிற் றாழாது கங்குற் கண்ணே கரைகடப்ப
மணஞ்சேர் பொருள்கொண் டொருநீயை வருவிப் பாயென் றறிவித்தான். ()

மேக நாத னெழுந்திரங்கி மெய்கள் கருகி மழைவிடக்கண்
டாகங் கலங்கி வேகவதி யருங்கால் கட்ட நில்லாது
பூகந் தெங்கு பறித்தெறிந்து பொருமீன் மறியப் பரந்தழுங்கி
மாக முட்டப் பயங்கொண்டு வந்த தெவரும் பயங்கொள்ள. (ச)

மன்ற றிகழ்தென் கரைகடந்து மதுரை நகரூட் புகக்கண்டு
தின்று மிரவிற் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு வாள்வழுதி
கன்றி மனமெண் ணுருநி கால மொழிந்த காலத்திங்
கின்று பரவை யெனப்பரந்த தின்றே முடிவென் றழிந்தொழிந்தான். (ஞ)

ஆண்ட வதிகா ரியையழைத்தின் றருள்சேர் முனியை வணங்ததனு
லீண்ட வந்த தோவறியே னிறைவன் செயலோ தெரியாது
மாண்ட கரையை விரைவினிற்போய் மனைக டொறுங்கூ லறையிட்டு
வேண்டி யடைப்பா யெனப்போக விட்டான் விடிந்த திருங்கங்குல். (சு)

செருவார் கணைக்க ருடன்கூடிச் செல்வோன் றண்டஞ் செய்தூரி
னைசேர் கிழவர் சிறியோர்கண் முதலோர் நடுங்க வடித்தெற்றித்
திரைசேர் கரையை யளந்திட்டுக் கொடுப்பத் தெருமந் தவர்பெரிய
வரையே யெனத்தங் கோலறைகண் மகிழ்ந்து சுமந்தப் புகுந்தனரால். (எ)

முதுபேர் நகரிற் றென்கீழை மூலை மனையி லிருப்பாளோ
ரிதமார் பிட்டு வாணிச்சிக் கிடுங்கோ லறைக்கோ ரானின்றி
விதிரா வழுது விழுந்தெழுந்து மேவு தண்ட மாற்றுமற்
பதிவா யுழன்று திரியுங்காற் கண்டா னெங்கும் பரந்துள்ளான். (அ)

நாதப் பறையுண் பெருங்குயத்தி பங்கன் றுங்க நஞ்சுண்டோன்
வாதைக் கிழவி பிட்டுதிர்க்கு மகிழ்ந்து மண்மீ தருக்கொள்வான்
சோதிக் காதிற் றழைசெருகிச் சும்மா டம்மா மதியாக்கிப்
பேதித் தறுதற் கச்சைபுனைந் தகிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு. (க)

மழுவைப் பிரமன் றலையோட்டை மண்வெட் டியுங்கூ டையுமாக்கி
யழகார் தோளின் மிசைவைத்தொன் றணிமா முடியிற் கவித்தொன்று
பழுதி லொழியா நகைதுளங்கப் பதினு ரண்டின் பருவத்துப்
புழுதி படைத்த திருமேனி பொலிய வலிய நடைநடந்தான். (கo)

வருந்து மவடன் பாற்சிட்டி வாரா யம்மே வீழுந்தெழுந்து
பரந்து திரிகின் றனையிந்தப் பார்மே னினக்கின் றென்போலத்
திருந்து கொற்றங் கிடையாது வேண்டி மாயிற் செப்பெருவும்
விரும்பி யழைப்பப் போகாதிங் கணைந்தே னின்னை வேண்டியென. (கக)

• வேறு.

நல்ல வவதரத்தே நண்ணினீர் நாயகரே
தொல்லை வினையறுக்குஞ் சொக்கோ வறியகிலேன்
மெல்லியமெய்ந் நோவ வடிப்பரிகல் வேந்தராள்
வல்லையினின் மண்சுமக்க வல்லீரோ நீரென்றாள். (கஉ)

வேலை யுலகில் விற்கு சுமப்பதல்லாற்
சாலுமுடி மேல்வைத்துத் தண்ணீர் சுமப்பவன்யா
னேலுமீரு மண்சுமக்க வல்லே னினையாமற்
கூலியெனக் கேது தருவா யெனக்கூற. (கங)

அந்தித் திருக்கும் பொருளில்லை யையரே
கந்தித்து வெய்தாய் நறுவிதாக்கண் ணுச்சுக்

சிந்தைக் குவக்திருக்குஞ் செவ்விகூர் பிட்டுண்டு
மூந்தத் திருகுவல்யா னென்முண் முதுநாயாள். (கச)

சிட்டனருட் சொக்கன் றிருவுளத்துக் கொத்தவணீ
வட்டமுறு பிட்டென்ன வேண்டா வினாந்தம்மை
யிட்ட மதுகே ளெனக்கிங்கு நீயிட்ட
பிட்டுதிரு மாமென்முன் வேள்வி யவியுவந்தான். (கடு)

வே று.

தக்கதோ மனிதர் பொல்லீர் கோலறை தாழா தோங்க
விக்கணத் தின்க ணூற்றங் கையடைத் தயின்றி வற்றை
யொக்கமண் வெட்டி மூட்டச் சுமீத்திடு முழப்பா தென்று
மிக்கமென் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் விருப்பங் கூர்ந்து. (கசு)

நின்றது வாங்கிக் கச்சைச் சுற்றுழை நெருங்கக் கட்டித்
தின்றிது போலொன் றில்லை சிவனறி குவனென் முடி
மன்றலம் பொழில்சூழ் வையைக் கரைமருங் கடைந்து மாரு
வொன்றிய நகையி னோடு முலாவினு னகிலே நாதன். (கஎ)

இனியன பெற்ரு னல்லோ ரெவர்க்குமிட் டயில்வ தல்லாற்
றனியயி லார்க ளென்று சாற்றுவார் பழையோ ரென்று
கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு
வினைபடச் சுமக்குங் கூலி வேலையா ளர்க்கு மீந்தான். (கஅ)

வளர்தரு பிட்ட னேத்து மாண்டபின் மீண்டு மெய்த்
தளர்திடே லம்மை சாலத் தள்ர்ந்தியான் பசியால் வந்தே
னளர்ந்தகோ லறைபார் சென்று சிறிதொழிந் தவற்று ளெல்லாந்
துளங்கவா னுறச்சு மந்தேன் சொக்கனு ராணை யென்முன். (கக)

சுத்தமோ வுதினை வேண்டிச் சுமந்திடான் சுமந்தே னென்ன
வுத்தம மெய்தோய் மண்கண் டவகைகூர்ந் தீரசே யின்னுஞ்
சித்திரப் பிட்டுச் சுட்டுத் தருகுவல் செல்லு மென்று
வித்தகப் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் வெம்மை கூர. (உ0)

புகழ்ந்தது வாங்கி யொல்லை போந்திரும் புனலி யாற்றின்
றருங்கரை யடைந்து முன்போற் முனையின் றெவர்க்கு நல்கி
யுகந்தகொற் முளர் நாப்பண் வளம்பல வுதைத்து நல்ல
சுகம்பட வடைப்பான் போல வுடைப்பன்மண் சுமவா னுகி. (உக)

ஒங்குகோ லறைய னந்த வுயர்பெருங் கணக்க ரங்கட்
டூங்கறச் சுமக்கு நல்லா டெரிப்பதற் கணையக் கண்டு
வாங்கருந் விளவி னோடும் வந்துபேர் சொக்க னல்லா
னீங்கெனை யொப்பா ரில்லை யென்னோர்முன் றெரியு மென்முன். (உஉ)

மற்றுள பெருங்கொற் றூளர் சுமவாது மருட்டி யெங்குந்
தெற்றிய விவனே யோமுன் றெரிப்பதின் றெனவி லக்கக்
கொற்றுள விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லே
மூற்றுமிங் கியானே கின்று சுமந்தன னெனமொ ழிந்தான். (உசு)

செம்மையின் வேலே யொன்றுஞ் செய்தில னேனுஞ் சொல்லு
மம்மரீர் வார்த்தை யாலே யாரையு மழுப்ப வல்லா
னம்மையுங் கோவு காக்கத் தகுமிவ னென்ன் நாடித்
தம்மூளே வெருவி முன்னர்த் தெரித்தனர் தமிழ்க்க ணக்கர். (உச)

கொடியதிண் கணக்கர் போகக் குழம்புகொற் றூளர் நாப்பண்
முடியணை கூடை யாக முறுவல்கூர்ந் தினிய பாடித்
தடமிசைக் கொட்ட வணத்துத் தாண்மிசைத் தாளே றிட்டுக்
கிடையற வுலக மெங்கும் படர்ந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (உரு)

வளர்கரை பார்ப்பான் வந்த மன்னவன் மனிதர் கண்டு
களரமண் சுமவா வுகிக் கிடப்பவன் யாவ னென்னத்
தளர்வுடை வேலே யாளர் சாற்றுவர்ர் மற்றிவ் வூரு
ளொளிவளர் பிட்டு விற்பா ளிட்டவா ளெனவு ரைத்தார். (உசு)

நெறிப்படக் கிடப்ப தென்னை வடிவணீ கின்னை யாருந்
துறைச்சுமை யாளென் றிங்குச் சொல்கின்ரு ரின்று னக்குக்
குறித்தகோ லறையி லாங்கோர் கூடைமண் ணிட்டா யில்லே
கறுத்தநி காரிக் குன்னைக் காட்டுவம் போது கென்ரூர். (உள)

நல்லகா ரியம தென்று நயந்தவ ரோடுஞ் செல்லக்
கொல்லெறி யடிருத் தென்று கூற்றெனத் தண்டஞ் செய்யும்
வல்லநி காரி கண்டு மனத்தநி சயித்துச் சால
மெல்லிய வடிவ னீயார் விளம்பிடு விளங்க வென்ரூன். (உஅ)

தந்தைதாய் நட்டோ ருற்ரூர் சகோதரர் பொருளொன் றில்லே
யிந்தமா நகரி லியானோர் மூலையி லிருக்குங் கொற்ரு
ளுய்ந்திட வெவர்க்கு நாளு மூதவுவ லென்னைக் கொண்டு
பந்தநி காரிக் கென்ன காரியம் பகர்தி யென்ரூன். (உக)

புத்தியு ளொழியாச் சிற்றம் பொருந்தநி காரி நல்ல
பத்திசேர் குணவான் போலப் பகர்ந்தனை பகுந்து னக்கு
வைத்தகோ லறைக்கோர் கூடை மண்சுமந் திட்டா யில்லே
யுத்தரஞ் சொல்லா கின்ரூய் கண்டில முனைப்போ லெங்கும். (ஙo)

சதமுறை யடித்தற் குன்னைத் தகுந்தகா தல்ல வன்றன்
விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொரூ பட்ட தில்லே

யதர்பட விரைவொ டும்போ யடையடி படாதென் றேவப்
புதியவ னடையா ளுகிக் கிடந்தனன் போந்து முன்போல். (கூக)

வே று.

அவ்வயினில் வெய்ய வரசன் விடையின்வருஞ்
செவ்வி முறைசெய்வோர் தீரக் குறைபார்த்துக்
கவ்வை விளைத்து வருங்காற் கையழிந்து
தவ்வுபுனற் கோலறையைக் கண்டார்க டாழ்வாக. (கூஉ)

காய்ந்து விரைவி னிகலிக் கறங்கென்னச்
சேர்ந்து சுமக்கின்ற சிற்றூ னெற்றுபுன
லூர்ந்தகனை யெங்ரு மூயர வுயராமற்
சூழ்ந்ததிது யார்கோ லறைவிரைவிற் சாற்றுகென. (கூங)

மன்ற றிகழ்பிட்டு வாணிச்சி கோலறையீ
தின்றிங் கவளிட்ட கொற்ரு ளிவணுழப்பி
வன்றிறலீர் யாங்கள் சுமப்பமதி யாதுகிடந்
தின்று விளையாடு கின்ரூன்போ யென்ரூர்கள். (கூச)

வெந்தழல்கண் சிந்த வெகுண்டாங் கவர்கண்டு
சிந்தைசிறி தஞ்சாது தீரத்து மண்சுமவா
திந்த விளையாட லெக்கா ரணமென்னக்
கந்தரநோ வச்சுமப்பல் காரணமொன் றில்லென்ரூன். (கூடு)

இன்று விரைவி லெழுந்து சுமவாயேற்
பொன்ற வடிப்பமென வஞ்சினஞ் போலெழுந்து
மன்றறிகழ் கொட்டா லொருகூடை மண்வெட்டா
வென்றிமுடி மேல்வைத்து மெல்ல நடையிட்டான். (கூசு)

வே று.

உன்னவரி யான்மேன்மை யங்க யற்க ணுமைகொங்கை படச்சிவக்கு
மெய்யன் முற்றுந், தன்னுருவ மென்னுமது மண்ணிற் காட்டத் தளருநடை
யிடக்கண்டு தண்டஞ் செய்யுந், தென்னன்முறை செய்வோர்க ளந்தோ வித்
தச் செற்ரூயக் கொற்ரூளின் கையிற் சற்று, நன்மையிலை யுடைப்படையா
னெனப்பி டித்து நடுமுதுகிற் கறுத்தடித்தார் சிலக்க நாடி. (கூஎ)

வே று.

மன்னிட வடிப்பக் கங்கைக் கரையுயர் மண்ணை யோங்கக்
கன்னல்சேர் செந்நெல் வைகைக் கரையிடா முறுவ லோடு
மென்னையே னீடிக்கின் றீரொன் றியைந்தகொற் ரூளர் நுரப்பண்
டன்னூரு வொளித்தான் புக்குத் தன்னைத்தான் பிடித்தூடித்தான். (கூஅ)

படுமெழு மதியை நந்தம் பாண்டியன் மரபெ னத்தான்
முடிமிசைச் சுமத்த லன்றி முடிமிசை யுவந்து வைத்த
வடிவுடைக் கங்கை யாறு தென்னவன் வைகை யாற்றிற்
கடிபட மண்சு மந்தா னவன்றிரு வருளுக் குண்டோ.* (சுசு)

இறையவ ளெளிப்ப நின்ற விறைமுறை செய்வோ ரோடிக்
கறுவியெங் கொளித்தா னென்று நேடிமுன் காணு ராகி
வெறிகமழ் பிட்டுச் சுட்டு விற்பவ னிடத்தி மைப்பிற்
குறுகியாங் கவனைக் கண்டு தண்டிப்பான் கோலி னுர்கள். (சo)

ஆங்கவர் கோலா முன்ன ரருளினு லெவருங் காண
நீங்கரு மிளமை பெற்று நிலத்தினின் றெழுந்து தெய்வப்
பாங்குடை யுருவத் தோடும் பரசிவ லோகத் தேகத்
தேங்கிய முறைசெய் வோரும் திகைத்துநி சயித்து நின்றூர். (சக)

வேறு.

அடித்தபுளி மாறுபல சொல்வ தென்னே யரசன்முது கோவல்ல நம்பி
ராட்டி, முடிக்குரிய விந்திரனுன் முகன்மா லாதி முப்பத்து மூக்கோடி தேவர்
தம்மிற், பிடித்தவரி லடித்தவரிற் பாலர் பார்ப்பார் பெண்டிரின் மூத்தோரி
னிற்ப வற்றி, னடப்பவற்றிற் பறப்பவற்றி லூர்ப வற்றி னடுமுதுகி னிடைப்
புடைப்பு நணுகிற் றன்றே. (சஉ)

பொருந்துதலத் தோர்நகரோர் புறத்தோர் நாட்டோர் பூழியன்பாற்
சென்றறிவ மென்று சென்று, வளைந்தொருவன் மேலடியிங் கியாவர் மாட்டி
மன்னியதென் னெனமாறுன் மாற னென்றூங், கரும்பெயர்பெற் றேனுந்
தன் முதுகு காட்டி யருட்சொக்க னறிகுவனென் றிருப்ப வாங்கண், டிருந்த
வெழுந் ததுவிசும்பி லெவருங் கேட்பத் திருவாக்குத் திருவாத வூரர்க் காக. ()

பாண்டியனே வேதஞ்சொல் யாண்டு வாழி பாக்கியமன் னுகமக்கு வாத
வூரன், பூண்டதொண்ட னிவன்முகத்தா னம்மு ளோர்க்குன் பொருளறத்
தின் வந்ததனுல் வாங்கி யிட்டேம், வேண்டுவன பரியுமிட்டேம் விடுவித் தற்
குன் வேலையின்மண் சுமந்தடியும் பிட்டு முண்டே, மீண்டுவிடு விடுகினக்கே
நன்மை சால விவனைத்தன் வழிதிரித்த் திரங்க லென்றே. (சச)

அந்தவுயர் திருவாக்குத் தோன்ற யாரு மதிசயித்து மன்னவனே நோக்க
மன்னன், சிந்தைபய மெய்தியுறு புளகத் தோடுந் தேவர்பிரான் பரிமதுரைத்
தெருவி லேறுங், கொந்தகீன்வாக் கிதுபரிமாற் றறுதி யென்று கொடுஞ்சிறை
யின் விடுத்தருகு வரவ ழைத்து, வந்தனைசெய் தினியபல வுபசா ரத்தால்
வணங்கிமுன் றிருவாத வூரர் தாளில். (சடு)

சார்ந்தவென தறியாமை யாலே மிக்க தாழ்வுகள்செய் தேனவற்பொறுத்துப்
பொறுத்துச் சாலச், சேர்ந்தருகு செழுந்தருளி யிருப்பீர் போலீர் திருவுளத்தி

* இச்செய்யுள் சிறிது சனிப்பு தீர்ந்தது

லடைத்தபடி செய்யுந் தூய, வேந்தர்புக ழுருட்சொக்கர் நம்மேல் வைத்த மெய்யன்பு வையகத்துக் கண்டே மில்லை, யேத்திரு வாதவூர் நாய னீரே யெனத்துதிப்ப யாரும்வியந் திறைஞ்சி னார்கள். (சசு)

செந்தெரீசேர் விசும்பிடையிற் றேன்றலுஞ் சொல்லைத் திருவாக்கே யெனத்தெளிந்தாய் தேவே றண்டோ, நின்னையடைந் ததுகொண்டிப் பேறு பெற்றே னீக்கரிய வெம்பாசத் துவக்க றுத்தே, னென்வழியிற் போகுவலின் றைய நீக்கி யீணையில்லா வெந்தையுண் டென்று ணர்ந்த, வுன்னருமிப் பிரமாணத் தானின் செல்வ மோங்கியிடுக் கிங்கின்றி யுண்மை யென்றே. ()

வே று.

வைத்தரு ணமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்தாங் கோதி
யுத்தமர் போகக் கண்ட வுவகைகூர் செழியர் கோமான்
பத்தியிற் பின்சென் றேத்திப் பணிந்துநல் விடையிற் போந்து
சித்திர மண்ட பத்து ளிருந்தனன் செயலே வாழ்த்தி. (சஅ)

வாழ்ந்தருள் பெற்ற வேந்தன் மந்திரித் தலைவ ரைப்பார்த்
தேய்ந்தகா ரியந்தா னுவ தழிவதிங் கினிநீர்ந் வாரி
சூழ்ந்தமா நிலத்துத் தூய சூத்திர ரொழிந்து நீதி
வேந்தர்மாட் டமைச்சி னுக்கு வேதிய ராகா ரென்றான். (சக)

தொன்னெறி வாத வூரர் சொக்கனு லயத்துப் புக்கின்
றென்னையா ளுதற்கு நாதா வினப்பரி யிட்ட தன்றி
மன்னிய முடிவ ருந்த மண்சுமந் தனையே யந்தோ
வன்னமா மேனி நோவ வடியுமுண் டனையே யென்ன. (இ0)

உத்தர கோச மங்கை கழுக்குன்றுங் குருவங் கண்டு
சித்திரக் கோவை பாடித் தில்லையம் பலத்து வாவென்
றத்தன்வா னத்து மைப்பப் போந்தருந் தமிழ்கள் பாடிப்
புத்தன்வா தையும்வென் றியாரும் போற்றுபொற் பதம டைந்தார். (இக)

தொல்லைமா மன்ன னெந்தை சுத்தனு விருப்ப வேடன்
பல்லுறு மிறைச்சி நஞ்சம் பாலக னிறைச்சி யம்மை
நல்லபிட் டமிலக் கண்டே நல்லடி யார்க்கு நல்லான்
மெல்லியல் பாக னல்லால் யாருள ரெனவி யந்தான். (இஉ)

பொருவரும் கோயின் மூற்றும் பொன்னினுன் வேய்ந்தி யாரும்
பாவவெண் குடைக ளாசி பகடுசா மரைகு சேரு
னரிவையர் முதலா நல்கி முன்னையி னன்பு பூண்டு
தரையினே யளவில் காலந் தருமநன் னெறியி னுண்டான். (இங)

வெருவரு முற்றும் பட்ட வெற்றிற லடியும் வேய்ந்த
வொருதனிக் கூடை மண்ணை யுயர்ந்தநீள் கையு மூத்து

நாமக ளுயர்து றக்க நண்ணிய வாறுங் கண்டு
பரவிய மனிதர் முன்னிற் பல்பெருஞ் சிறப்பின் வாழ்ந்தார். (இச)

நிறைவுறு மதியங் கண்ட நெடுங்கடல் போலச் செல்வம்
பிறிவற விளங்கி மன்னன் பெருந்தே ருலகம் பெற்றான்
மறைபறை யிறைவன் பிட்டெண் டடியுண்டு மண்சு மந்த
வுறுகதை கற்போர் கேட்போ ருயருல காள்வ ரன்றே. (இடி)

சுந்தர னவதா னங்கள் சொல்லுவோர் கினைப்போர் கேட்போர்
சந்தத முனிவர் வானோர் சாரணர் சித்த ரேத்த
முந்தொளி விமானத் தெய்தி மூவுல கத்தி னூடு
மிந்திரன் முடிமேற் சூள்வைத் தேறுவர் சிவலோ கத்தே. (இக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எஎக.

கக.—விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.

சீர்விளங்கு மூன்னூருகாற் பாண்டி நாட்டுச் சிறந்தபெருங் கிராமத் தோர் மறையோன் செல்வம், பார்புகழுங் குலமொழுக்கம் விழுப்ப மிக் கோன் பணிமதுரைச் சொக்கற்கே பத்தி பூண்டோன், பேரியலாண் மகவி ன்றி யருமை யாவோர் பெண்பயந்து வேதத்தால் வடிவாற் சொக்கை, நேர வரு மூயர்பிரம சாரிக் கிந்த நேரிழையைக் கொடுப்பமென நிச்ச யித்தான்.()

இத்தகவி னிருந்தோனெண் டொடிக்கு நல்யாண் டெட்டுநிறை தரு காலை யோதி மிக்க, புத்தியினோர் பாகவதப் பிரம சாரி புக்கிலழைப் பிச்சை கொள்வா னணுகக் கண்டு, வித்தையினுல் வடிவான்மற் றொன்றுங் காணன் விரைவொடுகன் னியையுதகஞ் செய்யக் கண்ட, சுத்தமூடை மாதாவுஞ் சுற் றத் தாருஞ் துயருழந்து நனிவெகுண்டு சோகங் கூர்ந்தே. (உ)

குன்றமனந் தாதையையிப் பிரம சாரி குடிமுதல்கே ளாதினிய வேதங் கொண்டே, நன்றியீனை கன்னிதனை யுதகஞ் செய்தாய் நன்றறியா யென்றி கழ நல்ல தாதை, யொன்றியிவன் கோத்திரஞுத் திரங்கேட் பாமிங் கும்பர் பிரா னருளினு லொத்த வாயி, னின்றிதுகாண் பேமென்று கேட்பச் சொ ன்னு னிடுகுறிகோத் திரமுதன்மற் றியாவுந் தோன்ற. (ஊ)

இன்பமுறு பாகவத னியாவுஞ் சொல்லி யிடுகுறியே றென்னுமே யே ங்கி நின்றே, ரன்புமுதற் பலகுணங்க ளுண்டா னுலு மவனிமீ தொருகுற் றம் யாவர் மாட்டுந், துன்பமுற வுண்டாகா திராது வேத சுத்திரங்கோத் திர ங்கல்வி யொழுக்க மற்று, நன்புதரப் பெற்றேமென் றுறி போரு நலந்திகழ்மா தாவையுஞ்சொன் னுயத்தா லாற்றி. (எ)

தந்திரனான் மறைவிதியிற் சாறு செய்தே சடங்குமுடித் துதகெறி தப் பா வாறு, மூந்தவளித் தினியபல நல்லி நல்ல மொழிமொழிந்து வழிவிடப்ப வணங்கி னேடுஞ், சிந்தைமகிழ்ந் தருமறையோன் மாம னீந்த செல்வமொ டுந் தன்பதியிற் செல்லக் கண்ட, பந்தமுறு தந்தைமுத னல்லுற் றூர்கள் பரி வுகள்செய் தெதிர்கொண்டார் பண்பின் வாழ்த்தி. (டு)

ஆங்கினிய பரதேசம் போன பிள்ளை யணிபொலிய மணஞ்செய்து மாதி னேடு, பாங்கின்வர வென்னதவஞ் செய்தா யென்று பலர்புகழக் கண்டிருந் தும் பாவி மாதா, வீங்கிவளோர் சைவன்மக ளென்னக் கேட்டா ளெரிதரு வெப் பத்தினெடுத் தலையை மோதித், தாங்கலரும் துயருழந்தா ணெடிது யிர் த்தாட் சாற்றுமா றென்னென்ரு டணியா ளாதி. (கூ)

வளமைமறை யோனிறைவன் செயலா லந்த வடிவுநிறை பவித்தினை பான் மனம்வை யாம, விளமைதரு பருவத்தே யிருப்ப நாளு மீசனுக்கே மனம்வைத்த நேச வல்லி, யளவிறந்த பாகவதர் புசித்தல் கண்டாண் டாழ் துயருற் றின்னமுது படைத்து நந்தந், தளர்வகல நுதனீறு விளங்க விங் கோர் தவமுனிவர் நணுகாரோ வென்பாள் சாற்றுள். (எ)

முன்னேயவ ணல்வினேயான் மாமன் மாமி முதலாவவ் வழைகின்றும் பிறிதோ ரில்லத், துன்னருமோர் காரணத்தாற் போக வோர்நா ளுற்றவர்கட் குற்றவன்மற் றியாவும் வல்லான், றென்னனேயா ருடைமதுரைச் சொக்க நாதன் றிருநீறு விரன்மூன்றுந் திகழச் சாத்தி, மின்னணிநான் மணிமார்பில் விளங்க மூத்த விருத்தர்தள ருருக்கொண்டான் விரும்பி மாதை. (அ)

வேறு.

முன்வினே தனுவன தனுவு மூத்ததோர்
பன்னக வுரியன பழைய மேனியு
மென்மர லனநடை முடியும் வீழ்ந்தெழு
நன்மைகொ டளர்நடை யொடுந டக்கமும். (கூ)

கையுறு குடையொடு தண்டுங் காதினிற்
செய்யகுண் டலமும்வீ முடையுஞ் செவ்விசேர்
துய்யபுன் முறுவலுந் துளங்க மங்கலத்
தையனீ பிச்சையி டென்னச் சார்ந்தனன். (கo)

வேறு.

உழையிடை யழுது படையெனக் கண்ட வுத்தம வணங்கெதிர் வணங்கித்
தொழுதுபே ருலகிற் றனிவிளை யர்டுஞ் சொக்கனே வறிகிலே னடியே
னெழுதுத னீறு காணுமுன் போன திடரென்ன புண்ணியஞ் செய்தே
னழுகுடன் றிகழுந் தலைவரே யழுதென் றகத்தினு ளெழுந்தரு ளுதற்கே. ()

நாதனே கடியள் கொடியளென் மாமி நன்குள வறைக்கத வடைத்திப்
போதிலோ ரகத்துப் போயின ளழுதீ படிபுறம் பில்லைகொன் செய்கே

ஞேதுமே லமுது செய்யுமா றென்ன வுத்தமன் சித்திர வணங்கே
சோதிசேர் கதவந் திறக்குநீ செலுங்காற் றுணிந்தினி யகம்புகுந் தெடுத்தே.()

பரிவொடு பருப்பு மன்னமு மாகப் படைவயிற் றுறுபசி பெரிதென்
றருள்பட வுரைப்பக் கேட்டலும் பதறி யறைக்கடி வாயிலிற் செலுங்கா
லுரனுறு கதவஞ் சடக்கெனத் திறப்ப வொண்டொடி கண்டதி சயித்து
விரைவினுட் புகுந்து சிறந்தன வெடுத்தாங் கமைத்தனள் விருப்புடை யடிசில்.

அரம்பையங் குருத்து மருங்குற விரித்தாங் கட்டவின்மென் போனகம் படை
விருந்தின னுதர பூரண மாக வுண்டெழில் விளாமணக் கோலப் [ப்ப
பெருந்தகவிலங்க வெண்ணிரண் டாட்டைப் பிள்ளையாய் விளங்கினன் கண்ட
கருந்தடங் கண்ணி யதிசயித் தஞ்சி நின்றனள் காமனும் வருத்த. (கச)

வேறு.

வாசிகை முடிபி றங்க மார்புதாழ் மாலை மின்னத்
தூசெழின் மருங்கி லங்கத் துளங்குதண் கலவை சாத்தித்
தேசுடை யணிய ணிந்து திருமுகங் கவினை நிற்ப
வாசைகூர் தருமெய் கொண்டு விளங்கினு னகங்க ளுண. (கஞ)

இந்நெறி நிகழுங் காலை யேந்திழை தனது மாமி
பொன்மனை வாயில் வந்து புகுந்தவர் யாரோ வென்ன
வன்னமோர் மாற்ற மின்றி யங்கையை நெரித்து நின்றுள்
பன்னகா பரணன் கண்டோர் பால்க ளுருவங் கொண்டான். (கசு)

வேறு.

துன்னுபன் மணியி னல்லணி சிறந்த தொட்டிலுட் பட்டணை நிரம்பப்
பொன்னனை ஞாளு நன்னுத னீறும் பொலியநோக் கஞ்சனந் துலங்க
மென்னகை செய்து தன்னடி மலரின் மேதகு பெருவிர லமுதுண்
டன்னையில் புதல்வன் முன்னினீ யாடி யழுதனன் பவனவாய் நெரித்து.(கஎ)

அவ்வயின் வந்த தீவினை மாமி முகத்திடைப் புகாமுனங் கண்டே
வெவ்வுரை யோடு முள்ளழன் மண்டி வெகுண்டுமுன் னிவ்வணைக் கிடந்த
செவ்விய பால ரெனவினவத் தேவியுந் தெருமர லுற்றுக்
கொவ்வையங் கனிவாய் திறந்துரை செய்வாள் கூடலு யகன்றிரு வருளால்.

வேறு.

நீதிலா வடிவி னெங்குந் தீவினை லென்றோர் மிக்க
மாதவ முடையா ளிந்தத் தொட்டிலுள் வளர்த்தி வைத்திப்
போதுதன் கணவ னெடும் போயினு னைக்கிக் கொள்ளென்
றூதர மாமி கேளென் றடைவினி னெடுங்கிச் சொன்னாள். (கசு)

தரும்பிறர் பாலன் றன்னைத் தையலாய் நீயோ காப்பா
யிருந்தவா றழகி னுதய கோவென விடித்து வீழ்த்துப்

பரந்தவொண் டொட்டி லோடும் பாலினைப் புறத்துப் போக்கி
வருந்திடக் கதவ டைத்தாண் மருமக டனையுந் தள்ளி. (உ0)

வள்ளன்மென் முறுவல் கூரா மழவுருக் கரந்து பண்டைத்
தெள்ளுபே ருருவங் கொண்டு தீதிலா மடமா துக்கு
மொள்ளிய கற்பான் மிக்க வுமையுருக் கொடுத்துக் கூட்டி
மெள்ளயான் சொக்க னென்று போயினன் விசும்பிற் காண. (உக)

அடியவர்க் கெளிய சொக்க னருடனைப் பாரீர் கீணைப்
பொடியணி மாது போன புதுமையைப் பாரீ ரென்று
படிமிசை யோர்க ளெல்லாம் பரவினர் நெடுமா லேத்தக்
கடிகமழ் சடையி னனுங் காவல்சேர் மதுரை புக்கான். (உஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகூஉ.

கூ உ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலந் தொல்லை முறைமையி னவனி காத்து
மன்னுமோர் தென்னர் கோமான் மதுரையம் பதியி லோங்கும்
பொன்னெயி லிலங்கு கோயிற் புனிதனுக் கன்பு பூண்டு
பன்னெறித் தானை சூழப் பகையற வாழு நாளில். (க)

குன்றவி லீச னுடுங் கூத்தினைக் கற்க லாகா
தென்றஃ தொழிந்த கல்வி யாவையு முற்றக் கற்று
வென்றிகொ ணெம மெண்ணெண் கலைவல்லா னெனவி ளம்பி
யொன்றிய புகழை யெங்கும் பரப்பினு னுலகத் தோங்க. (உ)

அன்புறு வளவன் மிக்க சிர்த்திகேட் டாடன் முன்னு
வின்புறு கலைகள் யாவுங் கற்பமென் றிகலிக் கற்றுத்
தன்பெய ருவகி லெண்ணெண் கலைவல்லா னென்று சாற்றி
நன்புட னிருப்ப வாங்கோர் பாடக னடைந்தா னுடி. (ங)

எத்தைகேண் முற்றுங் கற்றூர் கீயலா லுண்டோ வென்று
மூத்துறப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி முடிவில்பல் சிறப்பு நல்க
வர்தரல் வரிசை யிற்போந் தாடக மாடக் கூடற்
கர்தனே யினைய கல்விக் கைதவன் றன்னைக் கண்டான். (ச)

மனத்தினைக் கவரு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வல்ல
வினைக்கொள்பா டகன்வ ணங்கி மீனவர் குலவி ளக்கே
கனத்தமா நிலத்து ளெண்ணெண் கலைவல்லா னென்னு நாம
நினக்கல வினைத்தம வல்ல நேரியற் கோகு மன்றே. (ஞ)

வளம்படு கூத்தும் வல்லன் மற்றதோ வறியாய் நீயென்
றுளம்புட வஞ்சா னுகி யுரைத்திடக் கேட்ட மாறன்
றளர்ந்துரை செய்வான் கல்வி சாற்றின்மா நிலத்தி யாவு
மளந்தறி வாரு முண்டிங் கறிந்திடா தாரு முண்டே. (சு)

இன்னிசை வாண வென்ன யாசக னெக்கு மென்று
பின்னரு முரைப்ப வுட்கிப் பேசரும் விளிவிற் கூடி
மன்னவன் காட்டா னுகி வாழ்த்தியா சகனே வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கி விடுத்தனன் பொலிவு கூர. (எ)

மந்திரி கட்குச் சொல்லி வழங்கிய விருதை நோக்கி
யந்தவொண் புயங்க நட்ட மாடிட வேண்டு மென்று
சந்துற வாமத் தாண்மேல் வரவலத் தாண்மே னின்று
சிந்தையால் வருந்தி முற்றக் கற்றனன் சிறிது நாளில். (அ)

நானில முய்ய மூன்ன நாயக னுகிங் கூத்தை
மானிட ராட லாகா தென்றநாம் வருந்திக் கற்றே
மீனமி லாத சென்னி செற்றத்தா லென்று சால
மீனவன் றுயர முற்று நெஞ்சக மெலிவா னுரும். (கூ)

அன்றியு மொருதா னுன்றி யடித்ததான் வானத்தெ டித்து
நின்றனு நோவக் கண்டே நினைப்பிரே னுணத்துப் போது
மின்றுநின் றிடவொண் ணுதா யிருந்திங் கென்றுங் கெட்டேன்
மன்றுற நின்ரு னந்தோ மாறிநின் ரூடா தென்றான். (கo)

தருகண முதுபே ரண்ட சராசர மனேத்துந் தாங்கும்
பெரியவ னுத லாலே பேசரும் தாள்வ ருத்தங்
கருதினங் குண்டா காதா யிருக்கினு மிருக்குங் காணிற்
றெரிவரி தவன்றன் செய்தி யெனுமனந் தெளிவன் றேரூன். (கக)

இப்படி வருந்தல் கண்டே யிரங்கியீ சான கோனைத்
தொப்பருந் திருமன் றத்தி லும்பர்கோன் வேண்ட முன்ன
மெய்ப்பட வாடுங் கூத்தை விட்டுமேல் வலத்தாள் குஞ்சித்
தப்பெரும் புதுமைக் கூத்தை யாடினு னதிர வீசி. (கஉ)

வே று.

பேறுசால் பதஞ்சலி முனியும் பேரருள்
வீறுசால் வியாக்கிர முனியுங் கண்டுகண்
ணுறுபாய் தரமூன மாடுங் கூத்தனுர்
மாறனுழ் தயர்கெட மாறி யாடினுர். (கஙூ)

வர்தரும் வலப்பத மிடம்வ ரப்பணை
சார்தரு மிடக்கரம் வலம்வ ரத்தனி

வாதுறு கூத்தினே யாடி மாசறு
கோதைசூழ் தாண்மிசைக் கொடியுங் கட்டினன். (கச)

எழிறரு மன்னவ னெழிவி லேதமும்
பொழின்மிசை யாடுவோர் வலியும் போக்கிட
வழகுடன் மாறிநின் றூடுங் கூத்தினைத்
தொழுதவம் பிகையும்வெந் துயர நீங்கினள். (கஞ)

வே று.

நத்தமார் நடநவி லியாமத் தருமறை நாதம் பாடப்
பெத்தமா னிடரா லாடுங் கூத்தினை யொழிந்து பீடா
ருத்தம வருங்கூத் தாட வும்பர்கோ னயன்மா லாதி
யித்திற மியார்வல் லாரென் றதிசயித் திறைஞ்சி னாரால். (கசு)

தொண்டர்கள் விடியு முன்சென் றுணைசெயத் தொழுதுட் கண்ட
வண்டமிழ் மாறன் வைத்த மனத்தினுங் கடிது வந்து
பண்டருங் கூத்துக் கண்டான் பரவினன் றொழுது வீழ்ந்தா
னண்டர்நா யகனே யுய்ந்தே னெனவதி சயித்தா லித்தான். (கஎ)

வே று.

தெரிதரு கருணைச் சோதியே வலப்பொற் சேவடி யாலுள திருக்கூத்
துரைசெயி லுலகத் தெங்களுங் காண வுளதது புதுமையோ வல்ல
வருமையா விடப்பொற் சேவடி யாலிங் காடிய திதுபெரும் புதுமை
கருதினின் றடியே னினியுனே வேண்டிக் கொள்வதோர் காரிய முண்டால்.(கஅ)

படியக மிசையிற் பரிவுள நினக்கே பரிவுள மதிக்குலம் விளங்க
வடிவுறு திருக்கூத் தென்றுமிவ் விடத்தே மன்னிட வேண்டுமென் றேத்த
முடியுடை வேந்தே யதுசெய்வ லென்றே முழங்கிட வுயர்திரு வாக்குக்
கடிகொள்வான்மிசையிற் றோன்றிடக்கண்டுதெதித்தனன் களித்தகண்டெளிப்ப.

வே று.

மன்னிய பெரிய சிற்றம் பலத்தினே வரிசை கூரப்
பொன்னிஞன் மேய்ந்து முத்தாற் புரிவலித் தணிசி றந்த
மின்னெளி மாணிக் கத்தால் விளிம்புசேர்த் திலங்க வெங்கும்
பன்மணித் தாம நாற்றிச் சிறப்பித்தான் பண்பு கூர. (உo)

மதியினே நிகர்த்த முத்தக் கவிகையு மாணிக் கத்தாட்
கதிர்விடு கொற்றக் கற்றைக் கவரியும் வயிரஞ் சேர்ந்து
நிதிதரு கனக சிங்கா தனமுநீண் முடியும் பூணும்
புதியவா சிகையு மற்றுப் புவியும்வேண் டுவகொ டுத்தான். (உக)

வே று.

மன்னவர் மன்னன் பன்முறை வணங்கி மகிழ்ச்சிமாக் கடலிடை மூழ்கித்
தன்னுடை யிடத்துப் போந்தடி யவர்க டம்பெருந் துயர்நீங் கிரங்கும்

பன்னியற் பெருமான் றன்வயின் வைத்த பரிவினைக் கண்டுகண் டெவ்ந்து
மின்னெளி விளங்கு மடங்கலா சனத்து மேதினி வியப்பவீற் றிருந்தான். ()

வே று.

அன்றுமுன் னதிர வீசி யாடுவா னென்று மேவார்
குன்றமுன் மாறி யாடிக் கொடியிட்ட பெருமா னென்று
மன்றுற வழங்கக் கேட்ட வளவனு மிகல்விட் டன்பிற்
சென்றுமுன் வழுத்தி னனச் சிவனினுஞ் செழியர் கோவை. (உகூ)

இத்திருக் கோலந் தன்னைத் தொழுபவ ரென்றுங் குன்றுப்
புத்தியும் பொருவி லாத பத்தியும் புகழு முண்டாய்ச்
சத்திய ஞால முற்றுந் தனிக்குடை நிழலி னுண்டு
முத்தியும் பெறுவர் தீரா மும்மல மம்மர் தீர்ந்தே. (உசு)

கோடிய லேன மாகிக் குவலய மிடந்து முன்னந்
தேடிய நெடுமால் காணாச் செழுஞ்சுடர் மேனிச் சொக்கர்
வாடிய மாறன் றேற மதுரைமா னுன்றுண் மாறி
யாடிய பாதங் கண்டே னருவினை கண்டி லேனே. (உஞ)

ஆசத்திருவிருத்தம் - அசுஅ.

கூ.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மாசிலா மதுரையிலோர் மறையோன் முன்னுள் வனிதையொடு மூலப் பாலுண் பால னேடு, நேசமுடன் மாழனிட்டத் தூணையப் போங்கா னெதியி டையா தவன்வெய்ய கதிரா னெந்து, பேசரிய வருந்தண்ணீர்த் தாகத் தாங் கோர் பெருமைதரு வடதருவி ஏழின் மேவி, யாசின்மட மாதினைத்துக் கிட ப்பக் கண்டே யகன்றனன்முன் றண்ணீர்கொண் டூணைவா னெண்ணி. (க)

விரைவொடுபோ யினபின்னர் முன்னேர் வேடன் வேட்டையின்மேல் வந்துவிழுங் கிளியை யெய்து, பரியவிலைக் கொம்பின்சட் டொங்கி ஞான்ற பகழிமருத் தாலசைந்து பாவை மார்பிற், கருகிவிழா முதுகின்க ணுருவி யப் பாற் கழலுங்காற் புனல்கொண்டு வந்து கண்ட, வரியகண வன்றரியா னுற்ரு ஞகி யழுதுவிழுந் தலமந்தா னுவி சோர. (உ)

அழகினு லருங்குலத்தா லன்பா னின்போ லாரொப்பா ரெனக்கினியா ருண்டென் றுறு, விழிபெருக முகத்தறைந்து கொளுங்கால் வேரூர் வேட் டைவேட் டொருவேடன் விரைவிற் ரூன்றப், பழிகருது மிவன்கண்டு வா ரா யிந்தப் பழுதிலா ஞவின்மாதை யேது வேண்டி, யிழிவுபடு குலத்தவனே கெடுவாய் கொன்ரு யென்ரூனஞ் சினனஞ்சா வீரன் ரூனும். (ங)

பறையுமதி கொடிதடியேன் கொன்ற தில்லை பழியையே ரூராய்ந்து
கொள்ரு மென்ன, மறையவன்போ காவாறு வெருளி பொங்கி மறித்தவனை
நெறிப்படிமண் ணுலகாண் மன்ன, னறமலியும் வாயிலிற்போ தென்று கொ
ண்டாங் கழுங்குழுவி யொடுமுறையிட் டுரற்றிச் சென்று, நெறியுடைய
வமைச்சர்கா ளிவ்வெவ் வேட னெறியிடைக்கொன் ரூனெய்தென் மாதை
யென்ரூன். (உ)

மந்திரிகளவன்வருந்திப் புகன்ற வாறு மாறனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய
மாறன், சிந்தைபரி தவித்துநெடு வாயில் வந்து தீராம லழுங்குழுவி தனைய
மிக்க, வெந்துயரத் தொடுமுறையிட் டெய்தா னென்னும் வேதியனை யுங்
கண்டு மெலிதல் வேண்டா, வந்தணனீ யெனச்சொல்லி யாற்றி வெய்ய வடி
ங்கணிவே டனைநோக்கி யருளிச் செய்வான். (ஙு)

வினையுறுவே டுகின்னைக் கொல்வ தில்லை மெய்ப்படநீ செய்தியுரை
யென்ன வேடன், கனைகழற்முண் மன்னவனே நீதி வேந்தே கருணையனே
நாயடியேன் கொன்ற தில்லை, மனுநெறியி ஞராய்ந்து கொள்க வென்று வண
ங்கியுட னடங்கிவியர்த் தூசைப்பக் கண்டு, தனதுளநொந் தருமறையோன்
மனத்த கத்துத் தணியாத பெருந்துயரந் தணியச் சொல்வான். (சு)

ஏதமொழி மறையோனே கரிய வேட னீயம்புமொழி கேட்டனையே
யாமா ராய்ந்து, நீதிபடச் சொலகின்றே மம்பால் வீந்த நேரிழைகுல் முவாறு
நலஞ்செய் தெய்திங், காதிவிதி யொருவரூற் றடுப்ப வொண்ணு தலிரீயு மறி
தியே யெனவி டுப்ப, வேதியன்போய் நனியழுங்குங் கினைஞர்க் கூட்டி விதி
யின்கட் டகுந்தகனஞ் செய்தான் விம்மி. (எ)

செந்நெறிசேர் சுந்தரனுக் கன்பு பூண்ட தென்னவன்வே டனையழைத்
துத் தெளிந்திப் போதே, யுன்னையும்வே ருடன்கூவன் சிறையிற் போ
கென் றுயர்ந்தகொடுஞ் சிறைக்கூடத் தடைத்துத் தானே, யென்னையுமா
ளுடைமதனைச் சேர்க்க நாத னெங்குமூளான் யாவுமளர் தறிவான் மூன்
னர், மன்னியிது விளங்கினல்லால் விளம்பா தென்று வரிசைதிக ழாலயத்து
வந்து புக்கான். (அ)

தென்றமிழ்நா டுடையானே யறஞ்சொல் கோவே தேவாதி தேவேகின்
னருளால் வைய, நன்றியபங் கிடக்கர்க்கு மடிமைக் கின்று நாடரிய பெரும்ப
ழிவர் தடைத்த தெங்கு, நின்றறிய வல்லானீ யல்லா லுண்டோ நினக்கடி
மை வேண்டினறி விக்கி தோன்ற, வென்றலுமர் கினவீச னகர்சோ தித்
தற் கெய்தெய்தி னறிவிப்ப மென்ரூன் றேற. (கூ)

மன்னவன்வின் மிசைகேட்டு மகிழ்ந்தா லித்தி வளமைபுனை தன்னி
டத்து வந்து விள்ளாரின், முன்னைமுறை புண்டிகழித் தருளாற் ரூனே மூற்றி
யங்கு குற்போதி ஞகர்சோ நிப்பான், றன்விளைவிற் போந்திலவுங் காலைச் சேர்
ந்தோர் தவப்பிரம சாரிமனஞ் செய்யா நின்ற, மின்னுமனைப் புறத்துறுதிண்
ணையின்க ணியாரும் வெருவுமுருப் புனைந்திருவர் மேவியுண்டான். (கo)

வேறு.

தெரிவற விவரை யறிகுவ மென்று சென்றரு கணைந்துரு வொளித்துப்
பொருவரும் வீர னின்றிடங் காலைப் புலப்பட கிலைப்பட ருரூாப்பார்
விரையுருப் புனைந்து மணஞ்செயு மிவனை விரைவொடு புதுமையா வின்று
பரிவொடு கொண்டு போய்விட வேண்டும் பந்தரோர் பரிந்திட வென்றூர். ()

ஈங்கித பகரக் கேட்டவாள் வேந்த னிலங்கவீ தறிகுவ மென்றே
நீங்கருங் கருணைச் சொக்கநா தனையே கினைந்துதன் னுண்மையே துணையா
வோங்கிய மனத்தின் வெளிப்பட நணுகி யுரன்பட மருங்குற நின்றே
யாங்குல குயிர்க ளேங்கிடு முருக்கொண் டணைந்தநீர் யார்கொலோ வறியேன்.

இங்குரை செய்த வாறுகேட் டனனின் றெப்படி மெய்ப்பட மன்ற
றங்கிய பெருங்கல் யாணமுன் செய்யுந் தார்மண வாளனின் னுயிரை
மங்குறக் கவர்வ துரைசெயு மென்ன மற்றவர் தீரரு யிருந்தாய்
கொங்கவிழ் தாம வீரனே யாங்கள் யமபடர் கொண்டுபோ மாகேள். (கங)

இம்மண வாளன் மெல்லிள மாதை யினியகைப் பிடித்திடு மளவிற்
செம்மனே யகத்துக் கொல்லவற் ரூன திறம்படு கோடிலா மொட்டை
வெம்மைசேர் பசுவுண் டார்த்ததும் பறுத்து விடுப்பமற் றதுதிரண் முழவின்
சும்மையின் வெருண்டு மூட்டிடக் கொண்டு போகுவந் தொழுதியு ணுடி. ()

வேறு.

இயம னூத னாய மில்லே யென்று சொல்ல மன்னவ
னயம தெய்தி நீதி வாயி னண்ணி வாடு முனிவனைப்
பயமு ரூத ழைத்து வந்து படர்கள் பின்னி றுத்தியே
யயமு ரூது படர்கள் சொல்லு மறிவு கேளெ னச்சொனான். (கடு)

நன்றி கொண்ட முனிவ னெஞ்சு தேற நாத னருளினு
னின்ற தூத னுக்கு மற்று யர்ந்த தூத னினைவுறக்
கொன்ற வீறு கூறு மொன்று குன்ற மன்ன குஞ்சர
மொன்று சிய மொன்று நாக மொன்று புண்ட நீகமால். (கசு)

மன்னு நீதி கோடி டாத வைய மாளு மன்னவன்
றன்னை யும்ம றைத்தி றச்ச டங்க டங்க லும்மூடித்
துன்ன ருந்த வத்தி னுஷ யர்ந்த யாக முனியையு
மின்ன மூண்டு கொன்ற தெற்றை யந்த கன்ற னேவலால். (கஎ)

ஆல நீழ றன்னின் மன்னு மழகின் மிக்க பழுதிலோர்
மேல்கு லத்து திதித செவ்வி வேதி யன்றன் மாதைமுன்
னேல வேட னேர்சு கத்தை யெய்து கொம்பின் ஞான்றதோர்
கோல சைத்து வீழ்த்தி யாவி கொண்ட தின்று கண்டனே. (கஅ)

மாணம் வந்த காற்று ரும்பும் வச்சி ரம்ம தாய்விடுங்
கருதி யிங்க தெங்கி னென்று காணின் முன்ன மன்னுமென்

பெரிய தந்தை யசனை யுந்தொல் பெருமை மிக்க காவல
னுரிமை கொண்ட வடிவ மங்கை யுயிர்க வர்ந்த வாறுகேள். (கக)

வடிவ மிஞ்சு கவினி னிந்து மதியை ஞாலம் வெருவமென்
கொடியி லங்கு பூவின் மாலை வீழ வாவி கொண்டனன்
விடவி டின்று கதையை யிந்த வெய்ய தேனு வான்மணந்
திடமி லங்கு பிரம சாரி யினிமை கூரு முயிரினை. (உ0)

வே று.

வினைவொடு கொடுபோ கேமேல் வெய்யநங் கூற்று வேந்தன்
பரிவற முனிவ னென்று பன்முறை தம்மிற் கூற
வரமுனி யதிச யித்து வழுதிகே ளிவர்கள் சொன்ன
வருளிலா வுரைகள் கேட்டே னறிவதொன் றின்னு முண்டால். (உக)

இம்மண வாளன் மேய வின்னுயிர் மருப்பில் கோவாற்
செம்மையிற் கவர்வ மென்றூர் சிறிதுபோ திங்கு நின்று
மெய்ம்மையோ வன்றே வென்று விளங்குவ மென்னக் கேட்ட
வம்மனு வேந்தர் வேந்த னதுதகு மென்று நின்றான். (உஉ)

நன்னெறிக் கன்னி மாதை நயந்துகைப் பிடியா முன்னந்
தன்னுபல் லியமூ ழக்கிற் றும்பிடைக் கிடந்த தேனு
முன்னெழ வெருட்சி பொங்கி முனிந்தனை யறத்து மொட்டை
மன்னிய சிரத்தான் முட்டிக் கொன்றது மன்ற லோனை. (உங)

வே று.

அணிபொலி மறையவன் வீய வக்கண
மணமனை பிணமனை யாக மற்றவ
ணணுகிய மனிதர்கள் கண்டு நாமொடு
தணிவற வரற்றினர் தலையை மோதினர். (உச)

உயிர்நிலை யாமையை யுணர்ந்து மன்னனும்
பயமொடு கூடினன் படரும் போயினர்
நயமுறு மாமுனி தெளிந்து நாவுறச்
செயிரற வழுத்தினன் றென்ன னீதியை. (உஎ)

வே று.

அரிய வெந்தை செயல்கண் டதிசயித் தந்த ணன்றன் ஞெடிந்தன
னிடத்திடைப், பரிவி ஞெடு மடைந்தாங் கமைச்சரைப் பரிதித் தோற்றத்
தழைத்துப் பழுதறத், தெரிய வோதிட யாமினி யிற்புக்க செய்தி யாவையுங்
கேட்டருட் டென்னவ, தரும நூனெறி யாய்ந்திடு மன்னவர் தலைவ னீயல
தில்லெனச் சாற்றினர். (உசு)

வழுத்த மைச்சரை நோக்கியின் நிங்கெனை வரிசை கூரப் புகழுவ தென்கொனீ, நிழுக்க தாமிப் பழிக்கஞ்சி நீக்கினுன் யாவும் வல்ல வருட்சொக்க

நாயக, னழித்தி யாவையு மாக்கவல் லான்றன தருளே வாழ்த்து மெனவாழ்த் தி யேத்தினர், பொழிற்குள் வாழு மனிதருஞ் சுந்தரன் பொருவி னீதிகண் டேத்திப் புகழ்ந்தனர். (உஎ)

வேட ணைச்சிறை விட்டவ ரனெஞ்சகம் விரும்ப வேண்டுப நல்கிநின் னுற்றவர், தேடி முன்னநீ போகெனப் போக்கியே நீதி லாத முனிக்குஞ் சிற ப்புட, னுடி நன்மனஞ் செய்யென் றிரும்பொரு ணல்க வாங்கி நயந்து லிய ந்துபோ, யாடி நன்மனஞ் செய்தொண் புதல்வனே ருளே வாழ்த்தி யிருந் தன னந்தணன். (உஅ)

வே று.

அத்தனப் படிப ழிக்கே யஞ்சியக் கணத்துத் தோன்ற
வுத்தமப் பத்தி மாறற் குணர்வுற வுணர்த்த லாலே
பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றேர்
வித்தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது. (உக)

வே று.

மூட்டிப் பார்ப்பான் முறையீடு
மொட்டைப் பசுவீன் பாய்ச்சலொடும்
விட்டுப் போன தெனவின்றும்
வட்டத் தலத்து வழங்கியதே. (ரூ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசஅ.

நை.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வளவியதோர் நன்னுட்டு முன்னோர் கால மாகிலா வுயர்மறையோன் றனக்கு மிக்க, விளமைதரு பருவத்தே மனைவி யுண்டா யிவள்வயினோர் புத ல்வன்விதி வசத்தாற் றோன்றி, யளியினுற வளர்ந்தநங்க னேவா லேவுண் டன்புடைமா தாவைமன மருட்டிப் புல்ல, வுளமறிந்த தாதையவ மான வஞ்ச முணர்வுடையோர் விள்ளாரென் றெளித்துப் போந்தான். (க)

பிறரறியி னீதிகுன்று மென்று கொண்டு பேணியுள மெலிந்திருப் போன் றனித்தோர் நாளிற், பொறையறியா மைந்தனுமா தாவுந் தம்மிற் புண ருமிடத் தறியாது செல்லக் கண்ட, வறுபுதல்வன் மண்வெட்டுங் கொட்டால் வெட்டா வுயிர்கவர்ந்தான் மற்றிதனை யோர்ந்து பார்ப்பி, னறிவிலிவேள் கொ டுங்கணைபட் டுளைந்தார்க் கந்தோ வறமெங்கே நெறியெங்கே யன்போ வெ ங்கே. (உ)

மற்றவனுந் தந்தையுயிர் செகுத்த பின்றை வஞ்சமுடன் றற்சேர்ந்தார் தம்மைக் கூட்டி, யுற்றதுணை யானினிய பாலுஞ் சோறு முண்ணுங்கா லெயில் விக்கிச் செத்தா னென்று, சுற்றுமிரங் காதிருண்ட கங்குற் போதே தாழாம

லெடுத்தழலுந் தழலிற் சுட்டுப், பெற்றகொடும் பாவியொடு மில்லத் துள்ள பிறங்குபொருள் கவர்ந்தகன்றான் பெரிது தூரம். (ங)

ஆங்கொருவ ரறியாம லிரவிற் போங்கா லாறலைக்குங் கொடுவேடர் கண்டு சோர, வீங்கிவன்ற னுடல்புடைப்ப வடித்துக் கையி னிரும்பொரு ளுங் கவர்ந்தெழின்மா தையுங்கைக் கொண்டு, தாங்கருதி யேகினர்மற் றென்னே யின்று சாற்றுவது தலத்தின்க ணெவருங் காணத், தீங்கலை நினைப்பதொர்கா ரியந்தா னுஞ்சி வன்கொடுபோய் விடுவதொர்கா ரியந்தா னுமே. (ச)

ஆறிடையி லலறிவிழுந் தெழுந்து வெய்ய வரும்பாவி யடியுண்ட புண் ணீ மொய்ப்ப, வேறுருவர் துணையின்றிப் புழுத்துத் தானே விரித்தசிரத் தொடு ந்துணிக்கோ வணத்தினுடு, நாறுமுட லகத்தோடு மடவி தோறு ணமின்றி மனைகடொறுஞ் சென்று சென்று, சோறிரந்து தின்றுழன்று திரிந்தான் கண்டோர் சொல்லுகொடும் பாவியிவ ரோவென்ன. (ஞ)

தன்னுணர்வால் விதிவசத்தை நினைந்து நொந்து சார்ந்தபெரும் பாதகத் தைத் தணிப்பா னெண்ணி, முன்னருந்தீ வினைதீர்க்குங் கங்கை கன்னி முத லான தீர்த்தங்கள் விரும்பிப் போங்காற், பன்னெறிசேர் பிரமகத்தி பற்கடித் துப் பயமுறுத்திப் பின்னுடரப் பரிந்து பார்ப்பான், பின்னுருவர்க் காணுன் முன் னதனைக் கண்டு பிரமிப்பன் வெருவிப்பன் முறைகம் பிப்பன். (ட)

ஆர்ந்தபெரும் புனற்றீர்த்தத் துறைசெ லுங்கா லாடாமற் புறத்தீர்த்தப் போடக் கண்டு, போந்தவனி யோரிடத்துத் தரிப்ப தின்றிப் புழுத்தாதை வதைபொருவில் சருணை யாலீச், சேர்ந்தகொடும் பாவமிரண் டானு நொ ந்து திரிதருவோ னெந்நாளும் யாவ ரேனுஞ், சார்ந்தவர்வெம் பாவங்க ணீக் குஞ் சொக்கன் றருகடம்ப மாவனத்தைச் சார்ந்தான் வந்தே. (எ)

நீக்கலரும் புகழ்க்கினியான் கருணை மெய்ய னீதிநிகழ் பதியினெறி வச த்தான் முன்ன, ராக்கியநற் றவத்தால்வந் தீணையுங் காலை யங்கயற்கண் மங் கையைகல் லணிதி ருத்தி, நோக்கியநற் றாளைசெய்வா னுமையே மார னுவ லரும்பூங் கொடுங்கணையே தைத்தால் யாவர், காக்கவலா ரிதிரதெவ் விட த்து மந்தக் கணைக்கிலக்கா காதாரு முண்டோ காணின். (அ)

மதன்கணையா னெந்தவன்முன் வளர்ந்த கற்பின் மனைவியின்க ணின் முனே னிரயங் காணு, னிதஞ்செய்பிறர் மனைச்சேறல் விரும்பி னுனே லினி னமதரு முயர்துறக்கங் காணுன் மற்றும், விதங்கடரு மகங்களே யில்வாழ் வுக்கோர் வேராவா னுலெனென் வரம்பி னில்லான், பதங்கொடுத்த நமையும் ழீடா னவனுக் கென்றும் பட்டகுணஞ் சுட்டாலுந் தீரா தன்றே. (ஈ)

வேறு.

இன்னன சொல்லி நல்ல வினைமைகூ றின்பந் துய்த்து
மன்னவீற் றிருக்குங் காலை வருபொரு பாவி மண்ணிற்

நன்னிக ரில்லா வந்தத் தானவை பவத்தி னுலே
முன்னுறச் சென்ருன் கண்டான் மூவருங் காணு தானை. (கo)

அறமலி நந்தி தேவ ரருங்கொடும் பாவி நீயார்
முறையிலா தவனே சிறி போவெனக் கேட்ட முக்க
ணிறையவன் கருணை மெய்ய ஞதலா லிரங்கிச் செட்டே
னறிவிலான் யாரு மில்லான் வரவிடென் றருள்சு ரந்தான். (கக)

ஆக்கிய வுலகத் தின்க ணறிவுடைப் பெரியோ ராலு
நீக்கருங் கொடிய பாவ நின்னிடத் தடைந்த தந்தோ
போக்குவோர் விதியு மில்லே யாயினும் போக்கு கின்றேம்
பாக்கிய வசத்தா னம்மைக் காணலாற் பரிவு கூர்ந்தே. (கஉ)

ஒண்பொரு ணின்கை யில்லே யுயர்ந்ததா னஞ்செய் யென்னப்
பண்புறக் கேணி கைக்குப் பரிந்தியாம் விதிக்கு மாறு
மண்புழ் தருகோ வுக்குப் புற்பிடி வழங்கு நந்தம்
விண்கொளா லயத்தை யங்கப் பதக்கிணஞ் செய்மெய்ந் நோவ. (ஈங)

இன்புற வினிய காயத் திரியையா யிரத்தெட் டோது
நன்புறு மூருத்தி ரத்தை நாளுமத் தியய னஞ்செ
யன்பின்மெய்ம் முழுதும் பூதி யணியெழுத் தைந்தி மோது
மென்பொரு டருந்தொல் வேத விதியிவை யின்னுங் கேண்மோ. (கச)

வேறு.

நம்மடி யவர்க டம்மடி மலரி னணுகுமொண் புனல்பரு குரைப்பின்,
மெய்ம்மையை யுரையா மாடிய புனலில் விதியின்முச் சந்தியு மூழ்கு, செம்
மையோர் பொழுது பிச்சைகொண் டுண்டைம் புலனையுஞ் செறுவிடா தியற்
றை, மும்மைசேர் யாண்டு நோக்கிருமீ பாவ நீக்குவை முனிவரும் வியப்ப.

அப்பெரும் பாவிக் கித்திறஞ் செய்யென் றடைவுற விதித்தல்கண் டெழில்சே
ரொப்பரும் பரிவி னங்கயற் கண்ணி யுளத்ததி சயித்தடி பரவிச்
செப்பரும் பாவிக் கருள்சுரந் தறங்கள் செப்பிய தெப்படி யென்று
மெய்ப்படவினவத் துப்பமர் மெய்யன் விருப்புற வறத்திற முரைப்பான். (கக)

மங்கைகே ளறிவு பொறையற நீதி வாய்மைநே ரச்சமன் புடையோ
ரங்கவர்க் காப்ப தநிசய மல்ல வாங்சவை யவர்தமைக் காக்குந்
தங்கிய விவற்றுட் பிறங்கிட வொன்றுஞ் சார்விலா தின்னுயிர் தனர்வோ
ரிங்கவர் தம்மைக் காத்தல்கா ணுலகி லதிசய மியம்பிடி லன்றே. (கள)

ஆதலா லிவன்கட் கருணையாஞ் செய்தே மென்றுபே ரன்பொடுங் கூடி
வேதநா யகனு மாதிநா யகியும் விருப்புவைத் தறத்திறம் விளவி
நீதியின் மறைய மறையவ னிறைவ னிகழ்த்திய வாறுசெய் தொழுவில்
பாதக நீக்கி விளங்கினை னெவரும் டன்முறை யதிசயித் தேத்த (கச)

வேறு.

உன்ன ரும்பெரும் பாவ மொழித்தது
முன்னங் கண்டனிர் முக்கட் சிவனலா
லன்னை யொப்ப வணுக்கட்கு நல்லவர்
பின்ன ருஞ்சில ருண்டோ பிதற்றரே. (ககஅ)

உருகாதநீச.....ஆணையால். [ரூ - ம் பக்கம் பார்க்க.]

ஆகதீர்விருத்தம் - அசுஎ.

ஈரு.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

தெண்டிரைவா ரிதியுடுத்த மண்ம கட்குத் திலகமெனு மதுரையின்கண் முன்னோர் காலம், பண்புடையா ஞெருபணிக்கன் ரேன்றி யெண்ணில் பத் திதிகழ் புதல்வர்க்குப் பலவி தஞ்சே, ரொண்டிறலா யுதக்லேகள் பயிற்றி யங்க ஞெருசாமப் பொழுதொழித்தா லயத்தி னண்ணி, வண்புகழ்சேர் சொக்கனருள் கூர நாளும் வலஞ்செய்தன் பாற்ரெழுவன் மற்றெப் போ தும். (க)

எற்றிசழு முடன்மூத்தோன் மனேவி தானு மிளமைதரு பருவத்தே கற் பான் மூத்தாண், மற்றவன்றன் கைப்பட்ட புதல்வ ரெல்லாம் வழிபாடு செ ய்துதமக் கியன்ற தொன்று, குற்றமறக் கொடித்தடைவிற் போதுங் காலக் ரழுவின்கட் சித்தனெனு மொருவன் கூடாச், செற்றமொடு மனத்தொன்று வைத்து நாளுஞ் செய்தொன்று பின்றிரிவன் சிறந்தோர் போல. (உ)

நிதிலா வினிமைதரு முயர்ப ணிக்கன் நீங்கறியா ஞதலினுற் றீமை கூரு, மேதிலா னளக்கருத்தை யறியா னுகி யிட்டதிசைச் சொட்டைமுத லெண்ணில் கோடிக், கோதில்படைக் கலமுற்று மன்பு கூர்ந்து கொடுத்தனே யா ரொப்பரெனக் கூற மண்ணிற், சாதனேயா லெனேவெல்வா ரில்லே யென்று தனேலியந்தாங் காரித்துத் திரிவன் சால. (ங)

வேறு.

எற்றவங் கங்கள் வென்றே யிகல்படத் தானும் வேரூ
ரான்றவொண் கெருடி கட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டித்
தோன்றுமுன் சாதிப் பித்த ரூநெறிச் சிரம நீதி
சான்றவ ராய மற்றைத் தயாவுளோர் கண்டு சிறி. (ச)

ஆயுத கலேகள் வல்ல வசைவிலா சானே நண்ணி
நாயனீ ரேநீ ரொன்று மறிகிலீர் நம்மு ளோரை
நேயமி லாத வஞ்ச நெஞ்சகச் சித்த னீரிஞித்
தாயமாய்க் கெருடி கட்டிச் சாதிப்பித் தின்ரு ளின்றேரீ. (ஞ)

என்றவர் கூறக் கேட்ட வினையிலா னவன்செய் குற்ற
மொன்றையுங் காணு னம்பே ரோங்கடி யார்க்கு நல்லான்
கன்றல்வேண் டான மக்கோர் கருணையுள் ளானென் முறி
நன்றிகூர் பணிக்கு மீந்து போதுநா ணஞ்ச நெஞ்சன். (க)

நற்குரு மனைவி தன்னைக் கவருவா னயந்து கொண்டாங்
குற்றகா ரியத்தை யுள்ளத் தொளித்தொழுங் குள்ளான் போலப்
பொற்புறு மனைக்கண் வந்து நல்லன மொழிவன் பேற்றி
மற்றவன் றனைக்கா ணுனேல் வளஞ்சொல்வ னிறைஞ்சி மெல்ல. (எ)

நன்னுதன் மாத ராரே நாதரெங் கடைந்தா ரென்னு
லின்னருண் மடந்தை சார்ந்த விவன்கருத் தறியா ளாகிப்
பொன்னெயி லால யத்துப் போயினர் போந்த தேதிங்
கென்னவாய் விடாமற் போவா னுடொறு மிடம்பெ ருமல். (அ)

மிண்டுறு கயவ ரேர்நாள் வேறொரு வர்க்கா ணுமற்
கண்டுமா தினைப்பி டிப்பக் கற்புளா ளாத லாலே
புண்டரு நெஞ்சத் தோடும் போயினு ருதறி விட்டு
மண்டிய பயத்திற் போனன் வஞ்சகக் கயவன் முனும். (கு)

பின்னவ மான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்க ணல்லோ
ரென்னுமவ் வுரையை நோக்கி யேதமின் மூல்லை வல்லி
தன்னுயிர்த் தலைவ னுக்குஞ் சாற்றிடா ளெங்கு மூள்ள
வின்னெறிச் சொக்கன் முனே யறிகுவ னெனவி ருந்தாள். (கo)

அடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவ னறிந்தி ரங்கிக்
கடிதிவன் வடிவங் கொண்டு கயவனே நணுகிச் சொல்வான்
வடிவிலா யவனீ யானே யிழவன்மா நிலம தெப்பப்
படிமிசை மறுகி லேறி வெட்டவா பாடை கூறி. (கக)

நின்றெனை வென்று யேனீ தினைத்தகா ரியம்ப லித்தற்
கின்றுகே ணைய மில்லை யிருந்திடு பேடி யாயி
னன்றியோ ராணை யாயிற் புறப்படு புறப்ப டங்கம்
வென்றியில் லானே யென்னப் புறப்பட்டான் வெகுளி பொங்கி. (கஉ)

பலகைவாள் கடிதி வாங்கிப் படைக்கல வினைஞர் தம்மு
ளிலகிய வுலகத் தென்னை டெதிர்ப்பவ ரில்லை யின்று
வலியிலாக் கிழவ னீயோ வெதிர்ப்பவ னென்று வஞ்சப்
புலையனு மெதிர்த்தான் மற்றவ் ரெதிரிலாப் புனித னுமே. (கங)

கோதிலா மனப்ப ணிக்கன் குலத்தினைக் காக்க வேண்டி
வீதியி லேறி யங்கே வெட்டுதற் கியைந்து நின்றான்

காதிய புரங்ச டந்தோன் கணத்திடை வெட்டி வீழ்த்துத்
தீதட வல்ல ஞகி யிருந்துமே செய்யா ஞகி. (கச)

வலம்படு நிறத்தி னேடும் வந்தியை யாவ லத்தி
லிலங்குபத் திரத்தி னேடு மிடம்படு தடியி னேடுங்
கலங்கிட வொட்டி முட்டிப் பிடித்தனன் கையும் வாளும்
விலங்கென மணிய ணிந்து மேதினி யதிச யிப்ப. (கடு)

நாகமா புரத்து வாழ்வோ னல்லடி யார்க்கு நல்லோ
னேகமா யணி ணிந்த வண்ணியினுக் கிகல்வே றின்றிப்
போகெனிற் போகொ ணுதாய் வரவெனில் வரவொ ணுதா
யாகம்வேர்த் தஞ்சி நின்ரு னங்கதூற் றெட்டும் வென்ரான். (கசு)

அஞ்சிய நெஞ்சன் றேறி யறிகிலேன் முன்போ லல்லே
நெஞ்சுளோ ரஞ்சும் வித்தை நீணிலத் தெங்கே கற்ராய்
மிஞ்சுபத் திரத்தோ டொள்வாள் வெட்டுவோ மென்ன விட்டுக்
கஞ்சவாள் பலகை வாங்கி நடந்தனன் கடிமை கூர. (கஎ)

இலகுவாள் விதிர்ப்பக் கண்ட விமையவ ரருளை வாழ்த்த
வுலகிலா சாரம் பேணி யுலாவிட வுணராச் சித்த
னிலமிசை யஞ்ச முட்டி வெட்டுவ னியமத் தோடும்
வலியநீ பார்த்துக் கொள்ளென் றிறங்கினன் வலிய தோர்கை. (கஅ)

செறுத்துமே னடத்தல் கண்டு சிறிதுமெய் வியர்த்துக் கம்பித்
தறத்துளா னெவர்க்கு மஞ்சா னஞ்சினூர் போன டித்தாங்
கிறங்கின கைக்கு மாரு விட்டகை யிறங்கி முன்னங்
குறித்தவன் கொள்வ தான நிலத்தையுங் கொண்டு சொல்வான். (கக)

வடதீர நொட்டத் தூண்ட நாக்கமட் டயங்கு ளிப்ப
நடுவெழ வீசச் சாரக் கலப்பநேர் நடக்க முட்டக்
கடவுள கோச ரக்கை வெட்டவுட் கணக்கி லாதாய்
பதமிசை வலக்கை வீழ வெட்டுவல் பார்த்தி யென்ரான். (உ0)

இந்திர னயன்மால் சோம னெனவிசல் பேசி முட்டி
முந்துற வெட்ட வெட்டுங் கையினைப் பிடிப்பான் முந்தும்
வெந்திறற் பணிக்கன் கையை மீளவும் விட்டு வெட்டச்
சந்துடன் வீழ்ந்த வத்தத் தலத்திடை வாளுங் கையும். (உக)

கையற வெட்டா மூன்னங் கட்டிய சொட்டை யாலே
வெய்யசொற் சொன்ன நாவை விளாவொடு மரிந்து நாளும்
பொய்மைசெப் தொழுகு நெஞ்சைப் புனையறக் குத்திப் பத்திச்
செய்தியின் வணங்கி டாத சிரத்தையுந் துணித்து வீழ்த்தான். (உஉ)

கண்டவர் பயந்த ணிந்து கமிமைகண் டதிச யித்து
வெண்டலே விருத்த ராயும் விளங்குநம் பணிக்கர் தம்மை
மண்டலத் தாரே யொப்பார் மற்றிவ ருருக்கொண் டெய்தி
யண்டர்நா யகன்வென் ரூனே வென்னுமுன் ஞெளித்தா னுர்த்து. (உரு)

வென்றிகொண் மைந்த ரெல்லாம் வென்றவர் தமைக்கா ணுமற்
சென்றணி பொலியில் லத்துத் தேவியை வணங்கி வாழ்த்தி
வன்றிற ஞத ரெங்கே போயினு ரென்ன மங்கை
கொன்றையஞ் சடிலச் சொக்கைக் கும்பிடப் போனு ரென்ருள். (உசு)

அவ்வுரை தெரியக் கேட்டே யவரவர் மூகமு கம்பார்த்
திவ்வுரைக் கேது வென்கொ லென்னுங்கா லிரும்ப ணிக்க
னவ்விசேர் கையி ஞனே நலந்தரு தாளி ஞனைச்
செவ்வியி னிறைஞ்சி வந்தான் செபவடக் கரமுந் தானும். (உடு)

வந்தவன் ரூபூது நின்ற வாயிலிற் ரூருதி கண்டிங்
கெந்துநீர் புதல்வீ ரெல்லா மிப்பொழு தணைந்த தென்ன
மூந்துநும் முருப்போல் வந்து முன்னேநம் பகைவ ஞய
வெந்திறற் சித்தன் றன்னை வென்றன ஞருவ னென்ரூர். (உசு)

விசைவொடுங் களத்து வீழ வெட்டிடா மறைந்தோர் தம்மைத்
தெரிவுற வென்றீர் நீரென் றிருந்தனஞ் சிறியே மென்னக்
கருதியாங் கவன்முன னுற்ற கருத்தறி யாமை யாலே
புசையிலா மனையிற் புக்கான் புகலவோர் மாற்ற மின்றி. (உஎ)

சித்திர மனைய கோலத் தேவியை வினவத் தேவி
பொத்திய செய்தி சொல்லிப் புனிதனே வென்ரு னென்ன
மெத்திய பரிவிற் போந்து வெளிப்பட வெவர்க்குங் கூறிப்
பத்தர்கள் பத்த னல்லா லாருளர் பழுது தீர்க்க. (உஅ)

மேவிய புதல்வீ ரென்று விளம்பியா லயத்து நண்ணித்
தேவதே வனைவ ணங்கிச் செப்புவா னெப்பி லானே
யாவிநா யகனே நின்பா லன்பிலா வென்பால் வைத்த
வோவிலா நின்பே ரன்பை யெப்படி யுசைக்கு மாறே. (உக)

கருதியென் னுயிரையின்றென் குலத்தினைக் காக்க வேண்டிப்
பொருவின்மெய் கரந்து பொல்லாப் புலையனே னுருப்பு னேந்திங்
கரியபே ரங்கம் வெட்ட வியைந்தனே யடிமை வேறு
தசைமிசை யின்மை யாலோ தலைவனே யெனத்து நித்தான். (ஙo)

மற்றுமன் னவன்முன் ஞன மனிதர்கண் டதிச யித்துப்
பற்றிய வடியார் தன்மேற் பழுதுவா ராமற் காக்கு

மூற்றவன் றன்னைக் கற்பார் மடந்தையை யுண்டென் றேத்தும்
வெற்றிகொள் பணிக்கன் றன்னை வியந்தனர் நயந்து வாழ்த்தி. (கக)

பணியடி யார்க்கு நல்லார் பத்திர மென்னுஞ் சொல்லு
மணிபொலி திறத்தி னேங்கு மழகிய சொக்க னென்னுங்
கணிவுடைத் தோலாக் கையுந் துளங்கிட வன்று முன்ஞ
விணையிலா வுலகத் தின்கண் வழங்கின வெவரும் போற்ற. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகக.

கசு.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

மன்னிய புகழ்க்க டம்ப வனத்திரு நகரி தன்னுட்
செந்நெறித் தத்த னென்னும் பெயருடைச் செழியர் கோமகன்
ரூன்னெறி மறைது திக்குஞ் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
மூன்னமோர் காலந் தால முறைமையிற் பரிந்து காத்தான். (க)

அறமலி வைதி கத்தி னருடரு நெறிபொ ரூமற்
கறுவியாங் கதுகு லைப்பான் வேண்டிப கணத்திற் கூட்டி
மறமலி யமண ரெல்லா மந்திர வாதஞ் செய்தோர்
திறலுடை யரக்கன் றன்னைத் தோற்றுவித் தார்தி ரண்டு. (உ)

வெண்பிறை யெயிற்றுக் கொற்றக் கருநிற விரிசெங் குஞ்சிப்
பண்பிலா வரக்கன் ரூனேர் பாம்புருக் கொள்ளப் பாம்பு
விண்படர் வாபோற் ரூன்றி மேதினி நடுங்க நஞ்சங்
கண்பட விழித்துச்சிறி யெழுந்தது 'கனன்று பொங்கி. (ங)

செல்வமார் செழியன் மிக்க சிவபத்தி முதிர்வா னம்மைக்
கொல்லுமா றெண்ணி ஞளீ கூடிடா தணுகி யாங்க
ணெல்லிமா நகரி யோடி முரணுடை யவனை நின்வாய்ப்
பல்லுற விழுங்கி டென்று பாம்பினை யேவி ஞர்கள். (ச)

தூவிட வெண்பற் செங்கட் கருநிறச் சுத்தத் துத்திப்
பாவகப் பகுவாய் நாகம் படம்விரித் தடர்ந்து நீண்ட
வால்விதிர்த் துடன்மூ றுக்கி வச்சிர விரட்டை நெட்டை
நாவசைத் துயிர்த்து ரத்திற் சேர்ந்தது நகரின் பாங்கர். (ஞ)

தானது கணடோ ரோடித் தலத்துளோர் தம்மை யெல்லா
மூணுயிர் கொள்வான் கூற்ற மிணைந்ததோ வறியோ மோங்க
வானுறு வரைபோ லின்ரூர் மாகுணம் வந்த தென்ற
மீனவற் குரைப்பக் கேட்டு வந்தனன் விரைவிற் கூடி. (எ)

தெரிவுறத் தடுப்பான் வந்த தென்னவன் போகி நெடுவை
வரையுயர் வடிவங் கண்டு தேதென மருண்டு நின்று
பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா வென்று நெஞ்சத்
துரஞெடுங் கியானித் தெய்தா ஞெருதனிப் பாணங் காண. (எ)

வாளர வதனைத் தாவி வருமுனங் கடிப்பத் தேறி
மீளவும் விட்ட கொற்றப் பஃறலை வெவ்வாய் வாளி
நீஞருச் சின்ன மாக வீர்ந்திட நீத்த மென்னக்
கோளழல் விடத்தை வாயா லுமிழ்ந்தது கொடிய நாகம். (அ)

கடியபாம் புமிழ்ந்த வேகக் கடுவிடம் பெருக்கா ருகிப்
படிபுகழ் நகரிற் சென்று பரந்திட வழலாற் ருமற்
குடிதழூஉ மன்னன் மூன்ரு மானிடர் குழறிச் சென்று
சடைமுடி யழகன் கோயி லடைந்தனர் சரண மென்று. (கூ)

வே று.

அரவா பரண சரணஞ் சரணம் மடியார் துயரங் களைவாய் சரணங்
குருமா மதிசேர் சடையாய் சரணங் கொடுமா விடமுண் டவனே சரணம்
தனைநா யகனே சரணஞ் சரணந் தக்கோர் பரவுஞ் சொக்கே சரணங்
கருதார் புரமெய் தவனே சரணங் கருணை கரவே சரணஞ் சரணம். (கo)

பாரோர் பரவும் பரனே சரணம் பணிவா னவர்கட் கணியாய் சரணம்
வீரா விதழித் தாரா சரணம் மெய்யா வுழைசேர் கையா சரணந்
தேரா விருவர்க் கரியாய் சரணந் தெளிவா ரொருவர்க் கெளியாய் சரண
மாரா வமுதே சரணஞ் சரண மழகா வருளாய் சரனே சரணம். (கக)

மழுவார் படையாய் கொடுமால் விடையாய் வரிதோ லுடையாய்
புடைமா துடையா, யழகா வென்றிப் புழுகா வன்பர்க் கரியா யன்பர்க் கெளி
யா யிந்தத், தழலார் வஞ்சக் கொடுமா நஞ்சைத் தணியா யிங்குத் தணியா
யென்றுய்த், தழுவார் தொழுவார் விழுவா ரெழுவா ராஞர் சோர்வா ராஞ
ரவரே. (கஉ)

வே று.

புகலென வந்து போற்றப் புண்ணியச் சொக்க மூர்த்தி
பகரரு மனிதர் முற்றும் படுந்துயர் தனையு மஞ்சச்
சகமிசை யோடி நஞ்சத் தடினிவெம் மையையுங் கண்டு
மிகவருள் சுரந்தான் கோனே விசாவினிற் றணிப்பா னெண்ணி. (கங)

சடைமுடி யமுத விந்து விந்துவைத் தெறித்துச் சார்ந்த
விடமெலா மதுர மாக்க வெப்பமுற் றடைந்தோர் யாற்று
னிடரெலா நீங்கப் புக்காங் கின்பமெய் நித்தி னீத்து
நடராவின் ஞர்க ளெந்தை பெருமையை நயந்து வாழ்த்தி. (கச)

திருவம ரருள்சேர் சொக்கன் றேவர்க டேவன் வெய்ய
வரவுமி ழால வாற்றை மதுரமாக் குதலா லாங்கு
வரர்புகழ் பதிக்கு நாம மதுரைமா நகரி யென்றே
பரிவுற வன்று முன்னுப் பரந்தது பாரின் மீது. (கஙி)

காவல னெய்ய வெய்ய கடுவிட முடியக் கக்கி
யேவொடு மறிந்து கம்பித் தின்னுயிர் விட்ட பாம்பைத்
தேவியு நயப்ப மண்ணிற் றிருவிளை யாடல் காண
மாவரை யாக்க நாக மலையென வழங்கிற் றன்றே. (கசு)

வே று.

"விதுவரவ.....மதுரைநகரே" [இச்செய்யுளின் முழுப்பா
கத்தை இப்புத்தகத்தின் கூ - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

வே று.

நாணமி லாதோர் மீண்டு நச்சரா மாண்டி மைப்பிற்
சேணுயர் விலங்க லாதல் கண்டும்பின் றெளியா ராகி
மாணுடைத் தத்தன் றன்னை மதுரைமா நகரி யோடுங்
காணமுற் கொல்வோ மென்றுங் கவரவர் கழறிப் பேசி. (கஎ)

வே று.

நறையி லங்க சோக நீழ னண்ணி யெண்ணி லாதவா
மறம லிந்த சந்த மிஞ்சும் வஞ்ச மந்தி ரங்களா
லிறையி னம்பர் வெள்ளி வெற்பை யெள்ள வுள்ள மஞ்சவோர்
திறம்வி ளங்கு வலியி லங்கு தேனு வைப்ப டைத்தனர். (கஅ)

படைத்த வெய்ய பசுவை யீசர் பத்தர் வாழ மதுரையைப்
புடைத்த ழித்து முக்கெ னப்பு கன்று போக விட்டலுங்
கடுத்த வெஞ்சி னத்தி னோடு கால மேக மென்னவே
யிடித்த திர்ந்து சென்ற தெங்கி லத்த ருவெ ருக்கொள. (கக)

வே று.

வெல்லரங் கோவைக் கண்டு வேந்தன்முன் னோர்க டுங்கிக்
கொல்லொணாப் படையெ வர்க்கும் வெல்லொணா தென்று கொற்றத்
தொல்லியா லயத்துச் சென்று சொக்கனே யென்ன வெல்லாம்
வல்லரா யகனி தற்கென் செய்குவே மாற்றற் கின்றே. (உ0)

அறமறக் கொல்ல வந்த தாயினும் பசுவைக் கோறன்
மறைவழக் கல்ல வீரம் வாங்குத றருமென் றெண்ணி
முறையிடு பவரைக் காப்பான் வளையென முன்னி டந்த
நிறனுடை யடல்வெள் ளேற்றை யேவினன் றேனு மீது (உக)

படிமிசை யெவருங் காணப் பாற்கடல் கிளர்ந்த தென்ன
விடைவிடை கொண்டெ ழுந்து வெள்ளிமால் வரைமீ தேற

விடிதரு பெரிய வெள்ளை யிகலுடைக் கடிய மேக
கடையொடு செல்வ போலச் சென்றது நாசி மூசி. (உட)

வாவுறு வடிவா னேற்றைக் கண்டபோ தேம யங்கி
மேவுவீ ரியத்தை யெல்லாம் விட்டிணை விழியை மூடி
யாவரு நடுங்கி வீய வார்த்தெழுந் தகிலத் தோர்க
டேவதே வனைத்து நித்தா ருறுபயந் தீர்ந்து தேறி. (உங)

தாருறு நெடிய சேவாற் பேருடற் றழைத்த தாழ்க்
கூரிய பெரிய கோட்டுக் கோவுயிர் விட்ட பின்னர்ச்
சீரிய பிறங்க லாக்கித் திருவிளை யாடல் காணப்
பாரிசை வழங்கு வித்தான் பசுமலை யென்ன வாங்கு. (உச)

மந்திர வாதஞ் செய்த மானமில் சமணர் தந்தம்
வெந்தசந் தங்க ளோடும் போயினர் விளிவோ டஞ்சிச்
சிந்துரத் துங்கச் செங்கட் பெருந்திமிற் றிரண்ட நேர்வாற்
சந்திரப் பிம்ப முருப்புச் சுந்தரத் தருமை வேறு. (உடு)

கொடுந்தலை மேரு வெற்பைக் கோட்டிமண் கொண்டு வெய்யோ
னெடுங்குமால் வையின் பான்மேய்ந் துதயமால் வுலையிற் முவி
யடுங்கட லேழு நீருண் டவனிகாற் சிறைகொண் டப்பா
லிடங்கொள்பே ரண்ட முட்ட விட்டிடுத் திட்ட தாங்கு. (உசு)

வினையற வந்தி றைஞ்சு மெழின்மழ விடையை நோக்கி
மனமகிழ்ந் தணிக ளோடு மதிதவ ழுயர்பி னேடு
மினிமையிற் கிடத்தி நாம மிடபவெற் பென்னப் போந்த
தனுவொடுங் கிடந்த தோங்கத் தண்டலை மலையதாகி. (உஎ)

ஆங்கது கண்டோ ரெல்லா மதிசயித் தரனை வாழ்த்தித்
தாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் தனிவிளை யாட றன்னைப்
பாங்குமைக் கருளிச் செய்து பதிகர்கள் பத்த னங்க
ணீங்கரும் விடையை நோக்கி யிருந்தன னேசங் கூர்ந்தே. (உஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஉஎ.

கூ.எ.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

ஞான முற்றிய வெற்றி கொ ணற்றவர்
பானி றத்திரு நீறு பரப்பியே
மீன வற்கடு வெப்ப மொழித்திறு
கூனி மிர்த்த திருக்கதை கூறுவாம். (அ)

வேறு.

நன்னெறிசேர் காவிரிசூழ் நன்னாட்டு முன்னொருகாற்
பன்னிரண்டு பெயருடைய செழும்புகலிப் பழம்பதியுண்
மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரணமென்னூர்
கன்னன்மொழிப் பாலகனார் கவுணியகோத் திரத்துதித்தார். (உ)

பானலங்கட் கவுரிமூலப் பாலமுது செய்தருளி
யூனமிலா வருங்கலிகை ளோதாம லுணர்ந்தியர்ந்த
ஞானநிறைந் தரும்பதிகம் பாடிமறை நாடரிய
மானமர்கை யான்மாட்டு வரிசைகள்வேண் டுபபெற்றார். (ஊ)

அன்புடைநா வுக்கரசோ டாதிமறைக் காட்டெய்தி
நன்புறுகா விரிநாடு திருநீறு நனிவிளங்க
மன்புகழ்சேர் புனல்வையை வளநாடு சமணர்களாற்
றுன்புறுமென் றேனுரைஞ் சொல்கின்ற ரென்றமுங்கி. (ச)

சாதிமுறை யறியாத சமணர்வழி யொழிவித்தே
யாதரவி னமர்ந்த நாட்டனுகி யஞ்செழுத்தும்
வேதநெறி யுஞ்சால விளங்குவிக்க வேண்டுமென
வோதரிய திருவுள்ளத் துணருங்கா லிறையருளால். (எ)

மன்னமைச்சன் குலச்சிறையும் வளவர்கோன் றிருமகளார்
தென்னவன்றன் மாதேவி திருவுடைமங் கையர்க்கரசு
முன்னரிய சிவபத்தி முதிர்ச்சியினு லொளித்தேலே
யின்னல்கெட விடித்தாரங் தெய்தியவா றதுகேட்டு. (சு)

வேறு.

அருண்ஞான சம்பந்தர்க் கடிமை யாற்றி வலமானி குலச்சிறைவிண்
ணப்ப மின்று, பெரியோராற் றிருவுள்ளப் பெருமை கேட்டேம் பேசரிய
திறத்தமணர் தம்மை முற்றும், விரைவாத வெழுத்தருளிக் கோறல் வேண்
டும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்தும் விளங்க விங்குப், பரிவோடு மெழுந்தருளா
தொழியி னூடு பறிதலைய ராற்சாலப் பழுதா மென்றே. (எ)

வேறு.

சென்ற வோலையின் செய்திகண் டின்புறு
நன்றி கூர்தரு ஞானசம் பந்தரும்
வென்றி யாலவாய் மெய்யனே வாழ்த்திதற்
கின்று கால மெனவொரூப் பட்டனர். (அ)

சார்ந்தகோவுக் கரசுந் தவாநலஞ்
சேர்ந்த மாந்தருஞ் செந்நெறிப் பாலரே
வாய்ந்த நாட்டிதி வாரம்பொல் லாவெனச்
சூழ்ந்து பன்மூறை சொல்லி விலக்கினர். (கூ)

என்னே யாளுடைச் சொக்கை யிறைஞ்சுதற்
குன்னு நெஞ்சுடை யேனுக் குணர்வுளீர்
புன்மை நாளும் புனிதமா மென்றுயர்
நன்மை யாப்பு நவிலுவா ரின்புற. (கம)

வே று.

ஏயுற வச்ச மூற்ற மாந்தர்க ளினிமை கூரப்
போயுறு காரி யங்கள் பலிப்பதன் பொருட்டு மூன்னர்
வேயுறு தோளி பங்க னென்றுயர் மேன்மை கூர்ந்த
பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார் பரிய யாரும். (கக)

மெய்திக ழப்பர் தம்மை விடுத்தியன் மதுரை நோக்கி
வைதிக நெறியைக் காக்க மானமில் சமணர்க் காயப்
பொய்யிலா ஞான யானை மதம்பட்டுப் போகா நின்ற
தையம தில்லை யென்ன வறைந்தன காக ளங்கள். (கஉ)

கழுமலப் பால ரேலே கருணைகூர் மானி யோடு
விழுமிய வமைச்சன் காண்க மேதினி முழுது மெச்சக்
குழுவமண் குண்டர் தம்மைக் கூரிய கழுவி லேற்றி
வழுதிநா டடைய நீறு பரப்பிட வருகின் றேமால். (கங)

வே று.

ஐயமிலை யென்றினிய திருமுகத்தை முன்னடைந்தோர்
துய்யகரம் விடுத்தடைந்த தொண்டர்குழாஞ் சூழ்ந்தேத்தச்
செய்யபுனற் காவிரிசூழ் சென்னிவள நாடகன்று
வையைநதித் தென்பாண்டி நன்னாடு வந்தடைந்தார். (கச)

ஏந்துமறை வேந்திருப் புத்தூ ரிறைஞ்சிமதி
தோய்ந்தகொடுங் குன்றந் தொழுது திருப்பதிகஞ்
சேர்ந்திசையின் வர்னிற் பொலியென்று தேர்ந்தோதிப்
போந்துமது ராபுரியி னெல்லை புகுந்தனரால். (கடி)

வே று.

மல்லல்சேர் நகரத் தெயெண் வளாயகத் தமணர் மூற்றுஞ்
சொல்லரும் தீக்க ணுக்க ரென்னிமித் தங்கள் கண்டு
வெல்லரும் பகையுண் டாகு மென்றவர் வெருக்கொண் டுள்ளத்
தொல்லியின் மன்னன் பாற்சென் றுரைசெய்வார் பரிசி லெல்ல. (கசு)

பிண்டிவே ரற்று வீழப் பிரம்புநீர் பிளப்பக் கையிற்
குண்டிகை யுடையப் பாய்முக் குடையுகக் கழுவா யேறக்
கண்டனங் கொடுங்க ணுத்தோள் கண்ணிடந் துடிக்கு மூர்வேம்
பண்டிகழ் கூகை யூர்தை பாழ்மேற் சூழறுங் காணே. (கஎ)

இன்னதென் றறியே மென்னு மெனவஞ்சா வரச னஞ்சித்
தின்னியோர் தமைவி டித்துத் தியருறத் திருமூ கங்கண்
டின்னநீர் மானி யாரு மின்புறு மமைச்ச ருரு
நன்னிமித் தங்கள் செய்யக் கண்ளெ னனிந யந்தார். (கஅ)

இந்தவா றுறுங்கா லங்க ணினிமையிற் சிலர்வந் தெய்தி
மந்தர மூலியி னூர்க்கு வைதிக யாளெ நந்தஞ்
செந்தமிழ் நகரின் பாங்கர்ச் சேர்ந்ததென் றேகை கூறத்
தந்திர வமைச்ச னுளா யேயினர் தயாவு கூர்ந்து. (கசு)

ஆண்டுமுன் சென்று காணு மறிவுடை யமைச்ச னூர்முன்
பூண்டபே ரன்பு மீடப் புளகெழ வடல்கம் பிப்ப
வீண்டுகண் ணருவி சோர வெதிர்தழுத் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்
காண்டகு பிள்ளை யாருங் கண்டெடுத் தணைத்தார் வாழ்த்தி. (கo)

முதிருமா மறைமு ழங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக்
கதிர்விரி முத்தச் சொற்றச் சிவிகைமேற் கவிகை துன்றப்
புதியசா மரையி ரட்டப் பொருவரும் வாது காண்பான்
றுதிசெய்து வந்த வாளோர் சூழ்ந்தலர் மாரி பெய்ய. (கக)

வேறு.

சுரருலகு புகவொலிக்குந் துன்றுசெழுங் காகளங்கள்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற
வரிசைகள்கொண் டெதிர்கொண்ட மாமறையோர் குணலியொடும்
பொரியலர்சிந் திடத்தொண்டர் போற்றிசய சயவென்ன. (கக)

வேறு.

அதிர மழமுழ வருடரு மிருடிக ளார்த்தெதிர்
துதியி னேத்திடச் சாத்திய சுட்டிநீ றிலங்க
வெதிரி லாதசெம் பவளவெண் ணகைகிலா வெற்றிப்பப்
பதியின் மேவினர் நித்திலப் பந்தரி னீழல். (கங)

வேறு.

அறமுறநண் ணியஞான முனிவரள விடவொண்ணு
மறவிலுயர் கோபுரம்பொன் மதிலிலங்கு நகர்கண்டிங்
றைவர்திரு வாலவா யெம்மருங்க தெனுமளவிற்
றுறவுநெறி தருமபெரிய தொண்டரர கரவென்றே. (கச)

மாசறபூம் பொழிலிடைசூழ் மதில்வள கிரிகாட்ட
மீகொடிவி சும்பளப்ப விண்ணவர்சூழ் மேருவெனத்
தேசொடுவான் முகடுதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு
மீசனுறை திருவால வாயிதுவே யெனக்காட்ட. (கஞ)

வே று.

மாசில்லை கூப்பிக் கண்முன் பதிக மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்துக்
கூசியா லயத்துச் சென்றெழு கிலேசர் கோபுரத் தணைந்துதீழ்ந் திறைஞ்சிப்
பேசருந் திதியால் வலஞ்செய்துட் புகுந்து பெருங்கவிப் புலவனைக் கண்டு
நேசமார் விதியின் வணங்கியொண் பதிக நீலமா மிடற்றென வெடுத்தார். ()

வே று. 2

உளநெ கிழ்ந்திட வொழிவிலா விழிபுனல் சொரியப்
புளக மேவிடப் பொடியணி மெய்விதிர் விதிர்ப்பக்
கிளர வோதிடுங் கீதவொண் பவளவாய் குழறக்
களிகொள் வேதியர் மூழ்கின ரானந்தக் கடலுள். (உஎ)

போது மெல்லியிற் புகழுடைச் செம்பியன் மகளார்
காது நெஞ்சுடைக் காரமண் குண்டர்க டம்மை
வாதின் வெல்லுவான் பிள்ளையார் வந்தன ரென்றே
யாதி யாலவாய் மெய்யனே வணங்கவென் றடைந்தார். (உஅ)

வந்து காதலிற் பிள்ளையார் மலரடி வணங்கிச்
சந்து மேவுடல் புளகெழக் கண்ணினீர் ததும்பச்
சிந்தை யன்புறக் கண்டினின் றிருமுகங் காண்பா
னெந்தை யெயென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னின்றே.

வே று. (உக)

மையறுகற் பகக்கண்றே வளையாயன் றிருமகளார்
துய்யதனத் தமுதுண்டு சோதிவிடு மணிவிளக்கே
மெய்முதிலே தமிழ்க்கடலே யருட்குன்றே மேதினியோர்
செய்தவமே மறைப்பயனே செழும்பதுமப் பதம்போற்றி. (ஈ)

வே று.

என்று போற்றிட விரக்கமுற் றருமறைத் தலைவர்
மன்ற லங்குழற் பாண்டிமா தேவிகேண் மகிழ்வி
னின்று வந்தன னின்பரி வாலென நயந்தாங்
கொன்ற வேண்டுப நல்கிமுன் போயின ரொல்லை. (ஈக)

வே று.

இன்னருள்சே ரமைச்சனரிடங்காட்டப் போந்தினிய
தொன்னெறிசேர் வாகீசச் சுவாமிமட்டத் தவதரிப்ப
வன்னதுகேட் டிருஞ்சமணர் திரண்டறிவான் விடுத்திதிறன்
முன்னிகழொற் றினர்சொல்ல மூட்டுச்சஞ் சலமுற்றார். (ஈஉ)

வே று.

விட்ட வாறது கேட்குமுன் வெய்யவாழ் கிணற்றுட்
கட்டி வீழ்ந்தனர் சிலர்சிலர் களத்திடைக் கயிறுங்

இட்டு ஞான்றனர் சோர்ந்தன ரெட்டிதின் றசோகின்
முட்டி மாண்டனர் புரத்தமண் குரத்தியர் முடிய. (கூக)

மதியி லாதவ ரீங்கது கண்டுளம் வாடி
யெதிரி லாதருஞ் சமயமின் றிறந்தது விரைந்தே
முதிரு முன்னர்யா மொழிகுவம் வழுதிமாட் டெனவே
யதிர்வி னோடுசென் றுரைசெய்வா ரரசனைப் பரசி. (கூச)

வே று.

மறைஞானி யென்பாளூர் சோழியவை திகச்சிறுவன் மதுரை மேவிப்
பொறையாருஞ் சுந்தரன்ற னடிவணங்கித் தானறிந்த புதுமை கூர்ந்த
வறமாரும் தமிழ்பாடி யருவிவிழி யொடும்புளகத் தோடு நின்று
துறையாரும் வாசிச்சு வாமிமடத் தவதரித்தான் சுருதி பாடி. (கூடு)

மன்னவகேண் மதியாதிங் நகர்வந்தா னவனம்மை வாதின் வெல்வா
னிங்நகர்வந் ததுகண்டே யேனுரு முட்டானே மென்னக் கேட்டு
மன்னவனு மடிகளே யான்கேட்டு முட்டென்ன வருக செல்லா
மின்னழலே மந்திரித்து விடுத்தேக விடுவதூள மெலியே லென்றார். (கூசு)

செந்நெறியி னுந்ததுசெய் தோட்டுமெனக் கேட்டெழுந்து சீற்றத் தேகி
வன்னியைமந் திரித்தேவச் செல்லாது நின்றுழன்று மறுகக் கண்ட
பின்னரிவன் சிறியனலன் பெருநெருப்பை யிவ்வெனைக் கங்குல் பேர்மன்
மன்னுமடத் தெரியிட்டார் தங்கள்வயிற் றெரியிட்டார் மறைந்து சென்றே. ()

வே று.

இங்கது காணு முன்ன ரெங்கூமாஞ் சொக்கன் மங்கை
தங்கிய வங்கங் கம்பித் தெரிதரு தழல்சு டாம
லங்குமுன் சென்று காப்ப வருந்தமிழ்க் காழி வேந்தர்
தங்கிய தறியா ராகித் தனியணைப் பள்ளி கொண்டார். (கூஅ)

காதல்சே ரடியார் சூழ்ந்து கைவிதிர்க் கொண்டு னர்த்த
நீதியி னெழுந்தி தற்குக் காரண நிருப னென்றே
நாதனை நினைந்து மானி மங்கல நன்னுண் பார்த்தாங்
கோதிலர் செய்ய னேயென் றுயர்திருப் பதிக மோங்க. (கூக)

3

வே று.

சண்பை நாயக ரேவிய தழலிறை யருளாற்
றெண்டர் வாழ்திரு மடத்தினைச் சுடாதுபோய் விரைவிற்
குண்டர்ச் கேள்வியான் கூனுடை மீனவ னுடன்மேன்
மண்டி வெப்பென வருத்திய தியாவரும் வருந்த. (சஂ)

வரிசை நீடிய ராட்ச மாளிகைப் புறத்து
விரைகொள் சோலையும் வெஞ்சுருட் கொண்டது வெம்மாழ்

கருதி மெல்லணைப் படுத்ததண் கதலியங் குருத்திஞ்
சருகெ ழுர்த்தது புலர்ந்தன சந்தனம் பனிநீர். (சக)

மூடு பாயுடைக் கையர்கண் முகமுகம் பார்த்து
நாடி யொல்லெவர் திரவிடை நாமிகி நெருப்பு
நீடு மிம்மடஞ் சுட்டதி லென்றுநீ யிரா
வோடி யாழ்ந்ததம் பாழியின் விடியுமு னெளித்தார். (சஉ)

வே று.

பழுதினுல் வல்ல மருத்துவர் முதலோர் மருந்தினுற் பார்ப்பவுந் தணியா, தெழுமனல் கண்டீ தென்கொலென் றறியோ மெங்களாற் றணிந்திடா தென்னச், செழியனு மவரை வெருவுற முனிந்து சிறந்தயந் திரங்கண்மந் திரங்கண், முழுவதும் வல்ல வடிகண்மார் தம்மை முடுகவிங் கழையுமி னென்றான். (சஙு)

ஆங்கது சொல்லுப் பாங்குறு மடியா ரவரவர் தொடர்விடா தேகி
நீங்கரும் துயரச் செய்தியைத் தோன்ற நீதியி னிகழ்த்திகின் றழைப்ப
வோங்கிய திறஞ்சே ரெண்பெருங்குன்றத் துறையுமெண் ணூயிரஞ் சமணர்
தாங்கரும் விரைவிற் றிரண்டுவந் தாற்றுத் தழலெழு மரசனைக் கண்டார். ()

கண்டவர் வருந்தே றிண்டிறன் மன்னு கடிதினிச் கொடுங்கடுஞ் சுரத்தை
மண்டல மதிப்ப மாற்றுவ மென்றே வளர்ந்தயந் திரங்கண்மந் திரங்கள்
கொண்டுறப் பார்க்கு மளவினின் முன்னர்க் கொடுஞ்சுர மாங்கவை கண்டு
பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்திலன் மிகப்பரி தவித்தான். ()

வே று.

அனைவரும் புறத்துப் போந்தீ தென்கொலென் றலையக் கண்டு
புனிதநீ றணியா தஞ்சிப் புனல்கொடு நீறு சாத்து
மனமுடை மானி யாரு மந்திரித் தவைவ ருரு
நினைவறிந் திருந்து சொல்வார் நிலைமையோ டரசற் கூடி. (சசு)

நறைமுடிச் சொக்கை யேத்த ஞானசம் பந்த ரென்றூர்
சிறுவர்வந் தாரிவ் வெப்பந் தீர்ப்பரோ வறியோம் யாரு
மறமலி சத்தி மானென் றறைகின்றூர் வரவ ழைத்தற்
கிறைவநின் றிருவு ளந்தா னறிகிலே மெனப்ப னிந்தார். (சள)

மெல்லெனச் சொல்லக் கேட்ட மீனவன் சீறி யாறிக்
கொல்சுர நீக்க நீங்கள் கூறிய புதல்வன் வந்தா
னல்லமண் கேள்விக் குள்ளே முழுகுவேன் றன்னே நண்ணிச்
சொல்லருஞ் சாம்பல் கொண்டு தொடுவனே சொன்மி னென்றான். (சஎ)

பண்டிதர் தமையு மந்தப் பாலகன் றனையு மின்று
கண்டமிழ் மன்னுநின்றன் சந்நிதி வரவ ழைத்து

மண்டழன் மாற்று மென்று விளம்புக மாற்றி யிட்ட
வொண்டிறற் சத்தி மானைக் கைக்கொள்கென் றுறுதி சொன்னார். (சகூ)

ஆகிலீர் நல்ல தொல்லே யழையுமி னெனவ ழைப்பப்
பேகிவந் தமணர் முன்ன ரிருந்தனர் பிள்ளை யாரும்
பூசுநீ றிலங்க முன்னிற் பொருவருஞ் சிறப்பி னெய்தி
யீசனை நினைந்தி ருந்தா ரிட்டசிங் காசனத்து. (ஙo)

நிறம்படு கொடிய வெண்ணூ லிரம்பெருஞ் சிங்க நாப்பண்
மறங்கடிந் துளதோர் யானைக் கன்றுநேர் மன்னிற் றென்னைக்
கறம்படு மனத்தி னேங்குங் காரமண் குண்டர் நாப்ப
ணறங்கரை நாவி னுனு நிகழ்ந்தன னருளுட் கொண்டே. (ஙக)

கழுமல முனியை மன்னன் காணுமுன் சிறிது வெப்ப
மொழியநீ சொங்கு லீரொன் றுவகையின் வினவக் கண்டு
பழுதறு பிரம னூரென் றெடுத்தரும் பதிக மோதக்
குழுவொடு திரண்ட மற்றைக் குவலயத் தருக யந்தார். (ஙஉ)

வேறு

எழின்மட மாத ரமைச்சனூர் திரண்ட வேதிலார் நிறங்களைக் கண்டே
செழியனுக் கருக ரருகராக் கண்டேஞ் சோர்ந்தனி ரிங்குநம் முகத்தாற்
குழுவில்வெல் பவர்யார் தோற்பவ ரியாரென் றறிகிலே மெனப்பயங் கூர்ந்து
தொழமதி யாது மானினோர் விழியென் றெடுத்தனர் தொடுத்திரும் பதிகம்.()

குன்றியோர் தமைமெய் யறிகுறி யாலுங் குளிருவித் திருப்பமத் தருகர்
வென்றிமந் திரிகேண் மங்கைகே ளின்று மெய்தரு நீங்கள்சான் றுக
வன்றிறன் மன்ன னிடப்புறத் தழலே மாற்றுவம் யாங்களீங் கிவனு [தார்.
மொன்றிய விளைவின் வலப்புறத் தழலே யொழித்திடக் கடவனென் றுரைத்

இப்போழு தளந்திங் கிவன்றிற மறிவோ மென்றுதங் கல்வியை மதித்துச்
செப்பிய மொழியை மாறனுங் கேட்டுச் செழுமுனி மேவினு னம்மை
மெய்ப்பட நீற்றுற் றெடுமெனக் கூசி வெருவிய நெஞ்சமு மிருப்ப
வப்படிச் செயுமென் றியைந்தனன் முன்ன ரரும்பெருந் தவத்திரும் பயனுல்.

அங்கவ னியைய நனிமன மகிழ்ந்த வமைச்சரு மரசமங் கையரும்
வெங்குரு வரசே யங்கநோய் மருந்தே விளங்குநின் சன்னிதிப் பட்ட
பொங்கொளி யரசற் கிவ்வழ றகுமோ வெனவிழிப் புனலுக நின்று
செங்கரங் கூப்பி யடிமிசை வீழ வெழுந்தனர் திருவுளத் திரங்கி. (ஙசு)

உரைகெழு வேத மாகமம் புராணம் யாவையு மோதிடா துணர்ந்தோர்
விரைகமழ் நீற்றுக் கோயிலு ணீற்றை மென்கரத் தள்ளிமந் திரித்துப்
பரிவுறு சிவனே நயமுற நினைந்து பாண்டியன் றனைநணு குங்காற்
பெருவினை யமணர் நில்லென வெழுந்து பேசுவா ரிடியேறு முழங்கி. (ஙஎ)

மண்டழன் மாற்ற வல்லேயேன் மாற்று மற்றுநின் வழிகளீக் கொண்டே
பண்டைநின் கரத்துக் கொண்டநீ ரூகா பகைமருந் திட்டநீ றின்று
கண்டிடிற் சென்னி மண்டலத் தவனீ யென்றுமுன் கண்டனு விலக்க
முண்டக வதன மழகெழச் சிறிது மூறுவல்கொண் மொசெய்வார் மூனிவர்.()

செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன் கோயிற் றிருமடைப் பள்ளியுட் டிடக்கு
மந்திர நீற்றை நீங்களே யெடுத்து வரினுமா மென்றலும் வெகுண்டு
வெந்தநீ றியாங்க டொடுவமோ வென்று விளம்பங்நந் தொண்டர்போ யெடுத்து
வந்திடு கென்ரூர் மிண்டர்க ளதுவும் விலக்கினர் வழுக்கல வென்றே. (கூசு)

மன்னிய விபூதி கொடுவரு வதற்கு மனத்திலோர் சூழ்ச்சியு மில்லீ
ரென்னிது பகர்ந்தீர் நீங்களோ நணுகீ ரெம்மூளோர் போகவு மொட்டீர்
புன்னெறி யிலாதோர் தமைவிடு நமக்குப் பொருந்திலே மொக்குமா மென்ன
மன்னவன் முறையோர் தம்மைமுன் விடுப்ப வந்தனர் வெள்ளீநீ றள்ளி. ()

வேறு.

மற்றவர் கொடுப்ப வாங்கி மந்திர மென்றெ டுத்து
மூற்றிய பதிகத் தாலே முதிர்ந்தன பாடி யிந்தக்
கொற்றவன் றனைநங் கையாற் றொடத்தகா தென்று கூசி
நற்றிரு நீற்றை யள்ளி யெறிந்தனர் வலப்பா னன்னி. (கூக)

தூய்யநீ றணுகா முன்னங் குளிர்ந்திடச் சூழ்ச்சிக் கையர்
பையுண்மந் திரங்கள் கொண்டு பன்முறை யடித்துப் பார்க்குங்
கையுறு கொய்ய பீலி படப்படக் கனன்றெ ழுந்து
நெய்யுறு நெருப்பே யென்ன நீடிய தப்பால் வெப்பம். (கூஉ)

பண்டைமந் திரங்கள் வெந்து படைத்தவெந் திரங்கள் வெந்து
பிண்டியுந் தண்டும் பாயும் பீலியுங் குண்டையும் வெந்து
மண்டழ றணிப்பா னங்கண் டெளிப்பமந் திரித்த கையிற்
குண்டிகை நீரு நின்று கொதித்திடக் கண்டார் குண்டர். (கூங)

ஆங்கது கண்ட மன்ன னருவருத் தவனை யெள்ளி
யீங்குநீர் தொடத்தொ டத்தீ யெழுந்திரா நின்ற தின்றே
ரோங்கிய கொச்சைப் பால னெள்ளிய நீற்றை யள்ளிப்
பாங்குற வெறியும் பாகங் குளிர்ந்தது பரிவு கூர. (கூச)

என்னது நீங்கள் செய்யுங் காரிய மியம்பு மென்ன
மன்னவர் மன்ன கேண்மோ விங்கெறி வந்த வாறு
முன்னிவ னமுத பாகத் தணைதலாற் றீர்த்தான் முன்னம்
புன்மைசேர் விடத்தாற் றீரா திருந்ததிப் புறத்து வெப்பம். (கூஎ)

ஆங்குண ரிதுவே யென்ன வருந்தமிழ்க் காழி வேந்த
ரோங்குபுன் முறுவ லோடு முரைசெய்வா ரரச ரேறே

யீங்கிவர் விளிவில் லாம லிம்மொழி மொழிந்தார் காணத்
தீங்குறு மப்பால் வெப்புந் தீர்த்திடக் கடவ மென்றார். (சுக)

ஐயமில் பகிகத் தோடு மப்புறத் தணையா முன்னர்
வெய்யபால் குளிர்ந்த தங்கண் மேவுவெப் பாலு மிப்பாற்
பொய்யர்கள் பார்க்கும் பீலி சுருங்கிப் புகைந்து முன்னிற்
கையற வெந்த தந்தக் கைதவன் கண்டு வைதான். (சுஎ)

பண்டிதர் நீங்கு மென்று பலவித்தத் தவனா நீச்சிக்
கொண்டலங் குழலி னைக்குலச்சிறை யாளை வாழ்த்தி
மண்டலத் தாரே யொப்பா ரிவர்க்கென வரிசை கூர
முண்டகக் கரங்கள் கூப்பி முனிவரைத் துதிக்க லுற்றான். (சுஅ)

பழுதறு சத்தி மானே பாலனே யான்முன் செய்த
வழலுறு பெரும்பா வத்தா லழுந்தின னிந்நாண் மேலிக்
குழுவுடை யமண்கைப் பட்ட கொடுவினைச் சேற்றை நீற்றூற்
கழுவியாட் கொள்ளு கென்று வணங்கினன் கமலத் தாளில். (சுக)

மன்னுநோக் குபதே சத்தால் வழுவற வுபதே சித்தாங்
கின்னருள் சுரந்து நீற்றை யிருகரத் தானு மள்ளி
வென்னெடு முன்னுந் தொட்டுப் பூசுமுன் வெப்புத் தீர்ந்து
முன்னிமி ராத கூனு நிமிர்ந்ததம் மூர்க்கர் காண. (ஏ0)

கொடியவெஞ் சுரந்த ணிந்து கூனிமிர்ந் திலங்கு நல்ல
வடிவொடு மெழுந்து பல்கால் வணங்கிமு மரசற் கண்டே
சுடர்முடி மன்ன நின்பேர் சுந்தர மாற னென்றே
படிமிசை தனில்வ ழங்கப் படுவதென் றருள்சு ரந்தார். (ஏக)

பொன்னுயர் பீடத் தேற்றிப் புரத்தினை வலங்கொண் டார்த்து
மின்னவேண் டுபகா ரத்து வேந்தன்முன் விடுப்பக் கண்ட
வந்தக ரோரு மிந்த வரும்பொருட் பாலன் காணிற்
பன்னிய கந்த னென்றே பணிந்தன ரணிந்து நீறு. (ஏஉ)

வரிவிழி மானி யார்க்கு மந்திரி யார்க்கு மிக்க
கருணைசெய் தடைந்த வன்பர் கருத்தினை முடிப்பூ ஞய
சுருதியா லிலங்கு நீற்றிச் சொக்கனு லயத்துப் புக்குப்
பரவியொண் புகலி வேந்தர் பண்டைமா மடத்த ணைந்தார். (ஏங)

பழுதுளம் வேவா னின்ற பறிதலைக் கையர் முற்று
மொழியவோர் கூற்ற மின்றி மூட்டுப்பட் டினிக ளோடு
மழலுறு பாழி செல்லக் கதுப்பிடை யுழுமு ங்கள்
சுழியலீள் விரல்கொண் டிட்டுக் குரத்தியர் துரத்தி வைதார். (எச)

சுந்தரன் றனைத்து தித்துச் சுந்தர மாறன் கோயில்
வந்துமா பூசை செய்து மவுலிமா ணிக்க வாசி
முந்துசிங் காத னம்பூண் முத்துமேற் கட்டி பட்டங்
கந்தமார் கவரி திண்டேர் கற்பகத் தருவோ டீந்தான். (எடு)

செல்வமார் செழியர் கோமான் செய்யவெம் மெய்யிற் சார்ந்த
கொல்லும்வெஞ் சுரமுந் தீர்ந்து கூனிமிர்ந் ததுவுஞ் சொற்றூய்
மல்லல்கூர் மலய வெற்ப வல்லப மெல்லாம் வல்ல
வெல்லருஞ் சமணர் பின்னென் செய்தனர் விளம்பி டென்றார். (எக)

வேறு.

கட்டு செஞ்சொன் மலயக் கடவுள்கே
ணிட்டை நீங்கி நிசியிடை யெய்தியே
மட்டு லாவு மடத்து மறைந்தெரி
யிட்ட பாதக வஞ்சக ரென்செய்தார். (எஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅ0ச.

கூஅ.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

கட்டுகழன் மாறனுறு காசினிவி ளங்கச்
சிட்டர்புகழ் கொச்சைமுனி சென்றருளின் விட்ட
மட்டவிழ்பொ ழிற்றிரும டத்திலெரி யிட்ட
துட்டர்கழு வேறுகதை சொல்லலுறு கின்றேன். (க)

வேறு.

கன்னன்மொழி மடவாரு மமைச்ச ரூருங் காழிநகர்ப் பெருமானைத்
தனிய ழைத்து, முன்னவில்வா ருயர்*தசிவ சமயங் தூன்றி முழுகிலமுஞ்
சமண்மூடிற் றியாவும் வல்ல, வின்னருள்சேர் சைவசிகா மணியே வெல்வ
தெங்ஙனவர் பலரோருவர் நாம மிழ்ந்த, தென்னனெனின் மன்னருள மறி
யொ ணாது திருவுள்ள மறியகிலே மெனப்ப ணிந்தார். (உ)

இத்தகவென் னவில்கின்றி ரிறையுண் டஞ்ச லேகுமென விடித்துமடத்
தமளி மேவி, நத்தகடு வெழுந்துணர்வார் புகன்ற தொக்கு நாமொருவ ரவ
ரெண்ணு யிரவர் காணின், மெத்தியசூழ்ச் சியும்வல்லா ரவர்க டம்மை வெல்
வதற்குப் பல்புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், பத்தர்கள்பத் தினையல்லாற் றுணைவே
றில்லை பரசியவன் றிருவுள்ள மறிவோ மென்றே. (ங)

வேறு.

சோதி வேதியர் தூணைசெயு மவரொடுங் கூடி
யேத மீங்கிட விடியுமுன் னலயத் தெய்தி

---

* இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் இல்லை.

வேத வேள்வியென் றெடுத்திசை மேதகு பதிக
மோது மெல்லியோ மோமென வோங்கிய தோர்சொல். (ச)

அனைத்தும் வல்லவ னருட்டிரு வாக்கெனத் தேறி
நினைத்த காரிய முடித்தபே ரமைச்சரு நிறைந்த
மனத்து மாதரங் களித்தடி வணங்கிட நயந்த
வினைக்க ணில்லவர் சொல்லுவர் பின்னரு மெல்ல. (டு)

கலக வெஞ்சமண் மையரைக் களைந்திடா தொழியி
னிலகு சைவசித் தாந்தமூன் னிறந்திடு மிறந்தா
லலகில் வேதமும் வேள்வியு மழிந்திடு மழிந்தா
லுலகி வேந்தனு மாரியு முலகமுங் கெடுமால். (சு)

ஐய மில்லெனி வறைந்திட வாங்கவர் விளைந்து
வைய மன்னனே வருநலந் தீங்கினுக் குரியான்
றுய்ய காரிய மவன்வயிற் சொல்வமென் றடைந்து
பைய வோதுமுன் வழுதியும் பழுதிலே யென்ருன். (எ)

பின்ன மாநெறிச் சமணரைப் பெருந்தண்டஞ் செய்வான்
கன்னி மன்னவ னியைந்தது கேட்டலுங் கடுகித்
தென்னன் முன்னரின் மூன்மையிற் சிறப்பொடு மடைந்தே
மன்னு மாசனத் திருந்தனர் வைதிகத் தலைவர். (அ)

வேறு.

மற்றவ ரிருப்பக் கேட்டெண் வரைப்பெருந் தலைவ ராய
செற்றமில் சமண ரெண்ணி யிரவருஞ் செற்றங் கூர்ந்து
கொற்றவன் காண வென்றி குலைத்திடக் கடவே மென்றே
வெற்றிகொண் முரசு மெற்றி யடைந்தனர் விரைவிற் கூடி. (க)

கருதினிச் சிறுவ னெண்ணெண் கலைமுதற் கல்வி யாவு
முணைகெழு முளத்து ளோதா தினர்ந்தவ னுயர்த ருக்க
மரியபல் கலையால் வெல்ல லரிதுகை கண்ட நந்தஞ்
சுருதிமந் திரத்தால் வெல்வந் தோன்றவென் றெண்ணி யாரும். (கo)

வாரடா சிறுவ னீதான் மந்திர மேத நிந்தா
யோரினின் வேத நான்கி னோதிய வெழுத்த னைத்தின்
வீரியம் புழுத்தி ரண்டு வெட்டிய தொப்ப தல்லாற்
காரிய முண்டோ வென்றி கண்டிங்ஙன் களித்தல் வேண்டா. (கக)

படுவழி னினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டா லித்தாய்
விடுவிடு காகஞ் செல்லப் பனைக்கனி விழுந்த தொக்குங்
கடைவழி யிதுகொண் டோநீ சாதிக்க வந்தாய் கற்றுப்
புடவியி லெம்மை வெல்வா ரில்லைகாண் புகலுங் காலே. (கஉ)

மணிதிக ழுன்றன் மிக்க மந்திரந் தனையு மெங்க
ளினையிலா வீர மிக்க மந்திரந் தனையு மின்று
துணிவுற வெழுதி யேட்டைத் தோற்பவர் வெல்வார்க் காணுத்
தணிவிலா நெருப்பி னுப்பண் டனித்தனி யிடவா காண்பேம். (கசு)

"வேகாவே டையா ரீங்கு வென்றவர் போது கென்னப்
பாகாரு மொழியாள் கொங்கைப் பாலமு துண்டோர் மெல்ல
வாகாதோ வென்றி யைந்தாங் கெழுந்தணி முரச மார்ப்பப்
போகாமுன் முருட்டிக் கையர் புறப்பட்டார் புரட்டிப் பேசி. (கச)

வஞ்சனை செய்வா னெண்ணி மறைந்துநின் றுதவி செய்யுங்
குஞ்சரந் தாங்கு கோயிற் கூத்தன்வாழ் தேத்தி னுகா
தெஞ்சழல் வடதீழ்க் கோணத் திடுமென வேவல் செய்வோர்
மிஞ்சிட நெருப்பிட் டார்கள் விண்முடி வாங்க வாங்கு. (கடி)

மானமி லாதேர்ர் தம்மை மதித்துமு னடைந்த தேத்து
ஞானமா முனிவர் தாமு நணுகிடக் கண்ட வீச
னீனமில் புனிற்றி ளம்பாற் கன்றின்பி னிரங்கிச் செல்லுந்
தேனுவே யெனக்க ரந்து சென்றன னிரங்கி யாங்கு. (கசு)

நீதிசேர் செழியர் கோமா னேசமார் தேவி யோடு
மாதர வமைச்ச ரோடு மளவில்சான் றவர்க ளோடுந்
தீதில்பல் லியங்க றங்கச் சிறப்பொடு விளங்கி மிக்க
வாதினைக் காண்பா னுசை யுடையனு யடைந்தான் வந்து. (கஎ)

சுற்றநற் றவர்க ணெஞ்சந் துயருழந் தென்னு மென்ன
வெற்றியே நமக்கென் றெண்ணி விரைந்தியந் திரங்கண் மற்றுங்
கற்றமந் திரங்க ளெல்லாந் தனித்தனி கனத்த வேட்டி
லெற்றருந் தலைவ ரெண்ணு யிகவரு மெழுதி யிட்டார். (கஅ)

சிரபுரப் பால ரெந்தை திருவுள்ள மறிவே மென்றே
கருதினின் றெழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுத்த காலைப்
பொருவரும் போக மார்த்த பூண்முலை யென்னு மிக்க
வரர்புகழ் பதிகந் தோன்ற வாங்கினர் மலர்க்க ரத்து. (கக)

கழறுமா மறைவி ளங்கக் கையுறு தூய்ய வேட்டைத்
தழைவுறு பதிக மோங்கத் தனிரிள வளரென் ரோதி
யழலிடை யிடவே வாம லாதிமெய் யாத லாலே
பழுதற விளங்கிற் றியாரும் பரிவுறப் பச்சை யாகி. (உ0)

தருக்கமார் சமணர் தேர்ந்தெண் ணுயிரர் தகுதி யாக
வரிப்பட வெழுதி யிட்ட மந்திர வேட னேத்து

நெருப்பிடை நணுகா முன்னர் நின்றவர் நகைப்ப வற்றற்
கருப்பிலே போலெ ரிந்து கணத்துளீ தெழுந்த தாலோ. (உக)

யாவையும் வேவீ வேவா திலங்கிய வேடெ டுத்துப்
பாவமை முறையிற் கோப்பப் பத்தர்க டெள்ளி யார்த்தார்
காவலன் முதலா வுள்ளோர் களித்தனர் காண்பான் வந்த
தேவரு மதிச யித்தார் செழுமலர் மாரி பெய்து. (உஉ)

தெளிவுறக் கண்டெங் கீழிற் றெளித்துநீ ரரித்துப் பார்ப்போர்
விளிவிலா துரைப்பா ரங்ஙித் தம்பனை கொண்டு வென்ரு
யொளியுறக் காணுங் காலே மும்முறை யுண்டு வாது
களியுற் வேண்டா வின்னுங் காண்பமூன் கல்வி யென்னூர். (உங)

பெருகிமுன் விளாவி னேடும் பெரும்புனல் வையை யாற்றுட்
புரிவுற வெதிர்போ யேறும் பத்திரம் வென்ற தாக
நரபதி சான்ற தாக நானிலத் தெவருங் காண
விருவர்மந் திரத்தை யுஞ்சேர்த் தெழுதியிங் கிடவா காண்பேம். (உச)

சிறுவநின் னேடெ திர்ந்து சென்றதே வின்று னக்கே
புறிவுடை யாங்க ளெல்லா மடிமையாக் கடவே மற்றும்
பறைதலிங் கொன்றும் வேண்டா பாடைக்குத் தப்பே மென்னப்
புறவமா நகர்வாழ் ஞான பூரண ரருளிச் செய்வார். (உசு)

அடிமையி லாசை யில்லே யின்றுநீ ரவையிற் சொன்ன
படிபுகழ் வாதுஞ் சொக்கன் பரிவினுல் வென்றே மாயிற்
கடிமையி னும்மை முற்றுங் கழுதுகி யேற்று தற்கு
முடியவே யாசை யென்ரு ரியைந்தனர் வினையான் மூடர். (உஎ)

உளப்படு மமைச்ச ருரை யுயிர்க்கழு வினவா முன்ன
ரளப்பருந் தயரவு கூர்ந்திங் கையரே கையர் தம்மைக்
களத்துள வேற்றற் கென்றே கருதியான் முன்னஞ் செத்திக்
குளத்துற விட்டு வைத்தே னருளிரு லெனக்கொ ணர்ந்தார். (உஏ)

அங்கது கண்டு சால வதிசய முற்று மற்றைப்
பாங்கிறீ வினையான் மூடும் பாதகர்க் கருள்சு ரந்தே
யோங்குநன் னலங்கள் கண்டு முணர்விலா மூர்க்கர் நீங்க
வீங்கிதற் கியைந்த தென்ன காரிய மெடுத்தற் கின்றே. (உஅ)

வேறு.

பவங்க ணீக்கும்வெம் பாதக மாற்றுநற்
றவங்க ணல்குந் தலைமை தருந்தொழுஞ்
சிவந்த தாணிழல் சேர்த்திடுங் காத்திரத்
திவந்து பூணி னுருத்திர சாதனம். (உக)

வே று.

வினைவினை முடிக்குந் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவ நீக்கு
மனவிடர் விடம்பேய் தெவ்வு மறலிவா ராமற் காக்கும்
புனையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும்
வினைகடி நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு. (ஈ0)

குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும்
பலந்தரு மூயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழுதிலாத
தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ
நலந்தரும் பெருமை சூன்ரு நயந்தரு நமச்சி வாய. (ஈக)

நாணிலீர் மன்னன் முன்னு நல்லசொல் இன்றேன் கன்டி
பூணும்வெண் ணீறு பூசும் போற்றியஞ் செழுத்தை யோதும்.
காணுறு முத்தி யின்பங் காணலா மென்னைக் கேட்ட
கோணுறு சமண ரெண்ணு யிரவருங் கொதித்தெ ழுந்தார். (ஈஉ)

மூற்றிய சிற்றம் பொங்கி மொழிவன கேட்டுக் கெட்டேன்
வற்றிய தவத்தார் நும்போற் கண்டிலம் வைய கத்திங்
கிற்றைநாட் டோற்பின் யாமே யேறுவ மென வியைந்தீர்
பொற்புடைக் கழுக்க டம்மை வாங்குமி னெனைப்பு கன்ரூர். (ஈங)

வே று.

எண்டே துஞ்சொன்மு ரூந்த னிறைஞ்சொளி
வண்டே துங்கழல் வாழ்த்தவர் பாத்தொகை
ரூண்டே துந்தொனிக் காளத்தர் ஞான்றுமேற்
கொண்டே தும்மெனக் காளங் கொடுத்தனர். (ஈச)

வே று.

மெய்யுறக் கேட்டு னக்கிம் மிகையெலா மென்கொல் வேண்டா
கையறத் தோற்பி னன்றே கழுஞுதி யணைவோ மென்று
தய்யவை யங்கை வாங்கித் தோளில்வைத் தங்கை வீசி
வையைமா நதியின் பாங்கர் நணுகினர் மன்னன் காண. (ஈடி)

மேவிய திறங்க ளோடு மவரவர் வீரம் பேசித்
தீவினைப் பயத்தி னுலே வரும்வினை தெளியா ராகிக்
காவல்சேர் மந்தி ரங்கள் கற்றயந் திரங்கண் மற்றும்
யாவையுங் காண வேட்டில் யாற்றிடைத் தீட்டி யிட்டார். (ஈசு)

வே று.

காழி நாயகர் கருணைசே ரழகனை நினைந்து
வாழ்க வந்தண ரென்றுயர் வண்டமிழ்ப் பதிகந்
தாழ வோதியே தடமலி யேட்டிடைத் தீட்டி
யாழு மாற்றிட யிட்டன ரகிலமுந் தழைப்ப. (ஈஎ)

கொடிய நெஞ்சுடைக் கூற்றினை யேயவர் வாவுற்
றடைவின் முந்துற விட்டவெண் ணூயிர வேடு
மிடையி னின்றவர் கைரசீ ணைகையுற விமைப்பிற்
கடுகி நீர்வழி யோடிமுன் புகுந்தன கடலுள். (நடு)

மாறி லாமறை ஞானசம் பந்தர்தம் மனத்துட்
டேறி யிட்டவொண் செந்தமிழ் மந்திர வேடு
கூறும் வெம்மொழிச் சமணர்கள் கூரிய கழுக்க
ளேற வேறிய தெழுவரு மாற்றிடை யெதிர்த்தே. (நகூ)

வே று.

இயல்பட வெங்குரு வரசர்ப தம்பெற வெழுதிவ ளைந்திடுமே
லியர்தரு தண்புன னடுவுகி ழிந்திட வுரனெடு நிர்ந்திடவே
நயமலி யன்பர்கண் மறைமொழி யந்தணர் நடமிடு தொண்டருளோர்
செயசெய வென்றன ரரகர வென்றனர் சிவசிவ வென்றனரே. (சo)

வே று.

பொங்கு மங்கைய ரமைச்சனர் பூழியன் முதலாத்
துங்க வைதிகஞ் சைவமோங் கியவெனத் துதிப்ப
ஓங்கெ ளுகுமென் றிரங்கிய மூனிவர்க ளமரர்
சிங்க நாதங்கள் செய்தலர்ச் செழுமழை பொழிந்தார். (சக)

வே று.

நிறங்கள்வே ருய்வி யர்த்து நெஞ்சுலர்ந் தாங்கா ரங்கள்
குறைந்துகை தவமோ வில்லை தைதவ வென்று கூறி
யறம்புரி பால னுத்த மணிமலர்ப் பாதம் போற்றி
மறம்புரி யமண ரெண்ணு யிரவரும் வணங்கி ஞரால். (சஉ)

நேசமார் ஞான வேந்தர் நெடுங்கழுத் தரித்த போதே
யாசற விருந்தீ ரின்னு மறைருவ மடிதல் வீண்டா
பூசுமி னினிய நீற்றைப் போற்றுமி னீசன் ரூளே
மாசற நீரு நாமும் வாழலாங் கூடி யென்ரூர். (சஙு)

முன்னாழுழ் வினையால் வென்ற முனிவகேண் மடிவ தல்லாற்
சொன்னவெஞ் சாம்பல் சிசி தொடிவமோ வென்று கொண்டு
தன்மைகள் சொல்லா நின்ற ஞானசம் பந்தர் தம்மைப்
புன்மைகள் சொல்லக் கண்டு பொறுத்திலர் பூதித் தொண்டர். (சச)

வே று.

ஞையர் தங்களைக் கனையுழின் கனையுமி னெனவே
தய்ய மன்னவன் சொல்லுமுன் கறுவிய தொண்டர்
பொய்செய் பாதகக் குழுவெலாந் தொலைத்திமைப் பொழுதில்
வெய்ய நீள்கழு வேற்றினர் மெலிக்துயிர் பதைப்ப. (சடு)

புகல்வ தேதெதி ரிருந்திடுங் குதவழிப் புகுந்து
பகைகொண் முட்டுடைப் பட்டினி வயிற்றிடைக் குளித்துத்
தகவில் வஞ்சக நெஞ்சகந் தனினிண மருந்தி
யிகழும் வாய்முகங் காட்டிட வேறினர் கழுக்கள். (சசு)

வேறு.

பவமுறு கையர் வெய்ய பாறுசெங் குடர்பி டுங்கச்
சிவையவை சூழக் காக நிழலிடத் திரண்டோர் தாளிற்
றவமுய லலகை யென்னச் சாலவே வாயங் காந்து
கவடிவெண் பற்கள் காட்டி யிருந்தனர் கழுக்க டோறும். (சஎ)

சாணகம் பூசி யேடா சுட்டிடத் தரியே மென்பார்
கோணில்கன் றெடுத்து நீறு தருந்திருக் கோயி லென்பார்
காணநீ றின்றி வெள்ளே கண்டன வணிவா ராகி
வீணழிந் தொழிந்த கையர் விலாவொடி யாக்கி ஞரால். (சஅ)

தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணூ யிரஞ்சமண் டலேவர் தம்மை
யுளம்பரி வொடுக ழுக்கண் யோசனே யகல மேற்ற
வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம்
விளங்கிய தன்று முன்னு மேதகு தராத லத்தே. (சகூ)

வேறு.

பாசமற நீறணிவான் பாக்கியமில் சாக்கியர்க
ணேசமுற விருந்தகழு நிரைமுடிந்த விடமின்றும்
பூசுரர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவணநன் னகர்மருங்கிற்
காசினிமேல் விளங்கியது கழுவர்படை வீடெனவே. (இo)

வேறு.

உறைத்த மன்னவன் முன்ன ருயர்ந்திடக்
குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ
பொறுத்த தோணி புரத்தவர் தம்மொடுங்
கறுத்த செங்கழுக் காணிச் சமணரே. (இக)

வேறு.

நன்னெறி யேடு காண்பா னுசையாய் நலங்கள் செய்து
மன்னவன் றுதிப்ப நாலு கவிப்பெரு மாண்ம கிழ்ந்து
முன்னுறக் காட்டு கின்றேம் போகென மூடுகிச் சென்றூர்
கன்னல்சூழ் புனலி யாற்றங் கரைவழிக் குடபா னேக்கி. (இஉ)

வேறு.

ஆர்ந்து செல்கதி கண்டுகண் டன்புறு நெஞ்சம்
வாழ்ந்து செல்வுழி மந்திரச் செந்தமி ழோடு
சூழ்ந்த தெண்டிரைக் கடலென வருநதித் துறைக்கட்
சேர்ந்து மூழ்கிய தோசனே யொன்றரை சென்று. (இங)

ஆங்குக் காணுமு னிழிந்தன ராதர முதிர்வா
லோங்கு நாயக ஞணையா லுணர்வுடைத் தடினி
தாங்க ரும்நிற லொடுவரும் வெம்மையைத் தணிந்தே
பாங்க றிந்துதாள் படிந்தது பாரதி சயிப்ப. (திச)

வே று.

வடகரை யேறி யேறு மேடுகா ணுமல் வாடிப்
புடைவரும் புதல்வர்க் கண்டு புதுமையே றுண்டோ வென்னப்
படிபுகழ் நிலையான் மேய்ப்போர் யாங்கள்கேள் பழைய தாய்நன்
குடையதோர் சிவலிங் கீந்தா னுண்டுகா ணென்னூர் காட்டி. (திடி)

ஞானுசம் பந்தர் கண்டு நணுகியா லயத்தி றைஞ்சித்
தேனுற வன்னி யென்று செந்தமிழ்ப் பதிக மோதப்
பானரை பிறங்க மூத்துப் பழுத்தவோர் விருத்த ணுகிக்
கூனிவந் துயர்காப் பிட்டான் சேடனூர் நீடு கோமான். (திசு)

மிக்கபா லகுகே ளித்த வேடெதிர் மேலி யாற்றுட்
புகுயான் மூழ்குங் காலென் காலிடைப் பொருந்தல் கண்டு
திக்கறிந் தெடுத்தேன் மூத்தே னுதலாற் றெரிந்த தில்லை
மக்களுண் டவர்க்கு நல்க வாசித்துத் தருதி யென்றான். (திஎ)

சித்திர நுதற்க ணிட்ட தெய்வநீ றிலங்க வுச்சி
வைத்தவொண் சிகைவி ளங்கப் பிணங்குநூன் மார்பின் மின்ன
வித்தக வடிவின் வந்த விருத்தவே தியரே நும்மை
யுத்தமச் சிவனே யென்ன வுதிக்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (திஅ)

சிறியனேன் பனுவல் கல்வி சிறந்தின் றிருமைந் தர்க்கு
முறுவலே தருவ தல்லால் வேறிலை மூடுகிக் காண்பான்
மறுவறு தென்னன் வந்தான் வருந்தியோர் கார ணத்தா
லிறையவ காட்டல் வேண்டு மென்றுமெய் யொடுங்கிச் சொன்னர். (திக)

அவ்வுரை கேளா முன்ன ருமறைக் கிழவ னக்கென்
செவ்விய மைந்தர் கட்டுத் தேடிவே ளளிப்ப ரேன்ற
மெய்வரு தென்னன் கையின் மேதினி முழுது மெச்ச
விவ்வுரை நீட்டு மேட்டை யீயென வீந்தா னன்றே. (சுo)

வே று.

சிறுபா லகனீ சிவபத் தனுமா
யறிவால் விறலா லருளா லுயர்வா
னிறையா கியிருந் தனைநீள் பகைவென்
றுறவூ முதிநான் மறையோ தியநாள். (சுக)

னெவாழ்த் தியொளிக் குழுனின் பழுதும்
தனியா னெவியங் துயர்தா னெயொடு

மனவா தரவால் வருமன் கரமீ
தனவோ ரும்வியப் பவளித் திடவே. (௮௬)

வே று.

மன்னவ னதிச யித்து வந்தவா றெங்ங னென்னத்
தன்னிக ரில்லா விந்தத் தலத்திடை நயந்தி ருக்கு
முன்னிகழ் சிவன்மெய் மூத்தோர் முனிவனில் வந்த ளித்தா
னென்னுமுன் பணிந்தான் பல்கா லேத்திஞன் கூத்து மாடி. (௮௭)

இகலமண் பரிச னத்தா லேறிய பாவ நீங்கச்
சிகரீள் கோயில் கண்டு சிவனோ டொறும்வ ழுத்தித்
தகுநதித் தென்பா னன்கு தரும்படை வீடு செய்து
பகையற விருந்தா னங்கண் பாண்டியன் சிறிது காலம். (௮௮)

வே று.

வினர்வோ டிகலா விடுமே டெதிர்போய்க்
கனைசேர் தலினு லுறைகா ரணனைப்
பரவே டகனென் றிடவே பதியுற்
றிருவே டகமென் றுசிறந் ததுவே. (௮௯)

வே று.

உன்னி மாலு முவணனுஞ் சேடனு
மன்னு சாத்தனு நான்குக மவாழ்த்தகந்
தன்னு பல்பொரு டோன்றி யொடுங்கக
மென்னை யாருடை யானுறை யேடகம். (௯௦)

வே று.

அறநெறிக் காழி வேந்த ராதரத் தேடெ திர்ந்த
துறைவயிற் சமண ரோடும் பாடித்த தோடந் திர
வுறவுறத் தமது பேரா லுயர்வுடைச் சிவலிங் கத்தைச்
சிறுமையிற் றெள்ளி யாரென் றருச்சித்தார் செழியன் காண. (௯௧)

வே று.

பொழிலார் மதுரா புரிமே விவியந்
தழகா யதனு ரணநா யகனைத்
தொழுதாய் தமிழ்பா டியபின் றுதியா
லெழிலா லயமற் றுமிறைஞ் சினரால். (௯௨)

புகழ்நீ டியபூ ழியன்மண் டலமும்
மிககா ளமுளத் துவிளக் கமுறத்
தகவார் தருமந் தருமீ சனையுழ்
மிழ்வா லணிநீ றுமறந் திலதே. (௯௩)

நயகெய் தியதென் னவனு டைடவே
வியனீ றுபரப் பியவித் தகனு
ரியலோ யெர்தென் னனிலங் கவிருந்
துயர்கா விரிநா றமமே வினரால். (எ0)

வே று.

தூண்டிரும் பாக்கி யின்றேர் துரும்புது ணுக்கி யேமூன்
றுண்டிலோர் புதல்வ னுலெண் ணுயிரஞ் சமணர் தம்மைக்
காண்டகு கழுவி லேற்றல் கண்டுநீ றணியா தந்தோ
மாண்டகு கடவுள் வேறுண் டென்பரே மதியி லாரே. (எக)

கொல்சுர நீக்கி மன்னன் கூனிமிர்த் தழலி னீரின்
வெல்லவே டெழுதி யிட்டு வெல்லருஞ் சமணர் தம்மைச்
சொல்லிநீள் கழுவில் வைத்த தொல்கதை கற்போர் கேட்போர்க்
கெல்லையில் செல்வ மொல்லை யெய்துதற் கையு மின்றே. (எஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க0எசு.

நகூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

பூமகட்கு மணிமுடியா மதுரை யத்தன் புரத்தின்கண் முன்னெருகான் மன்னர்க் கென்றுஞ், சேமமுறு படைத்தலைவ னுரும் வென்றித் தேசுடைய வுயர்கொற்றக் குலத்துட் டோன்றித், தூய்மைதரு சுந்தரனுக் கன்பு பூண்டு சுந்தரசா மந்தனெனு நாமம் பெற்றுக், காமுறுபே ராண்மையினேர் தோலா வீரன் கிந்தன்பர்க் கன்புசெய்து போது நாளில். (க)

ஆங்குலக மனுநெறிசோ டாமற் காக்கு மடல்வீர மாறனெனு மரசன் றண்மேற், றேங்குபுகழ் வன்னியர்க டலைவ னுய சேதிபர்கோ னென்பானேர் கிராதர் கோமா, னேங்குபெரும் பலபடையி னேடுங் கூடி யொருப்படுவா னெண்ணியவா றெற்றர் கேட்டுத், தாங்கரிய விளைவினெடும் போந்து வாய்ந்த தருமநெறிக் கவுரியனைச் சார்ந்து சொன்னர். (உ)

முன்னமது கேட்டலுமே விளைவிற் கூடி முரணபெல் படையாள்வே மெனக்க ணித்துக், கொன்னுனைவேற் சுந்தரசா மந்த னென்னுங் கொடுந்தி றற்சே ரூபதியை யழைத்துச் சொல்வான், செந்நெறிசேர் வடதிசையாள் கிராதர் கோமான் சேதிபர்கோ னென்பானேர் பெரியோ னம்மேன், மின்னுபடை யொடுபொருவான் வருகின் முனும் விளம்புங்கா ரியமொன்று விளங்கக் கேண்மோ. (ங)

பல்படையைப் பல்படையாற் றள்ளல் வேண்டும் பார்புகழ்வீ ராபடையோ மாண்ட தில்லை, யொல்லையினஞ் சரக்கறையிற் புக்கு வேண்டு மொண்

கனக மெடுத்திட்டுப் படையா லென்று, புல்லியரு ளொடுங்கிருக்கைச் சிற
ப்பு மிட்டுப் போலென்று விடைகொடுப்ப விளைவு கண்டு, சொல்லிலிவன்
றனக்கொப்பிங் கிவனே யென்று சுடர்மணிமா முடிச்செழியன் றுதித்தான்
சால. (ச)

அரியபெருஞ் சரக்கறையிற் காவ லோடு மடைந்தடைவிற் பெரும்ப
டைக ளாளத் தக்க, பொருள்பலவும் வகைவகைகைக் கொண்டு நல்ல போர்
வீரர் தமைத்தேடி வாரு மென்று, பரிவிலெடுங் தன்னடைந்தோர்ப் போக்கி
நோக்கிப் பரிப்பவராற் கொடுபோந்து தனதில் லத்து, விளைவிலெடும் புகுந்
தான்செங் கனகங் கண்டான் விதிர்விதிர்த்தான் சிவனடியார்க் கிடுவா னெ
ண்ணி. (டு)

வேறு.

மிஞ்சிட வடைந்த கைப்பொருள் கொண்டே மெய்ப்பொரு டேடுவான்
விரும்பிச், செஞ்சுடர் மகுடக் கோயிலுள் வேந்தன் செழும்பொரு டன்னெ
டுஞ் சென்று, புஞ்சின்மெல் லடியா ளங்கயற் கண்ணி பங்கனே யங்கையாற்
றொழுது, மிஞ்சுமிப் பொருளுன் னடியவர்க் கிடுவான் விருப்புறு மூளக்கருத்
தெனக்கே. (சு)

நம்பனே யும்பர் தம்பதி பரவு நாதனே காத்தரு ளெனக்குன்
றம்பமே யல்லாற் பிறிதிலை யென்று சாற்றிமுன் போந்தடி யவராக்
கம்பமா ருடலு மம்புசோர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சிச் [த்தே.
சம்புவே யென்ன வழுதுசெய் வித்தான் றணங்கள்வேண் டுவெடுத் தளி

நட்பொடு மெல்ல மன்னன்பொன் முழுது நாடொறு நாடொறு மெடுத்தாங்
குட்பய மின்றி மாதொடுங் கூடி யுவகைகூர்ந் தரனடி யவர்தங்
கட்பய மெய்தி யாவரா யினுமுட் கருத்தறிந் தழுதுசெய் வித்துத்
தட்பமார் மனத்தன் மூவிரு திங்க டங்முளத் தனமெலா மழித்தான். (அ)

அரசனுந் திங்க ளாறுசே றலுமே யடற்படைத் தலைவனை யழைத்துப்
பரிகர மெவள வாண்டனை யென்னப் பழுதுசா தாதவ னுரைப்பான்
றிருவரு ளதனுற் சொக்கநா யகனைச் சிந்தைசெய் துள்ளதை யன்றிப்
பொருபடை மன்னு மொருபடை யாண்ட தில்லிது பொய்யல வின்றே. ()

வந்தனை யடியேன் கருத்தினை முடிப்பான் வழிபடு மடியவர்க் கெளிய
சுந்தர னுண்டு வேண்டிய பொழுது படையுமுண் டெனத்துணிந் துரைப்ப
வந்தமன் னவனு மென்கொலா மீதென் றறிசயித் துன்னினை விங்க
ணெந்தைநா யகனும் வருவனேற் காண்பே மின்றுபோய் நாளைவா வென்றான்.

கருத்துடைச் சேனைத் தலைவகே ளீகைக் காலையி னின்பிடை மெய்க்காட்
டிருப்படைக் காண்பேம் போவெனப் போந்த வுத்தமன் புத்தியுட் சால [ணிப்
வருத்தமுற் றென்னு மெனத்தனக் கினிய வள்ளலுக் குளைசெய்வா னெண்
பொருத்தவா லத்திச் சேர்ந்துபொற் கமலப் பொய்கையு ணண்ணினீ ராடி.

நீறணிந் தருள்சேர் கடவுளை யடைந்து நியதியெண் ணூன்கறஞ் செய்
வாள், கூறனே யடியே னென்செய்கே னுனையாய் கொற்றவன் றனமெலா
மெடுத்துன், வீறுடை யடியார் தங்கள்பா னிறைத்தே ஞானமெய்க் காட்டெ
னப் போக்தே, ஞறுபூ மவுலி மாறனூர் திருமூ னூன்படை காட்டுமா றென்
கொல். (கஉ)

வேறு.

பன்னிய பொருளு மில்லே படையுமோ வாண்ட தில்லே
தென்னன்மு னீயுண் டென்று செப்பினே னெப்பி லானே
மன்னவர் தண்ட மாரே யாற்றுவார் வழிசெய் யாயே
லின்னுயிர் செகுப்ப தல்லால் வேறிலே யெனப்ப னிந்தான். (கரு)

வேறு.

நெறியிலே சாத லலாதெனக் கேட்ட நிருமல னீரங்கிநீள் விசும்பி
லறிவுற வுளாப்பா னுறுபடைத் தலைவ வசைவிலா மனத்தொடு சென்னீ
குறைவற வேண்டும் படைகொடு நானைக் கொற்றவன் காணயாம் வருவேன்
நிறமுறு படையின் றருதிகண் டுவந்து சேனையுந் தருவனு னமக்கே. (கச)

என்னுமத் திருவாக் கதிசய முறக்கேட் டினிமையி னெழுந்துகூத் தாடி
யுன்னருங் களிப்பிற் போக்துதன் னுழையி னுற்றதன் மனையவட் குளாப்பத்
தன்னுடை யச்சந் துண்ணெனத் தள்ளித் தலைவகே ணிலைமையை விடாது
நின்னுடைத் தருமங் கைதரு நானை யுதவுவ னேசவெம் பெருமான். (கடு)

வெறிகமழ் குழலா ளுய்ந்தன மென்றே மெய்ப்பட வித்திற முளாப்பக்
கறைகெழு நெடுவேல் வீரனு மற்று மற்றைநாட் காலையி லெழுந்து
நிறமுறு படைக்காம் பல்கலன் பூண்டு சிறிதுசே வகரொடுங் கூடிப்
பிறையணி சடையான் றனையுளத் திருத்தி நடந்தனன் பெரியவாள் வாங்கி.()

தன்னிழை கடந்து மன்னவன் வாயிற் றலைப்படுங் காலிறை யருளாற்
பொன்னக ரமரர் முன்னிரு மருங்கும் பூமழை பொழிந்துநின் றூர்ப்பச்
சின்னமுஞ் சங்குந் தாளையுங் கொம்புஞ் செம்பொனிற் காளமுங் குழலுந்
தன்னுவங் கியமுந் தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செவிமுறக் கறங்க. ()

சீர்மணி தாளஞ் சச்சரி கஞ்சஞ் சிலம்பின் றண்ணுமை தடாரி
பேரிகை கரடி மத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை திடிதடி முரசம்
பார்புக ழிடக்கை யுடுக்கைநன் னியாளம் படகம்வண் டிமிலேதெண் டுடுமை
வார்படு படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கணும் வானுற முழங்க. (கஅ)

வில்லொடு கணைவரீள் கேடகங் கடகு வேல்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோ
ரீரல்கதை பாண வனைவனை யெறிதோல் சுரிகைபத் திரங்கொடுங் கணிச்சி
பல்லித முயலங் குந்தமொண் பிண்டி பாலம்வெஞ் சூலநீள் கழைக்கோல்
கொல்லெழுத் தண்டு முதலிய வனவில் கோடிபல் படைக்கமும் பிறங்க. (கக)

பொருந்துபூங் கொடிக ளாடைக ளாடப் பொருவருஞ் சாமீ ரீரட்டத்
திருந்துபல் கவிகை நிழற்றவெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோரைகள் வீச
நெருங்கடை யாளந் துளங்கமட் பாம்பு நெளியநுண் ணேவான் முட்டப்
பெருங்கட லென்னப் படர்ந்தொலி மிக்கு நடந்தது பெரும்படைச் சாத்து.()

வே று.

இப்பெருங் கொற்றத் தானை யிரும்படைத் தலைவன் முன்னு
மெய்ப்படத் தோன்றக் கண்டு வேந்தனீ தென்கொ லென்று
செப்பரும் பயத்தி னேதிஞ் செல்லவாள் வல்ல வீர
னப்பொழு தடிவ ணங்கி நம்படை யஞ்சே லென்றான். (உக)

ஓவென் மீள்வ னிற்ப னுன்மத்தர் போலே நோக்கி
யாவ ணணிவன் றூண்டி யரகர வென்ரு லிப்ப
னேடலி ழலங்கற் றென்னு விடுபடை மெய்க்காட் டின்று
கூடிமூன் காண்பா யென்று கூறுவன் றேற வாங்கு. (உஉ)

ஓசரும் பரிவு கூர்ந்து காண்பதற் கொருப்பட் டந்த
மாதவச் செழியர் கோமான் மந்திரித் தலைவர் சூழத்
தீதறு பொலிவிற் போந்து சித்திர மண்ட பத்து
மீதுற விருந்தான் சால வியர்தலங் காரத் தோங்கி. (உங)

விசையவெம் படையைத் தோன்ற.வீரனீ காட்டி டென்னத்
திசைவரும் பரிக ரத்தைச் செல்லகில் வரகில் லென்று
வசையொடுஞ் செறுத்து காத்து வகைவகை தொறுகி றுத்தி
நசையுறக் காட்டி வானந் நானில மன்னன் காண. (உச)

வே று.

வங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் நலங்கிளர் மாளவர் கேரளர்வெங்
கொங்க ரிலாடர்கள் பாகதர் மாகதர் சூச்சரர் பப்பரர்திண்
செங்கரு நாடர்கள் காடவர் வேடுவர் சிங்களர் கொங்கணர்மற்
றிங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே. (உடு)

துன்னிய வெய்ய துருக்க ரிரக்கமில் சோனகர் சீனர்கண்மா
மன்ன ரிரட்டிய ரொட்டியர் தொட்டியர் வத்தவர் கத்திரியர்
செந்நெறி யாரியர் கோசலர் சோசலர் சேதிபர் யாதவர்மற்
றிந்நிரை யிந்நிரை யிந்நிரை யந்நிரை யுந்நிரை யுந்நிரையே. (உசு)

வே று.

இன்னன வகையிற் கூறி யினப்படை முற்றுங் காட்ட
மன்னனிவ் வீர ரனப்போற் கண்டிலே மெனம கிழ்ந்து
கொன்னுற வழைத்து நாமங் கொந்தகர் பெருமா னென்றே
நன்னெறிப் பட்டங் சூட்டி நல்கினன் பரிவட் டங்கள். (உஎ)

இறையவ னழகு பொங்க விரும்பெரும் பரிமேற் கொண்டு
விறலுடைக் குந்தம் வாங்கி வெண்மதிக் கவிகை நீழன்
மறையநின் றுலாவக் கண்ட மன்னனங் குலாவு கின்ற
புறுபடைத் தலைவன் யார்கொல் வீரரீ யுரைத்தி யென்ன. (உஅ)

இனிமைகூர் செழியர் கோவே யாவரிங் கறிவார் சூழ்ந்த
மனமுடை யமைச்ச ரோடுங் கேட்டிநீ யுரைக்கு மாற்ற
நினையினிங் கடிய னேற்கா நின்பெரும் பொருட னக்குப்
பனிமதிச் சடையர் காணிப் பரிகரங் கொணர்ந்தா ரென்றான். (உக)

நன்றெழில் வீர நீசென் றழையென நயந்து சென்றே
யின்றீயி ரளித்த கோவே யெழுந்தரு டென்னன் காண்பா
னுன்றனை விரும்பா நின்ற னென்றலு முவகை கூர்ந்து
வென்றிகொள் படையை நீக்கி வேந்தனை நணுகிச் சொல்வான். (ஙஐ)

மன்னகேள் புள்ளி சொல்லிற் களத்திடை மறுவொன் றுண்டி,
முன்னிகழ் வடிவுஞ் சொல்லின் முடியிலிற் றழும்பொன் றுண்டிங்
கென்னமு னெழுது நல்ல சேவக னுனக்கெ னைப்போ
லுன்னரு முலகத் தெய்தா னென்றன னுவகை கூர. (ஙக)

என்னவின் னுடலங் கம்பித் தெழுவதற் குன்னு நின்ற
துன்னரு மிருக ரங்க ளொருவழிக் கொள்ளா நின்ற
வன்னையே போலு நல்ல வருளுடைச் சொக்கே யென்ன
நின்னையான் காணுந் தோறு நிகழ்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (ஙஉ)

நின்னெழிற் புரவி யேற்ற நீதியைக் கண்டா லுன்னை
யென்னதேட் டெழுது கின்றே னெனத்துகி லளிப்ப வாங்கித்
தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டு
தென்னவ காண்டி யென்று செழும்பரி யுகைப்பன் காண. (ஙங)

வேறு.

அற்புறகி னைப்பவர கத்தினுளி ருப்பவன னைத்தையும டக்கு பவனீள்
கற்பனைக டப்பவன டக்குபுபி டித்தறுக திப்படவு கைப்ப வடபால் [தார்
வெற்பின்முது கிற்றிசைமி சைக்கரிமு கத்தினின்மி திக்கதொழி யப்பி லம
சற்பமும்வெ ருக்கொளாத டித்ததம ருத்தைதிகர் தத்துகவ னத்து ரகமே. ()

வேறு.

பரிவொடு கண்ட மன்னன் பன்முறை யதிச யித்துப்
பொருபரி யுகைக்க வல்லா ரிப்படிப் புவிமீ தில்லை
யரிதரி தெனவி யப்பு வைத்துதா யினுந் தூண்டி
னீவிங் கொளித்தா னந்த வெங்கொடும் படையுட் புக்கு. (ஙடு)

அவ்வயின் வருந்தித் தேடி மரசன்முன் விளைவின் வந்தோர்
பொய்வழி யுரையாத் தூதன் புகலுவா னரச ரேறே

தெவ்வுறு படையான் மிக்க சேதிபர் கோமான் றன்னை
வெவ்வலிச் சிங்கங் கொன்ற தென்றனன் வேட்டைக் காட்டில். (நசு)

அத்திறங் கேட்ட வேந்த னென்கொலென் றருளா வாழ்த்திச்
சித்தநன் பரிவு கூர்ந்து திகைத்திகி சயித்தி ருப்ப
வத்தலத் தமைச்ச ராலே ராதரத் தோடுங் கூடி
யுத்தர மற்றி ருந்தா ரும்பர்கோ னருளா யேத்தி. (நஎ)

கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ கொடும்பகை போன திந்த
வெந்திறற் றந்தி ரத்தை வருத்தவேண் டுவதோ வில்லை
தந்தம திடத்துப் போகச் சாற்றுதி தாழா தின்று
சுந்தர னமக்குண் டாக வேண்டுமோ துணையிங் கென்றான். (நஅ)

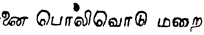
நிறுத்துதல் கரும மென்று நிரம்பிய படையை வாழ்த்திச்
சிறப்பொடும் போக வேவ வாங்கது சிலேத்தெ ழுந்தே
யிறைப்பொழு தின்க ணங்கண் மறைந்திட வெழுந்து துள்ளி
யறப்பெருந் தவத்தி னனு மூழ்கினு னனந் தத்துள். (நக)

பொய்யிலாத் தெய்வச் சேனை பொலிவொடு மறையக் கண்ட
வையகத் தோருஞ் சொரக்க னருளினை வியந்தார் வாழ்த்தித்
துய்யபே ரன்பன் முன்னிற் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
மெய்யொடு மடைந்தான் முளில் விண்ணவர் வியக்க வாங்கு. (சo)

அரசனு லயத்துச் சென்றுங் கடியவர் நினைவு தன்னிற்
பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை யல்லாற் றெய்வங்
கருதின்வே றுண்டோ வென்று களித்தடி தொழித்தா னேத்திப்
பெரியவா சிகைமா ணிக்கக் கோவைகள் பிறவு நல்கி. (சக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஎ.

சo.—உலவாக்கிழி கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வளமை மீடிய மதுரையின் முன்னொரு தென்னன்
றளர்வில் செல்வமுஞ் சாற்றருஞ் சேனையு மோங்கி
யெளிய சொக்கனை யிறைஞ்சிமுச் சந்தியு மினிதா
வளவில் வெம்பகை கடிந்துல காளுநா டன்னில். (க)

தெரிய முத்தழ னன்மறை வேதியர் தேத்துப்
பரிவு செய்திடா திகழ்ந்துயர் பரனையே வழுத்த
வுரிய வேள்விக ளொழுக்கநல் குரவினு லொழிந்து
சுருதி யந்தணர் வாழ்ந்துபுன் மொழிலிடை யிழிந்தார். (உ)

வேறு.

ஈனமா நெறிக டம்மி லிழிந்தபி னினிய தேவர்
போனக வேள்வி போகப் போனது பொய்யா மாரி
பானலங் கழனி மேய நென்முதற் புல்வ ளங்க
ளானவை விளைவு போன போயின வறமுன் ஞன்கும். (நூ)

வாரிதி யுலகின் மிக்க மதுரைமண் டலத்து வாழுஞ்
சீரிய மனிதர் குன்றித் திசைதிசை போஞர் மன்னன்
வாரணம் புரவி குன்ரு மாதனங் கோத னங்க
ளோர்பொலி யாரா மங்கள் யாவையுங் குறைந்த மன்னோ. (சு)

ஓங்கிய மன்னன் சால வுலைந்துல கேதங் கண்டே
யீங்கிதற் கேது வென்கொ லிலங்கலீ தறிவா னெங்கு
நீங்கருஞ் சொக்க னல்லா லிலையென நினைந்து நெஞ்சத்
தாங்குய ரால யத்து ளணைந்தடி பணிந்து சொல்வான். (ஙி)

அய்யனே செய்ய கோவே யடியனே னின்னை யென்றும்
பொய்யற வணங்கி வாழ்த்தப் புவிதிய ருறுவ தென்னை
மெய்யுற வுணர்த்தல் வேண்டும் விளங்கவென் றுரைத்துப் போந்து
துய்யபே ரமளி யின்கட் டியரொடுந் துயிலுங் காலை. (சு)

உத்தம னெத்த லத்து முயிர்க்குயி ராகி நிற்கும்
பத்தர்கள் பத்தன் வந்து பகருவா னெண்பா லன்பு
வைத்தவ ஞத லாலே மாறனே தேற வின்று
சத்திய மாவு னக்குச் சாற்றுவன் புக்க வாறு. (ஙி)

வேறு.

மேவரு நான்மறை நமச்சு மெய்யதற்
கியாவர்நல் லவரவர் தமக்கி யாதிலோ
மார்வுறு மேதினிக் கமர ராகிய
சார்வுறு மறையவர் தமையி கழ்ந்தனே. (அ)

ஆதலா னல்குர வெய்தி யாங்கவர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றந்தனர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தலாற்
கூதிர்வான் பொழிமழை குன்றிற் றிம்பரே. (கூ)

நெறிதரீ மறையவர் நெஞ்சம் வாழுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாழுமா
னெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாடுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாடுமால். (கூ)

பாமறை யந்தணர் தம்மைப் பார்த்திப்
காமவ ராகவே நாளுங் கண்டிடு
காமவ ராகவே நாளுங் காண்பையேற்
பூமட மாமகள் போவ தில்லையே. (கக)

நன்புடை யறத்தவர் நமக்கு நல்லவர்
தன்பமெய் தாதவர் துன்ப மெய்தலா
லின்புறு மண்டல மினிமை குன்றிய
தன்புடை யாயுனக் கறியக் கூறினேம். (கஉ)

வேறு.

இன்புற வழைத்த வர்க்கா மினிமைசெய் விளைவிற் சால
நன்புற நினக்கு மிக்க நலந்தரு செல்வ மூண்டாங்
தென்புவி நயக்க நீங்காச் செல்லலை நீக்க வற்றோர்
பொன்பொதி ழிழியும் வாழத் தருகுவம் புதுமை கூர. (கங)

அக்கிழி யிற்பொன் கோடி யழிப்பினுந் தொலையா தானம்
மிக்கபே ராணை யாலே வேண்டுப வெடுத்த ளித்துத்
தக்கவர் தமக்கு மிட்டுத் தருமமுஞ் செய்து நீயுன்
புக்கிலி லியாரும் வாழ வாழுதி புவிமீ தூழி. (கச)

வேறு.

அஞ்ச லஞ்சலென் நன்புடைத் தென்னவ
னெஞ்சில் வேண்டுப நல்கிடு நீவியைப்
பஞ்சின் மெல்லணைப் பான்முடிப் பாண்மிசை
வஞ்ச மாசற வைத்து மறைந்தனன். (கஞ)

வேறு.

தனமுறுபொற் கிழிகண்டு துயிலுணர்ந்த தார்வேந்த
னெனையடிமை யுடையானை யல்லதுவே றிருநிலத்து
நினையினெரு தேவுண்டோ நேசமுளா ரெனவியந்து
கனவுநிலை யுரைசெய்யக் கேட்டபெருங் களியமைச்சர். (கசு)

வேறு.

கனவிடைக் கண்ட செம்பொன் கண்டதன் கருத்துட் டங்கு
நினைவதற் கரிய வீச னல்கலா னீடு சிங்கா
தனமிசை வைத்துப் பூசித் தருளுநி தணிவ தில்லை
யினியுனக் குயர்ந்த செல்வ மியைவதற் கைய மின்றே. (கஎ)

ஒப்பிலா னுளைத்தல் போல வொண்பெருந் தனமெ டுத்துச்
செப்பரு மறையோர் தம்மைச் சிறப்பொடும் பூசை செய்து
மெய்ப்படுத் தலத்தி ருத்தி வேண்டுவ நல்கி டென்ன
வப்படிச் செய்வ லென்று செய்தன னரசர் கோமான். (கஅ)

நல்லவர் பரவுஞ் சொக்க நாயக னருளி னாலே
தொல்லையா குதிக ளோங்கிச் சுருதியும் வழங்கி யெங்கும்
செல்லனல் குசவு தீங்கித் திங்கண்மும் மாரி பெய்து
பல்விதம் வினைவும் பொங்கி நிறைந்தது பாண்டி நாடு. (கக)

வேறு.

கோடிபொன் னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ
ராடக மீவிகஞ் டதிச யத்தொடு
நாடவர் துதித்தனர் நாடி நாடொறும்
பாடினர் செந்தமிழ்ப் பனுவல் சான்றவர். (உ0)

வேறு.

செய்தவ முயற்சி யாலே சிவனடி யார்க ணன்பும்
வைதிக நெறிக்க ணன்புங் கண்டமண் டலத்தோ ரெல்லாங்
கைதவன் றனையு மந்தக் கைதவற் கன்பு பூண்ட
மெய்திகழ் சொக்க நாதன் றன்னையும் வியந்தார் சால. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஉஅ.

சக.—யாமனுகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

தளர்வில் பல்புகழ் மதுரை யம்பதி தன்னின் முன்னொரு காலநீ
ளளவில் செல்வமு முற்ற சுற்றமு மமைவி னோடிவி ளங்கிமற்
றுளம்வி ரும்பிய வாணி கஞ்செய்தொ ழுக்கம் வாய்மைசி றக்குமோர்
வளமை சேர்தன பால னென்றொரு வணிகன் மாசற வாழ்ந்தனன். (க)

செல்வ முற்றிய வண்மை முற்றிகழ் நீதி லொண்குல மோங்குவா
னல்வி னைத்தணி வால ளித்தவொர் மைந்த னந்தவி லாமையா
லொல்லை யிற்றனு டன்பி றந்தவண் மைந்த னேத்தனு வப்பொடு
மெல்லி யற்றசி றப்பொ டும்மக வாவெ டுத்துவ ளர்த்தனன். (உ)

வளர்ந்த நன்புதல் வன்வ யிற்றன்வ ளந்த ரும்பொருள் யாவையு
மளித்தி யைந்தன னத்தொ டும்புதல் வற்பெ றப்பெரு காசையா
லுளத்து நல்லன பேர தங்களு வர்ந்து செய்தயிர் கங்கைநீர்
குளித்தி யாம்வரு வேமெ னத்தனி கூறி மாதொடு மேகினன். (ங)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரடுத்திறற் றூயத் தார்க
டாங்கிளந் திறந்தா னென்று மனையொடு தனமுங் கைக்கொண்
டீங்குநீ யேடி யார்கொல் போவென விகழ்ந்து கூறி
யோங்குமா தினையு மைந்தன் றன்னையு மொதுக்கி னோரில். (சி)

ஆடைசோ ரளவு மீயா தகற்றிட வகன்ரு ஞள்ளம்
வாடிமுன் றுவர்ப்பி டித்து மறிப்பவு நில்லா ராகி
யாடகம் பலர்க்கு நல்கி யளவில்வா ணிகங்கள் செய்து
நாடரும் வலியைக் காட்டி யிருந்தனர் நடுக்க மின்றி. (இ)

மங்கல நாணி ழந்த மடந்தையோர் மதிஞ னேந்து
செங்கணீர் வார வாரச் சிறுவனே டிவ்வி டுக்க
ணங்கயற் கண்ணி பங்கன் றனையலா லாற்று வார்க
ளிங்கொரு கேளி ரில்லை யென்றிறை கோயில் புக்காள். (சு)

மைத்திக ழளகஞ் சோர மைந்தனை நிலத்துப் போகட்
டத்தநேர் குவித்து முன்னின் றறநெறி வளர்க்குங் கோவே
சத்தியக் குன்றே யிக்க தயாப்பெருங் கடலே போற்றும்
பத்தர்கள் பத்த னேயான் பகர்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (எ)

வையகத் தோர்கள் காண மருகனே மகன்மை கொண்டு
செய்வன வடைவிற் செய்து செல்வமுள் ளனவு நல்கித்
தய்யவென் னுடன்பி றந்தான் போயினன் றூரத் தின்று
வெய்யதா யத்தார் தள்ளி மிகைகள்செய் கின்ரு ரன்றே. (அ)

பற்றலர் சொல்லும் வெய்ய படிற்றுரை பொறுக்க கில்லேன்
மற்ரொரு கேளி ரில்லை மன்னவ ஞணை யில்லை
பெற்றதாய் தந்தை நீயே யென்றுபே ரவசத் தோடு
மற்றவர்க் ஞற்ற செல்வன் சங்நிதி யரற்றி வீழ்ந்தாள். (கூ)

மற்றது கண்டி ரங்கி மாசிலா னணுகி மாதே
யுற்றநின் புதல்வ னேடி மெழுந்துசென் றுலகோர் காணப்
பற்றலர் தம்மை நாடிப் பயப்படே றுவர்ப்பி டித்துச்
சற்றுமோ ரடியி டாமற் றடுத்தூவா தரும மன்றுள். (கo)

மன்றிடை முன்னேன் றந்த மாசறு பொருள்க ளெல்லா
மொன்றிய வணிக ஞகி யுற்றவர் முற்றுங் காண
வின்றியாம் வந்து தோலா திகல்பட வழக்குப் பேசி
யொன்றுமே காமல் வாங்கித் தருகுவ முண்மை யீதால். (கக)

இன்னதீர்ந் துள்ளந் தேறி யேகென மறையக் கண்டு
தன்னுளே யதிச யித்துத் தாங்கரு மவச நீங்கிப்
பின்னரொன் றுரையா ளாகி யெழுந்துபே ரருளே வாழ்த்திப்
பன்முறை வணங்கிப் போந்தாள் பழுதிலா வணிக மாது. (கஉ)

தெரிவுறச் சென்று மன்றிற் போதுமி னென்னச் சீறி
விரைவொடுத் தடிப்பக் கண்டு மேவலர் சால வைது

மருவிய புதல்வ ரோடு மண்மிசை மறியத் தள்ளித்
தருமவா சனத்தி லேறச் சங்கரன் றரித்தா னில்லை. (கரு)

குறைவற மாமன் கோலங் கொண்டுவெண் ணீறு சாத்தி
யுறவையுந் தழையச் சுற்றி யணிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திச்
செறியமோ திரஞ்செ றித்த செழுமலர்க் கரங்கள் வீசி
முறைமையிற் றருஞ்சி றுக்கன் பின்வர முன்ன டந்தான். (கச)

அன்புடை யவள்கண் டைய கோவென வயிற்ற றைந்து
தன்பெரும் புழுக்கந் தீரத் தமையனைத் தழுவிக் கொண்டே
யென்பெருந் துணைநீ போக யானுமென் மகவு மூற்ற
துன்பமோ தொலையா தென்ன வரற்றினள் கண்ணீர் சோர. (கடி)

கருணையன் ரூனு மேனி கம்பித்துக் கண்ணீர் வார
வொருமரு மகனை யென்ற லுடன்பிறந் தவனை மண்மேல்
வெருவுற வொருவன் சொல்ல தேயென விம்மி விம்மிப்
பொருமினின் றழுதான் யாருங் கலுழமெய் பூண்டு கொண்டு. (கசு)

வஞ்சகர் தள்ள வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்து மோந்து
பஞ்சவ னகரி தன்னுட் பழுதுளை பசர்வா ரில்லை
நெஞ்சின்மே லஞ்ச வேண்டா நீங்களிங் கியாம்வந் தேமென்
றஞ்சினோர் தம்மைத் தேற்றி யாற்றினன் போற்றி யாங்கு. (கஎ)

வணிகரு ரியரே வாரீர் வாணிக நன்ரே சொல்லீர்
பணிநெடு விலைமா ணிக்கம் விற்றதோ பயனென் போதுங்
குணமுடை யளகைக் கோனீர் மருகனோர் குமர னுண்டே
வணியநீ ரறியீ ரோவென் றவரவர்த் தழுவிக் கொண்டான். (கஅ)

கடம்பரே யுயர்ந்த பொன்னுக் காருண்டோ காதல் வீதி
விடங்கரே யமரர் கோனூர் பணையமீட் டிலரோ மெல்ல
நடந்திரீர் வைத்த முத்து விற்றதோ நான்முன் வைத்த
குடங்கள்போ யினவோ வென்று கூறியென் னென்முன் றேற. (கசு)

அங்கணீ யிருந்தோர் நல்ல வவதரத் தினைந்தான் மாம
னீங்குடன் பிறக்கிற் கெட்டே னிப்படி வேண்டு மென்று
தாங்கருந் தாயத் தாரை நிறுத்திநின் றனிவ ழக்கை
யோங்கிய தனபா லாசொ லென்றன ருவகை கூர்ந்து. (உ0)

மனைகுடி யடிமை கோணி மாடுமா ணிக்க முத்துக்
கனகவொண் ணிதிரூ றாசு காசுசா தனங்கள் கஞ்ச
மினமுறு பணைய நாம மடையாள மெவையுந் தோன்றச்
சினமுறு தாயத் தாருஞ் சுற்றமுஞ் தெளியச் சொல்லி. (உக)

ன்னுடன் பிறந்தாண் மைந்த னீங்கிவன் றனையெ டுத்து
முன்னமே பிள்ளை யாக வளர்த்தியான் முறைமை தன்னின்
றன்னிய செல்வ மெல்லாங் கொடுத்தனன் மகவி லாமற்
றென்னவன் பெரிய நீதி குன்றுமோ செப்பு மென்றான். (உஉ)

றன்றிடை யிருந்தோ ரெல்லா மாதுல னவின்ற வாறு
ஈன்றென வியந்து கண்டு ஞாங்கி டங்குற் றத்தா
லொன்றுமங் குரையா ராய்விட் டொளித்தனர் தரும மாறன்
றன்றிரு நீதி நாட்டுத் தண்டமூண் டாமென் றஞ்சி. (உங)

மாற்றவ ரொளிக்கக் கண்டென் மருமகன் றன்னைக் கொல்வான்
கூற்றென வந்த தாயக் கொடுமைகண் டார்க னீங்க
ளேற்றலை செய்தோர் தம்மை யிறைநெறி முறைமை யோங்கச்
சாற்றரும் பெரிய தண்டங் கொள்ளுமின் சான்றோ ராயின். (உச)

தருமமோ வெஞ்சக்கம் பித்த சான்றவர் காணுந் தோறு
மூருவநீ சொக்க னென்ன விளங்கினை யுளங்க டோறு
மருவலர் விட்டார் விட்ட வகைதொறும் பொருள்கள் கைக்கொண்
டெரியநின் மருகனேமும் போதிநின் னுழைக்க ணைன்றார். (உடு)

மன்றுளே வழக்குச் சொல்ல வல்லவ னின்போ லில்லை
யென்றனர் வணிகன் போந்தாங் கிலங்குதன் மருகனோடு
நின்றதன் றங்கை யோடு நேசமார் இனிஞ ரோடுங்
கன்றினர் விட்டுப் போன கனகமா னிகையுட் புக்கான். (உசு)

பாங்கொரு பொருள்சோ ராமற் காட்டிவெம் பயம கற்றி
யாங்கவர் தமையி ருத்தி யவ்வயி னெவரு நாண
வோங்கிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனு மெனவு ரைத்துத்
தாங்கரு மூறுவ லோடு மறைந்தனன் றனிவி சும்பில். (உஎ)

இக்கணக் கிப்ப டிக்கார் வெல்லுவா ரிரங்கி நந்தஞ்
சொக்கனே யல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
மிக்கநீ தியையு மாட்டாக் கைந்தலை விளைந்து நோக்குந்
தக்கபே ரன்பை யுங்கண் டதிசயித் தார்கள் சான்றோர். (உஅ)

மண்மிசை வழக்கு வெல்வான் மாமன்மெய் புனைந்த தன்றி
யெண்மறை புரைக்கும் வாயா லிகல்வழக் குரைப்ப தேயொண்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டழுவதே கடவு ளென்றுங்
கெண்ணரும் வணிகர் முற்று மேத்தினு ரருளை வாழ்த்தி. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககசுஎ.

சஉ.—அட்டமாசித்தி பகர்ந்த திருவிளையாடல்.

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வான்றொடுங் கயிலை யங்கண்
பல்வித மணிபி றங்கு பளிக்குமண் டபத்தி ருந்து
சொல்லரும் பல்க ணங்க ளிதிசெய்து விதியிற் கேட்ப
நல்வினைக் கதைந வின்ற ஞயகன் மூன்னோர் நாளில். (க)

முறைமையி னவிலுங் காலை முனைநெடு வேற்ற டக்கை
யறுமுகக் கடவுட் கின்பா லன்பொடு நல்கிச் சற்று
மறுவிலா வியக்க மாத ரறுவரு மகிழ்ந்து வந்து
நெறியொடு சிறந்த நல்கி நின்றடி தொழுது போற்றி. (உ)

கருணைமே னியனே தேவர் தேவனே கயிலை வேந்தே
யரியவை யெவையு நல்கு மட்டமா சித்தி தம்மை
யுனையொடு முனைத்தல் வேண்டி முணர்வற வெங்கட் கென்னப்
பரமனு முவகை கூர்ந்து பகர்ந்தனன் றிருந்த வாங்கு. (ஊ)

வேறு.

இருந்தணி மாமுத லெட்டுச் சித்தியுந்
திருந்திய பொருளொடு செப்புங் காலையில்
விரும்பிய மடந்தையர் வினவ சத்தினுற்
பரம்பிய பொருள்களைப் பராமுங் கஞ்செய்தார். (சு)

அப்பொழு திறைவெருண் டவர்க டம்மையாஞ்
செப்பிய சித்தியைத் தெளியக் கேட்டிலீர்
மெய்ப்படு ஞானமுங் குறையு மேலுமக்
கொப்பொடு நவில்வதொன் றுண்டு கேண்மினே. (எ)

சிட்டர்வாழ் தென்னவ னுட்டிற் சீருடைப்
பட்டமங் கலமெனும் பதியொன் றுண்டதில்
விட்டகோ டியோசனை போந்து விண்மிசை
மூட்டுமோர் வடதரு வுண்டு முன்னரோ. (அ)

ஆங்கதி னீழலி லாறு மாதருந்
தூங்கதில் விசும்பிடைச் சுழன்றெ ழுந்துபோ
யோங்குரு வொழிந்துகல் லுருவ மாகியே
தாங்குத லறவிழு மெனச்ச பித்தனன். (ஏ)

குன்றிய மனத்தொடும் வணங்கிக் கோதையர்
மன்றுறை யிறைவனே மங்கை பங்கனே
யின்றிரும் பிழைபொறுத் தருளி யெங்கண்மே
லொன்றிய சாபமு மொழித்தி யென்றனர். (ஐ

ஓதிய பருதிகேட் டவைக ளூர்ந்தியற்
போதமின் மாதரீர் புகன்ற நாட்டிடைச்
சோதிசே ரருளுடைச் சொக்க னென்றியா
மேதகு மதுரையி லிருப்ப மேம்பட. (கூ)

வே று.

செறிவொடு மாங்கு நீங்கள் சேருமின் சேர்ந்த வாற்கீழ்
முறைமையின் வெளிப்பட் டுங்கள் சாபமு நீக்கி முன்னி
னெறிபட வறிய வெட்டுச் சித்தியு நிகழ்த்து வேமென்
றிறையருள் புரியப் போந்தா ரிளைப்பொடு மினிமை கூர்ந்து. (கூ)

ஆங்கிறை யிறைவி யோடு மவ்வயி னெழுந்து வெற்பின்
பாங்குறு திருக்கோ யிற்கண் மேவினன் பாவை மாருந்
தூங்ககில் லாமல் வானிற் சுழன்றுசென் றிழிந்து வீழ்ந்து
நீங்கரு நிழலிற் கல்லாய் நின்றனர் நெடிது காலம். (கக)

வே று.

மன்னிய குருவடி வாகி வள்ளலும்
பின்னெரு நாணினேந் தணுகப் பேதைய
ருன்னருஞ் சிலைவடி வொழிந்து காணுமுன்
பொன்னுயர் வடிவொடும் போதம் பெற்றனர். (கஉ)

மைப்படு கண்டனே மதுரை வள்ளலே
துப்பமர் மெய்யனே சொக்க நாதனே
யொப்பொடு கேட்பமென் றுள்ளம் பற்றியே
மெய்ப்படு சித்தியை விளம்பென் றேத்தினர். (கஙு)

மஞ்சமை குழலுமை மங்கை பங்கனு
மஞ்சலீ ரப்படிச் செய்வ மெனென
வெஞ்சலில் சொல்லொடு மெட்டுச் சித்தியும்
விஞ்சிய பொருளொடும் விரித்து ரைத்தனன். (கச)

வே று.

அணிமா மகிமா கரிமா லகிமா
கணுகீ சத்துவம் வசித்துவ நன்குள
விணைசேர் பிராத்திப் பிராகா மியமென்
குணமார் சித்திக ளெங்கக் கூறினன். (கஞ)

வே று.

தெரிவைய ருளரிச் செய்த சித்தியாற் சித்தி பெற்றுங்
குருவொடு மிடையு நின்றி யுலாவினர் திசைக டோறும்
பொருவில்கல் லுயிர்த்தெ ழுந்து போனது கண்டு மண்ணோர்
பரவையான் சொக்க னென்றே பரமனு மதுரை புக்கான். (கசு)

சுகத்திருவிருத்தம் - கக அரு.

சுக.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

மருவு முன்னெரு காலமெய் யழகான் மன்மத னிவனெனச் சிறந்து
தருமம் வீரியர் தைரிய மூளனுய்த் தனதியர் மரபினுக் கொத்த
திருவை வேட்டிடா தகிலமுந் தழைப்பத் நீதறு செய்யகோ லோச்சிப் [யன்.
பெருமை மிக்கதென் மதுரையில் வாழ்ந்தான் பிஞ்ஞகற் கன்புளோர் செழி

அன்னவ னுடனெர் தொன்னெறி வளவ னருங்குல மரபின்யான் பய
ந்த, கன்னியைக் கொடுத்தே யுறவுகொள் வேமென் றெண்ணியொண் கா
ரியத், தோரை, முன்னுற வேண்டும் பொருளொடு விடுப்ப மொய்ம்புடை
வழுதிகண் டெவந்து, மன்னிய வுலகத் தியாவரு மதிப்ப மறுபொரு ளெதிர்
செல விடுத்தான். (உ)

வே று.

இனிமையுற வித்தகவி னடக்கு நாளி லெதிரிலா வுய்ர்வழுதிக் கினிய
ளுய, சினமலியு மொருவயவன் படையி னெடுஞ் சென்னிமக டனைக்கொள்
வா னெண்ணி நீங்கி, மனவலியி னுடன்செல்லக் கண்ட சென்னி மற்றவன்ற
னுடனெதிர்க்க மாட்டா னுகி, யனநடைசேர் மடமகளைக் கொடுத்தான்
மிக்க வறிவுடைய னுயிருந்து மச்சங் கூர்ந்தே. (ஊ)

மன்னுபுகழ்க் கிள்ளிமரு மகளு மந்த மாறனுடன் கூடிமுனம் வெல்லற்
கொண்ணுத், தன்னுடைய பெரும்படைக ளுய மிக்க தானையுடை வடபுடலி
யரசன்றன்மேற், றுன்னியவெங் கயமுதலுற் படையி னெடுந் தோலாது
சென்றுவினை தொலைத்து மீண்ட, பின்னரள வில்லாத சேனை கூட்டியிருந்
தனன்வெற் றிறங்கள்பல பிறங்கப் பேசி. (எ)

தருமநெறி கோடாத தமையன் றன்னைச் சமரிடைவென் றியாமதுரை
கொள்வ மென்றே, யிருநிலத்தோர் பரிவேத்தா வென்னும் புன்சொற் கிளை
யாதோ னடலபய னெடுங்கூடிக், கரிபுரவி நெருங்குபெரும் படையி னெடு
ங்கடிமதில்சூழ் மாமதுரை மண்டலத்து, விசாமருவும் வஞ்சிமிலைந் தனு
கக் கண்ட விமலனடி மறவாத வீர மாறன். (ஏ)

செம்பியன்றன் னெடும்பெரிய சேனை யோடுத் திறம்பேசித் தான்வீர
னுவி ருக்கு, மெம்பிவரு கின்முன்யா மெதிர்க்கமாட்டே மென்செய்தே மெ
வ்விடத்து முள்ளான் வல்லான், றும்பிவரை யினம்பரிக்கும் பெரிய கோயிற்
சொக்கனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வே மென்று, கம்பமுறு மெய்யினெடும
புளகத் தோடுங் கீரியமுன் னனசொல்லிப் பணிந்தான் போற்றி. (ஐ)

வே று.

மற்றவன் கண்டஞ் சாது கன்னெஞ்சி மன்னு வொல்லே
யுற்றநின் படையி னெடு மோசனை யெதிர்சென் றேறி

வெற்றியி ணியாம் வென்றி தருகுவ மென்று விண்மேற்
கொற்றவன் றேற வங்கட் கிளர்ந்ததோர் குளிர்ந்த வாக்கு. (எ)

இடரொழிந் திறைவாக் கென்றே யினிமையிற் போந்து நேர்ச்சித்
தொடைமிலை யாது பண்டைச் சூழ்ந்ததன் ரூனை யோடு
மடைவுறக் காஞ்சி சூடி நின்றன னஞ்சா னுகித்
தடமலி மதுரை விட்டாங் கியோசனை யெதிரே சார்ந்து. (அ)

மாற்றலர் வெய்ய தானை மற்றது காணு முன்னங்
காற்றென விசையிற் பாயும் புரவியுங் களிறுந் தேரும்
கூற்றன வீரர் தாமுங் குலவுற வாரி யென்ன
வாற்றரு மொலியி னேடும் பரந்ததாங் கவனி யேங்க. (கூ)

சென்றவன் கண்டு தேறித் திறத்தெதிர் நடந்து சீறி
யொன்றிய சிங்க நாதஞ் செய்துதன் னுடைத்தாம் வெய்ய
தின்றிய தானே யோடுஞ் சொக்கனை நினைந்து ளத்து
வென்றிகொண் ஞாட்புச் செய்யத் தொடங்கினன் மிலைந்து தும்பை. (கஎ)

அங்கது காணு முன்ன ரடற்பெருந் தானை மிக்க
வெங்கொடும் பரிவேத் தாவும் வெடிக்கவா னுறச்சி ரித்துத்
துங்கவேன் மாம னேடுந் தோன்றிவெம் பூசல் செய்தா
னிங்கெனை டெதிர்த்தற் கின்று வலியுனக் கேதோ வென்றே. (கக)

அணிபொலி தேருந் தேரு மலைந்தன வாளு மாளுந்
துணிவொடு நின்ற டர்ந்து பொருதனர் துரகத் தோடு
தணிவிலாத் துரகஞ் சென்று தாக்கின தந்தி யோடங்
கிணையிலாத் தந்தி வந்து மூண்டன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

இங்னெரி யாருங் காலை யிறைதிரு வருளால் வெம்மை
மன்னிய கோடை மூற்றி வாயுவீர்ந் ததக மின்றிச்
செங்நிற வினன்றீ யென்னத் தீக்கதிர் விரிப்ப வாற்ரு
தொன்னலர் படையி னேத்து வீழ்ந்ததவ் வுறுக ளத்து. (கங)

மேவருந் தலத்து மேவி வெஞ்சமர் செய்த பத்திக்
காவலன் சேனை தானுங் காலநீ தியினுல் வாடி
யாவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவிசோர்ந் தருங்க ளத்துப்
போர்வினை மாட்டா தாகி நின்றது பொலிவ ழிந்து. (கச)

கருணையன் கண்டி ரங்கிக் கடிதுதற் சோந்த பத்தன்
பொருபடை நடவு சென்று பொருவருஞ் சயமுண் டாகத்
திருவுருக் கரந்து மற்றோர் சேவக னுருப்பு னேந்து
தருமநேர் விளங்க வூவத்தான் றண்ணினீர்ப் பந்த ரோங்க. (உஇ)

தாதவிழ் கழுநீ ரோலஞ் சந்தன முசீரங் கோட்டங்
கேதகை யிலவங் கஞ்சண் பகமதி மதுரங் கேடில்
பாதிரி முதற்கற் பூர மளவிய பரிம ளஞ்சேர்
சீதள வமுதை நல்கத் தெளிர்ந்தது குடித்த சேனை. (கசு)

தெளிந்தவ ருயிர்ம ருந்தாய்த் தெள்ளிதாய் மணந்து நொய்தாய்க்
குளிர்ந்தநீ ரிவ்வி டத்தார் கல்குர னெனக்கொண் டாடிக்
களிர்ந்தமர் செய்யக் கண்ட கேளலர் தானை பின்னும்
விளிந்தொரு சாம முன்னின் மலைந்தது மிலைந்து தும்பை. (கஎ)

வெந்திறல் வீரர் நின்று மடிந்தனர் மேல டர்ந்த
சிந்துரப் பட்ட யானை பட்டன திசைப ரந்து
வந்தவெந் துரக வெள்ளம் வற்றின மற்ற டர்ந்த
கொந்தவி ழலங்கல் வையங் குலைந்தன நலங்கு லைந்தே. (கஅ)

சேயவேற் றடக்கை வீரர் செங்குடர் பிடுங்கி யேறிப்
பாய்பருந் திட்ட நெட்டைப் பவளக்காற் பந்தர் நீழ
லாயசெங் குருதி யாற்றிற் குளித்தவி நயங்கள் காட்டிப்
பேயிருங் கணங்க டம்மிற் பிணங்கின நிணங்க டின்று. (கக)

வன்புறு கவந்த மாட மடிந்தீசெங் கொடுங்க ளத்து
முன்புறப் போனர் போன சொழிந்தவர் முளிந்து மாண்டார்
மின்பொலி வேற்ற டக்கை வீரனும் வீர மிக்க
தன்பரி வேத்தா வான தம்பியு நிற்பக் கண்டான். (உ0)

இருவரு முகமு கம்பார்த் தினைத்துமு னிற்ப வாகைத்
திருமலி தொடையன் மார்பன் சிரித்துயர் களிப்பி னெடுஞ்
சுரரடி பரவுஞ் சொக்கன் கருணையீத் தொழுது வாழ்த்தி
யுரனுடை யோர்க டம்மைப் பிடித்தன னுறுதி கூர. (உக)

திருந்தல ரகப்ப டாமுன் றிண்டிறற் சேனை யுய்யப்
புரந்தர னயன்மா லாதி சயசய போற்றி யென்ன
வருந்திரு மேனி வேர்ப்ப வோடிமீண் டரிய தணணீர்
பருந்தனீத் தாலெ ளிப்பப் பத்தருங் கண்டா ரில்லை. (உஉ)

எாதைவல் லைபார் வல்லா ரெனமனத் ததிச யிந்து
வர்ந்து த் தவர்க டம்மை வெற்றிமா முசத் தோடுங்
ழ் ணத் தலைவ ரோடுஞ் சாற்றரு மமைச்ச ரோடுஞ்
சுந்தரன் றிருமுன் சென்று காட்டினனென் றெழுது வாழ்த்தி. (உங)

வேறு.

துய்ய தண்ணீ ரளித்துச் சுவைபட
மைய நீர்த்தினை வாழ்வித்த வள்ளலே

யைய னேயின் றிவரை யடியனேன்
செய்யு மாறுரை செய்யெனச் செப்பினன். (உச)

சில மன்ன சிறந்தநின் காரிய
மேல வின்று முடித்தே மிவர்தமை
மேலு னக்கினி வேண்டுப் செய்யெனச்
சால நல்லவன் சாற்றினன் சேற்றிட. (உ

வே று.

மெய்ப்பட வுயர்திரு வாக்கு விண்மிசைச்
செப்பிட வடியவர் திறத்து நல்லவன்
றுப்பமர் வடிவுடைச் சொக்கை யல்லதிங்
கிப்படி யாருள ரெனத்து தித்தனன். (உசு)

முன்னுற நின்றதி சயித்து முத்தணி
பொன்னணி செம்மணி யிலங்கு பூணணி
பிண்ணரும் வேண்டுவ பிறங்க நல்கியே
தன்னுடைத் திருமனைத் தலத்துச் சார்ந்தனன். (உள)

வே று.

அருளுடைச் சுந்த ரற்கே யடிமைபூண் டதனு லக்தப்
பெருவலிச் சோழன் செய்த பிழைபொறுத் துவந்து காத்துப்
பொருவரும் புகழ்வி ளங்க வேண்டுப கொடுத்துப் போகத்
தரமொடும் விடுத்தா னுளோ நாங்கினிற் றனது தேத்து. (உஅ)

கயவனுந் தம்பி தன்னைக் காசினி காணத் தாழ்ந்த
நயமிலாத் தொழில்க டம்மி னிறுத்திஞ ஞான னென்று
சயமுற மாலை யிட்டுத் தண்டிவர் தெதிர்ம லிந்த
வயமுறு சேனை வெள்ளம் வற்றிடச் செற்ற மாறன். (உக)

பகையறக் கூபங் கண்டு பந்தருட் டண்ணீர் வைத்த
புகலருங் கருணை மேனிப் புண்ணியன் றனையு நாளுந்
தகவவன் றனக்கே யன்பு சார்ந்ததென் னினையுங் கண்டாங்
ககமகிழ்ந் தேத்தி னுர்க ளவனியோ ரதிச யித்தே. (ஈ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉகஈ.

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

விண்ணகத் தலைவ ஞய தேவர்கள் வேந்த னுக்கு
மண்ணகத் தலைவ ஞய பாண்டிய மன்ன னுக்கு
மெண்ணறச் சிறிது ளத்துள் வெறுப்புள தாமையோ ராலுங்
கண்ணுற வறியெ ஞாது காரண மதனுக் கென்ன. (க)

முனிவர்கள் கேட்பான் வேட்டு முந்திய வுலகத் தெல்லா
வினைவையு முணர வல்ல நிகரிலா மலுயக் கோவே
மனமகிழ் வோடு மந்த மறைப்பொரு டன்னே யின்று
வினையற விளம்பல் வேண்டும் விளங்கிட வெங்கட் கென்றார். (உ)

ஆங்கது சொல்ல ஞான வகத்தியன் பகர்வா னீதி
யோங்கிய மூன்னோர் கால மொளிவளர் சேர ஞடு
நீங்கரும் வளமை குன்று நிகரிலா வளவ ஞடும்
பாங்குடை யறிவான் மிக்க பாண்டியன் பெரிய நாடும். (ஊ)

ஈனமில் வளங்க ணல்கு மிரும்புனன் மழைம றுத்துத்
தானமூந் தவமுங் குன்றி நென்முதற் ரூனி யங்க
ளானவை வினவி லாம லாதவன் கதிராற் காய்ந்து
மானிட ரற்ற முற்று வாடினர் வருத்தங் கூர்ந்து. (எ)

இங்நெறி யொழுக்கங் கண்டவ் விருநிலங் காக்கு மிக்க
பொன்முடிச் சேரன் சோழன் பாண்டியன் புகழ்வி ளங்க
முன்னுறத் தம்மிற் கூடி முறைமையின் வான நாட்டு
மன்னிய புரந்த ரன்பாற் சென்றனர் மழையை வேண்டி. (ஏ)

பைந்தமிழ்ப் பொறையன் இள்ளி பாங்குதா ழாச னத்து
முந்துற விருப்பக் கண்ட மொய்ம்புடை நிம்ப மாறன்
சுந்தரன் றனோடு னேந்து துதிசெயா தெதிர்சென் றேறி
யிந்திரன் பெரிய சிங்கா சனத்திடை யுடனி ருந்தான். (ஐ)

அரியபே ரவனி காக்கு மரசர்மூ வருந்தி ரண்டு
பரிவொடும் வருதற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மென்று
சுரர்பதி யதுகாட் டோமற் காரியம் வினவத் தோன்ற
வுரைசெய்வா ரவரின் முன்ன ரொளிவளர்.சேரன் சோழன். (ஒ)

எங்கண்மா நிலங்க டம்மு ளெழிலிபெய் யாமல் யாரு
மங்குதல் கண்டி ரங்கி வந்தன மழையை வேண்டிச்
சங்குசெங் கமலஞ் சிந்தா மணிதரு சுரபி யுள்ள
பொங்கெழி னுட னேயென் றினையன புகழ்ந்து சொன்னார். (ஓ)

மற்றவர் புகழா முன்னர் வாசவ னினிமை கூர்ந்தான்
பிற்றெழு மழைக்கு லத்தை யழைத்திவ ரொளிசேர் நாடு
முற்றுநீர் தாழா தெய்து முழங்கியின் னருள்சு ரந்து
பொற்பமர் புனலைச் சாலப் பொழியுமி னெனமொ ழிந்தான். (ஔ)

வென்றிகொள் செழியன் குன்று மேதகு விழுப்ப மிக்க
தன்றலே மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை

யின்றுநா மொருவன் பாற்சூழ்ந் திரக்குமா றெங்ங னென்னு
சென்றவ னுகாயா னுகி யிருந்தனன் றிறமை பூண்டு. (கo)

ஆங்கது கண்டு வானே ரதிபதி பொருமை யெய்தி
வாங்கரு நலங்கள் செய்து மற்றவர்க் கன்பு கூர்ந்து
தாங்குபொற் பூணு ரங்க டலமெலா மதிப்ப நல்க
வோங்கிய துதியின் வாங்கி யாங்கவ ருவந்தார் பூண்டு. (கக)

அலைவிலா நெஞ்ச மாற னடல்வலி யறிவா னெண்ணித்
தொலைவிலா விமையோ ராலுஞ் சுமக்கொணாக் கனமு டைத்தாய்
வியெில தாயெ வர்க்கும் வேதனை செய்ய வற்ரு
யிலகுபன் மணியாற் பொங்கி யிருப்பதோ ராரமீந்தான். (கஉ)

சகமகிழ் வெய்த வங்கட் டானது காணு மூன்னர்
மிகவதி சயித்து வாங்கி மென்மலர் மாலை யென்னப்
பகையறப் பூண்டான் வென்றி யாயிர முகஞ்சேர் பாரத்
தொகுமணி தரும்பே ராரச் சொக்கனை யகத்துள் வைத்தே. (கங)

சேணுலாவார் மண்ணு ளார்கீழ்த் திசையுளா ரொருவ ராலும்
பூணுறு மணிப்பே ராரம் பூண்டபே ராண்மை கண்டு
மாணுற வாழ்த்தி னார்கள் வாடிய முனிவர் வானோர்
நாணிய தேவர் கோனு ணிநயந் தகிச யித்தான். (கச)

நேர்வலி கண்டு கொண்டு நெஞ்சுறு வினைம றைத்துப்
பேரியன் மன்னு சாலப் பெரியையா யிருந்தாய் கூட
லூரின்மும் முலையாள் பெற்ற வுக்கிர குலத்து தித்த
வீரனீ யென்னுந் தன்மை கண்டன மெனவி யந்தான். (கஎ)

வென்றியா லாரம் பூண்ட பாண்டிய னென்று மேன்மை
துன்றிய வழகான் மிக்க சுந்தர மாற னென்று
நன்றியி னெங்கு நாம நானில மீது னக்கே
யின்றுமுன் னுவ ழங்கக் கடவவென் றிலங்கச் சொன்னன். (கஅ)

வே று.

தென்ன மன்னனுங் கண்டவன் செய்திபோற்
பின்ன மற்ற வுறவாற் பெருமையா
லுன்னே யொப்பா ரிலையென் றுயர்புற
மன்னு ளத்தொன்று வைத்துப் புகழ்ந்தனன். (கஏ)

வாய்ந்த கொற்ற மகவான் மழைக்குமுன்
சார்ந்த மூன்று முடிமன்னர் தம்மையுஞ்
சேர்ந்து கல்லன சொல்லிச் சிறந்தன
வீந்தபே ரக ழீடித்தாங் கிருத்தனன். (கஐ)

மற்றை மன்னவர் மாசறு மீனவன்
வெற்றி கண்டு புகழவம் மீனவ
னுற்ற காலத் திதவுவ னுய்யவென்
சுற்ற மாகிய சுந்தர னென்றனன். (கசு)

பாரின் மன்னவர் தத்தம் பதியிடைச்
சாரு மன்பொடு சார்ந்தனர் சாருமுன்
சேர ஞட்டினுஞ் செம்பிய ஞட்டினு
நீர்கொண் மேகநிறையப் பொழிந்ததால். (உo)

வே று.

டின்மைதீர் சராச ரங்கள் பொலிவுடை யனவா யோங்கி
நென்முதற் ரூனி யங்க ளெங்கணு நிறைய மல்கி
மன்னிய மனித செல்லாம் வரவர மகிழ்ச்சி யெய்தி
நன்னய முடைய தத்தம் வேந்தரை நனிவி யந்தார். (உக)

*துங்கமா றனுஞ்சேய் தூர்க்கை தும்புரு வாதி போதன்
சங்கமால் கின்ன ராதி சனகாதி கணேசன் வியாழங்
கங்கைமா விதிவென் றேத்துங் கடவுட்டென் கயிலை யென்னுஞ்
சிங்கமா தங்க ணீங்காத்திருப்பரங் குன்றைச் சார்ந்தான். (உஉ)

*தருமலி பரங்குன் றத்துச் சரவணப் பொய்கைப் பாரத்
தரசுறு பன்னம் வீழ்ந்த தப்புறின் மீனு மன்றிக்
கையுறிற் பறவை யாகுங் கையினன் னீரி னேர்கான்
மருவுமோர் பன்ன மீனின் பறவையின் வடிவா யிற்றே. (உங)

*ஒன்றுநீர் மிசையி முப்ப வான்மிசை யொன்றி முப்பக்
குன்றியாங் குழ்லுங் காலைக் குறுகிய கீர னேர்ந்து
வென்றியின் விடாத தொன்றை விலிப்பான் முயன்ரு னின்ற
கன்றிய பிரம ராக்க தம்பிடித் ததுக றுத்தே. (உச)

*அங்கது கொடுபோய்க் குன்ரூர் முழைஞ்சினு ளடைத்துப் போகத்
தங்கிய துயராற் ரூது சரவண பவவென் றன்பிற்
றுங்கமந் திரத்தை நூல்கள் சொன்னநீ தியிற்றியா னித்தோர்
கங்குலும் பகலு மோத்க் கண்டருள் சுரத்தீ னன்றே. (உடு)

*தலமகிழ் தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன் சென்று
நலமுறு கனவீற் சொல்வா னற்றமிழ் முருக னம்பேர்
பலமிகு தமிழி னுலோர் பாட்டாற்றுப் படையா நம்மை
யுலகமென் றெடுத்துப் பாடென் றுள்ளுறை கொடுத்தா னன்றே. (உசு)

* இவ்வடையாளமுள்ளசெய்யுட்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

வேறு.

உயர்வுற வுலக முவப்பவென் றெடுத்தசங் கொண்டமிழ்த் தண்டல முவப்ப
வியனுற வுளாப்பக் கேட்டலு மடைந்து வெற்பகந் திறக்கவேல் விட்டு
நயனெடு மெடுத்தி வினைகடீர்த் தருளு நன்னனே காட்டிநீ ராட்டி
யீயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் றனையென் முலையத் தடைத்தனன் காண.

வேறு.

*இனிதொர்கவி குன்றமெறிந் தாயெ னப்பி
னென்றுமினீ யாயழகி யாயென் னுங்கான்
மனமகிழ்ந்தீ தியார்பகர்வா ரவர்க்கு வேண்டும்
வரங்கொடுப்போ மதுமையிற்போ கென்னப் போந்து
கனமலிசங் கத்தமைப்பக் கேட்டி யாருங்
களிகூர்ந்தார் தமிழ்முருக னருளே வாழ்த்திப்
பனுவறிரு முருகாற்றுப் படையென் றேங்கற்
றெனநயந்து பாண்டியனென் செய்தா னென்றார். (உஅ)

வேறு.

பாண்டியன் கந்தற் போற்றிப் பரமனைப் பரங்குன் றத்துப்
பூண்டபே ராரம் வைத்துப் போந்துய ராள யத்திங்
காண்டகா யகனே நின்ற னருளினு லடைந்தே னென்று
வேண்டியே துதிப்ப வாண்ட விமலனு மருளே லென்றான். (உக)

வேறு.

சீத மண்ட லக்கு லத்து தித்த தீதின் மன்னவ
னேது மண்ட லத்தர் மாரி யின்றி யுள்ளம் வாடியே
கோதை மண்ட லத்தி னுங்கு ணம்பொ ருந்து சென்னித
னீதி மண்ட லத்தி னும்ப ரந்து போவர் நித்தலும். (ஙo)

மூண்டம் வெம்ப நெஞ்ச நோவ மூந்த வந்து தானியங்
கொண்டு வந்தி யாவ ருங்கு மெம்ம நீதி செய்யமுன்
கண்டு கண்டி ரங்கி நெஞ்ச மிஞ்ச நாணு கைதவன்
பண்டை வெந்தி றத்தி னுலி ருந்த னன்ப கர்ந்திலன். (ஙக)

வேறு.

பிறிவிலா வெறுப்பி வர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன
வுறவுடை முனிவர் ஞான முனிவகே ளுணர வொண்ணு
மறையுரை பகர்ந்த யந்த வரிசைமா மானி மாறன்
றிறமொடு பின்னென் செய்தான் செப்பெனச் செப்பு வான்முன். (ஙஉ)

வேறு.

அந்த மன்னவ னடற்பெரு வேட்டைவேட் டொருகாற்
சந்து மேவிய வனாயினும் வனத்தினுஞ் சார்ந்து
சிந்தை யின்புறத் தின்டிறல் விலங்குகள் ணுமை
யுந்து வீரர்க டமெரிடு மெங்கணு மூலாவி. (ஙங)

தக்க வேல்கைக டழைசெவிக் கயங்கள்சிங் கங்கண்
மிக்க மாக்கள்கான் மேதிகள் கரடிகள் கலேக
டொக்க மானினம் பன்றிக வென்றிய சாரன்
மைக்கு லங்கள்சேர் மலயமாக் கிரியினை யடைந்தான். (கூச)

வே று.

வன்பெரு ஞாளி விட்டும் வார்வலி விட்டும் விட்ட
தன்கொடுங் கணையால் வாளாற் சத்தியாற் பதைத்தெ ழுந்த
முன்பொரு மாக்க டம்மை முகத்திடை மனமுங் கண்ணு
மின்புற மலர்ந்தான் குன்ற மெங்களுஞ் சூழ்ந்த திர்ந்து. (கூஇ)

இத்தகு வாற்சி றக்கு மெல்லியி னிரவி யென்ன
வொத்தொளி மணிவி ரிக்கு முயர்ந்ததாள் வளைப்பு றத்துப்
பொய்த்திடா தென்றுஞ் சேரும் புட்கல முன்ன மின்னும்
வித்தக நான்கு மேக வேந்தரா விளங்கக் கண்டான். (கூசு)

சொல்லரும் பரிவா லெந்தை சுந்தர னருளா லிந்தச்
செல்லுய ரரசர் தம்மைக் கண்டன மென்று தேறி
நல்லசே வகரான் மூன்று நாட்டரு மதிச யிப்ப
வொல்லையி னவரை மெல்லப் பிடித்தன னுறுதி கூர்ந்து. (கூஎ)

பிடித்தலு நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின் றென்னப் பேசிச்
சடக்கெனப் போந்து கட்டித் தன்னுடை வீனெ ராலே
துடிப்பற விலங்கு பூட்டித் துணிந்திருஞ் சிறைவைத் தானவ்
விடப்பெயர் கட்டு நல்லூ ரிருஞ்சிறை யென்ப ரின்றும். (கூஅ)

கண்டவர் விரைவிற் சென்று கனகநா யகனே யுன்றன்
றிண்டிற லெங்கே கண்டேஞ் சிக்கெனப் பிடித்துக் கட்டி
மண்டலத் திடையி ருக்கு மாறனென் றொருவன் கொண்மூ
விண்டலத் தரசர் தம்மை விலங்கிட்டான் கோடுபோ யென்றார். (கூக)

அங்கது கேளா முன்ன ரழல்விழித் தெழுந்து சீறி
யீங்கியா னீருப்ப வெண்ணை தொருநர னிருங் லத்துப்
பாங்குளா னரசர் தம்மைப் பருவிலங் கிவ தேயென்
றோங்கிய தாளை யோடு மிழிந்தன னுயர்ந்த மண்ணில். (சஅ)

சூடிமா லகட யங்கச் சுடர்விடு மகுட மோங்கச்
சேடுவான் முகடி விம்மச் சிறந்ததா ரியங்க றங்க
கீடியஞ் சேட ருகெ ளியமூப் பத்து மூன்று
கோடிவா னவரும் வந்தார் குவலயத் திடைக்கொ தித்து. (சக)

ஒளிவளர் வீர மாற னும்பர்கோன் வரவு கேட்டுத்
தளர்வில்பார் வேந்தர் மொய்ப்பத் தரளவெண் குடைநீ ழற்றி

வளவில்பல் லியங்க ளங்க வடர்ந்தெழு தானை பொங்க
வளவெடும் பொருவான் சென்றான் மதுரைவிட் டெதிரே பேசி. (சஉ)

வியனுறு சிறப்பாற் பொங்கு மிருவகைத் தானை வெள்ளங்
கயமுறு முழக்கத் தானுங் காளைச் சும்மை யானுஞ்
சயமுறு வீர ரங்கைத் தனுமணி யொலியி னானு
முயர்தரு கடைநாட் பொங்கு முதியிற் கலித்த வன்றே. (சஙு)

வாசவன் கண்டாண் டேடா வழுதியின் றெதிரே வந்தாய்
பூசல்செய் வதற்கோ நல்லை புரந்தரன் யான்காண் வேண்டா
வீசிய புகழ்கெ டாமன் மேகமன் னவரை விட்டுத்
தேசொடும் போபோ வென்று செப்பிவச் சிரம சைத்தான். (சச)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வென்றியா றறியார் வென்றிப்
பொருப்பெலாஞ் சிறக ரிந்த புகழுடைப் பெரியோன் மண்மீ
தரைப்பின்மா னிடனீ யான்வா ளுள்பவ னுன்னை வெல்லல்
பெருத்ததொன் றல்ல வென்று பேசினன் வாசி கரட்டி. (சஞ)

நரபதி யதுகே ளாமுன் னனிநகை செய்து நாணு
துரைசெய்தா யெனக்கி ரண்டு கண்ணுனக் காழி ரங்கண்
பரிகரி தேரா ளீண்டும் படையினை வருத்தல் வேண்டா
விருவரும் பொருவோ நந்த மிகல்வலி யறிவே மின்றே. (சசு)

தொண்டர்கள் பரவுங் கூடற் சொக்கனிங் கிருப்ப வேடா
வண்டர்கோ னேயு னக்கிங் கஞ்சுவா ரெருவ னல்லேன்
மண்டலத் தெவரு நாண வலியவென் வீரயி னுனுன்
றிண்டிறன் முடிபி ளக்க வெற்றுத நின்ன மென்றான். (சள)

இன்னன பேசிச் சிங்க மிரண்டுபோர் மூண்ட வென்னக்
கொன்னுற முழங்கி நீங்காக் கோடக வமர்செய் காலைப்
பொன்னுல காளு மன்னன் பொன்முடி சிந்த மண்ணுண்
மன்னவர் மன்னன் சேர்ந்து வஜ்ரயினு லுருத்த டித்தான். (சஅ)

கொத்தலர் முடியிற் சாடக் கோபம்விட் டமர ரோடுஞ்
சுத்தமா தவர்சு ழெந்தை புந்தரன் பரிந்தி ருக்கும்
வித்தகன் றனையார் வெல்வா ரென்றுவிண் ணவர்கோன் போனான்
புத்தியாற் றனித்து வென்ற புரந்தனிச் சயம்தென் பர். (சகூ)

பொருவரு மறிவான் மிக்க புகழுடைப் பெரியோ ரெல்லா
முரைசெய்வா ரதனை யானு முரைத்தன னுமக்கு மிக்க
வரனுளார் தேவ ரென்று மற்றவர் மனித ரென்றுந்
தெரிதர வேண்டா சித்தி தெய்வீக மன்றே காணின். (இ0)

சோகநீ யுறேன்முற் சாப மெனநல்லோர் சொல்ல வாறி
மேகநா யகரை யொல்லை விடுவிப்படி னையங்கள் கூர
வாகைவேன் மாற னுக்கு வாசவன் முழ வோலை
போகயாம் விடுவ மென்றே யெழுதுவான் பூண வோலை. (இக)

வே று.

தேவர் கோனெழுது மோலை மானம்வலி சேர்ந்த வாள்வழுதி காண்கநல்
லார்வ மேவுகுல மேக மன்னனைவி லங்கு விட்டருள்க வரவிடின்
சார்வு நாடுதழை வெய்த நாண்மழுபொ ழிந்தி டக்கடவ தென்றுதன்
காவன் மேவுமுயர் தூதர் பாணியுழை கட்டி யோலைவர விட்டனன். (இஉ)

வந்த வோலையினி யைந்த பாசுரமி ருந்து கண்டுளம கிழ்ந்துபின்
மூன்றை மன்னர்நெறி நீதி யாய்ந்துயர்மு கிற்கு லத்தலைவர் தங்களைப்
பந்த நீக்கிடவு ளத்து நன்கொடுபு ணைப்ப டும்பெரிய பண்புளா
ரிந்த நல்லவையு ளாரெ னக்கடிதெ ழுந்து முன்சிலரி றைஞ்சினர். (இங)

வே று.

பரிந்தது காணு முன்னோர் பாண்டியன் சோழற் காய்ந்து
பெருங்களி வேள்வி செய்த பீடைடைக் காட்டு நாட்டு
ஞரங்கொளே மூர்க டம்மி லொருவனு முன்னென் றோதி
வரும்பெயர் தம்மைத் தள்ளீப் புணைகின்றுன் மண்ணிற் றேறி. (இச)

விரைவொடு மவன்றன் மாட்டு மேகமன் னவரை விட்டுப்
பரிவுசெய் யாமு னந்தப் பாண்டியன் பாண்டி நாட்டுக்
கருணைகூர்ந் தெழுமு முங்கிக் கூலங்க டோறும் பொய்யா
தருண்மழை பொழிபக் கண்ட வமரரு மதிச யித்தார். (இடு)

நென்முதற் முனி யங்க ளெங்கணு நிறையக் கண்ட
நன்மறை யோர்கண் முன்னு நானிலத் தெவரும் வாழ்த்து
தென்னவன் றனையு மந்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட
பொன்முடிச் சொக்க நாதன் றன்னையும் புகழ்ந்தார் போற்றி. (இசு)

தொழுதுமுன் னெழுந்தா ரென்று துவளைநன் னுட்டிட் டோன்றிப்
பொழிற்மிசை நம்மைத் தேறிப் புணைகின்று னென்னு டென்றுங்
கெழிலிகா லுன்றிப் பெய்யு மிருங்கள வேள்வி நாட்டு
மொழிகுவ ரவனூர் நாமுன் னெனலினு முன்னர் சென்றே. (இஎ)

வந்திரும் தாரம் பூண்டு மலிவலி தொலைத்த வென்றி
யிந்திரன் முடிமேண் மிக்க வினவினை புடைத்து மற்றைக்
கந்தர வரசர் தம்மைக் கனலிலங் கிடவுங் கண்டு
சென்றதை யினைவார் தங்கட் கியாதுசெய் திடவொண் ணுதால். (இஅ)

சரு.—பொன்னனையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

தென்னவனுட் டினியமனே'கரமாந் தொல்லைத் தென்றிருப்பூ வணர் கர்வாழ் பதியி லாரிற், பொன்னனையா ளென்பாளோர் பூவை யாடற் பூவை யர்தந் திலகமத வேள்பண் டார, மன்னியகா மூகர்கொடுக்கும் பொருள னைத்தும் வருந்தொண்டர்க் கறுசுவையி னமுது செய்வித், தின்னல்கெட முன்னெருகா லிருக்கு நாளி லிறைவனுருத் தாபிபா னெண்ணி ஞளால்.(க)

நித்தனரு ளானமது நினைவிங் கொல்லை நிறைவுறுமென் றூறுதிபட நினைந்து கொண்டு, சித்தம்வருஞ் சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி யிருந்தவ டான் வரும்பொருள்கள் சிவனே கீங்காப், பத்தருயர் பூசனைக்கே போதினல் லாற் பரமனுக்குப் போதுகின்ற தில்லை யென்று, புத்தியழுங் குறநாளுங் கண்டி ரங்கிப் புகழ்ச்சொக்க னருட்சித்த ஞகி வந்தான். (உ)

,வேறு.

மனையிடை யமுது செய்வான் வந்தவொண் டொண்டர் நாப்பண் டினியற வணைந்த சித்தன் முண்டகைப் பூசை செய்வான் றனவட வரைசு மந்து தனியிடை யிடைய வந்த வனநடை மாதை நோக்கி யருள்ப்ட முறுவல் கூர்ந்தான். (ஈ)

ஆங்கவ டானுந் தன்க னனையமேல் வைத்த கண்ணி னீங்கருங் கருணை கண்டிட் புருந்தன ணிறைவு செய்தே பூங்கழற் முண்டர் துய்த்துப் போகவும் போகா ஞகி யோங்குகூ டத்தி ருந்தா னுயர்ந்தமாத் திரைக்கோ லுன்றி. (உ)

தேற்றுதா தியர்கள் கண்டு சென்றுகா யகியே யாரும் போற்றவீற் றிருந்த சித்தர் போயினு ரில்லை யென்ன வேற்றருங் கனைணண் மிக்க விருப்பொடுஞ் சார்ந்தி றைஞ்சிச் சாற்றுவா ளிறைவன் முனே வறிகிலேன் றமியே னென்முள். (ஊ)

கொல்லுமை நீல வொண்கட் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் மாதே நல்லணி மெய்வி ளங்க நடிகா பரண மாகச் சொல்லருங் குன்றி தேடிச் சூடிய தென்னை யென்ன வல்லிவாய் புதைத்தி மைப்பிற் முழைமகிழ்ந் தியர்முத் தென்முன். (எ)

கண்ணிலா னென்ப துண்மை காமனைப் பெரிய நீரு மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற் கென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் றண்ணிய கரும மில்லை யடியவர் கருக் மல்லா லுண்ணிறை நீருப்பீற் முழா துள்ளெழுக் தருளு மென்முள். (ஏ)

நற்றவன் கண்டு மெல்ல நகைத்துமா னிகர்த்த மாதே
மூற்றிய பத்தி யுள்ளார் கண்டில முனேப்போன் முன்னர்
மற்றுநின் வருத்தங் கேட்டே மதுரையி னின்று வந்தேங்
கொற்றரு மிருப்பு முட்டி முட்டறக் கொடுவா வென்றான். (அ)

கேட்டருமுன் பழைய வாள்வேல் கிடந்தபே ராசு சோ
வீட்டிலீள் கொழுக்கு டாம மினையவேண் டெகொ ணர்ந்து
காட்டவோர் மருந்து பூசிக் கரத்தினுற் பரிசஞ் செய்து
கூட்டின னயங்கள் கூரக் கூறுவான் றேற வாங்கு. (க)

மெத்திய தழலிற் றூழச் செருகிவை விடியு முன்னம்
பத்துமாற் றினிற்சி றந்த பசும்பொனு மெழுகு பூண்ட
வுத்தம நாய னுயர்ந்தசெங் கனகங் கொண்டே
சித்திர மாவ மைத்துக் கும்பிடின் றுயரந் தீர. (கo)

என்றலு மேத நீங்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி
வென்றிகொ ணய னீரே விடிந்தெழுந் தருளு மென்ன
வொன்றவஞ் சினர்போ லின்று நன்றுநன் றுரைத்த தென்று
சென்றவன் விசும்பிற் காண மறைந்தனன் சிரித்தெ ழுந்து. (கக)

உயர்தரு சித்தர் கைவிட் டொளித்தன ரென்று சால
வயருவாள் விரைவிற் கூட்டி யறைந்தவா றடைவிற் செய்யப்
புயறவழ் மேரு வென்னப் பொன்னிருங் குவையைக் கண்டா
ணயனுற வதிச யித்தாள் விடியுமு னடித்தெ ழுந்தே. (கஉ)

வே று.

அந்த ணாளர் தபதிய ராகிகது
வந்து கண்டு மனமகிழ்ந் தன்பர்கள்
சிந்தை யாருலந் தீர்கவல் லான்ருட்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொனர். (கங)

காய்ந்த செங்கன கங்கொடு காமுற
வேய்ந்த நாயகர் மேனி யமைத்தியர்
வாய்ந்த வாகம மந்திரத் தானெறி
சேர்ந்த நல்லபி டேகமுஞ் செய்தனள். (கச)

வே று.

பணிப்ப ளழகு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங்
தூணிபொலி வடிவு மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி
னணியெலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறி யள்ளித்
தணிவற மூத்த முண்டான் சம்புவி னருளே வாழ்த்தி. (கஙி)

அள்ளியுண் டிடக்கு ழைந்த வங்குலிச் சுவடு கண்டே
தென்னுமெய் யர்க்கு மெய்யன் சிவனவ னுண்டோ வெனறு
வள்ளலே யன்பு பூண்ட வல்லியை வியந்தார் யாரு
மொள்ளிழை விழாவுங் கற்பித் துரியன சிறக்கச் செய்தாள். (கசு)

மணமலி பெருமாற் கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ
தணிதிரு நாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே
யுணர்வுளா ளுளுளுஞ் சித்தர் சித்தரென் றெழுதியா ளாதி
யணையிலா வடிவத் தோடு மேவினுள் சிவலோ கத்து. (கள)

அற்புதன் மேனி கும்பிட் டருளினுர் கணிகை மாதும்
பொற்சிவ லோகத் தியாரும் போற்றவீற் றிருப்பக் கண்டீ
ரெற்றரும் பிரமா ணத்தோ டியாவரா யினுமி றைஞ்சி
னற்சிவ லோகத் தின்று நணுகுதற் கைய மின்றே. (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஅசு.

சசு.—சோழனைக் கொண்டாழியிற் றூழ்த்த திருவிளையாடல்.

மூன்தையோர் காலத் தின்கண் மூதுவலித் திறத்தோர் சோழ
னந்தமில் படையான் மிஞ்சி யாயிரம் பரிக்கி யானுர்
வெந்திறற் பரியா ளென்று விளம்பியோர் நாமம் பூண்டு
சந்தமா மறைக்கன் பின்றி வாழ்ந்தனன் றனவி யந்து. (க)

வேறு.

ஆங்கவன் றிசைவிச யஞ்செ யாதர
நீங்கருஞ் பெருவிளை யாட்டி னெஞ்சுவைத்
தோங்கமுத் திசைமுடி வுலாவி மீண்டியற்
றேங்கிய பெரியதென் றிசையை நோக்கினன். (உ)

மன்னவர் மன்னவன் மாசி றேசுடைக்
கன்னிநன் னட்டுள்வாழ் கருணைத் தென்னவன்
றன்னேமுன் வெல்லுவான் றூனை யோடுசூழ்
பொன்னெயின் மதுரையம் புரத்த ணைந்தனன். (ஙு)

வேறு.

மற்றவ னணைய விப்பால் வழுதிவாழ் சொக்கன் மாட்டுப்
பற்றிய பத்தி பூண்டு படையினை நிந்தை செய்தே
யுற்றகா லத்துத் தெய்வ மலாதிலை யுதவி யென்று
கற்றவர் சொல்லா தென்று நவின்றுளத் துணர்ந்து தேறி. (ஙஅ)

புரவியா யிரமி யானை நூறுபோர் புரியும் வீர
ரொருபதி னாயி ரந்தே ருற்றன வடையு மூண்மைக்
கரியநீ டிலகாள் வேந்தர்க் கீதொழிற் தளவில் சேனை
பெருமைகா ரணம தல்லாற் பிறிதுவே றில்லை காணின். (ஞ)

ஈதொழிற் தெமக்கு மிக்க விரும்படை யாளு தற்கோ
ராதர மில்லை நெஞ்ச மமைவுடைத் தான தொண்டு
மீதிலிச் சேனை கொண்டே வெல்லரும் பகையும் வெல்வே
மேதகுஞ் சொக்குண் டாத வேணுமோ வுயர்ந்த தானை. (சு)

மன்னுநம் மறையுட் பட்ட வான்பொரு டன்னை நோக்கி
மின்னுயிப் படைவா டாமல் வேண்டிய விட்டு நின்ற
பொன்னைநஞ் சொக்க னுக்கும் பூசுரர் தமக்கு மிக்க
வின்னருட் டொண்டர் கட்கு மீயுமி னிரங்க லென்றே. (ஏ)

இத்தக வமைச்சர் தங்கட் கியம்பவாங் கவர்க டம்மூட்
சித்தநன் குற்றி யைந்தார் சிலர்சில ரியைந்தா ரில்லை
பத்திசேர் நிலைமை யோடிப் பருதியி னடந்திக் கொண்டாங்
கொத்தவெம் படையி னோடு மிருந்தன னுயர்புண் டாக. (அ)

இந்நெறி யிருப்போன் றன்மே லிகல்செய்வா னடைந்த சென்னி
தன்னுடை வலியும் வெற்றித் தலம்புகழ் விருது மிக்க
துன்னிய படையும் வல்ல சூழ்ச்சியுங் கேட்டுச் சற்றுந்
தன்னுள மினைத்தா னில்லை சங்கர னமக்குண் டென்று. (க)

வேறு.

உன்னரு மிறைவனுக் குணர்த்தி வேமென
மின்னமர் கோபுரம் விண்டு லத்தமர்
பொன்னெயி லாலயத் தணைந்து பொங்கருண்
மன்னிய சொக்கனை வணங்கிச் சொல்லுவான். (கo)

வேறு.

புக்கவா யிரம்ப ரிக்கோர் புரவியா னவன மக்கோ
மிக்கவா யிரம தல்லா லில்லைவெம் புரங்க டந்த
சொக்கனே யடிமை செய்யுங் காரிய மருள்செய் தோன்றத்
திக்கெலாம் வென்று நம்மேற் செம்பிய னடைந்தா னென்றான். (கக)

விரிவுடைப் பகைவன் வெய்ய படையையும் விளங்க முன்ன
மொருதனக் குள்ள வைய படையையு மூள்ளவாறும்
பொருவிலா னுன்னி னானத்துப் புறம்புடைத் தீர னுங்கி
யுளீர்செயக் கண்டு விண்மீ தணைசெய்வா னன்பர்க் கன்பன். (கஉ)

மனநல மூடைய பத்தி வழுதிகே ணின்க்கே நல்லே
மினியநம் மூரையைத் தேறி யிளைத்திடா தெதிர்சென் றேறி

நினதுறு படையி னோடு மமர்செய்நீ டுலக வேந்த
ரனைவரு மெச்ச வென்றி தருகுவ மைய மின்றே. (சசூ)

விரைவொடு மென்னு முன்னம் வேந்தனு லித்தெ ழுந்து
பெரியவ னன்பர்க் கன்பன் பேரருட் டிருவாக் கென்றே
தருமநீ முனையைச் சேலைத் தலைமிசை முடிந்து கொண்டு
பொருவருந் துதியி னேத்திப் போந்ததன் கோயில் புக்கான். (சசு)

வே று.

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மையின் மன்னவ்ந்துநி னத்தியா
மூற்றி வெஞ்சமர் செய்வ மென்றுமொ ழிந்து முன்னம டைந்தவக்
கொற்ற வன்றறு கட்பெ ரும்படை கொண்டு மண்டல மசையவே
வெற்றி மாமுர செற்றி யங்கண டர்ந்து வந்தனன் மேலெழ. (சஞ)

வளமை யோங்கிய செழிய னுங்கது கண்டு மாறற நீறிடா
வுளந யந்தெதிர் சென்ற ணிந்தன னும்பர் நாதனை நம்பியே
களம்வி ரும்பிய பின்ன ரன்புறு காவ லன்சிறு தானையு
மளவில் வெம்படை யாய்வி ளங்கிய நற்பெ ரும்படை தன்னினும். (சசு)

வே று.

வெந்திறல் பேசி யங்கண் மேவரும் வினைக்க ளத்தி
வந்தமர் செய்யுங் காலை மாறனுர் சிறுதா னைக்குச்
சுந்தர னருளால் வெய்ய தொலைவிலா வலிய தானை
மந்துற வாற்ரு தாகி முதுகிட்ட தமர்விட் டோங்கு. (சஎ)

ரன்னுடை விருதை வையத் தியாரறி யார்கொ லென்று
மின்னெழ விழித்து மூல பலத்தொடும் வெருண்டு கிள்ளி
முன்னெதிர் நடப்பக் கண்டு மொழிந்தது கொண்டெ திர்ந்தே
யென்னையா ளுடையா யென்னப் பொறுத்தில னெங்கு முள்ளான். (சஅ)

வே று.

திருந்தியபொற் பீலிமுடி முடியிற் சாத்தித் திங்களென வெண்ணீற்றுத்
திலக மிட்டுக், கருங்களத்து வெண்கவடித் தாமஞ் சேர்த்துக் காதின்க ணிப
மருப்புத் தோடு பெய்து, மருங்கெங்கு மயிற்கழுத்து நாற்றி வேங்கை வீரித்த
ண்டை யுத்தரியம் விளங்க ழார்பிற், றருங்கவ னாவேறி நெடுவேல் வாங்
கித் தந்தமணித் தொடைபிறங்கத் தாண்ட விட்டான். (கக)

வே று.

விரைவின்வெங் களத்துத் தோன்றி வேட்டுவப் பரியா ளாகித்
திரள்கொளா யிரம்ப ரிக்கோர் திண்டிறற் குதிரை யாணீ
குரைகழ லபயா நூறு குதிரைக்கோர் குதிரை யாள்யான்
பொருவது கின்க்ணுநன்ரு புகலென நகைத்தெ திர்ந்தான். (அ0)

வேறு.

சாற்றரு மிடும்பையுன் றனைம றைத்துயர்
வேற்றருஞ் செழியன்யா னென்ன வெய்யகால்
போற்றிகழ் கோரமா முகத்துப் போய்ப்புகக்
கூற்றென வெறிந்தனன் கொடிய வேலினே. (உக)

வேறு.

கூசமுன் விட்ட வேல்வாய் குருதிகொப் புளிப்பக் கண்ட
வாசையாள் வளவ ஞுனி யவளிமீ தொருவ னென்முன்
பூசலென் றெதிர்க்க மாட்டான் புகுமிடம் புகுந்து சேர்ந்து
வாசியோ னேனை நாடிப் பிடிப்பன்மா வேந்தர் மெச்ச. (உஉ)

விளங்கயா னெனவி ளம்பி மேல்விட வெண்றிச் சொக்கன்
றளர்ந்தவர் போன டித்துத் தளர்ந்தமன் னைமுன் போக்கிக்
களந்தனை விட்டு விட்டுக் கடிதுவெண் னிட்டுக் காணத்
துளங்குமா வோடும் போகத் தொடங்கினன் மதுரை நோக்கி. (உங)

தாதணித் தெரியன் மார்பன் றன்விதி கீசத்தா லின்று
நீதில்வேற் றுருவங் கொண்டு தென்னவன் புறமிட் டானென்
ரூதரித் தவனி கொள்ளா வடுபடை வெள்ளத் தோடுந்
தூய்தகு சிங்க நாதஞ் செய்துபின் ரொடர்த்த ஓற்றுன். (உச)

வம்பவி ழிதழிச் சொக்கன் வன்கன வட்டத் துங்க
வெம்பரி காட்டிக் காட்டி விளிவுறக் கொண்டு போந்து
நம்புற நகருண் மேல்பா ஞுகமீ தளவுந் தாழ்ந்து
பம்புற மலர்த்த டத்துட் பாய்ந்தன னபயன் காண. (உஎ)

சுந்தர னகையி ஞைடுந் தூண்டுவெம் பரிமா வோடும்
வீதுபாய் வதன்முன் றீரத் தேறிஞன் வருத்த மின்றி
வெந்திறற் சோழன் செல்லும் விசையினிற் குசைதாங் காம
லந்தவொண் டடத்துப் பாய்ந்தா னேறிஞ னில்லை யாழ்ந்தான். (உசு)

பண்டாழு மொழியாள் பங்கன் பத்தர்கள் பத்தன் மண்ணிற்
கண்டார்க ளதிச யிப்பக் கடற்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தண்டாம வளவன் றன்னைத் தாழ்த்திட வன்று முன்ஞுக்
கொண்டாழி யென்னு நாமம் பெற்றது குடபா லோண்ட. (உஏ)

வேறு.

தினீறு பல்படைச் சோழனை யாழ்த்திய
கொன்றை மாலைக் குதிரை யீசாவுத்தன்
வென்றி நீள்குரல் காட்டி விளங்குபொன்
மன்று ளாலயம் புக்கு மறைந்தனன். (உஐ)

ஒளித்த சென்னிமற் றுயர்ந்த படையினைக்
களித்த மன்னவன் கைக்கொண்டு காத்துயி
ரளித்த நாதவென் மூலயத் தெய்தியே
விளித்துக் காட்டினன் மெச்சவ மைச்சர்கள். (உக)

வே று.

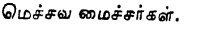
மின்னுயிர் கோயின் முற்றும் விளங்குசெம் பொன்னுன் மேய்ந்து
பொன்முடி யாடை மற்றும் பூடண முதலா நல்கித்
தென்னவர் கிறைக்கு நல்ல செல்வனே யுய்ந்தே னென்று
பன்முறை யிறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் பரிவிற் கூடி. (ஙo)

ஓதரும் பிரமா ணத்தோர்க் கேதுசெய் திடவொண் ணாது
வேதநன் னெறிகோ டாமல் வழுவின்றி விளங்க நாளு
மாதரஞ் செய்வோர்க் கேது சாதிப்ப வரிதி ரண்டு
ளேதுமொன் றிலாதா ரன்றே விடுக்கணுக் கிலையே யாவர். (ஙக)

தொழுதுதே வர்க்குத் தேவன் சொக்கனே யல்லா லில்லை
பழுதின்மன் னவர்க்கு மன்னன் பாண்டிய னல்லா லில்லை
யழிகலி யுகத்துங் காணி லறுதியீ தென்று கொண்டு
விழுமிய மனித ரெல்லாம் வியந்தன ரெங்கு மென்றும். (ஙஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙஉக.

சை.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் பிரம கற்ப முடிவினின் முடிவி லாத
செந்நிறப் பரிதி விட்ட தீக்கிர ணங்க ளாலு
மின்னிடி மேகம் விட்ட வெங்கொடுந் துளியி னாலுந்
தன்னிக ரில்லா மண்ணிற் சராசர மாண்ட வன்றே. (க)

ஒண்சரா சரங்கண் மாண்ட வுலகினை யொலித்தெ ழுந்து
திண்கடல் கொள்ளக் கண்ட செந்தமிழ்ச் சுந்த ரன்றன்
வண்பெருஞ் சமாதி யாலே மண்மகட் குயிராந் தொல்லைப்
பண்புடை யால யத்தைக் காத்தனன் பழுது மூலல். (உ)

ஒன்றிய பெருவெள் ளத்து நடுச்சிதை யாம லோங்கி
நன்றிய லுலகுக் கெல்லாம் படிமமா நலஞ்சேர் வெள்ளி
மன்றுடன் விளங்க லாலே மண்மிசை நகர்க்கு நாம
மன்றுமுன் னடிவு ரென்று விளங்கிய தமரர் மெச்ச. (ங)

ரளய காலஞ் சென்று முடிந்தபின் பெருகி வந்த
னைபொருங் கட்டு முன்போற் சேர்ந்ததன் னிலையி னிற்பச்

சுரர்பர னருளால் வையந் தோன்றிடு மடைவின் முன்னோர்
தருமமார் வடிவ மன்னன் சேன்றினனு சசிசு லத்து. (சு)

தேனலர் நிம்ப மாலைத் தென்னவன் பிரள யத்து
மாநில முழுதுங் குன்ற வடிவுகுன் றுழு னின்ற
வீனமி லால யஞ்சே ரிருந்திரு நகரி கண்டு
தானுள மதிச யித்துத் துநித்தீன னருளைச் சால. (இ)

நன்குறு மித்த லத்து நயும்பெறு விருப்ப மென்று
தன்குறி யறிவா லாங்கு நகர்செய்து சயமுண் டாக
வின்புறச் சிறிதி யாண்டாண் டிருந்தவ னிடம் பெருமற்
பின்புதன் புறப்பு குந்தான் பெருங்குடி நெருங்கக் கண்டு. (கூ)

அன்பொடு விளங்கு மெந்தைக் கறிவிப்ப மென்று சென்று
நின்படை வீடி ராணி பெரும் படைவீ டாகு
மன்சிறி தறிவால் வாழு மனிதரு ளறிவா ரில்லை
யின்புற வறிய வல்லா யெல்லையை யுரைத்தி யென்றான். (எ)

பத்தர்கள் பத்தன் பத்தன் பத்தியைக் கண்டு பூண்ட
வத்தம நாகத் தம்மு ளொருபெரு நாகந் தன்னை
யித்திரு நகரி னெல்லை காட்டெனக் கன்பு பூண்ட
வித்தக மாறற் கென்று விளம்பினன் விளங்க வாங்கு. (அ)

விளம்புமு னெழுந்தி றைஞ்சி வெய்யவென் செலவு சொல்லி
னெளிந்திடு நேர்போ காது பொறுத்தரு ணேர்குன் றுத
விளம்பிறை மவுலி யானை யெனத்திரு வள்ளம் வாழ்ந்தே
யுளம்படும் விருப்பத் தோடும் புறப்பட்டா னுரக நாதன். (க)

வாலினைச் சுந்த ரேசன் வலத்திரு மருங்கு வைத்திக்
கோலமா நுடலை நீள நிமிர்த்தெல்லை குன்று வாறு
சாலமுன் வலம தாகத் தன்னுடைச் செலவி னுற்சூழ்ந்
தாலவாய் வைத்துக் காட்டிடற் றிடத்திரு மருங்கி னைங்கு. (கo)

ஓசனீ யகல நீள முத்தரத் திசைபு தம்பாத்
தேசுடைத் தான தந்தத் திருப்பதிக் கெல்லை நாம
மாசற வன்று முன்னு வாலவா யெனவ ழங்க
வாசற வாயை முன்னிட் டாலவா யெனவுஞ் சொன்னார். (கக)

உளமகிழ்ந் தரவு போன நெறிமிசை யோங்க மன்னன்
வளமதில் கண்டா ராம மறுகுகோ புரந்த டாகங்
களொளி மாடங் கூட மண்டபங் கெருடி மற்று
மளகையம் புரமே யென்ன வாக்கினு னெக்கி யாங்கு. (கஉ)

பொருவரு மால யத்தைப் பொன்னிஞன் மேய்ந்து வேண்டும்
பரிவுசெய் தளவில் வானோர் பணிதிரு.வால வாயான்
றிருவடி மறவா தங்க ணிருந்தணன் சீரார் பேரூர்
பிரளய காலத் திற்கு முன்னையிற் பிறங்கிற் றன்றே. (கூ)

நன்மறை யோசைப் போற்றி நவையற வறநெ றிக்கண்
முன்வரு மன்னர் மன்னன் முறைமையான் மனுவே யென்ன
மன்னுல கனேத்துஞ் செங்கோல் செலுத்தவு மதிற்றி ருக்காற்
பின்னரும் பதியை நல்லோர் பெயர்திரு.முடங்கை யென்ரூர். (கசு)

உருகாத சீசாயினும்.....ஆணையால். [இச்செய்யுளின் முழுப் பாகத்தை கூ - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙஙடு.

சஅ.—வரகுண னுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

இதமூற முன்னோர் கால மிருநில மடைவிற் காத்துச்
சுதையெயின் மாலா தன்னுட் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
முதுவலி கூர்ந்து வாழ்ந்தான் முரணெடுத் தானை சூழ
மதிகுல திலக ஞய வரகுண னென்பான் மன்னோ. (க)

ஞங்வ ளொருகால் வேட்டை யாடுவான் கவச முன்னு
வோங்குபல் கலன்கள் பூண்டு போகிவெவ் வினத்து லாவிப்
பாங்குறு மாக்க ளோடு பகலொழித் துழையை நோக்கி
நீங்கரும் விரைவிற் கூடிநிகியிடை ழீண்ட காலே. (உ)

மின்னும்வெம் புரவி நோன்ரூள் விசையினிற் றுகையுண் டாங்கே .
மன்னிமுன் விதிவ சத்தால் வீழியிடைக் கிடந்து றங்கு
நன்னெறி மறையோ ளொந்து நாவெழக் குழறி யாற்ரூ
றின்னுயிர் விட்டான் விட்ட தறிந்திலு னினிய தென்னன். (ரு)

வே று.

உன்னுன் மறையோ னுயிர்விட் டனனிங்
கென்னுமிதுவென் றறியே மினியாய்
நன்னீ தியனே நந்தா வருள்சேர்
மன்னு முறையோ வென்ரூர் மறையோர். (ச)

அந்நாண் முதலா வறநீ தியின்வாழ்
முன்னு வலவா முறையோ முறையோ
தென்னு முறையோ செழியா முறையோ
முன்னு முறையோ வென்ரூர் மறையோர். (ஙி)

வே று.

வெறிகமழ் தாரான் கேட்டே வாயிலில் விடியு மூன்னர்
முறையிடு வானே னென்ன வேவினன் முறைசெய் வோர்கண்
மறையவர் தமைவ ணங்கி மரித்தவற் கினிய செய்வா
னுறுபொரு ணல்கி மீண்டாங் குணர்த்தவா றுரைப்பார் மெல்ல. (சு)

னென்னனின் குதிரைத் தாளி னெறியிடைக் கிடந்தோர் பார்ப்பான்
முன்னுற விறந்தா னென்று முறையிட்டார் மறையோர் விம்மி
யென்னுமுன் றென்ன னேங்கா வென்னிது வினைந்த தென்னு
மின்னெழ விழுவன் சோர்வன் விதிவச மிதுவோ வென்பான். (எ)

அந்தண ரமைச்சர் நீங்காப் புரோகித ரதுகண் டஞ்சிச்
சிந்தையா குலமி தற்குத் தீர்வையன் றபாயத் தான்மேல்
வந்தவிப் பிரம கத்தி யுபாயத்தான் மாறும் வேதச்
சந்தைக ளறைந்த வாற்றாற் றணிப்பதே தரும மாகும். (அ)

பொன்பரி நிலமி யானை தாதியர் புவிபே ரில்ல
முன்பெருங் கொடித்தேர் கன்னி பசுவெனீ மொழிந்த பத்து
கன்பெருந் தான மாக நல்கிமா முனிவர் தம்மை
யின்புறு தலத்தி லேற்றி யினியசெய் திறைஞ்சி யேத்தே. (க)

அன்றியும் விசேட மிக்க வகமரு டணங்க ளான
வென்றிமந் திரங்கள் கொண்டு விழுமிய குருக்க டம்மா
லின்றுய ரோமஞ் செய்வித் திடந்தொறுந் தண்ணி னீர்வைத்
தொன்றிய வதிதி கட்கு முணவுநல் கெனவி தித்தார். (கo)

ஆங்கவர் விதித்த தூய வருமறைத் திறத்தி லுள்ள
வோங்கிய வறம்பி றங்கு வொல்லையிற் செய்த பின்னும்
பாங்குறு பிரம சாயை பழுதறு குணத்தான் மிக்க
தேங்கம ழலங்கன் மார்பச் செழியனை விட்ட தில்லை. (கக)

எரிந்தசெங் குஞ்சி வெண்பற் கருநிறத் துடனி ருப்புப்
பெருந்தடி யதிர வூன்றிப் பின்றொடர்ந் துணவு மூன்னுப்
பொருந்திய கைக்கொண் டஞ்சப் பூணித்துப் பற்க டித்துத்
திரிந்தது பிரம சாயை சிரித்தவி னயங்கள் காட்டி. (கஉ)

அப்பெருந் தன்பந் தன்னு லலைந்துட னளர்ந்த மூங்கிச்
செப்பரும் பயத்தி னேடென் செய்வமென் றிருப்ப விப்பாற்
றுப்பமர் நிறத்தோர் சோழன் றெருவெரும் படையி னோடு
மிப்பொழு திவனை வெல்லக் காலமென் றெண்ணி வந்தான். (கஙு)

ஆங்கது கண்ட தென்ன வுலயத் தினைந்து சென்னி
பாங்குற வடைந்தான் செய்வ தரையெனப் பரவுங் காலைத்

தூங்கிடா தெதிர்சென் றோட்டிச் சோழனுட் டேகி யேதாத்
தீங்கொழித் தெய்தென் றீசன் விண்ணிசைச் செப்பத் தேறி. (கச)

வே று.

இந்து நாயிறு தாரகை வந்திளைப் பாறுஞ்
சந்து மேவிய தண்டலை மதுரையம் புரத்து
வந்த தெவ்வின்மேல் வலம்படு படையொடு மெதிர்சென்
றந்த மெய்யொடும் பொருதன னவன்வலி தொலைய. (கடி)

மற்று நேரொவ்வா வரகுணன் பெருவலி வளவின்
முற்று சேனையுஞ் சுந்தர னருளினுற் றொலைத்து
வெற்றி பூண்டபின் மகிழ்ந்தவன் மேதகு நாடுங்
கொற்ற மேன்மையுங் கொண்டனன் மண்டல மதிக்க. (கசு)

பொன்னி நாட்டிய ராலயம் போற்றுவ மென்றே
மன்னு மாலய முள்ளன வணங்கிமுன் வருங்கா
லின்ன நீருவா னீருடி களமர்க ளிறைஞ்சுஞ்
செந்நெ னீள்வயற் றிருவிடை மருதிடை யடைந்தான். (கஎ)

ஆதி நாதனை யன்பொடு வணங்குவான் விரும்பிச்
சோதி யாலயத் தணுகுமுன் றொழுதுவிட் டஞ்சி
நீதி வாயிலி னின்றது நீண்மதிற் புறத்தாங்
கேத மேதர வருந்திற லிரும்பிர மகத்தி. (கஅ)

வெய்ய சாயைவிட் டகன்றபின் விகாவினுட் புகுந்து
நொய்ய மேனியு நோக்கருங் குளிர்ச்சியுங் ஙண்டே
யைய னேயருள் வாரியே யடைந்தவர் தூணையே
தையல் பாகனே சரண்சரண் சரணெனத் துதித்தான். (கக)

வே று.

வெம்பெருந் துயரா லிந்நாண்,மெலிந்தனன் மேல்வா ராம
லெம்பிரான் காத்தல் வேண்டு மின்றுனே யடைந்தே னென்று
செம்பொன்வேண் டுபவ ழங்கிச் செய்யதாள் பரவி நிற்ப
வும்பர்கோன் றிருவாக் கங்க ணேங்கிய துயர்வா னத்து. (உ0)

வேண்டிய தருமெம் மாட்டும் விசேடித்து மறையோர் மாட்டும்
பாண்டியர் தலைவா வென்றும் பரிவுனே யாயி ருப்ப
வீண்டிமுன் வினைவ சத்தா லேறிய பிரம சாயை
பூண்டவிங் குன்னை வீட்டப் போனது போன தின்றே. (உக)

என்றுகொண் டிலங்கத் தேறி யிறைஞ்சிய மன்னன் முன்ன
ரொன்றிய பயத்தால் வேரோர் வாயிலாற் போந்தாங் கோங்கப்
பொன்றிகழ் தருவி மானப் புரிசைசெய் தகர மேற்றி
நன்றிகொ ணேவ தான நல்லியாங் கிருக்கு ளாளில். (உஉ)

மிஞ்சிடை மருதர் கோயிற் பதக்கிணம் வரும்வீ திக்க
ணஞ்சிறாய்க் கட்டங் கண்டீ தெடுத்தலுக் கவனி பாதி
னெஞ்சினுற் கொடுப்ப லென்றே நினைந்தன னெடுப்பக் காணுன்
பஞ்சவன் பருதி யில்லென் றெடுத்தனன் பரிவட் டத்தால். (உங)

தேம்படு பழனஞ் சூழ்ந்த திருவிடை மருதி னெல்லைப்
பாம்பொடு மதியஞ் சூடும் பரமனு ருருவ மென்னக்
காம்பவிழ்ந் துதிர்ந்த செய்ய கனியுருக் கண்டாங் கெல்லாம்
வேம்புகட் குயர்வி தானஞ் சாத்திஞன் வேந்தர் வேந்தன். (உச)

பரிந்திடை மருதர் நன்னீ ராடமுன் பரப்பு மெள்ளைக்
கரந்தொரு கள்ளன் றின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா
லருந்திய தென்னை யென்ன வரன்றமர்க் கடிமை யாக
வரும்பிற வியின்க ணெனருன் மன்னவ னயின்ருன் வாங்கி. (உஞ)

சோதிசேர் மருதர் தேர்போம் வீதியிற் ருழுவான்செல்லும்
போதின்முன் கிடந்த பொல்லாப் புன்றலை யோடு கண்டு
நாதவித் தலைபோ லென்ற ஞய்த்தலை யோடு மிந்த
வீதியிற் கிடக்க வென்றே மிலைந்தன னிலங்கு தென்னன். (உசு)

கள்ளனைக் கட்டிச் செல்லுங் காலையிற் கள்ள னிமத்
தெள்ளிய நீற்றின் வீழ்ந்து சிரித்தர கரவென் றெய்த
வுள்ளம்வாழ்ந் தெதிர்கொள் வேந்தன் விடும்விடு முயர்பான்மிக்க
வெள்ளரைக் கள்ள ரென்ரு விளம்புவ தெனப்ப ணிந்தான். (உஎ)

தேடருஞ் சிறப்பின் மிக்க திருவிடை மருதி னெல்லைக்
காடிடை நரிகள் விட்ட கடுங்குர லோசை கேட்டுப்
பீடையி றைவன் றன்னைப் பேசரும் விருப்பத் தோடும்
பாடிய வென்று தென்னன் பல்பெரும் படாங்கொ டுத்தான். (உஅ)

நேசமார் தேவி தன்னை நின்னுடை யடிமைக் காமென்
ரூசைகூர்ந் தளித்தவ் வேந்த னுவியிற் றவளை பல்காற்
றேசுற வொலிப்பக் கேட்டுச் சிவனையே பாடிற் றென்று
காசொடு பொன்னு மின்னக் கலந்துரு வினன்க சிந்தி. (உக)

இன்னன பலவுஞ் செய்தவ் வெல்லையைத் தொழுது போந்து
கன்னிரா டைந்து கூடற் கடவுளா லயத்திப் புக்குச்
சென்னிநாட் டுலவி சேடஞ் செப்பிடக் கருணைச் சொக்கன்
முன்னுற விசும்பிற் றேற மொழிந்தன னதிந்தோ மென்று. (கo)

மன்னவன் கேட்டுச் சால மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கப் பொலிவொடும் போந்தி லங்குந ·

தன்னுழை யிருத்து வேதந் தருமநூல் சிவபு ராண
நன்னெறி யாக மங்க ளுடொறுங் கேட்கப் புக்கான் (கூக)

ஓதரு மூலகுக் கெல்லா மூயர்ந்துள துணர்வுக் கெட்டா
வாதிநா யகனி ருக்கு மருஞ்சிவ லோக மென்று
வேதநூல் விளம்பக் கேட்ட வேந்தர்புங் கவனு மிக்க
காதல்கூர்ந் ததனைத் தன்னூன் கண்ணினுற் காண்பான் வேட்டி. (கூஉ)

நீணய வடியார் தங்க ணினைவினை முடிக்க வல்லான்
மாணைழிற் சொக்க னல்லால் வல்லவ ரில்லென் றெண்ணிச்
சேணுய ராள யத்துச் சென்றருட் டேவே கின்றன்
காணரு முலகங் காண்பான் கருதுகின் றதுக ருத்தே. (கூங)

வே று.

நின்றம ரடியனே னினைவு தீரவே
யொன்றிய வுகங்கலி யுகம தாயினு
மின்றிகழ் பெருஞ்சிவ லோக மேம்பட
வின்றுகாட் டாயெனி னிறப்ப லென்னுமுன். (கூச)

குளிர்ந்தருள் புரிபவன் கோடி நாயிறு
ளிளர்ந்தன வெனவிடி கிரணம் வானெழ
விளங்கிய வொளிவளர் விமான மெங்கணும்
தளங்கிய வுலகினைத் துலங்கக் காட்டினான். (கூடு)

நடநவி றும்புரு நார தாதிகள்
படிபுகழ் தந்துபி யார்த்துப் பாடினர்
சுடர்விடு கற்பக மலர்க ளேவியே
வடிவுடை யரம்பையர் வாழ்த்தெ டுத்தனர் (கூசு)

விண்ணுல் கெவற்றினு மேல தாகிய
நண்ணரு முலகமு நண்ணக் கண்டனி
ரெண்ணிய மதுதையை யொப்ப தேதிறை
கண்ணுறி லெதுமுடி யாத காரியம். (கூஎ)

வே று.

இருகரங் குவித்தி றைஞ்சி யெழுந்தெழுந் தருளா னந்தத்
திரைபொருங் கடலு ளாடித் திளைத்தனன் கண்ட தென்னன்
விரைநறு மலர்சொ ரிந்து வெண்பொரி சிந்தித் தொண்ட
ரரகர வென்று துள்ளி யார்த்தன ரதிச யித்தே. (கூஅ)

நெறிப்படக் கண்டு ளங்க ணிறைந்தன நிறைந்த வெந்தாய்
மறைத்திடு மறைத்தி டுடன்ன மனுகர வுலக மங்க

ணிறைப்பொழு திடைவா னுச்சி மறைந்திட விறைஞ்சி மண்ணோர்
சிறப்பொடுந் துதித்தார் சொக்கன் றிருவிளை யாடல் கண்டு. (நக)

மறுவறு தென்ன ணுண்டென் றேதிவர் திராம னேக்க
ணறிவறு புதல்வன் றன்னை யிழந்ததன் மனைவி யாற்ரு
துறைதரு கிணற்றில் வீழ வுதவிய மறையோன் றன்னை
யிறையினில் வெட்ட முட்ட வெழுந்ததென் பாரு முண்டால். (சo)

உறுபிர மகத்தி யாலே"யுண்முதற் சுகங்க ளான
பிறவெலா மொழிந்த மன்னன் வ்ரகுணன் பெருந்தன் பத்தை
யிறையினின் மாற்றிக் காணு வினியதன் னுலகங் காட்டி
மறைநெறி குலவு மால வாயனே வாழ்த்தல் செய்வாம். (சக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கருஎசு.

சகூ.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

வரகுண மன்ன வற்கு மனமகிழ் மைந்தன் வென்றிப்
பொருவிலா வறிவி னுனேர் பூழியன் மதுரை தன்னுட்
கரரடி பரவு மேன்மைச் சொக்கனுக் கன்பு பூண்டே
யுரனெடும் வாழ்ந்தான் முன்ன முலகினே யடைவிற் காத்தி. (க)

நம்புற வாழ்வோன் றன்மே னவையிலா வறிவான் மிக்க
செம்பிய னெருவன் பேசித் தெறுங்கரு நாடர்க் கூட்டி
வெம்பெரும் படையி னேடும் வினைசெய்வா னடைந்தா னுரு
மும்பர்சூழ் மதுரை மூதூ ரோசனே யென்ன வாங்கு. (உ)

வேறு.

தடங்கனே யுடைத்து மானிரை கவர்ந்துந் தானிய நணுகிடா வாறு
தொடர்ந்ததர் மறித்தும் பொதில்களைச் சிதைத்துஞ் சூழ்தரு பலகுடி நடுங்க
வடர்ந்திடை விடாம லிகல்செயக் கண்டாண் டனேயவுஞ் சுருங்கவாற் ரூது
மடங்கலே யனைய வடுந்திறன் மாற னமைச்சரை வரவழைத் தனைப்பான்.()

புத்திகள் குள்ளி ரென்செய்கேம் வேறு புகலிலே யிரவொடு பகலு
மெத்திய படையால் வரும்பெருஞ் சோழன் மேலெழ வினைசெயா நின்ரு
னெத்திடன் பொருதற் கிரும்படை யில்லே யொல்லைநம் மாலவாய் மெய்ய
னத்தியன் றெய்த சேவகன் றனக்கின் றடைக்கலம் புகுவமென் றறைந்தான்.

நின்றது சொல்லக் கேண்டமந் திரிக ணிலைமைகண் டதிசயித் தேத்தத்
தென்றல்வந் தலவுங் கோயிலட் டாலைச் சேவகன் சந்நிதி யடைந்து
வென்றிசேர் வீர செம்பொன்மா மஞ்ற வெள்ளியம் பலவரீ புகலென்
ரென்றிய வடியார் தந்துயர் தீர்க்கு மொருவகே ளடிஞமவின் ணப்பம். (டு)

பின்னமில் குண்ஞ்சே ரெந்தையு மடியேன் பேதையாம் ஞாண்டினி னினது
மன்னிய வுலகத் தடைந்தனன் கிடந்தவுரைபுரை காஞ்சன மீனத்து
மன்னிய ஞாதி கொள்ளலா லிஃதே னடைந்தனன் பெரும்படை யபய
னின்னுடைப் பதிக்கோர் தாழ்வுறி னினக்கே தாழ்வது நிச்சய மீதால். (சு)

அற்றவர்க் ஞீற்ற சிவனென நின்னே யறைகுவ ரடைக்கல முனக்கே
மற்றொரு பற்று மில்லையென் பதனே யறிந்தனே மாசற நாடிக்
கற்பனே யொழிப்பாய் நீயலா லுண்டோ காத்தருள் வாத்தரு ளென்று
கொற்றவ னிறைஞ்சி நின்றனன் சாலக் ஞீறைந்திகண் ணிறைந்தநீர் ததும்ப.

நிருபகே ளஞ்ச னிலைமையை விடாது நின்னுள படையொடு மெதிர்சென்
றுரஞெடு மமர்செய் விளைவுடன் யாம்வந் ததவுவ முதவுவ மென்றென்
றிருநில மன்னன் செவிப்புல நிறைய யாவருந் தெளிவுற வங்கண்
வரமலி விசும்பிற் பிறங்கிட வருளான் மலர்ந்தது பெருந்திரு வாக்கு. (அ)

அவ்வுரை கேட்டு முனமகிழ்ந் நிறைஞ்சி யதிசய மனத்தொடும் போந்து
மெய்யிடை கவசம் பூதியென் றிட்டு மேதகு நாமமுச் சரித்துச்
செவ்விய நெறிசேர் பல்சிறப் புறுந்தன் சிறுபடை தன்னெடும் விளைவிற்
பௌவநேர் படைமுன் சென்றெதி ரணிந்தான் பத்திசேர் பார்த்திபர்க்கலைவன்.

வறுவிய படையா னெதிர்வதே யென்று வருபெரு நேரிபன் சீறித்
திறமுடைச் செழியன் வெருவுற வடர்த்துச் சிங்கநா தஞ்செயச் செழியன்
நிறைதரு கருணைப் பெருமைய வெங்கு நிறைந்தவ நிறைந்தவ வெனுமுன்
றுறைபடு மிறைவ னுதவின னிரங்கித் தும்மினர் சிவாயபோற் ரெடர்ந்து.

பொருவில்வில் லாளாய்த் தோன்றிமுன் னிஃச்த பூழியன் சரிபடை நடுவு
தெரிவுற நின்று விடையினைப் பொறித்தோர் நிண்டிற லேவினை யேவக்
கரிபரி யடர்ந்த படையுட றுணிந்து கணத்திடைக் களத்திடை விழக்கண்
டரணுடை வளவ னறிஞனு தலினு ளுளத்ததி சயத்தொடு முரைப்பான். (கக)

தப்பமர் மெய்ய ளெப்பிலா வறஞ்சேர் சொக்கநா யகன்பெருஞ் செய்தி
செப்பிடிற் பத்த ரளவினிற் காம தேனுவென் றியாவரு மறைவர்
மெய்ப்பட விவணு மவனைமுன் னிட்டே யென்றனன் மற்றியார் வெல்வார்
தப்பிலே யிவன்றன் தந்தையன் றனக்கு முதவினன் ரூரணிவியப்ப. (கஉ)

விடைக்குறி யம்பொன் றளப்பருஞ் சேனை விழத்தனி துணித்தது களத்
திடைத், தொடைச்செயல் கண்டீர் மனிதரோ வல்லர் சொக்கனென் றுணரு
மின் தெளிய, வடர்த்தறி வின்றிப் பொருவமேல் யாரு மழிகுவம் விடைத
ரப் பெற்றேரும், படைத்தொழில் வேண்டா நமக்கெனப் பிழைத்த படைக்கு
ளந் தெளிவுறப் பகர்ந்தான். (கஙு)

கேட்டவெஞ் சேனைத் தலைவர்தாழ்ந் நிறைஞ்சிக் கிளர்ந்தவெங் கொடி
ம்பகைப் படைஞ், ளோட்டிய தானை வீரனே யாராய்ந் துரைத்தவா றெக்கு

மென் றுவக்து, நாட்டியர் படையை மீட்டிட வங்க ணணுகிய காரிய முண
ரா, வேட்டுவர் யவனர் கருநடர் முதலா வேற்றருத் தானையர் வெகுண்டு. ()

ஒன்னிய இன்னி தன்னுளம் விளிய வுறுபடைக் கஞ்சினே யென்று
தன்னிமுன் சொல்லிச் செல்லமுன் கண்டு தனக்குவந் துதவுபே ராண்மைத்
தென்னிய வில்லி யழகனட் டாலைச் சேவகன் றனையுளத் திருத்தித்
துன்னிமுன் சிங்கநாதமுஞ் செய்து தோன்றினன் வென்றியர் செழியன். (கடு)

வே று.

துன்றமர் தெரியா தென்ற்று சுந்தரன் முன்போற் ரேன்றி
வன்றிற லிடப மிட்ட வாளியை யேவ வாளி
யொன்றள விலாத தாகித் துணித்ததாங் குறுக ளத்து
வென்றிகள் பேசி வந்த வெற்றிறற் ரூனை வீழ. (கசு)

வே று.

தரமூற்றெதிர் வரும்வெற்றிகொ டனிவீரர்கள் வலிகூர்
சிரமற்றன புயமற்றன வதுவோதிறன் முகமோ
டிரமற்றன சூரமற்றன வுடலற்றன துரகங்
கரமற்றன சரணற்றன களமற்றன விப்மே. (கஎ)

வே று.

நெற்றியிற் பாய்கோ லேக்கு வித்தைகாட் டுநரை நேரு
மூற்றவாய் தைத்த வாளி யொத்தையு நிருனை யேய்க்கு
முற்றுமெய் புகுந்த பாண முட்பன்றி நிகரு மூடிச்
சற்றிடை விடாது பெய்த சரமழை தன்னி லன்றே. (கஅ)

திரைபடுங் குருதி வெள்ளச் செங்கொடுங் கடலு ளாடிப்
பெரியவான் முகடு தோயும் பிணப்பெருங் குன்றத் தேறிப்
பொருவருங் கணங்கள் கூளி பூதசா லங்கண் மற்றும்
வரிச்சயி ஞடிப் பாடி யிருந்தன மண்ட வுண்டு. (கக)

பெருமைசேர் சென்னி பின்னும் பிணம்படக் கொன்று வீழ்த்த
சரமுகத் திடபங் கண்டு தன்னுளத் தஞ்ச யித்திங்
கானயந் திருப்ப வெல்வா ராரென வினாவின் வாங்கி
மூரணுறு பிழைத்த சேனை பின்வர முன்னர்ப் போனன். (2ம)

நலங்கொள்பே ராண்மை வில்லி நயந்துயர் கோயின் மேவ
வலந்தரு மன்னன் கண்டு மகிழ்ச்சிமாக் கடலின் மூழ்கிக்
கலந்திபோ காது நின்ற கருநடர் முதலோர்க் கூட்டித்
தலம்புக ழால யத்துச் சார்ந்தனன் பரவ யாரும். (2க)

வே று.

இந்து மன்னர் குலத்திகி னியவன்
சுந்த ரன்னல தண்டோ வெனச்சொலி

முந்த வேண்டுப நல்கி முறைமையிற்
பந்த நீங்க வணங்கினன் பன்முறை. (உஉ)

வே று.

திருமகிற் புடையட் டாலைச் சேவகன் றன்னை யன்பிற்
பொருவரு மமைச்ச ரெல்லாம் புகழ்ந்தகி சயித்தார் போற்றி
வரகுணன் மைந்த னென்று வந்தித்தா னன்று முன்னுப்
பரவுபாண் டியர்க ளெல்லாம் வந்தித்தார் பகைக டீர. (உங)

செழுமைசேர் புரத்தி ருந்து சென்னிமண் டலமே யன்றி
யழகுறு நிலைமை மாற னளவின்மண் டலங்கள் கொண்டு
விழுமிய யானை மூன்று வெம்பெருந் தானை யாண்டு
தொழுபுவி யடைவிற் காத்துத் துயரொழிந் தூழி வாழ்ந்தான். (உச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசoo.

நி0.—உல்வாக்கோட்டை வைத்த திருவிளையாடல்.

மூதுரை வாணர் போற்று மதுரையம் பதியின் முன்னந்
தூய்தகு குணத்தான் மிக்க சூத்திர குலத்தோர் பத்தன்
நீதிலா வுழவான் மல்குஞ் செல்வத்தான் மிகவு நீடிக்
காதல்கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி யோடும் வாழ்ந்தான். (க)

பூதிசா தனங்கண் டாலங் கியாவரா யினும்பொ ருந்திப்
பாதநே ரிறைஞ்சி யில்லுட் பரிவொடுங் கொண்டு புக்குத்
தீதிலா சனத்தி ருத்திச் சிறந்தசே வடிவி ளக்கிக்
கேரதத்தூ பாதி மற்றுங் கொடுத்தருச் சனைகள் செய்து. (உ)

முருகெழு வமைத்த வன்ன முறைமையிற் படைத்து நான்கு
மருவிய விதத்தி னூறு சுவையினுண் மகிழ்ச்சி கூரக்
கருதினின் றமுது செய்வித் தவரவர் களிந்து வைத்த
பரிகல சேட முண்டு வாழுவன் பத்தி கூர்ந்து. (ங)

உருத்தகு மனைவி யோடு மொருவழிப் பட்ட நெஞ்ச
னிளைத்தெழு தொண்டர் கொண்ட நினைவினிற் பூசை செய்யுஞ்
சரித்திரங் கண்டு ஞாலஞ் சம்புவுங் கருணை கூர்ந்து
திருத்தகு மங்க யற்கட் டேமொழிக் கருளிச் செய்வான். (ச)

இந்நெறி யொழுகு வோனல் குரவினு மினிமை கூர்ந்து
மன்னுமிச் செய்தி செய்ய வல்லனென் றறிவித் தற்கே
நன்னெறிச் செல்வ மெல்லா நாடொறு மாற்றி மற்றும்
பன்னெறி வினைவுஞ் சுருங்கப் பண்ணின னெல்லாம் வல்லான். (ஙி)

பல்பெருஞ் செல்வ மெல்லாஞ் சுருங்கவும் பத்தி மிக்கோன்
சொல்லரும் பெரிய நெஞ்சஞ் சுருங்கிடான் பெருங்க டன்கள்
செல்வர்பால் வருபோ கத்துத் தருகுவ லென்று சென்று
நல்லன சொல்லி வாங்கி நாடொறும் பூசை செய்தான். (சு)

வீறுசான் மழைம றுத்து வினைதலில் லாமை யாலே
மாறரும் விருப்பத் தோடும் வாங்கிய பெருங்க டன்கள்
கூறிய காட்ட டம்மிற் கொடாதது கண்டி யாரும்
பேறிலே யென்ரூங் கெண்ணிக் கொடுத்திலர் கடன்கள் பின்னர். (ஏ)

களக்கமில் லாதோன் மண்ணிற் கடன்கொடா ததுகண் டாரூ
ளளத்துறு துயரத் தோடுங் கடன்றரு வாரை யோங்கல்
வணத்தவன் காட்டி னானேற் காண்கின்றே மென்று வாடி
யினைத்தயர் மனைவி யோடு மெண்ணியா லயத்த டைந்தான். (அ)

வே று.

ஆத ரத்தொடு பேணி நின்னடி யாரை முன்னையில் வித்தபின்
கோதி லாதவர் வைத்த சேடம ருந்தி யேர்குறை வின்றியெப்
போது நின்னரு ளேக்கி நான்முனி ருந்த னன்புகழ் சூன்றவே
வாதை யேதரு மாய மாமிடி வந்த டைத்த நிந்திலேன். (கூ)

வே று.

நினைப்பினிங் கிறுத்தற் கொண்ணு னீள்கடன் கொண்டு பின்னு
மனைக்கரு லாறு திங்கண் மன்னநின் னருளி னுலே
யினைத்துப் சாரத் தோடு மழுதீ செய் வித்தேன் வையத்
தினிக்கடன் தருவா ரில்லை யினைத்தனன் காட்டி டின்றே. (கூ)

கடந்தரு வாரை யொல்லைக் காட்டிடா யாயி னிங்கே
மடிந்திட லல்லான் மற்றேர் கதியில்லை யென்று மண்ணிற்
படிந்துவீழ்ந் தழுது விம்மிப் பழிச்சுதல் கண்டி ரங்கி
யிடும்பைகீக் கிடுவா னங்க ணிலங்கிய துயர்ந்த வாக்கு. (கூ)

வே று.

தொல்லுலகி னம்மடியார்க் கன்பு செய்த சூத்திரரு ளாமணிகே ணின்
னைப் போனின், மெல்லியலா டன்னைப்போற் கண்டே மில்லை மெல்லியதா
யடுசோறு பொலிய வற்றாய்க், கல்லிலதாய் வெள்ளியதாய்ப் புதிதாய் நல்ல
கந்தமலி பந்தமுறு மரிசிக் கோட்டை, நல்லவர்க ளதிசயிப்ப நின்னி டத்து
கணநேரு வித்தே நல்குரவு நீங்க வெற்றே. (கூ)

அப்பெருமை தருமூலவாக் கோட்டை தன்னை யருச்சனைசெய் தரிவை
யொடு வினக்கு வேண்டி, மொப்பருந்தண் டலமெடுத்தோண் டொண்டார்க்
கெல்லா மூட்டுவித்த நயந்தபொருள் விற்றுண் டாக்கித், தப்பாமற் றுயர்ந்

தபெருந் தருமஞ்செய்து தணியாத பெருங்கடன்க டணித்து வாடா, நிப்படி யில் வேதஞ்சொ லியாண்டும் வாழ்ந்தாண் டிருந்துவா நம்முலகத் தெவரும் போற்ற. (கஉ)

வே று.

அவ்வுரை கேளா முன்ன ராதரங் கூர்ந்து வாழ்ந்து
கொவ்வையங் களிவாய் மாதங் கும்பிடி மன்பன் முனு
மெய்விதிர்ப் போடு நின்று மிகவதி சயித்துச் செங்கை
நவ்விய னருளா வாழ்த்தி நடமொடு தொழுது போந்தார். (கச)

வணங்கியே தொண்டர் துன்று மனைபுகா நேர்தாங் கண்டாங்
கணைந்தபே ரார்வத் தோடு மதிசயித் துள்ள ரங்கிற்
பணிந்துய ராசனத்துப் பற்றிவைத் தருச்சித் துள்ளத்
தணர்ந்துசெல் வத்தின் வாழ்ந்தா ருரைத்தவா றடைவிற்செய்து. (கடி)

மனனிய செய்தி கேட்ட மதுரையம் பதியோ ரெல்லாந்
தன்னிய செல்வ மீந்த தொலைவிலாக் கோட்டை கண்டு
முன்னுற வதிச யித்து வாழ்த்தினர் முற்றும் வல்ல
செந்நெறிச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றே. (கக)

சூத்திரர் தலைவன் வேதஞ் சொல்லுகல் லியாண்டும் புக்குக்
கோத்திர மனைவி யோடுங் குவலயத் தெவரு காணப்
பார்த்திப ரதிச யிப்பப் பல்பெருஞ் சிறப்பி னெங்கி
யேத்தருஞ் சிவலோ கத்தி லேறினு னிமையோ ரேத்த. (கஎ)

பத்தியான் மிக்க வேளாண் டலைவன்றன் பத்தி காண்பா
னத்துயர் மிடியை யேவி யம்மிடி யினும வன்றன்
சத்திய பத்தி கண்டு தண்டில வுவலாக் கோட்டை
வைத்தவ னெவன வன்றன் மலரடி வாழ்த்தல் செய்வாம். (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசகஅ.

நாக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வளமை மீடிய மதுரையின் முன்னொரு கால
மளவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகர்
தளர்வில் சுந்தரற் கானது சந்தன மென்றே
யுளவி ருப்பொடு சாத்துவா ரொழிவற நாளும். (அ)

துன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு காட
மன்ன னன்னநாள் வந்தருட் டென்னனே யோட்டிக்

கண்ணி மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
முன்ன ரீடிய வைதிக முறையையு மொழித்தான். (உ)

சாற்று மீசனே யல்லது சமணரை வணிகர்
போற்றி டாதது கண்டுதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று ளோர்களுஞ் சந்தனம் விற்றிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான். (ஊ)

மிறைகள் செய்யவும் வீடாதவ ராங்கது கண்டு
பறித லேச்சமண் பாதகன் மாண்டுயர் வேத
நெறிவி ளங்குவ தென்றுகொ லென்றுணர்ந் தொருநாள்
வெறிகொள் சந்தனந் தேடினர் பகலெலா மெலிந்து. (எ)

ஏங்கி முன்கிடை யாதது கண்டிருட் பேரதிற்
றூங்க ரும்பயத் தோடிறை கோயிலுட் சார்ந்து
தேங்கொள் சந்தன மூட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு மூட்டுமோ வென்றுறத் தேய்த்தார். (ஏ)

வட்டப் பாறையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
மூட்டுப் பாடற மூனையுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறசை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் விரைவிற்
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பரன்றிரு வாக்கு. (ஐ)

வேறு.

அரியசந் தனமு ணிந்தே மையனே விடுவி டன்பிற்
பெருமைகண் டனஞ்ச லஞ்செய் பேரமண் குண்டர் மன்ன
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா யிவ்வுல கடைவிற் சாத்து
மருவிய பணியுஞ் செய்து வாமகிழ்ந் தென்று கொண்டே. (ஒ)

இந்நெறி யாகா யத்தி லெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னுறு நரம்பு மூனுஞ் சொரிந்தபுண் ணுறுமி மேனி
மன்னெளி பெற்ரு ரேவு மண்மழை தன்னு லில்லுண்
மின்னுமக் கங்குற் போதே மாண்டனன் வடுக வேந்தன். (ஓ)

மற்றது கண்ட மைச்சர் வள்ளலே வியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழியோ ரில்லை யென்செய்கேங் கோவி லாமை
யுற்றதொன் றல்ல வென்று புலருமுன் னேடைக் குன்றைப்
விற்றரு கண்ணேக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு. (க)

ஆய்விடை யிறைவன் சொன்ன பகுதியை யினைந்து கொண்டு
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருங் குன்றைத் தாழ்ந்து
போயுல கெங்குஞ் சூழ்ந்து புரவலர் நேடி மீண்ட
காய்தழ லுமிழ்வேற் குன்றங் கண்டுகைக் கொண்ட தன்றே. (கo)

பிடர்மிசை யெடுத்து வைத்துப் பிறங்குமுற் செல்லக கண்ட
நடமலி யமைச்சர் முன்ன நகர்வலங் தொண்டி ழிச்சி
முடிபுனை மண்ட பத்து முழவொடு புகுந்தி யாரு
மடிதொழு தார்க ளெங்க வரிகொளா சனத்து வைத்து. (கச)

தடமணிக் குடம்பூ ரித்துத் தந்திர வீதியின் மூற்றக்
கடவபி டேகஞ் செய்வா னணைவது கண்டு மூர்த்தி
முடிசடை முடிபூ ணென்னின் முக்கணன் சாத னங்கள்
சுடரபி டேக நீற்றுத் தூளன மல்லா லுண்டோ. (கஉ)

வன்சம னிருள்விட் டேக வைதிகத் தீப மேற்றி
யின்பர சாள்வ லென்ன வியைந்தியா வருமுன் சொன்ன
வன்புறு பகுதி மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரந்த சொக்க மூர்த்தியின் மூர்த்தி வேந்தை. (கங)

சடைமுடி முடியா வந்து தமக்கருள் சுரந்த செம்பொற்
சுடர்முடிச் சொக்க வேந்தைத் தொழுதெழின் மதலே ழத்துத்
தடமுழ வொலிப்பக் கற்றைச் சாமரை யிரட்டக் கொற்றக்
குடைநிழ னிழற்றப் போந்து குவலய நெறியிற் காத்தார். (கச)

மம்மர்சேர் சமணர்க் காய்ந்து வைதிக நெறிவி ளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பையும் புலனே வென்று
செம்மையி னூழி வாழ்ந்து சிவனுல கத்த டைந்த
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம். (கடி)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசஙஉ.

நிஉ.—காரியார் நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல்.

கற்பமார் முன்னோர் நாளிற் காரியார் நாரி யாரென்
றற்புதப் புலவர் நீதி யரசனைக் கவிதை பாடி
யுற்றபல் சிறப்பி னோடு முயர்வட நாட்டி னின்றும்
வெற்றியி னணைந்தார் கொற்ற வியன்றமிழ் மதுரை நோக்கி. (க)

வருபவர் நெறிம யங்கி வனத்திடைப் புகுந்து சாலத்
தெருமர லுறுங்காற் கண்டு செந்தமிழ்க் கினிய சொக்க
னிறைதரு காலி மேய்த்தோ ரிடையருப் நேயங் கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோன்றினன் புகழை வேட்டு. (உ)

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்கனிக் கொத்த னிந்து
புனையும்வெண் பூசி பூண்டு பூதிமெய் பூசி யாவு

மனமுரு கிடவாய் வைத்து வரைநெடுங் குழலு மூதித்
தனிநெடுந் தண்டு மூன்றி நின்றனன் முளுந் தெற்றி. (கூ)

அங்கவர் காணு'மூன்ன ரதிசயித் தச்ச நீங்கி
யோங்கிய மதுரை யூர்க்குப் போம்வழி யுரைத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கள் பல்சிறப் பொடிம டைந்தீ
நீங்குரை யீர்நு மக்குக் காரிய மென்கொ லென்முன். (சு)

என்றுமன் முடி சொல்ல வேடநீ யென்ன சொன்னு
யொன்றிய காரி யந்தா னீன்றனக் குரைக்க வற்றே
வன்றுகாண் பெரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடரக் கண்டு
நின்றனு வுனீத்து நெறிசொலே னென்று நக்கான். (டு)

வேறு.

மென்புலவ ரதுகண்டு வழிவிருப்பான் மீனவனை
யின்புறுநற் கவிபாடி வருகின்றே மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற விடமிதான் மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமென் றுளைத்தீரே நாணுது. (சு)

அளந்தபுல வீரான தாகவவற் றிருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியநங் கவிதைசொனு லொழ்யவழி சொல்லரனென்
றுளம்படுமோர் கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது. (எ)

அக்கவிதை கேட்டலுமே யழகியது நுமதென்று
சொக்கனுமங் கணரிட்டுத் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி
யிக்கவிதை யோநவின்றீ ரேழையீர் யாரறியார்
மிக்கவிது தானைமாடு மேய்ப்பவர்வாய்க் கேட்டிடுமின். (அ)

கேட்டிடுமி னெனவடைவிற் கிளர்வுறவெங் கணுகிறைத்த
காட்டிடையன் பாட்டனேத்துங் கற்றுரைப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிவ ஞர்கொலென நனிநாணி
மீட்டுமையா ரொன்றையுமுள் வெருவுற்று நுடல்வியர்த்தார். (கூ)

நல்லவடி வனுமாகி யிருக்கின்றுய் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினல்லான் முற்றுருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக் கிதுவந்த வாறுரைப்பை யேன்மன்னன்
செல்வமுறத் தந்தவெலாந் தருகின்றே மெனச்செப்ப. (ஙு)

மூட்டவிழ்பூம் பொழில்புடைசூழ் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
சிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிற்றிடைச்சி மனைவாளன்
விட்டபசு மூட்டாமன் மேய்த்தடக்கி பாசத்தாற்
கட்டிவிடு மன்முடி கான்மாறி யாதுவென். (ஙஅ)

பெரும்பொருளி ஞசையிலே பெயர்பெரிய சொக்கக்கோன்
பரிந்திடுதுங் கவிதைகளிற் பாதிபகுந் தின்றென்மேற்
றிருந்தகவின் றிடீரேற் சேர்ந்தவழி யானுமக்குப்
பொருந்தவுரை செய்வலெனப் புலவர்களு மியைந்தனரால். (கஉ)

ஆங்கவர்க ளியையாமு னதர்காட்டி யொளித்தருள
வீங்கிவனும் பாங்கருள்சே ரியற்சிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதுரை சேர்ந்தியரா லயத்தணைந்து,
தாங்கருமன் பொடுபகுந்து சாத்தினர் தமிழ்மாலை. (கங)

சாத்தியநற் றமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புவிபோற்றும்
பார்த்திவரே யெனப்பார்த்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ்ப் பாதிகொடு தென்னனேயுங் கண்டறிரு
சேத்துசிறப் பொடுங்களித்துப் போயினர்த மியனுட்டே. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசகள.

நிக.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

தலமிலங்க முன்னொருகாற் றண்கடம்ப வனத்தின்கட்
புலிதெருங்கி வரும்புல்வாய் பொலிவின்றி யுலவுங்காற்
பலமிலங்கோர் நிலைப்புல்வாய் பயந்தபுனிற் றிளமறியை
நிலைதவன்று முதுதுற்றின் புடையொதுக்கி நீர்வேட்டு. (க)

போயெங்கும் புக்குழன்று புற்றீர்ந்த கோடையின்கண்
வாயுலர்ந்தோர் வாவியின்கண் வந்துபுனல் பருகுங்கா
னேயமிலா வொருவேட னீங்காம லொளிகிற்பான்
காய்பசியா லதுகண்டு களிகொண்டு படவெய்தான். (உ)

கணைபடுங்கான் மறியைநினைந் தழுதுதுனி கசிந்துவிழுந்
திணையிலுயிர் நீக்கியபின் யாவுக்குந் தாபாகித்
தணிவறவெங் கணுகிற்பான் றரியாது பிரியாத
வணியதொரு புலியைமுலை யூட்டென்ன வருள்சுரந்தான். (ங)

பாய்புலியு மிரங்கிமனஞ் சுரந்தமுலைப் பாலளிப்பா
னேயமொடு வரக்கண்டு வால்குழைத்து நேர்வந்து
தாய்வரவு காணுமற் றளர்ந்தமறி பயந்தணிந்து
தாயமுலைப் பாலுண்டு துள்ளியினே யாடியதால். (ச)

வேறு.

மலரய ஞணி முன்னர் வரும்விதி மாற்றலீல் கண்டு
சிலைமலி வில்ல னல்ல தியார்வல்லா ரென்று சென்று.

தலையினல் வணங்கி வாழ்த்தச் சசிபதி யதிச யிப்பப்
புலிமுலை புல்வா யுண்டு பொலிவுற வளரு நாளில். (இ)

பொருளினு மெழுக்கத் தானும் பொருவரும் போதத் தானு
மருளினுஞ் சிறந்து நீடோ ரருங்குல வணிகன் பொங்கர்
மருமலி மலர்த்த டஞ்சூழ் மாமண லூரி னின்றுங்
கருதிய பொருள்கண் மேலுங் தேடுவான் கருதிப் போனன். (ஈ)

பச்சிம திசையை நோக்கிப் பரிவொடும் போகி நன்கு
நச்சின தேயம் புக்கு நன்பொரு ளீட்டி மீண்டாங்
கிச்சையி னடந்து மெல்ல விலங்குதன் பதியை நோக்கி
யச்சமற் றெல்லு மல்லு மதரிடை வருத லுற்றான். (எ)

வேறு.

வழிவசத்தினி ருங்கடம்பவ னத்துவந்துழி வணிகனும்
பொழுதுபுக்கது கண்டுவெம்பியு ளம்புலம்புறு காலையி
லெழின்மிகுத்ததொ ரொலியொலித்திட வேதம்விட்டதன் வழியினே
சொழுகவற்புத மாவிருப்பதொ ருத்தமப்பதி கண்டனன். (அ)

கண்டவந்நகர் தன்னுளன்பொடு கண்டனன்களி றெட்டும்வாழ்
பண்டையாயத லத்தையும்பழு தொன்றிலான்படி மத்தையு
மண்டர்நாயக தொண்டர்நாதவெ னத்துதித்தரு ளாலருந்
தொண்டுசெய்துவ ணங்கியங்கொரி டத்தமர்ந்து துயின்றனன். (கூ)

துயில்கொளுந்தனி வணிகனுஞ்செறி தொலைவிலாவிரு டொலையவே
வெயில்விரிந்தபி னணுகரும்பெரு வனமதாகவெ ருண்டெழுந்
தெயிலிலங்கிய கோயில்கண்டுதி கைத்திதென்கொலெ னத்தெருண்
டயிலிலங்கும ணற்புரத்தர சற்குவக்கீறி வித்தனன். (எ0)

வேறு.

மன்னிய வமைச்ச ரோடும் வணிகன்முன் னவின்ற வெல்லா
முன்னுற நவின்று காண்பா ளுசையான் மூடுகி யாங்கட்
டென்னவ னடைந்தா னென்றுஞ் சித்திரைச் சித்தி னாக்குப்
பொன்னகர் மகவான் வந்து போற்றுமா நகரி தன்னுள். (கக)

வேறு.

சூளைமோ டடைந்திற் திரன்பரவுங் குளிர்ந்த கடம்ப வனத்தினையு
மணிசே ரந்த வனத்நிலங்கு மழகா ருயரா லயத்தினையுந்
தூணிசே ரந்த வாலயத்து ளிருக்குஞ் சொக்க நாதனையும்
பணிகோ யிற்றென் கீழ்பாற்பொற் பதுமத் தினையுங் கண்டிறைஞ்சி. (கஉ)

மற்றும் புதுமை பலகண்டு வருவோன் சொக்கன் றிருவருளாற்
புற்றின் புல்வாய் புலிமுலைப்பா லுண்டு பொருந்தி விளையாடல்

கொற்றந் தருகெஞ் சுறக்கண்டு விசேட கிலமீ தெனக்குறித்துச்
சற்றுந் தாழா தித்தலத்தி லிருப்ப வென்னுன் சயங்கூர. (கஈ)

இந்தத் தெய்வப் பதிக்கெல்லை யாதோ வென்று மயக்குற்றுச்
சிந்தைக் கினிமை தரும்பரம சிவனே யடைந்து துதிசெய்ய
முந்தைக் கையைந்த மயனுலின் முறையே சித்த ருருக்கொள்ளா
வந்திப் பிறையோ னெழுந்தருளி நடந்தா னெல்லை யடைவாக. (கச)

எல்லை நடவா வொளித்தருள வேத்தி யருளே யதியேத்தித்
தொல்லை மரபின் மணிமாடங் கூட மஞ்சு தோயிஞ்சி
மல்லல் வீதி மடங்கழக மற்றுந் திருத்தி மாறின்றி
நல்ல குடியும் பல்படையு நயப்ப வியப்ப வீற்றிருந்தான். (கடி)

வே று.

செங்நெறித் தானே சூழத் திறைகொணர்ந் தரச ரேத்த
மன்னம ரேசஞ் சால வாழ்த்திட வேத்தி நாளுங்
கன்னிமால் காளி யீசன் காக்குமா நகரி தன்னு
ளின்னறீர்ந் திருந்து தென்ன னெண்டிசை விசயஞ் செய்தான். (கசு)

ஆசத்திருவிருத்தம் - கசசுஈ.

நிச.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய முன்னேர் கால முயர்வினு லறிவான் மிக்க
தேங்கமழ் நிம்ப மாலைத் தென்னவ னெருவன் றெண்ணீர்
வாங்கிருங் கடல்சூழ் வையக மதுளையி லிருந்து காப்பப்
பாங்குடன் சிறந்தா னங்கட் பத்திர னென்னேர் பாணன். (க)

கண்ணுத லழக னுக்குங் காவலன் றனக்கு மிக்க
பண்ணியல் பாடி யீசன் பத்தர்கட் கன்பு செய்தாங்
குண்ணெகிழ் நெஞ்சு நீற்றி னெளிதிகழ் மெய்யு மாகி
மண்ணவர் விருப்ப மெய்த வனம்பட வாழு நாளில். (உ)

பலர்புகழ் சென்னி மன்னும் பண்புடை நாட்டி னின்று
மிலகிய பரிசில் வேட்டங் கிசைவல்லா னென்னேர் பாணன்
றலமதி சயிப்ப வந்து தண்டமிழ் மதுரை புக்கு
வலியுடை மன்னற் கண்டு பாடினுன் மதுர மாக. (ஊ)

வே று.

மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீரா கரனே வியனுலகின்
மன்னர் பரவு மன்னவனே மலயா நிலஞ்சேர் நாட்டரசே
முன்னே நெறிநூ லியலிசைகண் முழுது முணர்ந்த பெருமானே
யென்னே யொழிய விஞ்சவல்லா ரில்லே யுலகி லெனவுரைத்தான் (எ)

பாணன் பகரு மதுகேட்டுப் பழுதில் வழுதி யுளம்பெருக
காணி யதனைக் காட்டாம னல்ல சொல்லி யணியாடை
யூணின் பயனு மீனவெல்லா மொருங்கே கொடுத்து நாளும்வர
வேணும் பாண போவென்று விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்கூறி. (இ)

பீடொன் றியவன் றனைமகித்துப் போய் பின்னர்ப் பிரிவின்றி
மாடு நின்ற முறைசெய்வோர் தம்மைப் பார்த்து மதியுடைநம்
பாடும் பாண பத்திரனை யழையு மழையும் பரிவினென
வோடுந் தகைமை யவர்விக்கி னேடி யழைப்ப வுடன்வந்தான். (ஈ)

பதரு வந்த விசைப்பாணன் பட்டுச் சட்டை யிட்டணியின்
புதுமா மணிகள் கதிர்வீசப் பொன்மண் டபங்கள் பொலிந்திலங்கு
மதிதோய் கோயி லுட்புக்கு மன்னர் பெருமா டனைக்கண்டு
துதிசெய் திறைஞ்சி வாய்புதைத்துச் சொன்ன னனைத்த தென்னைனவே.

வளவன் பொன்னி நன்னாட்டில் வரிசை கூர வொருபாண
னளவில் பாணர் புடைசூழ வரிவைக் குழாத்தி னெடுவந்து
விளரி முதலா நல்லிசைகண் மேன்மை பீய்க்கப் பாடியுளங்
களிகொண் டகத்துப் போனதுகொண் டழைத்தே னிங்குக் கடிதுன்னை. (அ)

இன்று பூசை குடமுழக்கம் பிரந்து மூங்கி லிலைவீழ்ச்சி
யொன்று மூயர்ச்சி சிலிபறவை யுச்சி மலைநீர் விழுக்காடு
நின்ற வோசை யிசையனைத்து நெறியிற் பாடு கேனென்று
வென்றி கூறி வந்தவீன வெல்ல வலியோ வெனக்கேட்டான். (கு)

கேட்ட மாறன் றிருமுன்பு கீத நாத னுளைப்பான்வான்
றீட்டும் புகழாய் நீயிருப்பச் சேர்ந்த வடியார்க் குயர்புகொடுத்
தேட்டை நீக்கு மிசைச்சொக்க னிருப்பக் கேட்ட தென்னையிசைப்
பாட்டின் றகுதிக் கெனையொப்பப் பாடற்குண்டோ படிமீது. (கூ)

அஞ்சே னஞ்சே னெருவர்க்கு மஞ்சா திங்கு வந்தவனை
மிஞ்ச வஞ்சம் படிபாடி வென்றே யோட்டி விடக்கடவேன்
செஞ்சொல் வல்லாய் தோற்றவர்கள் செயுங்கா ரியங்க ளுனையென்னப்
பஞ்ச வனுநன் பரிவெய்தி வியந்தா னுயர்ந்த பணிநல்கி. (கஅ)

வே று.

நலமலி கான நாதா நல்லிசை காண்பே னுனைப்
பொலிவுடை நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
கலைமுழு துணர்ந்த செல்வக் காயக னினிமை கூர்ந்து
தலையினல் வணங்கி வாழ்த்திப் போயினன் றனது தேசத்து. (கஉ)

இத்தக வறியா ராகி யெதிரிலை யென்று பேசி
யொத்திய ருளம்வல்ல பாடுவா னுடனே வந்த

வித்தகப் பாடு வார்கள் வரவர வீதி யேறிச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடிடத் தொடங்கி னர்கள். (கூ)

சுந்தர வணிய ணிந்து தொகுமுடிச் சுற்றுஞ் சுற்றிச்
சிந்துரப் பொட்டு மிட்டுச் சிறந்தகுப் பாய மிட்டுச்
சந்தன மிட்டு வீணை தண்டியாழ் கையின் வாங்கி
வந்ததந் திரிதி ருத்திப் பாடினர் மயங்க வெங்கும். (ச)

மற்றவர் பாடக் கண்ட பத்திரன் மனங்க லங்கி
யுற்றது நமக்குக் குன்ற வுயர்புடைக் கான நன்னீல்
கற்றிசை வல்லே மல்லேங் காவலன் றிருமு னின்று
சற்றல வுரைத்தே மென்னுய் முடியுமீ தெனத்த ளர்ந்தான். (கடி)

மிஞ்சநெஞ் சஞ்சி னேனு மெல்லிசை வல்லா னெல்லார்
நெஞ்சையுங் கடந்த செல்வ னேசர்கட் கென்று நேசன்
குஞ்சரத் தாங்குங் கோயிற் குழகனிங் கிருப்பக் கொன்னே
யஞ்சுவ தென்கொ னுமென் முலவா யரன்பாற் சென்றான். (கசு)

வேண்டிய தடியார்க் கீயு மெய்யனே கருணை வாழ்வே
பாண்டிநன் னுட னேயிப் பகையினை யடிமை வேண்டிப்
பூண்டிது கழித்தல் வேண்டும் புகலிலை யென்று வீழ்ந்து
மாண்டக விறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் வருத்தத் தோடும். (கஎ)

செப்புறு மிவன்ற னன்பைத் திருவுளத் தடைத்தி ரங்கி
மெய்ப்படு மாது மின்றி விரைவொடு மெவருங் காண
வொப்பருந் துயரந் தீர்ப்பா னும்பர்கட் கரச னுய
வப்பெருந் தலைமை யோனு மடிமையாழ் வடிவு கொண்டான். (கஅ)

வேறு.

கடிகமழ் சடையையுங் கங்கை யாளையும்
படமுடை யரவையு மொளித்துப் பான்மைசேர்
முடிமிசை நிறைவுற மூடொ ணுதநோர்
செடிபடுத் துணியுடைச் சீரை சுற்றினன். (கக)

நெற்றியிற் றிலகநீ ரெளிர நீளரா
வெற்றுமென் குண்டல மிலங்கு காதிடைக்
குற்றமில் குறிஞ்சிலிக் கொத்து மன்றியே
துற்றிய விடத்தரங் காயுந் தூக்கினன். (உ0)

தாவில்வெண் கவடியுந் தரித்துத் தாண்மிசைக்
கோவையிற் சதங்கையுங் கோத்துக் கட்டினன்
காவியந் தார்பொலி மெய்யிற் காந்தளம்
பூவினை டாவினாப் போதுஞ் சூடினன். (உக)

வெறிகமழ் கீறுமெய் பூசி வீதியி
னுறுமவர் தங்களி லிலாவொ டிப்பமென்
கறைமலி கச்சையு நழுவக் கட்டியே
குறைவற நீள்பெருங் கொடுக்கு நாற்றினன். (உஉ)

துறைச்சிறு விரன்மரு தோன்றி தோன்றுகிர்
நிறக்கவிட் டஞ்சன மலர்க்க ணிற்கவிட்
டிறைக்கழற் பெருவிர லிருப்பு மோதிர
மிறுக்கியிட் டிரண்டுரை யாண்டி பாடினன். (உங)

வேறு.

பரிவினன் மிக்க பாண பத்திர னடிமை யானென்
றுரனுடை விறகு வெட்டி யுண்றுகட் டாகக் கட்டி
யரியமென் முடிமேல் வைத்தாங் கம்பலஞ் சந்தி மற்றுந்
தெருவினு மூலாவிப் பாணர் தெருவிடை மூடுகிச் சென்றான். (உச)

மறுவறு முயர்மென் மூளின் வலியகோ டாரி மன்ன
மூறுவல்செய் தாகம் வேர்ப்ப மொய்ம்பமீர் தடக்கை வீசிப்
பொறையடி யாளை வேண்டி யிழிதொழில் பூண்டு கொண்டாண்
டிறவொடு நின்று மெல்ல வுலாவினு லுலக நாதன். (உடு)

மாலையங் குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலை யெய்திக்
கோலவெள் வளைகள் சோர்வா ரவரவர் கோத்து வித்த
சேலைகள் சரிய நிற்பார் திருந்திய நாணி ழப்பார்
மேலுறு பசலை கொள்வார் விரும்புகுல் கொள்வார் வீழ்வார். (உக)

கந்தரம் வேர்ப்ப வேர்ப்பக் கட்டிய விறகு கூறி
வந்தவன் குமர வேளோ மதனவே ளோவொ ளித்துச்
சந்தத்தீ பாட மண்ணிற் றனிவினை யாடல் வல்ல
சுந்தரன் றானே யோமற் றியாவளே வெனத்து திக்தார். (உஎ)

வேறு.

அருடங்கிய வடிவந்திக ழசலந்தரு முமைபங்கனும்
வரமொன்றும துளையம்பதி வரமங்கல விசைமங்கையர்
சிருகுன்றிரு தனமொன்றிடை யிடையும்படி தொவெந்தனர்
தெருவென்செயு மினியிங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. (உஅ)

வேறு.

உரவித்தெடிதுகின் றெரியு மொன்றுபோ
லரிதிது கொடுவரு மடவி தூரிது
தருமொரு விறகொரு சுசு தையலி
ரெரிவிழுங் கொண்மினென் றினைய கூறுவன். (உக)

ஆவென் விறலிய ரருக ணேந்துபண்
பாடுவன் வளஞ்சொல்வன் பார்ப்ப னிற்பன்மூன்
னேவல னிப்படி யுலாவிப் பாணர்தம்
வீடெலா நடித்தனன் விறகு விற்றிலன். (கூ0)

வே று.

கூறிய பின்னர் முன்னர்க் குறுகிய பாண னில்லத்
தேறரும் புறத்துத் தெற்றி யேறல்கண் டிரவி போக
மாறிலா விறகு மூன்றி வைத்துல கங்க ளோம்பும்
வேறற நின்ரு னாவங் கடந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (கூக)

வே று.

பாதார விந்தஞ் சோதி கீண்முடி நேடிப் பண்பார்
வேதாவு மாலுங் காண விண்ணவ னுலகுக் கெல்லா
மாதார மாகி நின்ரு னையிருட் போதின் மெல்லச்
சாதாரி யென்னுங் கானம் பாடினன் தரணி யுய்ய. (கூஉ)

வே று.

ஓசிக்குள் ளாளம் விந்துநாத மொலியு ருட்டுத் தூக்கெடுத்தல்
படுத்த னலிதல் கம்பித்தல் குடில மென்னுந் தொழில்பத்து
மெடுத்துக் காட்ட நாதாதி யிமைபோர் முதலா வதிசயிப்பப்
படைத்த விசையைத் தனிப்பாடப் பதினு லுலகு முருகியவால். (கூங)

வே று.

மருவிய விறலி யோடு மஞ்சனீ டலைத்து வைகு
மரியசொற் பாணன் கேட்டீ தென்கொலென் றச்சங் கூர்ந்து
விரைவொடு மிழிந்து சென்று வியன்சரா சரங்கள் யாவு
முருகிடப் பாடி வோய்நீ யாரெனக் குரைத்தி யென்ரு ன். (கூச)

அத்திறங் கேட்டி ஜூத்தார் போனடித் தொடங்கி யையா
கொடுதிசை வல்லே னல்லேன் கொண்டிலார் விறகொ ருத்தர்
மெத்திய பயத்தால் வந்தேன் மெல்லிசைக் கரச னுய
பத்திரற் கேவல் செய்யும் பண்ணைய டிமை யாண்சாண். (கூடு)

என்றிறை கூரு முன்ன மென்கொலா மெனக்க லங்கிச்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செறிரு கிளைஞர்க் கூட்டிப்
புன்றலை யடியாண் பாடற் கொப்பிலை போற்று ராயன்
வென்றிகொள் பாடல் கேட்க வேண்டுமோ வேண்டா வம்மேற. (கூசு)

இத்திறப் பா டல் யாரே பறிதுவார் யாவும் வல்ல
வுத்தமன் பாடி னல்லா லொருவரா ற் பாட வொண்ணு
தெத்தலத் தோரு காணப் பரிபவப் பகுமு னின்றே
புத்திர ரோடுங் கூடிப் போவதே கரும மென்ரு. (கூஎ)

வாயறு சிவிகை யோடு மடிதரு கவிகை யோடு
மூருவுடை மாத ரோடு மூதவிய கிழவ ரோடு
மாயிரு ளிடையின் மெல்ல வெழுந்தடற் பரியி னோடு
நிகைகளி ரூடும் போது னெஞ்சறை பறைமுன் னுக. (கூஅ)

வே று.

ஆக்குமொக்குமெ னக்கலங்கிடு மொக்கலோடும்வி ளாந்ததன்
மிக்கபோவலி கெட்டமுட்டொடும் விட்டவூரில்வி டாதுளந்
தக்கமெய்தி யகன்றபோனது கண்டுதூய்தகு நகையொடு
மிக்கபத்திர னுக்கரன்கரு வின்கண்வந்துவி ளம்பினன். (கூக)

வே று.

பத்திரன் புலரு முன்னம் பரிவினு லயத்திற் சென்று
சத்தியக் குன்றே யுய்ந்தேன் தருமமாக் கடலே யுய்ந்தே
னெத்தலத் தினுமெ னக்கிங் கெதிரியார் நீயி ருப்பச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடுதற் கெனத்து தித்தான். (சஅ)

முன்புரந் தரனே மாலே யடிமையா வுடையாய் முற்று
மன்பிலா வடிய னேனுக் கடிமையென் நுரைப்ப தேகின்
மென்பசுங் கரஞ்சி வப்ப விறகினே வெட்டிக் கட்டித்
தின்புறச் சுமப்ப தேயென் றழுதுகை தொழுது சொன்னன். (சக)

வழுதிபால் விரைவின் வந்து மனவலி சாலப் பேசிப்
பழுதறு பாடு வானைப் பண்ணியல் வாது பாட
வழைமுடி மன்ன ரேறே யென்னுமுன் னுங்கு நின்ற
தழைவுடை முறைசெய் வோவா யேவினன் நரணி வேந்தன். (சஉ)

மற்றவர் சென்று வந்த பாணனே மனேக்கா ணுமற்
கொற்றவன் றிருமு னெய்திக் கூறுவா ரறியாப் பாண
னுற்றபே ரச்சத் தோடு மொருவரு மறியா வாறு
முற்றிர வின்கட் கெட்டுப் போயினன் முட்டுங் கட்டி. (சங)

என்றவர் சொல்லத் தென்னன் வென்றவா றெங்ங னென்ன
நின்றபத் திரனு ரைப்பான் யானல னெருனற் கஞ்சும்
நன்றிரு மிடற்றன் மெல்லச் சாதாரி பாடிச் சென்று
வென்றிகொள் கருனைச் சொக்கன் வேன்றனன் விறகு ளாகி. (சச)

வித்தக மன்ன வென்ன வேந்தனு நெருனற் போது
பத்திர னடிமை யென்று பண்பட விறகு கூறி
யுத்தமத் தெருக்க டோறு மூலாவினேன் றன்னை யானுஞ்
சித்திரச் சொக்க னென்றே கண்டனன் செய்தி கொண்டே. (சடி)

பேசுவ தென்கொல் காணப் பேரருள் கூர்ந்து காணு
மீசனுன் னினைவின் வந்தா னென்னினி வேண்டு மீன்று

தூசணி முதலா நல்கித் தும்பிமீ டெருத்தத் தேற்றி
யோசைசேர் நகரி தன்னே வலம்வரு வித்தா னேங்க. (சக)

தன்றிருக் கரங்கள் கூப்பி யாவர்க்குந் தலைவர் நீரிங்
கின்றெழுந் தருளு மென்ன வின்னிசைப் பாணன் வாழ்த்திச்
சென்றுதன் னுழையுட் சார்ந்து சேர்ந்தவர்க் கியன்ற நல்கி
மன்றுளு தனையே பாடி யிருந்தனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (சஎ)

பாண்டியன் பல்கா லீசன் பரிவுகண் டதிச யித்து
வேண்டிய செய்ய வல்லான் வெல்லவல் லான ருட்சேர்
காண்டகு சொக்க னல்லாற் கண்டதுண் டோத லத்தி
மீண்டொரு தெய்வ மென்றுன் சென்னியும் வியந்தான் கேட்டு. (சஅ)

கனத்திறை சொல்லக் கண்ட கருணைசே ரிறைவி சென்று
பனிப்பற நகைத்து வாங்கிப் பாணர்தம் மடியார் சாலத்
தனிப்பர தேசம் போலுல் விறகையுஞ் சுமந்து தாமே
நினைப்பற வருவ தென்ற வளனுரை நின்ற தென்றும். (சக)

ஒதரு மனத்தால் வாக்கா லுணரொணுன் கருணை கூர்ந்து
தூய்தகு மடிமை வேண்டி யடிமையாய்ச் சுமத்தல் கண்டு
ராதலா லடியார் தங்கட் கெளியவ னரன லாதி
வேதவாய்க் கண்ட துண்டோ வேறொரு தெய்வ மென்னின். (இ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙிகஉ.

நிநி.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

மின்னுபுகழ்ப் பத்திரன்றென் னவன்க ணுளு மேவாது சுந்தரன்பான மேவி யன்பி, னன்னெறியிற் பாடுங்கா ணுத மெய்ய ணுதாந்த ணுதத்துக் கினிய நாத, னின்னிசைக்குத் தானசரா யிருப்பப் பாடி மிவன்கண்டத் திசைக்கினிமை கூர்ந்து பாங்கர், மன்னுமைமா தொடுநீங்கா துருக்க ரந்து வந்திருப்ப னந்தரத்து வானோர் வாழ்த்த. (க)

கானநெறி பாடிமுடித் தேகுங் காலைக் காசொருகா லணியொருகான் மணிக ளோர்கா, லீனமிலா சனமொருகான் மவுலி யோர்கா லின்னதெனு தெடுத்தடைவே யிலங்க வைத்து, ஞானமுதல் வன்போகக் கண்டு வாழ்ந்து நாளுமகிழ் மிகவினாலிற் கொண்டு போந்து, தீனமற வுண்டுடுத்து வந்தோர்க் கிட்டஞ் செய்தருளிந் தனைசெய்வன் றிறத்துச் சேர. (உ)

இத்தகவு தனிநடந்து செல்லுங் காலை யிறைவனுக்குந் தனக்குமுதலில்லை யாகச் சித்தமகிழ் பொருள்வேட்டோர் மன்னர் மாட்டுஞ் செல்லா

தங் கிரவுபகல் சிவனைப் பாடி, மெத்தமிடி யினுமிருப்போ ஞெருநா ணுடி விரலியர்பா டகர்ப்பாணர் புகழக் கண்டு, புத்தியினைத் தென்செய்கே னிறை வா வீவான் பொருளில்லே யென்றறையிற் றுயின்ருன் புக்கு. (ங)

அறியுமியல் கொடைத்தகவுந் தன்பால் வைத்த வன்புங்ண் டின்பங் கூர்ந் தகலுயிற் சென்று, மடி வறுநல் லிசைப்பாண கொடித்த லாலே வறு மையுடைத் தனைநந் தம் பொருளு னக்கே, பிறரொரு வழியாமற் ருத லாலே பிறங்குபொரு ளனேகாப்போர் முதலா யாருங், குறைவிலுயர் பண்டா ரப் பொருள்க டம்மிற் குறித்தனகண் டிலமென்னக் கொடுத்தெ ழுந்தே. ()

வேறு.

எப்பெரும் பொருளுஞ் சாலக் களவுபோ கின்ற வென்றுத்
தப்பியு முரிமா யில்லே தாளுறு கதவஞ் சென்று
கைப்படத் திறந்தா ரில்லே கள்ளர்யா ரியாவும் வல்ல
வொப்பருஞ் சொக்கன் றன்னே யொழியவே றில்லே யென்று, (ஙு)

இன்னகூர்ச் தைய கோவென் றிராப்பக லெயுற் றெல்லே
முன்னுரா டிநாடி முறையிடத் தொடங்தா னின்ருர்
மின்னிய பொருள்க டம்மை மீளவுத் தருவே மாயின்
மன்னிய மனிதர் முற்று நோகுவர் வழக்கு மன்றே. (சு)

உனக்கினி யளித்தற் கென்பா லுறுபொரு ளில்லே யென்றன்
மனத்தினுக் கினியான் றுயான் மகிழ்ந்துநம் மடியார்க் கென்று
நினைத்தன சொடுக வல்லா னிலத்துயிர் கழறுஞ் சொற்க
ளனைத்தையு மறிந்து ரங்கு மன்புடைச் சேர மான்காண். (எ)

விதமுறு தனங்கண் மிக்க வேண்டெ வளிப்பன் முழா
தகர்வுற விரைவிற் சென்றிவ் வோலையு யளித்தி யென்று
மதிமலி புரிசை யெனீரூர் வளர்தரு திருமு கத்தை
முதிர்தரு கனவிற் காணக் கொடுத்தனன் முக்கட் சொக்கன். (அ)

துய்யநன் னெஞ்சன் வாங்கி முடிமிசைச் சூடிக் கொண்டிங்
கையனே பொருளே வேண்டி யன்புடை நின்னை விட்டு
வையகங் காப்போர் தம்பான் மன்னவோ வென்ன நக்த
மெய்யுரை மறுத்தல் வேண்டா மேவென மறுத்தா னில்லே. (கூ)

பழுதிலா நாயன் சொல்லே மறுத்திடல் பாவ மென்று
தொழுதுமுன் றுயிலு ணர்ந்தான் சொக்களைக் கண்டா னில்லே
யெழுதிய திருமு கங்கண் டதிசயித் திறைஞ்சி யொல்லே
யுழைகடக் திரவிற் போனு ஞெருவரு மறியா வாறு. (கo)

மல்லலஞ் சிறப்பி னேங்கு மாமலே நாட்டி னன்பார்
வில்லவன் விரும்பி வாழு மேதகு மணிக்கு டங்கள்

சொல்லரு மிரவி யென்னச் சுடர்விடு முயர்மா டத்துச்
செல்லமர் கொடுங்கோ லூரிற் சென்றனன் சிறிது நாளில்! (கக)

தாங்கரும் பகியா னெஞ்சு தளர்வுறும் வறுமை யாள
ரெங்கில னெறுவ ரென்றான் நிபாவரு மிகழ்ந்து கூற
வுங்கிசை யுருவ மங்கு மொளிகொள்வெண் ணீற்றான் மூடி
யாங்கொரு தண்ணீர்ப் பத்தர் மூலையி லமர்ந்தான் மேல்ல. (கஉ)

தென்னவன் றயினி ருப்ப விரவிடைச் சேர மான்கூட்
பன்னிசைச் சொ கை கென்று பாடுநம் பத்தன் காண்பா
னின்ன ரூடேற்றான் றேடி நிறைவுசெ யென்னக் கேட்ட
மன்னவன் றூதி னோர்த்து மந்திரி களோடி தித்தான். (கங)

நயத்தறு கனவின் செய்தி நவின்றமுன் விடுப்பப் போனோர்
பயின்றநீண் மறுகு தோறும் பரந்துறு கவல தாக
விகையர்த்தவோர் பத்தர் மேவக் கண்டிரோ வென்று நாடி
யுயர்த்தவன் றன்னை யர்த்த வுழையிடை யிருப்பக் கண்டார். (கச)

அரியமர் தவத்தீர் காண்பா னுசையா யிருந்தா னும்மை
யுரைசெழு மரசன் றன்பா லுவந்தெழுந் தருளு மென்னக்
கருதிநீ ரழைப்ப மேலவேன் காவலற் கிறையிற் சென்று
பெரியகா ரியத்தின் வந்தே னுரைத்தலும் பிறங்க வென்றான். (கஙி)

பணிவிடை யமைச்சர் போற்று பகர்த்தது சாற்றப் போற்று
மணிமுடி யரசன் சால மகிழ்ந்துவா கனத்தி னேறு
ணணிபொலி மணிஃள் சித்த வடியிணை நோவச் சார்ந்தாங்
கிணையிலா தவனைச் சொன்ன வெல்லையி லிருப்பக் கண்டான். (கசு)

நின்றமன் னவனைப் பாரா னிறைந்தபே ரருளைப் பார்த்தாங்
கொன்றிய புளகத் தோடு மொழிவிலாக் கண்ணீ ரோடுஞ்
சென்றவ ரதிச யிப்பச் சிறப்புடை யிசையெ டுத்து
மன்றினு ளாடுஞ் சொக்கைப் பாடினன் மதுரைப் பாணன். (கஎ)

அரசனுஞ் சிவன்பால் வைத்த வன்புகண் டுருகி யந்தோ
பரிவினல் குரவ லேப்பப் பசியொரு புறத்த லேப்ப
வுரைசெழு கானம் பாடி முறுதியைப் பாரா ராதிப்
பரமனே யிவர்வே றல்ல ரென்றுபன் முறைது திக்தான். (கஅ)

பத்திரங் குள்ளீர் வந்த காரியம் பகரு மென்ன
வுத்தம மதுரை நம்மூ ருன்றனக் கென்று நல்ல
சித்திரச் சொக்கன் றந்த திருமுகங் கொணர்ந்தே னென்று
பத்திரங் கொடுத்தே தங்கப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான். (கக)

வேறு.

இருமைசேர் திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்
டரிதிகழ் தவிசின்மீ திருத்தி யாதரித்
தனைகெழு பாரிர வுரையைக் கண்டெழும்
பரிவொடு சூடினன் பாடி யாடினன். (20)

தன்வயிற் சுந்தரன் சால வைத்துள
மன்னிய பரிவினைக் கண்டு கண்டுவாழ்ந்
தின்னிசைப் பாணனை யெடுத்த வணத்தன
னுன்னரு மவன்செய லொன்றும் பார்த்திலன். (24)

வேறு.

ஓடை யானைப் பிடர்மிசை யோங்குற
நாடு காண நகர்வலங் கொண்டுபோய்க்
கூட லீதன் கோயிலுட் புக்கல
ரோடு தாங்கு தவிசி லிருத்தினன். (22)

வேறு.

இருந்தவன் றன்னை யீச னுகவே பாவித் தெண்ணெய்
வருந்தமெய்ம் முழுதும் பெய்து மஞ்சன மாட்டிச் சூட்டிச்
சுரும்புசூழ் மாலை சாத்தித் தூசுதண் கலவை பூசிப்
பரிந்தறு சுவையி னூட்டிப் பணிந்தனன் கரங்கள் கூப்பி. (23)

பேணுற்ற காவற் றெல்லைப் பெரும்பொரு ளறையுட் பட்ட
வாணிப்பொன் காசு தூசு தேசுடை யணியா ரங்கண்
மாணிக்க முத்து மற்றும் வகைவகை பொதிசெய் தோங்கப்
பாணற்கெண் ணிறந்த கோடி பரிப்பவர்க் கொண்டு கட்டி. (24)

திரள்பரி கயங்க டிண்டே ரவனிகள் சிதக்க நல்க
வருஞ்டை யன்பன் கோதை யன்புகண் டதிச யித்துக்
கருதிய தனம னைத்துங் கண்டுகைக் கொண்டு மன்னர்க்
குரியன கொள்ளேன் சொக்க னுயர்திரு வாணை யென்றான். (25)

மன்னனீ கண்டு சால வாடிமுன் றெளிந்து றைஞ்சி
யென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் றிங்கிறை யருளின் வந்து
மின்னுபா வலர்க்கு நாளும் விதரணஞ் செய்ய வேண்டும்
பொன்முழு தையுங்கைக் கொள்ளப் பெற்றதே போது மென்றான். (26)

மூன்புற நின்று போற்றி யின்னன மொழியக் கண்ட
வன்புடைப் பாண னஞ்சி யடிதொழு தவனி காக்கு
நன்குல வரசே யெண்ணி யிப்படி நவிலா கின்ற
தென்கொனன் கொலாத யாதே நிதிருலப் பாண னென்றான். (27)

இயைந்தனன் பொறையர் கோமா னிலங்கெறும் பீற தாக
நயந்துல கனைத்தும் தந்த நான்முக ஞதி யாக
வுயர்ந்தபல் பிறப்புத் தோறு முயிர்க்குயி ராய்நம் மீசன்
சயம்பெற நிற்றல் கண்டீர் தாழ்ந்ததே தியர்ந்த தேதி. (உஅ)

இரந்திது பல்காற் சொல்வ தெம்பெரு மக்க ளென்னை
பொருந்திய சிவனே யாகக் கண்டனன் புதுமை கூர
வருந்தல ஞணை யாலே நிற்பதற் கறைய மாட்டேன்
விளைந்தெழுந் தருளு மென்று விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி. (உக)

நற்றவன் போகப் பின்னர் நடந்துபோய் மீண்ட வஞ்சிக்
கொற்றவன் கோயில் சேர்ந்தான் கோதைதன் பரிச னத்தா
லுற்றெளி யுடம்பு பெற்றுங் குறும்பரி சனங்க ளோடும்
பற்றிய தனங்க ளோடும் பாணனு மதனை புக்கான். (உ0)

வம்பவி முலங்கற் றென்னன் வரிசைகண் டதிச யிப்பத்
தும்பிமீ டெருத்தத் தோங்கித் தோசைசா மரைகள் வீசப்
பைம்பொன்வெண் குடைகி முற்றப் பார்மக ளெனிய மிக்க
செம்பொனே டணைந்த செல்வன் சொக்கனு லயத்திச் சேர்ந்தான். (உக)

ஐயனே நினக்கு நல்லா னன்புடைச் சேர மான்போல்
வையகத் தில்லே செம்பொன் வளாபுரை தனம னேத்துங்
கையினின் றிருமு கத்தைக் காணுமு னளித்தா னென்று
பொய்யறக் காட்டிக் கொண்டு போயினு னருள்பெற் றுங்கு. (உஉ)

வந்தநா வலர்சுற் றத்தார் வறுயியோர் வாழ வென்றுஞ்
சிந்திய பொன்னு முத்துஞ் சேலையுங் கொண்மூ வென்ன
முந்துறப் பொழிந்து நாளு முறைமையி னுழி வாழ்ந்து
சுந்தரன் றனையே, பாடி யிருந்தனன் றுதிப்ப யாரும். (உங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஇசக.

நெடு.—பல்கையிட்ட திருவிளையாடல்.

:o:

அன்பு மிக்க வறிவுடைப் பத்திரன்
றுன்ப மற்றுத் தொலிவி னனத்தொடு
கன்கு மிக்கவர் நாளும் வியப்பூற
மன்சி றக்க மதுரையில் வாழ்நாள். (க)

நீடு செல்வ நிதியினைக் கண்டிசை
பாடு பாணர் பொருமையைப் பற்றியே

நாடி யென்றிவ னல்குர வாவனென்
றூடி யாரு மிருப்ப ருரைத்திடார். (உ)

மெய்மை யற்ற வெறுப்புடைப் பாணர்தம்
பொய்மை யைக்கண்டு புண்ணிய னின்றுமுன்
றையல் கோவைமுச் சங்கியு மின்றியே
மையி ராவும் வழுத்துவ லென்றனன். (ஊ)

வே று.

இப்பெரு விரதம் பூண்டாண் டியாமினி நடுவு சென்று
பொய்ப்பற யாரும் போற்றப் பாடிநாட் புகழ்க்கு நல்லோன்
றுப்புடை நெஞ்ச னேசஞ் சோதிப்பான் கருதி யேழாந்நாண்
மைப்படி மழைக்கு லத்தை விட்டனன் வருத்தி யென்ன. (எ)

பல்வித விலங்கு நாற்காற் பறவைமா னிடர்கண் மற்று
மில்லடைத் தச்சங் கூர விருண்டிற விடித்து மின்னி
மல்லல்வான் முழுது மூடி வாளரா ஞான்ற வெண்ணச்
சொல்லருந் துளிக ணெங்கச் சொரிந்தன சோனை மாரி. (ஞ)

அரும்பெரு விரதம் யானின் றழியினு மொழியே னென்று
சொரிந்திடி மழையை நல்ல தூமலர் மழையாக் கொண்டு
வருந்தியா லயத்துக் காலாற் குறிவழி தடவி வந்து
தெரிந்திசை யிசைத்தான் வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி. (ஏ)

முன்னிகழ் புங்க வச்சின் பின்னுற முதிர நின்று
தென்னிசை பாடும் பாணன் றிறத்தினைக் கண்டு பின்னு
மன்னுகன் மழையை யேவ வாங்ஙது மருத்தோ டொன்றிப்
பன்மலை யருவி யென்னத் திழிந்தது பயம்வி னைத்தே. (ஐ)

மைக்குல மெற்றுங் கல்லா லம்பிஞன் மாம ருத்தாற்
றக்கமெய் சால நோவோன் றக்கிரி யாழ்ந னேந்து
மிக்கூ ருதிர்ந னேந்து விரனடுக் குறவும் போகான்
சிக்கன வுடனே நின்று பாடினுன் சிவனை யுள்ளி. (ஒ)

அயன்றலை யுருத்தல் பாடி யரிக்கனை யடர்த்தல் பாடிக்
கயந்தனை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி
வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச்
சயந்தரும் புகழ்கண் மற்றும் பாடினுன் சால வாழ்த்தி. (க)

மூற்றவெந் தையைனேப்பார்க் கெதுமுடி யாதி மூன்னர்
மூற்றது கண்டி ரங்கி வருந்திடா திருந்து பாடென்
றூற்றபே ரிசைக்குச் சென்றுங் குவந்துயர் பலகை யிட்டான்
பற்றியற் பலகை முன்னம் பாவலர் வரக்கொ டுத்தான். (கo)

கங்குலி லிறைவன் மேனி கரந்திடக் கண்ட பாண
னிங்கிது செய்தற் கெந்தை யெழுவகை யிசைக்கு நல்ல
சங்கர னல்லால் வல்லா ரியாரெனத் தாழ்ா தோங்க
வங்குயர் பலகை யேறி யிருந்தன னருளே வாழ்த்தி. (கக)

வே று.

காண்டகு குரலொடு துத்தங் கைக்கிளை
வேண்டிய வுழையிளி விளரி தாரமென்
றீண்டிய நெறியினே ழிசையு மின்புறப்
பூண்டதந் திரிகளிற் புரிந்து பாடினன். (கஉ)

மூன்றிக ழிசைத்தொகை முடியப் பாடிமு
னொன்றிய வருத்தமு மொழிந்த தொல்லையின்
வன்றிறன் மாரியு மருத்து மற்றன
மின்றிகழ் வானமு மீனம் பூத்ததால். (கங)

வே று.

பல்வி தப்பொற் பலகையைக் காணலே
மல்ல லோங்கு மிரவியும் வந்தனன்
சொல்ல ருஞ்செயல் கண்டு துதித்தெழுந்
தொல்லை சென்றுதன் னுற்றவர்க் கோதினன். (கச)

ஆல யத்து ளணைந்தாற் றவ்ரொடு
மேல வர்நிறை யிட்ட பலகையின்
கோல மீதெனக் காட்டக் குறித்தவர்
கால காலன் கருணையை யேத்தினர். (கஎ)

இலகு கன்றுக் கிரங்கும் பசுவென
வலைவு கண்டினக் கல்லிடை வந்திசைப்
பலகை யிட்டருள் பண்ணிசைச் சொக்கனே
யலது வல்லவ ராரெனப் பேரற்றினர். (கஞ)

வெய்ய பாணர் வெறுப்புவிட் டின்வயிற்
செய்ய சொக்கன் றிருவருள் கண்டனர்
மைய னேனினக் காரொப் பவரென
மைய றீர் வணங்கினர் வாழ்த்தினர். (கஏ)

வே று.

மின்றிகழ் தென்னன் முன்னு மேதினி வியப்பப் பாணன
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செந்தமிழ்ச் சொக்க னேப்போ
லின்றியா ரெமக்கு நல்லா ரெனத்துதித் திருந்தான் செல்வ
மொன்றிய நிதியங் கண்ட வுதியின் விளங்கிற் றன்றே. (கஅ)

சித்தைசெய் தலகின் மிக்க தென்றிரு வால வாய்வாழ்
சுந்தரன் றன்னை யாவர் துதிசெய்தா ரவர்கள் வேதச்
சந்தைசொல் லியாண்டு புக்குத் தகும்பெருஞ் செல்வத் தோங்கி
வந்தவெந் துயர நீங்கி வாழ்ந்துவா ளுல்வ ரன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙிசுடி.

நுஎ.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

தளையிற்பழு தில்லாநெறி தருபத்திரன் மனையாள்
பரிவற்றிடு தன்காதல னளவிற்பரி வினுமுள்
ளுருகிப்புகழ் தருசுந்தர னளவிற்பரி வற்றே
பெருகப்புண ரிசைபாடவள் பிரியாதொரு நாள்போல். (க)

பாலேமொழி சூதேமுலை பணையேதிர டோண்மெல்
லாலேரிலை தானேவயி றரவேயக லல்குல்
சேலேவிழி காரேகுழல் சிலையேந்துதன் மலராள்
போலேதிகழ் வாணெரிடை பொய்யேயிது மெய்யே. (உ)

வேறு.

இரதியு மொவ்வா வடிவினு ளுருக்கொண் டிசையுலா வுவதெனச் சிறந்தா
டரைபயில் சாதித் தருமஃ தியினுற் சசிகுல வேந்தையுங் கண்டு
பரிவொடு போது நாடனி லொருநாட் பார்த்திபன் றனிவரக் கண்டு [மெல்ல.
பொருவில்வேள் கணையான் மெலிந்துமெல் லணையிற் புல்லவா வென்றனன்

மையிலாள் கடைதொட் டியர்கரங் குறைத்த மாசறு தேசுடை நீதி,
யையனே நந்தஞ் சுந்தர ஞணை யஃவுமா யிங்கெனக் கடாது, பொய்யிலா
வுண்மைப் பத்திர னெழியப் புவியுளோ ருடன்பிறந் தவரென், றையநுண்
ணிடையாண் மறுத்தணண் மருத்தா லசையுமென் கொடியென நடுங்கி. (ச)

மறுத்ததி கண்டு நெஞ்சக நாணி வலிசெயா தாணையை நினைந்து
கறுத்தவ டன்னைப் போவென விடுத்துக் கற்றவ ரவைநடு வினிய
முறித்திடக் கடல மெனப்புற நாட்டோர் முற்றிசை பாடுவாட் டேடிச்
சிறப்புட னழைத்து வாருமென் றுரைத்துத் தெரிந்தியர் தூதரை விடுத்தான்.

அருமையா வொருவ ரறிந்திடா வாறங் ககற்றியோர் கரந்துபோய் விரைந்து
தளைமுழு தெங்குந் தேடிமுன் கொணர்ந்த சயந்தரும் வல்லிசை வல்லாள்
பரிவோடுங் கூடி நல்லிசை மாதர் பாணர்தற் சூழவொன் சிறப்பிற்
சரிபரி நெருங்கு மதுரையுட் புகுந்து கண்டன டிண்டிறல் வேந்தை. (சு)

பல்லிய மாக மெல்லிசை பாடிப் பணிந்துமு னிருந்திடுங் காலை
முல்லைசேர் மாலைப் பத்திரன் றேவி முன்னமாங் கிருந்தவ டன்னை

யெல்லையில் புகழா னிங்கிதத் தாலிங் கிவருடன் பாடுதற் கின்று [ருள்.
வல்லையோ வென்ன வவளுமிங் கிதத்தான் மண்ணிலா ரெனக்கெதி ரென்

அங்கது கேட்டு வந்தவட் கிரங்கி யணிமுத லாடைகள் வழங்கித்
தங்குதற் குரிய நல்லிடங் கூறித் தரத்தொடும் விடுத்தபின் ரூழுத
பொங்குகற் பினளே வியந்துநீ தோற்பிற் புகலினந் தோல்வியா யிருக்கு
மங்கைகே ளவளே வெல்வதற் கான வழியுணர் பழுதுவா ராமல். (அ)

என்னுமுன் னணங்கு பன்முறை வணங்கி யானுமோர்ந்தற்புடை யாளென்
முன்னது தானே காத்திடும் வறிதே முற்றவோர் குற்றம்வா ராது
மன்னரீ யிருப்ப வென்னையார் வெல்வா ரென்றணை மன்னவன் கண்டு [ன்.
நன்னெறி நெஞ்சி னொன்றுவைத் தொன்று நவின்றுபின் போவென் விடித்தா

வேறு.

இரவிடை மறைத்து முன்ன ரெய்திய மாலை தன்பாற்
பரவுதற் கரிய சீர்த்திப் பத்திரன் றேவி தன்னை
வெருவுரு தென்முன் வந்தாற் பன்முறை விளிய வைது
வையறப் பாடச் சொல்லென் றேவியோர் மாதை விட்டான். (கo)

வரன்முறை மற்றை ஞான்றோர் மண்டபத் திருந்து முல்லைத்
தெரிவையர் லிசைபா டுங்காற் சென்றவன் சொல்லக் கேட்ட
வரிவையு மதியா ளாகி யரசன்முன் பேசி வந்து
கருகிட வைது கீதம் பாடினுள் கற்பி னாளே. (கக)

வாதுற வைதல் கண்டு மனமிக மகிழ்வோ னென்றன்
மேதகு கீத மாதை விளியநீ வைவ தென்னை
யோதரு மவைக்க ளத்திங் குயர்புடை நீங்கள் பேசிச்
சோதிசேர் கானம் பாடிந் தோற்றவர் சுமக்க வென்றே (கஉ)

இப்படிச் செய்த லின்று தருமெனை விகல்சேர் மன்னன்
செப்புமுன் னுங்கி யைந்து தீறியாழ் திருத்தி வந்த
துப்பிலா மாது பாட வியைந்துமென் சுருதி மாது
மொப்பிலா யாழ்தி ருத்திப் பாடினு ளுயர்புண் டாக. (கங)

காதிவர் தவடன் பாட்டைக் காகவெஞ் சுரம தென்றுங்
கோதில்நற் புடையாள் பாட்டைக் கோகிலச் சுரமதென்றுந்
தீதற வவையி ருந்தோர் செப்பிடக் கேட்டுத் துப்பின்
மாதினை வியந்தான் மாறன் மாறிமுற் செற்றங் கொண்டே. (ஙச)

நெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொல்லக் கண்ட
வறிவுளோர் களுமி ராசா வணுமதி தரும மென்னு
மறைமொழி தானே னேற்று மாதுர மாக வந்த
யிறலிபே பாடி னெனென் றறைந்தனர் வியந்து சால. (ஙஞ)

மற்றது கண்டு வந்த வீரலியுள் களிப்ப மன்னன்
கற்புடை யாள்வ ருந்தக் கண்டுளம் வருந்தேன் மண்ணிற்
சொற்றரும் வெற்றி தோல்வி சொல்லிடி னியாவர்க் கில்லை
யெற்றிகழ் மாதே வித்தை செயுமிடத் தென்ரூன் மெல்ல. (கக)

மன்றிடை யின்று போகி நாளைவந் தேற்றும் வாதி
லென்றுபி னிசைத்துப் போக்க வேந்திழை போந்து சாலக்
கன்றுநெஞ் சோடு நந்தங் கணவனுக் குதவி செய்த
வென்றிகொள் சொக்க னுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வ மென்றே. (கஎ)

வே று.

கருணைசேர் கடவு ளாலயத் தணைந்து கண்ணினீர் சோரவீழ்ந் தரற்றித்,
தனாம்பிசை யெவர்க்கும் வைத்தவன் பொழியத் தனியொரான் பெங்கண்
மேல் வைத்தா, யுனாகெழு மரச னுளக்கருத் தறிவை யுய்யுமா றறிகிலே
னரசே, திருவரு ளொழிய வொருவழி யில்லை காத்தரு ளெனத்துதி செய்
தாள். (கஅ)

வே று.

அன்புடை யாளே நெஞ்சக மஞ்சே
னன்பரி வோடு முதவுவ ஞனே
மின்பொலி மாறன் றன்புலம் விட்டே
யென்புலம் வாபோ வென்றன னெம்மான். (கஆ)

வே று.

நின்றதிரு வுளாவிசும்பிற் கேட்டு நீங்கா நேசமொடு நனிவாழ்ந்து போ
ந்த பின்றை, வன்றிறன்மன் னவனவனை மற்றை ஞான்று வரவழைத்தின்
னிசைவாது கண்ட வைக்க, ணெஞ்நியவர் தம்மொடுமுன் னேயினுஞ் சால
வுண்மைமறைத் தோரங்கூர்ந் தினிய நெஞ்சங், குன்றநவின் றிடத்தோலாக்
கற்பு மாது கூறுவாள் சீறியுளங் கொந்தித்து விம்மி. (உ0)

கைதவகேள் கைதவமா காதி யாறுங், கழறுமொரு விண்ணப்பங் கைக
கொ ளொட்பின், மைதிகழுங் கண்டத்தன் சொக்க நாதன் மண்டபத்துப்
பாடியக்கா லிருந்தோர் தம்மு, ளெல்நியவ ளொருத்திதனை வென்ரு ளென்
றங் கியாரொ ருவர் சொல்லின்ரு ரவளே வென்ற, மெய்தருநா யகிமற்றிங்
கென்ரு வத்தை விளம்புமது செற்றங்கொண் டென்ரூண் மெல்ல. (உக)

ஒள்ளியவ ளள்ளியுரை செய்யா முன்ன ரருயர்புடைய வுலகத்தைப்
பேணி யொன்றும், விள்ளுதல்செய் யாதங்ஙண் மேவி ஞல்யாம் வேரூருவ
ராவேமோ வெனப்போ தென்ன, வள்ளலெனி யவர்க்கெளிய சொக்க நா
தன் மண்டபத்தி னெண்டிசைமண் டலிகர் போற்றத், தெள்ளுதமிழ் வாண
ரீசை வாணர் குழச் சேர்ந்திருந்தான் போற்தெவரும் வியப்ப வேற்றன். (உஉ)

புகழ்தருபத் திரன்றேவி யுண்ணமக் கின்று புவிகாண நமைச்சுமப்ப
னென்று கொண்டே, யகமகிழ்வி னெடுமல்தாங் கதிலி லங்தார் ளைவையேற

வறிவுடையா ளெங்குந் தானுஞ், சகமுதல்வன் றனைநினைந்து மெல்ல வொல்
கிச் சார்தலுமற் றுங்கிருந்த வேந்தற் சார்ந்தோர், முகமுகம்பார்த் தனசென்
னுயி வினையு மிந்த முன்னவன்றன் செய்தெரியா தென்று கொண்டே. (உங)

வே று.

பரந்தவன் கண்டு பாடும் பாணனு யுருக்க ரந்து
பொருந்தவந் திருந்தா னப்பாற் போதமின் மாது முன்னர்
நிறைந்ததந் திரிதி ருத்தி நேசமன் னவனே வாழ்த்தித்
தெரிந்துதான் வல்ல பாடல் பாடினு டீரம் பேசி. (உச)

வே று.

வேர்த்தன ணங்கினள் விதிர்வி திர்த்தனன்
வாய்த்தில விசையென வாயு லர்ந்தன
டீத்தரு முளம்பறை யறையத் தென்னனைப்
பார்த்தன ளவையவை கண்டும் பாடினுள். (உஇ)

வே று.

புனைபெருக் குரல்க டத்தல் புரைத்தன்மே லொருக்கன் மிக்க
வினைபடு காக வோசை காளுளி லிலங்க னீங்காத்
தனிபடு கட்டை யெட்டின் றருதியிற் றிகழும் பொல்லா
வினிமையில் சுரத்தைக் கண்டாங் கிருந்தவர் வியந்தா ரில்லே. (உசு)

மூத்தவெண் ணைதது ளங்க முறுவல்செய் திறையை வாழ்த்திச்
சித்திர யாழ்தி ருத்தித் திருமலி களந்தி ருத்தி
மெத்திய மடப்பத் தோடு மெல்விரல் கிவப்ப வொற்றிப்
பத்திரன் றேவி மெல்லப் பாடினுள் பண்ணி னேங்க. (உள)

ஆங்கரி முரற்சி யென்ன வருங்குயி லோசை யென்ன
வீங்கிருங் கடலுள் வாழும் வலம்புரி முழக்க மென்ன
வோங்கிய சராச ரங்க ளுருகிடப் பாடு தீதி
னூங்குமூ விசைகீயக் கண்டு துணித்தன நிருந்தோர் யாரும. (உஅ)

தணிவின்மாத் திரையொன் பானுந் தானங்க ளெட்டி னுளு
நணுகிய கிரியை பத்து நன்பதின் மூன்றெ முத்தா
லணுகிய தொழிலா நேங்கு மைந்தினுல் விளங்கு மும்மைத்
தினையெழு பாடல் கண்டு தேவரு மதிச யித்தார். (உக)

வேந்தனுர் செவிப்பு லத்து வினைபட வாங்கி விட்ட
வாய்ந்தமென் சரம்ப டாமுன் மாண்டது செற்ற மேனி
சோர்ந்தது கெழிந்த துள்ளந் தும்புரு காரு தாகி
வாய்ந்தவர் பாடும் பாட லென்றது வாக்கு வாழ்த்தி. (ஙo)

பரிந்தது புதுமை யேயோ பகைத்தவ னெஞ்ச மெங்கு
நிரம்பியோன் முன்னின் றுலெந் தெஞ்சக முருகா தங்க

ஞரம்பட்டச் செவிப்பு லத்தி லொண்டொடி பாடு மென்மைச்
சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமி லாதாள். (கூக)

மற்பொலி திண்டோட் டென்னன் வன்பிழை பொறுத்தி வென்ற
கற்புலீ துடையாய் தோற்றுள் கழுத்திடை வஹித்தே றென்ன
விற்பொலி நுதலாள் கேட்டு மெய்த்தவ னருளே வாழ்த்திப்
பொற்புறு கழுத்தி லேறி யிருந்தனள் பொலிவுண்டாக. (கூஉ)

மாலையைக் கழுத்தி லிட்டோர் மாலினின் றுலாவக் கண்ட
ஞாலமீ துள்ளோர் மிக்க நகையொடுங் கூடி வாழ்த்தி
யேலவர் நிலைஞ்சிற் கூட லிறைவனே யிறைஞ்சி னல்லான்
மேலொரு தெய்வ முண்டோ விதியிலீ ரெனவி யந்தார். (கூங)

மறுவில்சுந் தரனைப் பாடு மதுரைவாழ் விறலி வந்த
விறலியை வென்ரு ளென்றல் புதுமையோ வெனவி யந்து
செறிமணிக் கவிலக தூசு சிவிகைமற் றெவையு நல்கிக்
கறைகெழு வேற்கண் ணூனைக் கழுத்தினின் றிறக்கி விட்டான். (கூச)

வாடிய மாலை வாடா மாலைதாள் வீழக் கண்டே
யாடரும் பெரிய நாம மாலவாய் மாலை யென்று
சேடுறக் கொடித்துத் தெய்வச் செயலல்லான் மனிதர் செய்யு
நீடிய செயல்கள் சற்று நிலைநில்லா நிலைநில் லாவே. (கூடு)

கண்டன மெங்ங னென்னிற் கருணைசேர் சொக்கன் றன்னை
யுண்டென விருந்தாள் வென்ரு ரலகினை யாரு கின்ற
வெண்டரு நம்மை யுண்டென் றிருந்தவ டோற்ரு ண்டற்றென்
பண்டுறன் மொழிவ தென்று பன்முறை யதிச யித்தான். (கூசு)

மற்றவர் தம்மைத் தத்தம் மனைவயிற் போக வேவிக்
கற்றைவார் சடிலச் சொக்கன் கருணையை விறலி கற்பைப்
பொற்புற வாழ்த்தி வேந்தன் போயின னினிய நல்கி
நற்றமி ழிறைவன் ரூனு நகையொடுங் கோயில் புக்கான். (கூஎ)

பத்திரன் ரூனு மிக்க பழுதில்கற் புடையா ளோடும்
வித்தக னருளா லங்கண் வீற்றிருந் தளவில் கால
முத்தம வீமானத் தேறி யும்பர்கோன் முதலோர் வாழ்த்த
வெத்தலத் தோருங் காண வேகினன் சிவலோ கத்தே. (கூஅ)

*அகத்திருவிருத்தம் - கசுபஉ.

நி.அ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

மூன்னமோர் காலம் வெய்ய முரணுடு படையான் மிக்க
வின்னெறி பயக்கும் வேளாண் மரபினி லிலங்கு வானேர்
வன்னியர் தலைவன் ரூன்றி மாசறு குலத்துக் கொத்த
கன்னியை மணந்த றத்தின் வாழ்ந்தனன் காட்டு நாட்டே. (க)

ஆங்கவன் றனக்கு முன்னே யரும்பெருந் தவத்தா னன்மை
யோங்கிய விராறு மைந்த ரவள்வயிற் றுதித்து நீங்காப்
பாங்குறு செல்வத் தோடும் பழுதற வளர்ந்தி யாருந்
தாங்கரு மிளமைத் தன்மை யடைந்தனர் சால வன்றே. (உ)

விழைதரு நாளி னல்ல மேம்படு தந்தை தாய
ருழையிடை யிறப்ப மிக்க செல்வமு மொழிந்து தூய
வழகினுல் வலியா லோங்கு மருங்குல மைந்தர் முன்னைப்
பழவினை யிழுப்ப வாடிப் போயினர் பரதே சத்து. (ஙு)

தொல்லியம் பதிவிட் டொன்னுர் துரப்பமற் றியாவும் விட்டு
நல்குர வலைப்பப் போனேர் நாடொறும் வருந்த மேனி
பல்வித நிலங்க டோறு நாஞ்சிலாற் பகலு மல்லும்
புல்லற வுழுது கொண்டு புன்பயிர் வினைத்துண் டாரால். (ச)

அடைவினித் தகவிற் போது மரும்பெரும் புதல்வ ரங்கண்
படிபுகழ் வேட்டை வேட்டுப் பாசவெஞ் ஞாளி விட்டுத்
தொடர்விடா விதிவ சத்தாற் சுழன்றுழுன் றுளத்தன் பிறிக்
கடியபல் விலங்கு கொன்று காட்டிடை யுலாவு நாளில். (ஞ)

மெய்ப்படு சாபம் வல்ல மேதகு முணர்வி னுலே
றொப்பிலா முனிவன் றூற்றி னுழைபுகுந் திருந்து மிக்க
செப்பருந் தவஞ்செய் காலைச் சென்றவர் திரண்டு சூழ்ந்து
தப்பென வங்கை கொட்டிப் பாடினுர் சால நக்கு. (சு)

வேறு.

மற்றது கண்டு மூற்றிய தவஞ்செய் மாமுனி சிறியாங் கவனைப்
பற்றியெங் கிலமு முழும்பழ மையினுற் பரிவுடைத் தழுந்தொழி லுமக்கே
யுற்றதோர் பன்றி வயிற்றகத் துதித்தின் னுழுமின்வெங்கூளிக ளாகிப்
பெற்றதா யினையு மிழந்திடக் கடவீ ரென்றுமுன் பிழையுறச் சபித்தான். (ரு)

முனிவரன் சபிப்ப நெஞ்சக மஞ்சி முதிர்தரு பத்தியிற் கூடி
யினையடி தொழுதே ஞசிலா தவனே நீள்பிழை பொறுத்தரு ளின்றென்

தனைவரும் வணங்கக் கண்டதா பிறந்தா லருளுடைச் சொக்கனின் னருளான்
மனிதரா யுதித்துத் தலைவரா கென்று மறுபெருஞ் சாபமுங் கொடுத்தான்.()

வே று.

இக்நெறிச் சபிப்பப் போந்தாங் கெல்லைசூழ் முதிய வெற்பில்
வன்னியர் நெடுமு கத்து மைந்திறக் கூனற் கேழ
றன்வயிற் றுதியா முன்னந் தாயையொண் புவியாண் மாறன்
மின்னிய கணையா லெய்து கொன்றனன் வேட்டை யாட்டில். (சு)

வே று.

யாயிழந்த போதகங்கள் யாய்வரவு காணுமற்
காய்துயரங் கொண்டமுங்கல் கண்டுகரு ணைச்சொக்க
னேயவுரை யாவு முணர்வா னியைந்தவற்றின்
ரூய்வடிவங் கொண்டான் றவத்தோ ரதிசயிப்ப. (சo)

வட்ட முறிமதிய மென்ன வணிதுண்ட
நெட்டை முகமிலங்க நேர்ந்ததனி வாறுடிப்பக்
குட்டிபரிந் தண்ண விருபாலுங் கூர்மூலைப்பால்
லிட்டொழுக வோடி நடந்ததால் வெவ்வேனம். (சக)

படியிடந்த கோலம் பரவுகின்ற கோல
முடையபெருங் கோல முறுமிக் குறுகி
யடிபரப்பி யாவு மலைப்பப் படிந்தே
மடிசுரந்து காட்டிமுலை யூட்டியதால் வாழ. (சஉ)

வே று.

அருள்சுரந் தெழில்சேர் மடிசுரந் தளித்த வமுதபா னத்தினு லன்றே
குருளைபன் னிரண்டு மெழிறர வளர்ந்து குஞ்சர நிகரவப், பொருப்பி
லரணுறு கோட்டாற் றழல்வீழி யுமிழ வொண்டல மேடவ லாசப்
புனையற வழுது நிரித்தன வியைந்த போலிவுறு வலியினு லோங்கி. (கூ)

வே று.

பொருவி லாத பொதியின் முனிவகே
ளரிய நாத னருள்கூர் திருமூலை
வரிதை கூர்வாய் மடித்துக் குடித்தகற்
பெரிதோ லுங்கள் பின்னரென் செய்தன. (கசி)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுகஎ.

திரு.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருள்பொழியுந் திருமேனி யங்கயற்க ணுமைமங்கை
தனைபுகழு முதுகேழற் றனுக்கொண்ட தலைவனைப்பார்த்
துருகியபே ரருள்கண்டாண் டதிசயித்தன் புறத்திறிஞ்சுத்
தெரிதரரின் றுரைசெய்வாள் செய்யதிரு வாய்மீலர்ந்து. (க)

வேறு.

விலங்குகள் கொன்று காட்டு வேட்டையா டுதலெப் போதுந்
தலம்புகழ் மன்ன வர்க்குத் தருமமா மதனுற் பாவ
மிலந்தவர் மேற்செல் லாது வறிதிவெவ் விலங்கு சாக
நலந்தத னுருவங் கொண்ட தென்கொலோ நாய னீரே. (உ)

அன்றியும் பெருமை மிக்க வகிலயோ னிகளிற் றோயா
தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவர்நீ ரிழிந்த பொல்லாப்
பன்றியு நாற்கா ளுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக் கெல்லா
மொன்றிய கடைய னென்ற வுளத்திடை யோரு நாலே. (ங)

அப்படி யிருப்ப விந்த வங்கங்கொண் டிலாவு கின்ற
தெப்படி யருளிச் செய்யுங் காரண மென்றி றைஞ்சத்
துப்பிதழ் மாதே கேளா யயன்முத லாகத் துன்னித்
தப்பற வெறும்பீ றுகத் தனுத்தொழு நீற்பேம் யாமே. (ச)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வுருவீங் கொண்டே
யெவ்வுயி ரையும்வ ளர்ப்பே மிரங்கியா மீது நிற்க
வுய்வுற வளித்த மீக்க ளியாவரு மொத்தி ருப்பச்
செவ்விய வன்பு தாயர்க் கொருவர்மேற் செல்லக் கண்டேம். (இ)

வேறு.

ஆதலா லெமக்கு மீங்கித னளவி லன்புமிக் கதுவது பிறங்க
வோதுவா மதற்குக் காரண முன்ன மொருபெருந் தவமுனி சபிப்ப
வேதமில் வராக வயிற்றுதித் திடுமு னிறந்தது தாயுமப் போதே
வேதனை யுறுதல் கண்டியாம் வளர்ப்பான் கொண்டன மிரங்குதாய் மேனி.

ஈங்குமுன் வளர்த்த நருமமா மிவைதா மீக்கொடுங் காட்டிடைச் சின்னு
டீங்கற வுலாவி யிவ்வுடல் விட்டோர் தீதிலா வினியருத் திரணுக்
கோங்கிய புதல்வ ராகிநல் லொழுக்க முயர்புக ழுறிவற வுதித்தே
யாங்குதென் னுவற்குச் சேனைநா யகர்க ளாருநம் மாணையா லென்றான். (எ)

வே று.

துப்பிதழ்ப் பசுமை மேனிச் சுருள்கருங் குழலா ளங்குச்
செப்பிய மாற்றங் கேட்டுத் திருவுளங் கண்டு வாழ்ந்து
மெய்ப்புழுப் பிரம ஞகப் பிரமன்மெய்ப் புழுவ தாக
வொப்புட னுக்க வல்லீ ருமக்கிது புதுமை யன்றே. (அ)

வே று.

அடைந்தது சிறிய தாயினு மருள்கூர்ந் தளப்பரும் பெருமையை யளிக்குங்
கடம்பமா வனத்தீர் நும்பேரூர்மூலப்பாற் கடல்குடித் தலைகளி கூர்ந்து [ந்து
மடங்கல்போல் வலியுஞ் செல்வமு மோங்கி மன்னவர்க் கமைச்சராய் வாழ்
நெடும்பெருங் கால மிருப்பதிங் குரைக்க வேணுமோ நினைத்திடி னென்ன.()

வே று.

திருந்துகா யகன்ம ஞிழ்ந்து தேவர்பூ மாரி பெய்யப்
பொருந்திய கோலக் கோலம் பூண்டது விட்டு நீண்ட
வரந்தரும் பெரிய துங்க மதுரையம் பதியிற் போந்தாங்
கரும்பெருங் கோயில் புக்கா னங்கயற் கண்ணி யோடும். (கo)

கனலுமிழ் செங்ட் டெங்கக் கடும்பிறைக் கோட்டு மாக்கள்
வினையறச் சிறிது கால மூலாவிழீண் டருளால் வெற்பிற்
புனையுரு விட்டுப் போந்து புனிதவே ளாண்கு லத்தோர்
தனியுயர் தலை வனுக்கு மைந்தராய்ச் சார்ந்த வன்றே. (கக)

பிறந்தபின் மூம்மார் தந்தை பேசரு முவகை கூர்ந்தாங்
கறம்பல செய்து போற்றி யடைவினின் வளர்ப்ப யார்க்கு
நிறங்களும் வலியும் வாக்கு நீதியு மறிவு மற்றைத்
திறங்களு மொப்பக் கண்ட தேவரு மதிச யித்தார். (கஉ)

மண்ணவ ரதிச யிப்ப வளர்ந்தவா றுயர்ந்தோர் சொல்லத்
தண்ணளிச் செழியன் கேட்டுத் தன்னுழை வரவ ழைத்துப்
புண்ணிய வடிவீர் நும்போற் கண்டிலே மென்னப் புல்லி
யுண்ணிலைந் ததிச யித்தா ஞெருவர்போ லுருவங் தண்டே. (கங)

இந்தவெண் திறஞ்சேர் மைந்த ரெழிலிரு லறிவா னந்தஞ்
சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தன ரெனத்தி தித்துத்
தந்திர முற்றும் போற்றத் தனித்தனிப் பட்டங் கட்டி
மந்திரித் தலைவ ராக வைத்தனன் வரிசை கூர. (கச)

மழைமதப் புழைக்கை யானை வாம்பரி தேர்ப தாதி
செழுமையிற் பொங்கு நான்கு சேனைக்குந் தலைவ ராகிப்
பிழுதிலா நினைவா லோங்கும் பண்ணிரண் டமைச்சர் கட்குந்
தழைதரும் மதிதோய் மாடந் தனித்தனி யிருப்ப வீந்தான். (கஙி)

நெறிப்படி மதுரைத் தென்ன னீள்பெருங் கோயில் வாயில்
சிறப்புற விருந்து நாளுஞ் செய்தியா ராய்ந்து சால
வறத்தினே மொழுகிச் சொக்க ஞணையால் விளங்கி யெங்கு
முறப்புகழ் கொண்டார் சேனை யோட்டுசா மந்த ராதி. (கசு)

நலமலி சிறிது காலஞ் சென்றபி னவ்வையொன் றில்லா
வலியினு வறிவா லோங்கி வன்னியத் தலைவ ராகிச்
சிலைபொலி தடக்கை வேந்தைத் திசைவிச யஞ்செய்,வித்தார்
தலமெலா மதிச யிப்பச் சாற்றரும் பகைகடந்தே (கள)

வே று.

கொன்றைச் சடில முடிச்சொக்கன் கொற்ற மாறற் கிரவின்க
ணொன்றிப் புகுந்த செய்தியெலா முணர்த்தச் சொக்கன் சுமரல்லா
லின்றிப் புதுமை வல்லவரா ரென்று தெளிந்தா னன்றமுதற்
பன்றிக் குறும்பர் பன்னிருவ ரென்னச் சிறந்தார் படிமீது. (கஉ)

கருணை கூர்ந்து கேழலுருக் கொண்டு கருதி முலையூட்டி
வரிசை புனைவன் னியராக்கி மண்மேல் வளர்த்து வாழ்வித்தாங்
கரிய சிவலோ கமுமளித்தோன் சீர்த்தி விளங்க வவைவளர்ந்த
கரிய மலையைப் பன்றிமலை யென்பா ரின்றுங் காகினியில். (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுஙசு.

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

விரும்பி யுயரமுனம் விண்ணிற் பறக்குங்
கருங்குருவி யெந்நாளுங் காக்கைக் கொளித்தே
நெருங்கு வனத்தொதுங்கி நீள்பதங்க முன்னு
வருந்த வொழிந்துலர்ந்தாங் கஞ்சியுழல் காலம். (க)

ஆங்கவற்றுண் மிக்க வறிவுள்ள தோர்குருவி
யோங்கு மொருகா லருளா லுணர்ந்தபடி
யீங்கிவ் வுலகி லியாவர்க்கு முண்டுபகை
நீங்கலை வெல்வாரு முண்டதனைத் தேருங்கால். (உ)

வென்றிப் புரம்வென்றோன் வேதா முடியறுத்தோன்
குன்றக் கரியுரித்தோன் கூற்றங் கெடவுதைத்தோன்
மன்றற் பதம்பணிந்தே வானே ரதிசயிப்ப
வின்றிப் பகைவெல்ல வல்லே மெனத்தேறி. (ஙி)

காணி னினியிதற்கோர் காரணமுண் டெம்மிலத்தும்
பூணு முருக்கொண்டு பூசைகொளு மீசர்களிற்

சேணிமிருங் கோயிற் றிருவால வாயனல்லாற்
பேணுங் கூருணை யுடையா ரிலபிறங்க. (ச)

என்று சருதி யிரணியத்தண் டாமமையிற்
சென்று விலாவின் முழுகிச் சிறகடித்துத்
துன்றுபுழ் கொண்டானைச் சூழ்துலகோர் கொண்டாட
நின்று பரவப் புகுந்ததுமுன் னீங்காது. (ஞ)

வே று.

அருந்தவ னதிச யித்திங் கருங்கருங் குருவி னெஞ்சிற்
பொருந்திய நினைவு கண்டு பொருவின்மூன் றெழுத்தா லோங்கி
விரைந்துயர் பலத்தை நல்கு மிருத்தியுஞ் சயம தென்னுந்
திருந்திய மந்தி ரத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சு)

வழிபடு வோரி னின்போன் மண்மிசைச் சொல்லற் கில்லை
பிழையிலை விடியு முன்னம் பிரமமா முகுத்தத் துன்ற
னுழையினிம் மந்தி ரத்தை யுவணரா சனுமுள் ளஞ்சும்
பழுதற வோது னக்குக் காக்கையாற் பயமோ வில்லை. (எ)

அரும்பெரும் புத்தி யுள்ள வன்புடைச் சடக மேகின்
பெருங்குவக் கினைக்கு மப்பாற் பெறும்பெறு மிளம்பார்ப் பிற்கும்
பொருந்துமிம் மந்தி ரத்தைப் போதியிப் பவன மெச்சப்
பரிந்தவை யாவு முய்ந்து பயமறத் திரிவ தற்கே. (அ)

அயர்வறு சிறப்பின் மிக்க வவனிமீ தென்று நந்த
முயர்வினை யாடல் காண வும்பரு மதிச யிப்பச்
செயிரறு பறவைக் கெல்லாந் தீபமே யனைய வுன்றன்
பெயரது வலியா னென்று பேசிடக் கடவ தென்றே. (கூ)

கருணையிற் பரிசஞ் செய்து கருதியித் தகவுஞ் சொல்லிப்
பொருவரு நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
குருவியு மாலித் தன்பு கூர்ந்துபோய் விடியு முன்னர்
வினைவொடும் புகுந்து காட்டில் வெல்லுமக் திரமோ நிற்ரல். (கo)

மறுவறு சிகரம் பன்னாள் வலஞ்செய்து சிறகு நோவ
நெறியினின் வணங்கிப் பெற்ற நிகரிலா மந்தி ரத்தைப்
பிறிவறுஞ் சாதிக் கெல்லாம் பிஞ்ஞக னருளாற் கூடி
யறிவுற வுபதே சிப்ப வப்படி யோதிற் றன்றே. (கக)

கூன்பரி வெய்தி யாவு நவையற வோது முன்னர்
வன்பெரும் பகையை வெல்ல வல்லநன் னினைவு தோன்ற
முன்பது கண்ட பின்ன ரவையவை முடிக்கிக் காக்கை
பின்புறு தலையி லெற்றப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

கோக்கய நோக்கை நீக்கிக் கூர்க்குமுக் குடைய யாக்கைக்
காக்கைக கடலிபி ளக்கக் கத்தமுற் பகைகி னேந்து
மேக்குறீஇ யொன்றுக் கொன்று விளைகொடு மாறி மாறிப்
போக்கறத் தொடர்ந்து குட்டப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (கஙு)

ஆங்கது கண்ட போதே யதிசயித் தவனி யோர்கள்
பாங்குடைச் சொக்கன் வல்ல வல்லபம் பாரீர் பாரீ
ரீங்குமுன் கண்ட தன்றிங் கிறைஞ்சின பின்ன ரென்றே
வாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் பெயரையும் வழியா னெண்ணூர். (கச)

வே று.

செந்நெறி நாயன் றேவர்க டேவன்
முன்வரு நீதி முடித்தன னென்றே
தொன்னெறி மலரோன் வந்து துதித்தான்
றன்னுடை யுள்ளஞ் சால வெருண்டே. (கடி)

வே று.

சொற்ற நும்பெரிய சுந்தர னருளா
னற்க ருங்குருவி நாயினைத் தோன்றும்
விற்பொலி மந்திர மித்தியுஞ் சயத்தின்
கற்ப னையின்றுங் காணப் படுமே. (கசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுடுஉ.

கூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல்.

தேர்பரி கரியா ளீண்டுந் திறற்பெரும் படையான் மிக்குப்
போர்புரி தெவ்வர்க் காய்ந்து புனிதனுக் கன்பு பூண்ட
சீரிய புகழான் முன்னோர் தென்னனுக் கிரகு லத்து
வாரிசு முழுக முற்று மதுனாயி லிருந்து காத்தான். (க)

மன்னுயிர் காப்போ னேர்கான் மறையவர் தமையி கழ்ந்து
தொன்னெறி யருள்சே ரெந்தை சொக்கனுண் டென்றி ருப்ப
நன்னெறி மறையோ ரெல்லா நல்குர வுற்றே யெங்கு
மின்னல்கொண் மழலப் புக்கா ரியாகமுஞ் சடங்கும் விட்டே. (உ)

ஆங்கவர் நீங்க இல்லா வரும்பெரு வேள்வி முன்னு
வோங்கிய தருமம் யாவு மொழிதலா லொழிவி லாத
தாங்கரு மழைம றுத்து நென்முதற் றானி யங்கள்
பாங்குற வினைவில் லாமற் படைகுடி தளர்ந்த வன்றே. (ஙு)

மாநிலந் தளர்தல் கண்டு வழுதிவெங் துயருற் றேர்நாட்
டானிருந் தாக்கி டந்து தனிமனத் தோர்வான் யாமின்
றீனமின் மறையோர் தம்மை யிகழ்தலா லிறைவி ரும்பு
மூனமில் வேள்வி குன்ற வொழிந்தது பொழிந்த மாரி. (ச)

இன்றியா மறிந்தோ முண்மை யெங்ஙல் மென்னி னல்லோர்
சென்றுதே வாயும் வேள்வித் திறத்திளோர் தமையும் பூசித்
தொன்றுவ ரதனூற் பெய்யு முயர்மழை காலத் தென்று
கன்றிகொள் பழையோர்ச் சொல்வ ரென்றுகன் விருட்டி யின்றுன். (டு)

கருணைசேர் சொக்கன் கண்டு கனவிடைச் சென்று சொல்வான்
றெரிவுற நமக்கே கல்ல தென்னவ வருந்தே லின்று
பெருகிய படையு முன்றன் பீடைடைக் குடியு மற்றே
ரொருவரும் வாடா வாறிங் குளைப்பனீ யுணர்ந்த தொக்கும். (ஈ)

விண்படர் துங்கச் செம்பொன் மேருவைச் சென்று ணர்த்தித்
தண்பெரும் பொன்னு னக்கு வேண்டுப தறித்தெ டுத்தாங்
கொண்டிரி னின்ன தாக வுனதுறு குறியு மீட்டுப்
பண்பொடு கொண்டு போதி பகட்டிலொட் டகத்தி னன்றே. (எ)

நின்னுடைத் தானைக் கெல்லா நிறைவுற யாண்டொன் றிற்கு
மன்னுமப் பொன்னிற் செம்பொன் மழையென வெடித்துப் பெய்து
செந்நெறித் தேவர் கட்குந் தீதிலா வொழுக்க மிக்க
நன்னெறி மறையோர் கட்கு நல்கிடு நயங்கள் கூர. (அ)

பொழிமழை மறுத்த நந்தம் புரமதா மறையோர் தம்மைத்
தொழுதெழா நிகழ்த்த லான்மேற் றுதிசெய்து நம்மேல் வைத்த
பழுதிலா வன்பு போல வவர்கடம் பாலும் வைத்து
வழிபடின் யாண்டொன் றிற்குள் வையகந் தழைக்கு மன்றே. (கூ)

வேறு.

தினைவன் யானெனச் சொல்லிமுன் மறைந்திடக் கனவை
யுணர்வு ளானெழுந் ததிசயித் தொருவருக் குரையா
னணைய வாயில்வா யமைச்சர்கள் குறிப்பறிந் தளவி
றணிவில் சேனையை விடியுமுன் சாற்றினர் இளர. (எ0)

அடர்ந்தீ தானையோ டாங்கவன் வடதிசை நோக்கி
நடந்து பல்பெருங் காதமூ ளானிடைப் போக்கி
மடன்கல் யாளிகள் வானவர் தானவர் மற்று
மிடைந்த காஞ்சன மேருமால் வரைமருங் கடைந்தான். (எக)

வேறு.

*மற்றதன் சாரன் மாட்டோர் வனகங் மேவி யங்க
ணுற்றதா ணையையி ருத்தி யோங்குதன் றிறலி னேடு (

முற்றிர விற்சென் றீசன் மொழிந்தன மொழிந்து நிற்பச்
சற்றுண ராமை கொண்டு சாடிஞன் பாணிச் செண்டால். (கஉ)

அங்கது கண்டு கம்பித மயர்மெய் புணர்ந்து வந்து
செங்ஏணே றனைய மன்னன் றிண்மையை யதிச யித்தின்
றிங்கியா னுரைப்ப தொன்றுண் டென்னுடை யுருவஞ் சாற்றிற்
சங்கம மென்ரொன் றுண்டு தாபர மென்ரொன் றுண்டால். (கூ)

வே று.

மன்னிய சங்கம வடிவம் யானிது
முன்னிகழ் தாபர வடிவ முன்னரிம்
மின்னிய வெற்பகத் துனக்கு வேண்டுசெம்
பொன்முறித் தேகெனப் புகழ்ந்து சொன்னதால். (கச)

முற்றிகழ் தச்சரான் முறித்தி லங்குசெங்
கற்படு வன்னியென வெடுத்துக் காஞ்சன
வற்புதச் சிகரிபண் டார மாகவே
கொற்றவன் றன்கயற் குறிபொ றித்தனன். (கஙி)

சென்றுகந் தகமென மறுகச் செண்டிஞற்
கன்றிமுன் னடித்தவன் பரவக் கண்டு வாழ்ந்
தொன்றிய சங்கம வுருக்கொண் மேருவும்
வென்றநீ போகென விடைகொ டுத்ததால். (கசு)

வே று.

ஒருவரா லணுக வொண்ணு வுயர்வட கிரியிற் செம்பொன்
கையுறத் தறித்தெ டுத்துக் கயலொடு செண்டுந் தீட்டிப்
பெரியவ னருளா வாழ்த்திப் பெருங்கடற் படையி ருப்பின்
விளைவொடும் வந்தஞன் வந்தா னிரவியும் வென்றி காண. (கஎ)

மன்னிய மனிதர் மூற்று மற்றுமோர் மேரு வென்னக்
கொன்னுறு நாவற் செம்பொற் குன்றினைக் கண்டு வாழ்ந்து
பொன்வரை யடித்து மீனம் பொறித்துயர் பொன்கொ ணர்ந்த
தென்னவ னினக்கா ரொப்பா ரென்றனர் செய்தி கேட்டு. (கஅ)

பெரும்படைக் கியாண்டொன் றிற்குப் பெரும்பொருள் விரும்ப நல்கி
யிருங்கிரி மச்ச மாக்கி யீழங்கொண் டொட்ட கங்கள்
பரும்புழைத் தடக்கை நோன்றூட் பகடியர்சகடு முன்னு
வருந்தவோர் வருத்த மின்றி வந்துமா மதுரா புக்கான். (கக)

வந்துதன் னுழைபு காமுன் வள்ளல்பொற்கோயில் புக்கிங்
கந்தையே யணிந்தே னின்ற னருளினு லென்று வாழ்த்திச்

சுந்தர மாக முன்னர் வழங்குவ யாவுந் தோன்றச்
சந்திர மாவ ளிதீதான் சந்திர மாகு லத்தான். (உ0)

தங்குயர் வேள்வி யோங்கத் தவிசிடை யிருத்தித் தெய்வ
மங்கல மறையோர் தம்மை மகிழ்ந்துப சாரத் தோடு
பொங்குசெங் கனக நல்கிப் பூசனை செய்தான் வையந்
திங்கண்மும் மாரி பெய்து சிறந்தது செல்வத் தோங்கி. (உக)

ஆண்டியாண் டொன்றிற் குள்ளீண் டகிலமுந் தழைப்பக் கண்டோர்
காண்டகு புதுமை யீதுகண்டில மென்று வாழ்த்திப்
பாண்டியன் றனையு மந்தப் பாண்டியற் கன்பு பூண்டு
வேண்டிய தளிக்குஞ் சொக்க வேந்தையும் வியந்தார் சால. (உஉ)

மாநிலங் காப்போர் வேள்வி மறையவர் தேத்துந் தூய
வானிரை மாட்டு மீச னளவினு மடியார் கண்ணு
மீனமி லன்பு பூண்டாண் டினியன செய்வ ரேன்மற்
றூனமேல் வருமோ வாரா துண்மையீ துண்மை யீதால். (ஊ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுஎடு.

கூஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

ஒங்குதன முடையாளுஞ் வணிகன் வையத் துயர்புளதோர் பட்டின த்து முன்னோர் நாளி, னீங்கரிய சுற்றமுட னிருப்ப முன்னை நீள்வினையின் வசத்தாலோர் புதல்வ னின்றி, யீங்குலகி ஞணமட மச்ச முன்னு வெத்தகவு மிவட்கல்லா தில்லை யென்னும், பரிங்குதிகழ் வுறுமொரு பெண் ணாகமை யாகப் பயந்துசிறப் பொடுவளர்த்தான் பரிவு கூர்ந்தே. (க)

வருத்தமற வளர்கின்ற கன்னி தன்னை மதுரைகந சிருப்பானுர் மரும கற்குப், பொருத்தமுறக் கொடுப்பலென வறுதி யிட்டுப் பொருவிலர்ந்து குல வணிகன் விருத்த ஞகித்,திருத்தமுடை மனைவியொடு மரித்த பின்னர்ச் செட் டிகளாங் கவற்கான கடஞ்செய் தஞ்சி, விரித்துநிகழ் செய்தியெல்லாந் தோ ன்ற வோலை விளாவினவன் றனக்கெழுதி விட்டார் கட்டி. (உ)

உன்னுடைய மாமனெழிற் பிள்ளை வேண்டி யுயர்தருமத் தொருப்பட் டாங் தவங்கள் செய்து, பின்னரொராண் மகவின்றி யருமை யாகப் பெற்ற திய பெற்றியினுர் பெண்ணைப் பெற்றிங், கென்னுடைநன் மருமகற்கே கொ டுப்ப லென்றி யாருமுணர் வுறவுரைத்து விருத்த ஞகித், தன்னனைவி யொடு மிறந்தான் விளாவின் வந்தித் தையலையுங் கைப்பிடித்துத் தனங்கைக் கொ ன்னை. (ங)

இந்தவா சகவோலை செல்லா முன்னங் கிருஷ்ணமா தொடும்புதல்வர்ப் பெற்று வாழ்வோன், மூர்த்திவெதிர் வாங்கிவா சித்துக் கண்டு முதிர்ச்சியிறுற் சிறிதழுங்கி மகிழ்ச்சி சாலச், சிந்தைவரு நல்லுற்றோர் சிலரோ டொன்றிச் சின்னளரிற் பல்காதங் கடந்து சென்றே, யந்தாக ரடைந்தீளவில் சிறப்பாற் பொங்கு மன்புடைமைத் தனியிருக்கு மகத்துட் புக்கான். (ச)

நீதியுடை வணிகனுநல் லடிமை முன்னு நிகிகளுங்கண் டெதிர்வரவு, பார்த்தி ருந்த, மாதையுங்கண் டிரும்பதியோர் விரும்பச் சின்னண் மனைக்க ணிருந் தறநெறியை மனத்தி னுள்ளாத்தின், ரோதுமணஞ் செய்வதுநம் மதுரை மேவு முற்றவர்முன் னுவென்றே யுரைத்து வான்றோய், போதுதிகழ் பொழி லின்மதுரை நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டா னெருப்பட்டான் றனக்கட் டோடும்.

வேறு.

செந்நுவர் வாய்க்க ருங்கட் செப்பிளங் கொங்கை மங்கை
யீந்தினை யனையா ளோடு மினிமைகூ ரடிமை யோடு
நந்துபல் பொருள்க ளோடு நண்ணிய சுற்றத் தோடும்
வந்தன சொல்லி யொல்லை வழியிடை நடக்குங் காலை. (ஈ)

மைத்துனி நடக்க மாட்டே னினைத்தன னென்ன வாய்ந்த
வித்தமன் பொருள னேத்து முற்றவர் கைக்கொ டுத்து
மெத்தென மாதைக் கொண்டு வருகுவல் விரைவி னீங்கண்
முத்தையின் மதுரை தன்னிற் போமென மொழிந்து விட்டான். (உ)

மற்றவர் போய பின்னர் வல்லியை மெல்லக் கொண்டாங்
குற்றநல் லடியா ரோடு மோசனை காதம் வந்து
சிற்பரன் விரும்பி வாழுந் திருப்புறம் பயம தென்னும்
பொற்பமர் திருப்ப திக்கட் பொருந்தியொண் கோயில் புக்கான். (ஊ)

ஆங்கொரு புடையிற் றங்கி யடிசினன் குறவ மைத்துந்
தீங்கற வுண்டு முன்னர்த் திகழ்விதி வசத்தா லாங்கட்
டாங்கருங் கண்ப டுப்பத் தையலு மரபை நோக்கி
நீங்கவோர் புடைத்து யின்ரு னெருங்கடி. யார்கள் சூழ. (எ)

நிறைவினு லறிவால் வாழ்வா னீதியா லினமை யாலோர்
குறைவிலா மரபாற் பொங்குங் குலப்புகழ் வணிகன் றன்னைக்
கறுவிவா ளரவு சென்று கடித்தலு நிகிக்கட் கண்டே
முறையிடா வீழ்ந்தார் சூழ்ந்த வடியவர் முதிர வாங்கு. (ஏ0)

விரைவின்மின் னசனி யன்னர் வெவ்வலிக் கரட னெப்பா
ருரனுடைக் கேழல் போல்வா ரொப்பிலர் மயூர நேர்வார்
பொருநகு [illegible]தை யேய்வார் பெரருவிலெண் குக்க டிப்பார்
கருநிமூன் பார்த்திஞ் சாகக் கண்டனர் கைவிட் டார்கள். (கக)

செங்கயற் கண்ணுள் பாம்பு தீண்டவுந் தீண்டா ளாகி
யெங்குல வரசே யாற்றே னின்றெனை யிங்குத் தள்ளிக்
கங்குலி னெளித்தா யென்று கண்ணிலீ ரொடுமை ரற்றி
யங்கொரு மதினி னேந்து புலம்புவா ளரனே நோக்கி. (கஉ)

வாளரா வேணி யானே வாரிநஞ் சுண்ட தோவே
காளமார் கடல்போய் மீண்ட கலங்கவிழ்த் தவர்போ னின்றேன்
வேளுரு விரதி வேண்ட மீண்டளித் திலையோ வின்றெ
னாளரி யுயிர்தா ராயே லதின்வழி யடைவேன் யானே. (கஊ)

என்றவ ளடியா ரோடு மிரவிடை யரற்ற முன்ன
நன்றியிற் றொழுவான் வந்த ஞானசம் பந்த ரொல்லே
வென்றியீ ணணர்ந்தெ ழுந்து மெலிவதிங் கென்னை யென்னை
நின்றவ ருரையு மென்ன வுணாசெய்வா ணிலனே நோக்கி. (எச)

வே று.

எந்தையுயர் பட்டினத்தோர் பெரிய செட்டி யெனைத்தவத்தாற் பெற்
றழகார் மதுரை மன்னு, முந்தியசன் மருமகற்குக் கொடுப்ப லென்றே
மொழிந்துவா ணிலகெய்த வணிகர் கூடி, நொந்தெழுதி யோலிவிடக் கண்டு
வந்து நானெறியிற் போய்மன்றல் செய்ய மென்றே, யந்தமில்பல் பொருளே
யுங்கொண்ட டென்னை யுங்கொண் டேனைத்திரவிங் கிவன்மாண்டா னரவு
தீண்டி.. (எடி)

வே று.

என்பெருந் தவத்தா லெங்கை யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
றுன்பமு மகன்ற தென்று சொல்லுமுன் பெரிதி ரங்கி
மின்பொலி யங்க மென்பூம் பாவையாக் பரிதி வென்றி
நன்குறு கருணை மேனி ஞானசம் பந்த ராங்கு. (எக)

வென்றிகொ ணஞ்சுண் டானே விதிமுறை யிறைஞ்சி யிந்த
மன்றலங் குழலா ளுற்ற வருத்தகீக் கிடவ மென்றே
நன்றிகொ டிருக்க ணேக்கா ளுன்முகன் மறலி யஞ்சப்
பொன்றிய வணிகன் றன்னை யெழுப்பினீர் புதுமை கூர. (எஎ)

தியின்றவ ரெழுமா போலத் துண்ணென வெழுந்தி றைஞ்சும்
வயங்கொளி வணிகற் கண்டு வாடிய தொண்ட ரெல்லாம்
வியந்திற வேத்தி னூர்கண் மிகமிக வதிச யித்து
நயந்திதார் வல்லா ரென்று ஞானசம் பந்தர் தம்மை. (எஅ)

மற்றவ ரொல்வா நீதி வணிகனைப் புகழ்ந்த தன்றிச்
செற்றபு ழணங்கை நெஞ்சங் களிப்பவுந் தொடாது நின்ற
பொற்பையு மவன்பால் வைத்த வன்பையும் பொருவி லாத
கற்பையுங் கண்டு சால வாழ்த்தினர் காழி வேந்தர். (எக)

வேறு.

தொன்மை நீதி வணிகற்குச் சொல்லுவார்
நன்மை தீமை பயப்பினு நற்சிவன்
வன்னி கூவம் வருநடி வாகவே
கன்னி மாதினைக் கைப்பிடி யென்றனர். (உ0)

முறைமை மன்னிட முன்ன முனக்கிவள்
குறைவி றந்தையுங் குற்றமி லுயரு
முறவி னல்கின துண்டே மருண்டிலி
யறையும் வார்த்தையை யைய முரையென. (உக)

இணையில் வைதிக வாரண மிப்படித்
துணிவு சொல்லத் துணிந்து வணிகனுந்
தணிவி லாத விருப்பிற் றயாவுடை
வணிகன் மாதை விதியின் மணந்தனன். (உஉ)

தெய்வ நீதித் திறங்கண் டதிசயித்
துய்ய வர்தெ னுயிர்தரும் வள்ளலே
யைய னேநல் லருமருந் தேயெனத்
தைய லாளொடும் வீழ்ந்தனன் முண்மிசை. (உங)

மற்ற வன்றனை வைதிக வாரணங்
கற்பி லங்குகின் காதலி தன்னொடு
மூற்ற நல்லடி யாரொடு மெய்ல்லகின்
பொற்ற நன்னகர் போகெனச் செப்பினர். (உச)

வேறு.

மாண்டகென வெனவெழுந்த வணிகன் கற்பின் மாதினொடு நல்லடியார் போற்றப் போந்து, காண்டகுதென் மதுரைநக ரகிடந்து பொற்பிற் கரு ணையுட னெதிர்கொண்ட கிழவனூர் கட்கு, மூண்டபெருஞ் செய்தியெல்லாந் தோன்ற வங்கண் மொழிந்தெவரு மதிசயிப்ப மகிழ்ந்து மாம, னீண்டியசன் பொருளொடுந்தன் பொருளுங் கொண்டாண் டிருந்தனனன் னயம்படவா ணிகஞ்செய் தோங்க. (உடு)

மன்னுமுய றற்பொடுவாழ் நாளி னல்ல வடிவுருண முடையாரேர் மதலே தோன்றிப், பொன்னணியா லிலகுபெருஞ் சிறப்பி னேங்கிப் பொலி வினுடன் வளருங்காற் பொருமை மிக்க, முன்னமவன் கொண்டகுல மா கின் மைந்தர் முதிராத சிறுபுதல்வ னேடுங் கூடி, மின்னியபாஞ் சாலிக முன் னன நல்ல வினையாட்டி னெருப்பட்டார் வீதி யேறி. (உசு)

வேறு.

தகவினோ யாடு நாளிற் றகவிலாப் புதல்வ் ரோர்நாட்
புகலரும் புதல்வன் மேனி புடைத்திட வடிப்பச் சென்று

மிகவெருண் டழுது சொல்லக் கேட்டலும் விம்மி யாற்றாள்
பகைபடு வடித்த தென்கொல் கெடுவிர்கா ளென்ப கர்த்தாள். (உஎ)

வே று.

ஆங்கது கேட்டு'விளாவின்வந் தேடி யார்மக ளார்கொலென் கணவ
ளோங்கிய விதியிற் கைப்பிடித் தவளோ வொண்பொருட் பரத்தைய ரினைய
நீங்குள நீயோ மைந்தரைச் செறுப்பாய் செப்பிய வாறுநன் றென்று
பாங்குடை யாளை யெழவெழ வைதாள் பன்முறை பரிபவ மாக. (உஅ)

இன்னன விளிய மூன்றீவ ளேச வினையவள் சாலநொந் தழுது
பின்னுற நவில்வா ளறிவிலா தவளே பேசருஞ் சிறப்புட னடைவின்
வன்னியுங் கிணறும் புறம்பயத் திறையு மருவிய பெரியசான் றுக[கென்றாள்.
வுன்னுடைக் கொழுந னெனைமணஞ் செய்தா னுனக்கெலே வுரைப்பதிங்

இப்படிச் சொல்ல மற்றவ ணகையா வியம்பிய திறமெலா நன்றின்
ரூப்பிலாச் சிவனும் வன்னியாங் கிணரு மோதிய சான்றுனக் குண்டேற்
செப்பவா னுரச்சான்றது சான்றே சிறந்தநம் முற்றவர் முன்னு
மெய்ப்பட வந்து நவிலுமேற் கற்பார் மெல்லிய லல்லவேற் கணிகை. (ஈ0)

வே று.'

என்றவள் சொல்லக் குன்றி யினையல னெங்குந் தானையத்
துன்றிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனே யறிவ னென்று
சென்றுபொற் கோயில் புக்குச் செங்கணீர் வார வார
மன்றலங் குழல்கள் சோரப் புரண்டனண் மண்ணில் வீழ்ந்து. (ஈக)

மன்னுபுன் குணத்தான் மிக்க மைந்தனைப் பயந்த பொல்லாப்
புன்மைசேர் மடந்தை சொன்ன வார்த்தையோ பொறுக்க வில்லே
னென்னுடை நாண மூன்ற யாவையு மழிந்த வின்றே
யுன்னையல் லாலெ னக்கிங் காருள ருற்றூர் மற்றே. (ஈஉ)

மறுவினீ யறிய யாலேர் பத்தினி மாதே யாயி
னறிவுளோ செவருங் காண வவனிமீ தன்னைச் சான்றின்,
றிறையில்வந் தடைத்தல் வேண்டி மின்னருட் சண்பை வேந்தர்
துறைபட நவின்ற சான்று பொய்க்குமோ சொக்கே யென்றாள். (ஈஈ)

ஆங்கது சொல்லா முன்ன மரும்பழிக் கஞ்சு சொக்கன்
பாங்குளாள் செயல்கண் மெள்ளங் கசிந்துமுன் பரிப வஞ்செய்
நீங்குசேர் மாதி னுள்ளந் தெளிதல்கா ரணம தாக
வோங்கிய சான்று மூன்று மொல்லையின் வரவ ழைத்தான். (ஈச)

வே று.

வந்து தோன்ற வணிகர் திரண்டுவந்
தெந்தை யல்லதுண் டோவென் றிறைஞ்சின
ரந்த ரஞ்ச ரதிசயித் தேத்தினர்
சிந்தை யாகுலந் தீர்ந்தன தேமொழி. (ஈடு)

வேறு.

ஏற்றமார் பெரிய கோயி லீசான திசையின் மீது
தோற்றிய தன்றி யாங்க ளறிவமென் றன்று சொல்லச்
சாற்றரு முவகை கூர்ந்து மூத்தவ ளிளையா டாளிற்
போற்றிவந் திறைஞ்சி நின்றுள் பெறுறுத்தருள் பிழையென் றஞ்சி. (கூசு)

உத்தமத் தலைவன் கண்டாண் டெங்களித் தறிவி லாத
புத்திரர் தமையு மந்தப் புன்மைமா தையுமி கழ்ந்தே
யத்தனை நாளு மேத்தி யறிவுடைப் புதல்வற் பேற்ற
பத்தினி மாதி னேடும் வாழ்ந்தனன் பரிவு கூர்ந்து. (கூஎ)

மூல்லைசே ரணங்கு நெஞ்ச மூண்டக மலரிற் பொய்யா
நல்லருட் சொக்க ன்றன்னை நாடொறும் வைத்து வாழ்த்தி
யில்லினை விட்டு முன்றி லேகிடா திருந்து மிக்க
பலபெருஞ் சிறப்பி னேங்கி வாழ்ந்தனள் பழிச்ச யாரும். (கூஅ)

மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளலை மனத்து வைத்துத்
தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப்பெ டுத்து
விரைத்திரு மருக ன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித்
திருப்புறம் பயத்த லத்திற் றீர்த்தனர் திருக்கஞ் சாத்தி. (கூக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களகச.

கூ.—நாகைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

மூர்த்தியகா லத்தொருகான் மூதுநாகை வடதிசைக்கட்
கர்த்தமலி செங்கமலங் காவிதிகழ் வாவிதொறுஞ்
சிந்தைகளி கூரவுகள் சேல்கள்வரால் வரிவாளை
வந்தனீயா வையுமருந்தி வாழுங்கான் மேழையின்றி. (க)

ஆழியுரு வனையபெரு வாவியினீ ரறக்கண்டே
யூழுடைநல் விதிவசத்தா னுழன்றுநக ரிசைதேடித்
தாழ்வகல நயந்தறஞ்சேர் தீவமுனிவர் நிறைந்திருந்து
வாழுமொரு வனத்தணைந்த தங்குளதோர் மலர்வாவி. (உ)

தேங்குபெரும் புனறதும்பிச் சிறந்திலங்கத் தனிகண்டு
தாங்கரிய பசியினெடுஞ் சென்றிருப்பச் சலசரங்க
ளோங்குமூயர் வடிவினவா யளவிலவா யுகண்டெழுந்து
பாங்கணைந்து விளையாடிப் பயமின்றி யுலவினவால். (ங)

வேறு.

தவவள வலியி னீலே சார்ந்துமுன் விளங்கக் கண்ட
நவமுறு நாளை வாழ்ந்து நனிமனத் தகிச யித்திங்
கிவைதமி லொன்றே காம லிரும்பகி தீர வின்று
சுவைபட நுகர்வ மென்று சொல்லிமுன் செல்லுங் காலை. (உ)

வேறு.

மரவுரி யுடையினர் மார்பி னூலினர்
தருமருண் டீகையொடு தண்டு தாங்கிய
பொருவருங் கீரத்தினர் புனலுண் மூழ்குவான்
விரைவொடு நணுகினர் விடியு முன்னரோ. (ஙு)

அங்கவர் தங்களத் தளவு கீரிறுட்
பங்குற விழிந்தது கண்டு பான்மைமீன்
பொங்குமெய் நலிந்திடா தன்பு பூண்டரோட்
டெங்குமா முனிவரைச் சூழ்ந்து கொண்டவால். (சு)

வேறு.

உருகிமுன் கண்ட நாளை யதிசயித் துறையை யுண்டு
பெரியகா யம்ப டைத்தும் பிறிவரும் புதல்வர்ப் போல
கிளையின்மெய்ந் நலியா வாறு நின்றன வறிந்துங் கெட்டே
னருவினைப் பாவி நாமே யயின்றன மறிவி லாமல். (எ)

இனியுயிர் செகுத்துண் ணேமென் றெண்ணிவெங் கொலைத விர்ந்து
புனலையே யுண்டு சூழ்ந்து பெரியகை யுள் வாழு நாளில்
வினைதரு முன்னம் போகா வெம்பகை போகக் கண்டு
மனமகிழ்ந் ததுசி றந்த முனிவர்கள் மரபைத் வாழ்த்தி. (அ)

மருவிய இனிகள் கண்டு வந்துயிர் செகுத்துண் ணாது
பெரியமீ மெலிவ தென்கொல் பேசென வுளத்துச் சற்றுங்
கருணையில் லாதீர் நுங்கள் காரியத் தேகு மென்று
பரிவுற நவின்று போக்கி யிருந்தது பத்தி பூண்டு. (க)

வேறு.

சந்தி யாமடத் தேகித் தபோதனர்
புந்தி நம்பு புராணம் படித்திட
வந்து கேட்கப் புகுந்தது மாசறன்
முந்து வேட்டையர் மூத்தினை வேட்டது. (கo)

வேறு.

மறவிருரு தெய்வ மண்ணின் மதுரைகா யகன்போ லில்லை
முற்றிய கருணை கூர்ந்து முத்தினை யளிக்க வல்லார்

ருற்றுரை செய்யி னென்ரூங் குயர்தவ முனிவ ரோர்நா
ணற்சிவ புராணஞ் சொல்லக் கேட்டது நயந்து நாரை. (சக)

வரமுடைச் சொக்கன் றன்னை வழுத்துவ மென்றெ ழுந்து
தளாபுக ழோடை விட்டுத் தவத்துளோ ரதிச யிப்ப
விளாவொடும் பாண்டி நாட்டு மேதகு மதுரை யந்த
ணருளுடைச் சொக்க நாத ருலயத் தணைந்த தன்றே. (கஉ)

உத்தமக் கனசப் போதா ரோடையின் மூழ்கி யேறிப்
பத்தியிற் பறந்து நாளும் பகலுட னிரவுஞ் சித்தம்
வைத்துடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வலஞ்செயக் கண்ட மணலூர்
புத்தியு ளதிச யித்தார் புதுமையீ தென்ன வாழ்த்தி. (கங)

எங்குமோ ரிறைதே ராம வினியதன் னுடலம் வாட
மங்கைபா ரின்று நம்மேன் மண்ணிலோர் பறவை வைத்த
பொங்குபே ரன்பு தன்னை யென்றிறை புகலக் கேட்ட
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யகமகிழ்ந் ததிச யித்தாள். (கச)

கொன்னுறு தடத்தி லோர்காற் கடுங்குரற் கொடுங்கூர் மூக்கு
மின்னெடுங் கழுத்துப் பார வெண்சிறைச் செங்கா ளைரை
மன்னிய கயல்சேல் வாளை வரிவரா லுளுவை யோர
றுன்னிய பனைமீன் றுன்னித் துறைவினை யாடல் கண்டு. (கடு)

சாதிவா தனையி னுலே தருமநூ னெறிம றந்தே
யாதர வுடனே கூடி யயிலுவா னலகங் காந்து
மீதெழச் சென்று கௌவி மீண்டயி லாலு மிழ்ந்து
நீதிகண் டருவ ருத்து நெஞ்சக மஞ்சி யோரும். (கசு)

முன்னைவா தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற்
பின்னெரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்பு லாலே
நன்னெறி யறிந்த நாமு நாவழி யொழுகிக் கெட்டேன்
றின்னவே நயந்தே நம்போற் நீங்குளா ருண்டோ வின்றே. (கஎ)

வல்லவன் வாவி மீனை மாற்றுமே லொன்ரே வென்னப்
புல்லிய பறவை யாகி யிருப்பவும் பொருவி லாத
நல்லறி வுடைய தாகி யிருந்ததிங் கெனை யந்தே
யொல்லையவ் வாவி மீனை யொழிவித்தான் விழியா லங்கு. (கஅ)

நலமலி யறிவான் மிக்க நாரைவந் தனைய வேண்டித்
தொலைவிலா மீன னேத்துந் தொலைவித்த புதுமை கண்டு
பலரலை வல்லான் வல்ல வல்லபம் பாரி ரென்றே
யலகிலா மனித ரெல்லா மேத்திரு ரதிச யித்தே. (கக)

வே று.

ஊலி னோத்த பறவைக் குவகைகூர்ந்
தடைவி னிற்சிவ லோகத் தடையென
வீடர கற்றி யிருங்கண நாயகர்
வடிவு பெற்றங் கிருந்தது வான்றொழ. (உ0)

வே று.

பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்பபடும் பிறப்பு நாளை
வரனுறு தேவ ராதி வாழ்ந்றொழ விருப்பக் கண்டீர்
கருதினிங் கின்றும் பொல்லாக் கல்டயரா யினுங்கொல் லாதிங்
கரனேவற் றிப்ப ரேல்வா ளுள்வதற் கைய மின்றே. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களஉடு.

சுசை.—வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல்.

நத்தலி லாத கால நான்குக வடிவ மாக
வந்தமில் கற்பந் தோறு மடைவினில் வாரா நின்ற
திந்தவொண் பிரம கற்பத் தியைந்தவைந் தாவ தான
மூந்திய வுகங்க ணின்கின் முதலுகத் தாதி தன்னில். (ச)

கண்ணுவன் முதலா வுள்ள காரண முனிவர் யாரு
மண்ணிலோ ரிடத்துக் கூடி மனத்திடை யோர்வா ரங்க
ணெண்ணுமுற் கலியு கத்தி னிரக்குமுன் வேத நான்கும்
பண்ணமை நெறியி னோதா தொழிந்தனர் பார்ப்பார் யாரும். (உ)

ஒருமைநெஞ் சகமு மூன்னே யிருபிறப் பொழுங்கு மோங்கும்
பெருமைமுத் தழலு நான்காச் சிரமமும் பீடி லங்கு
மரியபால் வேள்வி யைந்து மாதினா லங்க மாறுந்
தருமவே ழிசையு மற்றுந் தவிர்ந்திழி தொழிலிற் சார்ந்தார். (ஙு)

தொன்மைகன் கிலாத கால சுபாவத்தா லோரோர் நாட்டி
கன்முதை யோதி னேரு நயந்தரும் பொருடே ரார்கண்
மன்னிய பொருடோர்ந்தோரு மனத்திடை யழுக்கு வைத்துப்
பின்னெரு வர்க்கு நல்கார் பெரியபா வியர்க ளாகி. (ச)

வே று.

மறந்திக ழுவ்வுக மறைந்த தொப்பிலா
நிறந்திக ழிவ்வுக நிகழ்ந்த தின்றியா
மிறந்தால் வேதமு மிலங்க மண்மிசை
யறிந்திடு மாறெவ்வா றென்ற ழுங்குமுன். (ஞ)

வேறு.

வரனுறு மண்ம கட்கு மணிமுடி யாருக் தொல்லே
விரிபொழின் மதுரை தன்னு ளிருப்பநீ மெலியா தங்கண்
வருவிரேல் வேத நான்கு மயக்கற நவில்வ மென்றே
தெரிதர வுரைத்தான் விண்மேற் றீதறு புகழ்க்கு கல்லோன். (சு)

அந்தநல் லுரைகே ளாமு னழகன்வாக் கென்ரு லித்து
வந்துமா மதுரை தன்னுள் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்குச்
சந்தையே வடிவாம் வேத புருடனே தாழா தெங்கள்
திந்தையா குலங்க டரத் தெளிதர வுரைத்தி யென்ரூர். (எ)

மணங்கம ழிறைவன் யாருந் தொழுங்குரு வடிவங் கொண்டாங்
கணேந்தியர் முனிவர் யாரு மதிசயித் திறைஞ்சி யேத்த
விணங்குநூல் வேத நான்கு மினியவங் கங்க ளாறும்
பிணங்குத லறநி வின்ரூன் பிணங்குநூ லிணங்கு மார்பன். (அ)

பொருந்திய தவத்தான் மிக்கோர் பொருளொடு மடைவிற் கேட்டாங்
கரும்பெரு நிறைவு கூரு மளவினி லெழுந்து காணப்
பருங்கைவெங் கயங்க டாங்கும் பசும்பொனு லிலங்கு வான்ரேய்
திருந்துமா லயத்தொ ளித்தா னருளுடைத் தேசி கேசன். (க)

வேறு.

அன்னே யொப்ப வருள்சுரந் திப்படி
நன்ன யத்தி னடிமைக்கு நல்லவர்
சொன்ன யப்புறு சொக்கரா யல்லதிங்
கென்னி லத்தினு மில்லென வாழ்த்தினூர். (கo)

வட்டை நீக்கு மிருடிகண் மன்னியிர்
வாட்ட நீங்க மகிழ்வொடு மோதியே
கேட்ட வேதங் களைப் பொருளொடு
நாட்டி னெங்கு நயக்க விரித்தனர். (சக)

வேறு.

அண்டம டங்கலும் வெந்துக டுங்கனல் கொண்டழி யுங்கடைகாள்
கண்டக டம்பவ னத்தர னருளது கலவலின் மாலுந்திப்
புண்டரி கந்தர லுந்தவி ரும்பிர மன்றரு புந்தியினின்
றெண்டிசை யும்மறை யும்பிர வஞ்சமும் யாவையும் வந்தனவே. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களசஎ.

பயன் முதலியன.

சொக்கனெனு மொருகா லோதிற் றுயர்கெடும் பகையு மாளுஞ்
சொக்கனெனு மொருகா லோதிற் றொலைவிலாச் செல்வ முண்டாஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சுருதிசொல் யாண்டுஞ் செல்லுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சொர்க்கமு மெளிதா மன்றே. (க)

திருத்திய விறைவ னெண்ணெண் டிருவிளை யாட்டி லொன்றைப்
பொருந்திமுன் கற்போர் கேட்போர் புவிபுக ழரச ராகிப்
பெரும்பயன் றுய்த்து நீங்காப் பிறப்பிறப் பொழித்திங் கெய்தா
வரும்பெரு ஞிவலோ கத்தி னணைவதற் கையு மின்றே. (உ)

சுந்தர னவ ..... சிவலோகத்தே. [இச்செய்யுளின் முழுப்பாடத்தை இப்புத்தகம் கூக - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.]

திதில்வண் டருமு ரூபத் திருவிளை யாட றன்னை
யாதொரு போதி யாவ ரோதுவார் யாவர் கேட்பா
ராதரத் தோடு மங்க ணங்கயற் கண்ணி யோடும்
வேதநா யகனுங் கேட்பான் மேவுதற் கையு மின்றே. (ஈ)

வரணுளீர் மூற்றுஞ் சொன்னே னென்னவோர் மாற்ற மின்றிச்
சூர்தொழு மூனிவர் கண்ணீர் துளிப்பமெய் விதிர்ப்பச் செங்கை
நிரைமலர் குவியச் சித்தை நிறைமல ரவிழத் துங்கக்
கரையறி பேரா னந்தக் கடலிடைத் திளைத்தா ரன்றே. (ச)

வேறு.

மின்னுபுகழ் தருமபெரிய ரூருணைச் சொக்கன் விளையாட லறுபத்து நான்குஞ் சொன்னே, னென்னமறை விதியின்கட் கேட்ட பத்தி யினாலே தாதபே றெய்தி யார்த்தார், கன்னிதிரு மால்காளி யீசன் காக்குங் கடி மதில்சூழ் மாமதுரைப் புராண மின்று, முன்னரிய விதியின்கட் கற்போர் கேட்போ ருயரும்ப ருலகாள்வ ருண்மை யீதால். (டு)

வேறு.

வியாதன்வான் மீகி யெச்சன் விரிதிறை விளையாட் டோங்க
வாதியில் வருமென் றுய்ந்த வறுபத்து நாலி லொக்கத்
தூய்நரு கவிக டம்மைச் சுருக்கிமூ வாயி ரத்தி
னேதிலு னைசத் தியன்பின் புனைத்தனன் றமிழா லின்றே. (ரு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஎடுரு.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்
மூற்றுப்பெற்றது.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சில சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் மட்டும்
மிகையாக முதலில் வாயப்பெற்றிருந்த
கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்.

சித்திவிநாயகர்.

விருத்தம்.

க. அத்தஞ் சிவனே யாடல்க ளாமறு
பத்து நாலெயும் பாடுந் தமிழ்முற்ற
மத்த யானை யவுணனை மாய்த்தருள்
சித்தி யானைதன் சேவடி யேத்துவாம்.

வெண்பா.

பொய்யாவிநாயகர்.

உ. செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழுந்தலை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனே - வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மினியானைக் கற்றற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

முருகக்கடவுள்.

ஊ. மன்றல் கமழ்குழல்சேர் வள்ளிக்கு வாய்த்தானை
வென்றி மயிலேறும் வேதியனை - யொன்றிரண்
முனியானை யாவர்க்கு மூத்தானை யானைக்
கினியானை நெஞ்சமே யேத்து.

கலைமக்கள்.

எ. *ஆடகனு நின்றுறையு மன்னமே நின்னுடைய
பாடகமுஞ் சீறடியும் பற்றினேன் - நேடரிய
வற்புதமே யம்மே யணங்கே மணாறுங்
கற்பகமே நாயேனைக் கா.

*[இச்செய்யுளுள்ளபிரதியில், 'புத்தக மக்க மாலை' என்னும் செய்யுள் இல்லை.]

வெண்பா.

பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கணிசொக்கைப் பாடினேம் - பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கு
மென்ன குறையுண் டெமக்கு.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

அம்பலமத் தார்செல்லி யாண்டான் கவுணியர்கோ
னம்பெரும்பற் றப்புலியூர் நம்பியஞ் - செம்பெருமா
ஞதிலினி யாட லறுபத்து நான்கினையு
மோதி முடித்தா னுவந்து. (க)

விருத்தம்.

கார்வனங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டொத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாஞ்
சீர்தருதென் செல்லிநக ராண்டான்சொற் றில்லைநம்பி
யார்புனைவான் வினையாட லறுபத்து நான்கன்றே. (உ)

பாடபேதம்.

காப்பு.

ங. படைத்தான் மாக்கள்போல். திருவினையாடற்பாடல்சொல்ல.

ச. காதலாஞ், சாலும்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. அப்புறனகனினைந்துட் சிற்குண ஞகி. அறங்கட்குப்புலனுகும்.

உ. சம்புவொண்டரக்குக்.

டு. சதுவேத. படிமேவுங்கூத்.

அ. தீபந்தன்னின்.

கூ. மதனைமாஙகர்.

க0. சம்புவெழி றங்குமொழி நம்ப னெலி. அலம்பவொளி பம்பிரசதம்.

கங. சிவமாவராவராணையால்.

கச. மூன்வழி.

கடு. போற்றும்பதஞ். பொருவரு மமரர் சூழப் பொன்னின். நடம்புரி யும்.

ககு. யாருங்காணச். சிற்பரவொ னி.

ககூ. பெருமாடருமா.

உக. மற்றுங்கடியவர்.

உஉ. போற்றுஞில்லோர்.

உஙு .அருந்தமிழ்முனி.

அவையடக்கம்.

ங. புத்திமுனிவர்.

ச. தயாவுறக்கண்டனம்.

பதிகம்.

உ. வனைசெண்டு வேல்கொடுத்தி மறைந்தவாறும். முன்னர்கல்லிபங். மொழிந்தறிசங்கப்பலகை.

ங. தமிழ்வர்க்கமுனைத்.ஊமனுனா த்த.

ச. வருத்திவரும். உண்டுமண்.

டு. சார்ந்தபழியஞ்சியாய்வந்த.நாக மலைசெய்து ; காகமலையேவி. பூழியன் றன்.

எ. ஆரம்பூணு விந்திரன்றன் வின் முடி.

க. கரந்திருந்தேழிசை. கருணையு றுபன்றித். திருந்தேனக்குருவு. கரு ங்குருவிக்கு.

க0. வணிகர்முல்லை. நவமுறுமீன். தவமுதல். இதோர யுகத்தா திக்கணு யர்த்திய.

நூல்வரலாறு.

க. மணிக்கன்னிகை.

ங. ஓமுற.

டு. முன்புவித்தியரசர். தெரிதரவறி வாரில்லை, ன்குற.

சு. பெரியதானம்வையபவம். தலம் புகழ்தரவிளக்கந். சிவன்றலங்கள்.

எ. சிந்தைகூர்தருதானத்தின் ; சிந் தைகூரபதானத்தின். முந்திமா.

அ. சீர்நன்ஞட்டுவளஞ். முனிபகர் ந்தான்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

க. திருவினையாட்டொட்டெ.

ங. இருப்பவன்முத். திற்பவ, னர சன்.

ச. நிற்நிலம்பெற்றநாடு.

டு. காரணவாவினையேத்தவரும்.

எ. தாண்முரிந்து ; தாண்முரிந்து. சாடிவீழ்ந்து. வினைவண்டானுவயல்.

அ. தண்டலையனையும்.

க0. பாய்ந்தகண்ணீராற். சேர்ந்த. சந்தனத்தண்சேறு.

கஉ. வளன்க டருவதென்றும்.

கங. நிரம்புநெறிப்பரன்.

கச. மணந்துகாண, வெண்ச

திருநகரச்சிறப்பு.

க. உலகனைத்தினுநிறுப்ப

உ. ஒங்குகீர். மதிற்படை

ங. பகர்தற்கரிய.

ச. மணிக்கண்டீடன்.

டு. தருமச்சுருதி. அகல்வானுலகே ங்கும்.

அ. தாவிலருங்.

ஙு. மீளுகத்தொன்றும்.

க0. வீணைப்பயமுடிக்கும். வண்டுற விட்டணையவிழும். எம்பெருமாக்கடி மதுரை.

கக. பரிவினங்கயனேக்கியார்.

கஉ. வீணையிருள்.

கங. பாவகீங்கும் பதியெனநினைத் திழிந்தாங்கு. வியாளத்தோடே மரை வளக்கன்று.

கஙி. மற்றைமந்திரங்.

கசு. கிரம்பப்புலவர். உலகெங்குஞ்.

கள. மனிதர்தாமும். ஒருங்குங்கா லே.

கஅ. குலமுண்செய் தவத்தினுனும். வினைகளகலுமாதோ.

நூற்பயன்.

ஙு. அமங்கலிழங்கையர்.

ச. மாமிருத்து. உடற்குறி. சோர வுஞ்சனே.

ஞி. செழியஈதர்.

அ. தாங்கருஞ் சமுசார சமுத்திர, நீங்கும்.

ஙு. பகையுறுது. உரைசெய்தான்.

க - ம் நிருவிளையாடல்.

உ. குருவவரிடத்து.

ச. பாரிடைமரங்கள்.கீக்ஷக்கண்டி.

ஞி. வடமிதத்த, ஓரனெழு. சருவி ணுண்.

ஙு. சுரபி.

எ. அணியபல். பேறுற. கூத்துப் போலும்.

ஙு. பாங்குறும்.

க0. நன்னயங்கள். ஊண்டருமவ னிக்.

கக. எழுந்துவானவன்.

கஉ. வேறுதொடர்டென்குறித்து.

கங. எய்துமா, ருனமா.

கஙி. இவ்வனத் தலையா முன்னம். கோடிபலீவிலங்கு. உரைசெயுமமரர்.

கசு. செவ்வையின்முனைத்து.

கள. ஆழ்ந்ததெளி. கன்னவண்ட ணி. மற்றதன்வடதீர்த்து.

கீகு. கடியகாட்டின்.

உ0. நறுமல ரெங்குண்டென்ரூய்ந் தி. எனச்சோதித்தான்.

உஉ. சிறந்துநல்கி.

உங. கூர்ந்த, மாசிலான்வருத்தங்.

உஙி. ஒல்லையிற்கொணர்ந்தி. யூனை யாற். சார்த்தினுன்.

உசு. அந்தவாலயத்துக்கேற்க வணி யுறுவியங்கிருந்த. அந்தரவாலயத்துக் கணி.

உள. காத்து. நீக்கியாளுதி.

உஅ. முறுவல்கூர. அறையினுஞ். அறிகுவர்.

உக. இனைத்தலுமன்றி. நேயமூற் றிறைஞ்சி. நெறிப்பட.

ஙு. செய்யக்கண்ட. உயர்ந்தன னென்று.

ஙக. செழும்புனல். சென்றவராயி னுமின்னுந். தினைத்தாடிமவர்.

ஙங. அமரோசனிம்மையின்.

ஙச. துந்துமிகளார்ப்பத். மூவர்க ண்முதலாவுள்ளமும்.

ஙஙி. உத்தமபுராணந். சாரசாமுச் சயத்து. கதைவிரைவிற்.

ஙசு. கேட்டே.

உ - ம் நிருவிளையாடல்.

க. ஒருகாலிந்நின்றன் பாவமெல் லாம். மன்னயிராபதங். பொன்னி கர். இதடசெங்கமலம்.

உ. தன்பாபகினைந்து.

ங. பத்தியினிமை. கந்தரத்துத்தரி ப்பதே. என்பார். இபமென்னியம் பும்.

ச. இழிந்தகாண. உபசாரம்.

ஞி. வடிவான்மிக்காய். முனிவனு ருஞ்.

எ. வீணையினுனே. மதத்தினுனே.

அ. விலக்கியவாறதென்னே.

க0. காட்டானையாதி.

கஉ. பிரதிசாபம்.

கங. அலைவற வெனக்கும். பிரதி சாபம்.

கச. இழிந்தாகம்.

பேரன்பைகல்கி.

ஙு - ம் நிருவிளையாடல்.

க. பேரரசனிழலே.

ங. இத்தலவன். வடிவின்மங்கை.

ச. உற்றங்கவர்பா லின்பமெலாம்.

ரு எழில்சேர். ஒருமகனே. துளங்கியதால்.
சு. அதிபயமுற்று.
எ. தணியுநிரேதம்வந்ததனமும்.
அ. இயையுநாமம். கணவர் கண்டால்.
கூ. செந்தமிழ்க்குரவன். என்றுசாற்றி.
கக. கல்விமுற்றும்.
கஉ. முகிழ்த்தத்.
கசு. பொருந்தவேதவங்ஙள்; பொருந்துபோதங்ஙள். இவ்வயிற்கொடுத்து. பந்தநீக்கி.

சு - ம் தீருவிளையாடல்.

க. பொன்னினுனையர் நாட்டிடைப் போயினிருப்ப; பொன்னினுமையர். அருங்கடன்.
உ. முத்தமும்முலே.
ங. உத்தமத்தலேவனே. இந்திலத்திடை யிலாததுகொண்டலர்வேந்தர்.
ச. மன்னர் கண்டால். நிற்பார். இறையினேமும்; முறையினேமும்.
ஞ. தன்னைக் கொள்ள வாஞ்சையாய். தாழ்வளைப்.
சு. செம்மலேயென்ன.
எ. மற்றமுற்று.
அ. ஞாட்பினின்ற. ஆயுதங்கழற்றி.
கூ. வக்தெதிர்ந், தார்நிலத்து. விடித்திடும்.
கஉ. வன்ஞரியாளே. துன்றியே. தள்ளியேகினன்.
கக. வன்னவெஞ்சிலே.
கங. இகல்செயகுகண, டொப்பிலாவருத்தங்கூர்த்து. அறிவில்லேனென்று. இலேயோவின்றே.
கச. முகிளத்தன்னே. வேதன்.
கஞ. மருமலரிதழி.
கசு. வானநாட் டென்லேயாயுங். காணுமாறெங்கென்று.
உ0. கதலிநாட்டு.
உஉ. பூண்டோன்.
உங. கான்மிசை. மார்பிலிடிம.
உஞ. செலுத்திணன்முகூர்த்தத்திலாப்...
உசு. வாழ்ந்தமா. ஆய்ந்ததொன். வேந்தர்பொன்.
உஎ. எர்தருங்கோ. கோமாறன்மருகனுனன்.
உஅ. உருத்தருமரசர்க்கு. இருக்கினற்சிவ.

ரு - ம் தீருவிளையாடல்.

க. மணந்தபின்னர்.
உ. கந்திருவர். பசியாற்பொங்கி; பசியாற்போகி.
ங. பொசிப்பது.
ச. உண்டிருப்பது.
ஞ. வளன்பட. நஞ்சொக்கன்.
சு. முனிவரினுமிக்க.
எ. கஞ்சுகன்வருஞ்சமில. சகிமலேந்தசடை. பதஞ்சலனிறைஞ்சடி.

சு - ம் தீருவிளையாடல்.

க. பொசித்தே. போயபின்.
ங. யாவரிம்மண்ணில்.
ச. தேசிலங்ஙக. மடை முதனூல்; மறைமுதனூல்.
ஞ. யாவருந் திரண்டே யேகினர். செல்வச்சொன்றிப்பொருப்பை.
சு. மூற்றவார்ந்தகன்சொன்றிக்.
எ. இடருறுமென்மையும். தன்னிகரிலாதவர்த்தத்தடாதகை. முறுவல்கூர்ந்தாங், குன்னிடைத்தாகங்.
அ. மலேயேபோலும் வெள்ளேயும். அகமுட்கூர.
கூ. உண்ணுமுணவையும்.

எ - ம் தீருவிளையாடல்.

க. மலேதுற்றும். குன்றினம். குறட்டனும்.
உ. வாரிதிகடித்தனே.
ங. தோன்றியிடங்கு.
ச. தளர்ப்பெப், பாங்குளமடிக்ஙள் இணரிபிள்.
சு. குலேத்தலே; குலேத்தணி. துணைகித்த.
எ. கடியார்றுட். மண்டியிருஞ்சென்றங்கண்.
அ. சார்வரு; சார்வுறு.
கூ. கண்டிடென்று. கண்டமீண்டுதுவெம்பூசம்.
கஉ. கழனிநாடுங், தாவில்பல்பதிகளிடிப்பால். ஓயுறவிளக்குவித்தான்.

அ - ம் தீநுவினோயாடல்.

க. உளாப்பக்கு.
உ. கானவன்; காவினன்.
ங. அதர்வுறுமடியனேன்.
ச. நயந்தன; நயந்தரு. வயங்கொளிதருமுகஞ்.
ஞ. மோனமாகியுன்.
ஙூ. பொழிலேழுவாரியும்.
எ. மகரகேதொழ.
அ. ஆங்கதுகண்டுகேண்டு செய்குவேமென.
கூ. உற்றெழுங்குற.
கo. மனோரதம். எண்கடலென.

கூ - ம் தீநுவினோயாடல்.

உ. மலிழ்ந்தாயின்.
ச. மன்றமர்கணவன்.
ஞ. தணிவிலா தகங்கோ டாமற்; தனிவிரதங்.
ஏ. அந்தையாய்மகட்கு. தாயையுறுப்புற.
அ. கடலிடையாடென.
கூ. என்றுபாதத்திறைஞ்சஞ்.

கo - ம் தீநுவினோயாடல்.

க. நிகழோர். அன்னப்புடையோன்.
உ. தழைசெய்திடவே.
ங. பேரோர்சடை.
ஞ. அறவுக்கிரம். உரவை, யிதை. நெறிக்கணவற்பெயர்.
எ. முடிமுன்னினனே; முடிசூடினனே.
அ. விதுகீருமி.

ககூ - ம் தீநுவினோயாடல்.

க. முன்னுமிந்திரன். கடப்பாகண்.
உ. கந்துகம்போலவடியென.
ச. அவிடேகச்சொக்கன். பிறங்கிற்றன்றே.

கஉ - ம் தீநுவினோயாடல்.

க. அழகார்சொக்கன். வேலையை யேயீவேலை.
உ. கணத்தினுலித் தலகனைத்தினை யுங்கொள்ள.
ங. சாலகாமுறுங்காலத்தி.
ச. உறுதுயர்.
ஞ. மணிக்கரூய்ய.
ஙூ. உறைஞிந்தி.
எ. மழைத்தனியால், கூடலில்லான்.
அ. பாதளத்தர். அந்தரத்தர்.
கூ. இடையிற்பொங்கும்.
கo. பேசரும்புயலாகத்துப் பெரும்பெயல்; பெருமழை. தேசுறுங்கங்கை. புனைக்கட்டேக்கும்.
கஉ. தம்மைப்போற்றி.
கங. கூடலினீரினும். நகரினே. மாடக்குழற்கீழ். இயங்கியதெங்கணும்.

கஙூ - ம் தீநுவினோயாடல்.

க. அரவமெய்யினன். சித்தருறவும்.
உ. வென்றகீள். மனோரதமாகிய.
ங. இட்டதிலதம்.
ச. திருவானவெண், பெய்யமுண்டச்சிரமுந்.
ஞ. ஓங்குலகங்களே. யாவருங்காணவே.
ஙூ. இன்னருட்சாந்தன்கர்ந்தன்.
கo. முற்செறிகிற்றங்.
கக. என்றுழையேவப்.
கங. வெய்யகாஞ்சனியர்.
கச. கேளான்போலுமசை.
கஞ. செழியமாறன். தனித்தெதிரிருந்ததேது.
கஙூ. எகர், நிங்கெலாம்.
கஎ. இறைஞயந்திருவினே.

கஅ - ம் தீநுவினோயாடல்.

க. இலையிலையுயர்ந்தவுலகில்.
உ. அருச்சனைச்சித்தராப்.
ச. சல்யானை.
ஞ. வேழத்தைக்கண்டுமுன், வேழந்தொடர்ந்துசெறுத்ததால்.
எ. ஏகாவடத்தையும். ஒல்லெனச்சென்றனர்.
அ. வாங்குமுன்னர். உயர்மலை.

கஙூ - ம் தீநுவினோயாடல்.

க. இருப்பதற்கியைந்த. காரணமான.
உ. இருக்ரவாசனன். இடந்தருமோர்ந்துபோமென்றோர்.
ச. கோரிருந்திட. தாங்குதலாகவார்ந்திட.

இ. கொடித்தசிற்றரும்பலகை.
ஈ. தலைமயங்க.
எ. கடவதென்றெண்ணிநயன்றரு.
அ. முன்னமேகலந்து. அளவினிற்.
என்செய்தோமென.
கூ. இருக்தசெங்கமலம்.
க0. புலவர்மயங்கியது. கொத்துநீ
தோர்ந்து, விதி. வகைப்படிவிதிப்படி.
கக. கூடக்கூட்டினர்.
கஉ. மயக்குறக்கண்டு. நினைவில்லி
ரித்தனன்; நினைவின் விதித்தனன்.
வண்டமிழ்க்கள்.
கங. இயலுறு வாணர். இஃதிஃ
தொள்ளிதென் றேத்தச். தளித்தமி
ழில். அஞ்சாம்பனுவல்.
கச. வியந்தரும்பொருளால். கவி
தைதொணர்ந்து;
கசு. நன்கவிதையதிங்கு.
கள. கேட்டிருமையினுல். வழக்கு
வீடறுப்பான்.
கஅ. உயர்கீரன்.
கஙு. பொருளலங்காரம்விளங்கிற்றி
றைவனுர்பொருளெனவே.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மின்னமர்மதில். இலாதமாதர்.
உ. நேசமார்தேவி.
ங. வேண்டாமிப்பொழுகுவன்.
ச. ஆசிரியர்வைகுஞ்.
எ. வாழ்வோன்சிவமுனி.
அ. கர்தர்கோவே. பொருள்வேறி
வ்லை.
கூ. விதியினேற்கு; வினையனேற்கு
குலந்தலையழியவோ.
கக. அவர்முன்காட்டி.கவிதைகை
க்கொள்.
கச. பொருட்கவியைச். கொள்ளு
வரக்கனகஞ்சிழிதான்.
கஞ. இன்றியதுங்களிடத்து. விரை
வின்றிரடந்திடும்.
கசு. ஒளியா, நகை.
கஅ. நஞ்சுணவோவல்லீர். நுமது
வல்ல.
உ0. நெருங்குநீர். நின்றனனம்புல
வர்காண; அவருங்காண.
உஉ. சொல்லிவிழுந்து.

உங. நயத்தவொண்கவிதைக்.
உச. சொல்லக்கண்டு. ஒக்குமோ
வென. குழற்செயற்கை.
உஞ. இயையுநங்கழுவி.
உசு. கங்கைதோய்ப்பால்.
உள. புரங்கடிந்த. காட்டுமுன். நே
யனேசுற்றுமுற்றும்.
உஅ. அஞ்சினேனினைக்கே. வீளக்
கேகாணுய். ஒக்குமோ.
உகூ. இறப்புறுகேயென்று, குளு
ந்த.
ஙo. இன்னுமாமஞ்சகேசி. தண்ண
நீர்வேட்டு.
ஙக. கண்டகண்ணன். காய்ந்தகா
லன்.
ஙஉ. ஒளிப்புக்கண்டு.
ஙங. தன்பணியிற்றொகாத்த. பழுத
றச்சிறுவர்.
ஙச. எழுபுனலில்.

கள - ம் திருவிளையாடல்.

க. அடைந்தகில, நன்குகூர்தமிழ்.
நவின்றுபின்.
உ. நன்செழுமலர்த். பாங்குளீள்.
ங. தாங்குதல்விடாது. தடத்தினி
னிடத்தினின்று.
எ. அப்பிற். போவதெங்கேயென.
கிற்பதென்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கின்னராதிபாவையர்பரிய.
ச. ஒப்பாமகத்தியனேத். நம்போலு
நீயம்புவிமூலே. விண்ணமரும். உளங்
குளந்து.
ஞ. அடிசெய்தபடியே. நெஞ்சங்கூ
ர்ந்தே.
சு. தமிணூற். முனிக்கதனையிளித்
தருளிச்செய்து.
எ. செந்தமிழ்க்கொத்து. நூலறிவி
க்கத். மெய்யானவுபதேசந். அடியில்
வீழ்ந்தே.
கூ. பார்வையால். பூரணமாய். இவ்
வுபதேசத்தைச். பரிவுஞ்செய்தே யாக்
கினெமும்.
க0. அருளிச்செய்வான்.
கக. குணந்தகும்

கஉ. இனிமைகூர்ந்தருளின்றபின். இனைவுதீரினைய. ஆய்ந்துகண்டு.

கச. நிறைந்தசங்கமது. அகல்வித்த செய்ய.

கஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆலவாயழகார்சொக்கன். கவி தைதான்றோர்.

ச. பத்தராகி. வணிகர்.

டு. சருமன்.

ரு. சொற்றரவற்றோ. செட்டியா தொரு. புளகுமெய்யும்.

எ. வரஅறக். மறைதல்விட்டு. இவ ங்கமீபோலும்வந்த.

அ. பத்தியிற்பொருந்தி. அழைத் துச்சங்கச்.

கூ. வளனுறு; வளர்வுறு. அதிசயித் தாரும்.

கo. சாபமுநீக்கி.

உo - ம் திருவிளையாடல்.

க. யார்க்குமிக்கோன்.

உ. சொல்லவெனன்று.

ரு. என்னுமதரற்றும்.

ச. எண்ணெண், டிக்கும்.

டு. நின்றேடென்று.

க. சென்றங்கு.

கo. வேறுபய்மால் போல.மன்னவர் திதிக்குநல்லோன்.

கக. செற்றமுண்டோ நெறிதொடை. கவிதைமற்று. இருப்பதோராது. ஒட் டினையென்கோ.

கஉ. உளைத்தலின்றபோதுமோ. நொந்தென்றலுஞ்.

கரு. மின்னுத்தாளில். பொறுப்போ ருமி.

கச. கண்கெடொண்டர்.

கடு. அன்பினையிஞ்ஞனென்று. அருளினனுனைவாழ்த்தி.

உக - ம் திருவிளையாடல்.

க. வாறது.

உ. துயிலுணர்ந்தெனவெழுப்பிப்.

ரு. கண்டதுமே. நகர்வதக்கண்டு.

டு. அந்தமிகுன்றைக் கேட்டஞ் சலிசெய்தேயெழுந்த. நனி வேல். உண்டுறவெறிந்தின்.

சு. அப்புடைத்துபங்கப் பட்டலறி விழாமுன்னம். இதுகண்டிலம்.

அ. ஓங்குயர்சங்க. காவலர்துஞ்சிப்.

க. நிலத்தாரும்.

உஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பொருப்பரசன்.

உ. தனிகேட்ட. விளம்பினன்.

ரு. மறவலியிழி.

டு. தாடுதிக்கையின்றி; அநாடுதிக் கையின்றி. அழுதிதிங்கென்று.

சு. பறித்தலுமன்றி.

எ. காங்கையா.

அ. இனையசாபம். புத்தகமுடித்து.

கo. பலத்தினுற். புடையுழை. போற்றரும்வைபவம். வடிவின்றியே. இவ டனுக்கியைத்த.

கக. தொண்டேயெய்தி.

கஉ. உயர்ந்தவன்கேட்டு.

கரு. வாங்கிக்கயிறிட்டுவிரலாளிக் கண்.

கச. மலிபோல்.

கடு. உற்றதுவத்னல்; உற்றதாங்க தனல். அளிப்பல்வேண்டுப.

கசு. ஒன்றுபோகாமற். எஞ்ஞனும் பாவாழ்த்த.

கஅ. கணநாதனெனும்.

உரு. இத்தலமேயென்றெண்ணி.

உச. என்றெழின்மங்கை. இலங்க யாங்கும்.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. புனிதர் மாதர்.

உ. தவப்பலத்தாற். பிறங்கவுன்றே.

டு. பரிசிப்பின்.

எ. நலம்புணர்ந்து; காபரந்து. வனிகள் கொள்ளு மென்றுகூறி வள மையாக வந்தனன்.

அ. வடிவினு னவன்தனே, யிந்த மாயை. பந்தமற்றியாவரும்.

கo. உருவுமிஞ்சு. உமக்குமக்கு.

கக. கைகண்மடித்துவிடாதுவண ங்கி. அச்சமுறுது.

கஉ. பழுத்தி.

கரு. எஞ்ஞையில்வனையுன்றது.

கச. இனக்கினவனே.

கசு. நீண்டித்தோன்று. அவரவர்.

கள. பழுதிலான். என்பணிந்தவ கைகீட.

கஆ. வணிகரூரேது.

உ0. தியிற்காவதற்கு

உக. போந்தாரும்போற்; போந்தா ரீங்கே.

உஉ. உயர்ந்தோர்நாமே. உடையவ னழித்திடாத. கடையரேம்பயந்தோர் தம்மைக்காணநங்குலம்போல்வந்து.

உங. புதல்வனில்லே. மெய்யுனைத் தெய்தி. விடைமேற்.

உஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. வடதீரத்து.

உ. எண்ணுண்கமரர்.

ங. நீங்குசெய்தல்.

ச. மதிலெரிந்து. பாதிநிசியிற். கரிய பெரியோன்றனே.

ஞ. அவ்வளவில்.ஆங்கவனுமகிழ்ந்து. புளகம்பொறிப்பக். மேல்வெதும்பக்.

சு. கொடுத்தவேந்தாற்போலப்.

எ. பின்னுலவ்விடை மேவியெங்கும். யாவருங்காணுத்த னேற்றிலச்சினை.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. காவன் மாதர்க்கு.

உ. சாலமயங்கியே.

ங. இறைவ னதருளால். ஐந்தியாண்டு. குறைவறவளர வாழ்ந்த.

ச. காவலாயழித்து. குடியை அறிவுற.

ஞ. அரசகுமாரனுக்கு.

சு. அவிடேகம் விரைவொடு. பெரியபட்டணம்.

எ. வருந்துமேரமைச்சர்.

கூ. கடலினுந் தியினும்; கடலினு நதியினும். நாட்டினும்பரந்து வளர்ந்தன.

க0. பரியவானென்பு. மொழிசேர் கவம்புட்பராகம்.

கக. வருணத்தியற் கையும் பெயரும். இடமுறுவத்திப்பாய்தலுமென்னும்.

கஉ. வலகைமாவனங்கை. கோமளங்குரு வந்தம்; தருபந்தம்.

கங. வெயிலினுங்காற்று. சிவந்துபராகம் வந்தோங்குங்குச்சி; குச்சை. மரதகசுத்தி.

கச. மிகவுறுகாசம். வெச்சமிலச்சமியெகுழி. பகையொடுதிருகன். நெய்ப்பிலி சந்தை.

கஞ. பருதி. தணற்குன்றியிலோத்தி ரஞ்செவ்வாத்தி. மஞ்சட்சேறு. ஐவளையோடு.

கசு. வலைகோடின்களியைந்த. வத்திபாய்தல். ஏண்டிறனங்கையர்களத்தில். இப்பர்முத்தால்.

கள. திருகல்கோணம். திப்பிழிற்பற்றுக்காகவர்ணி; காகவர்ணமண்டிருத்தல். துங்கவாலக்கமவந்திதம்.

கஅ. கேடுறுதறுவீர்; கேடுறுதல் கனா; கெடுதல்சரி. ஊத்தி நொய்ம்மை.

கக. தவளை வண்டேயாகுலிக்கண். உயர் பூளைப்பூ. தணிவில் கரகரப்பு. பிணிகொளிபச்சுமி; இவச்சுமி.

உ0. ஈச்சங்காயே. பைங்கருப்புத்தினை. குறைமற்றுக்கிள்ளை. வத்திபாய்தல்.

உக. காற்றிறுக்கல்.

உஉ. அவைதமக்கு. மறுவறுதேரா வல்லி கனகதேராவல்லி.

உங. மறுவறுபிறப்பிற். வாய்ந்தன. முறையறையுலகிற்.

உஞ. ஆங்கணைமறையோர். ஊழிவாழ்த்தினின்.

உசு. அதிர்படத். அருளினுல் வீளங்கு.

உசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. தென்னவன் றேர்ந்து.

உ. ஒண்பொருள்களுங். கட்டி நீட்டோலே; கட்டியேயோலே.

ங. அடிகள்காரண. செம்பொனீடளிப்பன்.

ஞ. மன்றனீடசோகம். ஓமத்தீயின் அடர்க்குமேரு.

சு. மொஞ்சைகைக்கையர். வெஞ்சினத்துங்கச்.

எ. வெருக் கொளமித்து. சால வெஞ்.

அ. மதுரையூர் கூப்பீடென்ன வட
ழேமூலைக்கோணூத்து. நீடைந்து கூப்
பீடென. எமக்கணிந்த.
கூ. பெருகுின்.
கo. உரவொடும். கண்டான்றேற.
கக. தொழுதரன் நிருவாக்கென்று.
கஉ. குலவுதோற்பாரங்கட்டி.
கூ. உரனிடிமுழக்கங். வானுறக்க
லித்து. குறித்த நீள்கணை.
கஙி. எண்ணிமன்திர. தேனலக்தொ
டை.
கள. வில்லரிக்கணைவான் மூட்டும்
வேழத்தை; வில்லுறுகணை. ஒல்லே
மாசிலத்திவாயால்.
கக. கடிகைமோதிக். மாமகளும்
முன்.
உo. அச்சந்ணிக்தனர்.
உஉ. படர்தருகலியுறியமனர்கள்.
உசு. கடவளங்ங்ன். விரைத்தருள்
புரியப்போனேன். பணித்துபோந்து.
உஙி. பழிச்சினோக்கு.
உஅ. வழங்கிற்றன்றே.
உக. பாவிகள். அவதானங்கள்.

உள - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆலவாயான்மகிழ்ந்து.
உ. தளங்குமாமதிரை.
சு. சோமனசனிகள்; சோமனசு
வினி.
ஙி. பங்கயப்பழனர்.
சு. மூனிலுராயமாத்தியர்.
எ. கொற்றவன்வந்தழைத்துத்,தன்
னுடைமன்னுமித்தாற்.
அ. சேனைக்குற்ற;சேனைக்கேற்றதீ
தாழ்வு. துலங்குமுற்.
கூ. பரிவெதிர்தென்னன்.
கக. மகிழ்ச்சி செய்யச்.
கஉ. மூனடைந்து. ஓதுங்கிகின்று.
கசூ. சீதைவெம்மையிற்.
கச. சூலமலகைநோய். பிறமேகத்
தலிக்கணங்.
கஎ. உணர்த்த....
கஅ. அறைபடுங்காசமைனுசு.
கக. என்றது சொல்லா முன்ன
நிறைஞ்சியான் சொல்ல தானேன்.
சொல்லவாழ்ந்தசுல்பினனென வே.
விரைவிற்செல்வல்.
உo. கனக்கினுட்படுத்தி.
உக. பொய்ம்மையன்றிப்பரிக்குப்.
களிப்பத்தரகல்கினர்.
உஉ. பாங்கினுரைப். ஏகினர்.
உசு. பொற்றூமாைத் தடத்துள்;
பொற்றூமாவாவி.
உச. தேங்குபுகழையனே.
உஙி. இனியதருஞ்.
உசு. கோகுலமே.
உஎ. மெய்வண்ணப்போதத்தானே
யென்றடிதொழுது வீழ்ந்தார்.
உஅ. அழுந்திமுன்.
உக. களிக்கப்போந்து.
சுo. கானவர்கிதம். சிவிகைமீது.
பல்லியங்கறங்க.
சுக. தண்டலங்கதிரீர்ய். நித்திலம்
பிறங்கும். காலைலம்பகி.
சுஉ. நாரதனும். தோடைமா.
எழுகும்பரவங். காரணன்வுண்.
சுசு. மெய்யார்பொய்கை.
சுச. நித்திலமேயார்க்கும்.
சுஙி. அமராரகும்.
சுசு. புந்திகடந்து.
சுஎ. புயலெலாங்கூடுமாடம்புறம்;
மாடப்புறம். வாவிகளா.
சுஅ. சகழ்பரவறுகலேச்; புரிவுறுக
லேச்; பரிவுறுகலேச். வங்கமாற்றரு.
சுக. அங்கணெஞ்சு. மயிர்சிலிர்ப்ப.
சoo. இதுபோலின்றின்றே.
சஉ. உறுதியிட்டு.
சஉ. வரைபவள்டித். உாையுமின்.
கடிதுபோநீங்கள்.
சஉ. ஒப்பாபோல.
சஉ. செவ்வையிற்றுளங்க. பெரிய
வாணன்.
சஙி. தேசிகன்றனைக்.
சசு. தேடிநீன்சில.
ஙoo. மன்னிடக்க்ண்ணே, முருக.
ஙுக. கலிகுழலுந். சார்ந்தமெய்யும்
புனைவடமும், மரித்தவரோமபுளகமும்.
ஙுஉ. மேதருரு.
ஙுசு. நன்குளிர். சார்தருமதனைப்
பெற்றிர்; சார்தருங்கருணைபெற்றிர்.
ஙுச. அடைந்திடுங்காலை.
ஙுஙி. மேவும்பூனிதர்கள்.

குசு. குழுவினீடு. அரற்றியுரற்றிநின்று ; உலற்றிநின்று.

குஏ. மாறிலொண்கோயிற்பத்துமாறி நின்றென்னை யென்னுந், தேறலொண்.

குஅ. பொருந்துமின் னியரேய்ச்சண்ணங். சிறந்தமற்றும். ஓதுவாரோதப்புக்கார்.

சுo. அனேத்துமழித்து. பாடிக்காணக், குருந்தமொடும். நெறிற்றுமமைச்சர். முடிதுளங்கச் ; முடித்துங்கச்.

சுக. பிரமாதிராயன்காண்க ; பிரமாதராயன்.

சுஉ. வாங்கிப்பாயிரங். புத்தியினினைத்தார் ; புத்தியுளைழைத்தார்.

சுஙு. என்னகாரியத்தைச் செய்தோம். பொன்னேயெயளித்தேன்.

சுச. மாலளித்து. ஒப்பர்போல். தொழுது விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

சுசு. நீணீர்காட்டி. மறைக்கோவே செம்பொற் ; சிற்பொற்றூள்.

சுஅ. பனேப்பேயோலே. விடுவாயெனக்.

சுகு. ஒதுபுக்ழ்மாறனுக்கிங்கு. உண்ரக்கொள்ளாய் ; உணரக்கோளாய். பத்திகட்டி.

எக. போலப்போந்து, தயாவுகூர்ந்தே.

எஉ. பேசிடுங்கூசலின்றி.

எடு. ஓர்நாவின். என்றனர்கிழமை பூண்டு.

எசு. குடைகாள்ளாஞ்சி ; களாஞ்சி.

எஅ. விடங்கா மூதார்கள மீதேயணி யாலாருணை சீலா.

எக. அடிமையாட்கொண்ட.

அக, செய்தியென்னுய்மு டியு மென்று. காலைக் கண்ணிணைக் கினஞர். பண்பினினுனைத்தி.

அஉ. அல்லான்ஞானத்து.

அஙு. ஐயமின்றி.

அச. இன்குகீர்போமின். பங்கயத்தினியுநீருமென்றவர்.

அடு. ஏன்யுமின்றோர்.

அள. பந்திவைகாளி.

அக. வினியாட்டெவின்றனே. கனகமளித்த.

உஅ - ம் திருவினோயாடல்.

க. அரசர்கோவே. அலங்கரிப்பாய்.

உ. பித்துமால்கொண்டான். இரங்கிடலழைத்துவாங்கு.

கூ. அன்னதுசொல்ல.

க. மேனியைநோவன.

டு. ஒழிந்தினைத்தவர். எழவைதவர்.

சு. அலர்கணீர்.

எ. முடிப்பனின்னுயிரை. ஆண்டவனேயேல்.

அ. பொரிவிலெரிவாய். இருகிலிருநிலியமபுரம். வெளியினுதியாயே.

கo. மொழியினேரும். சோர்வறுபொருள்களேர்ந்து. தேவதேவர்.

கக. நாட்டினரியனேத்து மழைத்தித்திரட்டி. இன்னுஞ்சொல்வர்.

கஉ. அண்டம்பிள்ளை. நரிகாணலியாது.

கஙு. கோமாயுவுயர்மாயப். உடைய நாயகனைச்சூழ்ந்து.

கச. நீதறவாழ்ந்தவெந்தை.

கடு. வாசித்தூளி.

கசு. காலன்வெந்தூதர்.

கஎ. வேதனேயுரமல்.

ககூ. ஒழிபொழினகரின். வந்ததென்று.

உo. கலம்புகழாலவட்டந். அலகிலாமணியாற்பொங்கும்.

உக. நாலுதிக்கிலும்.

உஉ. நம்பொருளனேத்தும்.

உங. நீக்குநோக்கடியார்.

உடு. போதுபொழிலும்பொழில். கோகுலங்கடமைப்.

உசு. செவிடுதாக்கி. கடைஞாட் பொங்குமைமுழக் கென்னக்காட்டப்.

உஎ. பாவலபுலவன்.

உஅ. மலங்கிமால் ; மல்கிமால். அழுதுயர். பொழிமழைக்.

உக. கவுள்பொருசெவ்வாய்க் கலினவெண். விழுமுசாமரைகள். முகமொடுமைசய. விண்ணெழத். சுற்றிமூற்றையுங். வந்ததுமூரிமாச்.

ஙo. கொடித்தெனிக்கெவருமூட்கெட மதிப்பன.

ஙக. குலக்கிரிகண்.

ஙஉ. வசைப்பதுமனத்துடல்.

ஙச. மெய்ப்பான்மன்ன. பரிவத் தஞ்செய். மின்னுண்மணிப்.

ஙஜ. சாத்துவர்கள்.

ஙசு. அடிதேவிப்ப.

ஙள. பொங்கியபொருமல்.

ஙஅ. அடியினைக்காணீர்.

சக. கேட்டபாங்கணிமுனிவர் முன்னேன்வாம்பரியுகைப்பனென்றார்.

சஙு. தருமதேருவத்தானுக்.

சச. மேருமால்வலியெப்பெண்னைத், தள்ளிவெண்.

சஜ. இமையாதநம்மைக். ஏறுவான்.

சசு. குசைகசைகுரலும். தேரும் விலக்குக். மற்றுச்.

சள. விக்கிரவக்கிரம்விளங்குபதண்டமேவருமுசுழுஞ்சலமாரு;உபசம். திக்கஜினடை. அத்தபுளயம்.

சஅ. வெல்விடை

சக. சுபதக்கிரமுறு.

ஜ0. தனத்தனவெனத் தனிதுகைத்தே, வீணைப்படி. மிதித்திடிஙடித்தே.

ஜக. சுத்தது. சுத்தரனிசைப்படி.

ஜஉ. புரைவற்றருகுப்.

ஜங. தத்தொந் தொந்தொந் தித்தி யென்றென்று.

ஜச. கிரியைமுட்டா.

ஜஜ. மண்டிலம் வீளைப்ப. வட்டமின்றி.

ஜசு. பரிவர்த்திப்ப. இரண்போல் குதிரை.

ஜள. பண்ணுறத்தாண்டும். விண்மண்ணுய்க் கடறிடலாயிற்றன்றே.

ஜஅ. நாதர்முற்றுங். வீறுளமுயலின்மார்க்கம் வெறிவேணமார்க்கம்வீதி.

ஙக. பூடிமிசைக்கண்டகில்லே.

கூ. அவர்க்காணு. மனிதொல்லாந்.

கக. போலெமக்குத்தோன்றிட.

கங. பொருந்துபெருந்துறை.

கச. கழுதையோரி.

கஜ. திடம்பதிநலமும். மெத்தி தோல்வினந்து.

கள. இறுகிச்சிவந்த கரக்குரம்போலிருகாற்குரமும். அகன்ற தனிமுதுகும். செய்யதாளுயே.

சுஅ. ஆலியமனஞ்.

சுக. பேராணுரானளான். மௌவல்கையான். பட்டவத்தனங்கள்.

எக. மன்னதிமனம். மசகல்காண். இன்னெறியிலங்கல். மேலெற்றப்பாய்தூன், மூன்னெழக்கடித்தல். காழ்முகஞ்சாடித்தல். மற்றுத்திங்கிலே.

எஉ. வன்கதி.

எங. கருத்தெனில்.

எச. மூப்பதொராயிரம். மூதற்றரமானதுசாண்.

எஜ. இடத்தல்கேணல்.

எசு. திண்பகைமன்னர், கொண்டு ளேமன்னராளக்.

எஅ. பரவரும்யானே. அன்றுமன்னும்.

ஙக. பொதுவினுளாறலாலே.

அ0. அழுகுறப்பேசிக். நன்மைதிமை, யோதுவர்.

அக. நல்லவறிவுரீ. நன்மைதிமை. என்னதுமுற்றுமென்னுச்.

அங. ராஜத்தராயன். மெய்யுடையமன்னன்.

அச. ஞாறுசெய்வோன். வாளியேறி. செம்புதோன்றுமல்.

அஜ. அடைவிற்போற்றி. வகையிற் சேர்த்து.

அசு. இனிமைகூரிராகுத்தற்கு. மூற்காம்பிற்கோத்துச். சடைமிசையணிந்து.

அள. பாடலமுனிவரோத்த. நூசெனத்துளங்கிற்றன்றே.

அஅ. நிங்கிலாவாத்திரர். வாங்குமுன்.

கூ0. பொற்சுரவாளம்.

கூஉ. கடலிடையலேந்தாரன்றே.

கூச. உமையவட்கருளிச்செய்தான்.

கூஜ. நல்குரவுநல்குமூத்தவணீங்கி; நல்குரவுநீங்கூமூத்தவணீங்கி. இனிய நங்கைகனுகுதற்கு.

கூச. பந்நியிற்கூடிய.

உகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மதுரையினுணின்ற: இனித்தொற்றுவர்.

உ. மிடறிறிறுகுங்கயிறு.

ங. மண்டியசீழ்வன.

ங. நம்மூளோர்காணும்.
சு. எழிறருமட்டியிட்டேயிதவிய.
எ. புரவிதள்ளுமறிகளும்.
அ. உயிர்த்துமுன்று; உயிர்த்தழன்று. மின்னன்றி; மின்னிற.
கூ. வரர்கணைக்கொண்டதுண்டோ.
கஉ. நிங்கதிலுண்டோவென்ன.
கஙி. உண்டோவென்றே.
ஙசு. மற்கிரை.
கள. வீடுமாறகஞ்சாதிப்போர்,பெருமாளெங்கே.
கஅ. அடைவுசெய்யற்கோ. தீரவற்றழைத்து. சாருறும்பொருள்; சாருமப்பொருள்.
உ0. குறும்பரிநரிகளாகிக் கொடுங்குரல்.

ஈ0 - ம் திருவிளையாடல்.

க. சிறையசுத்தேகாமுன்னஞ்.
ங. மனஞ்சேர்புனல்சொன்று.
சு. மீனுகளப்பாய்ந்தழுங்கி.
ஙி. இன்றேமுடிவென் றழிந்தொழிந்தான்.
சு. இன்னருள்சேர்முனியை.
எ. ஊருள். சுமக்கத்தொடங்கினரால்.
அ. முதுபொன்னகரில்.
க0. பதினுறியாட்டைப்பருவத்துப்.
கக. பரந்துதிரிகின்றனையென்ன.
கங. சாலமுடிமேல்.
கச. என்றணைமோதுகியாள்.
கஙி. திருவளத்துக்கொப்பாகி.
ஙசு. யாற்றங்கரை.
கள. உலகநாதன்.
கஅ. அயிலினல்லாற்.
உ0. *வித்துநெற்பிட்டுச்.
உச. செம்மையன்.
உஙி. குழப்புகொற்றூளர்.
உள. இன்றேர்கூடை.
உங. சகோதரர்பிறரென்றில்லை.
ஈ0. பணித்துனக்கு. உனைப்போலிங்கே.
ஙங. கோலறையென்று சாற்றுமென.
ஙச. கொற்றூளவன்.
ஙள. தள்ளிநடையிடக். தென்னன்முறை வாரியர்கள். கொற்றூளின்னுகையின்றூற்றும். உடைப்படைப்பனைப்பிடித்து.
ஙசூ. யாற்றி, லடிபட.
சக. முன்னின்றருளினல்.
சஉ. இடைப்புடைப்ப.
சஙி. மாறனென்றேங்கு, கரும்பெயர்பெற்றேனுதனது.
சச. மாண்டும்வாழி
சசு. திருவுள்ளத்தடைத்தபடி.வேந்தர் புகழ்த்தருசொக்கர். கண்டதில்லை. யாரும்விழுந்து.
சள. திடக்கறுத்தேன். உண்மையிதால்.
சங. நீர்வாரி. அமைச்சுதன்னால் வேதியராகாது.
ஙி0. இனப்பரியிலிவதன்றி. அன்னமார்மேனி.
ஙிக. மங்கைநரினுமுருவங்காட்டி; மங்கைகழுக்குன்றுருவங்காட்டி.
ஙிங. காளாஞ்சி; களாஞ்சி. தூசென்றுங்கு.
ஙிஇ. பிட்டினடியுண்டு.

ஊக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. புத்தியன்.
ங. ஒத்ததாயின்.
சு. நன்குதரப்பெற்றேமென்றுறியாரும்.
எ. தியருற்றியாமமுதுபடைத்து.
அ. மின்னெளிதூல்.
கூ. மின்னமாநன்னாமுடியும்.
கஉ. கொடியளம்மாமி. புதமில்லை. சோதிநீள். துணிந்துநீயன்புகூர்ந்தெடுத்தேத.
கங. கதவஞ்சடனைனத். வீரா வொடுபுகுந்தி.
கச. இருந்ததிறுதராபூரனூழ்வுண்டெழுந்தரு. ஆண்டிற்பிள்ளையாய். அதிசயத்தினைஞ்சி.
கஙி. மார்பினீண்மாலை. அகங்கனைன்ன.
கசு. வேலை யேர்நிழைதின்னம் மாமி. வாயில்வந்தாள். ஓர்வார்த்தையின்றி.

கஎ. தொட்டிலும். தளங்க.
கஅ. வெகுண்டுறுமிவ்வணக்.
கக. ஓதங்கிச்சொல்வாள்.
உo. அடித்துவீழ்த்துப்; அடித்துவீழ்ந்து. வருந்திவண்சதவு.
உஉ. நெடுமால்வாழ்த்த; மால்போற்ற.

ரூஉ - ம் நீரவினோயாடல்.

ரூ. கற்பனென்றிகழ்ந்தற்று. என்னச்சாற்றி.
சு. புகழவாழ்ந்து.
எ. விளிவிற்கூடு, மன்னவன். வாழ்த்துமு யாசகனே.
அ. முற்றுங்கற்றனன்.
கo. ஒருதாளன்றி. இங்கென்னை. மாறிகின்றுடிலொன்றே.
கக. அண்டஞ்சராசரம்.
கரூ. பேறுசார். வீறுசார்.
கஙி. வலியும்போக்கிய.
கஅ. இடப்பொற்சேவடியாலுள நிருக்கூத்து. அருமையாவலப் பொற்சேவடியால். கருதினிங்கு.
உக. மாணிக்கக்காற். வயிரஞ்சேர்த்து; சேர்த்த. வேண்டுப.
உஉ. பொருந்தடியவர்கள். தன்வயிற்சேர்த்த.
உரூ. மாறியாடக்கொடியிட்ட.
உசு. புத்தியும்புகழும். மும்மல மாசு.
உஙி. கோடைபேனமாகி. செஞ்சுடர்.

ரூரு - ம் நீரவினோயாடல்.

க. நேசமுடை. ஆசிலாமாது.
உ. பருவவிலக் கொம்பின்வட் டொங்கின்ற பகழிமாருதத் தசைந்து. உருவியாவி.
ரூ. ஆறு, விழி. வேட்டுவேடன்; வேட்டுவனவேடன்.
அஞ்சாசீசன்றனும்.
சு. பழியையுநீர் வேருய்ந்து. இவ்வேய்வேட நெறியிடையிற்கொன்றுனெம்மாதை.
ஙி. மந்திரியேருழந்தகண்டவாறு. எய்தாதிற்கும். அருங்கானே.
ரு. வெயர்த்துகோப்ப.
எ. இயம்புமது. கொலகின்றேம்; கொல்கின்றேமப்பால்வீர்த. இந்த, வாதிவிதியொருவசாற்றப்பவொண்ணாது. போய்த்தனியழுங்கு.
அ. உயர்ந்தபெருஞ். ஆரூடைச் சொக்கநாதனெங்கோன்.
கூ. எய்தேயதறிவிப்பல்.
கo. தன்னிடத்துவைத்து. உண்டிகளித்து. கங்குற்போதுள். மின்னுமறைப்புறத்து.வெருவவுருப்புனைந்து.
கக. தெரிவுறுமிவனை.
கஉ. உரம்பட; உரன்பெற. ஆங்குலவுயிர்கள்.
கரூ. கொங்கலர்; கொங்குவீழ். யமன்படர். கொண்டுபோமது.
கச. கொட்டிலாமொட்டை. விடிதலும். வெருட்டிமுட்டிட்.
கசு. வீறுவில்லவனென்று.
கஎ. மறைத்திடச். உகந்தயாக.
கஅ. உதித்தசெல்வி.எய்துதொங்கி.
கக. கருதினீங்கது. எனுஞ்சொல்.
உக. போதேமேல.
உஉ. மேவுமின்னுயிர்.
உரூ. வெருட்கிபொங்கி.
உச. கண்டுநாவுற.
உஎ. நோக்கியிங்கென்றனை. புகலுவதென்.
உஅ. நல்கிமுன். செய்துபுதல்வனேடு.
உகூ. உரைத்தலாலே. பழியஞ்சிச் சொக்கன்; பழிக்கஞ்சிச்சொக்கன்.
ரூo. குட்டிப்பார்ப்பான்.

ரூஅ - ம் நீரவினோயாடல்.

உ. கொட்டால்வெட்டி. கொடுங்கணையேபட்டுழைப்பார்க்கறமெங்கே. கொடுங்கணையேபட்டாலந்தோ.
ரூ. செருத்துப்பின்னர்வஞ்சமூடைத்தற்சேர்த்தார். பெரியதூரம்.
சு. புடைப்பவிடித்துக்; புடைப்பப் பிடித்துக். கவர்ந்தினமாதையும்.
ஙி. அவிதோறு காடோறும் வழிதோறு ரணமின்றி. நிரிந்தழன்றுனின்றான்.
ரு. முன்னிருந்தினை. பல்லிறுக்கி; பல்லுறுக்கி.

அ. அங்கயற்கணம்மையை. காக்க வலாரீதரிதெவ். உண்டோவென்ன.
கூ. அகங்களேலில்வாழ்க்கைக்கு.
கக. நந்திகேசர். இரங்கிக்கேட்டே.
கஉ. விதியினில்லையாயினும் போக்குவோம்யாம்.
கஙூ. கேண்மோநின்னேப்பரிந்து காமுகாக்குமாறு. மண்புகழ்கோவினுக்கு. அங்கப்பிரதக்கணம்; அங்கப்பிரதக்கணம்.
கஙி. உன்னேம்புலனேயுஞ். நீக்குவைமூவரும்.
கசு. மெய்யன்விதிப்புற.
கஎ. பொறையறைநீதி. வாய்மைதேர்; வாய்மைசேர். * இங்கிவர்தம்மைக்.
கஅ. விருப்புடையறத்திறம்விளம்பி. மறையவனிகழ நிகழ்த்திய. பாதகநீங்கிப்போயினன்.

ஙூஙி - ம் திருவிளையாடல்.

க. வாருதி. நிலகமன்ன. பயிற்றியங்கோரொருசாமப். அன்பாற்சூழ்தெழுவன்.
உ. போதுங்காலைக்; போதுங்காலங். கூரச், செற்றமொன்றுமனத். வைத்துத்தானும். சிறந்தவன்போல்.
ஙூ. ஒப்பரெனக்கூறி. தன்னேவியர்தாங்கரித்தித்.
சீ. தூய்நெறிச்.
சு. கேட்டங் கிணையிலான். காணம்பே. வேண்டாம்மக்கோர். நன்றுகூர். போதுநாளுஞ்சாகெஞ்சன்.
எ. சொல்வனின்றுமெல்ல.
அ. நாதனெங்கடைத்தானென்றுல்.
கூ. மின்டொரு.
கo. தன்னுயர்.
கஉ. நின்றெனேகீவென்றுயேல்.
கஙூ. இல்லேயென்று
கச. புரங்கடிந்தோன். வெட்டிவீழ்க்கத், தீதற வல்லாஞுகியிருக்கவஞ்.
கஙி. இயையாவயத்தின். ஓடிமுட்டிப்.
கசு. வேறின்று. நூற்றிறட்டு-
கஎ. முன்போலின்று. யீட்டுமோர். டத்தினன்கடிமைகூர்.

கஅ. விதிர்த்துக்கண்ட.
ககூ. சிரித்துமெய்விதிர்த்துக். அறுத்துளான். அஞ்ஞெற்போல். இறக்கினன். நிலத்தையுங்கூறுக்கொள்வான்.
உo. தண்ட நூக்கமட் டங்க ழிப்ப, நடுவெழு விச்சை சாரக் கலப்பு நேர்நடக்கன்முட்டல், கடவுள கோசரக்கை வெட்டக்காண். பார்பாரென்ருன்.
உக. நோமலிவன. மூந்துறத்தொட்டி. சந்தொடும். தலத்தொவொருங்.
உஉ. கடியதோர்சொட்டை; கட்டியகொட்டை. அறுத்தான்வீழ்த்து.
உஙூ. பணிக்காப்போல்.
உஙி. கேட்டோரவாவற. செவ்வையினிறைஞ்சிவந்தார். கரமுந்தாமும்.
உசு. தொழுதிகண்டி. புதல்வரெல்லாம்; மைந்தரெல்லாம்; வீரரெல்லாம். அணேந்தி ரென்ன. நம்முருப்போல். வென்றனரொருவர்.
உஎ. இருந்தனஞ்செல்வா வென்னக். கருத்தறியாமலேதான்.
உஅ. பழுதுநீக்க.
ஙo. இன்னுயிரை. வெட்டிவிளைத்தினே. தாமிசையில்லையாயோ.
ஙஉ. விளங்கியதெவரும்போற்ற.

ஙூசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. புரிந்துகாத்தான்.
ச. முதிர்ந்துமம்மைக். கூடாதஞ் சியாங்கண்.
டி. நாவிசைத்துயிர்த்துயிர்த்துச்சேர்ந்தது.
சு. வானுறைவளிபோல். விரைவிற்
எ. தெரிவுறத். [கூட்டி.
கூ. கடியவாயுமிழ்ந்த.
கo. புரமுண்டவனே.
கக. வானவர்கட்கினியாய். மெய்யாயுழைசேர்கையாய்.
கஉ. வென்றிப்புகழா. அயர்வார்சோர்வார்.
கஙூ. தடினியினுரனுங். விருப்பினிற்றடுப்பான்.
கச. சடைமுடியிருந்த. அணேந்தோர்யாற்றுள். கீக்கிப்புக்கு. இன்பமேமெய்திஞேத்து.

கஜ. தேவன்பைவாய். மதுரமாக கரி. பரவற.
கஎ. மதுரமாககரி. கழலப்பேசி.
கஅ. தந்தமிஞ்சும்.
கக. காலவேகமென்னவே.
உ0. வல்லநாயக விதற்கென்செய் குவேன் மாற்றற்கென்ருன்.
உச. தளர்த்தாடிக்.
உசு. இட்டிறுக்கின்றதாங்கு.
உஎ. இடபவெற்பென்பீபாவென் னத்.
உஅ. தாங்கருமினிமை. பத்தன்ம ற்று.

ஈஎ - ம் திருவினையாடல்.

க. பரப்பி.
ஙி.விளக்குவிக்கவேணுமென்ருங்கு.
எ. விண்ணப்பமென்று.
அ. இன்புற.
கூ. அரசுந்தயாவுடைச். செந்நெறி ப்பாலக.
கஉ. பொய்யிலாயானே ஞானமத ம்பட்டுப்.
கஙூ. குழுத்திகழ்குண்டர்.
கச. விடித்தினிய.
கஜ. ஏந்துமதி. இஞ்சிமதி. புரியெ ல்லே.
கக. நகரகத்தெண்.
உ0. புளகெழுந்துடல்; புளகம்வந் துடல்.
உக. பொருவருமதனை; பொதவ ரும்வாது.
உஉ. வரிசைசள்கண்டு.
உச. அறமுறவெண்ணிய. எம்மரு ங்கேதெனும்.
உஜ. வான்முகத்தோடுஞ்.
உக. கைகூப்பக்.
உகஉ வந்துகாவலித். அன்புறநின் று. செய்தனனென்றே.
ஈஉ. மடத்தவரிருப்ப; மடத்தவர்த ரிப்பீ. சமணராண்டறிவான். மூட்டி ச்சஞ்சலம்.
ஈஙூ. புத்தமண்குரத்தியர்.
ஈச. வழுதியற்கெனவே.
ஈக. மெலியவென்ருர்.
ஈஎ. ஏவப்போகாது.
ஈஅ. தங்கியலங்கங்.
ஈக. கொண்டுவைப்ப.
ச0. குண்டர்கேள்வியாங்.
சஉ. கீமெம்மடஞ். ஓடிவாழுந்தம்.
சங. மருந்தினிற்பார்ப்பவுந்தீராது.
சஜ. கடிங்கொடுஞ்சுரத்தை. வசை க்கியந்திரங்கண்.
சக. என்றறையக்.
சஎ. சொல்கையொத்த.
சக. தண்டலமன்ன. மாற்றவல்ல.
ஙி0. பூசிதீறு.
ஙிஉ. குழுவொடுநின்ற.
ஙிச. மன்னன்வலப்புறத்தழலே. வி ரைவினிடப்புறத்தழலே.
ஙிஜ. செப்பியவாறு.
ஙிக. சிவனேமனமுற.
ஙிஅ. பலமருந்திட்டீறு.
ஙிக. செந்தமிழ்பரவுஞ். வெந்தநின் சாம்பல்.
ஙூ0. புன்மையிலாதோர். பொருந் தினோர்நமக்குமாம். வந்தன்ர்வெந்த தீறு.
ஙூக. மந்திரமாவதென்றே. முதிர்ந் தம்மாடண்டி. எறிந்தனரிடப்பானண் ணி.
ஙூஉ. பன்முறையடர்த்துப்.
ஙூங. மந்திரத்த.
ஙூச. கண்டுமன்ன னருவலாத்தவ ரை. எறியும்பக்கங்குருந்தது.
ஙூசு. அப்பாலவைப்பக்.
ஙூஅ. என்றுபரிபவித்து; பரிதவித்து.
ஙூக. இந்நரண்மேனிக்.
எ0. இன்னருள்கூர்ந்து.
எக. கூனிமிர்ந்தெழுந்து. வ்டிவொ டுநின்று.
எஉ. அரும்பொடிப்பாலன்.
எங. வரிசைகொண்மனியாருமன் றியாருமிக்க, கருணையினிலகக்.
எச. கொடிற்றிடை.
எஜ. சுந்தரன்றனைத்துதித்தான். தரு வோடுதே.
எஎ. நீங்கினிலையிடை.

ஈஅ - ம் திருவினையாடல்.

உ. நாங்கினந்த.
ச. ஓங்கியதோங்க.

கூ. விளிவிற்கூடி.
கக. வாருநற்சிறுவ.
கஉ. காகஞ்சேரப்.
கஙி. எஞ்சழல்வாழ்கீழ்கோனத். விஞ்சயர்நெருப்பு.
ககூ. ஓழுகின்முன்னற்றிருமுறை.
உ0. மறைமுழங்க.
உக. ஆயிரந்தருதி.
உச. எதிரேயேறும். இடவாதேர்ந்து
உள. உயர்கழு.முன்னஞ்சேர்த்திக், குளத்தனவு.
ஙூ0. வினைகடிவேதகான்கின்;வினை கடிகங்கைகீரின்.
ஙூஉ. நாணுவீர்.
ஙூங. இயைந்திப், பொற்புடைக்கழுக்ஞள்.
ஙூச. வாழ்த்தலிர். தனிக்காளத்தர் வாதுமேற்.
ஙூஙி. தூய்வையியைந்து.
ஙூசு.மேலியவறங்ஞளோடும்.தீவினை பயத்தலர்லே. நீட்டியிட்டார்.
ஙூஅ. அனேயவுயாயுற்று. இளரவின் னகை. கடியதீர்வழி.
சூ0. பதந்தொறும். நடனவில்.
சக. காதமுஞ். அலர்த்திருமழை.
சஉ. பாதப்போதில்.
சச. வினையாலேடா,
சஙூ. வயிற்றினேக்கிழித்து. எறின.
ஙூஉ. கலிப்பெருமான்.
ஙிங. ஆழ்ந்தசெல்.
ஙிஙி. உண்டுபோ.
ஙிசு. தேனுறைவ்வனி.
ஙிகூ. வந்தான்வணங்கி.
சூஉ. வருமன்னர்சுரத்து.
சூங. சிவன்மேன்மூத்தி. பணிந்தானன்பால்.
சுச. நான்குதரும்படைவீட்டைச்
சூஙி. பரவேடழகன்னென்னவே.
சூசு. மாலுமயனும்முவணமும்.
எக. தூண்டுரும்பாக. எற்றல்கண்டீர்.

சூகூ - ம் திருவினோயாடல்.

சு. முரண்டருபல்படையாள் வோமெனத்தனித்தக்.
இ. தமைநேடி. ஓடைந்தோம்போ கநோக்கி. செங்கனகத்தோடும்.
எ. கம்புரீரொன்னு.
அ. மன்னர்பொன்னெனுது.
கஉ. தொற்றவர்தன்மெனுத்தித்தீ; தனமெலாமழித்தி; தனமெலாமளித்
கச. மனத்தொடுமடைநீ. [து.
கள. தம்மின்.
கஅ. துடியடிமுரசம். ஒண்டுடுமை. வானெழ.
ஙூக. பார்முவனே. கொல்லெழிற்றண்
ஙி. முன்னெனித்து.
உ0. நெளியவெண்ணிலவான்மூடப்.
உஉ. ஆவெனினேவனண்டி.,
உச. பரிகலத்தை.
உஙி. பப்பரர்மாச்.
உசு. துலுக்கரிலக்கமில்.
உள. இன்னணம். மன்னியவீரனேப்போற்.
உஅ. தலேவன்யாவன்.
உகூ. அமைச்சரோடுங்கேளுநி. நினேவினுங். தனக்கப். பரிகலங்.
ஙூ0. ஙன்றெனவீரனேச்.
ஙூஉ. என்னதின்னுடலங். சொக்கீனென்ன.
ஙூங. துணைல்கவாங்கி.
ஙூச. அடக்குமவன். நடத்துபு பிடித்துறு.
ஙூஙி. விரைவினில்.
ஙூள. உம்பர்கோன்செயலேவாழ்த்தி
ஙூக. நிறுத்துத்தருமமென்ன.படையைச்சாற்றிச்.
சுக. மாணிக்கக்கோளகை.

சூ0 - ம் திருவினோயாடல்.

சு. இழிந்துபின். அறங்ஞனும்.
ச. நிசைநிசைபோக. யாவையுஞ் சுருங்கிற்றன்றே.
சு. வணங்கிப்போத.
எ. சாற்றுவம்புக்கவாறு.
அ. தமைமறந்தனே.
கூ. நல்குரவாகி.
கஉ. நன்குடையறத்தினர்.
கசு. நன்குகூர் ஞினக்கு; நன்குற.
ஙிக்கமற்றேர்.
கச. தொலேயாதென்றன். தமக்குமிக்குத். வாழத் தருகுவல்.

கடி. பஞ்சிமெல்லணைப். வஞ்சமா றற.

கஎ. கருத்துட்டங்கி. தணிவதில்லாது.

ககூ. கருகியும்விளங்கி.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நல்வினைக்கணிலாளளித்த வொர்ந்தனந்தவிலாமையால்.

டி. வாடிமுனுவற்பிடித்து.

அ. மகன்மைக்கொண்டி.

கo. தருமமென்றே. [றில்.

கஙூ. கண்டமேவலர். தருமமாமன்

கச. கருஞ்சிறுக்கண்; தருஞ்சிறுக்கண்.

கசு. சொல்வதோவென; சொல்வதேயென்று. யாருமிரங்க.

கஅ. விற்றதென்பயனே. மருகனே குமரனுண்டே.

ககூ. கானல்வீதி. கோனர்பயணமிண்டிலரோ.

உo. தனபாலன்சொல்.

உஙூ. நன்றெனவுவப்பக்; நன்றெனவியப்பக்.

உச. மாற்றலர்.

உடி. போகநின்னுழையின்.

உசு. கனகமாமலையுட்.

உஅ. வெல்லுவாரிங்கு. மாட்டாக்கயந்தலை.

உகூ. கண்கணீர்சோரியவாய்.

சுஉ - கீ திருவிளையாடல்.

உ. சிறக்கருஞ்சி.

கூ. யோசனையோடி.

அ. இன்றரும்பிழை. சாபமது.

கூ. ஓதியதகுதி.

கீo. இன்பப்பொடுமேதங்கூர்ந்து.

உச. மஞ்சமர். அஞ்சனீர்.

டிஞ். உணருமும்வசித்து வமீசத்துவரண்குள.

சுஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. செந்நெறிவளவ. எண்ணியோர்காரியத்தோனே.

எ. நற்றவன்கண்டஞ்சாது.

கூ. வீரருந்திக்கொடுங்கடல் சூளாந்தென்ன.

கo. ஒன்றியசங்காதம்.

கச. தண்ணினீர்வேட்டாவி.

கடி. கடிதுறச்சேர்ந்தபதன்.

கஎ. நல்குவர். வினைத்துசமரமுன்னின்.

உo. முடிந்தமாண்டார்.

உகூ. தந்திரித்தலைவரோடும்.

உக. செயிர்த்தமாறன்.

சுசு - ம் திருவிளையாடல்.

சு. மானிடர்முற்றுமுற்ற.

கஉ. தொலைவிலாவிடம்பராலும்.

கச. வினைப்பேராரம்; விலைப்பேராரம்.

ககூ. கண்மெகிழ.

உசு. பல்வளங்களெங்களும்.

உஉ. சேய்கன்னி.

உச. நீரிடையிழுப்பவறன்மிசை.

உஎ. வினைகடிதீர்த்தன்.

கo. நிதமண்டிலக்.

கூக. கன்டிறைஞ்சி மிஞ்சநெஞ்சு நாணு.

கூஉ. வரிசைமாமணிமாறன்றன்.

கூச. பன்றிகடென்றிய.

கூசு. இத்தகவினிற். மேகநாதனார.

கூஎ. ஒல்லையின்மெல்லமெல்லப்.

கூஅ. சிறையில்வைப்ப, விடத்தினைக்.

சஉ. தானையோங்க, வளஞ்செம்பொருவான்வந்தான்.

சகூ. கயறறு.

சசு. பொருதிறந்தம்.

சஎ. வினைக்கையாலுண்.

சஅ. வினைக்கையாலிருத்தி.

சகூ. கோன்போக.

ருஉ. எய்தகண்மழை.

ருசு. பாயிரம்.

ருச. சேரற்காய்ந்து. பிணைகின்றன்.

ருடி. அருமழை.

ருசு. நென்முதற்பல்வளன்களெங்களறு.

ருஎ. நாறுன்னூரெனாவின்றமுன்னோர்.

ருஅ. வரிலாரம்.

சரு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. என்றறறுதிபட. சித்தமுறுசிற்பியராள். புத்தியழுங்குதல்கண்டங்கிரங்கிமிக்கபுகழ்சீ.

ரூ. வந்தசித்தன்.

ச. பூங்கமழ்தொண்டர்வந்து. மாத்திரையூன்றி.

டு. மிக்கவியப்பொடெஞ். தமியேனு ம்மை.

சு. நீலவேற்கட். நாசிகாபரணம் பொல்லாச். தேடிச்சூடுமோ; தேடிச்சூட்டுமோவென்னக்கண்ட.

எ. பெரியதொன்றுவெண்ணிலா யென்னே.

கூ. பணையவாள்வேல்; மணையவாள் வேல்.

க0. தழலிற்சுழச்சொருகிடு; சொருகிவை.

கக. சென்றுவாழ்விசும்பிற்.

கஉ. லிலாவிற்கூடி. புயல்வரை மேரு. நடித்தாள்வாழ்த்தி; நயத்தெழுந்தே.

கசு. தபத்தியராங்கது; அதிபதியாங்கது.

கஎ. சித்தரென்றோயாளாகி. எறிநுள்சிவலோகத்து.

கஅ. நற்சிவலோகத்தவர் நயந்தயாவையுமுடித்தே.

சசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. சக்தையாமறைக்.

ரூ. நன்னுடைக்கருணைத்.

சு. ஓதருஞ்சொக்குண்.

எ. வண்பொருடனீன.

கூ. இருப்போன்றன்கண். துன்னியவலியும்.

க0. மின்னுயர்கோபுரம்.

கஉ. புறம்பிடைத்.

கசு. வென்றுச்சுருவல்.

கச. கோயில்சேர்ந்தான்.

கடு. முற்றிவெம்பகைசெய்வமென்று.

கசு. மாச்றநீறிடா.

கரு. காதின்கணணிமுருப்புத்.

உ0. பொருவருநின்ஞ். புகலென வறைந்தெதிர்.

உடு. தம்பெருநகருண். தாழ்ந்த, வம்புறு.

உஎ. பெரும்படையினேமும்.

உஅ. இராகுத்தன்.

ரூக. ஆதரவுடையோர்க்கேதுசாதிப்ப தரிதுவையத்து.

சள - ம் திருவிளையாடல்.

உ. தென்றமிழ். பெருஞ் சத்தியாலே.

ரூ. நன்றிகொளுலகுக். படிவமாய்.

ச. பெருமைமிக்க, திரை.

எ. எல்லையையுணர்த்தி.

கூ. உரகராசன்.

க0. இடத்தினினைமருமாங்கு.

கக. யோசனையகலம். தானத்தந்தத்; தானந்தந்தத்.

கஉ. நோக்கினுங்.

சஅ-ம் திருவிளையாடல்.

ச. உயிர்விட்டனன்மே, லென்னு. இனியா, நன்னீதியனே.

எ. வீணந்தென்பன்.

கக. தூயவறநெறித்தவத்தினுள்ளீ.

கஉ. கருநிறத்திருப்புப்பாரப்.

கச. தீங்கொழித்தேகென்றீசன்.

கஎ. தீருவானமரர்களிருடிகள். மருதிடைச்சென்றார்.

உக. ஈண்டியவினை.

உஉ. தெய்வத்தானம்.

உரு. பகுத்தியில்லென்று.

உச. காம்புவீழ்ந்து.

உஅ. பாடுவலென்று.

உரு. நின்னுடைத்தமராக்கொண்மென், றுரைச. அளித்தத்தென்னன்.

ரூசு. திர்தும்.

சக. பிறவையுமொழிந்தெதென்னன்.

சகூ - ம் திருவிளையாட்ல்.

க. சுரரடி பரவமன்பார்.

ரூ. தடங்கையுடைத்து. அதர்மறைத்தும், வெந்திறன்மாறன்.

ச. அத்தியேன்றெய்த.

டு. தக்தயாகீக்குரு.

எ. அற்றவர்க்கற்றசிவன். கண்ணிறைத்தெரித்தும்ப

கூ. அவ்வுரைகேட்டு. செவ்வியநி
றை. பாத்திபர்தமோவன்.
கo. செழியன்மெலிவுற.
கக. வனத்திடைக்கணத்திடைக்.
கஉ. மெய்ப்படவனுமிவனே.
கசு. படைக்குலம்தெளிவுற.
கச. கொமெபெரும்படைகள். ந
ணுகியகாரணமுணரா.
கஅ. வாளியொற்றையூதுநாை. பா
ணமெனைமாகிகர்க்கும்.
ககூ.நிரன்படுங்குருதி.மீன்றவுண்டு.
உo. சென்னிமன்னும். தானுளத்தி
நிசயித்த.
உக. கருநடர்முதலாக்கூட்டி.
உசு. அமைச்சர்முற்றும். மை ந்
தனென்றும் வந்தித்தான்.

டுo - ம் நிருவினோயாடல்.

ச. நினைத்துறத்தொண்டர். அருளி
ச்செய்தான்.
டு. இங்கெறியொழுகுவோர். வல்ல
ரென்ற.
எ. வீறுசார்மழை.
கூ. நோக்கினுன்முன். மாயையா
மிடி.
கக. இடும்பைகீங்கிடுவான்.
கடி. மணங்கமழ்தொண்டர்.

டுக - ம் நிருவினோயாடல்.

டு. பயத்தோடு நற்கோயில்.
சு. முன்விசையிற்.
எ. சந் தீணிர்தேமஞ்சேலையனே.
அஞ்சலஞ்சல். இலகுலகு.
அ. நரம்புமுனுஞ்சேர்ந்து. மன்னு
மக்கண்குற்.
கo. கீணைந்துசென்று. தேடிப்போ
ந்து.
கக. நடவியலமைச்சர்முன்னு.
கஉ. பூணெண்ணின்.
கசு. மூர்த்தியையியந்தவேத்தை.
கஅ. சடைமுடியாரகவந்து. தொழு
தெழு. குடைநனிகீழ்ற்ற.

டுஉ - ம் நிருவினோயாடல்.

ச. காரியமேதோ.
எ. கவிதைசொல்வார்.
அ. கேட்டருளீர்.
கo. மற்றொருத்தர்.
கஉ. பரிந்துள. பகுத்து.
கச. நற்கவிதைகொண்டு.

டுசு - ம் நிருவினோயாடல்.

க.இன்றியுலர்ந்ததாற்;உலவியதாற்.
உ. இலாதொரு.
எ. அச்சமுற்று.
அ. வனத்தின்வந்தது.
கஉ. கணமாவிழிந்திந்திரன். பணி
சோகோயிற்றென்பாற். பதுமத்தட
முங்.
கசு. புதுமைகண்டருகு. ஈதெனக்
குறுகி.
கடி. ஒளித்தலுமே. வீ தி தடங்க
ழனி. நல்லபடையும் பலகுடியும்.

டுஅ - ம் நிருவினோயாடல்.

சு. பாடுகின்றமுறை.
கூ. ஈங்குமூங்கிலிலேவீழ்த்தி.
கச. முடிச்சாத்துஞ்சாத்திச்.
கடி. நமக்குநன்று.
உo. விடத்தலங்காயுந்.
உக. தரித்துத்தோண்மிசைக், காந்
தளம், பூவினோயாவிளாப்போதிற்.
உடி. கோடாலி. அடியாளை.
உசு. குழல்சேர்மாதர். விரும்புமா
ல்கொள்வார்.
உகூ. இனியகூறினான்.
ஈஉ. சொக்கநீண்முடி.
ஈசு. எடுத்துக்காட்டிநாரதாதி.
ஈகூ. வினாவினினெழுந்து. யாரெ
னவுரைத்தி.
ஈசு. அடியான்பாட்டுக்கு.
ஈஎ. இத்திறற்பாடலாரே.
ஈஅ. அமையிருளோடும். பறைதா
ங்க.
சo. காளகசங்கீதம்.
சக. மென்றிருக்காஞ்.
சஉ. பண்ணிசை வாது. என்ன
முன்.
சச. என்றதுசொல்லத்.
சடி. செய்திகண்டு.
சசு. எதினி.
சஎ. இனியவால்வி, மன்றுணையினே
யே.
சஅ. ஈசன்பத்திகண்டு.

ருடு - ம் திருவிளையாடல்.

க. நாதாந்தத்துக்கினியகாதலேஞ்
தும். வானோர்போற்ற.
உ. அணியொருகாலமளியோர்கால்.
கண்டுநொளுநாளுமவாவறவிளாவிற். உ
ண்டுடுத்தும் வந்தோர்க்கிட்டுஞ்சிறந்த்
ருள் சிந்தனைசெய்வன்.
ங. ஒருகாளுடி.
ச. அறியுமவன்.
ஞ. போகின்றதின்றும், தப்பியமுறி
வாய். வேறேகாதென்று; வேறுகா
தென்று.
சு. நோவார்கள்.
எ. உனக்கினி யெனக்களித்தற்கு.
நிலத்துவாழுயிர்த்தாங்கள்.
அ. தனங்குள்வாழ. இதமுறவிளா
விற். ஓலையைக்கொடீயென்று.
கூ. அண்புறுகின்னை. மேகென.
கச. பயின்றுநீண்மறுகுதோறுமபக
ர்ந்துரீ..
கஅ. நல்குரவுசைப்ப. புறத்தசைப்ப.
கக. கொடித்தொடுங்கப்.
உ0. மீதேற்றி.
உக. கண்டுவாழ்ந்தனன்.
உஉ. வடி லங்கு தவிசி லிழிச்சி
னன்.
ஙக. அசையித்து. பாராராகெளிய.
செல்வச்சொக்கன்.
கூங. மூந்தையினளித்து. தனையே
நாடி.

ருசு - ம் திருவிளையாடல்.

ங. வழுத்துவம்.
அ. சிக்கெனவுடனே.
கங. வன்றிறல்வாரியும்.
கஞ. அணைந்துட்டவரொடும்.
கசு. ஆரெனச்செப்பினுர்.
கஅ. எனக்குரல்லார்
கக. யாண்டும்புக்கு.

ருள - ம் திருவிளையாடல்.

க. காட்போல்.
உ. ஆலேலில.
ச. இன்றெனக்கடாஅது.
ஙு. என்றனுமன்னவன்.
கo. பரிவுற்றென்முன்.
கங. ஆங்கிருந்து. பாடலியத்துபின்.
கச. நீதறுமலை.
கஞ. அணுமதோதாருமம்.
கள. இசைத்துப்போக.
கஅ. கருணைசேர்சொக்கன்.
கக. என்றனனிறைவன்.
உo. ஓரம்பட்டு.
உக. செற்றங்கோளென்னுள்.
உஉ. எனப்போதென்று.
உச. வந்திருந்தானிப்பாற்.
உசு. பெருங்குரல்.
உங. தாளங்கள்.
ஙக. பசைத்தவர்நெஞ்சோ.
ஙஉ. பொலிவுகூர்ந்து.
ஙச. கழுத்தினினிறங்க.
ஙள. உயர்பூணல்லி.

ருஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. ஓங்கியபுதல்வரீராறு.
ங. உழையிடையிறந்தநல்ல.
ச. அலைப்பப்போனகாட்டிடை.
உழுதுழாளும்.
சு. கொட்டியாடினுர்.
ஙு. ஒண்டலமிடம்வலமாகப்.

ருஙு - ம் திருவிளையாடல்.

கo. திருந்தாயகன்.
கஉ. பிறங்குபன்னிருதாய் தந்தை.
கச. இந்தவோர்பருவமைந்தர்.
கசு. அறத்தினினெங்கிச்.
கள. பசைகடிந்தே.

சுo - ம் திருவிளையாடல்.

எ. வழிபடுவோர்கணின்போன். மு
ழித்ததத். உழையில்.
கூ. பெயரையும்.
கசு. கோக்கைநீணெஞ்சை; நோக்
கியநோக்கை.
கசு. மிருத்தியுஞ்சயத்தின்.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

க. குலத்துள்.
உ. நல்குரவாகியெங்கும்.
ங. நீங்க நில்லா.
சு. பீடுசேர்குடியுமற்றும்.
அ. நயங்கள்கூர்ந்தே.
கூ. வழிபடு.
சக. மடங்கலாளிகள்.

கஉ. இருத்தியோங்கிய.
கங. திண்மைதண்டி.

சூஉ - ம் தீநுவினோயாடல்.

க. கீள்வித்தியின்.
உ. வளர்க்கின்றகன்னி. விலாவில் வணிகனுக்கெழுதி.
ங. பின்னொராண்மகவின் றியினி மைகூரப்.
சு. இனிமைகூரடியர்பேரும்.
எ. முத்தையின்மதுரா.
கூ. ஆங்கரன்றனைப்பணிந்தே யருகுமனோயிற்றங்கித், தீங்கறவருந்திமுன்னர்த்.
கஅ. குலப்பெருவணிகன்.
கக. நகுலீயமெய்வார்.
கச. இறைகடையரற்றமுன்னம்.
கஞ. பட்டணத்தோர்.
கஎ. தொடாது நீங்கி, நிற்பது கண்டு சால நிறைவுளோர் போற்றுதூய, கற்பியாங் கண்டி லேமென் றேத்தினர் காழி வேந்தர்.
உசு. உயிரற்பொடி.
சுசு. தோற்றுதல் கண்டி யாங்க ராதிவமென்று.

சூங - ம் தீநுவினோயாடல்.

க. கயல்வாவி.
உ. வந்தறஞ்சேர்.
ஙி. மரவுரியிடையினர். தருமகண்டிகையொடு.
கூ. பரிவற.
கஅ. சந்திமாமடத்து.
கச. இனியதோருடலம்.
கள. நெறியறியாநாமும்.
கங. நாளைவந்தினையை.
உக. பரிவற. கருதுதிரென்றும். கொல்லாமல்.

சூச - ம் தீநுவினோயாடல்.

சு. மறையோதியோரும்.
அ இனியவங்கங்களோடு.
கக. எட்டைநீங்கும்.
கஉ. கண்டுகடம்பவனத்தரணத்தி கள்கலவிடமால்கடலிற்.

நாற்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. நான்கடைவே.
உ. கார்வளவன்மண்டிலத்துக்; காவளமண்டிலத்துக். ஆர்வானவினோயாடல.

பாடபேதம் முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிளையாடற்

பயகரம்ர்வி.

காப்பு.

சித்திவிநாயகர்.

மன்னிக் கிடக்குகின் பொற்சூளல் லாற்கதி மற்றில்லையென்
றுன்னிக் கிடக்குமென் னுள்ளங்கண் டாயர வொன்றொடொன்று
பின்னிக் கிடக்குஞ் சடைமீதஞ் சாமற் பிறைக்கொழுந்து
மின்னிக் கிடக்குந் தமிழ்க்கூடற் சித்தி விநாயகனே. (க)

கற்பகவிநாயகர்.

பரிவொடு செல்வ மதுரா புரிச்சொக்கர் பாங்கிற்செய்த
திருவிளை யாடற் பயகர மாலையைச் செப்பிடவே
சொரிதரு மும்மத நால்வாய்த் தழைசெவித் துங்கச்செங்கட்
கரிமுகக் கற்பகக் கன்றே கழறற்கு காத்தருளே. (உ)

நூல்.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பூவிற் கவட விருத்தா சுரனைப் பொருதுகொன்று
மேவுற்ற பாவத்தை மண்பெண் புனன்மர மேனிறுத்திச்
சேவித் தொளிர்பொன் விமானமுஞ் சாத்திய தேவர்கள்கோன்
பாவத்தைத் தீர்த்தசொக் கேபர மேசி பயகரனே. (க)

உ.—வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

இந்திரன் கையிற் றருவாச னிட்ட விணைமலரைச்
சிந்திவெண் சிந்துரந் தீங்கனைக் தேதென் மதுரைவந்து
முந்தறச் சென்று பணிந்தேத்த மெச்சி முதுபெருஞ்சா
பந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ)

ங.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

சீராக வாழு மதுரா புரியிற் செழியர்குலப்
பேரா மரசன் மகவேண்டித் தீர்தருள் பிள்ளையென்ன
நேராக மூன்று முலையா ளொருபெண்ணு நீதியுடன்
பாராளத் தந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ங)

ச.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

தாண்டிய வெம்பரித் தேரேறி மன்னர் தளத்தைவென்று
மீண்டிடு மூன்று முலையர் படாதகை மேவிநின்கண்
ஊண்டி யிரண்டு முலையா மணஞ்செய்து தென்மதுரைப்
பாண்டிய னைசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ச)

ஞ.—பத்தஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

விதம்பெற வேதென் மதுரையி லேமண வேள்வியிலற்
புதம்பெற வந்த முனிவர் குழாத்தைப் புசியுமென்ன
விதம்பெறத் தில்லை நடங்கண் டலாதுண வில்லையென்ற
பத்தஞ்சலிக் காடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஞ)

ட.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

சுசியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டித் துலங்குமன்ன
மூசியா தளித்தவை யெல்லாரு முண்டு முடிவிலவாப்
புசியாக் குறையமு தூட்டக்கண் டோதரப் பூதத்திற்குப்
பசியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ட)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

அருகிருக் குங்குழி யன்னமெல் லாமுத ரத்தடக்கி
மருவுறு கேணி குளமுத லாவுண்டி வற்றியபின்
பெருகுவிக் கும்வையை வெள்ளமெல் லாம்பெரும் பூதத்தினற்
பருகுவிக் குஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (எ)

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

பிரியா வெனது பிதாவின் றிவசம் பெருங்கடல்போய்த்
தரியா நீரங்கி யருள்புரி வாயென்று சாற்றிடவே
முரியா ரளகத் தடாதகை யாரன்னை மூழ்குமுன்நீர்
பரிவ ழைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (அ)

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வித்தார மாக மதுரா புரியின்மூன் னீரைவிடத்
தத்தா வுடனன்றி யான்மூழ் குவது கணக்கல்லவே
மைத்தா ரளகத் தடாதகை யென்ன மலயத்துவசப்
பத்தாவைக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கூ)

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

தடாதகை யார்தென் மதுரா புரியிற் றவமுமன்புஞ்
விடாவகை யாலுக் கிரனும் புதல்வனே மேதினிமே
லடாவகை யின்றி யரசாளும் வண்ண மழகிற்குறை
படாவகை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கo)

கக.—வளவேல்சேண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தெரியலர் வந்து வணங்கித் திறையிடுஞ் சீர்மதுரை
தரிபெற வேண்டிஞ் சடைமன்ன னேதரு நாட்டையன்
கிரிகட லேபகை கிட்டி வளசெண்டி சத்திதர்தோம்
பரிகரி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

மதியா வருணன் மழையால் வருத்தவிம் மாநிலத்தோர்
கதியாரு மில்லை சரணென வேபுட் கலாவத்தத்தா
னதியார் மதுரையை நான்மாடக் கூட னலஞ்சிறக்கப்
பதியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கஉ)

கங.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

சகம்புக ழுந்தென் மதுரா புரியிற் றாமுதிக்க
வகந்தொறு நீசெய்த வாடல்கண் டேயழ கார்வழுதி
யிகழ்ந்துநின் னுமமென் னென்னவெல் லாம்வல்ல சித்தரெனப்
பகர்ந்தருள் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கங)

கச.—கல்லானே கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

நீங்காத செல்வ மதுரைநன் னாட்டி னிறைபுவியைத்
தாங்காவ லிற்புய மீதுவைத் தேநன்றண் மதிக்குலத்தோ
ராங்கார மார்மன் னவன்கைக் கரும்பைக்கல் லானையினுற்
பாங்காக வாங்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கச)

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

உலக மகிழ்வெய்த முன்னாட் புலவ ருடனிருக்கு
மிலகு தமிசை யளித்தருள் வாயென் றெதிர்புகழும்
புலவர் மதுரையி லேழேழு பேரும் பொருந்தச்சங்கப்
பலகை தருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கரு)

கஎ.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

மாப்பாட லஞ்செறி மாமது ராபுரி வாழ்வழுதி
காப்பா னினைந்த படிகவி பாடிக் கனகத்தினுற்
கோப்பாகக் கட்டுங் கிழியை யறுத்துக் குலதிலகப்
பார்ப்பானுக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கஎ)

கஎ.—நக்கீரனைக் காய்ந்த திருவிளையாடல்.

உயர்ந்தநற் கூடல் வழுதிமுன் னேயுன் னுடனெதிர்க்க
வியந்திட நன்னுதற் கண்ணழல் காட்டி மிகவஞ்சியே
கயந்தனில் வீழுகக் கீரனை நீர்க்கரை யேற்றியவன்
பயந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கஎ)

கஅ.—தமிழாராய்ந்த திருவிளையாடல்.

எண்ணுந் தமிழின் பெருமையிங் காட்டி விசைந்திடவு
மூண்ணின்ற ஞானகக் கீரற்குண் டாகவு மோங்குபுகழ்
நண்ணுங் குறுமுனி வற்குப தேசநற் கூடலிலே
பண்ணுந் தமிழ்ச்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கஅ)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

எழிறிகழ் கூடலி னின்பா லகப்பொரு ளின்பமனே
வழிபடு சங்கத் தவர்மொழி வாயென்று வந்திகிற்க
வொழிவிலிவ் வூர்ச்செல்வ னுப்பூர் கிழார்மக னூமன்றன்னைப்
பழுதொழி கென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கக)

உ0.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே
னருந்தமிழ் பாடினன் புள்ளின னேயென் றவன்சொல்லவே
கருப்பன சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்காப்
பரிந்துபின் போனசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ0)

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

செருவேறுமன்ன ருடன்புவி மீதிற் றிகழ்சனமு
மருவ தனையுட னீங்கணைந் தாணி கூடனகர்ப்
பருவலை வந்தது வாலுக் கிரனே பிடித்தெறிதின்
பருவலை யேனுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உக)

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

இருப்பின் பிடிக்கு மதியமா யன்முன் பெழிலுமதுரைப்
பொருபீன்கண் ணுளீத் தருகெனக் கென்று பொருக்கியபின்
வருமீனுங் கப்பலு மங்குற வெசெயு மாமகரப்
பருமீன்பிடித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஉ)

உங.—வனையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

கிகுரற்ற தாரு வனமட வார்தின் முதுரைதன்னிற்
றகவுற்ற செட்டிப் புதல்விக ளாகச் சமைந்தவர்நாண்
மிகவுற்ற நல்வளை கொள்ளுமென் றேயவர் வீதிதொறும்
பகர்செட்டி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உங)

உச.—இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய கூடற் பதிச்செம் பியன்வர வுள்ளஞ்சியே,
யாங்குள வாச லிலச்சினை யிட்டிறை யாங்கிருப்ப
வீங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித்திட் பக்குறியே
பாங்குட னிட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உச)

உடு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

சாத்திய மேன்மை தவறு மதுரைத் தலமதனில்
வாய்த்தநற் செல்வ வணிகனைப் போல வளர்திதியின்
கோத்திர மன்னன் முடிசூட மாணிக்கங் குற்றமறப்
பார்த்தவற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உடு)

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

வகையான தொன்றை யறியார் மறுமண் டலத்தமணர்
தொகையாக மேவி வழுதிதன் மேல்விட்ட சூழ்ச்சியினன்
மிகையான வேந்தினைக் கூடற் பதியை விழுங்கவந்த
பகையானை யெய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உசு)

உஎ.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

ஞாலத்தர் போற்று மதுரைம்மன் னன்பொரு ணல்கியனு
கூலப் பெரும்பரி கொள்ளப் பெருந்துறை கூடியகா
ளாலித்த ஞான வுபதேசம் வாதவூ ராளிக்கன்பிற்
பாலித் தருளுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஎ)

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

அரியார்க்குஞ் சேரலி மதுரையின் மன்ன னடற்பரிக்கா
வெரியார்த்த கோபத்தின் வாதவூ ராளி யிடுக்கணுறத்
தரியாத் திருவுளத் தாலே நரிதன்னைத் தாரணியிற்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (உஅ)

உக.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

வரிபயின் மீனத் துவசன்முன் னேதென் மதுரைதன்னில்
விரிவுறச் செண்டு வெளிதனிற் காட்டி விழுப்பமுட
னெருநலின் முன்பந்த பொன்னுக்கெல் லாம்பரி நேரென்றபின்
பரிநரி யாக்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உக)

ஈo.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

அடல்வந்த மானப் பரிக்கு நரியிட் டமைச்சனுக்காக்
கடல்வந்த வெள்ள மழைப்பித்துத் தென்கரை கட்டுதற்காச்
சுடவந்த பிட்டுக்குக் கூடையி லேமண் சுமந்தடியும்
படவந்த தென்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ஈo)

ஈக.—விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

சேலிகல் கூடற் புரத்தே மறையவன் செல்வமின்னே
மாலடி போற்று மறையோன் புதல்வன் வதுவைசெய்யக்
கோலமென் னென்ன விருத்தனு மாகிக் குமாரனுமாய்ப்
பாலனு மானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈக)

ஈஉ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

விதமான வெண்ணெண் கலிவல்ல கூடலின் மீனவனற்
புதமா கடத்தி னருண்மகன் டேபொற் பதம்வருந்த
விதமா கடித்தனீ யெத்தனீ கால மெனவிரங்கிப்
பதமாறி யாடிஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈஉ)

ஈஊ.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

செழியன் றமிழ்தெரி கூடலிற் பூசுரன் றேவிவடத்
திழியுமம் பாலுயி ரேகிற்றென் ஞதிந்த வேடன்கொன்றான்
மொழியும் பரிசிவை யென்றுற்கும் வேந்தற்கு மூதலித்துப்
பழியஞ்சி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈஊ)

ஈஎ.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

தோதக வாசகன் மாமது ராபுரி சூழ்பதியிற்
பேதக மாக மறையோன் புதல்வன் பிதாவைக்கொன்று
தீதகந் தன்னிலுஞ் செய்யா ததுசெய்யச் சேர்ந்தபெரும்
பாதகந் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈஎ)

ஈஏ.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

புடவிக்குள் வீறு மதுரா புரியிற் புகழ்பணிக்கன்
றிடமுற்ற மைந்தரிற் சித்தனென் போன்செய்த தீமையினைற்
கடகொட்டி வாளிட் டெதிரிட் டவன்றனைக் கண்டதண்டம்
படவெட் டியசொக்க னேபர தேசி பயக்கரனே. (ஈஏ)

ஈஐ.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

கதியக்கெய் தாத வமணர்க ளேவுங் கடியரவைத்
ததிகொண்ட பாண்டியன் வில்வாங்கிக் கொல்லத் தொடர்வி...த்தை
மதிபொதி சீர்கொண்டு மாற்றிக் கடம்ப வனமதுரைப்
பதியெளிப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயக்கரனே. (ஈஐ)

ஈஒ.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வந்தித் தவர்த மனத்துயர் தீர்க்கு மதுரையென்றே
சிந்தித் துயர்கதி சேராமற் றீவெறி சேர்ந்தபொல்லா
மிதைச் சமணும் வழுதியெப் புன்கை தீரிடச்சம்
பந்தர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ஈஒ)

ரூஅ.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

இதத்த செழுந்தமிழ் சேர்கூடன் மன்னன்மு னேடெழுதி
விதீத்துடன் சம்பந்தர் தீரீரிற் போட்டிட வெற்றிகண்டே
மதத்தபொல் லாத சமணரெண் ணூயிரர் வன்கழுவிற்
பதைத்திட வேற்றுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூஅ)

ரூகூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

விண்ணுடர் போற்று மதுரைதன் மேன்மறு வேந்தன்வரத்
தண்ணரு மந்திரிக் கொக்கக ணர்செய்த தின்மீங்கள்கண் [போர்
டெண்ணப் பெரும்படை மெய்க்காட்டிட் டேயன் றெதிர்த்தவெம்
பண்ணமல் வெல்லுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூகூ)

சூ0.—உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

கோத்திர மன்னவன் வேதாந்தத் துண்மைகொள் ளாமன்முனஞ்
சாத்திர வேஷ்வி மறந்திட மாமழை தாழ்த்ததனற்
காத்தரு ளென்ன மதுரையி லேகன கக்கிழியப்
பார்த்திபற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சூ0)

சக.—மாமனுகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

எண்பார் மதுரை வணிகன் புதல்வரில் லாமையினு
னண்பா மருகை மகவாக்கிச் சென்றபி னுதியர்கள்
கண்காணி கைக்கொள்ள மாமனைப் போல்வழக் காடச்செட்டிப்
பண்பாக வந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சக)

சஉ —அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

நலங்கிளர் வெள்ளிப் பொருப்பினின் மூவிரு காரியர்க
லெங்குப தேசம் பராமுகஞ் செயீதிடத் தொஞ்மரத்தி
னிலங்கிய நீழலிற் கல்லாக்கி மாற்றிமுன் பெண்ணித்தியும்
பலந்தரச் சொன்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஉ)

சரு.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

முந்திப் பரிதி குலத்துடன் மன்னன் முதிர்படையால்
வந்திடக் கண்டு மதுரையர் கோன்செய்யும் வாறெதென்னைத்
தந்திரத் தாலவன் றுன்றோற்கு நீசெல்க வென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தரை வைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஉ)

சஎ.—இந்திரன்முடிமேல் வஜ்ரயெறிந்த திருவிளையாடல்.

மடலவிழ் சோலை மதுரையர் வேந்தன் மழைபொழியா
திடர்செயுங் காரைச் சிறைவைக்க நீக்கென் றிமையவர்கோ
னடல்செயு ராளி லவன்முடி மேல்வஜ் ரயாரின்று
படவெறி யெண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஎ)

சடு.—பொன்னையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

மணிதிகழ் மாட மலிமது ராபுரி வாழ்சித்தரேக்
அணிவுட னின்னன்பு கேட்டனீர் தோமென்று சொல்லிப்பின்ன
ரணிதிகழ் பூவணப் பொன்னனை யாளுக்கன் றுணிப்பொன்னைப்
பணிவிடைக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சடு)

சசு.—சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழீத்த திருவிளையாடல்.

வேதா வணங்கு மதுரா புரியில் வெகுண்டடைந்தான்
றீதாக வந்த வளவனென் றோதச் செழியனுக்கா
வாதார மாய்ச்சென் றம்மாடிப் பண்டிகொண் டாழியென்னும்
பாதாளத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சசு)

சஎ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஆம்பா ரனைத்து மலைகோத்து நீங்குமந் நாளினின்னை
வேம்பார் தொடைப்புய னெல்லை விளம்பென வேண்டிடவே
தேம்பாத செல்வத் திருவால வாயெனச் சீருடைய
பம்பால் வகுத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஎ)

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

வரகுண தேவன் பிரமத்தி லுந்து வருத்தியதாட்
டிபமுட னேயிடை மாமரு தூரிற் செறுத்தகன்ன
யுரகமுற் சூழ்ந்த மதுரையி லேயவற் கூரறியப்
பரகதி காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஅ)

சஙூ.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

மடைத்தலை முத்தங் கொழிக்கு மதுரையின் மேல்வளவன்
றிடத்துட னேவரப் பாண்டிய னுள்ளந் தெளியச்செய்து
விடைக்குறி தீட்டிய வம்பாற் கரிபரி வீழ்ந்துமுற்றும்
படத்தொலி வித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஙூ)

ஙூ0.—உலவாக்கோட்டைவத்த திருவிளையாடல்.

பெருங்கோ நிலாவும் வயல்சூழ் மதுரைப் பெரும்புரியின்
மருஞ்சுகமே வாழ்கின்ற சூத்திர வாதித்தன் மாதவர்க்கா
விருங்கோ டிலாத வமுதிட் டிலைத்தன னென்றவற்குப்
பருங்கோட்டை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஙூ0)

ஙூக.—ழார்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

கலித்தியர் நீர்க்கு மதுரையி லேயன்பர் காதலினு
லெளித்திடு பூசைக்குச் சந்தன மூட்ட வுளைத்துச் செங்கை
கூலித்திடு மூர்த்தி பணிவிடை யிம்மையிற் றுய்வதலே
பலித்திட வீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஙூக)

ருஉ.—காரியார் நாரியார் பாப்பதந்த திருவிளையாடல்.

மாப்பல வுங்கமு கும்புடை சூழு மதுரைதன்னிற்
கோப்புடன் காரியர் நாரியர் மேற்குல வேந்தன்றன்மேல்
யாப்பலங் கார மெழுத்துப் பொருட்சொற் கியையச்செய்த
பாப்பகுந் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஉ)

ருங.—புலமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

மாலொடு தேவர் மகிழ்ந்தேத்து நீப வனத்தழையைக்
கோலொடு வேடுவர் கொல்லக்கண் டேயத்தன் குட்டிக்குத்தாய்
போலுடன் வந்தந்தப் புல்வாய் மறிக்குப் புலியைமுலைப்
பால்கொடு வென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருங)

ருச.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

புயலவழ் சோலை மதுரையின் மன்னன் புகழவந்தோ
னியலிசை வல்ல னெனவே வரவியற் பாணனுக்கா
வியனுற வேழிசைச் சாதாரி பாட விறகுசுமை
பயனுற வேந்துசொக் கேபரர் தேசி பயகரனே. (ருச)

ருரு.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வேடிக்கை யாக மதுரா புரிமன்னன் மேன்மையெலா
நாடிப் புகழு மியற்பாண பத்திர னல்லிசைக்காத்
தேடிக் கொடுக்கவும் போதாமற் சேரற்குச் சீட்டுக்கவி
பாடிக் கொடுத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருரு)

ருசு.—சபலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

முத்தமி ழோரெண் மதுரையி லுன்னமுப் போதுமல்லான்
பெத்திய யாமத்தும் பாடப்பெய்ம் மாரிக்கு வேண்டியதோர்
சித்திர மாம்பொற் பலகை செழுந்தமிழ்ப் பாணனென்னும்
பத்திரற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருசு)

ருஎ.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

முடிவொன் றிலாத மதுரா புரிமன்னன் முத்தமிழ்நூல்
குடிகொண்ட வெற்றி விறலித்தன் னெஞ்சிலச கூறென்றகாள்
வடிவந் திகழ்பத் திரன்முனே யாளிசை வாதுவெலலும்
படிவந் ததுவுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஎ)

ருஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

வென்றிகொள் கூடலில் வீவிளாளன் சேய்கண்மென னூறகழ்ந்து
வன்றிறன் மாமுனி சாபத்துக் கேழல் வடிவுறத்தாய்க்
கொன்றிடப் பாணடியுன் முப்போல் வந்து கொழுமுலையப்
பன்றிகட் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஅ)

டுகூ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

நீலக் கரும்பன்றிக் குட்டிமூன் றான்குகின் பாலருந்திக்
கோலத் துடன்வளர்க் தக்கோலை நீங்கித்தென் கூடலிலே
சீலத் தவர்புகழ் வேளாளர் கோத்திரத் திற்செனிக்கப்
பாலர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (டுகூ)

சுo.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பொறையற்ற காகத்துக் காற்றுமு லேதினம் போதநொந்தே
குறைவற்ற செல்வ முதலாவந் தேதன் குறையனைத்து
மறையமித் தஞ்சய மந்திரத் தாலக் கரிக்குருவிப்
பறவைக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (சுo)

சுக.—மாமேருவிற் கயல்கெண்டுபோறித்த திருவிளையாடல்.

நான்மறை யோரை வழுதி யிகழுநன் மாரியின்றி
மேலுயர் பூதலத் தெல்லோரு மாழு மிடிகெடவே
சேலுடன் செண்டிட்டு மேருப்பொன் வாங்கித் திகழ்மதுரைப்
பூல்வரச் செய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுக)

சுஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

கதிசேர் வணிகன் விடத்தரு வுயிர்விட்க் கன்னிகையால்
விதிசேர் சம்பந்த மெழுப்ப மணந்தவர் மேவுறுகா
னதிசேர் புறம்பயக் கூவ மிறைவன்னி நன்மதுரைப்
பதிசேரப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுஉ)

சுஙூ.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கத்திக் கழனி தொறுமீ னருந்துஞ்செங் கானலையான்
முத்திக் குரிய பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தினை
லெத்திக்கு மெண்ணு மதுரா புரியிற்சென் றேகிச்செய்த
பத்திக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (சுஙூ)

சுச.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

மரியாத மாமறை மாய்ந்திட முன்னுகம் வந்தவங்காட்
டெரியாம லந்தண ரெல்லாக் திகைப்பத் தெளிந்திடவே
விரிவான வேதத்தை யெல்லாருங் கண்டி யிபம்புகென்னப்
பரிவாய்ப் பகர்ந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுச)

திருவிளையாடற் பயகரமாலை முற்றிற்று.

திருச்சீற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

கடம்பவன்புராணம்.

பத்தாவது

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரனை வீட்டும் புன்பழிநாற் கூருக்கி நீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர் நிருத்தங்கண் டிருக்கத் தேவர் மனங்கவரு மடல் வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருநற் கதம்பவனத் தருளா லெய்தி வர தனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரந்தருசித் திரையில்விடாப் பழிநீங் கற்கெண் டிண்கயமா ளஞ்சாத்திச் சிறப்பின் வாழ்ந்தான். (க)

உ.—வேள்ளாளனைக்குச்சாபத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா வதனீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண் டிறைஞ்சி வேந்தன், றேசுபெறு தருவாசன் கொடுத்த சேடந் திருமுடிசூ டாதிகழத் தென்னர் கோவாற், பேசுறுமா முடிபிளக்கப் பெற்று ணென்றும் பெரிது துகைத் திடுமெனைவிண் ணகன்று மண்ணிற், காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே னெனக்கழறிக் கடுஞ்சாபந் தீர்ந்தே கிற்ருல். (உ)

ஊ.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

தென்னன்மல யத்துவசன் காதன் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங் காலங்கள் போக்கி வேந்த, ரின்னகைமா தினைமணந்து மகவி லாம லியற்றுதவத் தான் மூன்று முலேயி ஞலோர், மின்மகவை யருளவரு ளால மைச்சன் விளங்கிய பேர் தடாதகையாங் கணவீற் கண்டான், மன்னுமுலே மறைந்தரசா மெனப் பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடைந்தான் மதுரை யாண்டாள். (ஊ)

எ.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மும்முலேயாள் கணவனைவேட் டெழுந்தெண் டிக்கு முடுகிவீழ் யஞ் செய்து கயிலே மேவ, வம்மினென விமையவர்போர் புரிந்தாற் ருது வந்து ளாப்ப வஞ்சலென்றீ சன்முன் கண்டான், செம்மையிதிகாண் பலவினிமழ் றைத் தனமறைந்த செயலறிந்தே யருளெனலுந் திருக்கண் சாத்தித், தீம் முறையான் மணந்தமுடி சூடி வையக் கனேயாண்டு சிவலிங்கார்ச் சனையுஞ் செய்தான். (எ)

ரு.—பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைஈ ராடிச் சென்மினிவ ணெனமூழ்கி
முனிவர் தேவர், வருமவரிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் றில்லை மன்றினுடங்
கண்டல்வாற் புரியே னென்னத், தருமகவான் சாத்தியபொன் மான மீது
தளிர்ப்பொடுகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னே, யருமறைசூழ் கனகசபைத்
தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம்புரிந்தான் புகித்தான் கண்டி. (ரு)

சு.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ நின்னோ டிங்குத் தாவில்பலர் வருவரென
வமைத்த வன்னம், விடாதசுரர் சுரர்நாகர் நரர்க ளுண்டி மிகவளருந் தொ
லைந்தநிலை யென்னும் வேலை, யடாதபசி யால்வருந்தி மெலிந்த குண்டோ தர
னுற்றே னெனவலற வீசன் காட்ட, வடாதுகயி லைக்கிரிநே ரன்னக் குன்றை
வாரியின் றதுகொடியின் மங்கை நாண. (சு)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்தினர்தாங் கையான் சிற்றுண் புசித்தினைத்தே னென்
றன்னங் குழிக ளுண்கின், வருதலுநாற் றிரையாய் வீழுங்கி தெண்ணீர்த்
தாகத்தான் மடிப்பொய்கை வாவி கூடப், பொருபுனலுள் ளனைகுடித்தும்
பூனிதா கீரென் ரேலிட்ட பூசநதி யழைதீர்க் காட்ட, வொருவுகிழக் ககன்ற
புனன் மீண்டிஞ் செல்ல வுறிஞ்சியது மனல்பிறங்க வாயங் காந்தி. (எ)

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

அன்புடைய வன்னைகட லாடற் கெண்ண வவணமொழிகேட் டீசனேத்
தன் வயத்த தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுணாத்தம் மாற்றங் கூற நயந்தறி
யா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், டின்புடைநின் முகவாட்டந் தினிந்து
காண்பா னெண்ணியிருந் தேனெனவேழ் கடலுங் கூவத், தென்புடவி கடவா
தவ் வடைவின் வந்து சிவதீர்த்தத் தடுத்தறவேழ் கடலென் றூர்கள். (அ)

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வாருதியொன் றுஞ்சனையேழ் கடலு மிங்கு வந்தனகம் மிறையருளா
லாடு தென்னப், பேருததி மாமடவா ராடிற் கொண்கன் பிறங்குசுத ரூன்
கன்றே டாடி னல்லாற், சாருறவா டாரென்பர் வரென் றியாய்முன் சாற்
றுதல்சாற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சீருகவு கணவரெடா டிப்போற்
றுமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தார். (கூ)

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

பொன்மலய மயிலரச புரிந்து காக்கும் புவிமுழுதோர் புரமெனவே
புரக்கும் வேந்தன், மன்மதிநன் மரபேங்க விருக்கோ மாறன் மாறறுசுக்
தரமாதி ஞநி மாறன், மென்முளரிக் கண்ணுவக்தோ னருளால் வேலோன்
விமலைதடா தகைவயினுக் கிரஞ ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடையொடுமுற்
பலிக்கு மோலி நனிசிவித்தான் கோச்சடில வரும னென்றார். (கo)

கக.—வளைவேல்கெண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தாவறுமுக் கிரன்றலையிற் புவிவன் பரம் தாங்கெனவைத் தருள்புரிந்
தன் னெமையோர் வேந்த, னேவமுடி சாடுனை யீயுர் தந்து நாக்குடல்

சுவறவெறி கெனவே லீந்து, மேவருகந் திகம்போல விமையோர் வாழ்பொன் மேருவினை யடிக்கெனவன் செண்டை நல்கித், தேவர்புகழ் மணம்புணர்வித் தமலி யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொடுமவுறந்தான் செழிக்க வையம். (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

தாணுவலி யறிவானங் கெண்ணி யேவந் தடங்கடலைச் சுரர்சித்தர் மனி தர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப் புட்கலா வருத்த முதற் புயல்க ணுன்கை, மாணுறுமா மழையையே வறகான் மாட மோக்கி வலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி, நாணுதெழுந்தருச்சித்தான் வருணன் றூய நகரிதனை நான்மாடக் கூட லென்றார். (கஉ)

கஊ.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

மாத்திரைபொக் கணம்யோக பட்டத் தோடி மதுரையிலெல் லாம்வல்ல சித்த ராகி, யேத்தியட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மினவனைசிந் திடவெங்கும் வந்து லாவிச், சேர்த்திடுமன் னுள்பிடிப்ப வகப்ப டாது சென்றமருத் தின் றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர்த், தோத்திரஞ்சே ராலயத்துட் டென்னர் கோமான் றொழுதிடுவான் வரமதியா திருந்தான் சொக்கன். (கஊ)

கஎ.—கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

வல்லவரீ யாக்கினு சித்த ஞயின் வாங்குவிகல் லிபத்தால்யாங் காண்ப மென்றே, யெல்லவர்கா ணக்கைக்கன் னலைக்காட் டாமுன் வாங்கியயின் றிதுகமல நாள மென்றே, செல்லருமார் பணிதரள வடமும் பற்றித் தனை வினையின் றநிரமுழங் கிடமுன் போதும், வில்லரச னஞ்சியதி சயிப்ப வானில் விரைவினெடு நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்தன். (கஎ)

கஏ.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தவிசுவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கன்மாப் பாவறிவ தொருப்லகை தக் தே பின்பு, புவிபுகழ்கீ ரன்பரணன் கபிலன் முன்னுப் புகழ்ந்தடைவி னிருக் திதமிழ் வைத்தாங் கெய்தி, விவிதமெனுங் காலகீ ளத்தாற் செய்யு டலை மயங்கி மீண்டொருகான் மலைதல் கொண்டான், டவைபொருந்து பொருள் செய்து கூட்டித் தாறு மேறினு னரனுப்பத் தொன்ப தென்றார். (ஏஇ)

கஐ.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

திருந்திசிவ முனிதருமி தளர்ந்தேதன் மன்றல் செய்வான்வண் பொரு ளிலையென் றேத்த விங்குப், பொருந்துமடங் தையரொடியர் தலத்தி லாவும் புகழ்மாற னணைந்தமனங் கண்டீ தென்கொ, லருந்தமிழா லிதுபொருத்தப் பாடி வாரே லளிப்பலென்றோர் பொற்கிழிதற் சபையுட் டீக்க, முருந்தனை யான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடிக் கிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தனன்கீழ் நின்றே. (கஐ)

கஎ.—நக்கீரனைக் கையேற்றின திருவிளையாடல்.

காவலரு ரன்பர்பிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே சக்கீரன் பிழைபொறுத் தின் றுதற்கட் டீயால், வேவுறச்சுட் டிடுதியர்கீத் தருவே கல்வி, விளங்கியு சொல் வெறும்புகழ்த் தரிதி கேட்டுப், பூவைகயற் கண்ணியொடும் பொய்கை

மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடுத்துக் காயேற் றென்றே, தேவர்புக ழாலயத்துட் சென்று போற்றத் தேவியொடுஞ் சென்றுகா யேற்றி னானே.

கஅ.—தூறுமுனிக்குத் தனிழ்தாத்த திருவிளையாடல்.

ஒண்கவிருன் றும்பின்ன முறுகே ரற்கிங் குரைதமிழ்நூ லருள்பவர்யா ரெனவெம் மன்னே, திண்புவிப்போர் துயர்தருதென் றிசைவை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, விண்புகழ்முத் தமிழுரைத் தா பென்றி றைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனனீ நினைத்தி ருந்தா, யெண் வழிநன் றென்றவற்கு மூணர்த்து வாயென் றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ளுபதே சித்தான். (கஅ)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையனூர் பொருட்கே ளுருந் தகைமைபெற வரையெழுதி மலிந்'முன்சென், றெங்கட்கீ தறிபவனே நல்ல சொல்லென் றியம்பவெல் லா மறிவனிவ்வூர் வணிகன் மைந்தன், றுங்கவருத் திரசன்ம னூமன் றன்னைத் தூயமண்ட பத்துவைத்துச் சொன்மி னன்மைக், கங்கமுறும் புளகெனப்போக் திருத்திக் கண்டே யக்கீரன் முதன்மூவ ருரைகொண் டார்கள். ()

உ0.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகாண மன்னிகந்து தன்னை கொந்தே, வீறுயரா லயத்தனுகிப் பொருளீ சொல்லுன் மெல்லி யென மறைபுகலு மிகந்த தன்னை, மாறகலுன் றேவியைமற் றிலையென் றேத்தி வணங்தேக யானுமே குவலென் றேகி, யேறியசங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போக்தா னிடத்தைவட திருவால வாயென் னூர்கள். (உ0)

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

லெமது னையையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண்ஞா னக்கண்ணுற் கண்ட போதே, யேலவருங் கனவிரிலுக் கிரமா தன்பா லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் றேகின், றேலமொடுங் கழியவருங் கடலே யாமுன் னுதவியவே லெறிந்துசுவற் றென்னப் போதும், வேலைசுவ றிடவேலே யெறிக் தா னுமம் வேலைவடிம் பலம்பகின்ரு னென்ரு ரன்றே. (உக)

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கீ கமங்களியம் புங்தாற் கேட்ட வரியபொருண் மறங்கிடக் கண் டமலன் சீறி, வெம்பரதர் குலத்திதிபோ கெனவு தித்த மெல்லியைக் கொள் வானுருக்கொண் டணுகிக் கேட்பக், கம்புத்திக் கொலைமகர வலை யொளி றுண்டெங் கவலறவீ வலைவீசிப் பிடித்து வந்தா, னம்புதரு குவமென வம் முரைபுரி ஞெடு களிமகரம் பிடித்தலைவின் மனஞ்செய் தானுல்.(உஉ)

உங.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவர்ந் தவர்கொழுகார் சவிழ்ப்பப் போந்தே, சோதையர்தீன் வணிகர் குலத்திதித் திலங்கக் கோல வளைவணிகனுக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிச்சு லாக்கித் தியில் வீழ்ந் திறிவா ஞெருப்பதெங்கால் விருப்போ டுஞ்சி, யாதியுரு மறைத்தொருதன் னுருவங் காட்டி யவருவப்ப வுயர்குலமென் றருளிச் செய்தான். (உங)

உச.—இலக்கினையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பானோர் பழுதில் சோழன் கனப்படையோ டெய்தி வையை வடதீ ரத்தி, னுடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க னயந்திரவு பக லாக்கிச் சென்று மாற, னீகையல் பொறித்தடைத்த வடபால் வாயி னீடி மதிலி னெடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன், சேடருவங் காட்டிவிடத் தடைத்தா னேற்றின் நிகழுமிலச் சினைவாயி லெனப்பொ றித்தே. (உச)

உரு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளினு துதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மைந்தி னடல் வேட்டைக் காட்டிற், றழியபுலி தாதையைக்கொண் டேக வங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வர்நிதி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின்முடி சூடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் றென்றே யுங்காற், கொழி தமிழ்தேர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொணர்ந்துவிற்ற மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (உரு)

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவறறுமீ னவனெனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெலமாட் டான் சமணர் தம்மாற், புவனிவளர் மதுரையையோர் கவளமாகப் போந்து விழுங் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, விவர்புகழ்பே ரட்டாலை மீது நின்றே ரேவிடக்கண் டியானைமலை யென்ற ரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்தியீலத் திமலை யென்றார் கோறுட்டா னட்டாலை வீர னென்றார். (உசு)

உள.—ஞானுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

கணாதர் தமிலொருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதக மழிவாத புரத்தி வாழ்ந், தணராமாத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன் றனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்பொன் னுடுபெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டித்தன், னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீர்தே கென்ன வேதினுன் றென்மதுரை வேந்தன் றன் பால். (உள)

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மாறனுயர் சிறப்பீன் வைகி, யொருமையொடு விண்ணவரும் வருமென் றோதிப் பரிதவிப்ப வுனைத்துவிட்ட முறைசெய் வோர்க, ளிருநிலனைக் கொடுந்தண்ட மாற்றி ராகி யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்கொணர்ந் திட் டுசைத்துக் காட்டி யாடையும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (உஅ)

உக.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

அருளாற்பண் டியிற்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு மூன்மை யோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருளாசம் புலிமாறன் பெருமி யேங்கக் குறுநரி யாய் நெடியகுரல் காட்டப் போந்து, மருளாருந் துறையாள ருமைப்பச் சால மிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத வூரர், வெருளாதண் மழிழ்ந்தியார் போன்று செல்ல வேகுண்டுகண்டீ சிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (உக)

ரூ0.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும் வையை மேன்மைநதி யுடைப் படைப்பா னஸ்ட்ந்த வம்மை, யூதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்சு மந்தான் டடிபட்ட மாதெறிங்கும் படலீ தேதென், ரோதுங்கான் முனியைவிடு விடென் ரோர் வாக்காங் ஙயர்வான்ரோன் றச்சிறைவிட் டழைத்துள் ளஞ்சிப், பாத மல ரிறைஞ்சிதும்மிச் சையிற்போ மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்ரன் மாற னென்ரூர்.

ரூக.—விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

வரமுனிவ ஞெருவன்ரன் மகவைப் பாக வதன்வரவே தங்கண்டீந் திடச்சீ றுற்ரு, ருரைசெயவுண் டென்ரூறி விடுப்பச் சென்ரே னுரைசைவன் மகளென்று தொடானம் மீச, னைவிருத்த ஞுப்புருத்தட் டுமார ஞகி கனிமாழி வரவழும்பா லனுமாய்க் காட்டிப், பெரிதுமழ கிதென்றுதள்ள வருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண்டகன்ரான் வியக்க யாரும். (ரூக)

ரூஉ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னனுவக் கறுபத்து மூன்ரூய்ந் தெண்ணெண் டிஞ்கலேவல் லா னெனவாங் கண்ர்தோர் பட்டன், மன்னியநாட் டியமறியாய் வளவ னுமம் வருசகல கலாவலவ னென்னக் கற்ரூங், ருன்னுமன்னோர் தாள்வருத்தம் பொரூனேய்ந் தீச ஞெருதாளி னின்ரூனென் றமுங்கு வான்கண்டன்ன வட் டீழ்பாலிந் திரற்கு முன்ன மாடிஞன் கான்மாறி யாடி ஞலல். (ரூஉ)

ரூரு.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மனைவியொடும் போந்திருந்து வழிக்க ஞன்மேல் வனசரன்முன் இளி யெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமரணம் வரவருவே டனைத்த டித்துத் தலைக் கடைசார்ந் தபயமிடும் பனவ னேடி, நனியிருளின் மணமனைபோ யருளா னிற்ப நமன்படர்மா நினைக்கொன்ற விசேடஞ் சொல்லி, யினிவரனைப் பசு வாற்கொல் லமெனக் கொல்ல வெழிலிவழுதி யினுக்தெளிந்தான் மறையோ னுள்ளம். (ரூரு)

ரூசு.—மிகாபாதகத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

அனையமன மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வத்தனை மண் கொட்டால் வெட்டாக், கனையிருளிற் கொடுபோங்கால் வேடர் மாதைக் கைக்கொடுசெல் வாரடித்த புண்ணீ மொய்ப்பத், தனைவினின்மண் ணுலகினில்வா .வென்பா ரின்றிச் சுழன்றுதவத், தாற்கடம்ப வனத்தின் மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெறுத்து வேனத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (ரூசு)

ரூடு.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்குண் டாக்வெனும் பணிக்க னிடத் தடைந்து கற்ரூங், தென்பரவா யுதகலேகன் பயில்வோர் தம்முட் சித்தனெனு மொருதீம்பன் மூற்றுங்,கற்று, மின்பரவா சாண்மனைகை தொடக் கண் ஊசன் விருத்தனென்ரே விதுநினைந்தாய் வெட்ட வாவென், றென் பூர்வ தவனுருக்கொண் டறைகூ ழீச்சென் றிஞ்லிறுட்போய் மறுகேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (ரூடு)

ஈசு.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகரன் னெறிபொ ருது விடுமரவை ராகமலி யென்ன முன்னம், பஞ்சவனேர் கணையினு லெய்ய வாயாற் படக்கக்கும் விடம்பரத்து நராரா ருது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென் றேத்தத் திங்க ணல்லமுதான் மதுரையென மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்பின் பசுவைவிட விடை யை யேவி வலிதொலைத்தா னிடபகிரீ பசுவெற் பென்றூர். (ஈசு)

ஈஎ.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் றியாரும் போற்றியசம் பந்தரென் றோர் புதல்வர் தோன்றித், தகவுமையா டிருமுலைப்பா லமுத முண்டு தந்த ருண்ஞா னம்பெற்று மதுரை மேவிப், பகவனரு ளால்விட்ட மடத்தி லிட்ட பதிழன்மா றணக்கேவித் தணியா வெப்புந், திகையமணர் காணவொழித் தொழியாக் கூனுந் தீரநிமிர்த் தார்புனைதத் திருவெண் ணீற்றூர். (ஈஎ)

ஈஅ.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிடை யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா வேடுடை யார் வென்றே ரென்று, முரண்டரூவா தூணைத்தேறி யழலாழ் வன்னி மூடுகி மிசை யேடெவையும் வேவ வேவா, தரண்டருநல் லேடெடுத்தார் தம்மோ டன்னு மாற்றிலிட வாவென்றூற் றிட்டுத் தங்கள், கரண்டருமே டாழிசெல்க் காழி யீரே டெதிரேற வேறினூர் கழுவாய் மீது. (ஈஅ)

ஈகக.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

அடற்படையா னெனவேண்டி மம்பொ னல்கி யரனடியார்க் கமுதாக்கி யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொந்த வீரன் சுந்தர சா மந்தனென்போன் றன்னைக் கூவி, மிடற்படைமீ னவனுண்ட படையா வென்ன விமலனுண்டே லவையுண்டென் றுரைத்தோ னுக்காத், திடப்படு புள் ளியும்வடுவுங் காட்டிச் சொக்கன்சேனைகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க் காட்டிட்டான். (ஈகக)

ஈ0.—உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

ஈசனையுண் டென்றேத்தி, மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவி வேள்வி குன்றி வானம், பேசலகம் பொழியாமல் வாடக் கண்ட பெருவழுதி தளர்ந்திரவு துயிலும் போது, நேசமுனி வனமறைத்த தானின் ஞடி நிலை நனிர்ந்த தவனாகம்போற் பழிச்சி தென்றுக், தெசொடொ ணப்பொலியும் பெயும்வா னென்றே செப்பினன்பொற் கிழிகனவில் வைத்தான் சென்றே.()

ஈக.—மாமனுகவத்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் றங்கைமைந்தன் மைந்தனெனத் தன்செல்வ கல்கி யிங்குத், தகைமைபெற விருமெனைவைத் தேகத் தள்ளித் தீயத்தா ரில்லமொடு தனங்களைக் கொள்ள, விழப்போம் வனிதைமக வொடுங்கோ யிற்போக் நிறைவவெனச் செய்திசொல்ல விரங்கிச் சொக்கன், மிகையறிமா நலனுருக்கொண் டவையி லேறி வேண்டாரை விடவென்றான் வியப்பு யாரும். (சகி)

சஉ.—அட்டமாசித்திபகரீந்த திருவிளையாடல்.

அரன்சயிலே யின்கணிறைஞ் சியக்கி மாரோ ரறுவருயர் சித்தியெட்டுங் கேட்குங் காலைத், திரமுறக்கே ளாதிமறந் திறைஞ்ச நீர்போய்த் தென்னுட் டீற் பட்டமங்கி லத்தாற் கீழ்வீழ்ந், தரணுறுகல் லாக்கிடத்திர் கீபக் கானத் துறைகுவம்யா மவணுற்றே சித்தி யாவும், விரவவறை குவதுங்கல் லுரு நீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவியறி வீத்தா ளுய்ய. (சஉ)

சஊ.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெனவழுதி தமையன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபெண் கொண்டபய னெடுங்கூ டிப்போய், வரவேற்று வடகாட்டுப் பகையும் வென்று வந்ததமிழ் மதுரைகொள்வா னெதிரக் கண்டு, தெரிவோத் துடன் முன்னேன் சொக்குண் டென்று சிந்தித்தேற் றிடச்சென்று பாலி யாக்கி, யரிபோற்றுங் கடவுளுனே யெனத்தற் சேர்ந்த வரசுவெல வுதவிவைத்தான் றண்ணீர்ப் பந்தர். (சஊ)

சஎ.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மன்னவர்மே வரும்வரவிற் றிரளுங் கெண்ணீர் வந்தென்று விழுவ்மழை யென்று போற்ற, வுன்னுமுன முதலியுரை கொடாத மாறற் குறுவலிகாண் பானுர முதவப் பூண, வின்னருளா லிருந்துளங்கண் டேகு மென்ன வேகனருள் வழுதிபுய லரசர் தம்மை, மின்னிளை மிடவனெந் தோலே போக்க வேளாளர் பிணையில்விட்டாண் மழைமுகில் கிற்றுரல். (சஎ)

சஏ.—பொன்னையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னையன் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக் கும்பிடி வாண் மெழுகு சாத்தி, மேயணைந் பொருள்பெறுவ் கொக்குண் டென்று மிகவருத்தங் காற்கித்த ராச்சென்ன முண்டு, மாடனவல் லிரும்புதரச் சொல்லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசனத்தைச் சொலித்தான் தந்தி, பாவணத் தாள் சொலிச்செய்திறை யுருக்கணடானன்மெய்ப் பத்தியெதில் கண்டள்ளி முத்தங் கொண்டாள். (சஏ)

சஐ.—சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழைத்த திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுரைகொள்வான் றிறங்கள் பேசிச் சென்றடர செக் கையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், நம்பனென வவனெதிரே சோன்றச்சொக் கன் முண்டெரி மேல்வேடக் குதிரை யாளாய், கம்புவிசைப் போக்குபரி காட்டிக் காட்டி நளிபாய்ந்து மேற்றடத்துத் தீரத்தேறி, வம்பிறுடன் பாய்ந்துரு சை தாங்காச் சோழ மனைக்கொண்டாழித் தத்துடங்கொள்ட டாழியென்றார்.

சஒ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

தூங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலையா வாறிங் குயர்ந்திடுகிற் றலினடியு ரென்ற ரூழ் கூறி, நீங்கியபி னெருசெரியுண் மோன்றிச் சொக்கே நீணகருக லெல் லோட்டென்ற போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டென்று விட்ட பாத்தள் பற்றி நாய்வால்வைத்துத்தன் கதியாற் குழுத், தூங்குபுகழ் மதுரைத்னைத் திருமு டங்க திருவால வாயான வாயெண் மூர்கள். (சஒ)

சஅ.—வரதணைங்கீத்தச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்மீள் வாகித் தாளிற் றிகழ்நிதியில் வழியுறங்கு மறிதீயோன் றுஞ்சக், கனசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங்கக் காணுன்முெய் வருந்துங்கால் வெல்வான் போந்த, வினமார்சேம் பியற்சயித்துத் தேயங் கைக்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழித்துப் போகி, மனமார்நின் னுலகிங்குக் காட்டென் றேத்தும் வரகுணற்குச் சிவலோகங் காட்டி ஞனல்.

சக.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

அன்புடையோ னெருசோழன் மதுரை கெல்வா னணுகலுங்கண் ளெந்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தானை மருங்குவரப் போரின்கட் பொருவான் போந்த, பொன்பரவு மூளந்தெளிந்த செழியற் காவோர் பொருகணையா லருகணையுஞ் சேணே மாளக், கொன் பரவ வணைந்தறிவான் பொறித்து விட்ட கோலின்விடை கண்டுவிடை கொண்டு போனன். (சக)

நூ.—உலவாக்கிகோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ னுரு மரனடியார்க் கமகிழ மாதங் ானும், விஞ்சுமனத் தமுதுபடைத்தொழுக மாய மிடிபுகுந்தாங் கமுதளித்தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிற்றனிசைந் தருவா ரில்லை யீபவரைக் காட்டாயேன் மடிவ லென்ன, வுஞ்சிடகன் கனவினன விற்கா ணப்போய்க் காட்டியுல வாவரிசிக் கோட்டை வைத்தான். (நூ)

நுக.—பூர்த்தியாக்கத் அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் கையில் வீழ்ந்து மதுரைகொண்டு வழு தியைவென் றுலகை யாளுங், கைதவக்கன் னடனேயுமண் மழையான் மாற் றிக் காதலினற் சாத்தெரருநாண் முட்டுக் கண்டு, பைதலொடு சிந்தனைத்த முழங்கை வட்டப் பாறையிற்றேய்த் திடும்வணிக மூர்த்தி தன்னை, மொய் சடைமா மதுலியக்க மணிபூ னுரிய முழுப்பூச்சா முழ்மையா லுலகாள் வித் தான். (நுக)

நுஉ.—கரியார் நரியார் பாப்பதுத்த திருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க் சரியார் நரி யாரர மிருவர்கவிப் புலவ்வட நாட்டி லின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனவன்கவிதை பாடி நேருங்கா னெறிமயக்க முறக்கண் டீசன், றிலகவிடி விடையருப் நினையான் மேய்த்துச் செலும் வனத்திற் ரேன்றிபிது முன்னந் தென்னர்க், குலபுக ழூரியதென கவின்று காட்டி யுடன்பருத்து சாத்துதமிழ் மாலை கொண்டான். (நுஉ)

நுங.—புலிமூலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

சித்திரைச்சித் திரைக்குவந்து மகவான் பூசை செயுங்காலே மனற்புரத் தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்தபுகழ் வணிகன்கண் டவண்டரித்து விடுன் வனத்தை முற்றைநாட் சென்று சொல்லப், பத்தியொடு வருஞ்செழியன் புலிமு லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டு விசேட முள்ளஞ்சித்தியவிப் பதித் கெல்லை காட்டென் றேத்தி நிகழ்சித்த னெனவெல்லை காட்டி ஞனல். (நுங)

நுச.—சாதாரிபாடின தீருவினையாடல்.

இசைவல்லா(னெனும்பாணன் வடதே யத்தா னெய்திடமா றன்பத்தி ரனேவா வென்றே, வசையில்லா யங்ஙெபொ கெவா தென்ன வந்துசொக் குண் டென்றிருப்பப் பாணர் வேந்த, னசைவில்லா வடிமையென விறகு கூறி யரையிருளித் சாதாரி யிறைவன் பாடத், திசைசில்லா தொளித்துவிடி வதன் முன் போனஞ் றிறற்பாணன் கினைரொடெம் வெருக்கொண் டாங்கு. (நுச)

நுடு.—திருமகங்கொடுத்த தீருவினையாடல்.

இன்னிசைபா டேம்புகழ்ப்பத் திரன்கொ டுப்பா னிறைவனிதி யில்லை யென வருந்துங் காற்போய், மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மென்று வரைந் தொர்திரு முகங்ஙனவி னனவிற் காண, முன்னுதவி நம்மன்பன் சேர மான் பான் முடிகென்று விடைகொடுப்பப் போனன் சால, மின்னுபொருள் வேண்டுவன் நல்க வாங்கி மேவியிருந் தனன்வழங்கிச் சொக்கை வாழ்த்தி.()

நுசு.—பலகையிட்ட தீருவினையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்டுமனம் பொறாது மற்றப் பெரும்பாண ரிருப்பப் பத் திரனு மன்பா, லுருகுமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கங்கு லுறுகளும் பாடி துமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய்ங் கோவக்கன் மாரி யேயி மெய்யன்பு கண்டியாரும் வழுத்தச் சங்கத், திருமையிற் பலகைதந்தோ னிருந்து பா டென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னினிமை கூர்ந்து. (நுக)

நுஎ.—இசைவாதுவென்ற தீருவினையாடல்.

கலையுமதத் திரன்மனேவி முல்லை மாலை கனிவழுதி னினைவதனைத் தள்ள நாணிப், புவனியிற்றீ பாந்தரத்து நின்றுந் தேடிப் பொருவிலொரு பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரளவயினிற்றேற் றுள்சுமக்க வென்று பேசி யறிதியிசைத் திடவலையிற் பாடிச் சாய்ந்த, வினைபுரிவல் பரும்பிரமி மாலை முல்லைத் தேமாலை கழுத்திலிடப் பெற்று ளன்றே. (நுஎ)

நுஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான தீருவினையாடல்.

உயர்தந்தை யிறக்கிடப்பன் னிருவர் மைந்த ரூழ்வினையாற் காட்டுறை வன் னியர்கள் போக்கோ, ரயர்வறுதூற் றிருப்பமுனி வன்சூழ்ந் தேகும் மங்கைகொட்டி யிகழவவர் தம்மைப் பன்றி, வயிறுதியி னெனமுனிவன் சபிப்பத் தாயும் வந்துதியா முனம்வேட்டைக் காட்டிற் றுஞ்ச, வியலுறுதா யிழந்தகுரு ஞேளீ ராறு மினிதுயத்தாய் வடிவின்மூலை யூட்டி ஞனே. (நுஅ)

நுகூ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த தீருவினையாடல்.

அருளுமையாள் பெரியவனீ சிறிய பன்றி யாகவெமைத் தணிமூலைப்பா லளித்தா யுண்ட, குருளைகளீ ராறுமுய்யும் வண்ணங் கண்பார்த் தருளென கம் மிறைகருணை கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறுவே ளாண்டலிவன் மைந்த ராகித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த, மருளறவன் னியர்ப்பன் றீ குறும்ப ரென்பார் வளர்ந்தமலை யைப்பன்றி மலையென் பாரால். (நுகூ)

நுஅ.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த தீருவினையாடல்.

கோடிக்கஞ்சிக் கருங்குருவி போற்று கூடற் கோயில்வல நாளுஞ்சூழ் தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம் தென்னும் பகர்வெண்பி

மந்திரத்தை யுபதே சித்து, மிடிக்கஞ்சாய் இலேகவ்ளாடு முச்ச ரித்து வெம் பகைவென் றிருக்கெனவந் தினங்க ளோடும், வடிக்குங்கூர் மூக்கலகாற் காக்கிக யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டிலகோர் வலியா னென்னூர். (சுo)

சுஉ.—ம்மாமேருவிற் கயல்செண்டுபோறித்த திருவிளையாடல்.

அந்தணனா யிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்துசெம்மே னெனக்கனவி லீசனெய்தி யிருஞ்சென் டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டு, மைந்ததனந் தறித்தெடுத்துன் கயலு மிட்டு வந்தவனா வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியு மெனச் சொன்ன செப்து காலமழை பொழிதரப்புல் ஓழி வாழ்ந்தான். ()

சுஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுரைவளம் பதியிருக்கு மருக னுக்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலிவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொடும்போங்காற் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மணந்து போத, வல்குமனம் பொ ருதமுன்கொண் மனைவி காண வழைத்தான்மூச் சான்றீசன் இணறு வன்னி.

சுஊ.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

வ்திவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்பு காமுன், புதுநீரா றுதயமா முன்னிவர்ச் சூழ்ந்து புணராமீனலியாது நிற்பக் கண்டு, துதிஞானம் பிறந்துகொலே தவி ந்து போந்து சொக்கனரு ளுடைய னெனக் கோயில் சூழும், விதிநாளை வந்தனையை விரும்பி வாவி மீனெழித் துச் சிவலோகங் கொடுத்தா லன்றே. (சுஙு)

சுஎ.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

பொற்புறுகண் ணுவன்முதலா முனிவ ரெல்லாம் போற்றுதிரே தாயுகத் தா திக்கட் கூடி, முற்புகலுங் கலியுகத்தி லிறந்த வேத மொழிபவர்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், நற்பரமா மதுரைதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் றருளக்கேட் டுணர்ந்து போற்ற, நற்பரம குருவீடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொகை வின்றான். (சுச)

கணபதிதுணை.

திருவ்சாத்தான நான்மணிமாலை.

உஅ - ம் செய்யுள்.

அ க வ ல்.

உண்மையி னுணர்ந்த வுறுபொரு ளன்பர்
கண்ணினு ணிறைந்த காட்சியை யுளப்பி
னிந்திரன் பழிதீர்த் திபத்தினுக் கருளி
வந்து மும்மூலத் தடாதகை பிறந்துழி
யிதமீபெற மணஞ்செய் திறையா னதுவும்
பதஞ்சலி முனிக்குப் பரநடஞ் செய்தது
நீறணி பூத நிறையா தண்டதற்
காறமைத் ததுமுய லேலகட லழைத்ததுஞ்
சக்கர மலபத் தவசீன யழைத்தது
முக்கி ரப்பெரு வழுதி பிறந்ததுங்
கூனல் வளவேல் செண்டு கொடுத்தது
கான்மா டத்திருக் கூட லானது
மெல்லாம் வல்ல சித்த ரானதுங்
கல்லாம் யானை கருப்பு வாங்கியதுஞ்
சங்கப் பலகை தனையழித் ததுவுந்
தங்கப் பொற்கிழி தொடர்ந் தறுத்ததுவு
மறுவறு கீரன் வண்கனை யேற்றிக்
குறுமுனிக் குத்தமிழ் கூறியீந் ததுவு
மூண்மை நற்றமி ழாமை யறிந்ததும்
பண்புட னிடைக்கா டன்பின் போனது
மலிகடல் சுவற வயில்வே லெறிந்ததும்
வலிவி சயதம் வளையல்விற் றதுவு
மேனுறு மிடப விலச்சினை யிட்டது
மாணிக்கம் விற்றதும் வல்லிப மெய்தது
முரிய ஞான முபதேத் சித்தது
நரிபரி யானதும் பரிநரி யானதும்
வருத்த மின்றி மண்சுமந் தருளி
விருத்த குமார பால னானதுவும்
பதமா றியதும் பழியஞ் சியது

நூ0 மதிபா தகந்தீர்த் தங்கம் வெட்டியது
மதுரை யானதும் வண்சுரந் தீர்த்ததுங்
கதியி லமணரைக் கழுவேற் றியதும்
விலகா தரசன்மூன் மெய்க்காட் டிட்டது
மூலவாக் கிறிகொடித் துயர்வழக் குரைத்தது
நூடு மட்டமா சித்தி யருளிய வதுவு
மிட்டமாய்த் தண்ணீர்ப் பந்தர்வைத் திருந்தது
மூன்னமிந் திரன்முடி மிசைவீழ் வெறிந்ததும்
பொன்னனை யாளுக் கருளது ரைத்ததும்
வெருவாச் சோழனை யாழ்யில் வீழ்த்தித்
சூ0 திருவால வாயெனச் செப்பிய செயலும்
வருகுணன் றனக்குச் சிவலோ கத்தினை
விரைவினிற் காட்டி விடைக்குறி யெய்தது
மூற்றமிக் குலவாக் கோட்டை வைத்தது
மூன்றி யார்க்கு முதலர சளித்ததுங்
சுடு காரியார் நாரியார் கவின்பாப் பருந்ததும்
வார்புலி முலைபுல் வாய்க்கரு ளியதுஞ்
சாரமா விசைச்சா தாரிபா டியதுஞ்
சேரமா னுக்குத் திருமுகங் கொடுத்ததும்
பலகை யிட்டதும் பாட்டிடை வென்றதுந்
நூ0 நலமிசைப் பன்றிந் தாயா யருளிக்
காளைக் கரிக்கரு ளித்கரு ளியது
[illegible]பொன் பெருவிற் பொறித்ததும்
சாட்சி யழைத்தது ரைவிடுத் தருளா
வாட்சி நாளைக் கருட்பிர மளித்ததும்
நூடு வேதங் களைகண் டருளிய வீறுமா
நாதனெண் ணெண்டி ருநட னநடித்தே
தெள்ளிய நில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்
வெள்ளியம் பலத்தும் வியன்மா வனத்த
னமிர்தமெய் வடிவா யருளிய பெருமை
சூ0 நமர்கமே யுலது நவிலுவ தரிதே.

திருவிளையாடற்கருணைத் திருவிருத்தம். கக - ம் பாடல்.

சந்தனமுட் டிடமுழங்கை தனையுளைத்தார்க் கினியவர சளித்து நாலோர்
செந்தமிழைப் பாதிபகுந் திகல்செய்கொடும் புலிமுலைகீயச் சிறிய புல்லூழ்
வந்தருந்தும் படியளித்த மாமதுரை யங்கயற்கண் மணவா ளாதீர்க்
கந்தமலர்க் கடம்பவன மேவுசுந்த ரேச்சுரனே கருணை வாழ்வே.

திருவிளையாடற்புராணக்குறிப்புரை.

காப்பு.

க. 'சொக்கநாயகன் - சுந்தரேசர். *(க) உரு.

உ. சொல் பகவினுய். அன்பு அகம் இல் நாயகன். முன் - தமையனர். பொற்பு அகம் வில் - அழகிய மலையாகிய வில்; அகம், வடமொழி. நாயகனுகிய முனிவன்-சிவபெருமான். சிவபெருமானே, அருந்தவன், நற்றவனென்பர் பின்னும்; (உ) கஉ, (கஅ) ஙு; புறநா. கட: "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே".

ங. முன்மேனி-திருமால். புரம்-உடம்பு. பனுவல் - நூல், செய்யுள்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. நிறங்கட்கு அப்புறநாதன்; நிறம் - வர்ணம்; உருவம். உள் நினைந்து. சித் கணன் - ஞானப்பிழம்பாக உள்ளார். அச்சித்திரகாயம் - புலி; வியாக்கிரபாதர்; அ, உலகறிசுட்டு. கட்செவி - பாம்பு; பதஞ்சலிமுனிவர். செறித்து திருத்தக் காண. 'வாழ்த்துவாம்' என்று வருவித்துக்கொள்க; பின்வேண்டுமிடத்தும் இப்படியேகொள்க; போற்றி* எனலுமாம்.

உ. பொன்றக்கண்டவன்-அழியச் செய்தவர். கரிபொற்குன்று-யானை; கயாசுரன். தரக்குக்கு - வியாக்கிரபாதருக்கு; தரக்கு - புலி. தென்தலம் - தென்னகம். புரிப்பித்து - குஞ்சிப்பித்து; வினையச்செய்து. 'திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது அடிக்கு; பின்னுள்ளவைகளுமிப்படியே.

ஙு. திருவம்பலம், அருள்முதலியவற்றைத்தரும்; சந்ததிமுதலியவற்றைத்தரும்.

ச. 'கைகுத்துறும் - கைகுத்துறுவார். தன் அண்டம் - பிரமாண்டம். அன்னமென்றது பிரமதேவரை. இன்னம்பம் - தின்பமுறுவார். பழஞ்சொல்லாகிய மந்திரம் - பஞ்சாக்கரம். பன்னுங்கள், முன்னிலேப்பன்மையேவல். பதம் - திருவடி. கண்ணன் இம்மண்குடைந்து உள்நைந்துறும்; அன்னம் பறந்து கின்னம்படும்; ஆதலால், மந்திரத்தைப் பன்னுங்களென்று கூறி, சிலம்பு பத்தைத்தற்குக் இடமாகிய பொன்னம்பலமென்க.

* ஞ். அரு-அருமை. போற்றி-பாதகாத்தருள்க; வியங்கோள்.

கூ. இசழி மலர் - கொன்றைமலர். இதில், கேசாதிபாதாந்தம் முறையே கூறப்பெற்றுள்ளன.

எ, பயழமல்வனை-சிவபெருமான்.

அ. ஆயிரந்தென்றல் - உயிர்போன்ற அழகியதென்றல்; தென்றல் வெற்பு - பொதியில். காவலர்தியம் - சம்புத்தீவு. மூவர்கட்கரியவன் [illegible] தரக்கடவள்; சோமசுந்தரக்கடவுள் திப்பச் சங்கப்புலவர்கள் இருந்தது, "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" என்றும் செய்யுளைக் குற்றங்கூறியவர் யாவரென்றபொழுது; (திருநாட்) கூ; (கசு) உ0; (கள) எ.

கூ. 'பல்லுகம்' என்றது, கான்குயுகங்களையும்; நிருக. கஅ.

கஎ. இரசதம்படர் சிதம்பரம்-வெள்ளியம்பலம். அலம் - நிறைவு.

கக. மறை எடு-தமிழ்வேதமாகிய திருமுகப்பாசுரமெழுதிய ஏடு. வேடன் - கண்ணப்பர். வேள் தன்உடல் - மன்மதனுடைய உடம்பு. சேடன்-பா

* இந்த ( ) அடையாளத்திற்குப்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களின் எண்கள்; வினையை, செய்யுட்களின் எண்கள்.

மபு. சேடனையும் மதியையும் ஓடுகின் றநதியோடு தலையோட்டினையும் முடியிற்சூடும் உரவோர். கூடுமிடம் கூடனகர்.

கஉ. வீதி-சந்திரன். திரிபதகை - கங்கை. வீதம் - சாலோகமுதலிய நான்குவகை. திதிபுதல்வர் - அகூரர். கரளநதி - விடநதி; விடநதியை மதுரநதியாகச்செய்தவரலாற்றை, கூசும் திருவினையாடலாலுணர்க.

கந. மூகர் - ஊமர். கருதாதசீலர்-நினையாத இயல்பையுடையவர். வையாத - கொள்ளப்படாத. நாகராயர் - பாம்பின் அரசர்; என்றது மதுரையின் எல்லைகாட்டிய பாம்பை; தேவராசருமாம்.

கo-கந. இச்செய்யுட்களில், இத்தலத்தின் காரணப்பெயர்களாகிய கடம்பவனம், கூடல், மதுரை, திருவாலவாயென்பவை முறையே பாராட்டப்பட்டுள்ளன; (திருநக. அ-கக.)

கச. சுந்தரன் - சொக்கநாயகர். நண்ணடம் - சொக்கத்தாண்டவம்; 'சுந்தரனன்னடம்' என்று பாடங் கொண்டு, சொக்கத்தாண்டவமெனினுமாம்; (கி) கி - ம் பாடல்பார்க்க. இத்தலத்தில், சிவபெருமான், திருமால்முதலியவர்கள்பெருட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் நடம்புரிந்தருளினதென்பது, பழையநூல்களிற் கண்ட வரலாறு. இவ்வுண்மை, இந்நூலிற் பரக்கக்காணப்படும்; "காடிருமுனிவர்க் காடிய பெருமான்.", "கூடன் மாநகர் ராடிய வமுதை.", "பூதந் துள்ளப் பேய்கை மறிப்ப, வெங்குளவுயிரு மின்கிறைந் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்." (கல். கக, உo, உடு.) என்பவற்றாலுமுணர்க.

கடி. மதுரைமாதேவி: தடாதகைப்பிராட்டியார்; மதுராபதித்தெய்வமுமாம். பதஞ்சலிமுனிவர்க்காக நடம்புரிந்தமை, "வந்தபதஞ் சலிக்குநடஞ்செய்தவாறும்" (பதி. க.) என்பதனாலும், கி - ம் திருவினையாடலாலுமுணர்க.

ககு. (உஉ) ககூ: "அருமறைநாதம் பாட." சோதி - சிவபெருமான்; எழுவாய். நிதம் - நிலை.

கள. வடசொலென்றது, உத்தரமாபுராணத்துள்ள சாரசமுச்சயமென்னும் பகுதியை; (க) கடு. தமிழ்க் கொத்து-தமிழ்ச்செய்யுட்களின் தொகுதி. பாசம் - அன்பு, கயிறு.

கஅ. மடங்கல் - யமன். என்னத் தொடர்ந்து. ஞர் - சூரபன்மன்.

ககக. பாரார்-பூமியிலுள்ளார். இங்கே, 'தெய்வப்பாண்டியன்' என்றது போல, "தெய்வவான்வழுதி" என்பர்பின்னும்; (சு) ச. சூடி ஆளும்பெருமான் - சிவபெருமான்.

உo. வராபயம்-வரமும் அபயமும். கண்ட - செய்த, அறிந்த.

உஉ. சரியையாதிநான்குமார்க்கம். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். நாற்பத்தெண்ணாயிரவர் - நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்; நாற்பத்தெண்ணாயிரமாகேசரென்று இவர்கள் கூறப்பெறுவர். இப்பெயர், இல்லைமூவாயிரவர், திருப்பெருந்துறை முந்நூற்றுவர், திருவீழிமிழலை ஐஞ்ஞூற்றுவரென்பதுபோன்ற குழூஉப்பெயரென்றும், இவர்கள், இத்தலத்திலும் சிதம்பரம், காஞ்சீபுரம், திருப்பூவணமுதலியதலங்களிலும் திருத்தொண்டுபுரிந்து எழுந்தருளியிருந்த சிவனேசர் செல்வர்களென்றும் தெரிகின்றன.

உக. கடவுள் - முனிவன்.

அவையடக்கம்.

உ. தெய்வஅகத்தியன் - தெய்வமுனிவராகிய அகத்தியர்.

ங. முனிவன் - அகத்தியர். திருவிளையாடல் நவிலுதல்.

பதிகம்.

க. பூதம் - குண்டோதரன். உக்கிரவயிறு. அன்னக்குழிகள், காண்கு; (எ) ங.

உ. சடைஉக்கிரனார் - சடைமையுடைய உக்கிரப்பெருவழுதியார்; (கo) ங.; "நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தரு ணிமலன்." (கல். கூஅ) கலிலிபம்- கலி

லானை. "பாவறிசங்கப்பலகை" என் பர் பின்னும்; (கஙி) உ.

கூ. கீரன் - நக்கீரர். நோக்காலு ரைத்தல் - பார்வையால் உபதேசித் தல்; "பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்தபின்னர்" (கஅ) கூ. ஊமன் - உரு த்திரசன்மனுர்.

சு. விடைச்சூழி - ரிஷபமுத்திரை. வாரணம் - யானை.

கி. நாகம் மலை செய்து - பாம்பை மலையாகச்செய்து; (கூசு) கசு. கலி. விடம்.

கூ. பாலகன் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனுர். மேல் - அதன்பின். சால் - பாண்டிவிசேடம்; மிகுதியு மாம். தற்பணிந்த - தன்னைப்பணிந்த.

எ. மேகமன்னவர்நால்வர்; (கஉ) ச; (சச) கூசு, கூக; கொண்டாழி - மதுரையின்மேற்கேயுள்ளதோர் ஓ டை; கொண்டு அழித்தியதென்பது பொருள்; (சசு) உகு, உஎ; "மண்டி ருவேட்டுப் பஞ்சவர் பொருத, இன் னியுங் கொயுங் கிளர்படை நான்குங், திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக நிருஞ்ட் டிருவக், குலைக்கொண் டாழி குறியு டன் படைத்து, மறியப் புடைத்த மறங்கெழு பெருமான்." (கல்.அகூ.) நகர் - மதுரை. திருநெடுநர்: (சஎ) கூ. திருமுடங்கல்: ஷை கஜ. வாலவாய், ஆலவாய்: ஷை கக.

அ. புக்கில் - வீடு. மூர்த்தி - மூர்த் திநாயனுர். புலவர் - காரியார், நாரி யார். பழந்தொண்டர்களல் - பங்கிட்டு க்கொள்ளல்; (கூ0) கூ0; (இ2) கஉ. புல்வாய் - மான்; "புல்வாய் புலியின் முகம்புண்ணும்." (திருநாட்டு. கூ.) இ வ்வருமைச்சரிதம், "புலிமுகம் புல்வா யக்கருணினை போற்றி" (திருவா. போ ற்றி.) என்பதனுலும், "தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கன் முளிமுகம், பை ங்கட் புல்வாய் பரிணைக் கண்டு, வருணிறை பெருமான்" (கல். சஉ) என்பதனுலும், "பொன்னெயிற் சட மேய வனீதபுல் வாய்க்குப் புலிமுகம் யளித்தபுண் ணியம்போல்" (திருக் காளத்தி. பரத்து. இக) என்பதனுலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

கூ. சேரன் - சேரமான்பெருமாள் நாயனுர். பாணனுர் - பாணபத்திரர். புன்றித்தாய் - பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாய். ஏனனியர்கள் - சேனைத்தலைவர் கள்; மந்திரிகள், சிற்றரசர்களென்னும் பொருளிலும் வழங்கும்; (ஞான. அயி ந்த. எ.); "கருமுகிற் கனிகிறத் தழற் கட் பிறையெயிற், றரிதரு குட்டி யா யபன் னிரண்டினைச், செங்கோன் முகியிட் டருணிர் தேக்கிக், கொலை கள வென்னும் படர்கூ கட்டித், தீப் பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி ரூலகுபெற விகூக்கு, நாற் படைவண்ணிய ராக்கிய பெருமான்." (கல். சo.) பொறித்தல் - எழுதுதல்; "கழுவிலூடு கண்டுதிட்டி" என்பதின்னும்; (சுக) கஎ.

கo. மூலை - கற்பு.

கக. பொழிப்பெனினும் பதிகமெனினும் தொகையெனினுமொக்கும்.

நூல்வரலாறு.

க. வாரனுசிப்புரம் - காசி. அகில நாதன் - விசுவநாதர்.

உ. சனகாதி - சனகர்முதலியோர்.

கூ. ஒருக்கால் - ஒருமுறை.

உ - கூ. 'முனிவர் யாவருக் திரண் டார்' எனவே அகத்தியருடையவரவும் அடங்குமாயினும் தலைமைபற் றவேறுகூறினுர்; இங்ஙனங்கூறு தல் மரபு; 'முனிவர் வந்தார், அகத் தியனும் வந்தான்.' (தொல். பா. விரு.) என்பதனுலுமுணர்க.

ஙி. முதல்வன் - சிவபெருமான். நன் பு - நன்மை; (கக) கஉ; (கஎ) க.

கூ. தானைவைபவம் - தலவிசேடம்.

எ. சுந்தரமாக ஆங்குச் சொல்லும் ஒண்தானம் - ஸுந்தரக்ஷேத்திரம். அவதானம் = அபதானம் - திருவிளை யாடல்; கடமொழி.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

க. மதனாமன்னன் - சோமசுந்த ரக்கடவுள்; (ச) கி; (ஙி) எ. விளைபா

ட்டு ஐந்து-படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். திருவிளையாட்டுநாட்டை - பாண்டிநாட்டின்வளத்தை. ஒப்பச் செப்புவல்.

உ. அடி - அடிபடுதல், பாதம். அலர் - பழிமொழி, பூ. நடுக்கு - அஞ்சி நடுங்குதல், அசைதல். நஞ்சுறுவ-கைந்தறுவன, வீடம்போல்வன. மதுகள், தேன். கோடுவன - நல்வழிதப்பிச்செல்வன, வளைவன. வடு-குற்றம், (மா) வடு. உடு - நக்ஷத்திரம். வளைப் புறுவ - தடுக்கப்படுவன, சூழ்வன. இச்செய்யுள், ஒழித்தக்காட்டணி.

ஊ. முருகனென்றது, உருத்திரசன்மனை. நம்முக்கட்கடவுள். வாளரசன் - உக்கிரகுலத்திற்பிறந்தபாண்டியன். நெருப்பிம்நீரும் தமிழின் இயலறியுமென்பதை, "யாறறிவார் தமிழருமை யெண்கின் றேனென னறிகின மன்றேவுன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியும்" (மதுரைப்பதி. சகு) என்பதனாலுமுணர்க; தேவாரம்வளர்ந்த எகின் முறையே நெருப்பில் வேவாததும் வெய்யநெய்யில் எரிந்தேறியதும் இங்கே அறியற்பாலன. புரமும் மதுரமானபுரம்: (ஈசு) கடு. மான் புலியின் மூலப்பாலுண்ணுமென்றதை, நெ-ம் திருவிளையாடலாலும், இந்நூற்பதிகம் அ-ம் பாடலின் குறிப்புரையாலுமுணர்க. வையை, கங்கையாதலின், 'நதியிதழிமணக்கும்' என்றார்.

ச. மொழி - சொல், கனை. கினை - குலம், மூங்கில்; (உசு) சுகூ: "பிறந்தே னல்ல கினையிலே யெனமறைத்தான்." கண்காணம் - மேல்விசாரிப்பு. குலவரை - இமயம், மரகதம் - உமாதேவியார். நித்திலம் - சிவபெருமான். நாடிப் பிறந்தவென்க. 'மரகதஞ்சேர்' என்றது, நித்திலத்திற்கு அடை. இது, சிலேடையணி.

டு. குரங்கு இனம். குலை - கனை; சேது. வாள்-சந்திரவாள். அரக்கன் - இராவணன். காரணவானை - சிவபெருமானை; (ச) உ0.

சு. தறை - கடற்றுறைகள். கடல் படும் பவளமுத்தம்: கூ.

எ. தமிழ்நதி - வீரவையை. நரந்தம் - நரந்தப்புல். வளை - சங்கம்.

அ. பஞ்சு - செம்பஞ்சு. சங்கு-வளையல். வண்டு அலைகின்ற.

கூ. அன்னம் - அன்னப்பறவை. பொருனைநதி முகம் - கொற்கைத்துறை. பொன் - அழகு.

க0. கண்ணீர் - கள் நீர்.

கக. பொழில் தரும் - பொழிலிலவளரச்செய்கின்ற. கனைக்கண் செல்லுமாதர்.

கசு. ஆன் ஆயர். அளவர் - அளத்தையுடையவர். நெரி பரல் முரம்பு - நெரிந்த பருக்கைக்கல் மேடு.

கச. வேந்தர்வல்லி - தடாதகைப் பிராட்டியார். ஆள - ஆஞ்ஞதலால்.

திருநகரச்சிறப்பு.

க. நாட்டு-நாட்டில். இயல்வாணர்-புலவர். வாடிடாது - குறையாமல்; "வாடாதவென்றி" (தீவ. பதி. உ.) நிறுத்தை, "கைத்தல நான்கு" (திருவிளை. தலவி. உ0.) என்பதனாலுமுணர்க.

உ. பரந்து - பரக்கப்பெற்று. உடுமீன்-நக்ஷத்திரம். பாரமீன்பாய்தர. போதர - போய்.

ஙு. ஒவ்வா - ஒத்தி. ஐந்திலம் - குறிஞ்சிமுதலியன. ஐந்திலத்தையுமுடைய நாட்டிற்குத் தலைவனென்னும் பொருளதாகிய, 'பஞ்சவன்' என்பதை இங்கேகூறியது ஆராய்தற்பாலது.

ச. வெள்ளி ஒளி மன்றம் - வெள்ளியம்பலம்; "கொன்றையுஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியில், வெள்ளியம் பலம்." (சில. பதி. ச0 - சக.)

ஞ. எமச்சுண்ணம் - பொற்பொடி. சுண்ணமாகியதிகள். தாமம் - ஒழுங்கு. பொற்பொடியால், நிலமெங்கும் பொன்னகரென்ன இலங்கும்; வானிடமெங்கும் புகைகள் ஒழியா.

சு. அரும்பொருள்கள் - அரியதாம் பொருள்கள். வரிசைமாதர் - விறலி

யர்; (பதிற். கச - உரை.) வங்கீர் - கடல்.

எ. பொலன்கொடி-திருமகள்; பொற்கொடியுமாம்.

அ. வாவி மரு பங்கயம் ஆம்-தடாகங்களில் மணத்தையுடைய தாமரைகள் உளவாகாநிற்கும்; மறுகு மருப்பு அம் கயம் ஆம் - வீதிகளில் தந்தங்களையுடைய அழகிய யானைகள் உலாவாநிற்கும். கொண்டல்-மேகத்தை. தண்டலை - சோலை. கொண்டு அலையும். பொற்படத்தையுடைய மலை - கொங்கை; எழுவாய். பட மலையும் - பகும்பத் பொராநிற்கும். பா அறி மாக்கள் தம் பவனம் - பாக்களை அறிகின்றபுலவர்களுடைய வீடாகவுள்ளது. உம்மைகள், அசைகளிலேப்பொருளன; வரும் செய்யுட்களினுள்ளவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

க. சாலிச்சூடு - நெல்லரி. வான் - மேகம். மீ நாகத்து என்றும் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனும், மீன் ஆகத்து என்றும் இலங்கும் - நக்ஷத்திரங்களினுடைய உருவத்தைப்போலவே எக்காலத்திலும் தோன்றுகிற்கும்; இங்கரத்தின் ஒளிமிகுதிகூறியபடி. செல் - மேகம்; எழுவாய். காவேறு செல்லும்-சோலையில் எறுதற்குப் போகாநிற்கும். நான்குமேகங்களின் கூடுதல் விளங்கப்பெற்ற நான்குமாடங்களையுடைய கூடனகரத்தில்; "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்." (மது. சூகூ.)

கo. சூரன், சாதியொருமை; வினை பகை முடிக்கும்-போராயுடைய பகையைத் தொலேப்பான். வம்பு - புதுமை; மணமுமாம். மட்டு-தேன். தினை - கட்டு; மட்டை அணைதற்கு விழும்கிண்கேள் உள்ளேயுற மலர்கள் தினையிழும். புனற்கு கயம் ஆம் - நீரின்கண் யானைகள் முழுகி விளையாடுகிற்கும். கேகயம்-மயில். எம் பெருமக்கள் தமது - எம்முடைய பெரியோர்களது, ஊர இலங்கும் மலர் - கடம் மதுரை - உரைகள் விளங்குதற்கு இடமாகிய, பூக்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்தமதுரையில்; பெருமக்கள் - சங்கப்புலவர்கள்; (கக) அ, கூ. உரை - செய்யுட்களுமாம்; ஆகுபெயர்.

கக. அயல் நோக்கி ஆர் மோகம் ஈர்ந்துற - புறத்தேயுள்ள விடயங்களை நோக்குதலால் நிறைந்துள்ள ஆசையானது கெட, அன்பின் நால் முனிவர் நந்துற - அன்பினையுடைய நான்கு முனிவர்கள் பெருக்கமுற, வன்பினுல் - வன்பினேடு, மாகம் ஒன்றிய ஆய்மையால் - பெருமைபொருந்திய நுண்ணிய பொருள்களாலும், வாய்மையால் - உண்மைப்பொருள்களாலும், இலங்கிய—, ஆகமம் - ஆகமநூற்பொருள்களை, வந்து பகர் - வந்து உபதேசித்த, ஆலம் வாய் அமுதம் மன் - வடவாலமரத்தின்கீழே எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, திரு - செல்வம், ஆலவாய் - ஆலவாயென்னும் திருப்படைவீடே; பாகம் அம் கயல் நோக்கியார் - அவருடைய பாகத்திலுள்ள அங்கயற்கண்ணம்மையினது, பரிவும் அங்கு - விருப்பமும் அத்தலத்தேதான். நான்முனிவர் - சனகர்முதலியோர். அமுதமன் - அமிர்தேசர்; மதுரேசர்; அமுதம் - முத்தி, அமிர்தம். பரிவும், உம்மை இறந்தது தழுவியது. 'கயனெடுங்கியார் பரிவும் அங்கு' என்றது, இத்தலம் சத்திபீடமென்பதைப் புலப்படுத்தியது.

அ - கக: (கட.) கo - கங.

கஉ. அந்தகன் திசை-தென்திசை. மயிடன் - மஹிஷாசுரன்.

கங. குடதிசை - மேற்றிசை. கரியமால் - கரியமாணிக்கப் பெருமாள். 'கருமாணிக்கப்பெருமாள்' என்றும் வழங்கும்.

கஉ - கங. "கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் திருவுறை,.....சூழ்கொள விருந்தகூடலெம் பெருமான்" (கல். சுக.)

கச. செல்லியென்னும்பெயர், இக்காலத்துச் செல்லி, செல்லத்தம்மை யென்று வழங்கும்.

கடு. (க) கசு. "மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெழுந்த திப்பிய விலிங்கம்", "முனைத்தா னை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி.' (திருநா. தே.) தருமமூர்த்தி: (அ) இ: "தருமகாயகன்". மற்றைமகதிரம் - கிழக்குத்திசை.

கஉ - கடு. "கன்னிமால் காளியீசன் காக்குமா நகரி" என்பது, (இங) கசு; "கன்னிதிரு மால்காளியீசன் காக்குங் கடிமதில்சூழ் மாமதுரை" என்பது, பயன்முதலியன; இ; பக்கம் - உகசு; 'நான்மாடங்களாவன: கன்னி, கரியமீல், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம்' என்பது, நச்சினர்க்கினியம்; (கலி. கூஉ.)

கசு. பூழி - திருநீறு; "பூழியான் பூணை" என்பது, கம்பர்பாடல். ஒருதடம் - சிவதீர்த்தம். அதுவோ - அம் மட்டோ. இருமை - பெருமை; (ச) கஉ: "இருமைமும் மூலையிலொன்று". யாம் ஆர் - யாம் எத்தன்மையையுடையேம்; கூறுதற்கு வண்மையில்லேமென்றபடி.

கஅ. புகழ் - திருவிளையாடல். ஆன, முற்று. அகலாத மும்மைவினை - சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம்.

நாற்பயன்.

க. திருவிளையாடற் பாலு - திருவிளையாடலாகிய சூரியன்.

ச. உடற்குறை - குட்டநோய்; கவந்தமுமாம்.

சு. அத்தம் - பொருள்.

எ. ஊட்நொள்-அனுபூவிப்பிக்கும் நாள். சேட்டாநாதன் - மகாதேவர்.

அ. சமர் அத்திரம் சத்திரம்.

கூ. ஏதம் - துன்பம். இனிமை - இன்பம்.

க.—திருவிளையாடல்.

உ. யானை - ஐராவதம்.

ச. மலர் - பூப்பு.

இ. மெத்தல் - நிரம்பல்.

கூ. சுரவி - காமதேனு. கமலம் - பதுமநிதி, சங்கு - சங்கநிதி.

அ. மன்று - பொதுமை. மாவேட்டை - மிருகவேட்டை.

கo. ஏண் - வலிமை. 'கடம்ப வனம்' என்றது, இத்தலத்தை.

கக. காவால் நெருங்கும்.

கஉ. ஒற்றி-உணர்ந்து. எண்மாடே. எட்டுத்திசைப்பக்கம். கண்வலை-கண்களையுடையவலை; (உஉ) கஉ: "விரலாழிக்கண், வல்வித்தக்கண்கள்."

கச. கறை - இரத்தம். இலாகவம் - இலகுத்தன்மை; "மிகலாகவம்புரிந்து." (திருநகரிலே. சுச.)

கஇ. நிற்பவும் கொன்றிட உள்ளம் கூடாது - கொல்லுதற்கு மனம் துணியவில்லை. உம்பரி, அண்மைவிளி.

கசு. விதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

கஎ. காணம் - இசை. வடகூடதிரம் - வடமேற்குக் கரை. காணச் சிவலிங்கத்தைத் தவத்தாற் கண்டனம்.

கஅ. இனிமை - மகிழ்ச்சி. சங்காகம் வாங்கி - கவசத்தைக்கழற்றி. அந்தாயகன் - சுந்தரேசர்; அந்தம் - அழகு. ஆலித்தான் - முழங்கினன்.

கக. எண்கு உழுவை.

உo. அருச்சிப்பான் - அருச்சிக்க. காட்டுக என்று. என்செய்குவல் - யாதுசெய்வேன்.

உக. ஆவி - தடாகம். ஈழக்கஞ் சம் - பொற்மாமரை. இலங்க அவர் வித்து வருவித்தான்.

உஉ. தேவதேவன் - மகாதேவர்.

உசு. நோவுதே - நோகின்றதே.

உஇ. உம்பல் - யானை. ஆசை யானை - திக்கஜம். குளிர்விமானம்: (இ) ச - "தேளவிமானமீதாள்".

உக. சிந்தை வாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து; கo - "சேனையுந் தானும். வாழ்ந்து." அணியுற - அழகுபெற. சொக்கு - அழகையுடையவர். 'சுந்தரேசர்' என்பது, வடமொழியாதலின், 'சொக்கன்' என்னும் இத்திருநாமத்தையே பண்டைக்காலத்தில், பெரியோர்கள் பாராட்டிவந்தனர்; இது அல்களிற் பரக்க காணப்படும்; "திரு

வாலவாய்ச், சொக்கன்", "தக்கன் வேள்வி தகர்த்தருளாலவாய்ச், சொக்கனே." (திருஞா. தேவாரம்.)

உடு - உசு.) "வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெறுதலோர் திரு வருத் தான்பெரிது நிறுத்தி,யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலே யிருகான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோயிலு, ளமையாத் தீண்ணளி யுமையுட னிறைந்த, வாலவா யுறை தரு மூல காரணன்." கல். உ2,)

உஅ. நிறலுடையவனைக் கொன்ற பாவம் - வீரகத்தி; உ: "மேதகு வீரமிக்க விருத்திரீரா சரனைக் கொன்ற, வோதரும் பழியால்." காஞர் - விளங்க அறியார்.

உக. ஆரா - தணியாத.

உகஉ-ஈ0. "காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுக் தீராப் பெரும்பழி, பதினமலை படைந்த மாதுடன் றீர்த்தருள், பெம்மான்." (கல். க.)

உக. வாரம் - கிழமை.

உ2. (திருவிளை. தீர்த்த. கக.)

உங. சித்திரைச் சித்திரைத்தினத்து - சித்திரைமாதத்தில் சித்திரை நட்சத்திரத்தில். ஒப்பிலழகன் - சுந்தரேசர்.

உக. சிறைவு - மகிழ்ச்சி; (2) உ.

உ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கினைகள் - யானைகள்.

உ. கொளுவுதல் - பொருந்துதல். முன்னைத்தவம் -

ங. தும்பை இபக் கடவுளே-தும்பைமலர்போன்ற வெண்மைநிறம் பொருந்திய தெய்வயானையே. கோ - அரசன்; இந்திரன். புத்தியினிமை - மனமகிழ்ச்சி. கந்தம் - கழுத்து.

சு. இயம்பக் கேட்டருளாய். உபகாரம் - நையுறை; காணிக்கை.

இ. சக்கரவடிவ, வினி; (இ) ங.

ஈ. தேனின் றினைத்தனம்.

எ. வாவித் தகைத்தென்.

கூ. பூழியன் - பாண்டியன். வஜ்ர. ஒருவகை ஆயுதம். தேவர் கோன் வினி. எற்றுண - அடிக்கப்படுவாய் (கடம்ப. இலீலா. உ.)

க0. அவமதியினைக் காட்டி யானையாகி உழல்வாயாக.

கஉ. பிறிது சாபம் - சாபத்தின் பரிகாரம்; கங; இது, 'மறுகாபம்' எனவும் வழங்கும்; (இ) அ: "மறு பெருஞ்சாபமுங் கொடுத்தான்."

கங. அருந்தவன்-சிவபெருமான்; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே." (புறநா. கட.) தரம் - தருமி.

கச. உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தீ; ஜாடராக்கினி.

கள பழுது - சாபம்:

ஙு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலயத்துவசன் - பொதியின் மலையின் உருவமெழுதிய கொடியையுடையவன்; (சு) க. இப்பாண்டியன் அகத்தியமுனிவர் அவளாற்பிறந்தவனுதலின், அவருக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளதும் துவசமாலே உயர்ந்து தோன்றுவதுமாகிய பொதியின் மலையின் சம்பந்தமான பெயர் இவனுக்கு இட்டனரென்று அஷ்டமிப் பிரதக்ஷிணம்ர்ன்மியம் தெரிவிக்கின்றது.

உ. எலம் - மயிர்ச்சாந்து. சூழ்கா - கூந்லாகியசோலே. பரிந்தான் - அன்புற்றான்.

ங. ஆதிமரபு, மரபின்பெயர்; சூரியவம்சமென்று கருதுதற்கும் • இடமுண்டு. வழவமங்கையென்பது அப்பெண்ணின்பெயர்; (கக) ங.

சு. மூற்றுதல் - வணங்குதல்.

இ. ஆல், ஓடி.

எ. இணையிலான்- சிவபெருமான். எதம்-துன்பம். ஆளும் - ஆளுவாள்.

அ. மிகை - அதிகம்.

கூ. அவர் இயைத்தி. தொல்லைத் தந்திரம் - பழமையாகியநூல்; வேதாகமங்கள்.

கப. வாளித்தலம் - பூமி,

கஉ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். அன்றினர் - விரோதித்தவர்கள்; அன்றினர் சிங்கம் - மலயத்துவசன். முடிதலை, கிரீடம்.

தடம் திருவிளையாடல்.

க. மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச பாண்டியன்; "எருதோடி கலையோடு, சிலையோடு மலையோட விபமோட நேர், விருதோடு பொருதேறு புலிநேமி கிரிசூழ வியையாடவே" என்னும் தக்கயாகப்பரணியும், 'பருவதத்தைக் கொடிக்கணெழுதும் பாண்டியன் குலபதி இலாஞ்சனையும்' என்னும் அதன் உரைப்பகுதியும் இங்கே அறியற்பாலன.

ங. வெங்கிட - புறங்கொடுக்க; வெரிந், விகாரம். திசைவியயம் - திக்குவிசயம்.

ஙி. மதுரைமன்னன் - சோமசுந்தரக் டவுள்; (சு) எ. தாள் வணக - மலையின் அடி; 'பாதசயிலம்' என் பர்வடதூலார். மதுரைமன்னன் இருந்தான்.

ஙு. கொம்மை - வட்டம்.

எ. துற்று - நெருங்கி. மிண்டெகள் - தருக்காற் சொல்லும் சொற்கள். சண்டவெங்கோபம் - மிக்க கோபம்.

அ. ஞாட்பு - போர்க்களம்.

கூ. கண்டது இல் - பார்த்தறியேம்.

கo. அஞ்சல் - அஞ்சற்க.

கக. வரை வில் - மலையாகிய வில். புரிகுழல், எழுவாய்.

கஉ. இருமை-பெருமை; (திருநாக. கசு.)மந்திரி, எழுவாய்; அவன்சொல்லியதை, (சு) அ - ம் செய்யுளாலுணர்க.

கசு. முறுவல் செய்தவர், சிவபெருமான்.

கச. முருகம் - அரும்பு [மான்.

கஎ. பயந்தவட்கு - தாய்க்கு.

கஅ. சுபகாலங்களிற் பூரணகும்பத்தின் மீது கமுகம் பாளைகளைச் செருகிவைத்தல் மரபு; "தேற்பாற் றிசையின் மிசைவைத்த, வெள்ளக்கும்பத் திளங்கமுகின் பாளை போன்று விரிந்திளதால்." (கம்ப.பாலபி.லை.எ.)

உக. ஆலவட்டம் - விசிறி. இரட்ட - மாறியசைய.

உஉ. குணலை - ஸ்ரீருவகைக்கூத்து அது, பல்வரிக்கூத்தைச் சார்ந்தது. சொன்னீர்ள், பங்குனி உத்தரம்.

உங. தகிலும் குழையும் இலங்க. வாசிகை - கோத்தமாலை.

உச. மதிநெறி - சந்திரகுலம்.

உடி. நாரதாதிகள் கானத்தைப்பாட, மைந்தன் முருகக்கடவுள்; இவர் திருமணச்சுங்கு நடத்தியதை, "மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றிய தென் னன்மகளாய் மவுலிசூடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு செலுத்தியமும் மூலிபூந் தேனைத், தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன்ம னஞ் செயவிதிதூண் சடங்கு செய்தே, யருளாருங் கடம்பவனத் திறை குமர குருபரனே யகத்துள் வைப்பாம்." (கடப்ப. பாயிரம், டி.) என்னும் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க. இதுபற்றியே, 'சடங்குக்கந்தன்' என் பர்பின்னும்; (எ) கூ.

உடி. "நான்கெயிற் றொருத்தற் பிடர்ப்பொலி வனப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொடை யேந்த, மூட்டாச் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணிநெய் யிறைத்து மணவழ லோம்பப்,புவியளந் துண்ட திருநெடுமாலோ, னிலகர மடக்கிப் பெறுநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முயலுடற் றண்சுட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளியிற் கரவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, மூனிவர் செங்கரஞ் சென்னியாக, வருப்பசி முதலோர் முன்வீழ்த்தெடுப்ப, மும்மூலை யொருத்தியை மனந்துல காண்ட, கூடற் கிறைவன்." (கல். உச.)

உசு. "பெருநீர் வையைவளநீர்க் கூட, லுடலுயி ரென்ன வுறைதிரு நாயகன், கடிக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் குடி, யையாய்த் காப்பூவிட் டணிபூ ணணிந்து, விரிசடை மறைத்து

மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்.", "மதுரை மாநகர்ப் பூழியனெறிக், கதிர்முடி கவித்த வீறைவன்." (கல். உ, உஙி.)

உ. எழுத்து-கையொப்பம். சோமசுந்தரக்கடவுள், பாண்டியராசாவாக வீற்றிருந்தபொழுது, 'சுந்தரமாறன்' என்ற கைச்சாத்திட்டருளினர்.

உஅ. இருக்கு - வேதம். "மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ ஞகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை யன்ன, ணடஉநர் ககர்செய் தபெவர் தடைக்கு, மருட் குறி நிறுவி யசுச்சனை செய்த, தேவர் காயகன் கூடல் வாழிறை." (கல். கக.)

ரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகண்டலன் - இந்திரன்.

உ. சடங்கு - நித்தியகன்மம். அகந்தமாமுனிவர் - பதஞ்சலிமுனிவர்.

ங. ஏத் தரும் - மேன்மையைத் தரும்; துதித்தற்கரியவென்றுமாம்.

ச. கீபமாவனம் - கடம்பவனம். இருந்தது, அனவில்கால முண்டி. பனிக்து அனித்த.

ஞ. சொக்கத்தாண்டவமென்பது, சாந்திக்கூத்தின்வகையினுள் ஒன்றான சுத்தநிருத்தம்; சுந்தரதாண்டவமென்றும் கூறப்படும். இதை, நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்தென்பர்; (சிலப். பக்கம், கச.)

எ. கஞ்சுகம் - சட்டை. இதஞ்செய் அசஞ்சலன். உளம் நிறைஞ்சு - மனமகிழ்ந்து.

சு ரூம் திருவிளையாடல்.

கஅ. நன்கு - இன்பம்.

உ. உடு - நட்சத்திரம்.

ங. இவ்வரையென்றது, சோற்று மலையை.

ச. மூதமடைநூல்-முதிய பாகசாஸ்திரம். நெய்வலான வழுநி, வினி. ஞ. தேனி, வினி.

ஞ. தொன்றி - சோறு. பூதம் அளைந்தது.

எ. எண்மை - எளிமை.

கூ. மிதலை - சோறு.

எ - ம் திருவிளையாடல்.

க. துய்த்தும் - உண்டும். குறள்-பூதம்; தனு - உடம்பு.

உ. அடிக்கணை - மடைப்பள்ளி. அற - மிக. ஆவி - புகை.

ங. ஈறு - பூமியின்கீழெல்லை.

ஞ. பரிதாப வெப்பம் - மிக்கவெப்பம். அமராமல் - அடங்காமல்.

சு. எழ - மிக. வேகவதியாறு-வையையாகி.

எ. சென்றநீர் - இழக்கேசென்ற வெள்ளம். மன்றிறு நீர் - மிக்கு வரும்வெள்ளம்; மண் தூறுநீர், மண்ணிலே ஊறுகின்றநீருமாம்.

அ. ஆவும் - உண்ணவும். அயினி. சோறு.

ஈ. கண்டது - செய்தது. பத்தாயும் கீராவியையுமுடைய வாவி.

கூ. காவணம - பந்தர்.

ஙக. ஒலிட - மூழ்க. "பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதிவை பொருந்திய வந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை நின்றனனி தொலைத்த, காருடற் சிறநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்ரு தலந்த நீர் நசை யடக்க, மறிதிரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியுறை குணப்பெருங் கடவுள்." (கல். கச.)

அ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பரவசத்தைவிட்டுக் கேண்மின்.

உ. கதம்பக்கான் - கடம்பவனம். நாளில் - காலக்கிரமத்தில்; (கஉ) ஙக. மனத்தினைத் தன்னுடைநினைவின் ஆக்கினன்.

ங. சதமுறை - பலமுறை; (ஙஐ)

ஙக. அதர்படும் - வழிப்படுகின்ற. தாய் அமங்கலி. உததி - கடல். திருவுளத்தடைத்து - அங்கீகரித்து; திருவுளம்பற்றி.

ச. பயம் - பிரயோசனம்.

ஞ. மோனமாக இருந்தது. முகச் சோகம் - முகவாட்டம்.

சு. எதம் - தின்பம்.

எ. சண்டம் - வேகம்.

கூ. அங்கிவூலை - அக்கினிசூலை. "மாமியாடப் புணரி யழைத்த,காமர் கூடற் கிறைவன்" (கல். உக.)

கஅ. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

கூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. வழுத்தி - சொல்லி; "வாழத்தீர் மதிச் செங்கண்மால்" (அழகர்கல. எஎ). மாதா - தாய். புணரி - கடல்.

உ. பெருமையால் வந்த.

ஊ. காதலன் - கணவன். நரலை - கடல். மடந்தையர் ஆடானென்பர்.

ச. யாய் - தாய். மன்றல் - கலியாணம்.

ஞ. அவை - சபை. கம்மு - கம்முடையது; தனித்தன்மைப்பன்மை. கல்லோலம் - அலை. மாமகனென்பது மாமருமென்னும் பொருளைத் தருவதொரு சொல்; (உஉ) க - : "என்மால் வர்தனன் மாமடி."; "மைந்தர்க் தலேகித் தய்ந்தோதுத்தெ மாமடிக ளொருமுறும்", மோத்தைத் தலைபெற் றமைபாட மூரிக் கபாடத் திமிரினே" (தக்க. சசு); "மாமடிகளிடி சாபமும்." (மீனாட்சி. அம்புலி. சு.)

எ. உந்தை - உன்தந்தை.

அ. தடாதகை, எழுவாய்.

கூ. தெய்வத்தரு - தெய்வசரீரம்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க.—(கக) கு.

ஙூ. உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடையோடியிருந்தனரென்பதை,"பரிதலைப்பாந்தட் சுமைதிருத் தோளிற், றரித்தல கனிக்குந் திருத்தகு நாளி," னென நெரட் டிருவயிற் றருமட னினைத்த, நெடுஞ்சடை யுக்கிரற் பயந்தரு ணிமலன்"(கல். எஅ) என்பதனாலும், "விவலோன் விமலேதட்டா தகைகயிறுக் கிரனு ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடையொடுமூற் பவிக்க" (கடம்ப. இலீலா. கஅ) என்பதனாலும் உணர்க.

ச. ஒலித்து - ஒலிப்பித்து. நெய்யாடல் - நெய்விழவு.

ஞ. உருவம் உக்கிரமரனதுசொண்டி.

எ. மூடிசூட்டியவர், சுந்தரமாறர்.

அ. சடிலம் - சடை. விதுருமெம்பெருவழுதி - சுந்தரமாறர்.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. காலத்திற் கடப்பர்.

உ. வனி, சென்றி என்பன ஆயுத விசேடங்கள். அறிவடகிரி - எல்லாராலும் அறியப்படும் மேரு.

ஙூ. 'வடிவணங்கு' என்பதி பெயர்.

ச. அபிடேகச்சொக்கன் - கிரீடத்தையணிந்த சொக்கநாயகர்; அபிடேகம்-கிரீடம்; வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்திலும் இப்பெயர் இப்பொருளில் வழங்குகின்றது.

ஞ. இச்செய்யுள், "அப்பாண்டி நாட்டைக் கிவலோக மாக்குவித்த, வப்பார் சடையப்பன்" திருவா. திருவம்மானை. கக.) என்னும் திருவாக்கின் பொருளைத் தழுவியது.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. வேலை-கடல், காவம், தொழில்.

உ. கொள்ள - கடல்கொள்ள.

ஙூ. எவரும் இறப்பம், தம்பம் - பற்றுக்கோடு; "தம்பத்தினை ஙிந்தித்தொருவேள்விதொடங்குந், தக்கன்" (தத்துவ. பிள்ளை. சிற்றில். ஙு.)

ச. மேகங்கள் நான்குவகை; "மேக்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழ" (கம்ப. சுந்தர. வார்த்தை. கசஉ.)

ஞ. அணுக்கள் - உயிர்கள்.

ஙூ. கொண்மூக்கள் - மேக்கங்கள். வள்ளுறை - பெரியதுளிகள்.

எ. கூடம் - வீட்டின் ஒருபகுதி, வழ்சனே.

அ. நீர், முன்னிலைபன்மை. ஆதரம் - அன்பு.

கூ. கருவி - தொழுதி.

கஅ. புயல் - மேகம், நீர். ஆசை - திசை. சடைப்புலா - சடையின்உள் வெளி.

கஉ. போற்றி - பாதுகாத்தற்கு.

கஙூ. கொண்மூ, விகாரம்.

கஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வென்றுநின்றீழல், ஆலம்கழலென்க. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

கூ. சற்பம்=சர்ப்பம்-பாம்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; "சுத்திய பொக்கணத் தெய்வபணி கட்டங்கம்" (திருக்கிற. உஅஉ.) எனவும், "சுட்டவெண்பொடிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும்" (திருவிளை. எல்லாம். கூ.) எனவும் வரும்; பின், "பொக்கணச் சித்தன்" என்பர்; கக.

ச. முத்திரை - அடையாளம்; சித்தவேடத்திற்குரியகுண்டலம், குஞ்சிச்சடை - சிறுசடை.

கூ. ஆழிமண்கடவாமல் - கடலானது மண்ணைக்கடவாமல். ஈழம் - பொன்.

எ. ஆதிநாதன் - நவசித்தர்களில் ஒருவர்; சிவபெருமானென்பது மற்றொருபொருள். தோதகம் - குறிப்பு.

அ. கரப்பெருங்குன்று - யானை. ஐய - சிறிய. அம்பலம், சிலேடை.

கூ. காந்தன் - தலைவன். குழப்பி - குழம்பச்செய்து.

கo. முறைசெய்வோர்-வைஷ்ணவர். ஈகக. தக்கரம்=தஸ்கரம் - கள்ளத்தன்மை.

கஉ. அனிலமார்மூலை - வாயுமூலை.

கஙூ. வேத்திரம் - பிரம்பு. கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்டோர்.

கச. பூண்தருங்கீற்று முண்டி - அணியத்தக்க திருநீற்றுரூபாகிய திரிபுண்டரத்தையுடையாய்.

கஙூ. அநுபமன்-ஒப்பில்லாதவன். நீத்து - வெறுத்து.

கசு. மதித்தவன் - மதிக்கப்பெற்றவன். என்பாங்கு - என்னிடம்.

கஎ. என்னீ - என்று அகத்தியமுனிவர் சொல்ல.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆசையற்றமொழிந்தான். அறிவேமென்ற அரசன்கருதி.

உ. ஆக்கினைச்சித்தர் - வலிவினால் வல்லாம் செய்விப்பவர்; இஃதி, எல்லாம்வல்ல சித்தமூர்த்தியின் திருநாமம். கண்குற - தெளிய.

ச. சஙூக்கென,ஒலிக்குறிப்பு; சடசடெனத் தின்னென இயைக்க; "சடக்கென, வாங்கயின்று." அ. கண்கொடு எவினன்.

இ. அழல் விழித்து - தீப்புறப்பட விழித்து. கண் - கனு, விழி. வேழம்-கரும்பு, யானை.

கூ. "நகிமதந் தறுதண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்பு கொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த கீல நிறை கண்டன்." (கல். கூ.)

எ. தந்து - நூல். நாளம் - தண்டு. எகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்தமாலை.

கூ. உளமழன்று. சித்தர்க்குவென்றி.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயத்தை யாண்டும் பெரியகோயிலென்பர். பணி - திருவிளையாடல், ஆணையுமாம்.

ஈகரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இயல்வாணர் - புலவர்கள்.

உ. தவிசு - ஆசனம். கோணம் - சதுரம். பாஅறி ஞானப்பலகை: (பதி) உ. (கக) அ.

கூ. ஆய - ஆராய. ஈடு ஆசனம் - பெரிய ஆசனம். பரிவு - அன்பு.

ச. மண்டபத்தடை நடு - மண்டபத்தில் நடுவே; இடை, ஏழாம்வேற்றுமையுருபு; இடைநடு - ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாது; (கஎ) ஊ.

ஞ. பயன்கள் நான்கு - அறமுதலியன். முத்தமிழ்க்கோத்து - முத்தமிழ்நூல்களின் தொகுதி; கூ, கo; (கச) எ. கற்றவன் - சிவபெருமான். செற்றம் - பகையாக்கோபம். சித்திரம் - வியப்பு.

கூ. செந்தமிழை - செந்தமிழ்ச்செய்யுட்களை; எ. உயிர்த்த, முற்று.

ஏ. தொடர் - கட்டு. மலர்ந்து - மாறுபட்டு.

அ. இரங்கி வந்தனன்.

கூ. இருந்திர் - இருந்தனீர். போக்கலாவிருப்பின் - நீக்குதற்குரியதாக இருக்குமானால்.

கo. அதிர்பட - வழிப்பட.

கக. கேவலனல்லன் - ஸாதாரண னல்லன்.

கஉ. பொருள் - அகப்பொருளிலக் கணம்; பொருள்நூல் - அப்பொருளில க்கணநூல். "அன்பினைந்திணை" என் பது, இறையனாரகப்பொருளின் மூல் த்ருத்திரத்தின் முதற்குறிப்பு; "உல கிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடி ங்க, மாறறும் புலவரு மயங்குறு கா லை, முந்துறும் பெருமறை மூன்றத் தருள் வாக்கா, லன்பினைந் திணையென் றறுபது சூத்திரங், கடலமு தெடுத் துக் கையில்வைத் ததுபோற், பரப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த தென் றமிழ்க் கடவுள்.", "அருமறை விரிபயு முலகியல் வழக்கு, மருத்தீறை பொருளும் விடப்பட நினைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்திணை வழுவா ககப்பொரு ளமுதினைக், குழுமுனி தேறவும் பெறுமுத் தற் புலவர்க, ளேழெழு பெயருங் கோதறப் பருகவும், புலநெறி வழக்கற் புனருல கவர்க்கு, முற்றவம் பெருக்கு முத்தமு பதர்க்கு, நின்றறிந் தூன மத் தமிழ்ப்பெயர் நிறுத்தி, யெடித் துப் பரப்பிய விமையவர் காயகன்" (கலி. கூ, கூசு.)

கச. ஒருகயிறைசொடா - ஒருசெ ய்யுள் தொடித்து; தொடித்தல், சி வபெருமான்.

கஞ. நிறைந்திருந்தார் - மகிழ்ந்திரு ந்தார்.

கள. விடுவிப்பான் காரணமா-விடு வித்தற்பொருட்டு.

கஙு. சோமசுந்தரக்கடவுள் புலவர் வடிவங்கொண்டு சங்கப்புலவருக்கு இடையே நெடுநான் எழுந்தருளியி ருந்தபொழுது, அவர்கொண்டருளிய திருநாமம், மதுரைப்பேராலவாயா ரென்பது; (கஅ) அ.

கசு - ம் தீருவிளையாடல்.

க. விடித்தலம் - நிலாமுற்றம்.

உ. மாதேவி-பாண்டியன்மனைவி. மாருதவசீகரம் - காற்றுவழியால்.

ச. இழி - துகிற்பொதி; ஆகுபெ யர். ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சீயம் - சிங்கம். தூக்கினீர் - தொங்கக்கட் டினன்.

ரு. சமாதி - சங்கற்பம்; (உரு) ச; (உஅ) உக; (சஎ),உ.

சு. அதில் - அக்கவிகளில்; சாதி யொருமை. ஆவிநன்கு - மனமகிழ் ச்சி; "என்ஞெலிமலர்மேன்மிதித்தொ துங்குவாய்." (சீவக. கனக. கூஉ.)

எ. கீங்கக்கில்லாமல் - கீங்காமல்.

அ. தந்தை - சிவமுனி. மெல்லச் சொல்லுவான்.

கo. 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' என்னுங்கவியைவருமாறு: "கொங்கு தேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி, காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழி மோ, பயிலியது கெழீஇ நட்பின் மயிலியற், செறியெயிற் றரிவை கூந் தலி, னறியவு முளவோ நீயறியும் பூ வே" (குறு. உ.); "பொதியப் பொ ருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கெஞ்சு குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ்கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்பு னுதவி, யென்னுளங் குடிகொண் டிரும்பய னளிக்குங், கள்ளவிழ் முழுச்சேர் கரு ணேயம் பெருமான்." (கீல். க.)

சக. கவிதை எடி - செய்யுள் எழு தப்பெற்ற ஏடி. வாய்மையுரியவர் - சங்கப்புலவர். நீவி - திரு. கொள், வேல்.

கஉ. நன்பு - நன்மை. புலவர்கள் வெள்ளப்படையாகப் புகழவில்லை.

கக. வேதியன் - தீருமி.

கஞ. அரவம் - முழக்கம்.

கள. இதை - இக்கவியை. நீ கொ ண்டுவா.

கக. கற்றுச்சொல்லோர் - கூற்றுச் சொல்லிகள். திருமுடிச்சாத்து-தலை க்கட்டு; (உரு) ஊ: "தனிமுடிசீசத்தே தஞ் சாத்தி". ஆழிகள் - மோதிரங் கள். தேத்து - இடத்து.

உo. பிழம்பு - திரட்சி.

உக. வாளா - சும்மா.

உட. கவிதைகளிரண்டும் வருமாறு:—வெண்பா. "அங்கங் குலுங்க வரிவாளி னெய்தலீவிப், பங்கம் பட வீரண்டி கால்பரப்பிச் - சங்கதனேக, கீர்கீ ரெனவறுக்குங் கீரனே வென் கவியை, யாராயு முள்ளத் தவன்." "சங்கறுப்ப தெங்ஙன்குலந் தம்பிராற் கேதுருவம், பங்கமுறச் சொன்னற் பழுதாமோ - சங்கை, யரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனுரைப் போல, விரந்துண்டு வாழ்வு நிலை." 'சங்கரனுர்க் கேதுருவம்' என்னும் பாடம். விளிந்து - நாணமுற்று.

உஞ. செய்யாவி உன், மேற் சிக்கு நரறும்ம.

உச. ஒக்குமே - பொருந்துமா. செற்றி - நெருங்கி. அல் தரும். இயற்கை இலே.

உசு. அதுகண்டு - அதுதெரிந்து. சடிலம் - சடை.

உஎ. எயென - வினாவாக.

உஅ. பேச்சைக்கண்டி - சொல்லே யழித்து. இலேவிட்டு வழக்கைக் காணுமென்ச.

உக. சிற்புட்பகேசி - ஞானப்பூங் கோதை; இது, சிகளத்திலுள்ள அம்பிகைதனின் திருநாமம்; "இனபூ வாசகேசி" என்பர். கூ. கூப்பிக்கன்றவாறு தெளிந்திலேயோ.

உக. காமற - அச்சமற.

கூஉ. வாய்த்தென்று வாழ்தனன்.

கூஙூ. மிக்க தெவிளை. ஊழ் - பலன்.

கூச. நிந்து நிருக்கு உள் அத்தர் - நிந்திய வேதம் நியானிக்கின்றவிலவர். வேளாளத்து - அழகிய நெற்றி. நீ. நிரை பொருந்தும் நருக்குளத்து - அலைகள் முழங்குகின்ற பொற்றமரையில். உமாதேவியாருக்கு உள்வாள் - உள்ளத்திற் பெரியமாறுபாட்டையுடைய நக்கீரர்.

கஎ - ம் திருவிளையாடல்.

கூ. நூல் அரங்கேறி - கயிலைபாதிகாளத்திபாதியந்தாதி.

ச. பழுச்சி - திருந்து.

ஞ. மேற்கூறிய அந்தாதியின் முதல்வெண்பாவின் முதல், "சொல்லும் பொருளுமே" என்பதாதலின், 'சொல்லெனுமருந்தமிழ்' என்றார். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாமல். அடுத்து நின்று தடத்தினின்று இனி நெடுத்தானென்க.

சு. வண்ணியென்றது நெற்றியிழித்தியை. சான்றவர் - சங்கப்புலவர்.

எ. பூண - தொண்டுபூண. 'அங்கு' என்றது சங்கமமண்டபத்தை. அறிஞர் - சங்கப்புலவர்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. போதம் - போதித்தல்.

கூ. தென்றல்வரை - பொதியில். சேர்ந்து அபயமென்று.

சு. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

கூ. பரிசஞ்செய்து - நீண்டி.

கூ. அன்னமலை - அவ்விடம். வாய்மையான் - சிவபெருமான்; எழுவாய்.

கஉ. பிரர்கண் அக்கரம் பொறுத்தவன் - பிறரிடமுள்ள வித்தையைச் சகயத்தவன்; அக்கரம், ஆகுபெயர்.

கூ. தமிழ்க்கடலம் - செய்யுட்கடலும். இலக்கிருன் - நக்கீரர்.

ககூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. (உம) கூ: "ஆலவாயமுதே", (உல) க: "ஆலவாயமுதேயான்" என்பதின்றும். பொருட்குற்றம் அற்று - இதையடிதோறும்பொருட்சுத்தமுற்றதற்கு. ஒருகாலத்தில்.

ச. நீலவாணர் விளி. உப்பூரிகுடி கிழான் பெருஞ்சாத்தனுருடைய தந்தையார் பெயர்.

கூ. யாம்தாருசெய்யுள்-எந்த உரையையும் உலையும் செய்யுளொன்றுவழங்கப்பெறும்; "இலக்கண மிலக்கிய முளையெனப் பெயர்பட், டிருக்குமெ ன்றேனுங்கச செய்யுளினியலே." (இல. கொ. ஒப். சூ.) என்றும் சூத்திரத்தாலும் அதன் உரையாலும் உணர்க. உண்டோ - உண்டாமோ.

கஎ. செட்டி - வணிகன், முருகக் கடவுள்; (உஉ) க: "செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான்."

ஐ0 - ம் திருவிளையாடல்.

க. "சோழனுங்கிலன்" என்பர் பின்னும்; இ. இதவியோன் - இன் பத்தைச்செய்பவன்; (உக) சு: "இதவிய புல்லு மிட்டேம்."

உ. பாண்டியன் இடைக்காடனைத் தள்ளியது, கக. "உன்னுடை மதத் தாற் றள்ளி யோட்டியதென்னை" என்பதனாலும் தணியப்படும். பொலாமணி = பொல்லாமணி - தனியிடாதமணி; சிவபெருமான்: "புகலே தகேளு மைந்தன்பாற் பொலாமணியே." (திருவா., திருச்சத. கo); "என்பாலா மணிமனே மிரங்கற் றென்பவே." (பிரபு. முனிவர். சூ.)

ங. நிதில், சொல் உமை, பொருள் சிவபெருமா னெனல்முறை; "என்னை யீகழ்ந்தனிலேற்சொல் வடிவாய்நின் னிடம்பிரியா விமயப் பாவை, நின் னேயுஞ்சொற் பொ ளான வுன்னையு மே யீகழ்ந்தனன்" (திருவிளை. மடைக்காடன். கo.) என்பதனாலுமுணர்க.

ஙு. மின் - உமாதேவியார். மேவ - சிவபெருமான் எழுந்தருள; "முன்னி டைக்காடன் பின்னெழ நடந்து." (கூல். எக.)

எ. எண்ணமொன்றிலாமல் - புத்தி பூர்வமின்றி.

அ. கவிமனர் - கவியரசர்; சங்கப் புலவர்.

கூ. கால் நடை.

கo. இஞ்சில் = இஞ்சித் - சிறிதி; இதி, மலைநாட்டவழக்கு.

கக. அந்தாதியென்னது, சிவபெருமானிற்றிருவந்தாதியினை; இது, கக-ம் திருமுறையிலுள்ளது. சொன்னவனுகிய கபிலன். எண்ணை - யாது.

கஉ. உனக்குப் போதுமோ - உனக்கு இத்தன்மை உண்டாதல் தகுமோ.

கச. கன்புலவன் - இடைக்காடர்.

கஙு. பண்ணியதமிழ் - இடைக்காடர்பாடியதமிழ்ப்பாடல்கள். ஓலைப் பருப்பதிதது வருத்தம்.யிரணைப்பிடர்.

உக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. உழை - வீடு.

ங. காவல்பபில் தென்புலம் - காவலிற்கிடை. நாம் அளித்த வேலை அற - அச்சத்தைக்கொடுத்த கடல் வற்றுமீ படி. சென்று எறி.

சு. பரவை வரக் கண்டு.

சூ. சிவந்தி-கோபித்து. அடிவடிம்பு அலம்ப-பாதத்தின் ஓரத்தைக்கழுவ.

அ. சஞ்சி - வலி, வேல்.

ஃ. நினைக்குங்கண் - நினைக்குமிடத்து. தமிழ்ச்சங்கம், முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் இவற்றின் நிலையையுடையதாகும். கங்கைக்கரை - பொற்றாமரைக்கரை; கங்காநதியின்கரையுமாம். ஸ்ரீஹாலாஸ்யமாஹாத்மியம், கந-வது லீலை, சகூ-ம் சுலோகமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

உஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தனன்.

உ. தனிவெருகுண்டு.

ங. தர்ம்மத்தகப்பின்னை-விநாயகர்; மத்தகம்-தலை. திகிக்கை-துதிக்கை, தும்பிக்கை. பௌவம் - கடல்.

சு. பலகை - பன்னிருகைகள்.

எ. மூங்கையம்புலவன் - ஊமைப் பிள்ளை.

அ. கணநாதனெருவன் உட்புக. அத்தி - கடல். ஆகமமெடுத்தி உலவிடு. புத்தி - ஞானம்.

கூ. அதியமையன் - வலீசீசாதிக்கு அரசன்; 'அதிபத்தர்' என்பதனலு முணர்க; கo, கஅ. இவ்வரசனுடைய னின்பெயர் விக்கிரமனென்று திருவுத்தரகோசமங்கைப் புராணம் தெரிவிக்கின்றது. காவல்நங்கி. செட்டி - முருகக்கடவுள்.

கக. பிறிவு - பிரிவு. வலிவீரணர் - வலிஞர். பரதன் - வலிஞன்.

கஉ. மாமடி - மாமனுர்; வினி; (கூ) டு - ம் செய்புட்குறிப்பைப் பார்க்க. மறைநூல் முறைதரு கயிறு - வேதமாகிய நூலாற் முறையே உண்டாக்கப்பெற்ற கயிறு; வேதக்கயிறு.

கஉ. வாங்கு கயிறு - குறுக்கேமறித்து வாங்கும் கயிறு. கண்கள் - வலியின் இடைவெளி. மணி - உருண்டைகள். "ஒரு சிறுகுடிப் பரதேவஞ்சிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படித்த, நிறையரு ளுயகன்!" (கல். கக.)

கஙி. மிடித்தனம் - வறுமையுற்றேம்; "இடைமிடித் தார்த்தமைத்தேடி" (நீநெவெங்கைக்கோதை, ஙக.)

கசு. சிலேத்து - முழங்கி.

கச. "அதியாய மங்கை யமர்ந்தான் றன்னே" (நீநூ. தே. திருவதிகை.) என்றதிருவாக்கு, சிவபெருமான் அதியாயன் திருமகளே விரும்பி மணஞ்செய்தருளிய இவ்வருமைத்திருவிளையாடலைப் புலப்படுத்தி விளங்குதல் காண்க.

கக. இறைபணியே - சிவபெருமான் திருவிளையாடலே.

உ0. ஆதிமுனி, விளி.

உஉ. புரியா - புரிந்து. "எண்ணெணுத்தமப்பத்தர்" என்பர் பிண்ணும்; உங. மன்றற் பேதை - மங்களேசுவரி. நீநவுத்தரகோசமங்கைப் புராணம், அத்தலத்தில் தவஞ் செய்த முனிவர்கள் அயிரவரென்றும் அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளியவருடைய திருநாமம் காட்சிகொடுத்தநாயகரென்றும் கூறுகின்றது; பார்ப்ப நிதவம்புரிந்த அத்தியாயம் பார்க்க.

உங. பத்தர்நங்கண்-பத்தரிடத்து, உத்தர ஆகமகோசங்கள் - விடையாகிய ஆகமபுத்தகங்கள்.

உஙி. ம் நீநவிளையாடல்.

ச. சமாதி - சங்கற்பம்.

ஙி. தூப்பு - பழமும்; தூய்மையுமாம்.

க. கழையதண்டு - மூங்கிற்றண்டு. கலிங்கம் - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. காதணிகளும் கண்டிகைகளும் நாழி.

க. விளைத்தனன் - அகப்படுத்திக் கொண்டார்.

க0. மாலை - மயக்கத்தை.

கச. வணிப்போம் - தடுப்போம்; "வள்ளனீங்கப்பெறாய்வணிதேனென" (நீவக. குண. ஙக.).

கஙி. தனம் - கொங்கை, பொன். "இதழியுந் தும்பையு மதியமுங் கரந்து, வளைவிலை மாக்கள் வடிவெடுத்தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை மூனேத்தருள் வாக்கால், வீதி கூறி விதித்த மூன் வரத்தாற், கருமுகில் விளர்ப்ப வறனீர் குளிப்பக், கண்புதை யாப்புத் திணியிருள் விடிய, வடிறைறும் பிணித்த பாவமும் புலரக், கண்ணீள் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குரு கணி செறித்த தனிமுத ஞயகன்." (கல். சக.)

கக. சேட்டியார், வினி.

கள. பாலலோசனம்-நெற்றிக்கண்.

க்க. அளகைக்கோன் - குபேரன்; கோனென்னும்பெயர் வணிகருள்வழங்கும். மழவுற - இளமையுற. மழவுறுதற்குக் குமரியாடவந்தனன்; குமரி - சிலேடை. மீனா - நல்லகுலம், மூங்கில். இச்செய்யுள், "வந்தவரவென்னை" (நீவக. சுர. உசு) என்னும் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவிவந்தது.

உ0. பரிசனம் - ஸ்பரிசம். தாங்குதல் கொடாது - பொறுமல்.

உக. 'அஞ்சி' என்னுர், பழியஞ்சியாதலின்.

உஉ. 'உடையவ்னறிந்திடாத சரக்கில்லை' என்பது ஒருபழமொழி.

உச. செச்சைக்கண்ணி - வேட்டி மாலை.

உசு - ம் நீநவிளையாடல்.

க. காடுவெட்டியென்பது, இவ்வரலாற்றுப்பெயர். தன் இலச்சினை - மீன முத்திரை.

உ. ஆலயம் - இந்திரவிமானம்; அபிதி, அ - யானை, ஈச - கணநாதர், ஙஉ - சிங்கங்களால் தாங்கப்பெறுவது; "கரியெட்டுஞ் சின்மடங்க லெட்டே மெட்டேந்தக் கணமுந் தாங்க." (நீநவிளை. இந்திரன். அங.)

கூ. 'தென்னனெடு பேராறும் வாரா வாறு தீங்குசெயக் கண்டீனை' என்பதை, "வழுதி யன்றியும் வையை யீம்பகை யான தென்று வருந்தினன்" (திருவிளை. விடை. கக.) என்பது தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

ச. மூரித்து - இடித்து. இயந்திரத்தால் ஏற்றி. எயில் மூரிவாய் - மதிலை இடித்த வாயில்.

டு. மேல்விதும்ப - உடல்நடுங்க.

சு. ஆராஅன்பு - தெவிட்டாத அன்பு. தடினி - ஆற.

எ. ஏற்று இலச்சினை - இடபமுத்திரை.

கo. போத - மிக.

கக. வாய்மதில், வீணைத்தொகை. சேவுறுகுறி - இடபமுத்திரை.

கஉ. முறைமை வாயில் - இந்த வரலாற்றை யுடையவாயில்.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்னெறி - இனியநெறி; நல்லநடை.

ச. காவலறை - காக்கப்படுத்தலையுடையபொன்ன்றை. யூரையுமனறத்து மைந்தனைக்காத்த அமைச்சர்க ளென்க; "முடிசூடுவான் மறைத்திக்காத்தவமைச்சர்." (கடம்ப. இலீலா. உரு.)

டு. சூட்டுவான் - சூட்ட.

சு. உலகம் அதிர்வுறும் - உலகம் நடுங்கும்.

எ. புரை - காசபாதம்.

கூ. தப்பி மண்விழுந்தவைகள்.

'கரி. வலனுடைய என்பு வைரம், இறைச்சி பவழம், கருவிழி நீலம், கவம் புருடராகம், இரத்தம் மாணிக்கம், மயிர் வயிரியம், நிணம் கோமேதகம், பல் முத்தம், பித்து மரகத மென்க.

கக. மாணிக்கம் எழுவகை இலக்கணமுடைத்து; இவற்றை, "மாணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலைச், சமனெளி சூழ்ந்த வொருநான் கிடமு, நால்வகை வருணமு நவின்றவிப் பெயருந் பன்னிரு குணமும் பதினறுகுற்றமு, மிருபத் தெண்வகையிலங்கிய நிறமு, மருவிய வியலும் பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே." (சில. ஊர்காண். கசசு-கசஎ. உரை) என்னுமேற்கோளாலும்தெளிக.

கஉ. சமனெளி - இலங்கைத்தீவி லுள்ள ஒருமலை; இதனை, "இலங்கா தீவத்துச் சமனெளி யென்னுஞ், சில ம்பினை" (மணி. உஅ - ம் காதை, கரீஎ-கoஅ.)என்பதனாலும், அம்மலை யை நான்குநதிகள் சூழ்ந்துள்ளனவென் பதை, "குடுமிமிச் செக்கர்ச் சமனெளிசூழ்ந்த, நிரைநதி நான்கி னிகழ்ந்தனகுறியும்" (கல். சை.) என்பதனாலுமுணர்க.

கசு. இதிற்கூறிய மாணிக்கத்தின் பன்னிருகுணங்களை, "தேய்க்கினெருப்பிற் சேர்க்கினங்கையிற், றாக்கிற் றகட்டிற் சுடர்வாய் வெயிலிற், குச்சையின் மத்தகக் குறியினெ ரத்தி, னெய்த்துப் பார்வையி னோர்ந்து சிவந்தாங், கொத்த நற்குண முடைய பன்னியல்பும்." (கல். சை.) என்பதனாலும்தெளிக.

கச. மாணிக்கத்தின்குற்றம் பதினெனபதை, "கருவிகொழு தாதல கீற்று வெளுளி, திருகன் முரணே செம்ம ணிறுகன், மத்தகக் குழிவு தாரா மிலேச்சுமி, வெச்சம் பொரிவு புகை தல் புடாயஞ், சந்தைநெய்ப் பிலி யெனத் தருபதி னறும்" (கல். சை.) என்பதனாலுந்தெளிக.

கடு. அங்கியும் அதில்விழுதழலும். சாதுரங்கமுதலியவை மாணிக்கத்தின்வகை; இங்கே மாணிக்கத்திற்குப் பொதுவாகக்கூறிய இருபத்தேட்டு நிறங்களை, நால்வகைப்படுத்தி, சாதுரங்கத்திற்குப் பத்துநிறங்களும், குருவிந்தத்திற்கு எட்டும், சௌகந்திக்கு அறும், கோவாங்கத்திற்கு நான்குமாகக் கூறுவதுமுண்டு; "தாமரைகுழுநீர்" (சில. நசசு - ம் பக்கம்.) என்னும் மேற்கோள் மூதலியனுற்றையும் "கதிர்நிறைபரப்பும்" (கல். சை.)

என்பதையும், "சாதுரங்கநிலம்" (திருவிளை. மாணிக்கம். நகை.) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றையும்பார்க்க. மேற்கூறியவற்றில் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் இருப்பனவுள.

கஙு. தேங்கிடையாலே விஞ்சைகொள், ஒளிபரத்தலே பத்திபாய்தல். முத்திக்கள் உலசம் சலசமென இருவகைப்படும்; அது பதினேழுநிடத்திப் பிரக்குமென்பர், பரஞ்சோதிழிவர்; (திருவிளை. மாணிக்கம். நகை - குசை). இங்கே, 'காகவாகனர்கிண்டோள்' என்றவிடத்தி, அதல், 'ஐவாய்மான்கை' என்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

கஎ. "உதிதிர எனைய காட்கியுருட்டிமா கின்மை கையா, லெடுத்திடிற் றிண்மை பார்வைக் கின்புறல் படிக மென்ன, வடுத்திடு குணமாறு" (திருவிளை. மாணிக்கம். நிகை.) எனமுதற்கின்குணம் ஆறென்பர். வயிரம் பிறக்குமிடம் எட்டு.

கஅ. வயிரத்தின் குற்றம், ' கஉ; குணம், நி; "சனாமலங் தீற்றுச்சப்படி பிளத்த றுணிகரி விந்து கபாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன மூரித, ருரா மழுங்க றன்னே, டிரா றும் வயிரத் நிழிபென மொழிப", "பலகை யெட்டுங்கோண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைத்துங் குணமென் றறைந்தனர் புலவ, ரிந்திராபத்ங்கலொளி பெறினே" (சில. ஊர்காண். கஅ-கஅசு. விசேடவுரை.) என்றுமேற் கோள்களாலுமுணர்க.

கக. ஆலுலக்கண் - பசவிக்கண், பூவைப்பூ - காயாம்பூ. நீலத்தின் ஒளி வகையை, "கோகுலக் காடுத்தக் குவளை யரும்ப, நாகுலக் காகளாவி நிச் சாறு,.....காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குண மும்மதினென்றுமே" (சில. ஊர்காண். கஅo. விசேடவுரை.) என்றுமேற் கோளாலும் உணர்க.

உo. வீரை - நீருவகைமரம். பலழத்தின் குற்றம் இன்னவென்பதை, "கருப்பத் தனையவுங் கல்லிடை மூடங்களும், திருக்கு கீங்கிய செங்கொடி வல்லியும்" (சில. ஊர்காண். குவை - சகஅ.) என்பதனாலும், பச்சையின் குணங்களை, "நெய்த்தன் மயிற்கழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பகுத்தல், வத்திபாய்தல் பொன்வண்டின்வயி, ருருத்துத் தெளிதலொ டெட்டுங் குணமே" (சில. ஊர்காண். கசச, கஅடு. விசேடவுரை) என்பதனாலுமுணர்க.

உக. பச்சையின்குற்றம் எட்டும், "கருகுதல் வெள்ளை கண்மணல் தீற்றுப், பொரிவு தாக மிறுகுதன் மரகத், தெண்ணிய குற்ற மிவையென மொழிப" (சில. ஊர்காண். கஅச, கஅடு. விசேடவுரை) என்பதனுல் ஆராய்ந்தறியன.

உஉ. தோரைவல்லி, தோரமல்லியெனவும் களகதோரைவல்லி, களகபுஷ்பராகமெனவும் வழங்கும்.

உசு. நவம் - புதுமை, ஒன்பது. மறைபயறு - வெந்தயம் சொல்லுகின்ற.

உசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. பவநிசி - பாவமாகிய இருள்.

உ. எண்ணீர், நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனன்.

ங. பதிகள் - ஊர்கள். என்று நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனனென மூன்னேகூட்டுக.

ச. எண்ணரி - எட்டெலே; அவை பலவாறு வழங்கும்; அவற்றின்பெயர் களை, சைனர்களுள் வழங்குவழக்கு, "பரங்குன் றேருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, யருங்குன்ற மேறாதை யானை - யிருங்குன்ற, மென்றெட்டு வெற்பு மெய்த்தியம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டி மோபிறவித் நிங்கு" என்னும்பழைய வெண்பாவாலும், "அந்தனங் கௌஞ்சங் கோவத் தனந்தினி கூடங் காஞ்சி, குஞ்சர சையை மேம கூடமே யிந்த மென்று, மஞ்சிவர் வகாக ளெட்டும் வைகுறு மமனர்" (திருவிளை. யானை. எ.) என்பதனாலுமுணர்க; மதுரையைச் சூழ்ந்தவிட்டு

மலைகளென்பாருமுளர். வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. சட்டென - விரைவாக.

இடமன்று - பொதுவான இடம்; அசோகமரம் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதகக்களென்னுமிவர்கள் தங்கிய ஐந்திடங்கள்கூடியமன்றின்கண் நிற்பதாகச்சொல்லப்படுமாதலின், 'மன்றுளீ டசோகமீழல்' என்றார்; "சந்தியைந்துந் தம்முடன் கூடி, வந்து தலைமையங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப், பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழல்" (சீல. நாடுகாண். ககூ - உக.) என்பதனுணர்க.

சு. மொஞ்சகம்-மயிலிறகின் தொகுதி; மந்திரித்தற்குச் சைனர் கையிற் கொள்வது; "'தழையுலாங்கையர்" (திருவிளை. விருத்த. க.).

அ. கீட்டி - தூரம். அதிர்வு - முழக்கம். 'முடிமணியெனக்களித்த' என்றதனால், இவன்காலத்து இரண்டு திருவிளையாடல்கள் நடந்தன வென்பது அறியப்படுகின்றது.

கo. அட்டாலை - மதிலின்மேல்மண்டபம். அது ஞாயிலென்றுங்கூறப்படும். கண்டான் - கேட்டறிந்தான்.

கக. முன்னர் உழைமந்தவழ் எயில் - முழக்குமதில்; கo: "கீழ்பாலிஞ்சி" என்றார்; முன்னர் - முதலிலென்றுமாம்; உழை - மான்.

கஉ. தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும் முடிவிசேடம்; இன்று இக்காலத்தில் ஆலயங்களிலே காணப்படும்.

கசு. எழ - மிக.

கச. அருவியோங்கல் - யானை. இலக்கு - லக்ஷ்யம்.

கண. திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் போற்ற, யானை ஆலயம்-யானைகளாற் சுமக்கப்படும் இந்திரவிமானம்.

கள. செல் - மேகம். அரிமுகமால்வாளி - நரசிங்காத்திரம். குளம்-நெற்றி. இலத்திவாய் - அபாணம். உதப்பி - வயிற்றிற்சேணியாமமிருக்குமுணவு.

கஅ. அத்தி இலத்தி சொரிந்தது - யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது.

உo. மானிடர் அடைய - மனிதர் எல்லாருமீ.

உஉ. தலை பறி - தலைமயிரைப் பறித்தக்கொள்கின்ற.

உசு. கல் - மலை. [சேசர்

உச. வடிவுடைக்கடவுள் - சுந்தரமூர்த்தி.

உசு. கச்சை - அளவு.

உள. பிதங்க நின்றனன்.

உக. பருப்பத இபத்தை - மலை போன்ற யானையை. அவதானம் - தொழில் வரலாறு; திருவிளையாடல். காயலன் இருத்தினனே.

உள - ம் திருவிளையாடல்.

க. சாத்தவர்கள் - சென்றுசென்று வியாபாரம்செய்யும் வாணிகர்திரள்; இக, ஸார்த்தமென்னும் வடமொழியடியாகப் பிறந்ததென்பர். புராணநூல் - அசுவசாஸ்திரம். குதிரையிட்டகுதிரைகளையளித்த; "இனப்பரியிட்டதன்றி" என்பர் பின்னும்; (கo) இo. திருவாதவூரர் புராணத்தில், 'குதிரையிட்ட சருக்கம்' என்னும் பெயரும் இங்கே அறியற்பாலது.

ஈ. மதுரகம் - இருப்பைமரம்; 'நெட்டிலையிருப்பை' என்னும் அகவல், "நெட்டிலை யிருப்பை வட்டவொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடைப்பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடிலோ பைந்தலைப், பரதீர் மனைதொறு முணங்குஞ், செந்தலை யிறவின் சிறேய்க் கும்மே." என்பது. இது தமிழ் நாவலர் சரிதையிற்கண்டது. இருப்பையும் மகிழும் அத்தலத்திற்குரிய விருக்கங்களென்று தெரிகின்றன; "கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து." (கடம்ப. இலீலா. உஎ.) அத்தலத்தில் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர்க்குச் சிவபெருமான் திருச்சிலம்பொலியைக் காட்டியருளினார்; "வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்" (திருவா. சிர்த்தி. ஈ2 - ஙூ.) என்பதனுள்ளும், இங்ஙனம்,

உஅ - ம் திருவிளையாடல், உச - ம் செய்யுளாலுமுணர்க. வேதாரதரென்பது, அத்தலத்திற்சிவபெருமானுடைய திருநாமமாதலின், 'வேதாரீயகனூர்' என்றார்; "வேதியர்" என்பர்மேலும்; ச. திருமால்வந்து பூசித்தபொழுது "வேதாரூபம்" என்றசுருதி, இவலிங்கப்பெருமானிடமிருந்து தோன்றினமையின், இத்திருநாமம் அமைந்ததென்று அத்தலத்து வடமொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

ச. ஆதியாகிய அத்தன். சோமன் - சந்திரன். வாதராசன் - வாயுதேவன்.

ஙி. வஜ்ர - கூர்மை.

சு. மானமங்கலமென்பது, திருவாதவூரருடைய முன்னையோரிருந்த ஊரின்பெயரென்று தெரிகின்றது; இந்நூல், உஅ - ம் திருவிளையாடலில் அ - ம் செய்யுளிலுள்ள, "இருநிலமின் மானபுர மென்னுங் கொடிமை பொறக்கவிலேன்" என்பது ஆராயத்தக்கது. ஒரு கணகாதர், சிவபெருமான்கட்டளைப்படியே வந்து திருவாதவூராராக அவதரித்தனரென்பதை, "கணகாதர் தமிலொருவன் விடை, யிற் போந்து கமழ்மதுர மலிவாத புரத்து வாழ்ந், தணராமரத் நியர்குலத்துட் டோன்றி" (கடப்ப. இலீலா. உஎ.) என்பதனாலுமுணர்க. இந்நூலில், (உஉ) அ: "இத்தகைமையிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புக விலக்குகண காத னொருவன்" என்றது இங்கே அறியற்பாலது. இச்சரிதவிரிவை, நீதிநூற்சூடகோசமங்கைப்புராணம், பார்ப்பதி தவம்புரிந்த அத்தியாயத்தாலுமுணர்க.

எ. முன்னைநூல் - வேதமுதலியன. தன்னுடைய நன்னுமத்தால் தலைமை சேர் ஈமம் - தென்னவன் பிரமராய னென்பது; ஆல், ஓடு; "தென்னவன்பிரமராயனேசொன்ன" என்பர், பின்னும்; கக; பிரமராயனென்பது, பிரமதிராயனெனவும் லோசாதனன் கனிந் தீனப்பெயின்றது.

அ. ஏற்ற தாழ்வு கேட்டிருத்தல் - புகுந்துள்ள குறைகளை விசாரித்துப் பரிகரித்திருத்தல்.

க. செய்தி - நாற்படைச்செய்தி.

கச. கோடகம் - குதிரை.

கஞி. தூற்ற - நெருங்கின. கொளப்படும்ச கொள்ளல்வேண்டும்; தேற்ற வினை.

கக. மறு மண்டலம் - வேற்றரசர் தேயங்கள். பங்தி - குதிரைச்சாலை. கட்டத்தரும், தேற்றவினை.

கஅ. அகம் - பாவம். வீக்தனவென்று பகர்ந்தனர். அறை - பொன்னறை. புராலிநூல் - அசுவசாஸ்திரங்கள்; சூரியனும், சாலிகோத்திரராலும அந்நூல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளனவென்பர்.

கக. மாற்றம் கன்று.

ப0. புஞ்சம் - தொகுதி. கண்காணியின் - மேற்பார்வையுள்ளோனுல்; இப்பெயர், இப்பொருளில் தென்னாட்டில் வழங்குகின்றது.

உக. பரிக்கும் செம்மையோர் - சுமத்தற்குரிய நல்லொழுக்கமுடையோர்; "பொன்பரித்தவரை" என்பர்பின்னும்; சக.

உசு. பெண்ணை அனதிதிக்கை பிள்ளை - பிணைபோன்ற திதிக்கையையுடைய பிள்ளை; விநாயகக்கடவுள்.

உச. ஆம் குமரன் - பெருமையையுடையவராகிய முருகக்கடவுள். ஓங்கும் அரன். கனி - மாங்கனி.

உக. என்ற ஆர் - சூரியன் பொருந்தின்ற; சூரியனை ஒத்தவெண்பதமரம். இச்செய்யுளிலுள்ள நயங்கள் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

உஎ. வாய்த்த பேரண்டத்தான் - அண்டங்களைப்பெற்றருளியவர்.

ஙo. மற்ற மன்னர் - வேறு அரசர்கள். பல்லியம் - பலவாத்தியம்.

ஙக. காவி - சிவபெருமான் திருவடியை. காவி - திருக்கானப்பேர்; காவியார்கோயில், ஜராவதம், தனக்கிருந்த சலுக்கிரும்பொருட்டுச் சிவ

பெருமீனை வழிபட்டதென்பது அத்தலபுராணவரலாறு; "மானமா மடப்பிடி வண்ணமய லலகிடக், கானமார் கடகரி வழிபடுங் காணப்பேர்" (திருஞா. தே.) என்பதனாலுமுணர்க. ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற, மிகப் பெரிதான தடாகமொன்று, யானைமடுவென்னும் பெயருடன் இன்றும் அத்தலத்தே உள்ளது.

உஉ. பகல் - சூரியன். அந்தணன் - பிரமன். திருமான்மைந்தன் - மன்மதன். கோடைமாமுனி - கலிக்கோட்டுமுனிவர். பூமகள் - பூமிதேவி. பூழியன் - பாண்டியன். காரணவன் - சுந்தரேசுவரர். சோமன் - சோமேசுவரர். காமீ - காமீயீசர்; அத்தலத்திற் சுந்தரேசுவரர், சோமேசுவரர், காமீயீசரென்னு மூன்று சிவலிங்கப் பெருமான்களுடைய சந்நிதிகள் உள்ளன. விக்கிரமசோழன்மகள் சுகந்த கேசினீ மணம்புரிந்த வரகுணபாண்டியர், அவளுடைய அழகின்மீதுகியைக்கண்டு அத்தலத்திற் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தனரென்பதும் அவளுடைய கூதலின் நறுமணம் எங்கும் பரவியதுபற்றி அத்தலம் சுகந்தவனம் அல்லது கந்தவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பதும் அத்தலபுராணவரலாறுகள்.

ஙூ. 'மொய்யார் பொய்கை' என்பது, திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; "மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு" (திருவா. திருவெம். கக.) என்பதனாலுமுணர்க. திருப்பெருந்துறையென்பது, பிருகத்தீர்த்தமென்று வடமொழியில்வழங்கும்; இத்தலம் இக்காரணப்பெயர்பெற்றதை, திருப்பெருந்துறைப்புராணத்துள்ள பெருந்துறைப்படலத்தாலுணர்க.

ஙூச. வனை - சிங்கு. காகம் - புன்னை; காகம் நித்திலம் காட்ட.

ஙூஇ. மூன்றுறுமறையவர் - மூக்நூற்றுவர்; இவர்கள் இத்தலத்திற் சிவபெருமானைப் பூசித்தல் முதலிய வழிபாட்டிற் குரியோர்; இல்லிலமூவாயிரவரைப்போல. இறையினின் அமராக்குமேன்க.

ஙூக. சந்தை - வேதம்; சிவபெருமான் உபாத்தியாயர் வேடம்பூண்டு அத்தலத்தில் ஓரிடத்தீற் சிலகாலிருந்து மேற்கூறிய மூன்நூற்றுவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதத்தை ஓதுவித்தமையின், 'சந்தைபடிக்குறை' என்றார்; "வேதநாயகற்கு" என்பர் பின்னும்; சுஉ. ஓதுவித்த இடம், பள்ளிக்கூடமென்ற இன்றும் வழங்குகின்றது. தொந்திகொள் தந்தி - விநாயகர். குருந்தமரம் - இத்தலவிருக்ஷம்.

ஙூஅ. கலிச்சங்கம் - வித்தையின் தொகுதி; அடையின் தொகுதியென்பது மற்றொருபொருள். மறையுருவங்கம் - திருவாதவூரர்.

ஙூக. சிலும்ப - சிலிர்ப்ப.

சக. பாக்கியம் - புண்ணியம். அறுநியிட்டு - நிச்சயித்து.

சஉ. நீங்கள் போய் உரையும்.

சஙூ. ஒப்பார்போல - இராசசாரியங்களை ஒழுங்குபடச்செய்யும் இயல்புடையவனைப்போல; "பெரிய செல்வரொப்பார்போல்", "மனமிழந்து விளைந்தொப்பார் போலச் சென்று" என்பர் பின்னும்; சுச, எக; "ஒவ்வாதார் தாமெனைவ ரொப்வார்மற் றெனைவர்" (சீவக. கேம. கஙஉ.) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

சஇ. காசு இல் நான்மறை, எட்டால் - அஷ்டாங்கவர்த்தனத்தால். அஞ்சினுல் - ஐந்து அங்கவர்த்தனத்தால்.

சசு. நோக்குபதேசம் - சக்ஷுர்தீக்ஷை.

சஅ. முதலடியிரண்டும் நிரனிறை.

சக. சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம்; என - என்றுசொல்ல. பரங்கண்டவர் - திருவாதவூரர்.

சுக. சபவடம் - ஜபமாலை. மனித்த - நினைத்த; இறந்தவென்றுமாம்; "மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயுண் பராபரமே" (தாயு. பரா. கசுக)

சஉ. சாத்தல் - வேதம்; நிஷ்பரிபூர்ணமோதுதலைச் சரத்துமுறையென்

னும் வழக்கமும் இதனிலவலியுறுத்து கின்றது.

இசை ஞானப்புதல்வர்கள் - ஞான புத்திரர்கள்; சிஷ்யர்கள்.

இடு. குருநீதமரத்தின்கீழே சிவ பெருமான், தொளாயிரத்துத்தொண் ணூற்றொன்பது மாணாக்கர்களுடன் ஞானசாரியராக எழுந்தருளியிருந்த னரென்று உணர்க; நிருவுத்தரகோ சமங்கைப்புராணத்தில், பார்ப்பதி தவம்புரிந்தவத்தியாயத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள, திருவாதவூரருடைய பண்டைவரலாறு இங்கே அறியற்பாலது. புதல்வர் - மாணாக்கர்.

இஅ. நிகழ்வ-அம்மனைமுதலிய விளையாட்டுக்கள். 'மெய்' என்பது, நிருவாசகத்தில், திருச்சதகத்தின்முதற் குறிப்பு.

இக. ஊண் உறக்கமின்றி உடல் வருந்தி, கேட்டன அல்ல.

ஈக. தென்னவர் - தென்னாட்டினர்.

ஊஉ. பாசுரம் - ஓலைப்பாசுரம்.

ஊகூ. மன்னவற்பிழைத்தல்-இராசத்துரோகம்.

ஊஙி. தேமால் - தெய்வமாகிய திருமால். தாமா - தாவுகின்ற குதிரை.

ஊக. வேந்தன் - பாண்டியன். உடலம்வருந்த. இதினுள்ளவரலாறு, இங்கே கூறப்பட்டவண்ணம் நிருப்பெருந்துறைப்பழையபுராணத்தின்னது; இக்கதையிற்சிலபகுதி, நிருப்பெருந்துறைப் புதியபுராணம், பெருந்துறைப்படலத்தலு நன்குபுலப்படும்.

ஊள. உணர்த்தி - துயிலுணர்த்தி.

ஊஅ. உளம்அஞ்சேல், வேண்டுபடி இட்டு - வேண்டுவனவற்றைச் சேர்த்து. பை ஓலை - பச்சை ஓலை, வினைக்கண் நின்றார். கட்டு ஓலை - கட்டினையுடைய ஓலை.

ஊக. கோளாது உணர்ந்துகொள் வாய் - கையாளி - சூதினாடத்தும் இடம்.

ஊஙி. பாரத்தை ஆலயத்து லிடுமுது. மெத்தன - மெல்ல.

எஉ. உயர்பு எவ்வளவுபோதும் உயர்ந்த குதிரைகள் எவ்வளவு வரும். கூசல் - நாணமுறல்.

எச. வகை - குறுந்தெருக்கள்.

எக. அணியல் - ஆபரணம். களாஞ்சி - காளாஞ்சி.

எக. தவிர்த்து அமைச்சனுரைப்ப. அஉ. இனைஞர்க்கு இனி யாருண்டென்றுசொல்ல. ஆர் வெறுப்பு ஆர் உவப்பு - ஆர் பகை ஆர் நட்பு.

அங. தனிசு - கடன்.

அச. மங்கலமுறைசெய்வோர் - நற்குணமுடைய எவரேனும்; "நன்னெறிமுறை செய்வோர்" என்பர் மேலும்; அஅ.

அஙி. கோடிக்க - அலங்கரிக்க. கலியாணன் - நல்லகுணமுடையையுடையவன்.

உஅ - ம் நிருவிளையாடல்.

உ. வணித்து - தடித்து; "வள்ளனீங்கப்பெருமுவணித்தேனெனை." (நீவக. குண. ஙூ.)

அ. இரு, நில், எவல். மானபுரம் - மானமங்கலம்; இது, குடிப்பெயராக்கூறியகழூம் இழுச்சிக்குறிப்பு.

கூ. 'குழைத்தாய்' என்றது, குழைத்தபத்து. 'சோதியே சுடரே' என்றது அருட்பத்து.

கக. மிழலைநாடென்பது திருப்பெருந்துறையின் பக்கத்திலுள்ளது; அதிலுள்ள வேளாளர்களின்பெருமை மிழலைச்சதகத்தால் விளங்கும்.

கூ. நரியாது - நரித்தன்மையில்லாமல்; "நரிப்பாய் நாயேனிருப்பேனே." (நிருவா. கோயின்மூத்த. ஙூ).

கஙி. ஆமாயு - நரி. தூறை - பெருந்தூறை; ஆனைநாயகனென்பது - ஸ்வாமிநிருநாமம்; நிருவாதவூரரை ஆட்கொண்டருளினமை பற்றி இஃது இவரக்குண்டாயிற்று; நிருப்பெருந்துறையை ஆளுடையார் கோயிலென்பதும் இதுபற்றியே.

கச. வாதையம்புரம் - வாதபுரி.

உ0. சூதர் - நின்றேத்துவார்; மாகதர் - இருந்தேத்துவார்.

உஙூ. சம்பு மா சமாதியாலே - வெ பெருமானது பெரிய சங்கற்பத்தா லே. சம்பு மா - நரியாகிய குதிரை.

ஊந. நீக்கு இல் நோக்கு அடியார். ஒழிவில்லாமல் நோக்குதலையுடைய வேலாளர். மாறு - மிலாறு.

உச. வார வார - ஓழுக ஒழுக.

உசு. குரம் - குளம்பு. தீருமை - பெருமை; இரண்டுதன்மையுமாம்.

உஎ. இணங்கன் - நண்பன்; (கீம் ப. திட். மரா. கூ00).

உஅ. நாயனூர் - மாணிக்கவாசகர்.

உக. கறுழ் - கடிவாளம். தார் - கிண்கிணிமாலே. பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள்.

ஙூ. நெறுக்கென, ஒலிக்குறிப்பு. ககனம் - ஆகாயம்.

ஙக. தூறு - புழுதி. தண்டுவன - பொருந்துவன.

ஙங. தலேக்கேடு - தலேச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை.

ஙச். நெறி ஐந்து - கதியைந்து. பரிவத்தனம் - சுற்றுதல்; "இடம்வலம் பரிவத்திப்ப" என்பர் பின்னும்; ஙசு. கரவாளம் - கைக்கத்தி.

ஙஞி. சாத்துவர்கள் - குதிரைவாணிகர்கள்; "குதிரையைக் கொண்டு குடாடதன்மிசைச், சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்" (தீர்த்த வா. கீர்த்தி. உஎ - உஅ.).

ஙசு. குதிரை ஈடு - குதிரைகளைக் கொடுத்தல். சயசயவென்று.

ஙஎ. சங்கு - வினையல். அறிவும் நாணும். காட்சியாற் குல்கொள்ளுதலே, "கீரும்புருல் கொள்வார் வீழ்வார்" என்பதனுமுணர்க; (திசை) உசு.

ஙஅ. காண்டற்கு ஒட்டுமோ.

ஙக. அன்பர் - திருவாதவூரர்.

சூ0. தோரை - பிலிஞ்சிறி.

சூஉ. தவ்வும் - தாவும்; "தவ்வு புனல்" என்பர்: (ஙூ0) ஙூஉ.

சூங. தாணு - சிவபெருமான், கட்டை.

சூஉ - சூங. இந்த இரண்டு செய்யுட்களின் கருத்தை "அண்டமெலாமாதார மாகத் தாங்கு மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டந் தாங்குஞ், சண்டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மசைவி லாத, புண்டரிகத் தாளசையப் பாச நீக்கும் புனேகரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக், கொண்டரச னெதிர்போந்து மன்னு வெங்கள் குதிரையேற் றஞ் சிறிது காண்டியென்றார்" (தீருவிளை. நரிபரி. எசு.) என்பது, தருவிவந்த சூத்தல் காண்க.

சஞி. வீசி - குதிரை, விசேடம்.

சஅ. மின் - தடாதகைப்பிராட்டியார்.

சக. சுபதக்ரமம் - சுபத்தைக்கொடுக்கிறநடை. அணிமனியா - ஒலித்தி. மறை அயம் - வேதமாகியகுதிரை.

சூ0. மருத்தை - காற்றை.

சூக. கஞ்சம் - வெண்கலம்.

சூஉ. பரதச்சவுதம் - பரதநூல். பருமம் - குதிரைமுதலிற்றலிசு.

சூச. வெய்யோன் படியும் மால்வரை - அத்தமயகிரி.

சூடி. மண்டலம் - வட்டம். வீதி - நேரோடல்.

சூசு. இடபமால் - இடபவடிவங் கொண்ட திருமால். ஒன்று - எக்காலத்து.

சூஎ. கடல் திடாமிற்று.

சூக. பல்கால் தலேவர் யாரென்ன.

சுக. கொக்கு - குதிரை.

சுஉ. குதிரைச்செட்டி கூறுவான். கற்கைகள் - குதிரைகள்.

சுங. பெருந்துறை - பெரியகடற்றுறை, ஒரு திருப்பதி. உலகம் - கோட்டான். குதிரை, வேதமூதலிய எழிடத்தைப் பிறந்தன என்பதை, "வெடிவாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தினே, யேழிடக் தோன்றி யின்னிறம் இயைந்து, வீதி போகிய வாலுளைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமூடி யந்தணன்" (கல். அ) எனவும், "மிக்க செழு மறைநாவிற் கமல நாதன் விழிப்புனலில் விண்ணேர்க ளெனுமர்

தம்பான், மைக்கடன்மே லழிர்த்தநி லஃகி மீதின் மல்குகருப் பையிலுக வண்டத் தண்ணிற்ற ரெக்கவெழு பே தமெனு மிவற்றிற் றோன்றுத் தொன் னீம்வா யீரண்டு தினைத்தா ணெற்றி, பொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுவ வாய் வானி லொண்புனலிற் செல்லு நெறி யுளவுமாயி." (நீநவாத. குதி ரை. சப) எனவும் வருவனவற்றாலு னர்க. மொத்தம் - தெரிகுறி. "பரி க்குமிப் பரிமா மொத்தம்." என்பர் பின்னும்; உட.

கச. வாயதம் - காக்கை. வெருகு-பூனை. ஏனம் - பன்றி. நாய்முதலிய வற்றின் இயல்புபுடைய குதிரை கள் பொல்லா; மயூரமுதலியவற்றின் இயல்பையுடைய குதிரைகள் நல் லன. நீநவாதஸ்ரீர்புராணம், குதி ரையிட்டசருக்கம், ஈக, ஈஎ - ம் பா டல்களோப்பார்க்க.

கக. ஷேபுராணம், ஷைசருக்கம், ஈஎ - ம் பாடலோப்பார்க்க.

கஎ. வாலதி - வால். மேட்டிரம்-ஆண்குறி. ஷைபுராணம், ஷைசருக் கம், ஈக - ம் பாடலோப்பார்க்க.

கஈ. ஷைபுராணம், ஷைசருக்கம், சக - ம் பாடலோப்பார்க்க.

எ0. ஷைபுராணம், ஷை சருக்கம், ஈச, ஈஇ - ம் பாடல்களோப்பார்க்க.

எக. மற்றும் நீங்கு இலை - வேறும் உள்ளனவாகிய நீக்குகள் இல்லை.

எஉ. கீழ்வெங்கால - கடையைவி ரும்புகின்ற கால்களையுடையன. கற் தகம் - பத்து.

எஈ. 'சழ்புவாணை' என்பது சிலே டை.

எச, இதிற் குதிரைகளின் லீலை கள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

எஇ - ஞ. இவற்றுற் குதிரையின் பெருமைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

எக. ஆடலாலேதான் தாமதமா யிற்று.'ஓய்பொழுதும்வில்லாது' என் பதற் சிலேடை.

அ0. நின்மை - நிலை; ஒதுவன னியெ ன்னும் நின்மை; "அடியவர் நன்மை நின்மை யறிபவன்." என் பர்: (ஈஇ) கக; "நின்மையும் பாவ முஞ் சிதைந்து தேயுமே." (கம்ப. பயன், உ.)

அக. 'சித்திரமா' என்பது சிலே டை.

அஉ. இராவுத்தராயன் - குதிரைச் சேவகன்; இராவுத்தனென்பது, இ ராஜபுத்திரனென்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பர்; அக: "இனிமைகூர் ந்திராவுத்தற்கு."; "கலாபத்தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே." என்பது கந்த லலங்காரம், இ0.

அச. காறு - நாற்று. இச்செய் யுள், "நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வானும், விரதங் கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி காறுசெய் வானும்" (நீநா. தே. திருஏழூர்) என்பதன் கருத்தைத் தழுவி வந்துள்ளது.

அஎ. செண்டு - ஓராயுதம்; கொ ம்பு - அதன் முன்பாகம்.

அஅ. தூங்கில்லாமல் - தாமதியா மல்.

கூ0. திருமேனிக்கேடு-கவசம், கை வாளம் - கைக்கத்தி; "கரவாளம்" என்றார் முன்னும்; ஈச. அடிவடிம்பு-அடியின்விளிப்பு.

கக. ஆசையுடையன், சிலேடை.

கூஉ. உழை - மீடு. செவ்வர்நி மரலே, சிலேடை.

உஞ - ம் நீருவிளையாடல்.

க. கட்டுண்டேம். தொத்துவர் - தொத்நிக்கொள்வார்.

உ. முகமுகம்பார்த்து - ஒன்றன் முகத்தை ஒன்றுபார்த்து; (ஈசு)உக. கயிற்றலைமென்று. அங்கணம் - சல தாரை. சன்னிடல் - நரியின் ஒலிக் குறிப்பு.

கூ. தொண்டையிலுவன-கூவுவன. உள்ள - உள்ளன.

இ. பாணர் மாக்கள் - புதியனவா யவ்வந்த குதிரைகள்.

க. மட்டித்த - கலந்த; இதலிய - இனிய. மெழுக்கணி - குதிரைத்தீ

கொள்ளுமுதலிய உணவுகட்டுமிடம்; "மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி, சொக்கதாகக் காட்டிய தொன்மையும்." (திருவா. கீர்த்தி. கூகூ - கூசை.)

எ. மறி - ஆடு. சூகரம் - பன்றி.

அ. 'மின்னுமலிடிக்குமா,' என்பது ஒருபழமொழி.

கூ. வரர் - சிறந்தவர்; தலைவர். அர - அரனே; இஃது இரக்கப்பொருளிலும்வரும்.

கஉ. 'கல்ல கல்யாணனன்றே' என்று இகழ்ந்தான், (உஎ) அதி: "என்னையின்றேர்கலியாண ஞகக் காண்மின்" என்றதை உட்கொண்டு.

கச. கொணர்ந்த மா - குதிரை.

கக. சிலை - கரி. மந்திரை - குதிரைச்சாலை. இந்திரஞாலம் - இந்திரசாலம்; "இந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்." (திருவா. கீர்த்தி. சகூ.)

கஎ. வாசிவாரியப் பெருமான் - குதிரைச் சேவகர்களின் தலைவன்; வாசிவாரியர் - குதிரையைத்தடித்துச் செலுத்துவோர். திண்ணிமை - வன்மை; தைரியம்.

கஅ. ஆரணமோதிற்று - நீ வேத மோதியது. கோரம் - கொடுமை. சிறையறை - சிறைச்சாலை.

ஈஅ - ம் திருவிளையாடல்.

கக. அறையகத்து - அறையில். 'இரும்புதருமனத்தேனை' என்பது திருவாசகத்தில், திருவேசறவின், முதற் குறிப்பு.

கூ. 'பொய்யாவையையமாநதி' என்பது, "வையை யென்னும் பொய்யாக் குலக்கொடி." (சிலி. புறஞ்சேரி. கஎ0.) என்பதைத்தழுவியது. முதமாமங்கை - செம்மனச்செல்வி. முகில் நாயகன் - வருணன்.

சு. கால் கட்ட - வாய்க்கால்களின் தலைப்பிற்படலிட, பயம் - நீர், அச்சம்.

ஙி. வெள்ளமிருத்தலிடத்துப்பறையறைவித்தல் மரபு. சுமம்மை - ஓலி. மனஞ் கன்றி. என்னுமோ.

கூ. கோல் - அளக்குங்கோல்; அறை - வரையறைசெய்த கோட்டம்; கோலால் அறுதிசெய்த இடமுமாம்; "குரம்புகொண் டலைப்பன் யானே கோணறை முழுது மென்ன." (திருவாத. மண்சுமந்த. நூ.)

அ. விதிரா. நடுங்கி.

கூ. நாதமாகிய பறை; 'நாதப்பறையன்' என்பது, "நாதப்பறையினர்" (திருவா. அண்ணே. க.) என்றதைத்தழுவியது. இச்செய்யுளிற், சிலசாதிப்பெயர்கள் தொனித்தல்காண்க; நஞ்சுண்டோனென்பது, கள்ளர்வகையில், ஒன்றன்பெயர் பிட்டு உதிர் - உதிர்த்தபிட்டு. கொடுக்கு - தொங்கல்.

கக. அம்மே - அம்மையே. தொற்றுள் - மண்வேலைசெய்பவன்; "மண்ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வையகம், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றுளாகி." (கல். சக.); கொற்ற - மண்வேலை யென்பதை, உரு: "கொற்றுள ரிவரீ லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தாரில்லை." என்பதனுமுணர்க.

கச. அந்தித்திருக்கும்பொருள் - முடித்துவைத்திருக்கும்பொருள். கந்தித்து - மணம்வீசி. உண்டு-உள்ளது.

கஙி. வட்டமுறுபிட்டு - வட்டவடிவமாகக் கிண்ணத்தாற்கொட்டி அமைத்துவைத்திருக்கும் பிட்டு; கஅ: "கனிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு.", அம்மை, வினி.

கசு. உழப்பாது சுமந்திடும்.

ககூ. அம்மை, வினி.

உ0. என்ன - என்றுசொல்ல. உதிரை - பிட்டு. 'வித்துநெற்பிட்டு' என்றபாடத்திற்கு விதைநெல்லரிசியாவாக்கிய பிட்டென்று பொருள்கொள்க.

உஉ. கோலறையை. வல்லாள் - நன்மையையுடைய ஆட்கள். வாங்குதல் - கொள்ளுதல்.

உஙி. குழும்புதல் - கலங்குதல். கொட்டி அணைத்து - மண்கொட்டி நயத்தழுவிக்கொண்டு. இடை - இடத்தல்; ஒப்புமாம்.

உள. வடிவன் மீ - அழகுடையவ னாகிய மீ; உஅ: "மெல்லியவடிவனீ". கறுத்த - கோபித்த; தொருத்தல், டீஅ. நயந்து' அவரோடும்.

உக. 'பரி-வந்து; நிகைச்சொல்; இது, 'வைத்து' என்பதுபோலப்பொ ருளின்றிப்பயிலுவதொருசொல்.

ஈ0.' பருந்து - பங்கிட்டு.

ஈக. சதமுறை - பலமுறை. அதர் பட - வழிபட.

ஈஉ. நீரக்குறை - கரையின்குறை யை. கவ்வை - துன்பம்; ஓலியுமாம். தவ்வுதல் - தாவுதல்.

ஈஅ. க்ங்கைக்கனையுயர்மண் - திரு முடியில் வைத்திருந்தமண்.

ஈகூ. திருவருளுக்கு உண்டோ - திருவருளுக்கு எல்லையுண்டோ.

சக. பிட்டொணிச்சி க்க.

ஏஉ. புடைப்பு - அடியாலுண்டா கிய வீக்கம்.

சச. இவன்முகத்தால் - இவன் வழியால். விலைவித்தற்கு - கிறையி னின்றும் மீக்குதற்கு. தன்வழி நிரி தற்கு இவனை விடுவிடு.

சஞ. மதுரைத்தெருவிற் பரியேறு ம். கொற்றகன் - படைத்தலைவன்.

சஅ. 'நமச்சிவாயவாழ்க' என்ப தை, திருவாசகத்திற் சிவபுராண அக வலின் முதற்குறிப்பு.

சக. னுயருத்திரர் - மற்ருத்திரர்.

ஙo. அன்னு, நெஞ்சறிசுட்டு. மா- அழகு. என்ன-என்ற திருவாதவூரர் திகைக்க.

ஙக. சித்திரக்கோவை - திருச்சிற் றம்பலக்கோவையார்.

ஙஉ. மன்னன்-பாண்டியன்; எழு வாய்.' அம்மை - செம்மைச்செல்வி.

ஙகூ. மேய்ந்து - வேய்ந்து. ஏறும் ஆனும்.

ஙச. உயர்திறக்கம் - சிவலோ கம்.

ஙஞ. பறைதல் - தோல்லுதல். இ றைவன் - சிவபெருமான்.

ஙசு. அவதானங்கள்-திருவிளையா டல்கள்.

ஙக - ம் திருவிளையாடல்.

க. பெருங்கிராமம் - ஐந்நூறுகுடி கள் நிறைந்தவூர்; (கூடா.இடப்பெயர். ஙக.).

உ. பாகவதப்பிரமசாரி-வைணவப் பிரமசாரி. புக்கில் - வீடு. உதகம்செ ய்ய - தாரைவார்க்க.

ஙூ. மனம்குன்ற. கன்னி - எட்டுப் பிராயமுடையவள்; "அகலை யிரு நான்குடையாள் கன்னி" மாயூரப் புராணம்.). இடுகுறி-இடப்படும் நெ ற்றிக்குறி.

ச. வேதகருத்திரம் - வேதசம்பந்த மான சூத்திரங்கள்.

ஞ. சாறு-கலியாணம். நெறிதப்பா வாறு உதகம் அளித்து; உதகம் - தா ரை. இன்னியபல - ஸ்திரீதனம். டக் தம் - உறவு, முறை.

ஞ்.' தரு - வில், உடம்பு. மரல் அ னை - மரலுகாரையாத்த.

ஏத. படை, வேல்.

கஉ. அமுதபடி - அரிசி. மேல் அ முதுசெய்யுமாறு ஒதுமென்ன.

கள். பட்டிஅணை-பட்டாலாகிய அ ணை. நோக்கு - கண்ணில். அன்னை யில் புதல்வன் - தாயில்லாதபிள்ளை; பிறப்பில்லாதவர்.

ஙக. திருவிளை - லக்ஷ்மி. வள ர்த்தி-பலத்தை - தூங்கச்செய்தியை த்தி.

ஙஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ.' அபிதா - பரந்நூல்.

ஊ. மிக்கசிர்த்தி, பாண்டியனுடை யது. வளவன்கேட்டி. இகலி - மாறு பட்டு; ஙகூ: "இகல்விட்டி" என்ப தனால், சோழன் இப்பொழுது மாறு பட்டிருந்தமை யறியுமாம்.

க. உளம்பட - மனமெலிய.

ஸ். விளிவு - அவமானம்.

அ. விருது - எண்ணெண்கலையல் லாவென்பது. புயங்கவட்டம் - ஒரு யுகைவடணம். வரமத்தான் - இடத் தான்.

க. சென்னிசெம்மத்தால் - சோழ ன்பிரதிஷ்டோபதத்தால்.

கo, நின்றல்-நிற்றல்; மெலித்தல். கெட்டேன், ஐயோ.

கஉ. ஈசானகோணம் - வடகீழ்மூலே. அதிரவீசி ஆடினன் என்க; "அதிர வீசி யாடுவாய்" (திருஞா.தே).

கச. பணை - வாத்தியம்; உடுக்கை, "மாறியாடக்கொடியிட்ட பெருமான்" என்பர்பின்னும்; உகூ.

கள. பண்டி அருங்கூத்து - முன்பில்லாதகூத்து; பண்தரும் - இசையைத்தருகின்றவென்றுமாம்.

ககூ. வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம்.

உo. மூன், "தென்மதுரைமாநகர் சேர்திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி" என்னூர்; (கூட) கச. புரிவலித்து - கயிறு கட்டி.

உக. மாணிக்கத்தாள் - மாணிக்கக் காம்பு.

உஉ. இயற்பெருமான் - சொக்கநாயகர்; இயல் - அழகு.

ஊஊ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆதவன் - சூரியன். வட்சரு - ஆலமரம்.

உ. எய்து - எய்தலால். தொங்கிஞான்ற - தொங்கிய; ஒருபொருட்பன்மொழி. பகழி - அம்பு.

ச. பறையும் அது - சொல்லிய அச்சொல். போது - வா.

கூ. உடல்தடுங்கி.

எ. ஏதம் ஒழி-துன்பம் ஒழிவாயாக. இங்கு எய்து-இங்கேவா. தருந்தகனம் - தன்மரணமாக இறந்தவர்க்குச் செய்தற்குத்தக்க தகனம்.

கூ. 'அஞ்சினவீசன்' என்பது, சொக்கநாயகர் பழிக்கு அஞ்சியதைப் புலப்படுத்தியது.

கo. விள்ளான் - சொல்லானாகி.

கக. படர் - யுமதூதர். விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறுமணம்.

கச. வற்றுனை - வண்மையையுடையதான. ஆர்த்த துப்பு-கட்டியகயிறு.

கடி. அயம்=ஐயம் - ஐக்தேகம்.

ககூ. உயர்ந்தனதன் - இருந்தவனுடைய பெரியதகன. கூறுமிகைறுவான்.

கஅ. சகத்தை-இளியை. கோல் - அம்பு. எய்ததை, உ - ம் செய்யுளாலும் உணர்க.

ககூ. பெரியதந்தை எழுவாய். அசன் - அசீடகாராசர்; இரகுடிகாராசருடைய புத்திரர்; தசரதருடைய தந்தை. வடிவமங்கை - இந்துமதி.

உo. இந்துமதி-அசமகாராசர் மனைவி; நாரதமுனிவர் வீணையிற்பூனைத் திருந்த பூமாலை காற்றால்வீழப்பெற்றி இந்துமதி இறந்தனளென்பது, இரகுவம்சம், அ-ம் சருக்கத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள கதை. இதனைத் தமிழ் இரகுவங்கிசம், இந்துமதி பிறப்பு நீங்குபடலம், சஉ-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், "நன்னெண் மதியக் குடையோன் குலோத்துங்கனுகைவெற்பிற், பொன்னெயோத்தியி லுண்டாய பாவம் புனத்துமுண்டோ, வந்நாளும் பெண்பழி கொண்டது மாலையென் றாருஞ்சொல்வா, ரிந்நாளும் பெண்பழி கொள்ளவிம் மாலையெதிர்ப்பட்டதே" (குலோத்துங்கசோழன்கோவை, களவி.) என்னும் செய்யுளாலுமுணர்க. தேனுவால்-பசுவினால்.

உஉ. மருப்பு இல் சோ-கொம்பில்லாதபசு.

உக. முனைத்தனை - முனையிற்கட்டியகட்டி.

உச. நாம்- அச்சம்.

உசு. யாமினியில் - இரவில்.

உள. யாவையும் அழித்து ஆக்கவல்லான்-எல்லாப்பொருள்களையும் சங்கரித்துச் சிருட்டித்தருள வல்லமையுடையவர்.

உகூ. சோமசுந்தரக்கடவுள் பழிக்கஞ்சியதை, கூ: "தென்றமிழ்கூறி" என்னும் செய்யுளாலும் உணர்க.

ஊச - ம் திருவிளையாடல்.

க. அவமானவஞ்சம் - அவமானத்தைத்தரும் வஞ்சனைத்தொழில்; "அவமான வஞ்சம் பிறர்க்குரையார்க ணல்லோர்' என்பர்பின்னும் (ஊடி) கo.

உ. கொட்டி - மண்வெட்டி.

இ. புண்ணில் ஈ மொய்ப்படி ஆரோ வென்னத் திரிந்தான்.

ஈ. கன்னி - கன்னியாகுமரியென் னும் அரு. கம்பிப்பன் - நடுங்குவனி.

எ. புறத்து ஈர்த்து - வெளியே இழுத்து.

ஊ. 'பட்டருணம் சுட்டாலுந்தீரா தது' என்பது ஒருபழமொழி.

ஏ. தானவைபவம் - தலவிசேடம்.

ஐ. இறையவன், எழுவாய்.

ஒ. பரிவுகூர்ந்து போக்குகின்றேம்.

ஓ. 'தானஞ்செய்யென்று சொல்லுதற்கு உன்னிடையிற் பொருளில்லை. கோவுக்கு - பசுவுக்கு.

ஔ. செறு - அடக்கு. நோக்கு - செய்.

க. அணுக்கட்டு - உயிர்களுக்கு.

ஊரு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. எல் - ஒளி. கூடா - வந்துசேர்ந்து.

ஊ. ஆங்காரித்து - அகங்காரங்கொண்டு.

ஈ. அங்கம் - போர். கொடி - வில்வித்தைமுதலியவை பயிலும் கூடம். மைத்தர் - மாணாக்கர். விரோதம் - யுத்தப்பயிற்சி; "சிலேக்குரு விதற்குரு குலக்குமர ருக்குவரு விரமகிலை காணுமி னென." (பாரத வாரணாவத. நிசை).

இ. நாயனீரே - தலைவரே. கொடிகட்டி, நம்முளோளைவீக்கிச் சாதிப்பிக்கின்றனென இயைக்க.

உ. அடியார்க்குகல்லான் - சோமசுந்தரக் கடவுள். கன்றல் - வாடுதல். பணிக்கு - வில்வித்தை முதலியவற்றைக் கற்பிக்குந்தொழில்.

எ. அவன்றனை - ஆசிரியனை. வளம் - தனதுபெருமை.

அ. அருள் - தொடர்புபற்றுதேயவதிடத்தும் தோன்றும் இரக்கம். இடம் - சமயம்.

கூ. மிஞ்சி - இடக்கரானமொழி.

கூ. மூல்லை - கற்பு. சொக்கன் தானே அறிகுவன் - சொக்கநாயகர் இயல்பாகவே அறிந்தருளுவார் யாம் விண்ணப்பிக்கவேண்டுவதில்லை.

கக. தின்மை - தீயசெயல். பாடை - சபதம்.

கஉ. மற்று ஓரெதிரிலா.

கடி. பத்திரம் - ஒருவகைக்கத்தி. ஓட்டி - சபதம்செய்து.

கக. நாகமாபுரம் - மதுரை; "அதோரகாக்யஸ்ய புரஸ்யநாதம்" (ரகுவம்சம், சுடம் ஸர்க்கம், டுகூ) எனவும், "உரகமாநகரான் றென்னனிவன்" (இராத. மாலே. கoச) எனவும் வருவனவற்றுள், 'உரகாக்யஸ்யபுரம்' எனவும், 'உரகமாநகர்' எனவும் மதுரை கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கசு. நெய்கூவோர் - தையிரமுடையோர். கஞ்சுவான் - வெண்கலத்தாற் செய்தவான்.

உஉ. சொட்டை - ஒருவகை ஆயுதம்.

உச. வென்றிகொள் மைந்தர் - அரியருடைய வெற்றியைத் தமதாகக் கொண்ட மாணாக்கர்கள். திக்தவென்றமையின், 'வன்றிறனுதர்' என்றார்.

உசு. எற்று - என்ன; திசைச்சொல்; "அதெற்குவே யென்றரு ளாயே" (திருவா. அருட்பத்து, கoச).

உஅ. பொத்திய - மறைத்த. மெய்திய - நிரம்பிய.

ஈக. 'உண்டென் றேத்தும் வேற்றிகொள் பணிக்கன்' என்றது, அன்னிகனென்றபடி.

ஊசு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கறுவி - கோபித்து.

ஈ. இங்ஙாகம் - இட்டிவிடமென்பர், 'நஞ்சங் கண்படவிழுத்து' என்றார்.

இ. பாகைப்பகுவாய் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற பிளந்தவாய். உராத்து - சேர்ந்து. மார்பால் நகர்ந்து ஏ தி; உரகீ - பெரியபாம்.

எ. 'பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகர்' என்றது, கருத்துடையடையணி.

அ. அதனைக்கடிப்ப - அப்பாணத்தைக்கடிப்ப.

கூ. அழல் - யிடம்.

ககூ. ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமுதமே.

கo-ககூ. விடத்துன்பத்தைப் போக்கவேண்டுமென்பதற்குக் கூறிய அடைகளும், 'கருணாகரனே' 'அருளாகரனே' என்றுகூறி யிருத்தலும் ஆராய்தற்பாலன.

கஉ. புழுகு - மலையிருக்கம்பூ. வண்பர்க்கு அரியாய்.

கசு. தடினி - ஆறு. கோள் - விடம்.

கஎ. அமுத இந்து விந்துவை - அமிர்தமயமாகிய சந்திரனிடத்துள்ள துளியை.

கஅ. இங்கே சமணரை, 'நாண மிலாதோர்' என்றதுபோல் ''மான மில் சமணர்'' என்பர் பின்னும்; உடு. காண்- காணும்படி. கழறி - சபதங்கூறி.

கஅ. எள்ள - ஒப்ப; உவமவருபு. தேனு - பசு.

ககூ. விட்டல் - விடல்; விரித்தல் விகாரம். காலமேகம் - ஊழிக்காலத்து மேகம்.

உo. 'கொல்லொணுப் படையெவர்க்கும் வெல்லொணாது' என்பது ஒரு பழமொழி. எல்லாம் வல்ல நாயகன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; ''சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியோ டேசி னைத்தொழிலும் வல்லதாம்'' (ஆனந்தலகரி, க.) என்பர்.

உஉ. மூசி - மூச்சுவிட்டுமோந்து.

உசு. தார் - நிண்ணினிமாலை, தாடி - அலைதாடி. பிறங்கல் - மலை.

உடு. சந்தம் - இயல்பு.

உகூ. காற்றிறைகொண்டு - காலிடங்கொண்டு. உப்பால் - முதுகு; ''ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பர்'' (திருக்குறள், கூஉo.)

உஎ. தண்டலைமலை - சோலைமலை; அழகர்மலை.

உஅ. நீங்கரும்விடை - ஸ்திரமாயிலழுந்தருளிய இடபமூர்த்தி.

ஈகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஞானமுற்றியவெற்றிகொள்ளற்றவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வெப்பம் - சுரம்.

உ. பன்னிரண்டுபெயர்களாவன: பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, சீகாழி, கொச்சையம், கழுமலமென்பன; காழியெனவும், கொச்சையெனவும் வழங்கும்.

ங. ஓதாமலுணர்ந்துயர்ந்த: இஎ. வரிசைகள் - பொற்றளம், முத்துச் சிவிகை, முத்துப்பந்தர்முதலியன.

ச. கஅ.

டு. 'சாதிமுறை யறியாத சமணர்' என்றது, கூட்டத்தினரென்பதைப் புலப்படுத்தியபடி; ''குழுவுடைய்மண்'' என்பர் பின்னும்; ஙக. உணருங்கால் - ஆராயுமிடத்து; உணர்தல் - ஆராய்தல். (ஙஅ) ஙங: ''நத்தருடி வெழுந்துனர்வார்.''

ஙா. மாணி - மங்கையர்க்கரசியார். பறித்தலையர் - சமணர். பழுதாமென்று ஓலைவிடித்தாரென முன்னேகூட்டுக.

அ. சென்ற - வந்த.

கூ. நாள் - நக்ஷத்திரம்; ஜிதியினும் ஞானமடங்குவலியுடைத்தாதல்பற்றி, நாள் முற்கூறப்பட்டது.

கஉ. மானமில்சமணர்: (ஙக) உடு.

கடு. கொடுங்குன்றமே - உக்கிரசிரீ; பிரான்மலை. 'வானிற் பொலி' என்பது அப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கசு. நஞ்சத்து வய்.

கஎ. பண்திகழ் கூகை, இகழ்ச்சி. பாழி - குகை.

கஅ. என்னும் - யாதாமோ. திருமுகம் - ஓலை.

ககூ. வைதிக யாணை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

உங. சுட்டியும் நீறும்.

உக - உசு : "சதுரானனனுஞ் சக்ராயுதனுஞ் சத்ரா தபரும் மித்ராதிபரும், மதுரா புரிவா தறிவா மெனமேல் வரவர்த் தனன்வை திகவ்ரண்டே" (தக்க. கஅஉ.)

உஙி. (தீருநகர.) ச.

உஎ. ஒழிலா - ஒழில்லாமல்.

உஅ. காதம் - தன்புறத்தும்.

கூஉ. அவதரிப்ப - தங்க. அறிவான் - அறியும்பொருட்டு, மூட்டி - கேட்டுமூட்டு.

கூசு. கட்டி - கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு. ஞான்றனர் - தொங்கினர்.

கூச. அதிர்வு - நடுக்கம். 'இறந்தது' என்னூர், துஷிவுபற்றி.

கூக. கைவிதிர்க்கொண்டு-கையை உதறிக்கொண்டு. உணர்த்த-எழுப்ப.

சஉ. பாய் உடை-பாயாகியஉடை ; "பாயுடையார் விடுத்ததழல்" (தீருவிளை. திருவால. க)

சஎ. அறமலி-தருமமலிந்த ; அறமிகவுமென்றுமாம்.

ஙச. கறம் - கருமை.

ஙஉ. கழுமலம் - சீகாழி. 'பிரமனூர்' என்றது, திருச்சக்கரமாற்றென்னும் பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

ஙசு. வெங்குரு - சீகாழி.

ஙஎ. தீற்றிக்கோயில் - விபூதிப்பை.

ஙஅ. நின்வழிகளைக் கொண்டே மாற்று.

கo. 'பொருந்தினேர்' என்பதை, எமக்கும் பொருந்தினேரெனப் பின்னுங்கூட்டுக. ஆம்ஃ அசைநிலை.

கஉ. கையர் - வஞ்சகர். பையுள் - துன்பம்.

கசு. பிண்டி - அசோகமரம். தண்டு - பிரம்பு ; "தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட, புண்பாடல்பரடி" (தீருவா. திருப்பூவல்லி. கக). இசீசெய்யுளும், "ஆலி வெந்து மாநிரம்பி வெந்து யாநிரம்பி வெந்தமைந்தனீர்ப், பீலி வெந்து பாயும் வெந்து பிண்டி பேற மண்டவே (நக்க.கஎஇ) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

கச. கொச்சை - சோழி.

கo. வென் - முதுகு.

எச. பாழி - குகை. குதிப்பு - கன்னம். குரத்தியர் - தவமுதுமகளிர்.

எஇ. வாசி - திருவாசிகை. கீற்பகதரு - வாகனவிசேடம்.

ஙஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மாறனுறுகாசினி-பாண்டிநாடு. கொச்சைமுனி - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

உ. குன்றி - குன்ற. நாமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது ; "நாமமையாலுத்தென் னேவலுத்து" (தீருக்கிற. கசுச) ; "நெருநடந்த வரோ நாமென்ன" (கம்ப. சூர்ப்ப. ககக). தென்னனெனினின் மன்னனென ஒருசொல் வருவிக்க.

ஙக. இறை உண்டி - சிவபெருமான் உளர். அஞ்சல் - அஞ்சற்க ; வியங்கோளெதிர்மறை.

ச. 'வேதவேள்வி' என்பது அத்திருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு ; இது காலடிமேல்வைப்பு. 'ஓம்' என்பது உடன்பாட்டை யுணர்த்தும் வடசொல் ; "ஒன்றுங் கதிர்முடியாற் கோமென் றுரைத்தருளி" (பாரதம். சூருட்டி. சo).

ஞ வினைக்கணில்லவர் - வினைகளிடத்து இல்லாதவர்.

எ. ஐயம் இல்-சந்தேகமில்லை.

அ. ஞன்னி - கண்ணிநாடு, கன்னியாருமரி, அழியாமை.

கூ. செற்றம் - பிறரைவருத்துதல். எற்றி - அழைத்து.

கக. வாரடா - வாடா ; "வாரடாவுனக் கியாதுதானர்தம் மகளுகிற்குமோ" (பாரதம், வேத்திர. கஉ).

கஉ. காக்கையேறப் பனம்பழம்விழுந்தென்பது ஒருபழமொழி ; இது காகதாலீயமென்னு மியாயம்.

கஇ. எஞ்சு அழல் - குறையச்செய்கின்ற நெருப்பை.

கக. தம்மைமறித்து ஞானமிலாதோர் அடைதீத.

கஅ. என்னும் - யாதாகுமோ. எற்றரு - பிறராஞ் வெல்லுதற்கரிய.

கஆ. ஒழுங்கி-ஒழுங்குபடுத்தி. வகுத்த - விளர்ந்த. 'போகமார்த்தபூண்முலை' என்பது, திருநள்ளாற்றுத்திருப் பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

உ0. 'தனிரிளவளர்' என்பது, திருநள்ளாற்றுக்குரிய வேறொருதிருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு' 'ஆதிமெய்' என்றது, தேவாரத்தை; வேதம்.

உ௫. வற்றற் கருப்பிலை - காய்ந்த கருப்பந்தோகை.

உ௨. அதிசயித்துச் செழுமலர்மாரிபெய்தார்.

உ௩. நீர் தெளித்து. அங்கித்தம் பினை - அக்கினித்தம்பனவித்தை. வாது மும்முறை உண்டு.

உ௪. 'விளாவினேடும் பெரும்புனல்வையை' என்பது, வேகவதியென்றும் பெயர்ப்பொருளோப்புலப்படுத்தியது; நீச: "தாங்கருந்திறலோடும் வரும்வெம்மை" என்பர் பின்னும். பத்திரம் - எடு.

உ௬. பறைதல் - தொல்லுதல். பாடை=பாஷை - சபதம்.

உ௭. கடிமை இல் - விளக்கத்தன்மை இல்லாத. முடிய-முற்ற. 'ஆசை' என்றது, அவரை அஞ்சுவித்தற்பொருட்டு; இவர்கருத்து இன்னதென்பதை, சை-ம் செய்யுளாலுணர்க.

உ௮. உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழு. களம் - கழுத்து. செத்தி - சீவி.

உ௯. காத்திரம் - உடம்பு. உருத்திராக்ஷதானம் - உருத்திராக்கம்.

ஈ0. தெவ்வு - பகை.

ஈக. கண்டி - உருத்திராக்கமாலை.

ஈஉ. கழுவேறுவோர் அதனைவாங்கித் தோளில்வைத்துச்செல்லுதல்மரபு.

ஈச. தூது - பஞ்சபாண்டவர்க்குச் சென்றதூது; உம்மை - அசைநிலை. இறைஞ்சுகழல். மேற்கொண்டு ஞான்று ஊதுங்கள்; ஊதுதல் - உடம்பு புடைத்தல். காணம் - ஒருவகைவாத்தியம், கீழ்.

ஈஇ. முகை - அளவுகடந்தசெய்கை. கை - செயல். துய்யவை - கூர்மையையுடையவை.

ஈசு. எட்டில் நீட்டி.

ஈள. "வாழ்கவந்தணர்" என்பது திருப்பாசுரத்தின் முதற்குறிப்பு.

ஈகூ. எதிர்த்தி எறியது.

ஈ0. பதம் - இன்பம்.

ஈக. இருந்திராயினீர்.

ஈஙி. ஊறவிய - கோபித்த.

ஈசு. எதிர்புகல்வதேது. மூட்டைப்பட்டினியயிறு- கண்டுமூட்டு, கேட்டுமூட்டுக்களால் பட்டினியிருக்கும் வயிறு; முகம் - கழுவின்முகம்.

ஈள. பாறு - பருந்து. சிவை - நரி. கவடி - பலகறை.

ஈஅ. சானகம் - சாணம். கன்று - பசுக்கன்று. விலாவொடி - விலாப்பக்கம் ஒடியும்படி சிரிக்கும்சிரிப்பு; "விலாவிற நக்கு" (மணி. ஈச - ம் காதை, ஈசு).

ஈக. தளம்புநெஞ்சு - தளும்புகின்றமனம்.

ஈ0. சமணர்களுக்குச் சாக்கியரென்றும் ஒருபெயருண்டு.

ஈக. சாமரம் - சாமரை, கழுமரம். இக்கவி, வஞ்சப்பழிப்பணி.

ஈஉ. ஆசையாய்த் தூதிப்ப.

ஈங. "வாரிறி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலிலமுற்றும்" என்றார் முன்னும்; (எ.) அ. ஓசனை - யோசனை.

ஈச. தடினி - ஆறு.

ஈசு. "தேனுறை வன்னி" என்பது திருவேடகப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு. காப்பு - திருநீறு. சேடனூர் - திருவேடகம்; ஆதிசேடன்பூசித்தலமாதலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; ஈக - ம் பாடலிலப்பார்க்க.

ஈள. புக்கு - புகுந்து. கல்கி - தான்கொடுத்தற்கு. [லால்.

ஈகூ. பனுவல் முறுவல் தருவீதல்

ஈ0. மெய் - உண்மைவழி.

ஈஉ. தனியானை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; எழுவாய்.

கூச. பரிசனம் - ஸ்பரிசம்.

கூஇ. இகலா - (ஸைனரோடு) மாறு கொண்டு.

கூசு. சாத்தன் - ஐயனூர்.

கூஎ. பாடித்த - பேசிய.

கூக. மண்டலமும், உம்மை - சோழமண்டலத்தையன்றியென இறக்கத்துத் தழுவியது; (கூஎ) ச - ம் பாடல் பார்க்க.

கூகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கொந்தக்குலம் - கொந்தகக்குலம்; இக்குலத்திற்பிறந்தோர் சேனபதிகளாதற்குரியவர்.

உ. சேதிபர்கோன் - பெயர்; [கூ - ம் செய்யுள்பார்க்க]. கிராதர் - வேடர். கவுரியன் - பாண்டியன்.

கூ. பண்டை ஆள்வேம் - சேனைகளை வருவித்துப் பாதுகாப்பேம்.

ச. மாண்டதில்லை - மாட்சிமையுற்றதில்லை. சரக்கதை - பொன்னை. படையாள் - சேனைகளை ஆள்வாய். திருக்கைச்சிறப்பு - எனுதிமோதிரம். விடாவகண்டி - (கௌந்தரசமந்தன்) விரைந்துசெல்லுதலில்லாகண்டி.

கு. விசிர் விதிர்த்தான் - விரைந்தான்; "மெய்தானருமபி விதிர்விதிர்த்து" (திருவா. திருச்சதகம், ச).

எ. உம்பர்த்தம்பதி - இந்திரன். தம்பம் - ஆதாரம். கம்பம் - நடுக்கம்.

அ. அடியவர்தங்கண் - அடியவரிடத்து.

கூ. பரிகரம் - சேனை.

கo. வந்தனை அடியேன் - பணிதலையுடைய அடியேனது.

கஉ. கீர்த்தி - நியமம்.

கங. தலைமடம் - தன்மனை. ஆரோ அற்றவர் - ஆர் பெரியர்.

கச. சாதலலாது நெறியிலை; பின், கo. "இன்றுயிரளித்தகோவே" என்பது இரண்டிலும் இயைபுத்தும். அசைவு - மெலிவு. நமக்குச் சன்மானமாகச் சேனையையும் அரசன்தருவன்.

கஇ. அச்சத்தைத் தள்ளியவள் - மனைவி.

கஈ. வீரன் காம் அற்ற.

கஅ. நியாளம் - ஒருவகைப்பறை.

கக. பாராவணை - வஜ்ரதடி.

உo. பூங்கொடி - அழகிய துவசம். தோரைகள் - மயிலிறகாற்செய்தவிசிறிகள். மட்பாம்பு - ஆதிசேடன். படைச்சாத்து - சேனைத்திரள்.

உக. சூழ்ந்த - ஆராய்ந்த.

உங. உடம்பில் தழும்புடையவீரர்கள் சிறந்தவர்களாதலின், இங்ஙனம் கூறினர்.

உஉ. கம்பித்து - நடுங்கி.

உஇ. தாளை - கதி.

உஅ. தந்திரம் - சேனை. தாழாது - தாமதியாமல்.

உக. சிலைத்து - முழங்கி.

சo - ம் திருவிளையாடல்.

க. எனிவு - அயர்ச்சினைய. முச்சந்தி - கால், உச்சி, மாலை.

உ. பரிவு - அன்பு. நல்குரவிலும் வேள்விகளும் ஒழுக்கமும் ஒழிந்தி.

ச. மாதனம் - மிக்கபொருள். கோதனம் - பசு. ஆசாரம் - சோலை.

டு. உலகு ஏத்தம் - உலகத்தின்தன்பம்.

கo. நெஞ்சம்வாழுமேல் - மனம் மகிழுமாயின்.

கங. கீக்கவற்ற - கீக்கவல்லதாகிய.

கஈ. முடிப்பு.

கச. "கோடிபொன்னெடுப்பினுங் குறைவிலாததோ, ராடகநீவி" என்பர்பின்னும்; உo. புக்கில் - வீடு.

கஇ. கீவி - கிழி.

கஎ. தணிவதில்லை - குறையாது.

கக. செல்லல் - துன்பம்.

உo. ஆடகநீவி - பொன்முடி.

சக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வண்மை முன்நிகழ் - கொடைமுதலியவைகள் விளங்கப் பெற்ற. நந்த - பெருக.

ச. இறந்தானென்று கினைந்து.

டு. துவர்ப்பிடித்து - செம்மைநிறமுள்ள ஆடையைப்பிடித்து; [கo - ம் பாடல்பார்க்க.]

எ. போகட்டு - விடத்தி. அத்தம் - கை.

அ. மிகை - வரம்புகடந்தசெய்கை
கூ. படிற்றுரை - பொய்யுரை.
க0. தருமமன்று - நியாயசபை.
கங. தருமவாசனம் - நியாயசபை.
கச. அறுவை - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. கைவீசல், வருந்தாக்குறிப்பு. சிறுக்கன் - சிறுவன்.
கஎ. பஞ்சவன் - பாண்டியன்.
கஅ - கக. ஆங்குவந்திள்ள வணிகர்களைநோக்கிச் சிவபெருமான்விளவல்: 'வணிகருரியர்' என்பது முதலியன, வணிகர்களுடைய பெயர்விசேடங்கள். பயன் என் போதும் - இலாபம் யாது வரும். பணையம் - ஈடு. 'என்' என்றது, தம்முடைய பழைய ஞாபகத்தைப்புலப்படுத்தியபடி.
உ0. அவதீரம் - சமயம்.
உக. காணி - உரியநிலம். கஞ்சம் - வெண்கலம்.
உஉ. மகவிலாமற் கொடுத்தனன்.
உரு. அஞ்சி ஒளித்தனர்.
உச. எற்று அலைசெய்தோர்தம்மை - எதிர்த்து வருத்தியவர்களை.
உடி. தருமமோவென - இவர்கள் செயல் தருமமாவென்று சொல்ல. உளங்கடோறும் விளங்கினை. வகை - இடங்கள்.
உசு. கன்றினர் - பகைவர்.
உஅ. கணக்கு - வழக்கு. மாட்டாக்கீகந்தலை - வன்மையில்லாதவிதவை. சாண்றோர் - நியாயசபைத்தலைவர்.

சஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. இன்பால் - இனியபாலை. இயக்கமீதர் - யக்ஷமகளிர்.
கூ. உரையொடு-பொருளொடு; ச.
டி. மெய், நிலேடை. மேல்-இனி. ஒப்பு - பொருத்தம்.
சு. கோடியோசனைபோற்று - கொம்புகள் யோசனையளவுநீண்டு.
எ. தாங்கில் - ஓய்வில்லாமல்; "தாங்கில்லாமல் வானிற்சுழன்று" என்பர்பின்னும்; கக. தாங்குதலற - தடையற. விழும், ஏவல்.
கூ. பருதி - பருப்பு; இயல்பு. இயற்போதம் - இயற்கையறிவு.
க0. இறை, எழுவாய். சாபானுக்கிரகத்தால், முறையே இளைப்பும் இனிமையும் பெற்றனன்.
கஉ. வடிவும் அறிவும்.
கங. ஒப்பு - மனப்பொருத்தம்.
கச. சொல்லொடும்பொருளொடும்விரித்து.
கசு. உருவொடும் உலாவினர்.
சஈ - ம் திருவிளையாடல்.
ச. வினை - போர்.
டு. பரிவுத்தா-தமையனுக்குவிவாகமாகாமலிருக்கும்பொழுது விவாகம் செய்துகொண்டவன். வஞ்சி - பகை மேற்செல்வோர் அணியுமாலை.
சு. தம்பி - யாளை.
எ. ஓசனை - யோசனை. அணி - சேனையைவகுப்பாயாது; ஏவல்.
அ. நொச்சித்தொடை - நொச்சிமாலை; இது, தன்மதிலைக் காத்தற்குரிய வீரன் அணிந்துகொள்ளுவது. காஞ்சி - காஞ்சிப்பூமாலை; இது, பகைவர்க்கு எதிரூன்றிநிற்போர்க்குரியது.
க0. ஞாட்பு - போர். தும்பைபூலை ந்தி.
கஉ. ஆளும்ஆளும் - வீரர்களும்வீரர்களும்.
கங. இனன் - சூரியன்.
கச. ஆவி - குளம், உயிர். மாட்டாதாகி - வலியில்லாததாகி.
கசு. உலோம - விலாமிச்சவேர்.
கஎ. உயிர்மருந்து - உயிரைக்கொடுக்குமருந்து; மிருதசீஞ்சிவினி; "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே" (புறநா. கஅசு). விளிந்து - வெட்டி. முன்னின் - முன்பொருந்தியபோல.
கஅ. வையம் - தேர்.
உ0. கவந்தம் - தலையில்லாத உடம்பு. போனார்போனர் - தப்பிப்போனவர்கள் பிழைத்தார்கள். மூளித்து - உலர்த்து.
உக. முகமுகம் பார்த்து - ஒருவர் முகத்தை ஒருவர்பார்த்து; (உ) க: "இனப்புரவி முகமுகம்பார்த்து".
உஉ. மனிதவுருவங்கொண்டதற்கேற்ப நடித்தருளினரென்பார், 'அரு

ர்திரு மேனிவேர்ப்ப வோடிமீண்டு' என்றார்.

உங. வெற்றிமாமுரசம் - ஜயபேரி.

உச. 'வள்ளல்' என்றான், உயிர்களிடம் அரசரிமையையும் கொடுத்தது பற்றி.

உஅ. தரம் - தருகி.

உக. நான் நான் என்ற - நான் போர்செய்வேன் நான் போர்செய்வே னென்ற. மாலை-தும்பைமாலை. தண்டு - அலங்கு.

கூ0. கூபம் - கிணறு.

சச - ம் திருவிளையாடல்.

க. வேறுப்பு - பகைமை; கூஉ: "பிறிவிலா வெறுப்பிவர்க்கிங்கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன" என்பர்; (உஎ) அஉ: "ஆர்வெறுப்பாருவப்பே". கண்ணுற - கருத.

உ. மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி; கூஉ: "மறையுணைபகர்ந் தாய்" என்பர்.

ங. ஓனி - தெய்வத்தன்மை.

ஙு. அற்றம் உற்ற - சோர்வுற்ற.

சு. பொறையன் - சேரன். கிள்ளி - சோழன். நிம்பம் மாறன் - வேப்பமாலையையுடைய பாண்டியன். துஞ்சியாது - (இந்திரனைத்) துஞ்சியாமல். உடன் - இந்திரன்கூட.

ஏ. அது - அம்மங்கிழச்சியை.

கo. "மானிமாறன்", "மானம் வலிசேர்ந்தவாள் வழுதி" என்பர்பின்னும்; கூஉ, ஙஉ.

கக. அதகண்டி - குறையிரவாமை யைக்கண்டு. தலமெலாமதிப்ப - உலகத்தாரெல்லாரும் சான்றுமதிக்க, உலகமெல்லாம் இதற்கு வியாருமென்றுமதிக்க.

கஉ. வற்றாய் - வல்லதாய்.

கங. ஆயிரமுகத்தையுடைய பேராரம் - ஆதிசேடனுடைய ஆரம்.

கச. பீத்திசை - பூதானம்.

கஞ. சோர்கண்டு - பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டு.

கூக. மாதுரு-இரத்தற் குற்றமற்ற. உற்ற - தன்பமுற்ற.

உஉ. விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்.

உங. பாரம் - கனா. அரசு, அரசமரம். பன்னம் - இலை. அப்பு உறின் - சீறிற் பொருந்தினால்.

உஙி. முழைஞ்சு - குகை.

உசு. தண்டமிழ்முருகன் - செந்தமிழ்ப்பரமாசாரியராகிய முருகர். நம்பேர் முருகனென்பது.

உஎ. தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு. 'இழவனென்றனை' என்பதை திருமுருகாற்றுப்படையின் இறுதியில், "பழமுதிர்சோலைமலை யிழவோனே" என்பதனுலுணர்க.

உஅ. "குன்றமெறிந்தாய்" என்னுங் கவி வருமாறு: வெண்பா-"குன்றமெறிந்தாய் சூளைகடலிற் சுரந்திடந்தாய், புன்றலைய பூசப் பொருபடையாய் - என்றூம், இனையா யழகியா யேறூர்தா னேறே, உனையாயென் னுள்ளத் துறை".

உக. பரமௌன - அடியேனேக்காத்தருளுவது உம்முடைய பாரமென்று கூறி.

கூ0. தேமண்டலக்குலம் - சந்திரகுலம். கோதைமண்டலம்-சேரநாடு. சென்னிமண்டலம் - சோழநாடு.

கூக. முண்டம்வெம்ப-தலையெரிய. பகர்ந்திலனாகி இருந்தனன்.

கூஉ. இவர்க்கு - இந்திரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும்; 'வெறப்பு' என்றதிருமுகத்தைச்செய்யுளிற் கூறியதை. மானிமாறன்-மானியாகிய பாண்டியன்.

கூங. வனா - பக்கமலை.

கூச. கயங்கள் - யானைகள். கான்மேதி - காட்டெருமை.

கூஞ. சத்தி - வேல். முகத்திடை மலர்ந்தான்,

கூசு. தான்வரை - மலையடி; பாதசைலமென்பர் வடநூலார்.

கூஎ. பரிவால் - அன்போடு. செல் உயர்அரசர் - மேகங்களின் உயர்ந்த அரசர். அவனா - மேகநாதனை.

கூஅ. சடக்கென - விரைவாக. தின்பற - அரிசுவற.

நக. வானரசர்தம்மை - மேக அரசர்களை.

நஎ. வீரமாறன் - வீரத்தையுடைய பராக்கிரமபாண்டியன்.

நசு. தனுமணி - வில்லிற்கட்டிய மணி. (கம்பரா. மூலபல. உஉஅ)

நச. நல்லோ, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 'புரந்தரன்' என்பதற்குப் பகைவருடைய ஊரினை அழிப்பவனென்பதுபொருள்.

நடு. வாசி - விசேடம்.

நசு. 'உனக்காயிரங்கண்' என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

நள. வஜ்ரம் - ஒருவகை ஆயுதம்.

நஅ. கொன் - அச்சம். கோடக அமர் - குதிரைமேலேறிச்செய்யும் சண்டை. உருத்து - கோபித்து.

நசு. பரிந்திருக்கும் - விரும்புவைத்திருக்கப்பெற்ற; " அந்தச் தென்னவற் கன்பு பூண்ட, பொன்முடிக்கோக்க நாதன்" என்பர் பின்னும்; நுசு. தனித்துவென்றதை, நசு: " இருவரும் பொருவோம்", நஅ: "சிங்கமிரண்டுபோர் மூண்ட வென்ன" என்பவை வலியுறுத்துகின்றன.

ஙo. மற்றவர் - மேன்மையில்லாதவர்.

ஙக. சாபம் - துருவாசமுனிவரிட்டசாபம்.

ஙஉ. இரவாமையால் மான்தத்தையும், வென்றமையால் வலியையுமுடையாயென்பான், 'மானம்வலிசேர்ந்த வாள்வழுதி' என்றான்.

ஙங. புணை - ஈடு.

ஙஜ. ஒருவன் நாமுன்னென்றேதிப் புணைநின்றுனென்கு ' வரும்பெயர்' என்றது, துவளாநாட்டாரை.

ஙஞ. 'கருணைவான்' என்பது மரபாதலின், 'அருண்மழை' என்றார்.

ஙநa. பூண்டு புடைத்து விலங்கிடவென்க.

சுடு - ம் திருவிளையாடல்.

க. பதியிலார் - உருத்திரகணிகைமார்; "உருத்திரகணிகை மாராம், பதியிலார்". (பெரிய. தடுத்தாட். கஙக) இறைவன் - திருப்பூவணமுடையார்.

உ. புரமனுக்கு - சிவபெருமான் திருவுருவமைத்தற்கு. காரும் புத்தி அழுங்குற.

ங. தனி-பொன்வேணியாளுடைய தன்பம். கo.

ச. துய்த்து - உண்டு.

சு. நாசிகாபரணம் - மூக்கணி. குன்றி - குன்றுமணி. இமைப்பு - இமை மூடல். இவள்மூக்கணியாகியமுத்து, கண்டெனவியூல் மேற்பாற்கருமையையும் வாலியாளியாற் கீழ்ப்பாற்செம்மையையும்பெற்றுத் தோன்றினமையின், 'குன்றி' என்றும், வாயைப் பூதத்தக் கண்ணைமூடிக்கொண்டு இவள் அஞ்சலித்தபொழுது அதுமுத்தென்றும் நினைக்கப்பெற்றது; " இவண்மூக் கழுமுத் திதொளி யாற் பெற்ற, துவண்பதும ராகத் தெனி".

எ. காமனைக்கண்ணிலானென்பது உண்மையென்க; காமனுக்குக்கண்ணில்லையென்பது ஒருபழமொழி. எண்ணிலா என்னை-அழகுடையவர்கள் வரிசையிற்சேராத என்னை. ஈரும் எண்ணற்கென்க; சித்தர் தன்னைவிரும்பியதாகக் கருதி இதுகூறினள்.

அ. கொல் தரும் இருப்பு மூட்டு - கொல்லர்களால் செய்து தரப்பெற்ற இரும்பாலாகிய பொருள்கள்.

க. ஆசு-துவசம். சீரா-தலைச்சீரா. மருந்து - பச்சிலை.

கo. நாயனாரை-சோமாஸ்கந்தரை; "நாயகர்" என்பர்பின்னும்; கச.

கக. நாயனீரே - தலைவரே.

கங. தபதியர் - ஸ்தபதியர்.

கஙி. கபோலம் - கன்னம்.

கசு. அங்குலிச்சுவடு-விரற்குழும்பு.

கள. வடிவமழகியதென ஒருசொல் வருவிக்க; கஙி-ம் செய்யுளோப்பாக்க. அழகியபெருமானென்பது திருப்பூவணமுடைய நாயகரது திருநாமம்.

கஅ. பிரமாணம் - ஆஸ்திகீபத்தி.

சசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மிஞ்சி - மிகுத்து. ஆயிரமீபரிக்கு - ஆயிரம் ஸ்திரிமார்க்கு. பரி

யாள் - குதிரைவீரன். சந்தம் - சந்தஸ்.

உ. திசைசிலயும் - திக்குவிசயம். மூத்திசை - தெற்கல்லாதன. இயல் - இலீக்கணம்.

ச. உற்றகாலத்து - ஆபத்துவந்தகாலத்தில்.

டு. ஆமையும் - போதும்.

சு. பூ - பூமி. உயர்ந்த - மிக்க.

எ. அறை - பொன்னறை. மின்ற பொன் - எஞ்சியபொன். இரங்கல் - இரங்கற்க; வியங்கோள்.

கூ. சென்னி-சோழன். சங்கரன் - சுகத்தைச்செய்பவர்.

கக. புரவியாள் - அவன் - புரவிவீரன் அச்சோழன். அடிமை - அடியேன். செம்பியன் - சோழன்.

கஉ. ஐய - சிறிய. புன்புடைத்தேரஞ்சி - வெளியே தைரியமுடையவரஞ்சப்புலப்படுத்தி.

கச. அலிச்சி - முடங்கி. உளையைச் சேலைத்தலைமுடிந்துகொண்டு - ஆகாயவாணியை அடையின் தலைப்பில் முடிந்துகொண்டு; இங்ஙனம்செப்தல் மரபு.

கசு. கீறிடா - திருநீறிட்டு. அணிந்தனன் - சேனையைவகுத்தனன். களம் - போர்க்களம். அப்பெரும்படை - சோழன்படை.

கஎ. வினை - போர்.

கஅ. மூலபலம் - மூலப்படை. இன்னி - சோழன். 'எதிர்ந்தேன், என்னை ஆளுடையாய்' என்றது, பாண்டியன்வார்த்தை.

கக. பீலிமுடி - பீலித்தொகுதி. களம் - கழுத்து. கலாபம் - பல கலாபங்களை, திருமாலுக்குத்தோடு - யாகங்கொம்பாற்செய்ததோடு. மயிற்கழுத்தி - மயிற்கழுத்தாலாகியகோலை. வேங்கைவரித்தண்டை - உத்தீயம் - வேங்கைத்தோலாகிய. கோகேயுகு - வாலியுமுடையீ - மேற்போர்வை; தண்டை - வால். தந்தமணித்தேரிடை - யானைத்தந்தத்தாலாகிய மணிகளையுடைய மேலே. மார்பிற்பிறங்கவென்க; "மார்பிற் சிறுதந்த மணித்திரண்மாலை தாழ" (பெரிய. கண்ணப்ப. சுஅ). வாங்கி - கைக்கொண்டு.

உ0. வேட்டுவப்பரியாள் - வேடராகிய குதிரைச்சேவகர். அபயா - சோழா.

உக. இடும்பையன்றனைமறைத்து - தன்பத்தையுடைய பாண்டியனைப் புறத்தே தோன்றுமற்செய்து. செழியன்யான் என்ன - யானேபாண்டியனென்று. கால் - காற்று. கோரம் - சோழன்குதிரை.

உஉ. ஆசை - விருப்பம். திக்கு - வாசி - குதிரை.

உசு. மேல்விட - மேலே குதிரையைச் செலுத்த.

உச. தடதடித் தெரியல்மார்பன் - ஆத்திமாலையையணிந்தமார்பையுடையசோழன். சிங்காசனம் - சிங்கமுழக்கம்போன்றமுழக்கம்.

உசு. இதழி - கொன்றை. கனவட்டம்-பாண்டியன்குதிரை. விளிவற - அவமானம் அழிசரிக்க. மேல்பால் - மேற்றிசையில். ராகம் - ராகருலகம்.

உசு. வரூத்தமில்றித் நிரத்தேறினன்; தீரம்-கரை. குசை-கடிவாளம்.

உஅ. குதிரை பிராவத்தன் - குதிராத்தலேவன்.

உக. விளித்து - அழைத்து. ஆலயத்தை எய்தி, 'சயிரளித்தகாத' என்று விளித்துக்காட்டினனென இயைக்க.

கூ0. பூடணம் - அபரணம்.

கூக. பிரமானைத்தோர் - ஆஞ்ஞைகர். இச்செய்யுள். பாண்டியனதுவெற்றிச்சும், சோழனுடையகேட்டிற்கும் காரணங்கூறியது.

தா - ம் திருவிளையாடல்.

உ. சமாதி - சங்கற்பம்.

கூ. படிமம் - ஒப்புவடிவம்.

ச. சுரர்பரன் - தேவர்கள்தலைவர்; மகாதேவர்.

க. குறியறிவு - குறித்தலையுடைய அறிவு.

எ. படைவீடு - அரசிருக்கை.

அ. ராகம் - பரம்பு.

கூ. 'நோக்குன்றூத' என்பது, சிவ பெருமானுக்கு அடை.

கூ0. தண்ணுடைச்செலவு - நெளிந்து செல்லுதல்.

கக. வாலம் - வால்.

கஉ. ஆராமம் - சோலை. கெருடி - ஆயுதப்பயிற்சிசெய்யுஞ்சாலை.

கச. மதிற்றிருக்கால் - மதிலின்மூடக்கத்தால்.

சுஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. உழை - மான்; வீடுமாம்.

கூ. முறைசெய்வோர்கள் - வேலையாளர்.

எ. விம்மிமுறைமிட்டார்.

அ. தீர்வை - பிராயச்சித்தம்.

கூ. நிலம் - எள்.

கo. அசீமரூடணங்களாகிய மந்திரங்கள் - ஒருவகைவேதமந்திரங்கள். தண்ணீர்வைத்து - தலையிற்பந்தர்வைத்து. விதித்ததற்கு எழுவாய் அந்தணர், அமைச்சர், புரோகிதர்; அ - ம் பாட்டிற்காண்க.

கக. பிரமசாலை - பிரமஹத்தி.

கஉ. ஞாஞ்சி - தேமலிர்.

கஙு. இப்பால் - மேலே.

கச. தூங்கிடாது - தாமதியாமல். எகாத்தீங்கு-நீங்காதபிரமஹத்தியை.

கடு. நாயிறு - சூரியன். சந்து - சந்தனமரம். தெவ் - பகை. வலம - சிவற்றி. 'அத்தமெய்' என்றது, சிவ பெருமானுடைய திருவாக்கை.

கள. பொன்னி - காவிரி. திருவிடைமருது - திருவிடைமருதூர்.

அ. 'ஓ யோநிஷ்மயமஹாலிங்கமூர்த்தி' என்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமி திருநாமமாதலின், 'சோதி' என்றார்.

கக. நொய்ய - கனமற்ற.

உக. பரிவு - அன்பு.

உஉ. வேழூர்வாயில் - மேற்குவாயில்; அது பாண்டியன்கோபுரமென்று இன்றும் வழங்கும். விமானப்புரிசை - கொடுமுடிமதில். அகரம் - அக்கிரகாரம்.

உங. பதக்கினம் - பிரதகுணிடி. காய்க்கட்டம் - காய்மலீ. அவனிபாதி கொடுப்பலென்று நெஞ்சினுல் நினைந்தனன். பகுதி - பகுப்பு.

உஙி. வரும்பிறவியின்கண் அடிமையாக.

உசு. தலையோடு - மண்ணுடையோடு. கிடக்க, வியங்கோள். மிலேந்தனன் - அத்தலையோட்டைச் சூடிக்கொண்டான்.

உள. விடிவிடிம், முன்னிலைப்பன்மை. வெள்ளளை - திருநீற்றுரல் வெண்ணிறமுடையாரை. பணிந்தான் - அக்கள்ளளனைப்பணிந்தான்.

உஅ. படாம் - ஆடை.

உக. ஆவி - தடாகம்.

ஙஉ. சிவலோகம் உலகுக்கெல்லாம் உயர்ந்திலிதென்பதை, ஙஎ - ம் பாடலாலுமுணர்க.

ஙச. நின்றமர் - நின்னடியார். நினைவு - கவலை.

ஙடு. கோடிநாயிறு - கோடிசூரியர்கள்.

ஙஎ. கண்ணுறில் - நினைத்தால்.

ஙஅ. மகிழ்ச்சியடைதோர்மங்கலப்பொருள்களாகிய பூவும்பொரியும் சிந்துதல் மரபு.

ஙக. உளம்கண்கிறைந்தன - உள்ளமும் கண்களும் நிறைந்தன.

சo. இராவில்வந்து, உதவியமறையோன்றன்னை - கிணற்றினின்றும் எடுத்தமையாலே. 'மறையோன்' என்றது, கணவனை.

சக. பிரமஹத்தியாலே ஊண்முதலியவற்றை இழந்ததை, கஉ-ம் செய்யுளாலுமுணர்க.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. பேசி - போர்செய்யவருதலை முன்னேதெரிவித்து; சூளுரைத்தென்றுமாம். கருநாடர் - கருநாடதேசத்தவீர். வினை - போர்.

ங. அன்னிரை - பசுக்கூட்டங்கள். அத்தாணிச்சுழல் - வழிமறித்தும்.

ச. அத்திஅன்றுவெய்ததேவனே - அட்டாலேச்சேவகர்.

எ. "அற்றவர்க் குற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யிரவது மிதுவே" என்

பதி தேவாரம். நீலலாற் புகலுண் டோவென ஒருசொல் வருவிக்க.

கூ. பூதி - விபூதி.

க0. நேரியன் - சோழன்.

க்ஷ. தந்தையன் - தந்தை.

கஉ. விடைதரப்பெற்றேரும், சிலே டை.

கச. சேனைத்தலைவர் மீட்டிட.

கஜ. இள்ளி - சோழன். விளிய - அவமானமுற.

கக. வாளி - அம்பு.

கஎ. துரகம் - குதிரை. இபம் - யானை.

கஅ. கோக்குவித்தை உடையோர் தம்வித்தைகாட்டுகையில் நெற்றியி லே கம்பொன்றை நிறுத்திக்காட்டு தல் இயல்பு. ஒத்து - ஒருவகைவாத்தி யம்.

கக. பூதசாலம் - பூதக்கூட்டம்.

உ0. வாங்கி - பின்வாங்கி.

உக. வில்லி - அட்டாணைச்சேவகர்.

உஉ. என்று வந்தித்தான் - ஏத்த நாள்வந்தித்தானே.

நூo - ம் திருவிளையாடல்.

க. தூப்தகு-தூப்மைபொருந்திய. ஒருமனமுடையாளென்பார், 'காதல் கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி' என் றார்; "காதலிநவர் கருத்தொருமித் தாதரவு, பட்டதே யின்பம்" என்றார் ஔவையாரும்.

உ. பூஜாசாதனம் - விபூதியும் உரு த்திராக்கமும். கோதை - மாலை.

ஊ. உணவு: உண்பன, தின்பன, கக்குவன, பருகுவன என நான்கு வகைப்படும்.

ஓ. செய்தி - செய்கை.

ஃ. வருபோகத்து - பின்உண்டா கும் வினையில்.

எ. வீறு - வேறுன்றற்கில்லாஅழு கு. பேறு - இலாபம்.

அ. களக்கம்=களங்கம் - குற்றம்; கலக்கமும்மாம். ஒங்கல் - மேடுபள்ளம்.

கூ. வாதை - துன்பம்.

க0. இறத்தற்கு - கொடுத்தற்கு. இன்றாட்டீடு.

கக. இம்பை - துன்பம். உய்ந்த வாக்கு - அசரீரி.

கஉ. சூளாமணி - முடிமணி; 'சூத்தி ரர்தலைவன்' என்பர் பின்னும், கஎ; 'சூத்திர சூளாமணி' என்பதைப் பெ யராகவேகொண்டனர், பயகரமாலை யுரையாசிரியர். வற்றுய் - வல்லமை யுடையதாய். கந்தம் - மணம்..

கஉ. உலவாக்கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத அரிசிக்கோட் டை. தண்டலம் - அரிசி. விற்றுப் பொருளாயுண்டாக்கி. வேதஞ்சொல் யாண்டும் - நூறுவருடமும்; "வேத நான்பிராயம்நூறு" (திருமாலை, கூ.) என்பதற்கிலுமுணர்க.

கச. மெய்விதிர்ப்பு - உடம்புருக் கம். செங்கைகவ்வியன் - செவ்விய திருக்கரத்தில் மானேயுணர்ந்தவர்.

கஜ. புகர - புகுந்து. உள்அரங்கில் - அரங்குள்ளில்; என்றது, அறையின் உள்ளேயுள்ள மற்றோர் அறையை; "எழுனி வாங்கிய வீரறைப் பள்ளி". (முல்லைப்பாட்டு, கச)

கஎ. மனைவியோடும் சிவலோகத் தில் எறிஞனென்க.

நுக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கருநாடமன்னன் - கருநாடதே சத்தரசன்; "வடுக்கருநாடர் கா வான், மானப்படை மன்னன்." என் பது பூர்த்திநாயனார் புராணம், கக. கையர் - மேம்மக்கள்.

ச. நிறை - நடுக்கம்; "அந்தம்மி லவா நிறைசெய்யலம்" என்பது பெ புராணம், கஅ. பறித்தலே - உரோமம் கீண்டு பறித்துக்கொள்ளும் தலே. பெ புராணம், கச - ம திருவிருத்தத் தைப்பார்க்க.

ஞ. "கட்டும் புரிவா ணனிநற்றி மெய்பூச் சின்று, முட்டும் பரி யிழுந்தேய்க் குங்கை முட்டாதே" என் பது பெ புராணம், உ0.

ஙு. வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல்; "வட்டக் குலம்பா றையிலவைமு முழங்கை தேய்த்தார்" என்பது பெ புராணம், உஉ.

எ. சலம் - துன்பம். என்றுகொண்டு கௌர்த்ததென முன்னேகூட்டுக. ஷை புராணம், உஉ - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

கூ. ஓடைக்குன்று - யானை. வில் - ஒளி.

ச0. குணப்பெருங்குன்றை - மூர்த்திநயனரை.

கக. இழிச்சி - இறங்கி யருளச்செய்து; "வெங்கட்களிற்றின் மிசை நின்று மிழிச்சி" என்பது ஷை புராணம், ஈ எ.

கஉ. தந்திரவிதியின் - நூல்விதியால். முடி சடைமுடி-கிரீடம் சடைமுடியாக; ஷை புராணம், சக - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

கஈ. யாவரும்யையந்து. மூன்று - சடைமுடி, உருத்திராக்கம், நகரீறு.

கஙு. "மும்மையா லுலகாண்டமூர்த்திக்கு மடியேன்" என்பது, திருத்தொண்டத்தொகை, ஈ.

ருஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. காலி - பசுக்கள்.

ஈ. களங்கனிக்கொத்து - களாப்பழுக்கொத்து. வெண்பாசி - ஒருவகை மணி. பூதி - விபூதி. யாவும்-எல்லாம்; 'ஆவும்' எனப் பிரிப்பினுமம்பொருந்தும; ஆ - பசு. வளைநேர்ங்குழல் - வேய்ங்குழல்; வளை - மூங்கில். தெற்றி - பின்னி.

ஙி. மன்றுடி என்பது சிலேடை; சபையில் ஆடுபவனென்றும் ஏருமன்றத்தில் ஆடுபவனென்றும் பொருள் படுங்; பசுமக்தையை எருமன்றமென்றல் மரபு. அதர் சொல் - வழியைச் சொல். நாவலோத்து - சீத்தக்கை ஓலையைச்செய்து; கின்றவன் ஆலவனத்தென்னப் பிரிப்பினும் பொருந்தும்.

சு. வன்புலுவர் - சங்கப்புலவர். மதியாது காரணது உரைத்தீரே.

எ. கொச்சையலன் - இழிந்தவனல்லன்; "அறக்கிழவன் மனிதருள்யாகில்லாக் கொச்சை" என்பது ஆனீதிலகம், கஈ. விடமன் - விகமமன்.

ஙஅ. ஒன்றையும் மீட்டினாயார்.

ச0. இல் - இல்லே.

கக. ஊர் பொதுவன் - ஊர்ப்பொதுவில்உள்ளவன்; [பொது - சபை] இடையன். அண்டன் - தேவன், இடையன். சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையுடைய உமாதேவியார், சிறிய இடைச்சாதிப்பெண். பசு - உயிர்கள், பசுக்கள். முட்டாமல் - குறையாமல், முட்டுதல் செய்யாமல். பாசம் - ஆணவமுதலிய மலங்கள், கயிறு. மன்றுடி-சபையில் ஆடுபவன், எருமன்றத்தில் ஆடுபவன். கால்மாறி-கால் மாறி ஆடுபவர், கால் மாறி நிற்கும் இடையன். இச்செய்யுளும், "பாகு கீக்கிமூவகைப்ப சுக்களே, பூசின் முத்தியாம் வனத்தின் மேய்த்திடு, மீசன் மின்னேநேரிடைச்சி காதல, ஞகில் பால்வனத்தண்டர் நாதனே"(திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, எக) என்பதும், ஒருவாறு ஒத்திருத்தல்காண்க.

கஉ. கோன் - அரசன், இடையன். பருந்து - பங்கிட்டு.

கஈ. இயற்சிவன் - சுந்தரேசர், இலக்கணத்தையுடையசிவன்; இயல் - அழகு, இலக்கணம்.

ருஙு - ம் திருவிளையாடல்.

சு. புல்வாய் - ஒருவகைமான். ஓர் நிலை - ஓரிடத்தில். பயந்த - பெற்ற. புனிற்றிளமறியை - ஈன்றஅணிமையையுடைய கன்றை.

உ. புல் தின்ற - புற்கள் கரிந்த. ஒளிநிற்பான் - ஒளித்துநிற்பவன். பட - இறக்க.

ஈ. பிரியாத-பிரிக்கமையினின்றும் நீங்காத.

ஙி. விதிமாற்றல் - புலி மான்கன்றைக்குப்பாலளிக்கச்செய்தல். சிலுபெருமானுடைய அச்சரிய சத்தியைப் பிரமதேவர் வியந்ததாக இங்கே கூறியிருத்தல்போல, (சு0) கடு - ம் செய்யுளிலும், (சுஉ) கள - ம் செய்யுளிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. சிலேடை: வில்லன் - மலேயன்ற வில்லாக மேருவை வடையவன்; சிலை-மலை. சபதி - இந்திரன்.

க. சிறந்துநீடிய. பொருள்களைப் பின்னர்த்தேட.

எ. பச்சிமதிசை - மேற்றிசை. எல்லும் அல்லும் - பகலும் இரவும். ஆ. படிமம் - திருவுருவம். தலத்தையும் படிமத்தையும் கண்டனன்.

கo. மணற்புரம் - மனலூர். அரசன் - பாண்டியன்.

கக. சித்தஞைச் சித்திரைக்கு - சித்திரை மாதத்தள்ள சித்திரா நக்ஷத்திரத்தில்; (திருவிளை. இரசவா. கசஎ).

கச. மயன்றூல் - சிற்பநூல்களுள் ஒன்று. எல்லை அடைவாகநடந்தான்.

கஞ. தூதகம்-கல்விச்சாலை. நயப்பவிரும்ப.

கசு. கன்னி மால் காளி ஈசன் காக்குமா ஈசரி - மதுரை: (திருநகர. கஉ-கஞ; பயன்முதலியன, ஞ.) எத்த வாழ்த்தட இருக்தென்க.

ருசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. கிம்பமாலை - வேப்பமாலை.

ச. மலயாலிலம் - தென்றல்.

ஆ. காலம் வரவேணும் - இனங் தோறும் வரவேண்டும்; "வேணுமாகில்வேணும்" (பார. சூதுபோர். கசுஞ). விடுத்தற்கு - தங்குதற்கு.

கூ. பீடி ஒன்று இயலன் - பெருமைபொருந்திய வாத்தியத்தையுடையவன்; எழுவாய்.

எ. பதரு - பதறி. பெருமாள் - பெருமையையுடையவன்.

அ. வின்னி - ஒருபண்.

கூ. பூசை - பூனை. சிச்சிலி - மீன்குத்திக்குருவி. பந்தை-குயில், வண்டு முதலியனவை உச்சிமலீர் விழுக்காடி. அருவியின் வீழ்ச்சி. இச்செய்யுளின் பொருளை, "சிச்சிலி பூனை முடமுழுக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்வி ழுக்கா ஞோணபருத்து - பச்சைகிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பரவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு." (இசைமரபு.) என்பதனுடனும் விளக்கவுணர்க; "வண்டின் முரியுங் கஞ்ச காதமுஞ், சிலம்பா னிலையுங் கழையிலை வீழ்ச்சியு, மருவி யோசையு முழவின் முழக்கமும், வலம்புரிச் சத்தமும் வெருவின் புணர்ச்சியு, மின்னு மென் றிசைப்பப் பன்னிய விதியொடு" என்பது கல்லாடம், உடு.

கo. தேரதன் - பாணபத்திரர்; "கானகாதா" என்பர்பின்னும்; கஉ. எட்டை - இளைப்பு. உண்டோ - யாரேனும் உளரோ.

கக. பணி - ஆபரணம்.

கஉ. கியகன்-இசையில்வல்லவன்.

கஙு. சுத்த சாளர சங்கீர்ணம் - சுத்தமும் சாளரமுமாகிய சங்கீர்ணம்; சுத்தம் - இயல்பானநடையுள்ள இசை; சாளரம்-வேற்றுராகத்தின் நடையைத்தழுவி இணிமையையுண்டாக்கும் இசை; இது சாலகமெனவும் சாயாலகமெனவும் வழங்கும்; சo: "சுத்தசாளரசங்கீதம் பழிதற்கு".

கஞ. முடிச்சுற்று-தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை. வீணையும் தண்டையுடையயாழையும்; வீணையேறு, யாழ்ப்பேறு; "குழலும் வீணையும் யாழுமென் றிவையன குழைய." (கம்ப. சுந்தர. ஊர்தேடி. க). தந்திரி - நரம்பி.

கசு. நமக்கு குன்றா உற்றது - நமக்கு நரிடையூறு மலையாக வந்துவிட்டது. வல்லேம் அல்லேம் - வல்லமையுடையேமல்லேம்.

கஎ. இப்பகையினைக் கழித்தல்வேண்டும். இதுபுண்டி. மாணதக - மாட்சிமைபொருந்த.

கஅ. திருவுளத்தடைத்தி - திருவுளங்கொண்டு.

கக. செடி - நாற்றம். துணிதுண்டம். சினை - கன்றை.

உo. குரிஞ்சிலி-ஒருவகைமரம். விடத்தரங்காய் - விடத்தைதைமரத்தின் காய்.

உக. விலாவொடிப்ப - சிரித்தலால் விலாவை ஒடிக்க; (கூஅ) சம: "கையர் விலாவொடி யாக்கி ஞரால்". கறை - அழுக்கு. கொடுக்கு - ஆடைத்தொங்கல்; "பேறுற் றறுதற் கச்சை பூணர் தறிலே விட்டாண் பெருங்கொடுக்கு" என்றீர் முன்னும் (கo) க.

உங. துறை - இசைத்துறை. கை யாண்டி - ஓர்வகை இசைப்பாட்டு.

உஎ. உரன் - வைரம்; "உரவித"; உசு. ஊன்றுகட்டி-ஒருவகைக்கட்டு.

உஙி. மொய்ம்பு - வலி.

உசு. மாலையங்குழல் - பூமாலையணிந்தகூந்தல். பாணர்மாலையர் - விறலியர்; விறலியரை மாலையரென்றுவழங்கல் மரபு; (இ.ஏ) ஈடு. மாலை எய்தி-மயக்கமுற்று. காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலே, "சொக்கனைக் கண்ட வீதி மங்கையர்.....,பொங்கிய பெருஞ் சூல் கொள்வார்" என்பதனுமுணர்க; (உ.அ) ஈ.எ.

உ.எ. கூறி - விலைகூறி. சக்திகைள்-வேதங்கள்.

உ.அ. இடைஇடையும்படி இருதனம் கொடுவந்தனர்; இடைதல்-மெலிதல்.

உக. உரவித - வன்மையையுடையது. எரி விழும் - தணல்விழும்.

உக. தெறுமி - திண்ணை. மாறு - மலாறு; ஒப்புமாம்.

உஉ. சாதாரி - ஒருவகைப்பண்: இது, வடமொழியில் 'தேவகாந்தாரி' யென்று கூறப்படும்.

உங. இதிற்கூறிய இசைத்தொடுத்பத்தினையும், "உள்ளாளீம் விந்துவடனுதமொலியுருட்டித், தள்ளாத நூக்கெடுத்த முறன்படுத்தன் மெள்ளக், கருதிநலிதல்கம்பித்தல் குடில, மொருபதிற் றொன்றென் றுணர்." என்னும் ஒசை மரபுவெண்பாவாலும் உணர்க.

உச. மஞ்சம் - கட்டில்.

உடு. தொகுதி இசை - தொகுதியாகிய இசைகளில். பண்ணளை அடிமை - இசை அற்றவருக்கு அடிமை.

உக. இறை - விடை. தலைவன். காயன் - தலைவன்.

உள. பரிபவப்படுமுன் - அவமானப்படுமுன். புத்திரர் - மாணாக்கர்கள்.

உஅ. முடிதருவிலை - மடக்கிய குடை. மிக்க அச்சமுண்டானபொழுது நெஞ்சம் திடுக்குறுதலால், அதனைப் பறையறைதலென்றுகூறுதல் மரபு; "நித்தரு முளம்பறை யறைய" என்பர் பின்னும்; (இ.ஏ) உடு; "இருவர்மா மனமும் பறையறைந் தயர்வுட னடுங்க" (பார. இராச. உசு).

ஙக. மூட்டு - வாதநியங்கள்: சரு. விட்ட - தங்கிய.

சசு. நீடுதும்பி எருத்தத்து - நீண்ட யானையின் பிடரியில்.

சஅ. பல்கால் அதிசயித்து. சென்னி - பாணபத்திரன்.

சகூ. கனத்திறை - விறகின்சுமையையுடைய சிவபெருமான். சொல்லல்-தாம் பாணர்க்காகச் சென்றவந்ததைச்சொல்லியருளல். பனிப்புஅற - நடுக்கம்நீங்க. வாங்கி-வீழ்தருகட்டை வாங்கிக்கொண்டு; வாங்கி என்றவென இயைக்க.

நாடு - ம் திருவிளையாடல்.

க. தான் அரசாய் இருப்பவும். அந்தரத்தில்.

உ. ஞானமுதல்வன் - சிவபெருமான். தீனம் - வறுமை. அருட்சிந்தனைசெய்வன்-திருவருளைச் சிந்திப்பன்.

ங. ஈவான் - புலவர்களுக்கு ஈபவர்கு; உகூ, ஙஙூ.

சு. பண்டாரம் - பொன்னறை.

இ. மூரிவாய் - கன்னவாயில்.

கூ. வழக்கு - நீதி.

எ. எல்லாவுயிர்களும் சொல்லுகின்ற சொற்களை அறிந்திருக்கொள்பவராதலால், அவருக்குக் கழறிற்றறிவாரென்பது திருநாமமாயிற்று.

அ. "மதிமலிபுரிசை" என்னும் திருமுகப்பாசுரவகவல் வருமாறு:—"மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற், பதிமிசை நிலவும் பானிற வரிச்சிறை, யன்னம் பயில்பொழி லால வரியின், மன்னிய சென்னியான் மொழிதரு மாற்றம், பறைவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க், குரிமையி னுரிமையி னீதவி யொளிதிகழ், குருமா மதிபுரை குல வியகுடைத்தேழ்ச், செருமா வலைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பிண்பால் யா

ழ்வல பாண பத்திரன், நன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற், காண்பதருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள் தெரிந்து வரவிடுப் பதுவே.''

கக. வில்லவன் - சேரன். செல் - மேகம்.

கஉ. பசியும் வறுமையுமுடைமை யை, '' பரிவினல் குரவ ரிலப்பப் பசியொரு புறத்த மூப்ப'' கக. என்பதனு ணுமுணர்க. 'இசையபுகவும்' என்றது, அவருக்குள்ள ஸங்கேதப்பயிற்சியின் மிகுதி கூறியவாறு.

கூ. நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

கச. அந்த உழை இடை-தன்னை ர்ப்பர்தரிடத்தே.

கடி. அரசன் உண்மைக்காண்பா னுசையாயிருந்தான். உளர் - புகழ்.

கக. விரைந்தடிக்தமையால், மணி கள் சிந்தின. சேர்நடத்திசென்ற மை, கூ0 - ம் பாடலாலும் வலியுறுகின்றது. சொன்ன எல்லை - தண்ணீர்ப்பந்தர்; கஉ.

கஙூ. பத்திரம் - திருமுகம். என்ற னக்கென்று தந்த திருமுகமென்க; உன்றனக்கு என்றும் நல்லசொக்கனென்பதுமாம்.

உ0. இருமை - பெருமை. ஈடுகொண்டு - மனமகனிந்து. குடினன் - தலை மேல்வைத்துக்கொண்டான்.

உக. திருமுகப்பாசுரத்தில், '' தன்போ லெண்பா லன்பன்'' என்றதனால், தன்னயினவைத்துள்ள பரிவு காணப்பட்டது.

உஉ. ஓடை - யானையின் நெற்றிப் பட்டம்.

உங. மெய்முழுதும் என்னெய் பெய்தி. மாலைசூட்டித் தூகசாத்தி.

உச. பெரும்பொருனறை - பெரிய பொன்னிறை.

உஇ. கோதை - சேரர். ஆணை-கட் டளை.

உஈ. அதுகண்டு - திருவாணைகூறி, முதலைத் தெரிந்து. முன்வாடி. பின் தொடர்ந்து. நீதானம் - கொடை.

உஎ. எண்ணை - எண்ணெய்போக்கி.

உஅ. பொறையர்கோமான் - மலை நாட்டார் அரசர். நான்முகனுதியாக எறும்பு ஈறதாகவென்க; ''அயன்முதலாகத் தன்னித், தப்பறவெறும்பி றாகத் தனுத்தொறு கிற்பேம் யாமே'' என்பர்மின்னும்; (நூகூ) உ. 'பிறற்மாதி ; பிபீலிகாபரியந்தம்' என்பது வடமொழிவழக்கு.

உக. இந்த - இந்திலவப்பாணன் என்பது. சொல்வது எல்லை - சொல்வதாகிய. எம்பெருமக்கள் - எமது பெரியோராகிய தேவீர். அருந்தவன் ஆணையால் - சோமசுந்தரக்கடவுள் 'வரவிடுப்பதே' என்றருளிச்செய்த கட்டளையால். கல்லாட்கூட்டு - நல்ல வீரர்களைச் சேர்த்து; ''ஓட்கெலாஞ் செப்பினன்''; (சிவக.' கீனக. உ0).

ஙூ. வஞ்சிக்கோத்தவன் - சேரர். கோதைதன்பரிசனத்தால் - சேரருடைய ஸ்பரிசத்தால். பரிசித்தனை, உகம் செய்பவளாலுண்க. பரிசனங்களோடும் - பரிவாரங்களோடும்.

ஙஉ. வரிசை - கன்மானம். தென்னனக்கண்டு அதிசயிப்ப். தோரை - பிலியாற்செய்த விசிறி.

ஙூஉ. தாமதிக்காது அன்றைத்தினமே அளித்த விரைவுதோன்ற, 'காணுமுன்' என்றார்.

ஙூங. வடவியோர்-தரித்திரர். என்றும் பொழுந்து காளும் வாழ்த்து பாடியாருந்திடப்ப இருந்தனன்.

(நகூ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. ஊடி - வெறுத்து.

கூ. பொய்ம்மை - மனம்வேறு வாக்குவேறு. மூச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.

ச. யாமினி - இரவு. திப்பு - தூய்மை; செஞ்சொன் - பாணர்.

ஞ். காற்காக்கிலங்கு. இல் - இடம். ஞான்றவெண்ண - சொல்லினவெண்ண.

ஈ. யான் இன்று அழியினும்விரதம் ஒழியேன். வல்லான்செயல் - ரிவன் செயல்.

எ. புங்கவம் - இடபம். தென் - அழகு. மருத்தி - ஸ்திரீ. மனழ்கன்ம

ழையர்தலின், மலையருவி அதற்கு உவமையாயிற்று.

அ. அம்பு - நீர். சிக்கனவு - உறுஞ்.

ஈ. அருக்கன் - சூரியன்; அரக்கனென்றபடத்திற்கு இராவணனென்றுகொள்க. கயம் - யானை. சயந்தரும் புகழ் - பிரதாபம். இச்செய்யுள், "அயன்றலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடியாக்க னையிறப் றித்தல் பாடிக்,கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக் காலனைக் காலாலு தைத்தல் பாடி, யியைந்தன முப்புர மெய்தல் பாடி பேழை யடியோமை யாண்டு கொண்ட, நயந்தனைப் பாடிநின் றூழி யாடி நாதற்குச் சுண்ணமி டித்து நாமே" (திருவாசகம், திருப்பொற்சுண்ணம், கஅ) என்பதைத் தழுவியது.

கஎ. இயற்பலகை - சங்கப்பலகை. பாவலர்-சங்கப்புலவர். முன்வரக்கோகித்தான், இப்பொழுது சென்றுவிட்டான்.

கள. வெய்யபாணர் - அழுக்காறுற்றபாணர்; எழுவாய்.

நேர - ம் திருவிளையாடல்.

ஈ. அவையையுடையானது உருக்கொண்டு உலாவுவதென. விறலியர்கள் அரசனிடம்சென்று பாடிவரவேண்டியது மரபாதலின், 'சாந்தத் தருமதேவியினுல்' என்றார்.

ஊ. கைகுறைத்ததையல், சிலர். பக்கம் உஉ, கடு - ம் வரி முதலியவற்றுமுணர்க.

ஙு. வலிசெயாதி - பலாத்காரம்செய்யாமல். கறுத்து-கோபித்து. விரிய-அவமானப்பட.

ஙூ. அகற்றியோர் - வேலைக்காரர்.

எ மல்லிகைசேர்மாலை - மல்லிப்பூ மாலையையணிந்த; இம்மாலை கற்பிற்கு உரியது. இங்கிதம் - குறிப்பு.

அ. தரம் - தருஞ். புகலிச்சம்பந்தர் வியாய் இருக்கும்.

ஈ. அதி - அக்கற்பு.

கஎ. எப்திய மாலை - வந்தவிறலி.

கக. மூல்லைத்தெரிவை - பத்திரமணி. பேரி - சபதம்செய்து; மூன்று எஞ்சிவந்துசென்றுமாம். கருஞிட - கோபிக்கும்படி. கற்பினுரைவது.

கங. துப்பிலாமாது - வந்தவிறலி; 'துப்பின்மாது' என்பர்பின்னும்; தச.

கச. காகசுரம் - காகம்சூக்கினுற் போலப்பாடுவது; அது இசைத்தொழிற்குற்றம் எட்டினுள் ஒன்று; இதனை, "பெருக்குரல் கட்டை கழுவல் விலங்க, லொருக்கி யொதுக்கம் புரைத்தல் - விருப்பிலாக், காகுளி காக சுரமென்னு மிவ்வெட்டு, மாகாவெனச் சொன்ன ராய்ந்து" என்னும் இசைமரபு வெண்பாவால் உணர்க. 'மாறன்' என்பதற்கு மாறுதலையுடையவனென்னும் பொருளும்புலப்படக் கூறியிருத்தல் ஆசிரியற்பாலது.

கடு. வாரம் - பஞ்சபாதம்; "ஓரங் கூர்ந்து' என்பர்பின்னும்; "வாரம் பட்டுழித் தீயவு நல்லவாக், தீரக் கரும்ந்துழி நல்லவுந் தீயவா, மோரும் வையத் தியற்கையன் றேவெனு, வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பினுள்." (சீவக. குணமா. நஅ) என்னும் செய்யுளுண்டு உணரற்பாலது. இராசாஅமைதித்தருமம்-இராசாவுடைய அமைதியே தருமம். மாதுரமாக - இனிமையாக.

கஙு. சொல் - புகழ். ஓல் - ஒளி.

கள. எறும், முன்னிலைப்பன்மை.

கஅ. எங்களென்றது கணவனையுமுளப்படுத்தி.

உ0. ஓரம்கூர்ந்து - பஞ்சபாதம்மிகுத்து.

உக. கைதவம் - வஞ்சனை.

உஉ. என - என்று தன்னுட்கருதி. தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர்கள்.

உங. முகமுரசம்பார்த்தனர் - ஒருவர்முகத்தை ஒருவர்பார்த்தனர்; "கண்மல்கு நீரார் முகமுகங்கு ணேக்கின மே"; (சீவக கஙக. உடுஉ).

உச. பரமன் - சிவபெருமான். போதமில்மாது - வந்தவிறலி.

உடு. உளம்புறைஅறைய - நெஞ்சு நடுங்க.

உஙு. பெருக்குரல்-வெடித்தகுரலா கியவென்னோசை, கடத்தில் ஓர்ஓசை

யானதன்மைநீங்கிப் பலவோசையாய் வருதல். புணர்த்தல் - ஒருதானத்தே பாட ஒருதானத்தே நழுவுதல். மேவொருக்கல் - ஓங்குகிப்பாடுதல். காகோலை - காகங்கத்தினுற்போற்பாடுதல். காகுளி - பேய்கத்தினுற்போற் பாடுவது. விலங்கல் - ஒருபண்ணைப் பாட வேறொருபண்ணிலே விலகின்று இரட்டல். கட்டை - நிறமும் தானமும் குறையும் தீதிசை. இவற்றை, "பெருக்குரல் கட்டை ..... சொன்ன ராய்ந்து." என்னும் இசைமரபு வெண்பாவாலும், "காகி காகுளி வெடிருரல் வெள்ளை, பேசாக் கீழ்நிசை யொருபுற மொட்டை, னெட்டியிப் பெறிதி லெறிந்தசின் றிரட்ட, லோசை யிழைத்தல் கழிகோக் கென்னப், பேசுறு முற்ற மசைவொடு மாற்றி". (உரை) என்னும் கல்லாடத்செய்யுளாலும் விளங்க உணர்க.

உ. இறை - சிவபெருமான். மடப்பம் - கொழுத்தக்கொண்டு சொன்னதறிவின்மை.

உ. அரிமாரற்சி - வண்டின்கூற்றம். மூவிசை - மூவகையோசை; "தீய்ய மொழி மென்மையினுஞ் சோலைவரி வண்டினமும், வையமுழங்கும் வீரம் புரியும் - கைவைத்துத், தம்புருவு நாரதனும் பாடியமூ வோசையென, நம்பூசீர் கால்வேதத் துள்" என்பது நினைமரபு.

உ. தானங்கள் எட்டு - இடங்கள் எட்டு. இச்செய்யுட்பொருளை, "மாத்திரைசொன்பானு மன்றுன மோரெட்டு, மேத்திய கிரியையென் றீரைத்துங் - கோத்தப், பதின்மூன் றெழுத்தோற் றெழுவிலேத்தும் பண்ணின், மதியோர்க ளேற்குமிற மாம்." என்னும் நிசைமரபு வெண்பாவால் ஆராய்க.

ஈஅ. சமம் - ஸ்வரம்; அம்பென்பதும் மற்றொரு பொருள்; இதனை, கக - ம் செய்யுளாலுணர்க.

• கூக. பலதத்தவஞ்சைவம் பரிந்தது புனைமையேயோ. 'எல்லும் நிரம்பியோன் முன்னின்றால் எந்நெஞ்சகமுருகாது' என்பது, "யார்க்கு, முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ." (பெரிய. திருவாரூர்ச்சிறப்பு, சன) என்பதைத்தழுவியது. சமம் - ஸ்வரம், அம்பு. சலம்-தனியாக்கோபம்; சலனம்; லகரத்திற்கு ரகரம் இங்கே போலியாகவந்தது.

கூஉ. மெய்த்தவன் - சிவபெருமான்.

கூக. மாலேயை - விறலியை; பூமாலேயை யென்பது மற்றொருபொருள்; "வாடிய மாலே வாடா மாலேதாள் வீழக் கண்டே" என்பர் பின்னும்; கூடு.

கூஙி. சேடி - பெருமை.

கூசு. பண்டுறல் - பழையசெய்தி. இச்செய்யுளின் கருத்தினை, உஎ, உச - ம செய்யுட்களாலுணர்க.

கூள். சற்றமிழ்றைவன் - சிவபெருமான்.

கூஅ. அளவில்காலம் வீற்றிருந்தது.

இஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. முரண் அடு - பகையைவெல்லுகின்ற. இன்னெறி - இனியநெறி; இல்லறநெறியுமாம். வண்ணியர் - ஒருவகைச்சாதியார். காட்டுநாடு - பாண்டியநாட்டின் கண்ணதாகிய சிறிய தொருநாடு. அது, 'களவேள்வி நாடென்றும் பெயர்பெறும்; "முன்னோர் பாண்டியன் சோழற் காய்தீ, பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடைக் காட்டே நாட்டின்." என்பதனாலுமுணர்க. (சச.) ஞச.

உ. அன்று, எ, அசை நிலைகள்.

கூ. உழை - மீன்.

ச. தரப்ப - ஓட்ட. மேனிலாந்த நாஞ்சில் - கலப்பை. புன்பயிர் - நெற்பயிரல்லாதவைகள்.

இ. ஞாளி: காய்.

ஈ. தூறு - புதர்கள். தப்பு - ஒருவகைப்பறை.

எ. உழுந்தொழில் உமக்கே பரிவடைத்து. குரூஉகணாவி - குட்டிகளாவி. முன்பிழை - தப்பெனத் கையைக்கொட்டிப்பாடியது.

அ. சொக்கன் இன்னருளால் - சொக்கநாயகரது இனிய அருளினால். மறுபெருஞ்சாபம் - சாபவிமோசனம்.

கீ. வன்னியர் - மேற்கூறிய பன்னிருமைந்தர்கள்; எழுவாய்.

கo. யாய் - தாய்ப்பன்றி. போதகங்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். அழுங்கல் - வருந்துதலே. உளையாவும் உணர்வான் - சொக்கநாயகர்.

கக. வட்டமுறி மதியம் - வட்டம் முறிந்த சந்திரன்; என்றது பிறைமதியத்தை. தண்டம் - மூக்கு. இருபாலும் உண்ண - இரண்டுபக்கத்தும் உண்ணும்படி.

கஉ. படியிடந்த கோலம் - ஆதிவராகம். கோலம் - வடிவு, பன்றி.

கங. அண்மே - அர்காளை. அவல் - பள்ளம்.

கச. இச்செய்யுள், அகத்தியமுனிவரைநோக்கி முனிவர்கள் விளுவியது.

ருக - மீ திருவிளையாடல்.

உ. நலந்தி - விரும்பி.

ச. இந்த அங்கம் - பன்றிவடிவம். காரணத்தை அருளிச்செய்யும் - தப்பு - பவழம். தனுத்தோறும் - உடம்புகள்தோறும். இச்செய்யுளில், பின்னிரண்டடியின்கருத்து, (இரு) உ அம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது.

இ. யாம் எவ்வுயிராயும் வளர்ப்பேம்.

சு. இதன் அளவில் - இப்பன்றிக்குட்டிகளிடத்தில்; இது, சாதியொருமை.

எ. கம்மாணையால், இவைதாம் சேனாநாயகர்களாகும்.

கூ. அனித்தல், கடம்பவனத்திற்கு அடை.

கக. பிறைக்கோட்டுமாக்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். மாக்கள் சார்ந்தே.

கச. தந்திரம் - சேனை. போற்ற - பாதுகாக்க. பட்டம் - சேனைபதிப்பட்டம். சேனைத்தலைவர், மந்திரிகளாக இருத்தலும் உள்ளதாதலின், 'மந்திரித்தலைவராக வைத்தனன்' என்றார்; இதனை, வருஞ்செய்யுட்களா லுமுணர்க. போலும் உம்மை, அசைநிலை.

கசு. மந்திரிகளும் சேனைத்தலைவர்களும் அரசனுடைய அரண்மனை வாயிலிலிருந்து தத்தம்தொழில்களைநியமற்றுதலியல்பு; (சுக) கo - ம் செய்யுளைப் பார்க்க. சாமந்தர் - சேனைத்தலைவர்.

கஎ. வன்னியத்தலைவராகி-சேனைத்திகளுக்குத் தலைவராகி; இந்நூற்பதிகம், கூழ்ம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க.

கஅ. முன்பு, கச: "சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தனர்" என ஐயுற்றவன், இப்பொழுது தெளிந்தானென்றுணர்க.

கக. அவை - அப்பன்றிக்குட்டிகள்.

சுo - மீ திருவிளையாடல்.

க. பதங்கம் - வீட்டில்.

உ. உணர்ந்தபடி யாவது.

ங. வென்றிப்புரம் - முன்புவெற்றியையுடைய புரங்கள்; "வெனீரிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்றவாறும்" (சீவக. பதி. க). சிவபெருமானுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளுள், பெரும்பகைகளை வென்றமை, பகையை வெல்லக் கருதிய கரிக்குருவியாற்கருதப்பட்டது.

ஙு. சேண் நிமிரும்.

ஙி. இரணியத் தண்டிமை - பொற்றூணைத் தீர்த்தம்.

எ. முகூர்த்தம் - முகூர்த்தம். பிரமமா முகூர்த்தமென்பது, இரவில், உஷ - காலத்தைக்குப் பிறப்பட்டகாலம். இம்மந்திரத்தை ஓது. உவணாசன் - கருடன்.

அ. சடகம் - கழிக்குரூவி. இளம் பார்ப்பு - இனியகுஞ்சு. போதி - உபதேசம்செய். பரிந்தலையாவும் - துன்புற்றலைகளெல்லாம். பரிந்து - நீ அன்புற்றென்றுமாம். திரிவதற்கு - போதி.

கக. நிகரிலாமந்திரம் - உலகையில்லாமைக்குக்காரணமாகிய மந்திரம்; "நிகரறவிலியே" (சிலப். பீடிகம், உகஅ).

கங. கோக்கயம் - தலைமையாகிய கரிக்குருவிகள். கோக்கள் - கண

ணேட்டத்தை ஒழித்து. மேக்குறீஇ-மேலேசென்று.

கச. பாரீர் பாரீர் - பூமியிலுள்ள வர்களே பாருங்கள் ; அதிசயமாம். இதிஞ்சினி பின்னரேவண்மையுண்டாயிற்றென்று வருவிக்க.

கடு. (குகூ) டு.

கசு. இத்தலத்தில், சோமசுந்தரக் கடவுள் உபதேசித்தருளியபின், ஒவ்வொரு தினத்திலும் விடியற் காலத்தில், கரிக்குருவிகள் மிருத்தியுஞ்சய மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு வருகின்றன வென்பது ஐதிஹ்யம் ; காஞ்சிப்புராணமும், பண்ணிருநாமப்படலம், சுஎச : "அற்றலுண நெருரெலா மரணை யன்பினுற், போற்றியிம மறுப்புகல் கென்னல் போன்றமுன், சாற்றிய மந்திரந் தன்னைக் கார்க்குரீஇ, வீற்றி ருவிருந் துளாத்தன் மேயின." (விடியலவ்வருணை) என்னும் செய்யுளாலுணர்க.

கூக - ம் திருவிளையாடல்.

கஃ. அள் - காலாட்கள். உக்கிரகுலத்தித்தோன்றியென ஒருசொல் வருவிக்க.

உ. சடங்கு என்றது யாகமல்லாத கர்மங்களே.

ங. அரசரீக்குரிய ஆறங்கங்களுட் சிறந்தமையின், படையும் குடியுங்கூறப்பட்டன ; சு : "பெருகிய படையுமுன்றன்பீடைக்குடியும்"

ஞ. காலத்தப்பெய்யும்.

சு. நமக்கே: ஏகாரம், பிரிநிலை.

எ. தமித்தி - வெட்டி. உனதுறுகுறியென்றதி மீனமுத்தினாலைய. போதி - வரு பகு இ - யாஞை. நன்று - மிகுகுவாக.

அ. இச்செய்யுளின் கருத்தை, கக. ம் செய்யுளும் வலியுறுத்தும்.

கூ. நாதம் புரமதாம் - நம்முடைய வடிவழகிய. இகழ்தலால் மறுத்த.

கஇ. கனலை ஒருவருக்கும் உரையானுமை அணைய.

ஙக. மடங்கல் - சிங்கம். யாளிகள் - யானையாளிகள். கரிஞசனம் - பொன்.

கஉ. செண்டு - ஒருவகை ஆயுதம் ; "செண்டுகொண்டு கரிகலலெறுகாலிலிமயச் சிமயமால்வரைநிரித்தருளி மீள" ; கலிங்க. இராசபா.)

கங. சங்கமவுருவும் தாபரவுருவுமென எனக்கு இரண்டுவடிவங்களுள்ளன.

கச. 'யான்' என்றது, தன்னுருவத்தை. இது - இம்மலே.

கடு. சிகரி - மலே. கயற்குறி - மீனமுத்திரை.

எ. பெரியவன் - மகாதேவர்.

கஅ. ராவற்செம்பொன் - சாம்பூநதமென்னும் தங்கம்.

கக. மிச்சம் - வெட்டியெடுத்துக் கொண்டு வைத்திருக்கும் மிச்சப்பொன். ஈழம் : பொன் ; மேருவையிஞ்சக்செய்து அதுள்ளுள்ளபொன்னையெல்லாங்கொண்டென்பது மற்றொருபொருள்.

உ. முன்னர்வழங்குவ - திருமஞ்சனக் கலசமுதலியவை. சந்திரமா - பொன்னுக.

உஉ. ஆண்டி - அம்பிகாபதி.

கூட - ம் திருவிளையாடல்.

க. பட்டினத்தை - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் : "முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்" ; (பட்டினப்பாலை, உசஅ).

உ. அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து. மரித்தபின்னர் - இறந்தபின்னர். கடம் - அபரக்கிரியை. ஓலையிலெழுதி அதனைக்கட்டிவிட்டார்.

ங. கைக்கொளென்று ஓலையைத் திக்கட்டிவிட்டாரென முன்னதனே டுகூட்டுக.

சு. மைத்துனி - அம்மான்மகள் ; எ : "மைத்துனிநடக்க மாட்டேனி னீத்தனனென்ன".

ஞ. தனக்கட்டு - பணப்பொதி.

ட. இந்திரை - திருமகள்.

ஏ. மெத்தென - மெல்ல. முத்தெயில் - முதியமதில்.

அ. அடியார் - அடிமைவேலைசெய்பவர் ; கு : 'அடிமைமுன்ற'. ஞ

னையும் காதமும். திருப்புறம்பயம் - சோழநாட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்று; பிரளயகாலத்தில் ஊழிவெள்ளம் சிவாஞ்ஞையால் இதன்புறத்தே சூழ்ந்திருந்ததுபற்றி, இஃதி இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; 'பாற்றையாம்புபுரம்' என்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர். •

கூ. மரபு - முறைமை.

கo. கறுவி - கோபித்து. நிகிக்கட் கடித்தலும்.

கக. மின் - மின்னல். அசனி - இடி; மின்னுதலேயுடைய இடியுமாம். கேழல் - பன்றி. மழூரம் - மயில். நகுலம் - கீரி. எண்சு - கரடி. நிச்செய்யுளில், பாம்பிற்குப் பகையாயுள்ளவைகள் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கஉ. காளம் - கருமை. ஏனை - அண்ணிங்கம்; என்றது வணிகனை. இச்செய்யுளில் விடத்தின் கொடுமையையும் கண்டவனையிழந்த மகளிர் துன்பத்தையும் எளிதில் மாற்றியருளும் ஆற்றலுடையவரென்பது புலப்படச்செய்வபெருமானைத் துதித்தற்குமுழுமிகப் பாராட்டற்பாலது.

கச. நின்றவர், விளி.

கடு. மன்றல் - கலியாணம்

கசு. எந்தை - தேவீர். அங்கம் • என்பு.

• கஎ. வென்றிகொள் - மீற்றத்தேவர் கண்வென்ற. அஞ்ச எழுப்பினர்.

கஅ. இது - இவ்வரியசெயல். ஞானசம்பந்தர்தம்மை வைத்தினர்கள்.

• உo. சிவன் வன்னி கூவம் - சிவலிங்கப் பெருமானும் வன்னிமரமும் இணறும். நடுவாகவரும்.

உஉ. வைதிக வாரணம் - திருஞானசம்பந்தர்.

உச. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

உசு. பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளையாட்டு.

உஅ. செறுப்பாய் - கோபிப்பாய். எழ எழ - மிக மிக. பரிபவம் - துன்பம்; அவமானமுமாம்.

உகூ. சான்று - ஸாக்ஷி.

ஈo. கற்பார்ந்த மெல்லியலாக ஆவாய். அல்லவேல் - அவைகள் சொல்லாவாயின்.

• ஈஈ. 'பத்தினிமானது' என்பது கற்புடையவளென்னும் பொருளிலேவந்தது; "பத்தினி மாதினெடும்" என்பர் பின்னும்; ஈஎ. சண்பை - சீகாழி.

ஈஎ. பரிவு - அன்பு.

ஈஅ. மூல்லை - கற்பு.

ஈசூ• மருத்து அயில் - காற்றை உண்ணுகின்றது. சடையெனும் யாப்பு - "சடையாயெனுமால்" என்னுமுதற் குறிப்பையுடைய தேவாரம். திருமருகல் - ஒரு திருப்பதி; அதில் விடந்தீர்த்ததை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் டீராணத்துள்ள சஅக - ம் திருவிருத்த முதலியவற்றுள்ளார்க.

சூஈ - ம் திருவிளையாடல்.

ஈ. சலசரங்கள் - நீர்வாழ்வன.

சு. சூழ்ந்துகொண்டவைகள், மீன்கள்.

எ. உறை - நீர்த்துளி.

அ. குழந்தி - சுற்றிக்கொண்டு, ஆராய்ந்து. வினைதருபசி. வரத்தை - விசேடத்தை.

கo. கும்பு - விரும்புகின்ற. மாசு அறுதல் - குற்றம் நீங்குதலே.

கஈ. கனகப்பேதாரி ஓடையில் - பொற்முமையில்.

கச. அன்புதன்னைப்பார்.

கடு. உளுவை, ஆரல், பரையென்பன மீன்விசேடங்கள்.

கசு. வாதனை - பழக்கம். அலகு - மூக்கு.

கஅ. வல்லவன் • சிவபெருமான்.

ஒன்றே - ஒருவகையான நலந்தானு.

சூசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. காலம், எழுவாய்.

ஈ. வேள்வி, ஐந்தாவனீ• பிரமயாகம், தேவயாகம், மானிடயாகம், பிதிர்யாகம், பூசயாகமென்பன. ஆறங்கங்களாவன: நிருக்தம், வியாகரணம், கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்தமென்பன.

ஏ. சுருதி - வேதம்.

கக. ஏட்டை - இளைப்பு.

கஉ. கலவலின் - கலத்தலினால்.

ஈற்றுவெண்பா.

பல்லக்குமேல் - சிவிகையின்மேல். பல் அக்கு மேல் இட்டோம் - அநேக மாகிய உருத்திராக்கங்களை உடம்பின் மேல் அணிந்தோம். பல் அக்கு அணி யலவாகிய எலும்புகளை அணிந்த. பல் அக்கும் மன்னுகுறையுண்டு - பலரு டைய கண்களும் சேரப்பெற்ற குறை யுண்டு; மேற்கூறிய காரணங்களால் எமக்கு என்னகுறையுண்டு என்ற படி.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. பதுமத்தார் - தாமரைப்பூமாலை; அந்தணர்களுக்குரியமாலை தாமரைப் பூமாலையென்பது நூல்வழக்கு. செல்லி ஆண்டான் - செல்லியூரையுடையான்; இவ்வூர் பரசாமசதுர்வேதிமங்கல மென்றும் வழங்கப்பெறும். கவுணி யர்கோன் - கௌண்டின்னிய கோத் திரத்தார்களுள்ளே தலைமைவாய்ந்த வர். பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி, என் பது நூலாசிரியரது இயற்பெயர்; அது தில்லைநம்பி யென்றும் வழங்கும்.

உ. கார்வளங்கொள் மண்டலமென் பது மதுரையம் பதிக்குக்கிழக்கே யுள்ளதான, 'மழைக்குப் புணைகொடித்த மங்கலநாடென்னும்' இடமென் றும், கப்பிஞ்ஞாடென்பது, மேற்கூ றியநாட்டினுள்ளே யடங்கியதோர் சி றியநாடென்றும், சிலர் கூறுகின்றனர். உரைத்தோன் - உரைத்தான்; வினை முற்று; ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமா யிற்று. சொல் - புகழ். தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி. ஆர்வினை வான் - ஆத்திப்பூமாலையையணிந்தரு ளுகின்ற கோமகந்தரக்கடவுளுடைய. விளையாடல் - திருவிளையாடல். தில்லை நம்பி, விளையாடல் அறுபத்துநான் கையும் கப்பிஞ்ஞாட்டில் உரைத் தானென்க.

திருவிளையாடற்புராணச்

செய்யுளகராதி

அ.	பக்க எண்.
அக்கலிதைகேட்	186
அக்கிழியிற்	147
அங்கங்குஆ	44
அங்கடர்த்த	39
அங்கணிவ்வா	74
அங்கணேவ	38
அங்கதுவண்டு	215
அங்கதுகாணு	155
அங்கதுகேட்டு	203
அங்கதுகொ	160
அங்கருள்புரி	21
அங்கவர்கொடு	82
அங்கவர்தங்களத்	222
அங்கவனி	128
அஞ்சலஞ்ச	147
அஞ்சியகெஞ்	116
அஞ்சேனஞ்சே	190
அடர்த்ததரே	214
அடிக்குரிய	9
அடித்தபுளி	99
அடிமையிலா	134
அடியவர்க்கெ	104
அடியவர்நன்	115
அணியேணகாலி	84
அதிகுறவர்	10
அடைந்ததுசிறிய	210
அடைந்தவர்	17
அடைவினித்தக	207
அண்டமவிள்ளு	81
அண்டமடங்கலு	225
அண்ணலேய	47
அணிபொலிதே	155
அணிபொலிம	110
அணிபொழில்	63
அணிமாமகிமா	183

	பக்க எண்.
அணியார்தமி	33
அணைந்தது	93
அத்தனப்ப	111
அத்தனுரவிஜோ	227
அத்திறங்கேட்ட	145
அத்திறங்கேட்டி	193
அத்திறங்கேளா	82
அத்திறஞ்சொல்	89
அதர்படத்	64
அதிலமுழு	124
அத்தணமை	174
அத்தணைளர்	166
அத்தநல்லுரை	225
அத்தமன்னவன்	161
அத்வையர்	99
அந்தித்திரு	95
அந்தகரோண	73
அந்தாண்முத	173
அப்படியீது	209
அப்பெருத்துன்	174
அப்பெருமோவி	113
அப்பெருமை	182
அப்பொழுதறி	35
அப்பொழுதிகல்	24
அப்பொழுதிறை	152
அப்பொழுதெவ	35
அம்பதுமத்தார்	228
அய்யமில்	90
அய்யனேசெய்	146
அயிலுறுசிற்பி	212
அயன்றலையறு	200
அரசகேள்	65
அரசஞ்சி	39
அரசனுலயத்	145
அரசனுவகில	197
அரசனுஞ்சிக்க	141

	பக்க எண்.
அரசிளங்குமர	64
அரம்பையங்	103
அரவாபரணு	119
அரனரியய	85
அரியசடை	2
அரியகந்தன	184
அரியநாயக	91
அரியபெரு	141
அரியபேரவனி	158
அரியமாதவ	197
அரியயர்	60
அரியவெங்	110
அரியவொண்	48
அரிவையை	24
அருட்புனை	26
அருடங்கிய	192
அருணஞான	122
அருந்தவம்	56
அருந்தவர்	72
அருந்தவனதி	212
அரும்பெருஞ்	89
அரும்பெருகுரி	75
அரும்பெரும்புத்	212
அரும்பெருவிர	200
அருமையா	202
அருவமும்	36
அருள்சுரந்தெழி	208
அருள்பொழியு	209
அருளாருந்	53
அருளினவனீ	35
அருளினனி	67
அருளுடைச்சுக்	157
அருளுடைச்செ	58
அருளுடையசே	40
அருளுந்தொ	2
அலைவிலாதீ	159

	பக்க எண்.
அவ்வயின்வந்த	103
அவ்வயின்வருந்தி	144
அவ்வியினில்	98
அவ்வியனெங்கு	85
அவ்வவயோனி	209
அவ்வஞாகேட்கு	179
அவ்வரைகேட்ட	16
அவ்வரைளாமுன்னர	138
அவ்வுரைகளாமுன்னரா	183
அவ்வுரைதெரி	117
அவமுறபு	61
அவனிவேந்த	51
அவரடி	5
அவையுறு	32
அழகியசொக்	58
அழகினுலரு	107
அழகினுர்க	68
அள்ளியுண்டி	167
அளந்தபுலவீரா	186
அளந்தபே	5
அற்புதன்மேனி	167
அற்புதநினை	144
அற்றவர்க்குற்ற	179
அறகெறிக்சா	139
அறமலிசனது	34
அறமலிநெங்	113
அறமலிமதி	59
அறமலிவைதி	118
அறமறக்கொ	120
அறமுநகண்	124
அறிபவனை	49
அறியுமிவண்	196
அறிவாலிவிற	33
அன்புடைகா	122
அன்புஉயிர	150
அன்புட்யானே	204
அன்புழிக	199
அன்புறலிறை	17
அன்புறுவள	104
அன்பெலியீ	172
அன்றியும்பெரு	209
அன்றியும்விசே	174
அன்றியுமொ	105
அன்றினர்புரங்	24
அன்றுமுன்னூ	107
அன்றுலமக்	56
அன்னந்திகழு	10
அன்னவர்புலம்	84
அன்னையொல்கி	74
அன்னைவெரீஇ	154
அன்னியரொ	45
அன்னையொப்ப	225
ஆனேத்தும்	132
ஆனேவரும்	127
ஆ	
ஆக்கியவுலக	113
ஆங்கணைந்தபெரு	55
ஆங்கணைமறை	64
ஆங்கதினீழ	152
ஆங்கதுகண்டசென்	174
ஆங்கதுகண்டபோ	213
ஆங்கதுகண்டமன்	129
ஆங்கதுகண்டுசல	134
ஆங்கதுகண்டுடீ	54
ஆங்கதுகண்டுவா	159
ஆங்கதுகண்டோ	121
ஆங்கதுகேட்டுவி	220
ஆங்கதுகேட்டுவெட்	15
ஆங்கதுகேளாமுன்னமக	31
ஆங்கதுகேளாமுன்னொழி	162
ஆங்கதுசெண்	90
ஆங்கதுசொல்லலுமா	158
ஆங்கதுசொல்லப்பா	127
ஆங்கதுசொல்லா	220
ஆங்கதுதூங்கு	42
ஆங்கதுபக	38
ஆங்கதுபிழி	29
ஆங்கரிமுரற்சி	215
ஆங்கவர்நெஞ்சு	165
ஆங்கவர்களையு	187
ஆங்கவர்கோ	186
ஆங்கவர்சோ	99
ஆங்கவர்தம்	94
ஆங்கவர்நீங்	213
ஆங்கவர்பணி	46
ஆங்கவர்போந்து	79
ஆங்கவர்போயு	73
ஆங்கவர்மு	56
ஆங்கவர்லிதித்	174
ஆங்கவற்காண	87
ஆங்கவற்புண	211
ஆங்கவன்போயபி ன்னரடி	148
ஆங்கவன்போயபி ன்னரல்	60
ஆங்கவன்மனையா	58
ஆங்கவன்றனினை	8
ஆங்கவன்றனக்கு	207
ஆங்கவன்றிசை	167
ஆங்கவனுரு	173
ஆங்கவை	150
ஆங்கவ்கோ	41
ஆங்கவ்வ	70
ஆங்கவ்வற்றை	153
ஆங்கவ்வாய	102
ஆங்கவியம	8
ஆங்கவ்கா	138
ஆங்கவ்ணரிது	129
ஆங்கடர	71
ஆங்குயரால	49
ஆங்குலகமது	140
ஆங்குவக்கண்ட	84
ஆங்கொருபுடையிற்	217
ஆங்கொருவர	112
ஆசிலாங்கண்	17
ஆசிலிகல்	128
ஆடகநுகர்று	227
ஆடியல்	3
ஆடுன்னிமலி	193
ஆடைசோர	149
ஆண்டகை	34
ஆண்டவர்	95
ஆண்டியாங்கோ	216
ஆண்டிரான்	124
ஆதரஞ்சேர்	47

	பக்க எண்.
ஆதனுத்தொடி	182
ஆதரவடியார்	81
ஆதரித்தடிய	76
ஆதலாலறிஞ	89
ஆதலாலிவன்	113
ஆச்சாலெமக்	209
ஆதானல்கு	146
ஆதிநாதனை	175
ஆதிநாதனறி	37
ஆநெய	75
ஆதிநான்மரு	15
ஆதிநான்முகன்	26
ஆதிமாமர	34
ஆதியாதித்தன்	68
ஆயிரம்பசுமீ	42
ஆயினும்வே	18
ஆயுதக்கீலக	114
ஆர்க்குபெரும்	112
ஆர்க்கம்ங்	59
ஆர்த்துசெல்க	137
ஆரணமும்பகலு	72
ஆரணமோ	39
ஆரவுந்தொ	29
ஆரியமொழியு	80
ஆரிருள்விடப்	89
ஆலகாலங்	65
ஆலகீழற	109
ஆலயத்தினணைத்தல	39
ஆலயத்தளணைத்தற்	201
ஆவியர்தெ	13
ஆவியிற்சிற	20
ஆழ்ந்தசெழு	18
ஆழிமண்கட	36
ஆழியுருவனையபெ	221
ஆறிடையில	112
ஆன்றவரிய	22
ஆனசெய்தி	16
இ.	
இக்கணக்கி	151
இக்கனவு	52
இக்குணங்களி	48
இகலமண்பரி	139
இங்கேதகாணு	126

	பக்க எண்.
இங்குளசெ	109
இங்குளீர்	78
இச்சையினடி	67
இசைப்பமுகி	83
இடம்வலம்	86
இடரொழிந்தி	155
இடவியகதி	87
இணையில்வண்ணை	57
இணையில்லவ்கிக	210
இணையிலான்	22
இத்தகவமைச்ச	168
இத்தகவறியா	190
இத்தகவாற்சி	162
இத்தகவிற்	77
இத்தகவினி	101
இத்தகவுதனி	195
இத்தீக்கவென்	131
இத்தலதியினி	79
இத்தகைமையிய	41
இத்தகைமையிற்	54
இத்தலத்து	38
இத்தீலமதி	40
இத்திருக்கோ	107
இத்திருமுச்த	75
இத்திறப்பாடல்	193
இதமுறமுன்	173
இந்தத்தெய்வப்	189
இந்தலல்லா	22
இந்தவாசகமோ	217
இந்தவாறறு	124
இந்தவெற்றிறஞ்	210
இந்திரன்கேளா	16
இந்திரன்வெம்பழி	6
இந்திரனயன்மால்	116
இந்திரனயன்மாலாதி	58
இந்திரனுன்னு	7
இந்திரையிறு	175
இந்துமன்னர்	180
இந்தொறிசிப்	208
இந்தெறிகழு	103
இந்தெறிபரவ	84
இந்தெறிமன்னர்	90
இந்தெறியரசாத்	184

	பக்க எண்.
இன்றெறியாகு	155
இன்றெறியிரு	168
இன்றெறியொழுக்கங்	158
இன்றெறியொழுகு	181
இன்றெறிவினோ	92
இப்படிகுடிப்	29
இப்படிச்சபி	20
இப்படிச்செய்	203
இப்படிச்சொல்ல	220
இப்படிசொல்லி	57
இப்படிவருந்	105
இப்பரிமாவொ	89
இப்பிருங்கொற்	143
இப்பெருவிரதம்	200
இப்பொழுதள	128
இப்பொழுதுவம	18
இம்மணவாளன்மெ	109
இம்மணவாளன்மே	110
இயமதூத	109
இயல்படவெங்	136
இயற்சிவன	44
இயைந்தனன்பொ	199
இரதியுமொவ்	202
இரந்திதுபல்காற்	199
இரவிடைமுறைத்	203
இருகரங்குவித்தி	177
இருங்குணதிசை	23
இருந்தணிமாமு	152
இருந்தவன்றன்னை	198
இருந்திறல்	60
இருமைசேர்தி	198
இருமைதரு	91
இருவருமுகீ	156
இலகுகன்றுகி	201
இலகுவாள்வி	116
இவ்வண்ணந்	71
இவ்விடத்	67
இளமைமெய்	57
இறகிக்குவித்து	88
இறையவன்மு	18
இறையவனரு	61
இறையவனை	144
இறையவனை	99

	பக்க எண்.
இறைவனைக்	24
இஞ்சுகாவல	46
இன்பருறுபா	101
இன்புறவழை	147
இன்புறவினி	113
இன்றிதற்கே	16
இன்றியாமறிந்	214
இன்றுதானி	38
இன்றுபூசைகுடமு	190
இன்றுமாமு	20
இன்றுவினாவி	98
இன்னதின்மையி	197
இன்னதென்ற	124
இன்னபூவா	45
இன்னருள்சேர்தய	59
இன்னருன்சே	125
இன்னல்கூர்க்கு	196
இன்னல்கூர்பசி	28
இன்னல்செய்கு	80
இன்னவென்ற	92
இன்னறீர்த்து	149
இன்னனசொல்	112
இன்னனபகர்ந்	58
இன்னனபலவுஞ்	176
இன்னனபேசி	163
இன்னனவகை	143
இன்னனவினிய	220
இன்னியல்வா	105
இனக்கனவு	58
இனிதொர்கவி	161
இனிமைகூர்செ	144
இனிமைகூர்தரு	48
இனிமைசேர்	13
இனிமையுறவி	154
இனியதாண்	37
இனியனபெ	96
இனியுயிர்செருத்	222

ஈ.

ஈன்றதுசொல்ல	78
ஈன்றிடபக	109
ஈன்றுமுன்வள	209
ஈதுநர்மதி	12
ஈசனுக்கற்றிச்	44

	பக்க எண்.
ஈசனேர்மனி	78
ஈதொழிற்றிதமக்	168
ஈண்மாதொறிச	146
ஈனமில்வளம்	158
ஈனமிலாவி	13

உ.

உடலினித்தபறவை	224
உண்டலுஞ்செய்தி	78
உத்தமக்கன்கப்போ	223
உத்தமத்தலிவன்	221
உத்தமவிரலிற்	87
உத்தமனெத்தல	146
உத்தரகோசமங்	100
உத்தையருள்	52
உயர்கனவட்டம்	88
உயர்தருசித்தர்	166
உயர்வறவுலக	161
உயிர்கிலேயா	110
உரகநாயக	28
உரவிருகொடித	192
உரனழித்து	67
உரனெறிங்	34
உருகாதீ	3
உருகிமுன்கண்ட	222
உருத்திரமனேவி	181
உரைகெழு	128
உலமையின்	49
உழுவைவேழ	14
உழையிடை	102
உளஞெகிழ்ந்	125
உளப்படிமமை	134
உளமிழ்ந்தா	172
உளமாரையு	33
உற்றதுகேளா	77
உற்றவனத	55
உற்றவைமத்	92
உற்றெருங்	31
உறவுக்கிரமா	33
உறுபிரமகத்தி	178
உறைத்தமன்ன	137
உன்னரும்பெ	114
உன்னரும்விசேடம்	55
உன்னருமினி	168

	பக்க எண்.
உன்னருமுன்னோர்	42
உன்னருமேழ்	6
உன்னவரியா	98
உன்னன்மறை	178
உன்னிமாது	139
உன்னுடையமாம	216
உனக்கினியனித்த	196

ஊ.

ஊட்கொளி	11
ஊர்தொறும்	14
ஊழுடைமு	44
ஊறிமேரு	66
ஊனெழுகுன்	68

எ.

எங்கண்மர்ரி	158
எங்குமேரரிசரதே	223
எண்டருதே	63
எண்திருஞ்சொ	135
எண்ணரியதொ	47
எண்ணில்பெரும்	71
எண்பயிலு	33
எந்தைசேண்	104
எந்தையுயர்பட்டி	218
எந்தைவல்லன	156
எப்பெரும்பொ	196
எரிந்தசெங்கு	174
எல்லைகடவாவொ	189
எழிலுமை	54
எழிற்றருமன்	106
எழின்மடமா	128
எற்றிகழ்பலவி	83
எற்றிகழுமுட	14
எற்பெருந்தவத்தா	218
என்றடிதொ	35
என்றதுசொல்லச்	60
என்றதுசொல்லலா	70
என்றதுசொலவி	55
என்றருள்செய்	18
என்றலுமேதரீ	166
என்றவர்கூற	115
என்றவர்சொல்ல	194
என்றவன்சொல்	220
என்றவளடியாரோ	218

	பக்க எண்.
என்ஞர்வரை	71
என்றியாய்	82
என்றிறைகூறும	193
என்றுகருதியிர	212
என்றுகொண்	175
என்றுபோற்	125
என்றுமன்றுடி	186
என்றுமிவன்	41
என்றுமுறை	29
என்றுமென்	17
என்றுரைசெய்	77
என்னதுநீங்க	129
என்னலின்னு	144
என்னறிவின்	51
என்னுடன்பி	151
என்னுடைவிரு	169
என்னுமத்திரு	142
என்னுமுன்னண	203
என்னையாரு	123
எனவாழ்த்தி	138
ஏ.	
ஏங்கிமுன்னெட	184
ஏட்டைகீக்கு	225
ஏத்திமா	90
ஏதகீங்கு	32
ஏதமக	22
ஏதமொழி	108
ஏத்துதண்	10
ஏத்துமறை	123
ஏயபத்தி	5
ஏயவழுவின்றி	41
ஏழுலகச்ச	123
ஏற்றரும்	105
ஏற்படப்	55
ஏற்றமார்	221
ஏறலுமற்	87
ஏன்றவங்க	114
ஏனமெய்தி	16
ஐ.	
ஐயமில்கணி	22
ஐயமில்பதி	130
ஐயமில்லெ	132
ஐயமிலை	128

	பக்க எண்.
ஐயனே	199
ஒ.	
ஒக்குமொக்கு	314
ஒடுக்குள்ளூ	193
ஒண்சராசர	171
ஒண்பொரு	113
ஒப்பிலாணை	147
ஒருமைநெஞ்சக	224
ஒருவரால	215
ஒருவாமிக	49
ஒருவினையா	9
ஒழுக்கந்தரு	81
ஒளிளியஇளளி	180
ஒள்ளியவட	204
ஒளித்தசென்னி	171
ஒளிவளர்வீர	162
ஒன்றிசாப	21
ஒன்றியபெரு	171
ஒன்றியவடி	23
ஒன்றுகீர்மிசை	160
ஓ.	
ஓங்கியமன்னன்	146
ஓங்கியமுன்னே	189
ஓங்கிருவி	60
ஓங்குகோல	96
ஓங்குதன	216
ஓங்குபேரரு	46
ஓசனையகலி	172
ஓடிவன்மீள்	143
ஓடையானைப்	198
ஓதரியவுத்	18
ஓதரும்பரிவு	143
ஓதரும்பிரீமா	171
ஓதரும்மனத்தால்	195
ஓதருமலே	31
ஓதருமுலகு	177
ஓதியதெருதி	153
ஓதுபாலர்	5
ஓதுபுகழ்வள்	76
க.	
ககனமீது	46
கங்குலிலிறை	201
கஞ்சுகம்விலங்கு	88

	பக்க எண்.
கட்டெழுன்மா	131
கட்டெஞ்சொ	131
கடகரவாளா	182
கடப்பனருகி	83
கடம்பமாவ	18
கடம்பரேயுய	150
கடல்வலிய	53
கடிகமழ்சடை	191
கடியபாம்புமி	119
கடுகிமோதி	67
கண்டதுநெடு	44
கண்டமாலை	69
கண்டலுக்கர்	188
கண்டவர்பய	117
கண்டவர்வரு	127
கண்டவர்விரா	162
கண்டவரமை	91
கண்டனம்பெரி	16
கண்டனமெங்ங	206
கண்டனன்கா	29
கண்டொரிடங்ஙள்	24
கண்ணிலானெ	165
கண்ணுதலழக	189
கண்ணுவன்முதலா	224
கணங்கொள்	81
கணைபடுங்களில்	187
கதிதரும	4
கத்தரம்வேய்ப்ப	192
கயவனுத்தம்பி	157
கரிபரிதின்	69
கருகல்வெ	64
கருணைகூர்ந்து	211
கருணைசேர்சுட	204
கருணைசேர்செரக்	214
கருணைமேனி	152
கருணையன்க	155
கருணையன்ரு	150
கருணையிற்பரிச	212
கருத்தினை	7
கருத்துடைப்	141
கருநிடின்	62
கருநிடினெரு	85
கருநின்று	37

	பக்க எண்.
கருதியென்	117
கருதின்வண்	88
கருதினிச்சிறு	132
கருதுகாதல	13
கருதுமப்பதி	72
கல்லியிற்	51
கலகவெஞ்	132
கழறுமாம	133
கழுமலப்பால	123
கழுமலமுனி	128
கழையதண்	57
கள்ளகீங்கிட	85
கள்ளவேக்கட்	176
களக்கமில்லா	182
கற்பமார்முன்னே	185
கற்பவெங்க	36
கற்றவன்கண்டி	166
கற்றவெண்	71
கன்றிய	67
கன்னன்மொழி	131
கனகவொண்குழை	185
கனத்திறைசொல்ல	195
கனமிழ்செ	210
கனவரைவில்லி	30
கனவிடைக்கண்ட	147
கனவுகிலே	77

கா.

காசில்வான	25
காசினின்மறை	73
காடுகொல்	16
காண்டகுருவ்லா	201
காணினினியிதற்	211
காத்தருளா	71
காதல்சேரடி	126
காதலியா	55
காதிவர்தவடன்	203
காமனேத்தெய்த	45
காய்த்தசெம்	166
காய்த்திலிரை	98
கார்குலிக்கொண்	228
காரியவுலகு	12
காரிருட்டிடி	14
காலமல்லா	34
காவமர்கற்ப	18
காவலன்வியர்	17
காவலன்றனக்	42
காவலனெய்ய	120
காழிநாயகர்	135
கானெறிபாடிமே	195
கானெருங்கு	10

கி.

கிற்றுமல	63

கு.

குணங்கொண்	81
குணந்ருகண	91
குணமோடைடைப்	188
குருமொழி	92
குலத்தருதி	135
குழுவிஞ்ஞெ	75
குழுவொடிரண்	83
குளிர்ந்தருள்புரி	177
குறுகுமுனம்	19
குறைவறமாம	150
குறைவறவடசொல்	4
குறைவின்மண்	86
குன்றமனதா	101
குன்றவிலீசனடி	104
குன்றியமனத்	152
குன்றியோர்த	128

கூ.

கூசமுன்விட்ட	170
கூரியவுளத்த	42
கூருக்தொடை	85
கூறரும்பெர	15
கூறியபின்னர்	193

கே.

கேட்குமுன்பழை	166
கேட்டமாரன்றி	190
கேட்டருளாய்	19
கேட்டருளுங்	53
கேட்டவெஞ்சே	179
கேட்டிடின்	186

கை.

கைத்தொழற்	30
கைதவகேண்மை	204
கையர்தங்கணி	136
கையறவெட்டா	116
கையுறுகுடை	102

கோ.

கொங்கவிழ	24
கொடியதண்	97
கொடியநெஞ்	136
கொடியவெஞ்	130
கொடுந்தலை	121
கொண்மூமா	36
கொத்தலர்முடி	163
கொற்றகப்பெ	145
கோற்றவிழ	19
கொல்சுரரீக்கி	140
கொல்லுமைநீ	165
கொள்ளலெளார்	59
சொற்றவன்றிரு	87
கொன்றைச்சடில	211
கொன்றுறுதடத்தி	223

ச.

சோக்கயநோக்கை	213
சோகனகவா	29
சேரடிபொன்	148
சோடியலே	107
சோதிலாத	69
சோதிலாமன	115
சோலியபொன்	81

ச.

சகம்பரிவற	72
சகமெழ்வெ	159
சடைமுடிமுடியா	185
சடைமுடியரு	119
சண்பகாய	136
சதிமுறைதந்தி	30
சதமுறையடித்	97
சந்தியாடத்தே	222
சந்திரசூலத்	68
சமையமாமு	15
சயந்தரும்	91
சாகைம்பூசி	137
சாந்தியாற்றமிழ்	187
சாதிமுறைய	122
சாதிவாதனையினு	223
சாந்தசோவுக்	122

	பக்க எண்.
சார்ந்தவெம்	28
சார்ந்தவென	99
சாலிகீள்கழனி	72
சாற்றருமிடும்	170
சாற்றுமீசனைய	184
சான்றவர்தே	40
சி.	
சிட்டர்வாழ்	152
சிட்டனருட்	96
சித்திரநதற்	138
சித்திரமனை	117
சிதைவிலா	22
சிந்தைசெய்து	202
சிந்தைவாழ்	17
சிரபுரப்பால	133
சிரித்முகமு	74
சிவலெடி	7
சிறியனென்	138
சிறுடாகை	138
சிறுவகின்னே	134
சீ	
சீதமீண்டல	161
சீர்மணிதாள	142
சீர்விளங்கு	101
சீலமன்னை	157
சீலமார்வரு	84
சு.	
சுடர்கொண்மா	62
சுடுமாவுதி	91
சுந்தமாக	8
சுந்தரவனி	191
சுந்தரன்நினை	131
சுந்தரனைகை	170
சுந்தரனை	101
சுரமுலகு	124
சுரிகுழலு	60
சுருதிநான்	1
சுருதியோசை	11
சுற்றுமற்றவர்	133
சூ.	
சூடுமாலை	162
சூத்திரர்தலைவன்	183

	பக்க எண்.
செ.	
செங்கயற்	218
செந்தமிழ்	129
செந்துவர்வாய்	217
செந்நெறிசேர்சு	108
செந்நெறிசேர்வி	100
செந்நெறித்தானை	189
செந்நெறிநாயன்	213
செந்நெறியினுற்ற	126
செப்பியமாற்றி	51
செப்புமிவன்	191
செம்பியன்	154
செம்மையின்	97
செய்தவமுயற்	148
செய்யுகந்	227
செருவார்கணைக்	95
செல்லமரெயி	66
செல்லிமார்செழியர்	131
செல்வமார்செழியன்	118
செல்வமுற்றி	148
செழுமைமசர்	181
செற்றிவாகிமா	153
செறுத்தமென	116
சென்றவன்	155
சென்றவோ	122
சென்றுகந்தக	215
சே.	
சேணுளார்போற்ற	46
சேணுளாரின்	109
சேரமா	11
சேயவிலங்க	156
சேர்ந்தகன்	51
சேர்ந்தவோ	26
சை.	
சொக்கணெண்	226
சொல்லருஞ்	40
சொல்லுமப	162
செல்லுமம்மூவா	49
சொர்பக	1
சொற்றரும்	213
சொன்றிமிலே	29
சொ.	
சோகமெழுகென்	164

	பக்க எண்.
சோதிசேர்கட	47
சோதிசேர்பா	85
சோதிசேர்மரு	176
சோதியுரு	55
சோதிவேதி	131
ஞ.	
ஞாயில்வாய்	60
ஞாலமோங்குக	1
ஞானசம்பந்தர்	138
ஞானமுற்றிய	121
த.	
தக்கதோம	96
தக்கதொவெனை	50
தக்கதேரணு	35
தக்கபேரால	37
தக்கவேங்கை	162
தகதனை	31
தகவினை	219
தகவொடு	93
தங்கியமுள்	63
தங்கியர்வெள்வி	216
தடங்கனை	178
தடமணிக்	185
தடமலி	54
தணிவின்மாத்	205
தந்திரனான்	102
தந்திரமிக்க	65
தந்திமெலிய	39
தன்னைதாய்	97
தன்னையில்லது	23
தன்னைவரினைகத்	42
தப்பிலுண்மற்	37
தமமுற்றெதிர்	180
தருக்கவூர்	133
தருகன	105
தருங்கனகக்	75
தருமபிறர்பா	103
தருமமெறிதேர்	154
தருமப்பாத	86
தருமம்வாய்	13
தருமமோவெ	151
தருமலிபரங்	160
தலையிற்பழுதில்	212

	பக்க எண்.
தலம்புகழ்	3
தலமகிழ்தமிழ்	160
தலழிசையெ	50
தலமிலங்கமுன்	187
தலமூறுபட	64
தலவளவலியீனு	222
தளம்புதெஞ்சு	137
தளர்வில்பல்புகழ்	148
தன்வயிற்சுந்தரன்	198
தன்றி ரக்கரங்கள்	19
தன்னனர்வால்	112
தன்னழைகட	142
தனமுறுபொற்	147
தா.	
தாங்சருஞ்ச	14
தாங்கரும்பசியா	197
தாதகித்தெரிய	170
தாதவிழ்கழு	156
தாதைபுந்தாய	43
தார்வேந்தன்	6
தாரணிமவு	9
தாரர்குழுன்	33
தாரார்தி	4
தாருறுகெடிய	121
தாவில்வெண்க	191
தானதகண்டோ	118
தி.	
திக்குறுந்தல	27
திசைவிசயஞ்	23
திண்டிறன்ம	89
திரள்பரிகயங்	198
தி ர்க்கடை	6
திருத்தலரக	156
திருந்தியசிலக	73
தி ந்தியபொ	169
திருந்தியவிறைவ	226
திருந்தருக்ன	45
திருந்துதீயீக	210
திரு தரும்ற்	73
தி மிர்புகட்டிய	181
திருமேகஞ்	2
திருவமாருள்	120
தி ரு பங்குரநி	180
திறம்படுகொ	128
திறமுறுமு	38
தீ.	
தீதில்வண்டரும	226
தீதிலாவடிவி	103
தீதிலாவினி	114
தீயவெம்புர	45
தீரமிக்கமும்	24
து.	
துங்கமாதிரு	160
துங்கவெம்பரி	84
துணைவன்யானென	214
துப்பமர்மெய்யன்	56
துப்பமர்மெய்யனெ	179
துப்பிதழ்ப்பச்	210
தும்பைமலர்	12
துய்யகீரன்	46
துய்யசாலி	156
துய்யன்னெஞ்	196
துய்யீரணுகா	129
துய்யுண்ணவ	80
துயில்கொளத்	188
துயின்றவெழு	218
துளங்கியபத்தி	69
துற்ரமற்ற	70
துறைசிவிரன்	192
துன்புலெல்	43
துன்றுமதெரியா	180
துன்றுபல்படை	170
துன்றுறி	51
துன்னியசி	63
துன்னியவெப்	143
துன்றுசேனை	183
துன்றுபண்ம	103
தூ.	
தூணதொடுபாக்	140
தூவிடவெழு	118
தெ.	
தெண்டிரைவா	114
தெய்வத்தி	219
தெரிதருகரு	106
தெரிதருகான	82
தெரியமுர்த	145
தெளிவோ	43
தெளிவுறச்செ	149
தெளிவுறத்தபெ	119
தெளிவுறவில	109
தெளிவையர்விழி	68
தெளிவையர	153
தெளிர்த்தவரு	156
தெளிவுறக்கண்	134
தெற்றிச்ச	66
தென்மலயக்	47
தென்றமிழ்க்	48
தென்றமிழ்நா	108
தென்றமிழ்ப்புல	49
தென்னமன்னனு	159
தென்னவர்பரவ	75
தென்னவர்மைமைச்	76
தென்னனை	165
தென்னாட்டு	38
தே.	
தேங்குபெரும்பு	221
தேசிலங்கு	28
தேசுகடைடவ	17
தேசுமுஞ்சிற	176
தேதிசிய	74
தேம்பபெழ	176
தேமனிக்க	52
தேமாலயனு	76
தேர்பரிகரியா	213
தேவாகடேவே	39
தேவர்கோனெ	164
தேவர்தொழு	29
தேற்றதாதிய	165
தேனெலர்சிம்ப	172
தேனிமிருந்	3
தொ.	
தொண்டர்கள்ப	163
தொண்டர்கள்விடியு	106
தொல்லுலகினம்	182
தொல்லைமாம	100
தொல்லையம்பதி	207
தொழுதுறை	66
தொழுதுதேவ	171
தொழுதபோ	50

	பக்க எண்.
தொழுதமுன்னை	164
தொன்மைகன்கிலா	224
தொன்மைநீதி	219
தொன்னிலமா	13
தொன்னெறி	100
தோ.	
தோரணநாட்	25
தோரணவாயி	11
தோன்றுநாட்	49
ந.	
நஞ்சணையஞ்	16
நட்பொடுமை	141
நடகவிறம்புரு	177
நடமொடு	59
நண்ணருமு	66
நண்ணியலை	41
நத்தமார்நடு	106
நதலலோதகால	224
நந்தாகரர்	78
நந்திதன்	55
நந்திமாமுனி	25
நம்பூனையும்	141
நம்புறவாழ்வோ	178
நம்பெறம	65
நம்மடியவர்	113
நயந்தருதாண்	26
நயந்தவையா	30
நயந்துகனவி	197
நயமுடபொ	41
நயமெய்திய	140
நரபதியதுகே	163
நல்லகாரியம	97
நல்லவடிவணமா	186
நல்லவர்பரவுந்	148
நல்லவதரத்	95
நவங்கொள்பே	180
நவர்தரு	8
நவமலிகான	190
நவமலிதிறிதகா	211
நவமலியறிவான்	223
நவமுறமொ	9
நவையின்.	43
நற்சுருமனெலி	115
நற்றமிழ்தூற்	47
நற்றவன்கண்டு	166
நற்றவன்போற்றப்	199
நற்றிருமேனி	90
நறைமுடித்	127
நலையிலங்க	120
நன்கவிகேட்ட	50
நன்குறமித்	172
நன்குறுமொழு	57
நன்பரிவெய்தி	212
நன்புடையற	147
நன்புளிர்	74
நன்மறையோ	173
நன்றிகொண்	109
நன்றெழில்வீ	144
நன்றென்மா	115
நன்னெறிக்க	110
நன்னெறிசே	122
நன்னெறியே	137
நா.	
நாகமாபுரத்து	116
நாஞ்சிலாதித்தா	120
நாணிலீர்மன்	135
நாதப்பரைய	95
நாதனேகடி	102
நாதனேயருளி	81
நாலிரண்டு	30
நாலைந்து	107
நாவலிலமுப்ய	165
நி.	
நித்தனருளான	179
நிருபகேளுங்க	82
நிலவுசாபுரை	2
நிறங்கருப்பு	136
நிறந்தல்ல	145
நிறைபணிநீ	25
நிறைநிலை	72
நிறைவிலறிவு	217
நிலைபமுமு	101
நின்றதீ வுரையி	24
நின்றதுசொல்ல	178
நின்றதவ	96
நின்றமரடியனே	177
நின்றனென்னவினை	197
நின்றவர்தம்மை	73
நின்றெனைவெ	115
நின்னுண்டத்தானை	214
நின்னெழிற்பு	144
நின்னெடு	51
நினக்கியாமுண்	76
நினைப்பினிங்கி	182
நினையவெம்	12
நினைவினைமு	135
நீ.	
நீக்கலரும்புக	112
நீக்கினைக்கடி	82
நீங்கருமெவ	27
நீடுசெல்வநிதி	199
நீண்டகன்	15
நீணெயவழியார்	177
நீதிசேர்செழு	133
நீதிமன்னவ	69
நீதிமாமதூ	68
நீதியுடைவணிக	217
நீரிடைநுரைய	15
நீளவளர்	11
நீறணிந்தருள்	142
நே.	
நெஞ்சம்வே	51
நெற்றியிற்பாய்	180
நெற்றியிற்றில	191
நெறிகெடவாசம்	203
நெறிதருமறை	146
நெறிப்படக்கண்	177
நெறிப்படக்கி	97
நெறியிலைசா	211
நெறியுளிரெ	142
நெறிவசத்தா	19
நென்முதற்றீனி	16
நென்னலின்றிநி	164
நே.	
நேசமார்ஞா	174
நேசமார்தேவி	136
நேர்வலிபண்	176
	159

	பக்க எண்.
நோ.	
நோக்கினுற்பாவ	74
ப.	
பகர்த்தனர்வத்து	70
பகையறக்கூப	157
பகையிலாவே	93
பக்கயஞ்	63
பங்கயஉ	20
பச்சிடதிசையை	188
படிபுகழ்	5
படிமிசையெ	120
படியகமி	106
படியிடத்தோ	208
பண்மெழுமதி	99
பதிவழிஞனக்	137
படைத்தவெய்	120
பண்டாழுமொ	170
பண்டிதர்தமை	127
பண்டிதர்நீ	130
பண்டைதான்	10
பண்டைமத்தி	129
பணிந்தவரு	94
பணிபவளழகு	166
பணியாயா	118
பணிவிடையமை	197
பத்தர்கள்பத்த	172
பத்தரெங்குள்	197
பத்திமன்னவ	38
பத்தியான்மிக்கவே	183
பத்தியீதோ	49
பத்தின்புலமூன்	194
பத்தின்றாஉ	206
பதமுவந்தவிசை	190
பதத்தமுண்கோட்டீ	86
பதியின்வையவ	74
பத்தினியாளி	79
பரத்தவன்கண்டி	205
பரமுனியீரு	27
பரிந்ததுதோணு	164
பரிந்தூதுபுதமை	205
பரிந்தூடைமரு	176
பரிந்தூதிரு	7
பரிபூர்ண	9

	பக்க எண்.
பரியகையர்	89
பரியவளெ	62
பரிவுணர்ந்திக்க	192
பரிவினிங்கெய்த	73
பரிவினெண்	22
பரிவுகூர்ந்	31
பரிவொடுகண்	144
பரிவொடுபெரு	103
பரிவோன்றி	43
புல்படைக்ய	140
பல்பொருஞ்செல்	182
பல்லக்குமேலேறி	228
பல்லியங்	25
பல்விதப்பொற்ப	201
பல்விதமாகமெல்	202
பல்விதவலங்	91
பல்விதவிலங்கு	200
பலரைவாள்	115
பலர்சரு	5
பலர்புகழ்சென்னி	189
பலங்குலிக்கு	134
பலமறுகையர்	137
பழுதறசத்தி	130
பழுதில்லீண்	92
பழுதலாகாயன்	196
பழுதிலிமார	58
பழுதினுல்வ	127
பழுதனமில்வா	130
பாதலச்சொல்	149
பறையுமதி	108
பன்னியபொ	142
பா.	
பாமங்கய	12
பாங்கடியா	59
பாங்குடைம	31
பாங்குறுபொரு	151
பாசமாரேண்	137
பாடன்மாமுனி	90
பாண்டியன்கர்	161
பாண்டியன்பல்	195
பாண்டியனி	37
பாண்டியனே	99
பாணன்பாருமதி	190

	பக்க எண்.
பாதகங்க	14
பாதாரவிந்தஞ்	193
பாதிமாதுடை	26
பாந்தளஞ்சடி	45
பாமலையன்ற	147
பாய்புலியுமிர	187
பாய்விடையிறை	184
பார்மிசை	52
பார்வையினு	48
பாரின்மன்ன	160
பாரோர்பரவு	119
பாலகனுல்	6
பாலேமொழி	202
பாவியர்வி	68
பானலங்கட்	122
பி.	
பிடர்மிசையெடுத்	185
பிடிகளொடு	67
பிடித்தூசாம	162
பிடிகடையா	53
பிண்டிவேர	123
பிரளயகாலஞ்	171
பிரிவுக்கென்று	224
பிரகஸ்பதி	94
பிரத்தியின்ற	210
பிறரறியினீ	111
பிறிவிலாவரனும்	54
பிறிவிலாவெறப்	161
பின்னமாகெ	132
பின்னமில்குண	179
பின்னையா	115
பீ.	
பீடுசேர்மொ	35
பீலிவளையுணர்	42
பீடாலநியவன்	190
பு.	
புக்கவாயிரம்	168
புகல்வதெதெ	137
புகலருஞ்செலவு	77
புகலெனவர்	119
புகழ்தருபத்திர	204
புகழ்ந்தது	96
புகழ்தியபூ	139

	பக்க எண்.
புகறற்கரிய	11
புண்ணியஞ்செய்	85
புண்ணியவடிவ	81
புத்தகம	4
புத்திரன்குள்ளீ	178
புத்திவுளொ	97
புரவியாயிர	168
புரவிவந்தனவோ	79
புரிதீபாந்தரத்	87
புன்மைதீர்	160
பூனைபெருக்கு	205
பூனையுமாயி	58
பூ.	
பூஞ்சாதனங்கண்	181
பூமகட்குமணீ	140
பூமிதெற்	8
பூழியகழ்ந்த	13
பெ.	
பெருங்மூன்	134
பெருந்துறை	79
பெருழ்படைக்கல்	215
பெரும்பொருளி	187
பெருமகீன்	65
பெருமைசேர்	180
பெருமைத	41
பெருமையே	26
பே.	
பேசருந்த	42
பேசரும்புய	35
பேசுவதென்கொ	194
பேணுற்றகாலம்	198
பேறுசால்ப	105
பேறுற	21
பை.	
பைந்தமிழ்	158
பொ.	
பொக்கணச்சித்	37
பொங்குமங்	136
பொங்குருச்	3
பொதியில்வ	94
பொய்ம்மையின்றி	70
பொய்யிலாத்	145
பொருந்தோ	20

	பக்க எண்.
பொருந்தியதவத்தா	225
பொருந்தியவெழு	14
பொருந்துதல	99
பொருந்துதில்லே	76
பொழுந்திபூ	143
பொருந்துபே	23
பொருப்பைப்	2
பொருவருங்கவி	43
பொருவருங்கோயி	100
பொருவருந்தி	25
பொருவருமறி	163
பொருவருமால	173
பொருவில்வில்லா	179
பொருவிலாதபொ	208
பொருவிலாதவேள்	28
பொருவிலோர்	80
பொருளெமொழு	188
பொலிவின்வ	27
பொழிமழைமறத்	214
பொழிலார்ம	139
பொற்பமரத்	37
பொற்புறும	43
பொறையச்	94
பொன்பரிதில	174
பொன்முடிம	52
பொன்னகர்மன்	20
பொன்னிநாட்டு	175
பொன்னெடிய	70
பொன்னேபர்பீட	139
போ.	
போதகாய்	62
போதுமெல்	125
போயெங்கும்பி	187
போற்றியென்	76
ம.	
மங்கலகாணி	149
மங்கைக்கமுறி	113
மங்கையங்	28
மஞ்சனமுழு	153
மட்டலிழ்பூ	186
மண்டபன்	129
மண்டனிற்	20
மண்டுசெல்ம	32

	பக்க எண்.
மண்டுமரர்	92
மண்ணகத்தெவ	86
மண்ணவரதி	210
மண்ணினீண்மறு	70
மண்மிசைப்புர	51
மண்மிசைவழ	151
மண்முழுது	59
மணங்கமழி	225
மணமலி	167
மணிதிகழு	133
மதஞ்சொரி	27
மதன்கணை	112
மதிநெறி	26
மதியிலாத	126
மதியினை	106
மதுவாசீட்	65
மந்திரவாதிஞ்	121
மந்திரிகட்கு	105
மந்திரிகளவன்	108
மம்மர்சேர்	185
மரணம்வந்த	109
மரவுரியுடை	222
மருத்தயில்	221
மருமலர	4
மருவலீந்த	15
மருவியகோ	222
மருவியவிறலி	193
மருவுநாய்	87
மருவுமுழ	60
மருவுபொறப	74
மருவுமுன்	154
மல்லல்சே	123
மல்லலூர்...மாமலை	196
மல்லலூர்...வரிஞ்சை	69
மல்லலூர்...வான்	152
மல்லலோங்கு	79
மல்லிகைகோங்கு	88
மலரயலுணி	187
மலருமித்தி	11
மழுவார்படை	219
மழுவைப்பிர	95
மழைமுத்தெஞ்சி	53
மழைமறப்புழை	210

	பக்க எண்.
மற்பொலி	206
மற்றதன்சாரல்	214
மற்றதுகண்டமை	184
மற்றதுகண்டி	149
மற்றதுகண்சொல	61
மற்றதுகண்டுகின்ற	92
மற்றதுகண்டுமுற்றி	207
மற்றதுகண்டுவெந்த	204
மற்றதுசொல்லல்	44
மற்றதுசொல்லாகல்ல	82
மற்றமடவார்	22
மற்றவண்மதி	30
மற்றவர்கொடு	129
மற்றவர்சென்ற	194
மற்றவர்தம்மை	206
மற்றவர்பாட	191
மற்றவர்புகழ்ந்	158
மற்றவர்போய	217
மற்றவரியம்ப	70
மற்றவரிருப்ப	120
மற்றவன்கண்	154
மற்றவன்செயலி	169
மற்றவன்றனை	219
மற்றவனனைய	167
மற்றவனுர்	111
மற்றுகேசொல்வாகிநி	218
மற்றுகேசொல்வாவ	175
மற்றும்புதுமை	188
மற்றுமன்ன	117
மற்றுமூவெஞ்சி	80
மற்றுனபெரு	97
மற்றெருதெய்வ	222
மற்றைமன்ன	160
மறக்கடி	77
மறச்சிங்ழ	224
மறத்தகண்டு	202
மறவரிகரம்	212
மறவாதிறப்பி	64
மறுகுறதென்ன	178
மறிவறபொற்	6
மறிவறமுயர்	192
மறிவறமுனி	50
மறுவில்கற்ப	206

	பக்க எண்.
மறுவினியறிய	220
மறைஞானி	126
மறைப்பொ	54
மன்றல்கமழ்	227
மன்றல்தொடை	39
மன்றறிகழ்தென்	94
மன்றறிகழ்பிட்டு	98
மன்றிடைமுன்	149
மன்றிடையிருந்	151
மன்றிடையின்	204
மன்றுணைய	32
மன்றுதீட	65
மன்றுளேவ	151
மன்றுறமலை	15
மன்னகேள்	144
மன்னதீமனம்	88
மன்னதுகண்டு	198
மன்னமைச்ச	122
மன்னர்க்கரசன்	32
மன்னவகேண்	126
மன்னவர்மன்னவ	167
மன்னவர்மன்னன்	106
மன்னவர்முடி	34
மன்னவரிதய	78
மன்னவரிவரே	69
மன்னவன்கேட்டு	176
மன்னவன்விண்	108
மன்னவனிசெயி	139
மன்னிடவடி	98
மன்னியருரு	153
மன்னியசங்கம	215
மன்னியசிறு	37
மன்னியசெய்தி	183
மன்னியசொல்	50
மன்னியதென்	25
மன்னியதிந்நில	84
மன்னியபுகழ்	118
மன்னியபெரிய	106
மன்னியமனிதர்	215
மன்னியலமைச்ச	188
மன்னியவிபூதி	129
மன்னியவிலக்க	77
மன்னுகந்தர	80

	பக்க எண்.
மன்னுதரகம்	78
மன்னுதம்மறை	168
மன்னுதீதி	109
மன்னுநீள்	38
மன்னுநோக்கு	130
மன்னுபுகழ்	154
மன்னுபுன்குண	220
மன்னுமன்னு	48
மன்னுமாதவம்	23
மன்னுமிச்சங்	44
மன்னுமிக்கசரி	69
மன்னுமுத்தம	23
மன்னுமுயர	219
மன்னுமுற்றெ	69
மன்னுயிர்க்கா	213
மனத்தினிப	53
மனத்தினை	104
மனத்துறு	86
மனலமுடை	168
மனைமுடியடி	150
மனையிடை	165
மா.	
மாசறபூம்	124
மாசில்கைகூ	125
மாசிலாமது	107
மாசின்மதியா	21
மாதெரக்கண்	93
மாண்டகுகடல்	31
மாண்டகனவென	219
மாதங்கடில	31
மாதிலிங்காப்போர்	216
மாதிலிங்தளர்	214
மாயனறியா	46
மாலக்குமர	21
மாலெமுடி	52
மாலையங்குழல்	192
மாலையைக்	206
மாவலவீரன்	83
மாற்றலர்வெ	155
மாற்றவரொளி	151
மாறிரின்றென்	75
மாறிலாமறை	136
மானமில்ச	66

	பக்க எண்.
மாணிமிலாதோ	133
மி.	
மிக்கபாலகேசே	138
மிக்கமர்திரி	87
மிகவின்பு	43
மிகவுற்றத	62
மிஞ்சநெஞ்சஞ்சி	191
மிஞ்சிடவடை	141
மிஞ்சிடைமரு	176
மிடற்றிறு	92
மிண்டுறுகயவ	115
மிறைகள்செய்ய	184
மின்பரிவு	85
மின்வஞ்சத	57
மின்றிகழ்தென்	201
மின்னணியா	7
மின்னியநெ	62
மின்னியவு	90
மின்னுபுகழ்தரு	226
மின்னுபுகழ்ப	195
மின்னும்புகழ்க்	189
மின்னும்புகழார்	80
மின்னும்வெம்	173
மின்னுயிர்கோ	171
மு.	
முக்கணனு	56
முட்டவெண்	65
முட்டிப்பார்ப்பா	111
முடிசிகை	67
முண்டம்வெம்ப	161
முத்தவெண்ண	205
முத்திருமாமறை	124
முதகவிப்பு	40
முதபோக	95
முந்தியகாலத்தொ	221
முந்தியெழுவ்	86
முந்துறவ	20
முந்தையோர்கா	167
முருக்கும்வெம்	88
முருகன்சங்	9
முருகெழுவிமைத்த	181
முல்லைசோணைப்	221
முற்றவெள்ளை	200

	பக்க எண்.
முற்றிகழ்தச்சரா	215
முற்றியதீற்றம்	135
முற்றியபய	40
முறைமைமிக	64
முறைமைமன்னி	219
முறைமையின	152
முன்புயிர்	8
முன்புரந்தரனே	194
முன்புறுகின்று	198
முன்வருநான்	4
முன்வினைதனு	102
முன்றிகழி	201
முன்னங்கருங்	2
முன்னமது	140
முன்னரிந்	33
முன்னுமோர்காலஞ்	39
முன்னுமோர்காலத்	104
முன்னுமோர்காலம்	207
முன்னுமோர்தென்	61
முன்னுமோர்நா	50
முன்னுமோர்பிரம	171
முன்னவனி	56
முன்னிகழ்புங்க	200
முன்னுறச்செ	90
முன்னுறகின்ற	157
முன்னேயகண	102
முன்னேழுந்	136
முன்னேயெண்	13
முன்னேவாதனே	223
முன்னொருகா	19
முனிவர்கள்	27
முனிவர்கள்கே	158
முனிவரன்சபிப்	207
மூ.	
மூபொயுடை	127
மூதுலாவாணர்	181
மெ.	
மெத்தியதழலி	166
மெத்துத்தகவு	86
மெய்திகழப்பர்	123
மெய்நெறி	79
மெய்ப்படத்	15
மெய்ப்படவெய	157

	பக்க எண்.
மெய்ப்பொசாபம்	207
மெய்ப்பிசி	17
மெய்மையற்ற	200
மெய்யர்சுர	33
மெய்யிற்பூசி	36
மெய்யுறக்கேட்	135
மெல்லென	127
மென்புலவரது	186
மே.	
மேகராதன்	94
மேதகுசம	8
மேலுயர்குரு	93
மேலெழிற்பூமுக	88
மேவருந்தலத்	155
மேவருநான்ம	146
மேவியதிறங்க	135
மேவியபுத்	117
மை.	
மைக்குலமெற்று	200
மைத்திகழள	149
மைத்துனிநடக்க	217
மைப்படுகண்	153
மையமர்வி	22
மையறுகற்	125
மையிலாள்குடை	202
மொ.	
மொஞ்சகக்	65
மொழிதரு	10
மொழியழியா	44
யா.	
யாயிஞ்தபோ	208
யாவையுங்கு	40
யாவையும்வே	134
யூ.	
யூலுமுன்	20
யாயையாழ்	66
யே.	
யோகபட்டம்	36
வ.	
வங்கர்கலிங்கர்	143
வஞ்சகர்தள்ள	150
வஞ்சனைசெய்	133
வட்டப்பாவுறையி	184
வட்டமுறிமிகிய	208

	பக்க எண்.
வடகரையே	138
வடிநடைகொட்ப	116
வடிவமிக்க	110
வடிவுடை	67
வணங்கியெதோ	183
வணங்குமி	41
வணிகருரியரோ	150
வத்தாவலர்	199
வந்தவர்கு	40
வந்தவன்றெரு	117
வந்தவேலியி	164
வந்தனைசெய்	48
வந்தனையடி	141
வந்திருந்தாரம்	164
வந்துகாதலி	125
வந்துகூறும்	57
வந்துதன்னுழைபு	215
வந்துதோன்ற	220
வந்துபோற்	32
வந்துமாமறை	27
வந்துறக்க	90
வந்துனவண்ண	21
வந்தெயி	61
வம்பவிழலங்கல்	199
வம்பவிழிதுறி	170
வயக்கொள்	12
வயமுரமன்	30
வயலெலாங்	72
வரகுணமீன்னு	178
வரகுணற்கு	7
வரத்தருந்தொல்லே	5
வரிதாமர,	61
வரமுடைச்சொல்	223
வரிபுகுதா	73
வரன்முறை	203
வரனுர்	226
வரனுமண்	225
வரிசைபெய	126
வரிஞெழிமானி	180
வருத்தமற	206
வருந்திதான்	44
வருந்தியுடை	75
வருந்துபே	62

	பக்க எண்.
வருத்திம	95
வருபவர்சேறி	185
வரும்பரி	89
வலையுறுசிவிகை	194
வல்லவன்	223
வலம்படி	116
வழிபடுவோர்	212
வழிவசத்தி	188
வழுத்தமைச்	110
வழுத்திய	43
வழுதிகண்ட	83
வழுதிபால்வினா	194
வள்ளன்மென்	104
வளந்தருபிட்	96
வளந்தருமட	45
வளம்படுகூத்து	105
வளமுறுசீர	50
வளமைசியமாலம்	183
வளமைசியம்தென்	145
வளமைமன்ற	102
வளமையோங்	169
வளர்கதா	97
வளர்த்தான்	148
வளவன்	190
வளையீதோ	111
வளைமதிகாட்ட	72
வறுவியபடையா	179
வன்சமணிருள்	185
வன்புறசவர்	156
வன்பெருவாளி	162

வா.

வாங்குநர்	40
வாங்குமுன்	39
வாசவன்கண்	163
வாசவன்வே	62
வாசிகை	103
வாடியமாலே	206
வாடுவோர்	35
வாதபித்தங்	14
வாதுரைதல்	203
வானமமறலி	82
வாய்கொற்	159
வாய்நபுலி	47

	பக்க எண்.
வாரடாகிறுவ	132
வாரிதி	146
வாலினேச்ச	172
வாலிமருப்	12
வாலியின்பெரு	30
வாவுறு	121
வாழ்ந்தருள்	100
வாழ்ந்துபொ	91
வாளகிரி	83
வாளரவதனே	119
வாளராவணி	218
வாளெழுகு	1

வி.

விக்கிதம்	85
விசையவெம்ப	143
விட்டவர்தது	125
விடங்கரு	4
விடைக்குறி	179
விண்ணகத்தலே	157
விண்ணுயர்	28
விண்ணுலகெவ	177
விண்படர்	214
விண்விரும்ப	36
வித்தகமன்ன	194
வித்தகவே	56
விதமுறு	196
விதுமர	61
விதுவரவ	3
வியறுறுகிற	163
வியாதவான்மிசி	226
விரிவுடைப்ப	168
விருத்தாமை	37
விருத்திரா...வெம்ப	17
விருத்திரா...வென்றி	168
விரும்பிய	56
விரும்பியபரமு	211
விரைகொண்	93
விரைவின்மின்ன	217
விரைவின்வெ	169
விரைவொடுகொடி	110
விரைவொடுக்கள	117
விரைவொடுஞ்சென்	45
விரைவொடுபோயின	107

	பக்க எண்.
வினாவொடும்விடை	77
வினைவொடுமவன்	164
வினைவொடுமென்	169
வினைவோடிக	139
வில்லொடு	142
விலங்குகள்	209
விழுந்தவர்	71
விழுமியகுதிரை	84
விழுமியபே	52
விழைதருநாளி	207
விளங்கயா	170
விளம்புமுன்	172
வினையற	121
வினையுறு	108
வீ:	
வீரன்விட்ட	66
வீறுசான்மழை	182
வெ.	
வெண்டிருநீறு	71
வெண்பிறை	118
வெந்தழல்கண்	98
வெந்திறல்படே	169
வெந்திறல்வீ	156
வெந்திறற்சி	93
வெந்திறன்ஞா	24
வெம்பரிவரவு	82
வெம்பெருந்தி	176
வெம்முனைய	24
வெய்யசாமை	175
வெய்யபாணர்	201
வெருவரமு	100
வெல்பரி	84
வெல்லருங்	120
வெல்லவுட்	54
வெள்ளிமால்	28
வெறிகமழ்சு	142
வெறிகமழ்சடில	53
வெறிகமழ்தாரா	174
வெறிகமழ்நீறு	192
வென்றிகொண்மை	117
வென்றிகொணஞ்சு	218
வென்றிகொள்	158
வென்றிதரு	25
வென்றிப்புர	211
வென்றிபட	52
வென்றியாலாரம்	159
வே.	
வேகாவேடு	133
வேடனைச்	111
வேண்டியதடி	191
வேண்டியதரு	175
வேதனைப்பட	80
வேந்தர்பொன்	93
வேந்தனர்செவிப்	205
வேர்த்தன	205
வேலையுலகில்	95
வை.	
வைத்தருணமச்	100
வையகத்தோர்	149

சூசிபத்திரம்.

காப்பு ... ... க.

கடவுள்வாழ்த்து ... ... உ.

அவையடக்கம் ... ... ங.

பதிகம் ... ... சு.

நூல்வரலாறு ... ... ஏ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு ... ... கூ.

திருநகரச்சிறப்பு ... ... ககக.

நூற்பயன் ... ... கஙக.

க. இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல் ... ... கச.

உ. வெள்ளானேக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல் ... ... ககூ.

ங. தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல் ... ... உக.

ச. மணஞ்செய்த திருவிளையாடல் ... ... உங.

ஞ. பதஞ்சலிக்கு நடனஞ்செய்த திருவிளையாடல் ... ... உசு.

சு. பூதமுண்ட திருவிளையாடல் ... ... உஎ.

ஏ. ஆறழைத்த திருவிளையாடல் ... ... உகூ.

அ. கடலழைத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙo.

க. மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙக.

கஅ. உக்கிரன்பிறக்த திருவிளையாடல் ... ... ஙஉ.

கக. வளைவல்லெண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙங.

கஉ. காண்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல் ... ... ஙச.

கங. சித்தரான திருவிளையாடல்... ... ... ஙசூ

கச. கல்லானே கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல் ... ... ஙஅ.

கஞ. சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙக.

கக. மிழியறுத்த திருவிளையாடல் ... ... சஉ.

கஎ. நக்கீரனைக் கரையேற்றின திருவிளையாடல்... ... ... சசூ.

கஅ. குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்த திருவிளையாடல் ... ... சஎ.

கஆ. ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்... ... ... சக.

உo. இடைக்காடன்வின்போன திருவிளையாடல் ... ... ஙo.

உக. கடல்சுவறவேலெறிந்த திருவிளையாடல் ... ... ஙஉ.

உஉ. வலைவீசின திருவிளையாடல் ... ... ஙங.

உங. வனையல்விற்ற திருவிளையாடல் ... ... ஙச.

உச. இரசவினையிட்ட திருவிளையாடல் ... ... ஙக.

உஞ. மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல் ... ... சுக.

உசு. ஆனையெய்த திருவிளையாடல் ... ... சச.

உஎ. ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல் ... ... ஞஅ.

உஅ. கரி குதிரையான திருவிளையாடல் ... ... ஞக.

உக. குதிரை கரியான திருவிளையாடல் ... ... ஞகூ.

ரு0.	மண்சுமந்த திருவிளையாடல்	ரூச.
ருக.	விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்	க0க.
ருஉ.	மாறியாடின திருவிளையாடல்	க0ச.
ருங.	பழியஞ்சின திருவிளையாடல்	க0எ.
ருச.	மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்...	ககக.
ருடி.	அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்...	ககச.
ருக.	முதுரையான திருவிளையாடல்	ககஅ.
ருஎ.	வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்	கஉக.
ருஅ.	கழுவேற்றின திருவிளையாடல்	கஙக.
ருஙு.	மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்...	கச0.
ச0.	உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்	கசடி.
சக.	மிமனுகவந்துவழக்குரைத்த திருவிளையாடல்	கசஅ.
சஉ.	அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்	கடுஉ.
சங.	நண்ணர்ப்புத்தர்வைத்த திருவிளையாடல்	கடுச.
சச.	இந்திரன்முடிமேல் வளையமித்த திருவிளையாடல்	கடுஎ.
சடி.	பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் ...	ககடி.
சக்.	சோழனைக்கொண்டாழியிற்றமித்த திருவிளையாடல் ...	ககஎ.
சஎ.	திருவாலவாயான திருவிளையாடல்	கஎக.
சஅ.	வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல் ...	கஎங.
சங.	விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்	கஎஅ.
டி0.	உலவாக்கோட்டைவைத்தருளியினையாடல்...	கஅக.
டிக.	மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்	கஅங.
டிஉ.	காரியார்தாரியார் பாப்பதுக்த திருவிளையாடல் ...	கஅடி.
டிங.	புலிமூலிபுல்வாய்க்களித்த திருவிளையாடல்	கஅஎ.
டிச.	சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்	கஆக.
டிடி.	நிராமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்	கஙடி.
டிக.	பலகையிட்ட திருவிளையாடல்	கஙங
டிஎ.	இசைவாதவிவென்ற திருவிளையாடல்	உ0உ.
டிஅ.	பல்றிக்குட்டிகளாக்குத்தாயான திருவிளையாடல்	உ0எ.
டிங.	பன்றிக்குட்டிகளைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் ...	உ0ங.
ங0.	சரிக்தாயங்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்	உகக.
ஙக.	முழுமாவிற் கயல்செண்டுபொழிந்த திருவிளையாடல் ...	உகங.
கஉ.	சடவீரராயத்த திருவிளையாடல்	உகஙு.
கங.	கங்காக்கு அம்பருளிக்த திருவிளையாடல்	உஉக.
கச.	வேதமுளர்த்திய திருவிளையாடல்	உஉச.
	பயன்முதலியன	உஉஙு.
	அதிகமாகவிருக்த கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்	உஉஅ.

மூற்றிற்றுப்பிரயோசனம்